

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΣΙΟΔΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.
HESIODI
ASCRAEI

QVAE EXTANT,

Cum Notis, ex probatissimis
quibusdam Autoribus, brevissimis,
selectissimisque,

Accedit insuper **P A S O R I S** Index, auctior
multo hac novissima editione, & multo correctior:

Opera & studio

CORNELII SCHREVELII.

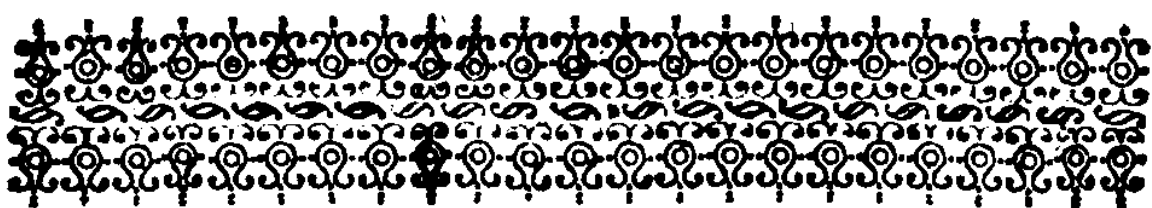

L I P S I A E,
Sumptibus **AVGVSTI MARTINI**
ANNO MDCCXXX.

K 463

Don. 1393/51
př. Sauerová

BENIGNO LECTORI.

Benigne Lector, cum in excudendis autoribus Typographi plus satis fudent, multique etiam inter illos sint, qui majorem gloriæ, quam pecuniæ famam aucupantes, immortale sibi nomen comparare studeant: non pauci tamen, in electione Autorum satis etiam incuriosi, quosvis sine discrimine arripiunt, lacerant; & quocunque modo eosdem in lucem proferunt, parum solliciti, modo suis commodis studeant, lucro tantum intenti. Hinc illæ lacrymæ! hinc est, quod Studiosi sæpe numero non sine ratione conquerantur, quod multi, egregii alias auctores, tam Græci, quam Latini, tam vitiose, multisque mendis scatentes in lucem prodeant, & nihil æque eorum studiis officere, quodque magis eorum animos turbare possit, quam vitiosa lectio, quæ omnia reddit confusa & turbata. Huic ergo incommodo obviam ut eatur, nulla commodior via est, quam ut in edendis Autoribus diligentia studiumque majus, quam antehac, adhibeatur, nec ullis sumptibus parcatur, modo illi Auctores, quos imprimendos suscipimus, correctissimi, nitidissimi que prodeant, ut ea ra-

tione, si fieri possit, ad lectionem bonorum autorum Studiosos alliciamus & invitemus: quod an hac editione nostra novissima præstitum sit, malim id alios judicare, quam propria laude fordere. Saltem hoc polliceri ausim, nitidiorem correctioremque autorem vix vel nunquam editum fuisse. Insuper Notas quasdam auctiores paulo addidimus ex selectissimis quibusque autoribus, selectissimas, brevissimas. Præterea etiam Indicem Pasoris, in gratiam Studiofæ Juventutis & in usum Scholarum, adjunximus; verum jam novissime etiam ita auctum, emendatum & mutatum, ut prorsus novus videatur. Matthiæ itaque Pasori. S. S. Theologiæ & Phil. Moral. Professori, plurimum hæc nostra novissima editio debet: tum quicquid fere auctarii loco Indici accessit: pro singulari enim sua humanitate, duo exemplaria Hesiodi, Groninga ad me misit: unum parentis piæ memoriæ, in quo plurima spicilegia non contemnenda in Indice annotata inveni: alterum, in quo propria manu quædam annotaverat; quæ simul congeffi, & quæ commoda nobis videbantur, huic postremæ editioni inserui. Hæc sunt, benigne Lector, quæ te scire volui. Utere, frueri, & hisce nostris conatibus fave.

❖ (.) ❖
H E S I O D I
V I T A.

*Ex Lill Gyraldi, de Poëtarum Historia,
Dialogo II.*

DE Homero jam satis, A quo non longe abfuit senex rusticana agreſtique facie. Jamdudum, inquit Piſo, Heſiodum nobis affers. Ipſum, inquam, proſecto Heſiodum, quem & aliquo tempore cum Homero floruiſſe accurati quidam prodidere ſcriptores, alicubi licet Cicero noſter Homerum longe faciat antiquiorem. Vetus certe diſceptatio inter Grammaticos, Gellio & Seneca & Pauſania teſtibus, uter ætate præceſſerit: qua de re & dialogos duos Ponticus Heraclides ſcripſit, & Cyrillus libro primo contra Julianum Cæſarem, centefimo, inquit, LX. & quinto anno poſt captam Troiam, Homerum & Heſiodum fuiſſe dicunt, & reliqua. Tum paulo poſt ſubdit idem Cyrillus: Tradunt autem quidam, quod Homerus non fuit coætaneus Heſiodi, ſed in illis fuerit temporibus regnantibus apud Hebræos Azaria & Ozia, apud Medos Arbace, apud Latinos autem Proca Sylvio, ante ſcilicet conſtitutionem Olympiadum. Quæ cum dixiſſem, Nos, inquit Piſo, ſummopere avemus de te audire, quæ tu aſſidua lectione ſuper hac re annotaveris. Quibus ego, Libenter ſic agam, inquam, remque ideo altius aliquanto repetam. Porphyrius enim & plerique alii, Heſiodum Homero juniorem annis centum faciunt, atque ante primam Olympiadem. Quam opinionem ſequi videtur Solinus, qui ita ſcribit; Inter Homerum & Heſiodum Poëtam, qui in auſpiciis Olympiadis primæ obiit, centum XXX anni interfuerunt. Alii eadem Homeri ætate floruiſſe ſcriptum reliquere; quam opinionem & Philoſtratus habuiſſe videtur. Et Velleius non damnandus hiftoricus, (tametsi quidam inſulſe nullum fuiſſe Velleium ſuſpiciantur) & M. Varro in primo de imaginibus, ut eſt apud Gellium, Non eſt, inquit, dubium, quin aliquo tempore eodem vixerint Homerus & Heſiodus: idque ex epigrammate comprobatur, quod in tripode inſcriptum fuerat, qui in Helicone Muſis poſitus erat. Epigramma, quod apud Dionem legi, & inter Græca epigrammata, tale eſt:

H E S I O D I

*Hesiodus posuit Musis Heliconibus istum,
Cum cantu vicit divinum in Chalcide Homerum,
Græcum vero si mavultis, hoc est:*

Ἡσιόδος Μῦταις Ἑλικωνίαι τόιδ' αἰείδουκα

Ὑμῶν νικῆσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

Verum ubi in hunc sermonem incidimus, hanc vobis, utcunque meis verbis potero, historiam ex Plutarcho recitabo, qui eam tum in quinto Symposiacion attigit, tum in eo, quod Septem sapientum convivium inscribitur, copiose explicavit. Homerus, inquit & Hesiodus in Oelyci Thessali exequiis & Amphidamantis Chalcidensis, carminibus certarunt, qua in re dubia atque anceps judicium fuit sententia. Conversi, inquit, sunt ad hujusmodi interrogationes & proposuerunt inanes, ut ajunt, quasdam nugas (si modo recte interpretamur, ὥς φασὶ Λίσχας, non ὥς φασὶ Λίσχης, ut passim legitur: non tamen deterno, conscius & Lesches nomen esse proprium Poëtæ Lesbii.) Homerus quidem sic:

*Musa mihi referas, quæ non unquam ante fuere,
Neve futura retro.*

Tum vero ex tempore respondit Hesiodus:

Verum cornipedes quando Jovis ante sepulcrum

Festinantes propter palmam plaustra terebant?

Ob hoc ferunt Hesiodum maximæ omnibus fuisse admirationi, atque tripodis præmium assecutum. Sed Græca, inquit Piso, ipsa carmina audire cupio: dure enim admodum & incondite ea vertisse videris. Audite ergo ea Græce, inquam. Non enim eo inficias quod ais. Homerus quidem ita:

Μῦσά μοι ἐνεπ' ἐκείναι τὰ μὴτ' ἐγένοντο πάροιθεν,

Μήτ' ἔσται μετόπισθεν.

Sic vero Hesiodus:

Ἄλ' ὅταν ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καταχήποδες ἵπποι

Ἀρμάτα νηρίψωσιν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.

Porro ne & hoc vos lateat, judicem inter Homerum & Hesiodum Panidem Chalcidis regem fuisse, res usque in proverbium deducta ostendit, πανίδης ψῆφος, Panidæ suffragium: quod in eos ferri solet, qui inerudite minusque sapienter judicant. Pulchre, inquit Piso, & sane simul monstrasti, eadem Homerum & Hesiodum ætate fuisse: sed nihil vetat, quo minus eadem diligentia reliquam ejus Poëtæ vitam, ab Atticis usque literis (quod ajunt), nobis repetas. Faciam id libenter,

in-

V I T A.

Inquam, quando parum hoc a nostris hætenus hominibus est, quod sciam, factum. Hesiodi igitur nomen, ut ab hoc incipiam, a caste & pudice loquendo deductum videtur *παρὰ τὸ ἥσιν ἔδω*. Patria vero illi Cuma: quæ urbs inter Æolicas numeratur, ante Lesbum sita. Num tu, inquit Piso, Hesiodum Ascrzum fuisse negas: eo enim nomine a Græcis & Latinis vocatur. Recte tu quidem, inquam, sed si me vos audire voveritis, qua id ratione factum intelligetis. Hesiodi quidem patria Cuma fuit Æolica, ut ab Herodoto, Strabone & Stephano traditum est. Valerius quoque Probus, non alium quam Hesiodum intelligere Virgilium autumat, illo carmine:

Ultima Cumæi venit jam carminis ætas.

Quod scilicet Hesiodus Cumæus primus ætates ex metallis commentus est; ut liquido videtur in eo, quod *Ἔργα* inscribitur, poemate. Natus ergo Hesiodus Cumæ, patre Dio Ampelidis filio, qui ex Menalopo Ithagenco Critonis filio natus erat, matre vero Pycimede: qui utrique parentes ære alieno oppressi, cum unde dissolverent nomina non haberent, in Ascræm Bœotix vicum demigrarunt, ubi est puer Hesiodus educatus, atque inde Ascræus cognominatus. Plutarchus ex Ephori Cumæi sententia refert, Attelen, Mazona, & Dion, Cumizos, fratres fuisse, quorum Dius, quem nauticam exercuisse comperi, ob eam quam attulimus causam, in Ascræam migravit, ubi (ait) Pycimeden uxorem duxit, ex qua natum ferunt Hesiodum: cui dum paterna armenta puer custodiret, a Musis amatus fuisse perhibetur: quæ illi gustandam laurum dedere: eam enim lauri naturam esse scribit ipsius Poëtæ interpres Proclus, & Isaacius Zetzes, ut qui eam mandunt, vates fiant: unde & Lycophron Poëta ea causa *δαφνοφάγος* vatem nominat. Idem & in Cassandra Sophocles. Et noster Tibullus agens de Sibylla:

*Vera cano sic usque sacras innoxia laurus
Vescar, & æternum sit mihi virginitas.*

Aphthonius quoque rhetor, laurum: vaticinii symbolum esse prodidit: quare & laurum ipsam veteres *μαρτυρὸν φυτόν* appellavere, hoc est, Vaticinam plantam. Et Claudianus ait:

— — — *Venturi præscia laurus.*

Eadem ratione Appollini sacra dicitur, qui vaticinii Deus

H E S I O D I

*Hesiodi, cujus super omnes plurima laus est,
Spectatosque viros judicio sophia.*

Quos cum Piso recitasset, mirum est quando sit rubore suffusus: Quod animadvertens ego, causamque intelligens, statim subdidi. Legimus & Græcum alterum Pindari, quod ita noster Cælius Latine vertit:

*Salve cui pubes, tumulusque bis obtigit unus,
Tu sapias Hesiode, quantum homini sapere est.*

Sed & Aldus ita prius:

*Hesiode ante alios sophia præstantior omnes,
Salve, bis quondam qui puer atque senex,*

Græcum Pindari, si vultis, sic habet:

*Καίρε δὲς ἡβήσας, καὶ δὲς τὰ φη ἀντιβολήσας
Ἡσίωδ', ἀνδράποισ μίγτρον ἔχων σοφίης.*

Verum jam tempus est, inquam, ut quæ ab Hesiodo scriptæ sint, commemoremus, si tamen prius illud unum, quod in Græcis commentariis reperi, attulero, super ea in *Ἔργοις* verba μήτ' ἐμὸς υἱός. Filius, aiunt, Hesipdi Mnaseas est. Philochorus vero Stefichorum dixit ex Clymene: ego tamen legendum puto, Ctemene, ut jam ostendi. Alii tamen ex Archiepe: quo sit ut eos mirer, qui scribunt, Hesiodum præter Stefichorum & filiam habuisse Mnaseam nomine, quam Archiepen vocant alii. Porro sexdecim Hesiodi legitima feruntur volumina: in primisque Theogonia, a Philosopho Zenone inter alios interpretata. Deinde *Ἔργα καὶ Ἡμέραι*, id est, Opera & Dies. In quo opere de re rustica præcepta tradit ad Persen fratrem, quem & ipsum Poëtam aliqui scribunt. Sunt & qui putent, *Ἡοίης μεγάλας*, sic vocata carmina, Hesiodi esse, ut Eunapius Græcus historicus, & in Bæoticis Pausanias. Quo loco & alia Hesiodi opera commemorat, de quibus jam ante plane meminimus. Posthæc Astronomica scripsit, tum Hypothecas, quas tamen Fabius Quintilianus ex Aristophanis Grammatici sententia, Hesiodi esse negavit. At vero Aristoteles & Grammatici nonnulli, ut Hesiodi legitimum opus in medium asserunt. Scripsit item Heroum & Heroidum Genealogias: ad hæc & de mulieribus: quo in opere Heroidas multas induxit virorum fortium nuptias, ut ait Servius, optasse. Dion vero Chrysostomus ex Alexandri Macedonis sententia, Hesiodum ea causa, de mulieribus scripsisse dixit, quod Homero concederet, qui de heroibus an-

V I T A.

te scripſiſſet. Et quidem Lucianus ait, Heſiodum mulierum virtutes concinuiſſe. Tradit Pausanias, Heſiodum vaticinandi artem ab Acarnanibus edoctum, de ea carmina ſcripſiſſe. Scribit Nicocles, quod & in Pindarum Grammatici notant, Heſiodum primum *ῥαψωδῶν*, hoc eſt per rhapsodias carmina ceciniffe. At vero Heſiodus ipſe, ſe cum Homero, in Delo, in Apollinem huiusmodi verſus primum concinuiſſe prodidit, dum ſic cecinit, ut pridie diximus :

*In Delo tum primum ego Mæonidesque Poëta
Luſimus inque novis carmen cantavimus bymnis
Auricomum Phæbum, quem Latona edidit alma.*

Sed videte, rogo, quam ille dulcius ſuaviuſque ſua lingua :

*Ἐν Δῆλῳ τότε πρῶτον, ἰγὰ καὶ Ὅμηρος αἰοῖδοι
Μέλπομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες αἰοῖδῆν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσαόρον, ὃν τίει Δηλῶ.*

Scripſit item Heſiodus Pelei & Thetidis Epithalamium, ſicuti priore ſermone retulimus. Scripſit & de Daëtylis Idæis, Item Epicedium in Batrachum amicum, & quod adhuc legitur poema inſcriptum Herculis Scutum : quod tamen Ariſtophanes Grammaticus non Heſiodi eſſe ſuſpicatus eſt, ſed cujuſpiam alterius, qui homericum ſit imitatus. Megacles autem Athenienſis, & Apollonius Rhodius, Steſichorusque, ipſius Heſiodi legitimum carmen eſſe cenſuere. Scripſit idem de Medicina, qua de re Plutarchus in Sympoſia Dioclis. Heſiodus, inquit, in Medicina plurimum valuit. Quod manifeſte apparet, cum de victus ratione, de vini temperamento, de aquarum vi, de balneis, de ſceminis, de temporum connexionē, deque infantium ſtatu diſſerit. Et hæc quidem Cleodemus medicus apud Plutarchum. Sunt & qui Heſiodum de herbis ſcripſiſſe tradant, quod ex Plinio colligitur. Nec deſunt, qui Heſiodum ſcribant, autorem eorum apoloꝝorum, qui Œſopi dicuntur. Quæ ego cum dixiſſem, Vide, inquit Piſo, quam paucis carminibus M. Manilius in ſecundo Aſtronomicon iſta fere omnia Heſiodi opera complectatur. Nam cum Homerum laudaſſet, mox ita de Heſiodo ſubjunxit :

— — — *Sed proximus illi
Heſiodus memorat divos, divumque parentes,
Et chaos enixum terras, orbemque ſub illo
Infantem, & primum titubantia ſidera corpus,*

H E S I O D I

*Titanas juvisse senis cunabula magni,
Et sub fratre viri nomen sine fratre parentis,
Atque iterum patris nascentem corpora Bacchum,
Omniaque immenso volitantia corpora mundo.
Quin etiam ruris leges cultusque rogavit,
Militiamque soli, quod colles Bacchus amaret,
Quod fecunda Ceres campos, quod Pallas utrumque,
Atque arbusla vagis essent quod adultera pomis,
Sylvarumque Deos sacraque numina nymphas,
Pacis opus, magnos natura condit in usus.*

Cum recitasset hos versus Piso, Si velim, inquam ego, quæcunque omnia de Hesiodo legi, vobis in præsentia recensere, in longum nimis noster sermo procederet: quædam tamen haud indigna relatu nequaquam præteribo. Scribit in primis Dialogum Lucianus, qui Hesiodus inscribitur, in quo Hesiodum ipsum de se multa narrantem inducit, eumque ipse, ut solet, irridet. Sunt & inter Græca epigrammata, in Hesiodum multa. Extat & apud Græcos proverbium, de iis, qui supersenescunt, Hesiodia senectus: de quo & Pindari distichon legitur, quod ante ab Aldo & Cælio nostro interpretatum attulimus. Pythagoram scribit Philosophus Hieronymus, cum ad inferos descendisset, Hesiodi animam vidisse ad columnam æream suspensam astrictamque adeo, ut stridere videretur, & cum ea Homeri quoque animam serpentibus undique incinctam, ea videlicet solummodo causa, quod de Diis falsa suis carminibus confinxissent. Quare factum puto, ut Ponticus Heraclides contra Homeri calumniatores librum illum edideat, qui est inscriptus, Allegoriæ in iis, quæ de Diis ab Homero dicuntur, & responsiones in ejus calumniatores. Videri enim, inquit, posset Homerus, Salmonæus, vel Tantalus, immoderatam atque intemperatam linguam habens, si quæ de Diis cecinit sub alia significatione, non intelligerentur. Et quidem de Homero Heraclides, quod & de aliis Poëtis bonis, ut hesternæ die diximus, intelligi potest. Sed tametsi excellentis ac prope divini ingenij fuerit Hesiodus, non tamen ideo obrectatoribus illum caruisse accepimus: siquidem iniquas adversum eum controversias exercuisse Cercopem legimus: in tantum excellentissimus quisque aliquo detractore est vexatus. Homerus quidem, ut Zoilum mittam, Siagro Poëta laceffitus, Pindarus

ab

V I T A

ab Amphimane Coo, Simonides a Timocreonte. Nec Virgilio Horatioque nostris, defuere Parones, Mævii, Bavii atque Suffeni, aliique, de quibus in nostris his sermonibus sparsim, ut feret locus, plura dicemus. Sed & hoc Homeromastigon genus nostro hoc tempore non minus, quam pridem, viget. Plures quidem nunc Critici & Zoili, quam versificatores & Poëtz. At de Hesiodo jam satis.

Ἐκ τῶν Σειδᾶ.

ἩΣίοδος Κυμαῖος. νῆος δὲ κομισθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δίῃ, καὶ μητρὸς Πυκιμήδης, ἐν Ἀσκηρῇ τῆς Βοιωτίας. Γενεαλογεῖται δὲ εἶναι τοῦ Δίῃ τοῦ Ἀμπελίδου τοῦ Μελανόπου, οἱ φασὶ τινες τοῦ Ὀμήρου πρεσβύτερος εἶναι πάπποι, ὡς ἀνεψιάδῃ εἶναι Ἡσιόδου τὸν Ὀμηροῖ. ἐκότεροι δὲ ἀπὸ τοῦ Ἀλάντος κατάγασθαι. ποιήματα δὲ αὐτῷ ταῦτα, Θεογονία, Ἔργα καὶ Ἡμέραι, Ἀσπίς, Γυναικῶν κατάλογος ἐν βιβλίοις ἑ. Ἐπικήμερος εἰς Βάτραχόν τινα ἐρώμενον αὐτῷ. Περὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων· καὶ ἄλλα πολλά. Ἐτελεύτησε δὲ ἐπιξενωθεὶς παρ' Ἀντίφῳ καὶ Κτιμένῳ. οἱ τῷ πῶρ δόξαντες ἀναρεῖν φθορίᾳ ἀδελφῆς ἱατῶν, ἀνεῖλον τὸν Ἡσιόδον ἄκοιτος. ἦν δὲ καὶ Ὀμήρου κατὰ τινες πρεσβύτερος, κατὰ δὲ ἄλλος, σύγχρονος. Πορφύριος καὶ ἄλλοι πλεῖστοι κῆντεροι· ἱκατοὶ ἐνιαυτῶν ὄντις.

Ex Suida.

HESIODUS Cumæus. Cæterum a patre Dio & Pycimede ejus matre, in Ascra, translatus eo, vixit. Genus ac familiam illius ab Ampelide Dio, Melanopi filio deducunt. Quem nonnulli Homeri abavum fuisse volunt. Ut Hesiodi consobrini filius fuerit Homerus. Utrumque autem ab Atlante volunt oriundum esse. Ejus autem hæc sunt poëmata: Deorum generatio, Opera & Dies, Scutum, Mulierum Catalogus, libris quinque. Epicedium Batrachi, quem in deliciis habuit. De Dactylis Idæis. Alia item multa. Obiit autem, cum ad Antiphum & Ctimum hospes divertisset. Qui cum noctu sororis suæ stupratorem tollere se existimarent, Hesiodum ignari sustulere. Fuit autem Homero, ut quibusdam videtur, antiquior. Alii eadem tempestate vixisse autumant. Porphyrius & alii centum omnino post annis floruisse tradunt.

Ἐκ τῶν Διονυσίῃ τῷ
Ἀλικαρνασσίῳ.

Ex Halicarnassensi
Dionysio.

ΗΣίοδος μὲν γὰρ ἐφροντίσει
ἡδοῆς, καὶ Ὀνομάτῳ λόγο-
ταῖς, καὶ συνδέσεως ἐμμελῶς.

Hesiodo autem magna vo-
luptatis fuit cura, tum æ-
quabilem dictionem accura-
tamque amat compositionem.

Vellejus Paterculus Hist. lib. 1.

HUjus temporis æqualis Hesiodus fuit, circa CXX. annos
distinctus ab Homeri ætate, vir perelegantis ingenii, &
mollissima dulcedine carminum memorabilis, otii quietisque
eupidissimus. Ut tempore tanto viro, ita operis auctoritate
proximus. Qui vitavit, ne in id, quod Homerus, incideret:
patriamque & parentes testatus est. Sed patriam, quia mul-
tatus ab ea erat, contumeliosissime.

Fabius lib. X.

Raro assurgit Hesiodus, magnaue pars ejus in nominibus
est occupata. Tamen utiles circa præcepta sententiæ, le-
nitasque verborum & expositionis, probabilis: daturque ei
palma in illo mediocri genere dicendi.

Δ Ἡμῖς τρέψαι, σὲ μὲν πολυγηθία καρπὸν
 Ἀλδαίνειν σοφίης εἰκός, ἅτε ταχύναι.
 Τὸν μὲν παῖς Δίοιο καὶ ἀγχινύς· Πυκιμήδης,
 Ἄσκης ἐναέτης, οἶδεν ἀμυσάμενος.
 Ζεῦ γὰρ ὑποτρεφθεὶς μεγαλῶνυμι, χειρὶ δ' ἐχέτλη.
 Τῇ μὲν ἀετάρῳ, τῇ δὲ μέγα δρέπανον,
 Ἄρστον τ' ὀκτάβλωμον, ἀεικία λιμὸν ἀμύνειν,
 Παντοίης κορυφῇ δρέψατ' ἀπ' ἰδοσύνης.
 Τῶν δὲ σοὶ ἀγλαόκαρπα θαλύσια δῶκε κομίζειν,
 Μελπόμενος γλυκερῆς ἔργα γειπονίης.
 Σωφροσύνην δ' ἰδίδαξε, καὶ ὥς πλείον ἤμισυ παντός,
 Ἐκ Μυσίων σοφίης μέτρα διδασκόμενος.
 Ἀλλὰ γέρον μάλα χαῖρε, παινόλβιε· σοὶ γὰρ ἔνεγκα
 Πομπὴν καὶ πινυλὴν γαῖα φυτοσπορίη.

Δαφνοφάγος, γλοκύμυθος, ἀτὴρ φίλος, ὑβραϊδῆσι,
Γῆς ἀρότης θεῖος δείκνυσιν Ἡσίοδος,
Πιερίδων γείτων πολυώνυμος. ὦ πόποι, ὦ Ζεῦ,
Ἡ γλαφυρῶς ταύτης ὤϊατο γειτοίη.

Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσοι τ' ἀγαθός, μέγ' ὄνησας
Αἱ σελίδες θοῖς φάντο ποθ' Ἠσιόδῳ.
Ταῦτ' ἄρα φρασσάμενος, γλυκερῆς φίλος ἦλθε Μῆσσης.
Γαίτοίης αὐτῶν ἔμμερε Πιερίδων.

ὦ μάκαρ, ὦ ξανθῆς Δημήτερος ἔργα κομίζων,
Βίλτις, Εἰρήνης παῖ, γέρον Ἠπίοδε,
Δαιμοσιν ὅιος ἦσθαι, νέμων ἐν βένδεσιν ὕλης
Ποίμην ἢ δ' ἀγέλην τῆς Ἑλικωνιάδος.
Ἔειθα σε βυκολίοντα θεῶν καλὰ τέκνα θεῶντο,
Πηκτίδι σὴ φίλῃ τερπόμενοι κραδίῃ·
Ἢ τάχα πεμπάζοντα βόας, καὶ μηκάδας αἶγας,
Ἢ τάχα καὶ λοτλὺς πηγάμειοι δέκακατε,

Ἐν τε πόλιν λαλαγῶντα, καὶ ἀνδρῶν εὐαρινοῖσιν,
 Ὅσα φιλεῖ λιγυρῶν ἔθισα μηλονόμων.
 Καὶ τοι σκῆπτρον ἔδωκε Μυρτιάδῃ βασιλῆα γενέσθαι,
 Αὐταφύας θεῖον σῆμα δημοσύνης.
 Χαῖρε, πάτερ, τοῖδε σσι, καὶ ἴλαος ἄμμι γένοιτο
 Αἰπόλε μὲν πρότερον, νῦν δ' ἄρ' αἰδοπόλε.

In eundem.

Ὑψαγόραν ποτ' αἰοῖδ' ἀναζητῶντος Ἀρης,
 Ἡ φύτις ἀρχαῖον δείξατο Μαιονίδην.
 Δεινὸς Ἀρης μέγ' ἔχαιρε, καὶ οἱ πολέμους τε, μάχας τε,
 Κέκλετο, καὶ δῖον μελπέμεν Αἰακίδην.
 Τῷ δ' ἄρα γινομένοισι πάλας κλύε πότνια Δῆω,
 Βῇ δ' ἔμει ὑψηλῆς ἄγκυα Πιερίης.
 Ἐνδ' ἄρα οἱ κλυτότοξος ἐναντίος ἦλθεν Ἀπόλλων,
 Ὅσα μάλ' Ἀσκραῖον δείξατο δ' Ἡσίοδον.
 Ἡσίοδον φιλόμυθον, οἷζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,
 Γενόμενον, Μυρσῶν ἄγχ' Ἐλικωνιάδων.
 Ὡς ὁ μὲν ἦδε μέθοι Πηληϊάδῃ Ἀχιλλῆος,
 Καὶ πρότερον ὄρμας καὶ μένος ἡμιδίων.
 Αὐτὰρ ὁ γῆς ἀρότους, καὶ ἀσπερότα τοῖσι μάλιστα
 Ἐκ Διὸς ἔβριμ' σήματα, τὰς τ' ἱεῖδας.
 Ὡς ἱεῖδαν μεγάλαν διασῶν ἀνὰ γαῖαν ἐκσῶν,
 Ὡς γ' ἐπιμωμητὴν ἔπειν, ὅς δ' ἀγαθὸν.

In eundem.

Χαῖρε θεῶν Ἀσκραῖε τοὶ ἔβριμον εὐρὺν ἔχεις
 Μῆδεα καὶ πλήθη καὶ γένος ἐξαίνουςας.
 Μυρτιάδῃ ὑποφῆτα παλαιγενὲς ἦτοι ἔκλυες
 Πολλὰ πάτερ θυμῷ δῆναι καὶ πραπίδας.
 Τίρῃα πάντα μαθάν, τάπερ ἔβριμος ἐτεφάνωτα,
 Καὶ Κροῖδα βελίας, καὶ Φάος ἡελίε,
 Τὴν τε Σεληναίης λιπαρὴν φλόγα, μαῖαν ἀρέρης,
 Ἀγλαὸν ἀρχαίης σῆμα φυτοσπορίας.
 Ἀρχάδες, ἰλήκοιτε μόνος προσέληνος ἔσπε
 Πάντα Σεληναίης γένος πόρον Ἡσίοδος.

ARGUMENTUM IN HESIODI ASCRÆI OPERA ET DIES.

HΣΙΟΔΟΤ.) *Super Homeri atque Hesiodi ætate, ait Gellius lib. 3. cap. 11. non consentitur, uter nam prior. Dubium tamen non est, quin aliquo tempore eodem vixerint.*

ΑΣΚΡΑΪΟΤ.) *Sacerdos fuit templi Musarum in Helicone monte Bæotia, in Ascra pago ad radicem ejus montis. Inde Virgilius, quia hunc Poëtam e tot Georgicorum scriptoribus imitatus est, dixit, lib. 2. Georg. vers. 176.*

Ascræumque cano Romana per oppida carmen.

Ἔργα καὶ ἡμέραι.) *Non dubium est, quin idem Virg. initio Georgicorum, hanc inscriptionem expresserit, hoc versu:*

Quid faciat lætas segetes: quo fydere terram, &c.

Breviter autem summam rei complectitur hic titulus: nam per Opera significat, agriculturam esse artem, qua non inerti otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione peragatur. Per Dies autem innuit, suo tempore singula facienda esse. In priori igitur Operum libro, ad laborem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam alia atque alia præcepta de moribus tradit, ad justitiam & pietatem colendam; injustitiam vero & ignaviam vitandam. In secundo autem artem agriculturae tradit. Duo ergo agit, primum, ut voluntarium habeat agricolam: deinde, ut peritum.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἔργα καὶ Ἡμέραι.

Μοῦσαι Πιερίῃθεν, αἰοδῆσι κλείεσσαι,
Δεῦτε δὴ, ἐννέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνέει-
σαι.

Ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
ῥητοί τ' ἄρρητοί τε, Διὸς μεγάλοις ἔκητι.
ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπῃ
ῥέα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον αἰέζει·
ῥέα δέ τ' ἰθύνει σκολιόν, καὶ ἀγήνορα κάρφει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.

ΚΛῚ

1. **Μ**οῦσαι.) *Dores & Aoles* dicunt *Μῶσαι*, quibus familiare est vertere & in *ω*. Hinc appellatas volunt eas a verbo *μῶ*, quod est *quæro*, *investigo*; nam investigando disciplinas assequimur. Adfert aliam rationem *Plutarchus*, forsitan probabiliorem. Is enim in commentario *περὶ φιλαδελφίας*, dicit, *μῦσας* nominatas, ut *ὁμῶς ἔσας*, idque *δι' ἑννοίαν αἰὲ καὶ φιλαδελφίαν*, quæ scilicet vivunt in perpetua quadam benevolentia & mutua charitate. Vel denique inde habent nomen, quod *Musæ*, hoc est, artes & disciplinæ, tali inter se cognatione & nodo conjunctæ conglutinatæque sint, ut altera ex altera pendeat, & altera

sine altera manca sit. *Πιερίῃθεν*, construitur cum *δεῦτε* adverbio hortantis. *Musæ* huc adeste ad me ex *Pieria*. *Θι*, vero est particula finalis, de loco. *Μῦσαι*.) Duplicem invocationem ponit: prior hæc ad *Musas*; posterior (vers. 8.) ad *Jovem* dirigitur, ut in *Perse* fratre docendo sit auxiliator.

2. *Δεῦτε δὴ*.) *Δι'* legendum monet *Eustathius*: quem sequitur *H. Steph.* *Δι'* mihi magis probatur, & ita omnes legisse interpretes veteres manifestum: *Proclum* dico, *Tzetzen*, *Moschopulum*, & ita *MS. Palatinæ Bibliothecæ*. Sic *Orpheus Hymnorum* suorum initio, *Μαίνθαι δὴ Μοῦσαι ὑμνέειν*.) Id est, celebrantes, est activæ signifi-

HESIODI ASCRÆI

OPERA ET DIES.

Mulsa Pierides carminibus celebres,
 Agite sane, dicite, vestrum patrem laudantes,
 Es per quem mortales homines pariter obscurique sunt
 clarique,
 Nobiles, ignobilesque, Jovis magni voluntate.
 Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimit:
 Facile praeclarum minuit, & obscurum adauget:
 Facileque corrigit incurvum, & superbum contrahit
 Jupiter altitonans, qui supremas domos incolit.

Audi

scationis, quamquam aliqui
 neutraliter exponant, quæ
 estis celebres aut inclytæ.

3. Ὅς τις δὲ.) Enumerat
 pias quasdam sententias de
 Deo. Porro in ὅς potest in-
 telligi, inquit Tzetzes, τρε-
 ποί, more attico, ut sit δὲ ὅς
 τρεποί, quomodo, cur: quod
 nonnulli interrogative; alii
 vero absque interrogatione
 intelligunt. Alii non minus
 commodè exponunt, δὲ ὅς vel
 καὶ ὅς Δία, secundum quem
 Jovem gubernantur homi-
 nes. φάτος & ῥατος differunt,
 ut apud Latinos loquor & di-
 co. Est enim φάτος, de quo
 magna fama est; ῥατος autem
 honoratus, & ad certam fun-
 ctionem & dignitatem assum-
 ptus.

4. Δίδε μοι γὰρ.) Respon-

sio Musarum. Sic apud Ho-
 merum Διὸς δ' ἐτελείετο βελή.
 Subintelligitur hic γίγνεται,
 aut simile verbum. Διὸς.) Mu-
 sarum responsio vel, ut alii vo-
 lunt, poeta ipse respondet ceu
 a Musis edoctus.

5. ῥέα μὲν.) Contractio est
 in voce ῥέα, ut Iliad. 9. Vir-
 gil. quoque dixit alvearia pro
 alvearia. Vide Guil. Canter-
 rum lib. 7. cap. 17. Æsopus
 (teste Laertio) quum roga-
 tur, quid ageret Deus, re-
 spondit: τὰ μὲν ὑψηλὰ τα-
 πενοί, τὰ δὲ ταπεινὰ ὑψαί.
 ῥέα μὲν γὰρ. Ratio est inter-
 rogationis, quare alii sint cla-
 ri, alii obscuri. Dicuntur hæc
 a Musis.

6. Ἀρίζηλοι.) Eum vocat,
 qui dignus est emulatione
 atque imitatione.

H E S I O D I

*Hesiodus posuit Musis Heliconibus istum,
Cum cantu vicit divinum in Chalcide Homerum,
Græcum vero si mavultis, hoc est:*

Ἡσιόδος Μῦσαις Ἑλικωνίαι τότ' ἀνέθηκε

Ὑμνῶ νικῆσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

Verum ubi in hunc sermonem incidimus, hanc vobis, utcumque meis verbis potero, historiam ex Plutarcho recitabo, qui eam tum in quinto Symposiakon attigit, tum in eo, quod Septem sapientum convivium inscribitur, copiose explicavit. Homerus, inquit & Hesiodus in Oelyci Thessali exequiis & Amphidamantis Chalcidenfis, carminibus certarunt, qua in re dubia atque anceps judicium fuit sententia. Conversi, inquit, sunt ad hujusmodi interrogationes & proposuerunt inanes, ut ajunt, quasdam nugas (si modo recte interpretamur, ὥς φασὶ Λίσχας, non ὥς φησὶ Λίσχης, ut passim legitur: non tamen decerno, conscius & Lesches nomen esse proprium Poëtæ Lesbii.) Homerus quidem sic:

*Musa mihi referas, quæ non unquam ante fuere,
Neve futura retro.*

Tum vero ex tempore respondit Hesiodus:

*Verum cornipedes quando Jovis ante sepulcrum
Festinantes propter palmam plaustra terebant?*

Ob hoc ferunt Hesiodum maximæ omnibus fuisse admirationi, atque tripodis præmium affecutum. Sed Græca, inquit Piso, ipsa carmina audire cupio: dure enim admodum & incondite ea vertisse videris. Audite ergo ea Græce, inquam. Non enim eo inficias quod ais. Homerus quidem ita:

Μῦσά μοι ἐννεπ' ἱεῖνα τὰ μὴτ' ἐγίγνωτο πάροιθεν,

Μήτ' ἐσαυ μετόπισθεν.

Sic vero Hesiodus:

Ἄλ' ὅταν ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ κραιναὶ χίποδες ἵπποι

Ἀρμάτα σὺν ῥέψωσιν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.

Porro ne & hoc vos lateat, judicem inter Homerum & Hesiodum Panidem Chalcidis regem fuisse, res usque in proverbium deducta ostendit, πανίδης ψῆφος, Panidæ suffragium: quod in eos ferri solet, qui inerudite minusque sapienter judicant. Pulchre, inquit Piso, & sane simul monstrasti, eadem Homerum & Hesiodum ætate fuisse: sed nihil vetat, quo minus eadem diligentia reliquam ejus Poëtæ vitam, ab Atticis usque literis (quod ajunt), nobis repetas. Faciam id libenter,
in-

V I T A.

Inquam, quando parum hoc a nostris hætenus hominibus est, quod sciam, factum. Hesiodi igitur nomen, ut ab hoc incipiam, a caste & pudice loquendo deductum videtur *παρὰ τὸ ἥσιν ἔδω*. Patria vero illi Cuma: quæ urbs inter Æolicas numeratur, ante Lesbum sita. Num tu, inquit Piso, Hesiodum Ascræum fuisse negas: eo enim nomine a Græcis & Latinis vocatur. Recte tu quidem, inquam, sed si me vos audire voveritis, qua id ratione factum intelligetis. Hesiodi quidem patria Cuma fuit Æolica, ut ab Herodoto, Strabone & Stephano traditum est. Valerius quoque Probus, non alium quam Hesiodum intelligere Virgilium autumat, illo carmine:

Ultima Cumæi venit jam carminis ætas.

Quod scilicet Hesiodus Cumæus primus ætates ex metallis commentus est; ut liquido videtur in eo, quod *Ἑρῶ* inscribitur, poemate. Natus ergo Hesiodus Cumæ, patre Dio Ampelidis filio, qui ex Menalopo Ithagæno Critonis filio natus erat, matre vero Pycimede: qui utrique parentes ære alieno oppressi, cum unde dissolverent nomina non haberent, in Ascræam Bœotiæ vicum demigrarunt, ubi est puer Hesiodus educatus, atque inde Ascræus cognominatus. Plutarchus ex Ephori Cumæi sententia refert, Attelen, Mæzona, & Dion, Cumæos, fratres fuisse, quorum Dius, quem nauticam exercuisse comperi, ob eam quam attulimus causam, in Ascræam migravit, ubi (ait) Pycimeden uxorem duxit, ex qua natum ferunt Hesiodum: cui dum paterna armenta puer custodiret, a Musis amatus fuisse perhibetur: quæ illi gustandam laurum dedere: eam enim lauri naturam esse scribit ipsius Poëtæ interpres Proclus, & Isaacius Zezes, ut qui eam mandunt, vates fiant: unde & Lycophron Poëta ea causa *δαφνοφύων* vatem nominat. Idem & in Cassandra Sophocles. Et noster Tibullus agens de Sibylla:

*Vera cano sic usque sacras innoxia laurus
Vescar, & æternum sit mihi virginitas.*

Aphthonius quoque rhetor, laurum: vaticinii symbolum esse prodidit: quare & laurum ipsam veteres *μαρτυρὸν φυτόν* appellavere, hoc est, Vaticinam plantam. Et Claudianus ait:

— — — *Venturi præscia laurus.*

Eadem ratione Appollini sacra dicitur, qui vaticinii Deus

agen.

H E S I O D I

a gentibus est creditus. Quin & hujus arboris foliorum crepitu, dum cremantur, antiqui futura (utinam non & hoc nostro tempore!) prædicebant: quod & Philosophus Porphyrius credit. Si enim magno strepitu in igne crepuissent, felicitatem significabant: si siluissent, unde & tacita laurus est dicta, infelicitatem. Et perinde de illa idem Tibullus:

Laurus ubi bona signa dedit, gaudete coloni.

Et Propertius:

Et tacet extincto laurus adusta foco.

Lauri insuper folia si noctu pulvino subjecta fuerint, somniorum veritatem conciliare produntur. Dictam autem Daphnen, prodit Eustathius, a $\delta\alpha$ particula intensiva, & $\varphi\alpha\eta\eta\alpha$ verbo, quod *voco* & *cano* significat, quod laurus in igne posita crepet & sonet: unde fortasse & ipsi nos Latini Laurum deduximus, a $\lambda\alpha$, ut $\delta\alpha$, particula intensiva, & *uro*, ut si non voce, at significatu conveniat. Si plura vero de lauro discere cupitis, præter ea, quæ a nostris traduntur, legite Parthenii librum *Ἐρωτικῶν*, & Constantini librum XI. de re rustica, quo loco plura leguntur parum Latinis nota. Sed jam a lauro ad Hesiodum revertar, qui lauro gustata, hausta-que Hippocrenes unda, repente Poëta prodiit. Id cum alii, tum ipse de se in Theogonia cecinit. Quam rem ita Maximus Tyrius interpretatur, ut Hesiodum putet voluisse, quæ sui ingenii & artis esset foetura, in Deas referre, ut se Musis gratum testaretur: ut si quis æra jam calleat, Vulcano tamen sua assignet opera. Sed hac de re plura apud ipsum Maximum legetis. Delectatum quidem peregrinationibus Hesiodum legimus, sicuti & Homerum: quam rem tamen in somnium quidam retulere. Alii, quod qui peregre proficiuntur, facilius prudentiam cæterasque virtutes comparare existimantur, quod mores scilicet hominum multorum videant. Uxorem quoque duxisse proditum est Cremenem Phrygiæ filiam, & ex ea Stesichorum Poëtam natum. Alii non uxorem fuisse, & ob hanc ipsum Hesiodum occisum. Nam cum de se scitatum oraculum Delphos ivisset, eique responsum foret, ut Nemezi Jovis templum vitaret, quod ibi esset vitæ suæ habiturus, cumque ea causa Nemeam Peloponnesi fugeret, forte in Oeneonem Locridis pervenit, ubi Nemezi Jovis templum fuerat, ut scribit Thucydides, quo in loco incautus ab Amphiphane & Ganetore Phrygiæ liberis

in-

V I T A

interemptus est, quod ab eo vitiatam sororem Crementem crederent. Cadaver ab iis in pelagum projectum est; id quod cum occulte fecissent, ab Hesiodi cane facinus est proditum, ut scribit Plutarchus. Alicubi tamen non Phyligei filii, sed Ganyctoris Naucleii dicti sunt, ut in illo est, cui titulus: Quænam animalia prudentiora, terrestriane, an aquatilia? Pausanias quoque in Bæoticis, Hesiodi interitum ita recitat: Filii, inquit, Ganyctoris, Ctimenus & Antiphus, in Molycrian ex Naupacto fugerunt ob Hesiodi necem, ubi in Neptunum impii existimati sunt, de illisque est facta quæstio, & cætera quæ ille prosequitur. Mortis Hesiodi causam Plutarchus sic in Dioclis convivio explicat. Cum Milesio, inquit, comite & Troilo puero Hesiodus apud quendam hospitatus est: noctu Milesius hospitis filiam vitiavit: rei conscium Hesiodum rati puellæ fratres, illum inter pascua cum puero occiderunt, & cadaver in mare projecerunt: pueri vero corpus in littore reliquerunt, a quo & loco nomen inditum. Ferunt, inquit, Deorum voluntate a delphinis cadaver ad littus delatum, ubi tum forte Neptunalia celebrabantur. Id scelus ubi incolæ intellexerunt, interfectorum domos diruerunt; vivos ipsos, qui facinus admiserant, aquis suffocarunt. Alii post diem tertium a delphine in littus cadaver devectum tradunt. Re cognita, occisores navigatione sibi consulere volentes, vi coortæ tempestatis ad unum omnes deprehensi, naufragio periisse dicuntur. Post hæc Hesiodi corpus in Nemea Locridis sepultum perhibetur, qua de re extat Alcæi Poëtæ carmen. Dein vero oraculo monente, ejus ossa exportata ab Orchomeniis, & in medio foro hoc addito elogio tumulata:

Ἀσκη μὲν πατρίς πολυλήϊος, ἀλλὰ θαιόντος
Ὅσῃα πληξίππων γῇ Μινυῶν κατέχει
Ἡσιόδῳ, τοῦ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἔστιν
Ἀνδρῶν κρεινόμενων ἐν βασιάνῃ σοφίης.

Tum Picus puer: Cur non & hos Latine, ut alios versus nobis exprimis? Ut, inquam, noster Piso hos ipse convertat, & ego interea ad memoriam cætera revocem. Et Piso: Faciam equidem, inquit, utcunque potero: & non diu cunctatus, sic cœpit:

*Fertilis Aspera quidem patria est: verum morientis
Pugnaces Minyæ candida membra tenent*

H E S I O D I

*Hesiodi, cujus super omnes plurima laus est,
Spectatosque viros judicio sophia.*

Quos cum Piso recitasset, mirum est quando sit rubore suffu-
sus: Quod animadvertens ego, causamque intelligens, sta-
tim subdidi. Legimus & Græcum alterum Pindari, quod ita
noster Cælius Latine vertit:

*Salve cui pubes, tumultusque bis obtigit unus,
Tu sapias Hesiode, quantum homini sapere est.*

Sed & Aldus ita prius:

*Hesiode ante alios sophia præstantior omnes,
Salve, bis quondam qui puer atque senex,*

Græcum Pindari, si vultis, sic habet:

*Χαῖρε δὲς ἡγήσας, καὶ δὲς τὰφ' ἀντιβολήσας
'Ἡσίοδ', ἀνδράποισ μόντρον ἔχων σοφίης.*

Verum jam tempus est, inquam, ut quæ ab Hesiodo scripta
sint, commemoremus, si tamen prius illud unum, quod in
Græcis commentariis reperi, attulero, super ea in *Ἔργοις* verba
μήτ' ἐμὸς υἱός. Filius, aiunt, Hesiodi Mnaseas est. Philo-
chorus vero Stesichorum dixit ex Clymene: ego tamen le-
gendum puto, Ctemene, ut jam ostendi. Alii tamen ex Ar-
chiepe: quo sit ut eos mirer, qui scribunt, Hesiodum præter
Stesichorum & filiam habuisse Mnaseam nomine, quam Ar-
chiepen vocant alii. Porro sexdecim Hesiodi legitima fe-
runtur volumina: in primisque Theogonia, a Philosopho
Zenone inter alios interpretata. Deinde *Ἔργα καὶ Ἡμέραι*
id est, Opera & Dies. In quo opere de re rustica præcepta
tradit ad Persen fratrem, quem & ipsum Poëtam aliqui scri-
bunt. Sunt & qui putent, *Ἡοίης μεγάλας*, sic vocata carmina,
Hesiodi esse, ut Eunapius Græcus historicus, & in Bæoticis
Pausanias. Quo loco & alia Hesiodi opera commemorat, de
quibus jam ante plane meminimus. Posthæc Astronomica
scripsit, tum Hypothecas, quas tamen Fabius Quintilianus ex
Aristophanis Grammatici sententia, Hesiodi esse negavit. At
vero Aristoteles & Grammatici nonnulli, ut Hesiodi legi-
timum opus in medium afferunt. Scripsit item Heroum &
Heroidum Genealogias: ad hæc & de mulieribus: quo in
opere Heroidas multas induxit virorum fortium nuptias, ut
ait Servius, optasse. Dion vero Chrysostomus ex Alexan-
dri Macedonis sententia, Hesiodum ea causa, de mulieribus
scripsisse dixit, quod Homero concederet, qui de heroibus an-

V I T A.

te scripſiſſet. Et quidem Lucianus ait, Heſiodum mulierum virtutes concinuiſſe. Tradit Pausanias, Heſiodum vaticinandi artem ab Acarnanibus edoſtum, de ea carmina ſcripſiſſe. Scribit Nicocles, quod & in Pindarum Grammatici notant, Heſiodum primum *ῥαψωδῶν*, hoc eſt per rhapsodias carmina ceciniffe. At vero Heſiodus ipſe, ſe cum Homero, in Delo, in Apollinem huiusmodi verſus primum concinuiſſe prodidit, dum ſic cecinit, ut pridie diximus :

*In Delo tum primum ego Mæonidesque Poëta
Luſimus inque novis carmen cantavimus bymnis
Auricomum Phæbum, quem Latona edidit alma,*

Sed videte, rogo, quam ille dulcius ſuaviuſque ſua lingua :

*Ἐν Δῆλῳ τότε πρῶτον, ἰγὰ καὶ Ὅμηρος αἰοῖδοι
Μέλπομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες αἰοῖδῆν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσαόρον, ὃν τίκε Λητώ.*

Scripſit item Heſiodus Pelei & Thetidis Epithalamium, ſicuti priore ſermone retulimus. Scripſit & de Daëtylis Idæis, Item Epicedium in Batrachum amicum, & quod adhuc legitur poema inſcriptum Herculis Scutum : quod tamen Ariſtophanes Grammaticus non Heſiodi eſſe ſuſpicatus eſt, ſed cujuſpiam alterius, qui homericum ſit imitatus. Megacles autem Athenienſis, & Apollonius Rhodius, Steſichorusque, ipſius Heſiodi legitimum carmen eſſe cenſuere. Scripſit idem de Medicina, qua de re Plutarchus in Sympoſia Dioclis. Heſiodus, inquit, in Medicina plurimum valuit. Quod manifeſte apparet, cum de victus ratione, de vini temperamento, de aquarum vi, de balneis, de ſcæminis, de temporum connexionē, deque infantium ſtatu diſſerit. Et hæc quidem Cleodemus medicus apud Plutarchum. Sunt & qui Heſiodum de herbis ſcripſiſſe tradant, quod ex Plinio colligitur. Nec deſunt, qui Heſiodum ſcribant, autorem eorum apoloꝝorum, qui Œſopi dicuntur. Quæ ego cum dixiſſem, Vide, inquit Piſo, quam paucis carminibus M. Manilius in ſecundo Aſtronomicon iſta fere omnia Heſiodi opera complectatur. Nam cum Homerum laudaſſet, mox ita de Heſiodo ſubjunxit :

— — — *Sed proximus illi
Heſiodus memorat divos, divumque parentes,
Et chaos enixum terras, orbemque ſub illo
Infantem, & primum titubantia ſidera corpus,*

H E S I O D I

*Titanas juvisse senis cunabula magni,
Et sub fratre viri nomen sine fratre parentis,
Atque iterum patris nascentem corpora Bacchum,
Omniaque immenso volitantia corpora mundo.
Quin etiam ruris leges cultusque rogavit,
Militemque soli, quod colles Bacchus amaret,
Quod secunda Ceres campos, quod Pallas utrumque,
Atque arbusla vagis essent quod adultera pomis,
Sylvarumque Deos sacraque numina nymphas,
Pacis opus, magnos natura condit in usus.*

Cum recitasset hos versus Piso, Si velim, inquam ego, quæcunque omnia de Hesiodo legi, vobis in præsentia recensere, in longum nimis noster sermo procederet: quædam tamen haud indigna relatu nequaquam præteribo. Scribit inprimis Dialogum Lucianus, qui Hesiodus inscribitur, in quo Hesiodum ipsum de se multa narrantem inducit, eumque ipse, ut solet, irridet. Sunt & inter Græca epigrammata, in Hesiodum multa. Extat & apud Græcos proverbium, de iis, qui supersenescent, Hesiodia senectus: de quo & Pindari distichon legitur, quod ante ab Aldo & Cælio nostro interpretatum attulimus. Pythagoram scribit Philosophus Hieronymus, cum ad inferos descendisset, Hesiodi animam vidisse ad columnam æream suspensam astrictamque adeo, ut stridere videretur, & cum ea Homeri quoque animam serpentibus undique incinctam, ea videlicet solummodo causa, quod de Diis falsa suis carminibus confinxissent. Quare factum puto, ut Ponticus Heraclides contra Homeri calumniatores librum illum edideat, qui est inscriptus, Allegoriæ in iis, quæ de Diis ab Homero dicuntur, & responsiones in ejus calumniatores. Videri enim, inquit, posset Homerus, Salmonæus, vel Tantalus, immoderatam atque intemperatam linguam habens, si quæ de Diis cecinit sub alia significatione, non intelligerentur. Et quidem de Homero Heraclides, quod & de aliis Poëtis bonis, ut hesternæ die diximus, intelligi potest. Sed tametsi excellentis ac prope divini ingenii fuerit Hesiodus, non tamen ideo obrectatoribus illum caruisse accepimus: siquidem iniquas adversum eum controversias exercuisse Cercopem legimus: in tantum excellentissimus quisque aliquo detractore est vexatus. Homerus quidem, ut Zoilum mittam, Siagro Poëta laceffit, Pindarus

ab

V I T A

ab Amphimane Coo, Simonides a Timocreonte. Nec Virgilio Horatioque nostris, defuere Parones, Mævii, Bavii atque Suffeni, aliique, de quibus in nostris his sermonibus sparsim, ut feret locus, plura dicemus. Sed & hoc Homeromastigon genus nostro hoc tempore non minus, quam pridem, viget. Plures quidem nunc Critici & Zoili, quam versificatores & Poëtæ. At de Hesiodo jam satis.

Ἐκ τῶν Σειδᾶ.

ἩΣίοδος Κυμαῖος. νῖος δὲ κομισθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δίᾳ, καὶ μητρὸς Πυκτιμένης, ἐν Ἀσκηρῇ τῆς Βοιωτίας. Γενεαλογεῖται δὲ εἶναι τοῦ Δίᾳ τοῦ Ἀμπελίδου τοῦ Μελανόπου, οἱ φασὶ τινες τοῦ Ὀμήρου πρεσβύτερος εἶναι κάπποι, ὡς ἀνεψιάδῃ εἶναι Ἡσίοδου τὸν Ὀμηροῖ. ἐκότεροι δὲ ἀπὸ τοῦ Ἀτλαντος κατάγασθαι. ποιήματα δὲ αὐτῷ ταῦτα, Θεογονία, Ἔργα καὶ Ἡμέραι, Ἀσπίς, Γυναικῶν κατάλογος ἐν βιβλίοις ἐ. Ἐπικήμερος εἰς Βάτραχόν τινα ἐρώμενον αὐτῷ. Περὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων· καὶ ἄλλα πολλά. Ἐτελεύτησεν δὲ ἐπιξενωθεὶς παρ' Ἀντίφω καὶ Κτιμένω. οἱ νύκτωρ δόξαντες ἀναιρεῖν φθορίᾳ ἀδελφῆς ἐαυτῶν, ἀνείλιν τοὺς Ἡσίοδον ἀκοῖτας. ἦν δὲ καὶ Ὀμήρου κατὰ τινες πρεσβύτερος, κατὰ δὲ ἄλλος, σύγχρονος. Πορφύριος καὶ ἄλλοι πλείους κατέροι· ἐκατὸν ἐνιαυτῶν ὄντιον.

Ex Suida.

HESIODUS Cumæus. Ceterum a patre Dio & Pycimede ejus matre, in Ascra, translatus eo, vixit. Genus ac familiam illius ab Ampelide Dio, Melanopi filio deducunt. Quem nonnulli Homeri abavum fuisse volunt. Ut Hesiodi consobrini filius fuerit Homerus. Utrumque autem ab Atlante volunt oriundum esse. Ejus autem hæc sunt poëmata: Deorum generatio, Opera & Dies, Scutum, Mulierum Catalogus, libris quinque. Epicedium Batrachi, quem in deliciis habuit. De Dactylis Idæis. Alia item multa. Obiit autem, cum ad Antiphum & Ctimum hospes divertisset. Qui cum noctu sororis suæ stupratorem tollere se existimarent, Hesiodum ignari sustulere. Fuit autem Homero, ut quibusdam videtur, antiquior. Alii eadem tempestate vixisse autumant. Porphyrius & alii centum omnino post annis floruisse tradunt.

Ἐκ τῶν Διονυσίᾳ τῇ
Ἀλικαρνασσίᾳ.

Ex Halicarnassensi
Dionysio.

ΗΣίοδος μὲν γὰρ ἐφροντίσεν
ἡδοῆς, καὶ Ὀνομάτων λόιο-
τάτης, καὶ συνδέσεως ἐμμελῆς.

Hesiodo autem magna vo-
luptatis fuit cura, tum æ-
quabilem dictionem accura-
tamque amat compositionem.

Vellejus Paterculus Hist. lib. 1.

HUjus temporis æqualis Hesiodus fuit, circa CXX. annos
distinctus ab Homeri ætate, vir perelegantis ingenii, &
mollissima dulcedine carminum memorabilis, otii quietisque
cupidissimus. Ut tempore tanto viro, ita operis auctoritate
proximus. Qui vitavit, ne in id, quod Homerus, incideret:
patriamque & parentes testatus est. Sed patriam, quia mul-
tatus ab ea erat, contumeliosissime.

Fabius lib. X.

Raro assurgit Hesiodus, magnaue pars ejus in nominibus
est occupata. Tamen utiles circa præcepta sententiæ, le-
nitasque verborum & expositionis, probabilis: daturque ei
palma in illo mediocri genere dicendi.

DANIELIS HEINSII

in Hesiodum

EPIGRAMMATA,

Δ Ἡμῖν τρέψαι, σὲ μὲν πολυγηθία καρπῶν
 Ἀλδαίνει σοφίης εἶκος, ἄτε ταχύνων.
 Τοῖς μὲν παῖσι Δίοιο καὶ ἀγχινύου Πυκιμήδης,
 Ἀσκληῖος ἐπαέτης, οἶδεν ἀμνησάμενος.
 Ζεῦ γὰρ ὑποτρεφθεὶς μεγαλύνωμε, χειρὶ δ' ἐχέτλη.
 Τῇ μὲν ἀετράζων, τῇ δὲ μέγα δρέπανον,
 Ἄρστον τ' ὀκτάβλωμον, αἰετρία λιμὸν ἀμύνειν,
 Παιτοίης κορυφὴν δρέψατ' ἀπ' ἰδμοσύτης.
 Τῶν δὲ σοὶ ἀγλαόκαρπα θαλύσια δῶκε κομίζων,
 Μελπόμενος γλυκερῆς ἔργα γεηποιίης.
 Σωφροσύνην δ' ἰδίδαξε, καὶ ὡς πλείοι ἤμισυ παντός,
 Ἐκ Μουσίου σοφίης μέτρα διδασκόμενος.
 Ἀλλὰ γέρον μάλα χαῖρε, πανόλβιε. σοὶ γὰρ ἔειγκα
 Πολλὴν καὶ πινυλὴν γαῖα φυτοσπορίη.

In eundem.

Δαφνοφάγος, γλυκύμυθος, ἀτὴρ φίλος, ἔραϊδῆσι,
 Γῆς ἀρέτης θεῖος δείκνυσιν Ἡσίοδος,
 Πιερίδων γείτων πολυάνυμος. ὦ πόποι, ὦ Ζεῦ,
 Ἥ γλαφυρῶς ταύτης ὤιατο γεηποιίης.

In eundem.

Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσοι τ' ἀγαθός, μέγ' ὄνειρε,
 Αἱ σελίδες θεῖα φάντο ποδ' Ἡσιόδου.
 Ταῦτ' ἄρα φρασάμενος, γλυκερῆς φίλος ἤλυθα Μουσῆς.
 Γειτοίης αὐτῶν ἔμμερε Πιερίδων.

In eundem.

ὦ μάκαρ, ὦ ξανθῆς Δημήτερος ἔργα κομίζων,
 Βέλτις, Εἰρήνης παῖ, γέρον Ἡσίοδε,
 Δαιμοσιν οἶος ἔσθθα, νέμων ἐνὶ βένδεσιν ὕλης
 Ποίμνην ἢ δ' ἀγέλην τῆς Ἑλικωνιάδος.
 Ἔσθθα σε βυκολίοντα θεῶν καλά τέκνα θεῶντο,
 Πυκτίδι σῇ φίλῃ τερπόμενοι κραδίη.
 Ἥ τάχα πεμπάζοντα βόας, καὶ μηκάδας αἴγας,
 Ἥ τάχα καὶ λεπίδας πηγάμενοι δόκακατ,

"Εν τε πόρσι λαλαγέοντα, καὶ ἀνδρῶν εἰαρινόισιν
 "Οἷα φίλῃ λιγυρῶν ἔθισα μηλονόμων.
 Καὶ τοι σκῆπτρον ἔδον Μυστῶν βασιλῆα γυῖσθαι,
 "Αυτοφρῆς θεῶν σῆμα δημοσύνης.
 Χαῖρε, πάτερ, τοῖδε σσι, καὶ ἴλαος ἄμμι γένοιτο
 Αἰπόλε μὲν πρότεροι, νῦν δ' ἄρ' αἰδοπόλε.

In eundem.

"Υψαγόραν ποτ' αἰδὸν ἀναζητῶντος "Αρης,
 Ἡ φύτις ἀρχαῖον δείξατο Μαιονίδην.
 Δεινὸς "Αρης μέγ' ἔχαιρε, καὶ οἱ πολέμους τε, μάχας τε
 Κέκλειτο, καὶ δῖον μελπέμεν Αἰακίδην.
 Τῷ δ' ἄρα γυνομίνοιο πάλαι κλύε πότνια Δηῶ,
 Βῇ δ' ἴμεν ὑψηλῆς ἄγχεα Πιερίης.
 "Εὐδ' ἄρα οἱ κλυτότοξος ἐναντίος ἦλθεν "Απόλλων,
 "Ωκα μάλ' "Ασκραῖον δείξατο δ' "Ησίοδοι.
 "Ησίοδον Φιλόμυθον, οἷζυρῇ ἐνὶ κόμῃ,
 Γεγόνμενον, Μυσῶν ἄγχ' "Ελικονιάδην.
 "Ως ὁ μὲν ἦδε μόθον Πηληϊάδῃ "Αχιλλῆος,
 Καὶ πρότερον ὄρμας καὶ μένος ἡμιθέων.
 Αὐτὰρ ὁ γῆς ἀρότους, καὶ ἀρερότα τοῖσι μάλιστα
 "Εκ Διὸς ἔραϊν σήματα, τὰς τ' ἐρίδας.
 "Ως ἐρίδαν μεγάλαν διῶν ἀνὰ γαῖαν ἐκαστῶν,
 "Ὅς γ' ἐπιμνητὴν ἦεν, ὅς δ' ἀγαθὴν.

In eundem.

Χαῖρε θεῶν "Ασκραῖε τοὶ ἔραϊν εὐρὺν ἔχουσι
 Μῆδαι καὶ πλήθη καὶ γένος ἐξανύσας.
 Μυστῶν ὑποφῆτα παλαιγενὲς. ἦτοι ἔκρυβες
 Ποικίλ' ἀπὸ πάτερ θυμῷ δῆσαι καὶ πραπίδας.
 Τόσσα πάντα μαθών, τάπερ ἔραϊν ἐτεφάινωται,
 Καὶ Κροῖδα βυλῆς, καὶ Φάος ἠελίῳ,
 Τῇ τε Σεληναίῃ λιπαρὴν φλόγα, μαῖαν ἀέρεος,
 "Αγλαὸν ἀρχαῖης σῆμα φυτοσπορίης.
 "Αρκάδες, ἰλήκοιτε μόνος προσέληνος ἔσκε
 Πάντα Σεληναίῃς γυνὲ πόρον "Ησίοδος.

ARGUMENTUM

IN

HESIODI ASCRÆI OPERA ET DIES.

HΕΣΙΟΔΟΣ.) *Super Homeri atque Hesiodi ætate, ait Gellius lib. 3. cap. 11. non consentitur, uter natus prior. Dubium tamen non est, quin aliquo tempore eodem vixerint.*

ΑΣΚΡΑΪΟΣ.) *Sacerdos fuit templi Musarum in Helicone monte Bæotiae, in Ascra pago ad radicem ejus montis. Inde Virgilius, quia hunc Poëtam e tot Georgicorum scriptoribus imitatus est, dixit, lib. 2. Georg. vers. 176.*

Ascræumque cano Romana per oppida carmen.
Ἔργα καὶ ἡμέραι.) *Non dubium est, quin idem Virg. initio Georgicorum, hanc inscriptionem expresserit, hoc versu:*
Quid faciat lætas segetes: quo fidere ter-
ram, &c.

Breviter autem summam rei complectitur hic titulus: nam per Opera significat, agriculturam esse artem, quæ non inertio otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione peragatur. Per Dies autem innuit, suo tempore singula facienda esse. In priori igitur Operum libro, ad laborem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam alia atque alia præcepta de moribus tradit, ad justitiam & pietatem colendam; injustitiam vero & ignaviam vitandam. In secundo autem artem agricultura tradit. Duo ergo agit, primum, ut voluntarium habeat agricolam: deinde, ut peritum.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἔργα καὶ Ἡμέραι.

Μοῦσαι Πιερίηθεν, ἀοιδῇσι κλείεσσαι,
Δεῦτε δὴ, ἐνέπετε, σφέτερον πατέρ' ὑμνέει-
σαι.

Ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
ῥητοί τ' ἄρρητοί τε, Διὸς μεγάλοις ἔκητι.
ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπει
ῥέα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον αἰέζει·
ῥέα δέ τ' ἰθύνει σκολιόν, καὶ ἀγήνορα κάρφει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα νάει.

ΚΛΩ

1. **Μ**οῦσαι.) *Dores & Æo-*
les dicunt *Μῶσαι*, qui-
bus familiare est vertere &
in *ω*. Hinc appellatas vo-
lunt eas a verbo *μῶ*, quod
est *quæro*, *investigo*; nam
investigando disciplinas as-
sequimur. Adfert aliam ra-
tionem Plutarchus, forsitan
probabiliorem. Is enim in
commentario *περὶ φιλαδελ-*
φίας, dicit, *μῦσαι* nominatas,
ut *ὁμῶς ὕσας*, idque *δι' ἰννοίαν*
αἰὲν καὶ φιλαδελφίαν, quæ sci-
licet vivunt in perpetua qua-
dam benevolentia & mu-
tua charitate. Vel denique
inde habent nomen, quod
Μῦσαι, hoc est, artes & disci-
plinæ, tali inter se cognatio-
ne & nodo conjunctæ con-
glutinatæque sint, ut altera
ex altera pendeat, & altera

sine altera manca sit. *Πιερίη-*
θεν, construitur cum *δεῦτε*
adverbio hortantis. *Μῦσαι*
huc adeste ad me ex Pieria.
Θεῖ, vero est particula finalis, de
loco. *Μῦσαι*.) Duplicem in-
vocationem ponit: prior
hæc ad *Μῦσαι*; posterior
(vers. 8.) ad *Ἰωάνην* dirigitur,
ut in *Περσέ* fratre docendo sit
auxiliator.

2. *Δεῦτε δὴ*.) *Δεῖ* legendum
monet Eustathius: quem se-
quitur H. Steph. *Δὴ* mihi
magis probatur, & ita omnes
legisse interpretes veteres
manifestum: Proclum dico,
Tzetzen, Moschopulum, &
ita MS. Palatinæ Bibliothecæ.
Sic Orpheus Hymnorum
suorum initio, *Μαίνεσθαι δὴ*
Μῦσαι ὑμνεύσαι.) Id est,
celebrantes, est activæ signi-
fica-

HESIODI ASCRÆI
OPERA ET DIES.

Mulsa Pierides carminibus celebres,
Agite sane, dicite, vestrum patrem laudantes,
Et per quem mortales homines pariter obscurique sunt
clarique,
Nobiles, ignobilesque, Jovis magni voluntate.
Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimit:
Facile praeclarum minuit, & obscurum adauget:
Facileque corrigit incurvum, & superbum contrahit
Jupiter altitonans, qui supremas domos incolit.

Audi

scationis, quamquam aliqui
neutraliter exponant, quæ
estis celebres aut inclytæ.

3. Ὅς τις δία.) Enumerat
pias quasdam sententias de
Deo. Porro in ὅς potest in-
telligi, inquit Tzetzes, τρε-
πός, more attico, ut sit δὲ ὅς
τρεπός, quomodo, cur: quod
nonnulli interrogative; alii
vero absque interrogatione
intelligunt. Alii non minus
commodè exponunt, δὲ ὅς vel
καὶ ὅς Δία, secundum quem
Jovem gubernantur homi-
nes. φάτος & ἑρως differunt,
ut apud Latinos loquor & di-
co. Est enim φάτος, de quo
magna fama est; ἑρως autem
honoratus, & ad certam fun-
ctionem & dignitatem assump-
tus.

4. Διὸς μεγάλοιο.) Respon-

sio Musarum. Sic apud Ho-
merum Διὸς δ' ἐτελεύτητο βελή.
Subintelligitur hic γίγνεται,
aut simile verbum. Διὸς.) Mu-
sarum responsio vel, ut alii vo-
lunt, poeta ipse respondet ceu
a Musis edoctus.

5. Πῶς μὲν.) Contractio est
in voce ἑρως, ut Iliad. 2. Vir-
gil. quoque dixit alvaria pro
alvearia. Vide Guil. Cante-
rum lib. 7. cap. 17. Æsopus
(teste Laertio) quum rogare-
tur, quid ageret Deus, re-
spondit: τὰ μὲν ὑψηλὰ τα-
πεινῶι, τὰ δὲ ταπεινὰ ὑψηλῶι.
Πῶς μὲν γάρ. Ratio est inter-
rogationis, quare alii sint cla-
ri, alii obscuri. Dicuntur hæc
a Musis.

6. Ἀγίζεσθαι.) Eum vocat,
qui dignus est æmulatione
atque imitatione.

ΚΛῦθι ἰδὼν αἴων τε· δίκη δ' ἴθυνε Θέμιστας
 Τύνη· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μυθησαίμην. 10
 Οὐκ ἄρα μῶνον ἦν ἐρίδων γένε', ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
 εἰσὶ δύω. τὴν μὲν κεν ἐπαυέσσεται νοήσας,
 ἥ δ' ἐπιμωκητὴ. διὰ δ' ἀνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
 Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
 σχετλίη· ὅστις τήν γε φιλεῖ βροτός, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης 15
 ἀθανάτων βαλῆσιν ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν.
 τὴν δ' ἑτέρην, προτέρην μὲν ἐγένετο νύξ ἐρέβεννη,
 θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγ', αἰθέρι γαίων,
 γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω,
 ἥ τε καὶ ἀπάλαμνόν περ ὁμῶς ἐπὶ ἔργον ἐγείρει. 20
 εἰς ἕτερον γὰρ τις τε ἰδὼν ἐργοιο χατίζων
 πλάσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρόμεναι ἠδὲ φυτεύειν,
 οἶκόν τ' εὖ θεόθαι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων,
 εἰς ἄφρονον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἦδε βροτοῖσι.
 καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κατέει, καὶ τέκτονι τέκτων, 25
 καὶ πῶχός πῶχῳ φθονέει, καὶ αἰοιδὸς αἰοιδῷ.

Ω

9. ΚΛῦθι.) Invocatio ad Jovem. Θέμιστας vocat praecepta de moribus. Θέμις ἐπὶ θεῶν, δίκη vero ἐπὶ ἀνθρώπων.

10. Εἰγὼ δέ κε Πέρσῃ.) Propositio est. Ego Persæ consulam optima. Jam κε potentialis particula ad μυθησαίμην referenda est, quasi dicat; Tum vera dixerō fratri meo, ubi tu leges gubernaveris Jupiter, & affueris mihi præscribenti praecepta de moribus.

11. Οὐκ ἄρα.) Duplicem narrat contentionem augendæ rei familiaris: alteram vituperandam, quum per injuriam & scelus cumulantur oepes: alteram dignam laude. ἔην, ἦν, pro ἔστιν, Attice.

15. Οὐτίς τήν γε φιλεῖ.) Ostendit, non fieri per se, ut hæc contentio tantopere diligatur ab hominibus, cum tamen sit noxia: sed per accidens, quia scilicet non possint discernere a vere expetendis,

ca,

*Audi intuens & auscultans, & justitiam in judicii se-
Tu: Ego vero Persa vera loquar.* (quere

*Non sane unum est contentionum genus, sed in terra
Sunt duo: alteram quidem probaverit sapiens,
Alterā vituperio est digna, in diversa autem animum dis-
trahunt.*

*Nam hac bellum exitiosum & discordiam auget,
Noxia: nullus hanc amat mortalis, sed necessario
Immortalium consiliis lucem calunt molestam.*

*Alteram vero, priorem genuit nox obscura,
Posuit vero ipsam Saturnius sublimis, in aethere habitans,
Terra in radicibus, hominibus longe meliorem.*

Hec quantumvis inertem, tamen ad opus excitat.

In alterum enim quispiam intuens opere vacans,

Divitem, qui festinat arare atque plantare,

Domumque recte gubernare, emulatur vicinum vicinus,

Ad divitias festinantem: bona ergo hac contentio homi-

Et figulus figulo succenset, & fabro faber, (nibus.

Et mendicus mendico invidet, cantorque cantori.

O Per-

ea, quæ falso boni speciem præ-
se ferunt: idque naturæ quo-
dam fatio.

17. Πρωτότην) Lege Πρω-
της. Νύξ ἑρεβινή.) Per no-
ctem, incomprehensibilem
quandam æternitatem rerum
intelligit.

19. Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι.) Inter-
pretibus autem, qui verba
illa ad Jovem referunt, non
ad τὴν ἔρην, nescia quid in
mentem venerit.

20. Ἀπάλαμνον.) Inertem,
qui manus nulli operi admo-
vet. παλάμη enim & manum,
& ipsum opus significat.

24. Ἀγαθὴ δ' ἔρην.) Probat
artificum inter se æmulatio-
nes. Hos duos versus Plato in
Lyfide, & Arist. 5. Polit. & 2.
Rhet. & Galen. ad priorem
noxiam contentionem refe-
runt. Plutarchus autem bonæ
illi & salutari cum Poëta no-
stro attribuit.

25. Κοτίει, φθονίει.) Verba
hæc pertinent hic ad laudem:
probat enim illam æmulatio-
nem artificum, qua alter altero
citius ditescere conatur. Mira
hujus loci suavitas, dum artifi-
ces aliquot nominatim expri-
mit. A 3 27. α

Ω Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῶ ἐνικάτ' θεο θυμῷ.
 Μηδὲ σ' ἔρις κακόχαρ' ἀπ' ἔργα θυμὸν ἐρύκοι
 Νείε' ὀπιπ'εύοντ', ἀγορῆς ἐπακχὸν ἔοντα.
 Ὄρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεκέων τ' ἀγορέων τε, 30
 Ωί τινι μὴ βίῃ ἐνδον ἐπ' ηςτανὸς κατὰκειται
 Ὄραϊ, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερ ἀκτὴν.
 Τῆ κε κορεσσάμεν, νείκεα καὶ ὄρηιν ὀφέλλοις
 κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις. σοὶ δ' ἔκ' ἐτι δεύτερον ἔσται.
 Ωδ' ἔρδειν ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκ' 35
 Ἰθείησι δίκαις, αἵ τ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἄριστα.
 Ἥδη μὲν γὰρ κλῆρον ἔδασσάμεθ'· ἀλλὰ τε πολλὰ
 Ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνωμι βασιλῆας.
 Δωροφάγας, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλῃσι δικάσασθαι
 Νήπιοι· ἔδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἤμισυ πάντες, 40
 Οὐδ'

27. Ω Πέρση.) Alloquitur fratrem, & iam traditam doctrinam ad ejus emendationem accommodat: eumque debortatur a contentione forensibus, quia infelicitate circa eas versetur, cui singulis temporibus sui proventus non adfuerint.

28. Κακόχαρτος.) Epitheton aptissimum inhonestae contentionis, quia malis gaudeat, vel quod mali ea gaudeant, ambigua enim hujus vocis significatio.

30. Ὄρη.) Aetologia est praecedentis adhortationis. Ille forum & litigium vitare debet, qui sibi non est conscius magnarum divitiarum.

Non absurdum ergo erit legere Ὄρη cum aspiratione, ut significet tempus & sensus tum erit: Ille lites diu sustentare non poterit, cui non est bene instructa & opulenta domus. Ὄρη.) Absque aspiratione, pro φροντίς. Sed Stephano non videtur satis convenire cum praecedentibus: nisi Ὄρη ὀλίγη πέλεται accipiamus, pro ὀλίγη Ὄρη δὲ πέλεται; non enim negat Hesiodus id fieri (quum potius de hoc ipso fratrem reprehendat) sed debere fieri negat.

31. Δημήτερ ἀκτὴν.) Idem quod βίῃ, id est, victus, cibus. Δημήτερ autem dicitur Ceres, quasi γημήτερ, hoc est, terrae mater, mutato γ in δ.

O Persa, tu vero hac tuo repone in animo: (ducat,
 Neq̃ malis gaudens contentio animum tuum ab opere ab-
 Lites spectantem, sorique auscultatorem existentem.
 Parum enim ei temporis est, quod litibus & foro impen-
 Cui non est victus domi in annum repositus, (dat,
 Tempestivus, quem terra fert, Cereris munus.
 Quo satiatus lites ac rixam moveas
 De facultatibus alienis. Tibi vero non amplius licebit
 Sic facere: sed in posterum discernamus litem
 Rectis judiciis, qua ex Jove sunt optima.
 Nam nuper quidem patrimonium divisimus: alia autem
 Rapiens ferebas, valde demulcens reges (multa
 Donivoros, qui hanc litem volunt judicasse,
 Stulti: neq̃ sciunt, quanto plus dimidium sit toto, Ne-

33. Τῷ καὶ κοροσόμενος.) Con-
 cessio ironica: Quando dita-
 tus es. & abundas jam re fami-
 liari, nec animus a malo revo-
 cari potest, age per me licebit,
 litiges quamdiu voles.

34. Σοὶ δ' ἔτι δεύτεροι.) Anti-
 qui, cum stricte aliquem coge-
 rent, unam conditionem pro-
 ponebant, cui adstringebant
 eum: cum minus cogerent, sed
 plus permitterent, secundam
 statuebant, usitata formula, τῷ-
 τε δεύτερον ἔσται: id est, si pri-
 mum non placet, licebit & se-
 cundum. Δεύτερον ἔσται, nihil ali-
 ud est, quā ἔξισιν, & potentiam
 denotat, seu licentiam potius.

36. Ἐκ Διὸς εἰσὶν ἀρίστοι.) Ita
 enim senserunt viri sapientes,
 esse animis nostris innatam
 rationem æqui & boni.

38. Βασιλῆας.) Βασιλῆας vocat
 præfectos singularum urbium,

quemadmodum & Homerus.

40. Μηδία.) Mediocritatem
 commendat, ac redarguit ju-
 dices & gubernatores, qui in-
 dulgent suis cupiditatibus &
 a vitæ frugalitate digrediu-
 tur ad πλεονεξίαν injustam: &
 ostendit primum ipsos igno-
 rare vim & utilitatem justitiæ
 longe potiore, quam inju-
 stitiæ & πλεονεξίας: deinde et-
 jam non considerare, quanta
 sit commoditas tenuis & fru-
 galis victus. Intelligit ergo per
 ἡμῶν, medium inter lucrum
 & damnum, quod est justum,
 & honestius atque utilius παν-
 τός, id est, toto: quo & sua pars
 retinetur, & alterius ad se per-
 trahitur. Plato 5. Polit. & 3. Le-
 gum, intelligit de mediocri-
 tate, in statibus civilibus am-
 plectenda.

Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ
 κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
 Ῥηϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάσαιο,
 ὥς τέ σε κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν, καὶ ἀεργὸν εἶναι.
 Αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνῶ καταθῆο, 45
 ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενΘ' Ὀρεσὶν ἦσιν,
 ὅττι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
 Τῶν κ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κῆδεα λυγρὰ.
 Κρύψε δὲ πῦρ τὰ μὲν αὔθις εὔς παῖς Ἰαπετοῖα 50
 ἔκλειψ' ἀνθρώποισι Διὸς παρὰ μητιόεντΘ',
 ἐν κόιλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
 Τὸν δὲ χολωσάμενΘ' προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Ἰαπετιονίδη, πάντων περὶ μῆδεα εἰδώς,

καί-

42. Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι.) Pro κρύψαν, Attice, occulerunt. Causam hujus ignorantiae ostendit esse voluntatem Dei, qui voluerit abscondi ab intelligentia communi hominum, hanc faciliorem vitae rationem.

43. Ῥηϊδίως.) Illius primae & melioris vitae rationem commendat, ita ut ostendat in ea servata, posse facile quemque non admodum industrium, vel unius diei labore efficere, quod sufficiat integrum annum. Inquit ergo Poëta facilitatem victus querendi apud priscos; illi non arabant, uno die tantum

colligebant, quantum per totum annum erat necessarium. Erant autem frugalissimi, malva & asphodelo contenti: verum posterii homines ad voluptatem proni, nec quibuslibet contenti, laboriosissimam sibi ipsis vitam compararunt, dum undique ventri grata quærunt.

44. ὥς τέ σε κ' εἰς.) Veneratissimo idiomate οἱ εἰς ἐνιαυτὸν ἔχοντες dicuntur οἱ πλείστοι, quibus opponebantur οἱ εἰς ἡμέρας ἔχοντες.

45. Πηδάλιον.) Quidam non pro navis gubernaculo, sed pro stiva, stivamque pro aratro accipiunt. Solent autem

tem

*Neque quam magnum in malva & asphodelo bonum.
Occultarunt enim Dii victum hominibus.
Facile enim aliqui vel uno die tantum operatus esses,
Ut in annum quoque satis haberes, etiam otiosus.
Statimque temonem quidem in fumo poneres,
Opera vero boum cessarent multorumque laboriosorum.
Sed Jupiter abscondit, iratus animo suo,
Quia ipsum decepit Prometheus versutus.
Quocirca hominibus paravit tristia mala.
Abscondit vero ignem: quem rursus bonus Japeti puer
Surrupuit ad hominum usum, Jove a consulto,
In cava ferula, fallens Jovem fulminibus gaudentem.
Huncque indignatus affatus est nubecoga Jupiter:
Japetionide, omnium maxime versute,*

Gau-

tem rustici instrumenta lignea super fumosa laquearia collocare, ut fumus ea corroboret & induret.

47. Ἀλλὰ Ζεύς.) Longam fabulam recenset de Pandora, qua docet, Jovem iratum abdidisse ignem id est, veritatem, quae penitus abstrusa est in natura. Sed cum Prometheus ostendisset hominibus recta & honesta, misit Jupiter Pandoram, id est, voluptatem, quae multis rebus opus habet, augeatque quotidie sumptus, & quamvis multis modis adblandiatur, malorum tamen omnium, morborumque causa est. Prometheus autem, id est, sapiens aliquis monitor, vel ratio, vetat recipere voluptatem & Epimetheus, id est, sensus, non auscultans ratio-

ni, noxiam voluptatem incautus recipit, sed sero recepisse poenitet. Nonnulli paulo aliter exponunt. Προμηθεύς, quasi προμηδόμενος, prospiciens, solers, industrius, eoque nomine secundum quosdam intelligitur vis humani ingenii.

48. Ἀγκυλομήτης.) Lege Ποικιλομήτης. Sed alteram praefert Proclus, auctorem Plutarchum laudans.

50. Κεῦψα.) Jupiter abscondit ignem, cujus beneficia ferre omnes artes exercentur. Vel ignem, id est, mentis vim solertem, ut simplicius viverent homines.

52. Ἐκ κίλων.) Ignem ferulis optime servari, auctor est Plin. l. 13. c. 22.

A 5

55. Χαί.

Χαίρεις πῦρ κλέψας, ἢ ἐμὰς Φρένας ἠπεροπέυσας; 55
 Σοί τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι.
 Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντίπυρὸς δώσω κακόν, ὃ κεν ἅπαντες
 Τέρπωνται κατὰ θυμόν, εὖν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.

Ὡς ἔφατ'. ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Ἦφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυθὲν ὅτι τάχιστα 60
 Γαῖαν ὕδρι φέρειν, ἐν δ' ἀνθρώποις θέμεν αὐδὴν
 καὶ θένει, ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὧπα εἵσκειν
 Παρθενικαῖς καλὸν εἶδεν ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
 ἔργα διδάσκῃσαι, πολυδαίδαλον ἴσον ὕφαινειν·
 καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ, χρυσὴν Ἀφροδίτην, 65
 καὶ πόθον ἀργαλέον, καὶ γυιοκόρυς μελεδῶνας·
 ἐν δὲ θέμεν κύνεάν τε νόον καὶ ἐπὶ κλοπῇ ἦθ'.

Ἐρ-

55. Χαίρεις) Est quædam
 μειστική approbatio. Pul-
 chre hic notatur ingenioso-
 rum studium, & inconsiderata
 in successu suorum conatuum
 læticia.

58. Ἐὖν κακὸν ἀμφαγαπῶ-
 ντες.) Ea fere est humanarum
 rerum conditio, ut illæ ipsæ
 cupiditates, quæ omnis gene-
 ris mala secum trahunt, nos
 delectent.

60. Ἦφαιστον.) Recenset
 jam, quomodo Pandora condi-
 ta sit. M. Garbitius sensum
 hujus fabulæ sic explicat:
 Hominem prius habuisse sin-
 ceriorem & puriorem natu-
 ram, simpliciusque vixisse.
 Postquàm vero lascivia men-
 tis ipsius contra voluntatem

Dei sibi vindicavit ingenii
 & cognitionis vim exercita-
 tiorē, inde quasi transfor-
 matum in aliam naturam, &
 καρῶν corpoream, & illam
 quidem excellentem virtu-
 tibus cœlestibus, sed quibus
 corporea fæce contaminatis,
 mens humana & ipsa ex con-
 sortio contaminata, vario
 abutatur ad lasciviam & lu-
 xuriam variarum artium, &
 inventionum: & hoc sub spe
 & specie boni & vitæ melio-
 ris; sed quam omnem indu-
 striam suam posteriore consi-
 deratione, & eventu stulto-
 rum magistro, experiatur con-
 trariam esse suis effectis, sola-
 que spe reliqua sustentetur
 in perpetua anxietate animi.

Cz.

Gaudes ignem furatus, quodq; animum meum decepe.
Quod tibi que ipsi magnum erit malum, & posteris. (ris?
Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes
Se oblectent animo, suum malum amplectentes.

Sic ait: risitque pater hominumque Deumque.
Vulcanum vero insignem jussi quam celerrime
Terram aqua mistere, hominisque imponere vocem
Et robur, immortalibus vero Deabus facie assimilare
Virginibus pulchram formam peramabilem: at Miner.
Opera docere, ingeniose telam texere: (nam
Et venustatem circumfundere capiti auream Venerem,
Et desiderium molestum, & membra fatigantes curas:
Imponere vero impudentem mentem, & fallaces mores
Mer-

Cæterum si de voluptate hæc
potius libeat intelligere, dice-
m9, Poëtam hic significare, non
unum esse genus voluptatis.

62. Ἀθανάτως δὲ θανάτος εἰς ὅπα
ἵσκειν. M. S. Palat. Παρθενικῆς id
est παρθένης, ut habent glossæ.

66. Καὶ πόθεν.) Indefessam
cupiditatem superandi alios
vel (secundum quosdam) de-
siderium vehemens, ut vehe-
menter ametur. Γυιοκόροι,
vox apta meditationibus &
curis, quæ ad satietatem usque
arrodunt & absumpunt mem-
bra: sicut fere videre est, in-
geniotos pallidos & exte-
nuatos esse. Aliam etiam in-
terpretationem addit Pro-
clus, quam nonnullos asse-
quutos non esse animados

το: γυιοκόρους, μελεδῶνας, inquit,
ὥς τὰ γυῖα κομύσας. τὸ γὰρ
κομῆν καὶ καλῶναι οἱ παλαιοὶ
κορεῖν ἔλεγον, de curatura, quæ
bonam virginum naturam cor-
rumpit, εἰ τὸ καλῶναι, Pro-
clum agere existimo. Stephe-
nus mallet leg. γυιοκόρους. Illa
enim etymologia nimium lon-
ge petita esse videtur, τὰς τὰ
μέλη ἰσχυρῶς ἀχρεῖ κόρον.

67. Εἰ δὲ θέμεν.) Impuden-
tiam intelligit, quæ utrique in-
terpretationi, quam attulimus,
commode applicari potest.
Solent enim homines volupta-
tibus dediti, nullam prorsus
honestatis rationem habere:
itemque negotiatores & πλε-
ύκται variis artibus & dolis
lucrum captare.

68. Εἰ

Ἑρμείην ἦνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.
 ὣς ἔφατ'. οἱ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι.
 αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις 70
 Παρθένω αἰδοίῃ ἱκελον, Κρονίδεω διὰ βελάς.
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτες τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθῶ
 ὄρμευς χρυσείας ἔδεσαν χροῖ' ἀμφὶ δὲ τήνγε
 ὄρα καλλίκομοι σέφον ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι. 75
 Πάντα δὲ οἱ χροῖ' κόσμον ἐφῆρμευσε Παλλὰς Ἀθήνη.
 ἔν δ' ἄρα οἱ σήθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης
 ψεύδεά τ' αἰμυλίας τε λόγους καὶ ἐπικλοπον ἦθ' ἔ-
 τευξε, Διὸς βελλῆσι βαρυκτύπε. ἐν δ' ἄρα Φωνήν.
 Θῆκε θεῶν κῆρυξ· ὀνόμνην δὲ τήνδε γυναῖκα 80
 Πανδώραν. ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν αἰλφηςῆσιν
 αὐτὰρ ἐπεὶ δόλου αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσαν,
 εἰς Ἐπιμηθεά πέμπε πατὴρ κλυτὰν Ἀργειφόντην,
 δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχὺν ἄγγελον. ἔδ' Ἐπιμη-
 θεὺς 85
 ἔφρα-

68. Ἑρμείην ἦνωγε.) Mercurium fixerunt nuntium Deorum, quod ejus motus sit maxime admirabilis, & quod ejus varia ratio sit in genituris. (ut ante monuimus) voluntatem exponunt. Alii variam quandam ingenii & mentis industriam propositam, quam admirantur homines, tanquam magnum suum bonum, cum sit ipsorum malum. Quod mirum est, cum mens humana tam divinis dotibus sit exornata: sed hoc fit per accidens vitio naturæ.
72. Ζῶσε.) Hoc potest de bellicis dotibus intelligi.
73. Πότνια Πειθῶ.) Eloquentiæ Dea ab antiquis habitæ, quam Græci peculiari templo & ceremoniis colebant.
81. Πανδῶραν.) Quidam solertes, qui discedunt a simplicitatis rectitudine; & qui curia-

*Mercurium jussit, nuncium Argicidam.
Sic dixit. illi autem obtemperarunt Jovi Saturnio regi.
Moxque ex terra finxit inclytus Ambiclaudus
Virgine verecunda similem, Jovis consiliis.
Cinxit vero & ornavit Dea glaucocula Minerva.
Circum vero Charitesque Dea, & veneranda Suada,
Monilia aurea imposuerunt corpori. ipsam porro
Horæ pulchricoma coronarunt floribus vernis.
Omnem vero illius corpori ornatum adaptavit Pallas
At in pectore illi nuncius Agricida (Minerva.
Mendacia blandesque sermones, & dolosos mores
Fecit, Jovis consiliis gravistrepi, sed vocem illi
Imposuit Deorum praece. appellavit autem mulierem
hancce*

*Pandoram: quia omnes caelestium domorum incole
Donum contulerunt, detrimentum hominibus industriis.
At postquam dolum perniciosum & inevitabilem absol-
Ad Epimethea misit pater inclytum Argicidam, (vit,
Munus ferentem, Deorum celerem nuncium. neque Epi-
metheus Co.*

curiosi sunt. Ἀλφειῶς indaga-
tores exponunt, sed id acci-
piendum est in malam par-
tem pro curiosis, quia sic sunt
hominum ingenia, ut præ-
sentia fastidiant, cupiant &
adfectent alia. Sicut & pisces
ἁλφειῶς vocant, quia statim
adnatant solent, si quid adje-
ceris in piscinam. Porro gra-
vissime ista curiositas repre-
henditur ab Horat. lib. 1. Ep.
14. vers. pen.

*Optat ephippia bos piger
optat arare caballus.*

85. Οὐδ' Ἐπιμηθεύς.) Mit-

titur donum ad Epimethea,
& recipitur. Nam pars infe-
rior cupiditatum & affectio-
num, quæ est iste Epimethe-
us, id est, vis animi humani
inconsiderata & præceps,
non obsequitur plerumque
parti superiori meliorique
mentis & rationis, quæ est
προμηθεύς animi hominis.
Ideoq; specie hujus boni de-
ceptus, postea noxium com-
periens, sero recepisse pœni-
tet. Recte ergo Horatius,

- - Notet emptæ dolore sp-
lutas. 91. No-

Ἐφράσαθ' ὥς οἱ εἶπε Προμηθεὺς, μήποτε δῶρον
 Δέξαοθαι παρ' Ἰηνὸς Ὀλυμπίας, ἀλλ' ἀποπέμψειν
 Ἐξοπίσω, μήπῃ τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
 Αὐτὰρ ὁ δεξάμενθ', ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
 Πρὶν μὲν γάρ ζώσκον ἐπὶ χθονὶ Φῦλ' ἀνθρώπων 90
 Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
 Νέσων τ' ἀργαλέων, αἷτ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν.
 Αἴψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηρεάσκησι.
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρεσσι, πίθῃ μέγα πῶμ' ἀφελᾶσα,
 Ἐσκέδασ' ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ 95
 Μῆνη δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀρρήκτοισι δόμοισι
 Ἔνδον ἔμιμνε πίθῃ ὑπὸ χεῖλεσιν, ἧδ' ἐθύραζε
 Ἐξέπτῃ, πρόθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
 Αἰγίοχ' βελῆσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 Ἀλλὰ δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπων ἀλάληται. 100
 Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.
 Νῆσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη ἠδ' ἐπὶ νυκτὶ
 Αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
 Σιγῇ. ἐπεὶ Φωνὴν ἐξείλετο μητιέτα Ζεὺς.
 Οὕτως ἔτι πᾶς ἐστὶ Διὸς νόον ἐξαλέαοθαι. 105

Εἰ

91. Νόσφιν ἄτερ τε.) Hæ duæ
 particulæ quamvis idem de-
 notent, intendunt tamen hic
 significationem. Vel hinc ma-
 gna incuria librariorum de-
 prehendi potest, qui Νόσφιν
 ἄτερ κακῶν reliquerint :
 quum paulo post, v. 113. Νόσφιν
 ἄτερ τε πόνοι, ponant.

93. Αἴψα.) Κακότης hic
 pro malo externo accipitur.

94. Ἀλλὰ γυνή.) Proverb.
 Γυναικῶν ἑλεθροί. - Mulier, id
 est: appetitiva & feminea
 affectio, & publica indulgen-
 tia δημαγωγικὴ & ψυχαγωγικὴ
 atque συρφετώδης, unde laxa-
 tur disciplina severior. Hinc
 deinde sublata disciplina
 tanquam operculo Pando-
 ræ, id est, corporis & ani-
 mi humani, statim quasi ex

απ-

*Cogitavit quod illi præcepisset Prometheus, ne quando
Susciperet a Jove Olympio, sed remitteret (munus
Retro, nec ubi mali quippiam mortalibus eveniret.*

*Verum ille recepto eo, cum jam malum haberet, sensit.
Prius namque in terra vivebant familia hominum
Seorsim a malis & absque iis, & sine difficili labore,
Morbisque molestis; qui hominibus senectam afferunt.
Statim enim in afflictione mortales consenescent.*

*Sed mulier manibus, vasis magnum operculum cum di-
movisset,*

Disperfit: hominibus autem machinata est curas graves.

Sola vero illic spes infracta in domo

Intus mansit, dolii sub labris, neque foras

Evolavit. prius enim injecit operculum dolii,

Ægiocbi consilio Jovis nubicoga.

Alia vero innumera mala inter homines errant.

Plena enim terra est malis, plenumque mare.

Morbi autem hominibus tam interdum quam noctu

Utero oberrant, mala mortalibus ferentes

Tacite: nam vocem exemit prudens Jupiter.

Sic nusquam licet Jovis mentem evitare.

Ca.

antro Æoli venti & imperus
affectum,

*Qua data porta ruunt, &
terras turbine perflant,*

& nusquam non pervadunt,
& nihil non moluntur. Quod
tamen spes remansit, signifi-
cat, neminem tam desperatis
rebus esse, quin aliquando
speret. Ovid.

*Videre spe vidi, qui moriturus
erat.*

98. Πείρασος γὰρ Ratio solius
spei in pyxide relictæ. Magnum
certe Dei donum spes, quo

solo affectu homines inter tot
ærumnas sustentantur & alun-
tur, & sine cuius condimento
omnia non solum fatua, vel
etiam insuavissima sunt.

104. Σιγῇ. ἐπὶ φωνῇ.) Ve-
rissime contra Hesiodum dicit
Plutarchus in præceptis sani-
tatis; non omnes morbos so-
lere tacite & furtim invadere
ipso, homines; sed plurimi χα-
ράπερ προαγγέλλουσιν καὶ προδέρ-
μους καὶ κύρηκας ἔχουσιν ἀπεψίας
καὶ δυσκοιτίας.

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἔγω λόγον ἐκπορυφώσω
 Εὖ καὶ ἐπισαμένως· σύ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
 ὣς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,
 χρύσειον μὲν πρῶτις αὖ γένετο μερόπων ἀνθρώπων
 ἀθάνατοι ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 110
 οἳ μὲν ἐπὶ κρόνῳ ἦσαν, ὅτ' ἔρανος ἐμβασίλευεν·
 ὣς τε θεοὶ δ' ἔζων, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
 νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύων· ἔδ' ἐ τι δειλὸν
 γῆρας ἐπὶν· αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι·
 τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἔκτοθεν ἀπάντων· 115
 θνήσκον δ' ὡς ὑπὸν δαδμημένοι· ἐδ' ἀ δὲ πάντα
 τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρον ἄρδρα
 αὐτομάτῃ πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἳ δ' ἐθέλημοι
 ἥσυχοι ἔργα νέμοντο, σὺν ἐδ' ἄλλοισιν πολέεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τῆτο γένετο κατὰ γαῖα κάλυψεν, 120
 τοῖ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλῃ δια βελάς,
 ἐδ' ἄλλοι, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 οἳ ῥα φυλάσσεσσι τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα,
 ἥερα ἐσσάμενοι, πάντα φῶοιτ' ἐπ' αἶαν,

Πλ8-

106. Εἰ δ' ἐθέλεις.) Quinque ætates jam fingit: quo commento significat, naturam & mores subinde deteriores fieri, & vitia hominum augeri. Hanc descriptionem ætatum omnes fere Latini Poëtæ imitati sunt. Ἐκπορυφώσω, significat expolitionem ordine factam & integram, neque tamen prolixam.

108. ὣς ὁμόθεν γεγάασι.)

Sequitur ætatum descriptio, qua monstrat, omnia fatis in pejus ruere.

109. χρύσειον.) Aureum, ut inquit Plato, propter præstantiam naturæ, morum & vitæ.

112. ὣς τε.) Cognoverat fortasse Poëta aliquid de vita primorum parentum in paradiso: & ideo respiciens eo, hæc dicit: θεοὶ δ' ἔζων. Lege θεοὶ ζώοντες. Ut paulo ante v. 90.

115.

*Caterum si voles, alium tibi sermonem paucis absolvam
Belle ac scienter: tu vero præcordiis imposito tuis.*

*Uti simul nati sunt Dii, mortalesque homines,
Aureum primo genus diversiloquentium hominum
Dii fecerunt, cælestium domorum incole.
Et ii quidem sub Saturno erant, cum in cælo regnaret:
Et ut Dii vivebant, securo animo præditi,
Plane absque laboribus & ærumna: neque molesta
Senectus aderat; semper vero pedibus ac manibus similes
Delectabantur in conviviiis, extra mala omnia.
Moriebantur autem cœu somno domiti: bona vero omnia
Illis erant; fructum autem ferebat fertile arbum
Sponte sua multumque & copiosum: ipsique ultro
Quieti partis fruebantur, cum bonis multis.
Verum postquam hoc genus terra abscondit,
Ii quidem dæmones facti sunt, Jovis magni consilio,
Boni, in terris versantes, custodes mortalium hominum:
Qui quidem observant & iusta & prava opera,
Caligine involuti, passim oberrantes per terram,*

Opum

115. Ἐ. θαλίῃσιν.) Ἐορταῖς
sacris epulis. Græci enim sæ-
penumero totam τὴν ἀθανά-
των vocē θαλία designant,
quod Latini *Disum epulas* di-
cunt. Vocant enim θαλίας sa-
cras epulas, ἀπὸ τοῦ θαλάσσης, id
est, florere. Est autem non
vulgare tranquillitatis & pa-
cis encomium, quod dicit, de-
lectatos fuisse sine omnibus
malis, & suaviter omnibus
convixisse.

117. Καρπὸν δ' ἔφερον.) Sic
Virgil. 1. Georg. vers. 127.

ipsaque tellus

*Omnia liberius nullo poscen-
te ferebat.*

Ζεῖδωρος,) Elegans epitheton
terræ, quod vitæ necessaria
det. Sic etiam Venus dicitur
Ζεῖδωρος. Plinius vult sic ter-
ram dictam, quod zeam pro-
ferat.

121. Δαίμονες.) Hæc omnia
non multum discrepant ab iis,
quæ sacra scriptura tradit de
bonis Angelis. Δαίμονες, quasi
δαίμονες, quod Dii omnia sci-
ant. Vide Macrobius Satur-
nal. 1. cap. 13.

B

115. Πλά-

Πλατοδόται καὶ τὸ γένος βασιλῆϊον ἔσχον. 125

Δεύτερον αὐτε γένετο πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
Ἀργυρεὺν ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Χρυσέῳ ἔτε Φυὴν ἐναλίγκιον ἔτε νόημα.

Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
ἔτρεφετ' ἀτάλλων, μέγα νήπιον, ὦ ἐνὶ οἴκῳ. 130

Ἀλλ' ὅταν ἤβησσει, καὶ ἤβης μέτρον ἴκοιτο
Παυρίδιον ζώσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες
Ἀφραδίαις. ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον ἔκ' ἐδύναντο
Ἀλλήλων ἀπέχειν, ὃδ' ἐφθανάτῃς θεραπεύειν
ἠθέλον, ὃδ' ἐφθεῖν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς, 135

Ἡ δέ μιν ἀνθρώποισι κατ' ἠθεα. τῆς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἐκρυψε, χολόμενον ὅτι καὶ τιμὰς
οὐκ ἐδίδαν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὀλύμπον ἔχουσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸ γένετο κατὰ γαῖα κάλυψε,
τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται 140
Δεύτεροι, ἀλλ' ἐμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένετο μερόπων ἀνθρώ-
πων

Χάλκειον ποίησ', ἔκ' ἀργυρεῷ ὁδὲν ὁμοῖον,
ἔκ' μελιαῖν, δεινόν τε καὶ ὄμβριμον· οἷσιν Ἄρη

ἔργ'

125. Πλατοδόται.) Diſti ſunt
Dii, qui τὴν ἐπικαρπίαν pro-
moverent, & quocunque
modo terræ præſſent.

126. Δεύτερον.) Alterum ſe-
culum deſcribit per ſuas cir-
cumſtantias, quod argente-
um vocat: & eo deterius
priori fuiſſe oſtendit, quo ar-
gentum eſt vilius auro.

129. Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς.)

Ἀλλὰ eleganter hoc loco pro
ἀλλ' ὁμῶς ponitur.

131. Ἡ βῆς μέτρον.) Vocat me-
diam ætatem, quæ Græcis
ἀκμή dicitur.

135. Οὐδ' ἐφθεῖν.) Ἐφθεῖν, non
raro apud Græcos capitur pro
ſacrificare, ut facere apud La-
tinos. Virgil. Cum faciam vi-
tula pro frugibus.

137. Ζεὺς Κρονίδης ἐκρυψε.)
Signi-

Opum datores, atque hoc munus regale consecuti sunt.

*Secundum inde genus multo deterius postea
Argenteum fecerunt caelestium domorum incola,
Aureo neque corporis proceritate simile, neque intellectu.
Sed centum annis puer apud matrem sedulam
Nutriebatur crescens, valde rudis, domi suae:
Cum vero adolevisset, & pubertatis terminum attingisset,
Pauillum vivebant ad tempus, dolores habentes
Ob stultitias, injuriam enim pravam non poterant
A se mutuo abstinere, neque Deos colere
Volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
Ut fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
Jupiter Sazarnius abscondit iratus: quia hostes
Non dabant beatis Diis, qui olympum habitant.*

*At postquam & hoc genus terra occultavit,
Hi quidem subterranei beati mortales vocantur
Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur:
Jupiter vero pater tertium aliud genus hominum
Æneum fecit, omnino argenteo dissimile,
E fraxinis, vebemens & robustum: quibus Martis*

Opt-

Significat propter impietatem & neglectam religionem mortuos esse: docerque ob id factum, ut non converterentur quidem in divinos spiritus, ut illi priores, sed tamen essent beati, & sub terra degerent.

140. Ἰπποδάμοι.) Lège
Ἰπποδάμοι.

142. Ἰπποδάμοι.) Tertium ge-

nus hominum æri comparat, immane, ferox, & omnino Martium; fortasse Gigantes intelligit.

144. Ἐκ μελιῶν.) Fingit natos ex arboribus, ut significet duriciem & feritatem animorum, utpote qui toto impetu ad armorum & bellicorum instrumentorum usum ferebantur.

B 2

145. Οὐ-

ἔργ' ἔμελε σονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον 145
 Ἥοδιον, ἀλλ' ἀδάμαντ' ἔχον κρατερὸφρονα θυμόν,
 Ἄπλαστοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἀπτοί·
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖς μελέεσσιν.
 τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,
 χαλκῷ δ' ἐργάζοντο· μέλας δ' ἔκ' ἔσκε σιδήρε'· 150
 καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμέντες
 βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυερᾷ αἰδαο,
 Νώνυμοι· θάνατ' δὲ καὶ ἐκπάγλης περ ἑόντας
 εἴλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάτ' ἠελίοιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τῷτο γέν'· κατα γαῖα κά-
 λυψε, 155

Αὐθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πηλυβοτείρῃ
 Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δικαιότερον καὶ ἄριστον,
 Ἄνδρῶν ἡρώων θείον γέν', οἵ καλέονται.
 Ἡμίθεοι, προτέρῃ γενεῇ κατ' ὑπείρονα γαῖαν.
 καὶ τῆς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνή, 160
 τῆς μὲν ἐφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηϊδὶ γαίῃ,

ἔλ-
 ε-

145. Οὐδέ τι σῖτον.) Non frumentum ederunt, sed primi pecudes laniarunt, & carne vesci cœperunt, quod antea magnum nefas est creditum. Sic enim de bove aratore ait Varro: *Ab hoc antiqui ita manus abstinere voluerunt, ut capite sancierint, si quis occidisset.* Et apud Homerum, cum socii Ulyssis boves Solis matasse dicuntur, intelligi debent, boves aratores, quos violare impietas erat.

146. Ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον.)

Pulchra descriptio virium corporis est, & volebat significare mirabilem duritiem in illorum animis fuisse, quod a civilibus discordiis, quæ florentissimas respublicas evertere solent, impias manus non cōhibuerint.

149. τοῖς δ' ἦν, &c.) Vidi Vett. codd. in quibus & ipsis ita scriptum esset: sed quamvis paulo ante in ἔττα producat, ut producendum erit in τεύχεα post συνίησιν, cre-

*Opera cura erant luctuosa, ac injuria: neque ullum cibum
Edebant, sed ex adamante habebant durum animum,
Ferores: magna vero vis & manus invictæ
Ex humeris nascebantur in validis membris,
His erant anea arma, aneæque domus:
Ære vero operabantur: nigrum enim nondum erat fer-
rum.*

*Et hi quidem manibus propriis interfecti,
Descenderunt amplam in domum frigidi Inferni,
Ignobiles: mors vero, tametsi stupendi essent,
Invasit atra, splendidumque liquerunt lumen solis.*

*Sed postquam & hoc genus terra operuit,
Rursum aliud quartum in terra multorum altrice
Jupiter Saturnius fecit, justius & melius,
Virorum heroum divinum genus, qui vocantur
Semidei, priori generatione, per immensam terram.
Hos quoque bellumque malum & pugna gravis,
Alios quidem ad septiportem Thebas, Cadmeam terram,
Per-*

credibile est tamen, Hesiodum
τιύχην scripsisse.

152. Εὐρώπηα.) Gatakerus
mallet hoc verti, *situ obstitum*
potius, quam *latum*.

155. Αὐτὰρ ἐπεὶ.) Jam ante
dictum est, hoc consilio æta-
tum differentias recenseri, ut
describeret Poëta, quomodo
vitia hominum aucta sint.

158. Ἀνδρῶν.) Quartam
ætatem Heroicam appellat,
quando Hercules, Jason & al-
lii Argonautæ vixerunt, qui
Heroës vocati sunt, quod vir-
tute communi hominum na-

turæ præstarent: & semidei,
vel quod altero tantum pa-
rente deo nati essent, vel quia
in naturâ humanâ virtute di-
vina præditi essent.

161. Τὰς μὲν ἱφ.) Heroica
ætas continet Argonautas, &
res gestas ad Theben, & Tro-
janam historiam. Posteriora
tantum tempora recenset.
Ἐπικύλων.) Ad differentiam
Thebarum Ægyptiarum, quæ
dicebantur ἐκατόμυλοι, & il-
larum quæ dictæ sunt ὑποπλά-
κιοι, a monte, sub quo sitæ sunt
in Cilicia.

ὄλεσε μαρναμένους μῆλων ἕκην Οἰδιπόδαο.
 Τὰς δὲ καὶ ἐνήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 ἔς Τροίην ἀγαγών, Ἑλένης ἕνεκ' ἠνκόμοιο.
 ἔνθ' ἦτοι τὰς μὲν θανάτῳ τέλει θάμφρα κάλυψε. 165
 τοῖς δ' ἐδίχ' ἀνθρώπων βίον καὶ ἦθ' ὁπάσας
 Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης.
 Καὶ τοὶ μὲν ναίεσσι ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
 ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
 Ὀλβιοὶ ἥρωες τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν 170
 Τρεῖς τ' ἑτάρας θάλλουτα φέρει ζείδωρ' ἄρρεα.
 Μηκέτ' ἔπειτ' ὦφελον ἐγὼ πέμπτοισι μετέωρα
 ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόφθ' θανεῖν, ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
 Νῦν γὰρ οὐ γέν' ἐστὶ σιδήρεον· ἔδ' ἐποτ' ἡμᾶς
 παύσονται καμάτῃ καὶ οἰζύνῃ, ἔδ' ἐτι νύκτωρ 175
 φθιρόμενοι. χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσασσι μερίκνας.
 Ἀλλ' εὐπης καὶ τοῖσι μεμίζετα ἔσθλα κακοῖσιν.
 Ζεὺς δ' ὄλεσει καὶ τὸτο γέν' ἐμὲρόπων ἀνθρώπων,
 εὖτ' ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσι.
 Οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοίῃ, ἔδ' ἐτι παῖδες, 180
 οὐδὲ ξεῖν' ἐξωδόκῳ, καὶ ἐταῖρ' ἐταίρῳ.

Οὐ-

162. Μῆλων) id est, propter
 regnum ac potentiam: nam
 prisca reges pecoribus diviti-
 as suas metiebantur. Eteocles
 & Polynices filii Oedipi mo-
 nomachia de regno decer-
 tantes, ambo mutuis vulne-
 ribus conciderunt.
 169. ἐν μακάρων) De For-
 tunatis insulis. vide Plinium,
 lib. 6. c. 23. & Homerum Odyf-
 seæ d. Παρ' Ὠκεανὸν βαθυ-
 δίνην.) Hesiodus hoc libro in-
 justitiæ poenam constituit
 τὸν Ὠκεανόν, tanquam necessa-
 rium, a quo etiam justos se-
 parat: quibus hoc præmium
 proponit, futurum, ut ne Ὠ-
 ceανῷ quidem opus habeant.
 Sicut enim ante ἐπιθυμίας &
 τὸ ἐπιθυμητικόν, Oceanus
 ignotus erat, aut semotus: ita
 He-

Perdidit pugnantes propter oves Oedipi.
 Alios vero in navibus per ingentem maris vastitatem
 Ad Trojam ducens, Helena gratia pulchricoma:
 Ubi mors quoque circumdedit ipsos. (ens
 Iis autem seorsim ab hominibus viduum & sedem tribu-
 Jupiter Saturnius pater constituit eos ad terra fines.
 Et hi quidem habitant securum animum habentes
 In beatorum insulis, juxta Oceanum profundum,
 Felices heroes, his dulcem fructum
 Ter quotannis florentem profert secunda tellus.
 O utinam ego quinto non interesssem
 Hominum generi, sed aut mortuus essem prius, aut post-
 ea natus,
 Nunc enim genus est ferreum: neque unquam aut die
 Quiescens a labore & miseria, aut nocte
 Corrupti: graves vero Dii dabunt curas.
 Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis,
 Jupiter autem perdet etiam hoc genus varie loquenti-
 um hominum,
 Postquam facti circa tempora cani fuerint,
 Neque pater liberis similis, neque liberi patri,
 Neque hospes hospiti, neque amicus amico, Ne-

Heroum τῶν μαιάρων ani-
 mæ ultra Oceanum constitu-
 untur, quod extra ἰπιδυμίν
 sint; qua qui carent, ῥᾶτα
 ζῶεν dicuntur.

171. Τῆς τῷ ἴπυς.) Elegan-
 tius Palatinus: Τῆς ἴπυς,
 id est, πολλὰς, inquit in-
 terpres. Et sic τῆς infra
 vers. 594.

172. Μηκέτ'.) Descriptio
 postremæ & ferreæ ætatis,
 quæ moribus est pessimis, im-

piis & depravatissimis, vici-
 que cursu calamitosissimo. Vox
 ὠφελον usurpatur adverbiali-
 ter significatione optandi, &
 tamen formatur ut verbum,
 tribus personis.

181. Οὐδὲ ζῶεν.) Eleganter
 hunc locum expressit Ovid.
 lib. 1. Met.

-- Non hospes ab hospite tu-
 tus,

Non socer a genere, fratrum
 quoque gratia rara est.

Οὐδὲ κασίγνητ' Φίλ' ἔσσεται, ὥς τὸ πάρος περ'
 Αἴψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσῃσι τοκῆας.
 Μέμψονται δ' ἄρα τῆς χαλεποῖς βάζοντ' ἐπέεσσι
 Σχέτλιοι ἔδ' ἑωὶ ὅπιν εἰδότες. ἔδ' μὲν οἶγε 185
 Γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
 Χειροδίκαι. ἕτερ' δ' ἑτέρῃ πάλιν ἐξαλαπάξει
 Οὐδὲ τις εὐόρκῃ χάρις ἔσσεται, ἔτε δικάϊα,
 Οὐτ' ἀγαθῶ. μᾶλλον δὲ κακῶν ρεκτῆρα καὶ ὕβριν
 Ἀνέρα τιμήσῃσι. δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδῶς 190
 Οὐκ ἔσται. βλάβει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρεῖονα Φῶτα,
 Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὅρκον ὁμῆται.
 Ζῆλ' δ' ἀνθρώποισιν οἷζυροῖσιν ἔπατιν
 Δυσκέλαδ', κακόχαρτ', ὁμαρτήσῃ, συγερῶπης
 Καὶ τότε δὴ πρὸς ὀλυμπαν ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης, 195
 Λευκοῖσιν Φαρέεσσι καλυψαμένῳ χρεῖα καλὰν,
 Ἀθανάτων μετὰ Φῶλον ἴταν, προλιπόντ' ἀνθρώπων
 Αἰδῶς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
 Θνη-

184. Βάζοντ'.) Ita MS. Palat.
 Βάζοντε ἀντὶ τῶ βάζοντες, dual-
 lis pro plurali, inquit Tzet-
 zes, ut apud Homer.

Ὡς Λόκιοι πόσι φεύγοντες; αἰ-
 δῶς, νῦν θεοὶ ἔτε.

Alii, βάζοντες ἐπέεσσι, & ita
 legisse videtur Moschopulus;
 qui alias in grammaticis istis
 observationibus nimius est;
 alii ἐπέεσσι.

185. Θῑων ὅπιν.) Ὅπιν Poë-
 te usurpant pro intuitu, &
 præcipue Dei, & hominum in

imperio constitutorum; hinc
 pro gubernatione divina: ex
 hoc pro metu, reverentia, &
 cultu. Hinc ergo illi erunt
 protervi, quia nulla reveren-
 tia erga Deum nec parentes
 præditi sunt.

186. Γηράντεσσι.) Athenis ca-
 pitale fuit, θρεπτήρια non
 persolvere parentibus.

187. Χειροδίκαι.) Violenti,
 quibus jus est in manibus,
 qui neque jus neque leges
 norunt.

Neque frater amicus erit, ut antebac:
 Statim vero senescentes debonorabunt parentes.
 Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis,
 Impii, neque Deorum oculum veriti, neque hi sane
 Senibus parentibus educationis præmia reddent,
 Violenti, alter vero alterius civitatem diripiet:
 Neque ulla pii gratia erit, neque iusti,
 Neque boni, magis vero maleficum & injurium
 Virum colent, Justitia vero in manibus & pudor
 Non erit. Ladetque malus meliorum virum,
 Verbis injustis alloquens, perjurium vero jurabit.
 Livor autem homines miseros omnes
 Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur,
 invisus vultu.
 Tum demum ad cælum a terra spatiosa,
 Candidis vestibus tecta corpus pulchrum,
 Deorum ad familiam abierunt, relictis hominibus,
 Pudor & Nemesis, relinquentur autem dolores graves
 Mor.

189. Ἰβρι.) Pro ὕβρις, ut
 Latinis scelus pro scelesto.

192. Ἐπὶ δ' ὄρεον ὁμείται.)
 Ubi notandum est, non jungi
 præpositionem cum verbo,
 sed cum nomine: & licet ὄ-
 ρει scribatur, tanquam sit no-
 men per se, nullam tamen si-
 gnificationem, nisi cum ἐπὶ
 jungatur, habere. Est enim
 ἐπὶ δ' ὄρεον ὁμείται, pro ὁμεί-
 ται δ' ἐπὶ ὄρεον, ut infra vers.
 280.

193. Ζῆλος.) Jam redit ad
 primam propositionem de li-

tibus. Posteaquam vero præ-
 clare affectum invidiæ, epi-
 thetis suis descripsit, fingit
 Pudorem & Nemesein Deas,
 reliquisse terras, id est, nec
 pudore bonos absterri amplius
 a turpitudine, neque
 improbos metu vindictæ. Ne-
 mesis enim hic significat ju-
 stitiam, quæ ulciscitur male-
 facta flagitiosorum. Locus
 hic vere philosophicus etiam
 a Platone in Protagora tracta-
 tus fuit.

197. Ἰταί.) MS. Pal. Ἰταί.
 B 5 199. Κα-

Θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακὸν δ' ἔκ' ἔσσεται ἀλήθεια.

Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦς ἐρέω Φρονέεσσι καὶ αὐτοῖς. 200

ὧδ' ἱρήξ' προσβείπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον,

ἥψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων, ὀνύχεσσι μεμαρπώς.

ἧδ' ἐλθὼν, γναμπτοῖσι πεπαρμένῃ ἀμφ' ὀνύχεσσι,

μύρετο, τὴν δ' ὄγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε.

Δαιμονίη τί λέλακας ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων. 205

Τῇ δ' εἰς, ἣ σ' ἀν' ἐγὼ περ ἄγω, καὶ αἰοιδὸν ἔεσαν.

Δείπνον δ' αἰκ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἥ με θήσω.

Ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζει.

Νίκης τε γέρεται, πρὸς τ' αἰχεσὶν ἄλγεα πάχει.

ὧς ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρήξ, τανυσίπτερος ὄρνις, 210

ὧ Πέρση· σὺ δ' ἀκχεδίκης, μηδ' ὕβριν ὀφείλε.

Ἵβρις γάρ τε κακὴ δειλῷ βροτῷ. ἔδ' ἐμὲν ἐοτλὸς

ῥηιδίως φερέμεν δύναται, βαρύνθαι δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,

Ἐγκύρσας αἴτησιν· ὁδὸς δ' ἐτέρη φεπαρελθεῖν

κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει, 215

ἔς.

199. Κακὸν δ' ἔκ' ἔσεται ἀλήθεια.)

Id est, in tantum malitia invalescet, ut plane nullum vel remedium vel auxilium hisce tantis malis expectandum, (id enim ἀλήθεια significat.) Et perspexerunt sapientes, omnia in rebus humanis mala corrigi non posse, nec ius civile corrigit omnia. Multa enim toleranda & dissimulanda veniunt, non quod laudem mereantur, sed quod sine maximo incommodo e medio tolli nequeant.

200. Νῦν δ' αἶνον.) Narrat

apologum, quo notat potentiorum mores adversus inferiores, αἶνον fabulam ejusmodi significat, quæ figurate & recte contineat admonitionem seriam & gravem, & ex usu vitæ petitam. Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦς.) Propositio est. Tradam nunc præcepta Regibus & Magistratibus: & dicit Magistratum nil minus decere, quam vi grassari more bestiarum.

201. Ἀηδόνα.) Per Lusciniam intelligit doctos homines

Mortalibus hominibus, mali vero non erit remedium.

*Sed nunc fabulam a brutis desumptam regibus narrabo
quamvis ratione praeclatis.*

Sic accipiter affatus est lusciniam canoram,

Alce in nubibus ferens, unguibus correpiam.

Illam vera misere, curvis confixa unguibus,

Lugebat, eam autem violento ille sermone allocutus est:

Infelix, quid strepis? habet te multo fortior.

Hac vadis, qua te ducor, licet sis cantatrix.

Utrum vero libet, vel epulabor te, vel dimittam.

*Imprudens autem, quicumque velis cum potentioribus
contendere:* (titur.

Quippe victoria privatur, & praeter convitia dolores pa-

Sic ait velox accipiter, latis alis praedita avis.

O Persa: tu vero audi justitiam, neque injuriam fove.

Injuria enim perniciofa est misero homini, nam nec bonus

Facile ferre eam potest, gravaturque ab ipsa.

Quoties in damna insidis. Via vero altera perveniendi

Molior ad justitiam. Justitia enim super injuria valet, Ad

mines & sapientes; vocat hanc
aviculam *πικυλόδεσπον*, guttu-
re vario, propter soni & vocis
varietatem.

205. *Δαυμένη, τῇ δ' αἴ.*) Ty-
rannica vox. plane proverbial-
is, de alterius vita pro libidi-
ne statuentis. Quasi dicat,
quantumvis justa sint ea, quae
postules, tamen penes me est
jus de te statuendi, quid velim.

208. *Ἐφρον.*) Epiphonema
seu *ἐπιμύθιον* hujus fabulae,
quod monet, non esse relu-
standum potentioribus.

211. *Ὡς Πέρον.*) Primum
praecceptum, quo fratrem ad
justitiam colendam, & inju-

stitiam vitandam adhortatur.
ὅθεν opponit justitiae, quia pro
injustitia universali haec vox
usurpatur: quamvis tamen sa-
pius accipiat pro insolentia,
quae comitatur divitias.

215. *Δίκεν δ' ὑπὲρ ὅθεν. ὅθεν ἵσχυον.*)
Ratio praeccepti est, quare sit sa-
pius sequi justitiam, quia ad
bonum finem perducere non pot-
est, si quis injuria afficiat ali-
um. Nam ut veritas laborare
non potest, extinguere non pot-
est, ita nec justitia. Atque hoc
significare voluit. cum inquit,
ὡς τέλος ἐλθόντων ἵσχυον vero
est prevalere, obtinere.

216. *Ἐν*

Ες τέλος ἐξελθῶσα. παθὼν δὲ τενήπιον ἔγνω.
 Αὐτίκα γὰρ τρέχει ὄρκον ἅμα σκολιῇσι δίκησιν.
 Τῆς δὲ Δίκης ῥόθον ἐλκομένης ἢ κ' ἄνδρες ἄγωσι
 Δωροφάγοι, σκολιαῖς δὲ δίκαις κρύνωσι θέμιστας.
 Ἡδ' ἐπετα κλαίεσσα πάλιν τε καὶ ἦθεα λαῶν, 220
 Ἥρα ἐσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
 Οἳ τέ μιν ἐξελάσσι, καὶ ἐκ ἰθείαν ἐνειμαν.
 Οἳ δὲ δίκας ζείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδῶσιν
 ἰθείας, καὶ μή τι παρεκβαίνωσι δικάειν,
 Τοῖσι τέθηλε πόλις· λαοὶ δ' ἀνθεύσιν ἐν αὐτῇ. 225
 Εἰρήνη δ' ἀνά γῆν κερυτρώει, ἥ δέ ποτ' αὐτοῖς
 Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς,
 Οὐδὲ ποτ' ἰθυδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
 Οὐδ' ἄτῃ θαλίσκῃ δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
 Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον· ἔρρεσι δὲ δρυς 230
 Ἄκρῃ μὲν τε φέρει βαλάντας, μέσση δὲ μελίσσας·
 Εἰροπόκοι δ' οἷες μαλλοῖς καταβεβρίθασιν·
 Τίκτωσιν δὲ γυναῖκες εἰκότα τέκνα γονεῦσιν·
 Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· ἥ δ' ἐπὶ νηῶν
 Κεῖσσονται· καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρον ἄερα. 235
 Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ, καὶ χέτλια ἔργα,
 Τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς.

Πολ-

216. Παθὼν.) Proverbialis
 locutio, quæ significat mi-
 ferrimam esse prudentiam,
 quæ ex malis nostris perdi-
 scitur.

217. Αὐτίκα.) Commemoratur
 in collatione justitiæ & inju-
 stitiæ, ut hominibus metum
 incutiat, ne contra justitiam

faciant. Per ὄρκον intelligit
 omnem fidei violationem;
 per δίκας σκολιαῖς lites ini-
 quas, quæ falso itenduntur
 per calumnias & fraudes.

218. ῥόθας.) Tractus vio-
 lentus, quo justitia ducitur
 coacta, pro fraudibus accu-
 santium, & judicum,

220. Η

*Ad finem progressa: stultus vero cum malo suo discit.
Continuo enim sequitur perjurium injusta judicia.
Justitia vero strepitus excitatur tracta quocunque homi-
nes duxerint*

*Donivori, pravisque judiciis judicant causas.
Hac vero sequitur deflens urbemque & mores populo.
Caligine involuta, malum hominibus adferens, (rum,
Quique ipsam expellunt, neque recte distribuunt.
At qui jura tam hospitibus quam popularibus dant
Recta, neque a justo quicquam exorbitant,
Iis viget urbs, populi que florent in ipsa:
Pax vero per terram alma, neque unquam ipsis
Molestum bellum parat late cernens Jupiter,
Nec unquam justos inter homines fames versatur,
Neque noxa: in conviviis autem partis opibus fruuntur,
Fert quippe iis terra multum victum: in montibus vero
quercus*

*Summa quidem fert glandes, media vero apes:
Lanigera autem oves velleribus onusta sunt:
Pariunt vero mulieres similes parentibus liberos;
Florentque bonis perpetuo: neque navibus
Navigant: fructum vero profert fecundus ager.
Quibus vero injuria mala cura est, pravaque opera,
Iis poenam Saturnius parat late cernens Jupiter.*

Sape.

220. Η δ' ἱστῶν.) Subin-
telligendum fortassis κατὰ ἡ-
θῶν, id est, cœtus, conven-
tus, statuta, & alia prava,
quæ sunt in consuetudine ci-
vili.

223. Οἱ δὲ δῖνας.) Eruditissi-
me insignia justitiæ præmia &
commoda enumerat. Eadem
fere recenset Homerus in cly-
peo Achillis.

229. Θαλῆς) Uterque co-
dex Palatinus.

236. Οἱ δ' ὕβρις.) Antithesi
quadam confert injustorum
pœnas ad præmia justorum.
Sunt autem omnia illa nata ex
legibus naturæ; quia recta ra-
tio dicat, sceleratis & flagitio-
sis hominibus nullum malum
fore impunitum, & mala non
esse committenda. 238. Π.Λ.

Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακῶ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ,
 ὅστις ἀλιτρεῖται, καὶ αἰτᾶσθαι μηχανάται.
 Τοῖσιν δ' ἔρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων, 240
 Λιμὸν ὁμῶς καὶ λοιμὸν ἀποφθινύθῃσι δὲ λαοί.
 Οὐδὲ γυναῖκες τίκτῃσιν. μινύθῃσι δὲ οἶκοι.
 Ζητὸς Φραδομοσύνησιν Ὀλυμπίῃ· ἄλλοτε δ' αὐτὲ
 Ἡ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν, ἠτόγε τεῖχος,
 Ἡ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίννυται αὐτῶν. 245
 ὦ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ κατὰφράξεσθε καὶ αὐτοὶ
 Τήνδε δίκην. ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν εἶντες,
 Ἀθάνατοι λεύσσεσιν· ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι
 Ἀλλήλους τρέβῃσι, θεῶν ὅπιν ἔκ ἀλέγοντες.
 Τρεῖς γὰρ μύριοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ περλυβοτείρῃ. 250
 Ἀθάνατοι Ζηνὸς, Φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων.
 Οἳ ῥα φυλάσσεσιν τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα,
 Ἡέρα ἐσσάμενοι, πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
 Ἡ δέ τε παρθένη ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 Κυδνή τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν. 255
 Καὶ ῥ' ὁπότε ἄν τις μιν βλάβῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,
 Αὐτίκα παρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι,
 Γηρύετ' ἀνθρώπων ἀδίκον νόον, ὅφρ' ἀποτίσῃ
 Δῆμον αἰτασθλίας βασιλῆων, οἱ λυγρὰ νοεῦντες.
 Ἄλ·

238. Πολλάκι.) Hæc sen-
 tentia totidem fere verbis est
 in Ecclesiaste: *Sapere universa*
civitas mali viri prænān luit.
 Ἐπαυρεῖν, dicitur luere pecca-
 ta. Ἐπαυρεῖ) Apud Æschin-
 nem in oratione adversus
 Ctesiphontem legitur ἀπὸ-

ρα. Eustathius item in lib. a.
 Iliad. legit, docens, Home-
 rum ἐπαυρεῖν ponere pro eo-
 dem, ubi dicit, ἵνα πάντες ἐ-
 παύωνται βασιλῆος. Izetzes
 quoque, & vet. cod. Palatinus,
 ut & Eustathius, ἀπὸνύρα scri-
 bunt.

*Sapeque universa civitas malum ob virum punitur,
Qui peccat, & iniqua machinatur.
Illis autem cœlitus magnum adduxit malum Saturnius,
Famem simul & pestem: intereunt vero populi;
Neque mulieres pariunt; decrescuntque familiae,
Jovis Olympii consilio. interdum vero rursus
Aut horum exercitum ingentem perdidit, aut murum,
Aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.*

*O reges, vos autem considerate etiam ipsi
Justitiam hanc, prope enim inter homines versantes
Dii vident, quotquot pravis judiciis (tes.
Se mutuo atterunt, nullam Deorum reverentiam curan-
Ter enim decies mille sunt in terra multorum altrice
Dii Jovis, custodes mortalium hominum:
Qui judicia observant, & prava opera,
Caligine involuti, passim oberrantes per terram.
Virgo autem est Justitia, Jove prognata,
Claraque & veneranda Diis qui cœlum habitant.
Et certe, cum quis ipsam laeserit, injuste convitiando,
Statim apud Jovem patrem confidens Saturnium;
Conqueritur hominum iniquam mentem: ut luat
Populus peccata regum, qui prava cogitantes*

Alio

241. Λιμὴν ὅμῃ καὶ λοιμὸν.) Poetæ constanter observarunt, semper pestilitatem sequi caritatem annonæ.

244. Ἡ τάρυς. Hæc & similia procul dubio ab Hebræis & doctrina Moſis & Prophetarum desumpta sunt, apud quos crebræ sunt hujusmodi comminationes.

249. Τεῖχος.) Emphâsis hujus vocis significat ejusmodi odio inter se mutuo ex-

asperari homines, ut potentior impotentiorẽ plane conterat, & ad nihilum redigat

254. Ἡ δὲ τι παρθεῖα.) Facit nunc proſopopœiam, cum frigit justitiam sedere juxta Jovem, atque illum adhortari, ut justis det præmia, de sceleratis veto sumat pœnas.

259. Βασιλεῖν.) Synizesis τῆς καὶ τῶν. in Palat. supra adscriptum erat ὁ

261. Τῶν

Ἄλλη παρκλίνῃσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες. 260

Ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλῆες, ἰθύετε μύθους,
Δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπὶ πᾶγχυ λάθεοθε.

Οἱ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων.

Ἡ δὲ κακὴ βελὴ τῷ βυλεύσαντι κακίση.

Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμός, καὶ πάντα νοήσας, 265

καίνυτάδ' αἰὶν' ἐθέλῃς, ἐπιδέρεται, ὃδ' ἐλήθει

Οἶν δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἔεργει.

Νῦν δὲ ἐγὼ μὴτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιον

εἶην, μὴτ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακὸν, ἄνδρα δίκαιον

ἔμμεναι, εἰ μείζω γέ δικὴν ἀδικώτερος ἔξει. 270

Ἀλλὰ τάγ' ἔπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.

ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,

καί νυ δίκης ἐπάκχε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν·

τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων.

Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεεινοῖς, 275

ἔδωκεν ἀλλήλους, ἐπεὶ ὃ δίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς·

ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν αἰρίση

Γίνε-

261. Ταῦτα φυλασσόμενοι.) Apostrophe ad iudices, ut recte judicent; neque frustra est, quod hæc sæpius iterando inculcat. Nam eam esse humanæ mentis malitiam, ut difficillime ad ea, quæ recta sunt, feratur, omnes passim v.ri sapientes viderunt. Et subiecit gnomas aliquot, quas dubium non est, ex legibus naturæ, tanquam ex fonte promanasse. Ταῦτα.) Prin-

cipes deliortatur ab injustitia, tribus peculiaribus argumentis, quorum primum est,

263. Οἱ αὐτῷ.) Quæ sententia mire convenit cum ista,

Incidit in foveam, quam fecit.

Alterum, v. 22. a prudentia & animadversione divina. Tertium, v. 24. ab absurdis, & indignitate rei.

268. Νῦν

*Alio defleclunt judicia, injuste sententiam pronunciantes
Hec caventes, o reges, corrigite ea quæ dicitis,
Donivori, injustorumque judiciorum prorsus obliviscamini.*

*Sibi ipsi mala fabricatur vir, alii mala fabricans:
Malumque consilium ei qui concepit, pessimum.
Omnia videns Jovis oculus, omniaque intelligens.
Et hæc (siquidem vult) inspicit: neque ipsum latet
Qualenam hoc quoque judicium civitas intus exerceat.
Ego porro nec ipse nunc inter homines justus
Sim, nec meus filius: quando malum est, justum
Esse: siquidem plus juris injustior habebit.
Sed hæc nondum arbitror facturum Jovem fulmine
gaudentem.*

*O Persa, ceterum tu hæc in animo tuo repone,
Et justitiæ quidem animum adjice, violentiæ vero obli-
viscere prorsus.*

*Namque hanc hominibus legem posuit Saturnius:
Piscibus quidem & feris & avibus volucribus,
Se mutuo ut devorent, quandoquidem justitiæ carent.
Hominibus autem dedit justitiam, quæ multo optima
Est.*

268. Νῦν δὲ ἰὺν μὴτ', &c.) Ἄτοτον argumentum, id est, ab absurdo, quasi dicat, nihil referret quales essemus, si non essent constitutæ pœnæ & præmia. Atqui sunt pœnæ & præmia. Itaque multum refert. In vulg. edit. Νῦν δ' ἰὺν.) Quo errore deceptus Ceporinus, putat in ἰὺν litteram ε, ministerio δ' adjutam produci. Idem vero ex multis aliis mendis, quæ in vulg. Hesiodi editionibus

habentur, regulas colligit falsas.

272. Ὡς Πέρον) Denique fratrem ad justitiam colendam adhortatur, argumento sumpto a natura hominis.

273. Καὶ ὁ δῖος, &c.) Dicit, hominibus quasdam sententias esse insitas, seu divinitus inscriptas in animis, quæ doceant nos recta: in bestiis non sunt ejusmodi sententiæ, quæ indicent, quid sit faciendum.

Γίνεται· εἰ γάρ τις κ' ἐθέλη τὰ δίκαι' ἀγορεύειν
 Γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον δίδοι· εὐρύοπα Ζεὺς·
 Ὃς δέ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσσας 280
 ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάβας, νήκεσον αἰάσθῃ,
 Τῷ δέ τ' ἀμαυροτέρῃ γενεῇ μετόπιθε λείλειπται·
 Ἀνδρὸς δ' εὐόρκῃ γενεῇ μετόπιθεν ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μή γὰρ νέπιε Πέρση.
 Τὴν μὲν τοι κακότητα καὶ ἱλαδόν ἐστιν ἐλέσθαι 285
 Ῥηϊδίως· ὀλίγη μὲν ὁδός, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπάροισεν ἔθηκαν
 Ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὄρεθι· οἴμ' ἐπ' αὐτὴν,
 καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
 Ῥηϊδίη δ' ἥπειτα πέλει, χαλεπή περ ἐσθα. 290
 Οὐτ' μὲν πανάρις, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσῃ,
 φρασσάμεν τά κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ἦσιν
 ἀμείνω
 Ἐσθλὸς δ' αὖ καὶ κείν', ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται·
 Ὃς δέ κε μήτ' αὐτὸς νοέῃ, μήτ' ἄλλ' ἀκχῶν
 ἐν θυμῷ βάλληται, ὃδ' αὖτ' ἀχρήϊ' ἀνὴρ. 295
 Ἀλλὰ

282. Ἀμαυροτέρῃ γενεῇ.)
 Posteritas quæ propemodum
 oblitteratur. Neque enim tan-
 tum sumitur supplicium de
 ipso; sed de ipsius etiam li-
 beris: nam illi postea deterius
 habebunt.

284. Σοὶ δ'.) In sequenti-
 bus Poeta laboris & indu-
 striæ fructus, incommoda ve-
 ro & opprobria ignaviæ, vari-
 is argumentis declarat. Hor-
 tatur ergo ad laborem, & ita

eum proponit, ut sit conjun-
 ctus cum virtute & justitia.
 Estque egregia hæc senten-
 tia: *Mala, quæ improbitas, ubi-
 que pro foribus sunt.*

285. Κακότητα.) Hic pro
 malo interno accipitur.

287. Τῆς δ'.) Argumentum
 a natura virtutis. Ita enim
 laborem proponit, ut con-
 jungat cum virtute & justitia.
 Hunc locum imitatus est,
 qui

*Est. Si quis enim velit iusta in publico dicere
Quæ novit, ei opes largitur late sonans Jupiter:
Qui vero testimoniis volens perjurium jurando
Mentietur, adversus justitiam delinquens, immedicabi-
liter læditur.*

*Atque ejus obscurior posteritas postea relinquitur:
Viri autem iusti generatio apud posteros præstantior,
Ceterum tibi ego bene cupiens dicam, stultissime Persa.
Malitiam quidem cumulativam etiam capere
Facile est: brevis quippe via est, & in proximo ha-
bitat.*

*Ante virtutem vero sudorem Dii posuerunt
Immortales, longa vero atque ardua via est ad ipsam,
Præsumptivaque aspera: ubi vero ad summum ventum
fuerit,*

*Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.
Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
Cogitans quacunque deum & ad finem usque sint me-
liora.*

*Sed & ille bonus est, qui bene monenti paruerit.
Qui vero nec sibi sapit, neque alium audiens
Id in animum admittit, ille contra homo inutilis est.
Verum*

quæ literam Pythagoræ de-
scripsit.

288. Μακρὸς δὲ καὶ ὁρεῖται
(ὁρεῖται.) Oportet enim, ut
quod iustum est, simplex, pla-
num & perspicuum sit. Nam
& veritatis oratio simplex est,
& rectum sibi per omnia
constat.

289. Εἰς ἀρετὴν ἵκνται.) Du-
plex lectio est. Sunt enim quæ
ἵκνται: sunt qui ἵκνται, legant.
Quod si legas ἵκνται, tunc ini-

personaliter erit exponendum.

291. Οὐτὸν.) Tria homi-
num genera describit. Livius
in Fabio & Minucio hunc lo-
cum pene ad verbum expres-
sit: Sæpe ego audiui, mili-
res, eum primum esse virum,
qui ipse consulat quod in
rem sit: secundum, eum, qui
bene monenti obediatur: Qui
nec ipse consultare, nec alteri
parere scit, eum extremi inge-
nii esse.

Ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέρης μεμνημένῳ αἰὲν ἐφετμῆς
 Ἐργάζεο, Πέρση, δῖον γένῳ, ὅφρα σε λιμός
 Ἐχθαίρῃ, Φιλήν δὲ εὐσέφανῳ Δημήτῃ
 Αἰδοίῃ, βίοντα δὲ τήν πῖμπλησι καλήν.

Λιμός γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἄνδρϊ. 300
 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργός
 Ζῶῃ, κηφήνεσσι κοθέροισι ἱκέλῳ ὀρμήν,

Οἳ τε μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀξέγοι
 ἔσθοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔσω μέτρια κοσμεῖν,
 ὣς κέ τοι ὠραίῃ βιάτῃ πλήθωσι καλιά. 305

Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε.
 Καί τ' ἐργαζόμενῳ, πολὺ φίλτερος ἀθανά-
 τοισιν

ἔσσεαι ἢ δὲ βροτοῖς. μάλα γὰρ συγέουσιν ἀεργῆς.

Ἔργον δ' ἔδεν ὄνειδῳ, ἀεργίῃ δὲ τ' ὄνειδῳ.

Εἰ δὲ κεν ἐργάζῃ τάχα σε ζηλώσει ἀεργός 310

Πλᾶτευντα· πλᾶτῳ δ' ἀρετῇ καὶ κῦδῳ ὀπηδεῖ.

Δαίμονι δ' οἷῳ ἔησθα· τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον,

Εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν

Εἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίαν ὥς σε κελεύω.

Αἰ-

296. Ἀλλὰ σύ γ' ἡμετέ-
 ρης, &c.) Hæc demum est de
 labore propositio. Labora, ut
 possis effugere famem. Et ar-
 gumentatur a locis honesta-
 tis, quod & Diis & homini-
 bus sint cari homines soler-
 tes. Oderunt autem Dii igna-
 vos. Addidit quoque simili-
 tudinem, qua vitam inertium
 fucis comparat.

298. Φιλήν δὲ εὐσέφανῳ.)
 Alii: δὲ σ' εὐσέφανῳ.

302. Κοθέροισι.) Κόθω, a
 κεύθω, abscondo, & ἔρα, cau-
 da, quod aculeum non exe-
 rant fuci, vel propter igna-
 viam, vel quia non habeant:
 fucorum enim alii aculeos
 habent, alii non, ut Plato do-
 cet.

*Verum tu nostri semper praecepti memor,
Opera e, o Persa, divinum genus, ut te fames
Oderit, amet autem pulchre coronata Ceres
Veneranda, victuque tuam impleat casam.
Fames namque semper ignavo comes est viro.
Atque cundem & Dii oderunt, & homines, quicumque
otiosus*

*V'vit, fucis aculeo carentibus similis studio,
Qui apum laborem absument otiosi
Vorantes: tibi vero opera mediocria obire gratum sit,
Ut tibi tempestivo victu impleantur horrea.
Ex laboribus autem viri evadunt pecorosi & opulenti.
Et laborans multo etiam cavior jam immortalibus
Eris ac hominibus: valde enim oderunt otiosos.
Operari autem non est dedecus, sed ignavia dedecus
est.*

*Quod si laboraveris, mox te emulabitur & otiosus
Duescentem: divitias vero virtus & gloria comita-
tur,*

*Deo autem similis fueris. Laborare inquam melius,
Si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum
Ad opus convertens, de victu sis sollicitus sicut te jubeo.
Pu-*

304. Σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω (Philosophi esse non potest, quia alias ad
μέτρια κοσμεῖν.) Philosophi vitium desisteret.
saep̄ μέτρια dicunt id, quod 309. ἔργον.) Est occupatio
in unaquaque re bona maxi- contra fratris & multorum
mum est. Sic & apud Plato- stultam opinionem.
nem μετρίως λέγειν, ubique 312. Δαίμονι.) Occurrit ob-
est optime & verissime dice- jectioni de paupertate.
re; Ἀμέτριοι σοφίης, multum 313. Ἀσείφρονα θυμὸν.) He-
sapientiae. Id enim quod opti- sychius ματαιόφρονα exponit,
mum est, extra mediocritatem ὁ κῶφας ἔχει τὰς φρένας.

Αἰδώς δ' ἔκ ἀγαθῇ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει. 315
 Αἰδώς ἢ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἢ δ' οὐνίησι.
 Αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσῳ δὲ πρὸς ὄλβῳ.
 Χρήματα δ' ἔχ' ἀρπακτά. Θεόσδοτα πολλὸν ἀμείναι.
 Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίη μέγαν ὄλβον ἔληται,
 ἢ οὐ γὰρ ἀπὸ γλώσσης λήσσειται, (οἷά τε πολλὰ 320
 εἵνεται, εὖ τ' ἂν δὴ κέρδῳ νόον ἐξαπατήσῃ
 Ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείῃ κατοπάσῃ).
 Ρεῖα τέ μιν μαυρῶσι θεοὶ, μινύθουσι δὲ οἴκοι
 Ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβῳ ὀπηδεῖ.
 Ἴσον δ' ὅς θ' ἰκέτην ὅς τε ξείνον κακὸν ἔρξει. 325
 ὅς τε κασιγνήτοιο ἐξ ἀνὰ δέμνια βαῖνοι,
 κρυπταδῆς εὐνῆς ἀλόχῃ, παρακαίρια ῥέζων.
 ὅς τε τευ ἀφραδῆς ἀλιτραίνεται ὀρφανὰ τέκνα,
 ὅς τε γονῆα γέροντα κακῶ ἐπὶ γῆρα δῶδῳ
 Νεικέει χαλεποῖσι κατὰ πτόμενῳ ἐπέεσσιν. 330
 Τῷ.

315 Αἰδώς.) Occupatio i-
 tem est, non esse turpe labo-
 rare, praesertim egenti. Cita-
 tur hic versus proverbialiter,
 mendicos debere esse impu-
 dentes: verum, haec neuti-
 quam Hesiodi sententia est.
 Est enim duplex verecundia.
 Prodest in loco pudor: obest,
 si eo ignaviam nostram prae-
 texamus. Pudorem ergo in-
 tertium improbat, quos vocat
 Virgil: *Degeneres animos*.
 Hunc versum, sicut & proxi-
 me sequentem, ex Homero
 insertum esse, Plutarchi te-
 stimonio confirmat Prochus.

Priorem Odyssei & postero-
rem II. α.

317. Ἀνολβίῃ.) Vet. Palat.
 Θάρσος δὲ πρὸς ὄλβον. in altero,
 tamen dandi casu.

318. Χρήματα δ' ἔχ' ἀρπα-
 κτά.) Est in omnium ore haec
 sententia: *Male parta, male*.
dilabuntur: honeste parta du-
 rant apud haeredes.

319. Εἰ γάρ τις.) Duo gene-
 ra injuriæ facit. Sunt qui a-
 lienas facultates vi rapiant.
 Alii per fraudem & perjuriam
 ditescere cupiunt.

323. 'Ρεῖα τέ μιν μαυρῶσι.)
 Validissimum argumentum
 est,

Pudor autem non bonus indigentem virum tenet :

Pudor qui viros valde & laedit & juvat.

Pudor quidem paupertati adsit, audacia vero divitiis.

Opes vero non rapienda : divinitus enim data, multo meliores.

Si quis namq, & manibus per vim magnas opes traxerit, Aut lingua spoliarit, (qualia multa

Fiunt, quam primum lucri amor mentem deceperit

Hominum : pudorem vero impudentia expulerit)

Facile & illum obscurant Dii, minuuntur vero familia

Viro illi : exiguum vero ad tempus divitiæ adsunt.

Par est delictum, si quis supplicem & hospitem, malo

Quique fratris sui cubilia ascenderit, (afficiat :

Secreti causa lecti uxoris, scelerata patrans :

*Quique mala cujuspiam fraude deceperit orphanos li-
beros :*

Quique parentem senem misero in senectæ limine

Probris affecerit, gravibus incessens verbis :

Huius

est, quo absterrentur homines a malefactis, videlicet metu poenarum.

324. Παῦρος) : Male partum, male disperis. Et, De male quaesitis non gaudet tertius haeres.

325. [σοῦ.) Supplicem antiquitus nefas erat non solum ledere, sed & ope privare. Jus etiam hospitii sacrosanctum habebatur: unde Jupiter ξένιος. Sequitur catalogus præceptorum de variis officiis.

328. Ὅτι τὸ τοῦ ἀφραδίας.) Et sacra scriptura horrendum supplicium iis minatur, qui pueros laedunt. Est enim aliqui

ea ætas obnoxia malo. Bis autem peccant, qui laedunt orphanos, Ἀλιτταίνονται.) In v. Pal. in alio ἀλιταίνων.

329. Κακῶ ἐπὶ γήρατι ὕδω.)

Antithesi quadam præcepta decalogi refert. Nam cum in decalogo doceamur, parentes esse honorandos, eamque ob causam addita sit promissio: nihil præcipitur hic aliud, quam non esse contumelia & probris afficiendos. Est autem elegans metaphora, ἐπὶ γήρατι ὕδω, id est, in limine senectæ, pro extrema senectæ.

Τῷ δὲ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτὴν
 ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
 Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάντων ἔργ' ἀεσίφρονα θυμόν,
 Καρδύναμιν δ' ἔρδειν ἱερὰ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγνώως καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν. 335
 Ἄλλοτε δὲ σπονδῆσι θύεσσι τεύλασκεο θά,
 ἢ μὲν ὅτ' ἐυνάζῃ, καὶ ὅταν Φάϑ' ἱερὸν ἔλθῃ
 εἰς κέ τοι ἱλαον κραδίην καὶ θυμόν ἔχωσιν·
 Ὅφρ' ἄλλων ὦνῃ κλῆρον, μὴ τὸν τεόν ἄλλῃ.
 Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρόν ἐᾶσαι. 340
 Τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν, ὅστις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
 Εἰ γάρ τοι καὶ χρεῖμ' ἐγχώριον ἄλλο γένηται,
 Γείτανες ἄζωσοι ἔκινον. ζῶσαντο δὲ πηαί.
 Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειρε.
 Ἐμμορεῖ τοι τιμῆς ὅστ' ἔμμορε γείτονι ἐόλῃ. 345
 Οὐδ' ἀνρῆς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονι. εὖ δ' ἀποδῆναι,
 Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λῶϊον, αἶκε δύνῃαι·
 ὣς ἂν χρεΐζων, καὶ ἐς ὕψερον ἄρκειον εὐρεῖς.

Μη

334. Καρδύναμιν.) Præceptum de cultu divino. Primus est, hostiarum femora pinguedine obducta cremare. Secundus, libare, cum vinum effunditur. Tertius, suffitum facere.

339. Ὅφρ' ἄλλαι ὦνῃ κλῆρον.) Hoc est, ut aliorum juvenem familiarem, possessionem &c.

340. Τὸν φιλέοντ' &c.)

Adjicit quædam præcepta liberalitatis, sed tamen alieniora a primis illis justitiæ gradibus. Sic & Cicero, in Officiis facit.

341. Τὸν τὲ μάλιστα καλεῖν, &c.) Admonet, vicinum studiōse colendum esse. Cum enim tota nostra vita ad societatem comparata sit, nemo ignorat quam ingens bonum sit, bonum habere vicinum.

Nec

*Huic certe Jupiter irascitur, ad extremum vero
Pra operibus iniquis gravem exhibet talionem.
Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultum ani-
Pro virili autem sacra facito immortalibus Diis (num.
Caste & pure, splendidaque femora adurito.
Interdum certe libaminibus atque hostiis placa,
Et quando cubitum ieris, & quando matutinum tem-
pus venerit :*

*Ut benevolum erga te cor atque animum babeant;
Ut aliorum emas sortem, non tuam alius.
Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinque.
Eum vero potissimum vocato, quicumque te prope habitat.
Si enim res aliqua fortuita eveniat,
Vicini discincti accurrunt, cinguntur autem cognati.
Noxa tam magna est malus vicinus, quantum bonus
commodum.*

*Nactus est rem bonam, quicumque nactus est vicinum bo-
Neque bos interierit, nisi vicinus malus sit. (num.
Recta quidem mensura a vicino mutuum accipe, recta-
que redde,*

*Eadem mensura, & amplius, si quidem possis :
Ut indigens, etiam in posterum promptum invenias.*

Ne

Nec poeta hanc sententiam temere multis rationibus amplificat, ubi vicinorum & cognatorum sedulitatem in negotiis obeundis, & officiis præstandis ita confert, ut quam longissime cognatos, si opus sit alieno auxilio, vicini antecellant.

342. *Εἰ γὰρ*) Hoc intelligendum de difficultatibus insuetis & improvisis. *Εὐχόμενον ἄλλοι.*) Elegantissimum

est illud ἄλλοι quo hoc loco ea ratione usus est, qua frequenter scriptores Attici τῶν ἄλλων.

343. *Ἀζωροί*) Id est, sine mora. Affines autem cunctantius adsunt, & non tam prompte.
345. *Τιμῆς*) Id est, famam, honorem.

347. *Εὖ μὲν*) De gratitudine præcipit in referendo beneficio. *Μετρεῖσθαι*, dimensum accipere, vel mutuo.

Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' αἴτησιν. 350
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσίοντι προσεῖναι.
 Καὶ δόμεν ὅς κεν δῶ καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶ.
 Δώτῃ μὲν τις ἔδωκεν, αἰδώτῃ δ' ἕτις ἔδωκεν.
 Δῶς ἀγαθὴ, ἄρπαξ δὲ κακὴ, θανάτοιο δότειρα.
 Ὃς μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε καὶν μέγα δῶν, 355
 Χαίρει τῷ δῶρῳ, καὶ τέρπεται, ὃν κατὰ θυμόν.
 Ὃς δὲ κεν αὐτὸς ἔληται, ἀναιδείῃφι πιθήσας,
 Καί τε σμικρὸν ἔον, τότε ἐπάχνωσεν Φίλον κῆρ.
 Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν καταθείῃ,
 Καὶ θαμὰ τῷ εἶδος, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γενοί-

70. 360
 Ὃς δ' ἐπ' εἶντι φέροι, ὃδ' ἀλύζεται αἰθοπα λιμόν.
 Οὐδὲ τόγ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.
 Οἴκοι βέλτερον εἶναι ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θυρήφι.
 Βωθλὸν μὲν, παρεόντ' ἐλέσθαι· πῆμα δὲ θυμῷ,
 Χρηΐζειν ἀπρόντ', ἃ σε φράζεσθαι ἄνωγα. 365
 Ἀρχομένους δὲ πίθαι καὶ λήγοντ' κορέσασθαι,
 Μεσσόθι φείδεσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδῶ.
 Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ ἐξημένῳ ἄρκι' ἔστω.

Καὶ

354. Δῶς ἀγαθὴ, &c.) Liberalitatis præceptum est. Quamquam autem nullæ leges cogant hominem ad liberalitatem præstandam, ipsa tamen humanitas obtinet & cogit nos, ut beneficiamus bonis viris, & communem societatem juvemus.

359. Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν.) Ad multa utilis erit hæc sententia. Verum non inepte ad

studia literarum referri queat. Commendat autem nobis diligentiam & assiduitatem. Est enim jucundum præsentī copia frui, & semper aliquid habere præ manu. ἐπὶ σμικρῷ.) Malim cum vet. & recentiore Palatin. quàm apud Platonem & Plutarchum ita legatur.

361. Αἰθοπα λιμόν.) Sic vocat famem ab effectu, quod nigrum

*Ne mala lucra capies: mala lucra equalia damnis,
 Amantem te ama, & juvantem te iuva.
 Et da ei qui dederit, neque da qui non dederit.
 Datori namque est qui dat, non danti vero nemo dat.
 Donatio bona, rapina vero mala atque lethifera.
 Quicumque etenim vir sponte sua dat, ei si multum dede-
 Gaudet donando, & delectatur suo in animo. (rit,
 Qui vero ipse rapuerit, impudentia fretus,
 Quamvis id sit exiguum, tamen constringit carum ani-
 Siquidem enim parvum parvo addideris, (mum.
 Et frequenter istud feceris, mox magnum & hoc eva-
 serit.*

*Qui vero partis adjicit, is vitabit atram famem.
 Neque vero quod domi repositum est, virum ledit.
 Domi melius esse: quoniam noxium quod foris est.
 Bonam quidem, de prasenti capere: noxa vero animo
 Egere absente: id quod te cogitare jubeo.
 Incipiente vero dolio & desinente, saturato te,
 Medio parce: sera vero in fundo parcimonia.
 Merces autem viro amico constituta sufficiens esto.*

Eriam

nigrum aut luridum colorem inducat.

366. Ἀρχομένη.) Extrema liberalitatis fugienda monet, ut neque sis prodigus, neque sordidus. Visum in summo tenuius est, quod sit proximum aëri: in imo faculentum est: in medio autem purum. Ergo in medio probatur parcimonia.

367. Δαλὴ.) Proverbium in eos qui omissis demum occasionibus incipiunt sapere,

Δαλὴ δ' ἐν πυθμένι φειδῶ. Alii legunt δεινῇ. Sed sicut Poëtis δειλιὸν μετὰ πλεονασμοῦ ἰανικῶν est δειλιὸν: sic δειλὸν μετὰ συγκοπῆς, idem est, quod serum.

368. Μισθὸς δ' αἰδεῖ.) Mercenarios benigne tractandos dicit; mercedemque sufficientem solvendam iis. quos conduxisti; ita illi vicissim operam dabunt, ut respondeant in laborando.

Kai

Καὶ τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσται.
 Πίσεις δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστίᾳ ὤλεσαν ἄνδρας. 370
 Μηδὲ γυνή σε νόον πυγοςόλῳ ἐξαπατάτω,
 Αἰμύλα κωτίλλασσα, τήν διφῶσα καλήν.
 Ὃς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὄγε φιλήτησι
 Μυνογενὴς δὲ παῖς σώζοι πατρῷον οἶκον
 Φεβόμεν' ὥς γὰρ πλῆτ' αἰέζεται ἐν μεγάροισι. 375
 Γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
 ῥεῖα δέ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον,
 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιδήκη.
 Σοὶ δ' εἰ πλῆτ' θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ἥσιν,
 ᾧδ' ἔρδειν ἔργον δέ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι. 380

BI-

369. Καὶ τε.) Non temere ulli fidendum monet, ita ut etiam cum fratre jocans, testem adhibeas. Vel, secundum quosdam, ut etiam cum fratre caute agas, fide quadam interposita, non aperte quidem, sed quasi per jocum, sine offensione fratris, & aliqua diffidentiae tuae indicatione.

371. Πυγοςόλῳ.) De me-

retrice intelligit, quæ immo- dicae elegantiae cultus sit dedita.

374. Μυνογενὴς δὲ παῖς σώζοι.) Eo admonemur, juxta vetus proverbium: *Oculo domini saginari equum.*

375. Φεβόμεν.) Pueri φέβονται dicuntur, dum in tenera illa ætate sunt, qua crescunt, nutriunturque, ut & βόσκεισθαι. Tum Heinsius

vult,

*Etiā cum fratre ludens, testem adbibeto.
 Credulitas pariter ac diffidentia perdunt homines.
 Ne vero mulier te animo nates succincta decipiat,
 Blande garriens, tuum inquirens tugurium.
 Qui namque mulieri confidit, confidit is furibus.
 Unicus vero filius servavit paternum domum
 Pascendo: ita enim opulentia crescet in adibus.
 Senex autem moriaris, alium filium relinquens.
 Facile vero & pluribus prabuerit Jupiter ingētes
 opes.
 Major autem plurium cura, major quoque accessio.
 Tibi vero si opes animus appetit intra se se,
 Sic facito: operamque opera subinde addito.*

LI-

vult, ut sequens versus huic anteponatur.

376. Γαργανὸς δὲ Σάραϊς.) Duplex sensus horum versuum. Prior ratio est, quo major liberorum grex relinquitur, hoc felicius procedere rem familiarem. Altera est, quod res domestica non unius tantum opera potest augeri. Si-

quidem unus vir, nullus vir; ut habet proverbium.

379. Σοὶ δ'.) Conclusio generalis, vel παρακίνησις ad doctrinam sequentis libri. Assiduitate ditescis, inquit, sis sedulus in opere tuo: *Gutta enim cavat lapidem, non vi, sed saepe cadendo.*

IN

BIBΛION β.

Nescio quo iudicio vulgatæ editiones hunc librum secundum Hesiodi constituent; quum si hic sit initium secundi, illud Ἡματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένον, tertii initium esse oporteat: quod tamen illæ dicere ausæ non sunt, licet & hanc partem a præcedentibus distinguentes. Stephanus certe considerans titulum hujus opusculi esse ἔργα καὶ ἡμέραι, & ita in duas tantum partes esse divisum; illis editionibus assentire non potuit, quæ librum se-

Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων,
 Ἄρχεσθ' ἀμνητῶ ἀρότοιο δὲ, δυσσομενάων.
 Αἱ δὲ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα
 κεκρύφαται· αὐτὶς δὲ περιπλομένῃς ἐνιαυτῷ
 φαίνονται, τὰ πρῶτα χαρᾶσσομένοισι σιδήρεσσι. 385
 Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἱ τε θαλάσσης
 ἐγγύθι ναιετάουσ', οἱ τ' ἄγχεα βησσήεντα
 πόντες κυμαίνοντ' ἀπὸ προδὶ πύονα χῶρον

Ναῖς-

IN II. LIBRUM.

381. **Π**ληιάδων.) Hic secundus liber continet præcepta de agricultura & administratione rei familiaris. Hoc autem loco primum per ortum & occasum Pleiadum ostenditur tempus messis & arationis, tam pro locis maritimis, quam a mari remotis. Sunt autem Pleiades, septem stellæ in tergo Tauri, Latini Vergilias vocant. Siderum autem ortum & occasum tri-

bus modis advertit agricola Quod Soli orienti cooritur coocciditque, κοσμηκῶς ori-ri vel cadere dicitur. Quod Soli occidenti, χρονηκῶς. Quod autem Solis adventu abituve occultatur aut emergit, ἡλιακῶς. Quando igitur Pleiades mane ante Solis ortum conspiciuntur, quod fit mense Junio, messem inchoari vult. Quando autem mane sub terram descendunt (quod fit men-

LIBER II.

secundum hinc incipere volunt; (nam alioquin tres esse libros necesse foret) sed satis esse putavit, si litteris majusculis ostenderet, poetam ad alterum prioris libri membrum transire. Quum enim hortatus antea sit fratrem ad suscipiendos labores, præsertim rusticos, (multa interim salubria ad instituendam vitam consilia admiscens) nunc de iis & in tempore, & certa arte suscipiendis præcepta tradit: adeo ut quæ præcedunt ad hunc usque locum, veluti præfationis cujusdam vicem obtinere videri possint. *Steph.*

P*Leiadibus Atlante natis exorientibus,
Incipe messem; arationem vero, occidentibus.
Hæ quidem noctesque & dies quadraginta
Latent: rursus vero circumvolvante se anno
Apparent, primum ut acuitur ferrum.
Hæc utique arborum est, regula, quique mare
Prope habitant, quique valles flexuosas
Mari fluctuante procul pinguem regionem*

Habi-

mente Novembri) arationis tempus adesse dicit.

383. Αἱ δὲ.) Occultantur 40. dies & noctes propter vicinitatem Solis, Taurum & Geminos peragrans: quod est a Maio usque ad Junium. Post menses ergo duos mane cernuntur, ubi longius jam Sol discesserit a Tauro. Deinde mense Octobri post matutinum occasum, noctu rursus cernuntur. Neque est sic accipiendum, quod post occasum matutinum, post autumnum lateant, nam ita noctu

cernerentur. Nunc Poëta nec noctu, nec interdiu conspici dicit, Id fit in æstate, dum Sol propius Taurum versatur.

384. Περιπλομένῃ.) Epith. anni, a πέλομαι, id est, existo: vel πολεῖω, verto: vel a περιπλέω. Gellius 3. c. 16.

386. Οὗτός τοι παλαιός.) Elliptica oratio est, vult enim dicere, illis, qui prope mare habitant, quippe valles concavas, &c. hæc lex servanda est.

387. Ἀγρεῖ.) Palustrem terram significat.

389. Γυ-

ναίεσιν. γυμνὸν σπείρειν. γυμνὸν δὲ βοῦτῃν,
 γυμνὸν δ' ἀμᾶθαι, εἴχ' ὄρια πάντ' ἐθέληται 390
 ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερι· ὥς τοι ἔκαστα
 ὦρι ἀέξεται, μὴ πως τὰ μὲν ἔξυ χατίζων
 Πτώσεως ἀλλοτρίως οἴκῃς, καὶ μηδὲν ἀνύσσης.
 ὣς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες. ἐγὼ δέ τοι ἔκ ἐπιδώσω,
 οὐδ' ἐπιμετρήσω. ἐργάζε· νήπιε Πέρση, 395
 ἔργα, τὰτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο·
 μὴ ποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχέων,
 Ζητεύῃς βίοτον κατὰ γείτονας, οἱ δ' ἀμελῶσιν.
 Δίς μὲν γὰρ καὶ τρεῖς τάχα τεύξεαι· ἦν δ' ἔτι λυπῆς,
 Χρῆμα μὲν ἔπρῆξαι, σὺ δ' ἐτώσια πολλὰ ἀγορεύ-
 σεις. 400

Ἀχρεῖ· δ' ἔσται ἐπέων νομός. ἀλλὰ σ' ἀνωγα
 φράζεσθαι χρεῶν τε λύσιν, λιμὲν τ' ἀλεωρήν.
 Οἶκον μὲν πρῶτις, γυναικᾶ τε, βῆν τ' ἀροτῆρα,
 Κτητὴν ἔ γαμετὴν, ἥτις καὶ βυσὶν ἐποιτο.
 Χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἀρμενα ποιήσασθαι· 405
 Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὅ δ' ἀρνήται, σὺ δὲ τητᾶ.

H

389. Γυμνόν) Vult ut hos
 labores, perficiat mature &
 ante sævitiam hyemis, atque
 licite & festinanter, ad egesta-
 tem & ejus molestias vitan-
 das. Hic versus in Homeri
 & Hesiodi certamine, ab H.
 Steph. edito, ita legitur: Γυμνόν
 τ' ἀμᾶσιν ὅταν ὄρια πάντα πέ-
 λωνται. in MS. P. ἀμᾶσιν, id est,
 συναθροίζων ἢ διερίζων. Εἴχ' ὄρια
 πάντ'. Ὀρίων non est semper
 τὸ κατ' ὄραν; sed & τὸ ἐντελές
 in fructibus.

396. ἔργα, τὰτ' ἀνθρώποι-
 σι.) Causa quare sit laboran-
 dum. Quia homo factus &
 ordinatus est ad labores. Ne-
 que frustra est, quod hoc tam
 sedulo inculcat & urget Poe-
 ta. Nam præterquam quod
 Dei voluntas est laborare,
 etiam hoc significare Poeta
 voluit, non posse fieri, ut quis
 honeste vivat, nisi simul la-
 bore. Διατεκμήραμαι, est or-
 dino, constituo.

401. Νομός.) Alii fortasse
 me-

*Habitant. Nudus serito, nudusque arato,
 Nudus quoque merito, si quidem tempestiva omnia voles
 Opera ferre Cereris: ut tibi singula
 Tempestiva crescant, ne quando interim egens
 Mendices ad alienas domos, nihilque efficias. (dabo,
 Sicut & nunc ad me venisti: ego vero tibi non amplius
 Neque amplius mutuo iradam. Labora, stolide Persa,
 Opera quae hominibus Dii destinantur:
 Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens
 Queras victum per vicinos, hi vero negligant.
 Bis enim & iter forsitan consequeris: si vero amplius mo-
 lestus fueris,
 Rem quidem non facies, tu vero inania multa dices,
 Inutilis autem erit verborum copia. Sed te jubeo
 Cogitare debitiue solutionem, famisque evitacionem.
 Domum quidem primum, uxoremque, bevemque, aratorem,
 Famulam non nuptam, quae & boves sequatur:
 Utensilia vero domi omnia apta facito:
 Ne tu quidem petas ab alio, illeque recuset, tu vero ca-
 reas,*

Tem-

melius νόμος legunt, id est, oratio vel series verborum ad persuadendum appositae: non nulli etiam de modulis & cantu mendicorum intelligunt.

403. Οἶκος μὲν κτήνη.) Primus versus hujus libri continebat propositionem, complectens summam agriculturæ, messis videlicet & arationis: Nunc narrationem contexit, qui generalia quædam præcepta continet, de constituenda re familiari.

404. Κτήνη.) Famulam intelligit jure acquisitam: A-

ristoteles tamen, initio Oeconomici sui, ad uxorem refert. (Κτήνη.) Notarunt jam olim viri docti, Philosophum in Oeconomicis etiam τῆς κτήνης pro conjuge sumere. In jure certe Attico etiam conjux inter τὰ κτήνη numerabatur, & maritus ὁ κύριος appellabatur.

405. Κτήνη δ' αὖ οἶκος.) Commendat ordinem & curam in re domestica hoc præceptum. Columella enim nihil magis prodesse dicit, quam si servetur ordo.

D

407. H

Ἡ δ' ὥρη παραμειβηται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
 Μήδ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' αὐριον, ἐς τ' ἔννηφιν.
 Οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πύμπλησι καλὴν,
 Οὐδ' ἀναβαλλόμενος μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει. 410
 Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ αἰταισι παλαίει.
 Ἡμεῖς δὲ λήγει μὲν ὁξέειν ἡελίοιο.
 Καύματ' ἰδαλίμας μετοπωρινὸν ὁμῆσαντ'
 Ζηνὸς ἐριθενέει, μετὰ δὲ τρέπεται βέστες χεῖρας
 Πολλὸν ἐλαφρότερος (δὴ γὰρ τότε σείρει αἰθήρ 415
 Βαίον ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφέων ἀνδρώπων
 ἔρχεται ἡμάτι, πλείον δὲ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)
 Ἡμεῖς ἀδηκτοτάτῃ πέλεται τμηθεῖσα σιδήρεῳ
 ἴλῃ, φύλλα δ' ἔραζε χεῖρι, πτόρθοιό τε λήγει.
 Τῇμεν ἄρ' ὕλοτομεῖν μεμνημένον ὥριον ἔργον. 420
 Ὀλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,
 Ἄξονά θ' ἐπταπόδην· μάλα γὰρ νύ τοι ἄρμενον ἔτω.
 Εἰ δέ κεν ὀκταπόδην ἀπὸ καὶ σφύραν κετάμοιο,
 Τρισπίδαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδῶρ' ἀμάξῃ,

Πολλ'

407. Ἡ δ' ὥρη παραμειβη-
 ται.) Oportet agricolam dili-
 genter observare occasio-
 nem, quia non levis jactura
 est in mutuo accipiendo:
 dum enim mutuum petis,
 perdis temporis occasionem.

408. Μήδ' ἀναβάλλεσθαι.)
 Sunt hæc communia præce-
 pta de non cunctando. Recte
 Ovidius in hanc sententiam
 dixit l. i. de Rem. Am:

*Qui non est bodie, cras mi-
 nus aptus erit.*

ἔννηφιν.) Ab ἔνῃ, id est, po-
 stremus dies mensis.

412. Ἡμεῖς δὲ λήγει.) Se-
 cundum præceptum, de ara-
 tro faciendo, & quando cæ-
 denda sit materia ad rem ru-
 sticam. Orditur autem a
 chronographia. ἰδαλίμοι καῦ-
 μα, τὸ ἰδραποιοῦν exponunt, id
 est, æstus, qui sudorem ciet.

414. Μετὰ δὲ τρέπεται, &c.)
 Id est, remisso æstu respirat
 corpus. Nam propter æstum
 & calorem corpora torpent.

415. Σοῖ-

*Tempus autem prætereat, minuaturque tibi opus.
Ne vero differas inque crastinum inque perendinum.
Non enim laboris fugitans vir implet horreum,
Neque procrastinator. Cura vero tibi opes auget.
Semper autem dilator operum vir cum damnis luctatur.
Quam itaque jam desinit robur acuti Solis
A calore humido, per autumnum pluyente
Jove præpotente, mutatur humanum corpus
Multo levius: (nam tunc Solis stella
Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum
Venit interdix, magis autem nocte fruitur.)
Quando incorrupta est casa ferro
Sylva, folia autem bumi fundit, ab ramisque cessat:
Tunc sane ligna secare tempestivum esse opus memento.
Mortarium quidem tripedale seca, pistillum vero tricubitale,
Axemque septempedatem: valde enim certe conveniens
Si vero octopedalem & malleum inde secueris, (sic
Trium palmorum curvaturam rota secato decem palmo-
rum currui, Mul-*

415. Ζείγου.) Stella est in ore canis majoris, ad latus Austri, vicina Leoni, dicta quod nimio calore exsiccat & debilitet vires humanas.

417. Πάσιον.) Ubi sol accesserit Scorpium, Canicula maore aliquantisper ante solem, ortu Heliaco, conspicitur: Orto autem sole statim labitur sub terram.

418. Ἡμους ἀδνηκτοράτη.) Describit commodum tempus secandi ligna. Durant enim hæc longo tempore, nec

sunt obnoxia corrosioni. Hoc significat ἀδνηκτοράτη, id est, incorruptissima, a δῆκω, id est, mordeo, quæ non moridentur a vermibus.

421. Ὁλμοι τριπόδην.) Per Ὁλμοι τριπόδην quidam intelligunt mortarium trium pedum, quo veteres usi sunt pro mola.

424. Διχαδύρα.) Α δῦρον, id est, palmus, quod munerum datio δῦρον appelletur: id autem geritur per palmam manus.

Πολλ' ἐπὶ καμπύλα κᾶλα· Φέρειν δὲ γύην, ὅτ' ἂν
 ἔυρης, 425

Ἐς οἶκον, κατ' ὄρε^α διζήμεν^α, ἢ κατ' ἄρετραν.

Πρίνινον ὅς γάρ βυσιν ἀρεν ὀχυρώτατός ἐστιν.

Ἔστ' ἂν Αθηναίης ὁμῶς ἐν ἑλύματι πήζας.

Γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἰσοβοῇ.

Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα, πονησάμεν^α κατὰ οἶκον, 430

Αὐτόγυον καὶ πήκτόν· ἐπεὶ πολὺ λώϊον ἔτω.

Εἴ χ' ἕτερον γ' ἄξαις, ἕτερόν γ' ἐπὶ βυσὶ βάλοιθ.

Δάφνης δ' ἢ πτελέης ἀκιώτατοι ἰσοβοῆς.

Δρυὸς ἑλύμα, πρίνιν γύην. βόε δ' ἐνναετήρῳ

Ἄρσενε κεκτῆσθαι (τῶν γὰρ θέν^α ἐκ ἀλαπαδνόν) 435

Ἡβῆς μέτρον ἔχοντε τῷ ἐργάζεσθαι ἀρίστῳ.

Οὐκ ἂν τῷ γ' ἐρίσαντες ἐν αὐλακὶ καμμέν ἄροτρον

Ἀξίαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὐθι λίποιν.

Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετῆς αἰζηὸς ἔποιτο,

Ἄρτον δειπνήσας τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον 440

Ὅς κ' ἔργῳ μελετῶν ἰφθαῖαν αὐλακ' ἐλαύνῃ,

Μηκέτι παπταίνων μεθ' ὀμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ

Θυμὸν ἔχων· τῷ δ' ἔτι νεώτερον ἄλλ^α ἀμείνων

Σπέρματα δάσσεσθαι, καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.

Κερότερον γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὀμήλικας ἐπτοίηται. 445

Φρά-

428. Αθηναίης.) Sic vocat Cererem, quod ipsa Athenienses, adeoque omnes homines, de frugibus docuerit.

430. Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα.) Indicat, patrem familias oportere bene instructum esse, ne quis casus per inopiam suppellectilis remoretur rusticum laborem.

431. Αὐτόγυον.) Aratrum quod habet dentale solidum & adnatum, non affixum: vel quod non sit plane elaboratum, sed usque ad dentale.

439. Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετῆς.) Habes hoc loco præceptum de ministro, quia hunc ætate & moribus præditum

φράζεσθαι δ' εὖτ' ἂν Φωνὴν γεράνῃς ἐπακχέης
 ἵψόθεν ἐκ νεφέων ἐμαύσια κακλήγυις,

ἢ τ' ἀρετοῖο τε σῆμα φέρει, καὶ χέματ' ὦρην
 δεικνύει οὐβρη· κραδίην δ' ἔδα' ἀνδρὸς ἀβύττω.

Δὴ τότε χορτάζειν ἑλικας βόας ἔνδον ἑόντας. 450

Ῥηϊδίον γὰρ ἔπ' εἰπεῖν, βός δὲ καὶ ἄμαξαν·

Ῥηϊδίον δ' ἀπανήσθαι παρὰ δ' ἔργα βόεσσιν.

Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πῆλασθαι ἄμαξαν

Νήπι'· ὃ δ' ἐτόγ' οἶδ', ἑκατὸν δὲ τε δέξαθ' ἀμάξης.

Τῶν πρόφθον μελέτην ἔχόμεν, αἰκῆια θέσθαι. 455

Εὖ τ' ἂν δὲ πρώτισ' ἀροτ' ὀνητοῖσι φαιεῖν,

Δὴ τότε ἐφορμηθῆναι, ὁμῶς δμῶες τε καὶ αὐτὰς,

αὐτὴν καὶ διερὴν ἀρόων, ἀρότοια καθ' ὦρην.

Πρῶτ' ἄλλὰ σπεύδων ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρερα·

ἔϊαρι πολέῃ· θέρεθ' δὲ νεωμένη ἔσ' ἀπατήσῃ. 460

Νεῖον δὲ σπείρειν ἔτι καφίζεσσαν ἄρεραν.

Νεὶος ἀλδξιάρη, παίδων εὐκηλήτεια.

Εὐχέσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερι δ' ὀγυῖ.

Εὐτελέα βρέθων Δημήτερος ἱερὰν αἰκτὴν.

Αἶ

446. φράζεσθαι.) Tempus arandi indicat per clangorem gruum avolantium, idque (ut Poëtae fingunt) in Ægyptum, ubi belligerantur cum Pygmæis.

449. Οὐβρη.) M. S. Palat. & alii, οὐβρη. Κραδίην δ' ἔδα' ἀνδρὸς.) Id est, terret eum cui non sunt boves, propterea quod jam instat tempus postremæ arationi.

451. Ῥηϊδίον.) Occupatione negligentiam & inscitiam

rusticorum taxat, qui non considerant, quibus opus habeant, sed in alienam opera sunt intenti. Respondet ergo eadem opera posse aliquem petere & negare.

456. Εὖτ' ἂν.) Docet diligentiam, quæ est adhibenda in aratione. Addit versu 458. signa & circumstantias, qualis terra sit aranda, sicca scilicet & humida, id est, non lutosa, & tamen madefacta.

460. Εἴα.

*Considera vero, cum vocem gruis audieris
 Alce ex nubibus quotannis clangentis;
 Quæ & arationis signum affert, & hyemis tempus
 Indicat pluvia: cor autem rōdit viri bobus carentis.
 Tunc sane pascie curvos boves, domi manentes.
 Facile enim dictu est, par boum da & plaustrum:
 Facile autem recusare, & dicere, boves occupati sunt.
 Constituit autem homo, qui opinione sua dives est, fa-
 bricare currum.*

*Stultus & hoc nescit, centum esse ligna plaustri.
 Horum ante curam habere oportet, domi reponendo.
 Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,
 Tunc aggredere, simul & servi & tu ipse,
 Siccam & humidam arans, arationis ad tempus:
 Summo mane festinans, ut impleantur tibi arva.
 Vere verito, æstate vero iterata non te fallat.
 Novalē vero serito adhuc levem terram. (est.
 Novalis imprecationum expultrix, liberorum placatrix
 Supplica vero Jovi terrestri, Cererique casta,
 Provenit ut impleant, Cereris sacrum munus. Ut*

460. Ελαγ.) Modus & ratio arandi traditur. Pingue solum solet quater arari: Qui vero tenuius solum habent, ter arant. Prima aratio est proficissio: secunda fit mense Junio, quæ est iteratio: tertia cum ante sementem aratur, quæ est tertiatio.

461. Νέοι.) Concedendum est suum intervallum terræ, quo interquiescat, ut deinde copiosiore fructum ferat. Est autem Νόβαλε, ager qui alternis annis seritur. Κεφίγγρα, id est, recens aratam, adhuc elevatam.

462. Αλεξιμαγ.) Pellenis exsecrationem. Solent enim agricoltæ maledicere quando fructus ex sententia non proveniunt. Εὐκάλυττα, liberos exhilarans, utpote quibus suppeditet copiosum victum.

464. ἱερὸν.) Id est, aram. Alludit enim ad Eleusina Cereris sacra, quæ Athenis fiebant, & vocabantur mysteria. Videntur mihi fuisse conspirationes & fœdera, quibus se adstrinxerant cives ad civilia officia. Erant autem majora & minora sacra, & hæc sub autumnum fiebant. D 4 465. Αἰ-

Ἀρχόμεν' αὖτα πρῶτ' ἀρότρε, ὅταν ἄκρον ἐχέτλης 465
 χεὶρὶ λαβὼν, ὅρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
 Ἐνδρυσον ἐλκόντων μεσάβω· ὁ δὲ τυτθὸς ὅπιθεν
 Δμῶος, ἔχων μακέλην, πόνον ἀρνίθεσσι τιθείη,
 Σπέρματα κακκρύπτων· εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
 Θνητοῖς ἀνθρώποις· κακοθημοσύνη δὲ κακίστη. 470
 Ὡδὲ κεν ἀδρυσὴν εὐχόμενος νεύοιεν ἔραζε,
 εἰ τέλ' αὐτὸς ὅπιθεν Ὀλύμπι' ἐσθλὸν ὁπάζοι·
 Ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσμεας ἀράχνια καὶ σε ἔολπα
 Γηθήσειν· βιότοιο ἐρεῖμμενον εἶδον ἔοντ'.
 Εὐοχέων δ' ἴζεαι παλιὸν ἔαρ· καὶ πρὸς ἄλλους 475
 Αὐγάσσαι· σέο δ' ἄλλ' ἀνὴρ κεχρημέν' ἔσται.
 εἰ δὲ κεν ἡελίοιο τροπαῖς ἀρόης χθόνα δῖαν,
 Ἥμεν' ἀμῆσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἔεργων,
 Ἀντία δεσμεύων κεκονιμέν', & μάλα χαίρων.
 Οἴσεις δ' ἐν Φορμῶ· παῦροι δὲ σε θήσονται. 480

Ἄλλα-

465. Ἀρχόμεν'.) Quomodo sit arandum. Εχέτλη, stiva, quia αὐτῆς ἔχειται ὁ ἀρότης, quod eam manu teneat arator.

467. Ἐνδρυσον.) Καρδία δένδρεν, καὶ τὸ μέσαι, inquit Hesych. Vett. Codd. Palatin. ἔνδρυσαν, id est, δένειναι, vel αὐτοὶ τὸν ἱσοβοῖα, lignum esse dicunt, quod est proximum temoni.

469. Εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη) Epiphonema est. Crede mihi, multum commodi affert industria. Homo ignavus vix unquam ditescet. Solet

autem sic Poëta subinde spargere sententias de diligentia, quod sine ea nemo quicquam laude dignum efficere potest.

472. εἰ τέλ' αὐτὸς ὅπιθεν) Egregia hæc sententia est, quam nemo negare potest ex patrum religione promanasse, veluti per manus traditam esse. Convenit enim cum primo Decalogi præcepto, quo jubemur Deum honorare ac illi fidere: & ne in prosperis insolescamus vel in adversis dejiciamur. Ad hunc modum Hesiodus Agricultu-

ram

Ut primum incipias arare, cum extremum fliva
Manu capiens, stimulo boum terga attigeris
Quernum remonem trahentium loro. juvenis autem po-
Servus, ligonem tenens, negotium avibus faceffat. (ne
Semina abscondens. Industria enim optima
Mortalibus hominibus est; ignavia vero pessima.
Sic quidem ubertate spica nutabunt ad terram,
Si finem ipse postea Jupiter bonum prabuerit.
E vasis autem ejicies araneas: teque arbitror
Gavifurum, victu potitum intus reposito.
Latus autem provenies ad canum ver, neque ad alios
Respicias: tui vero alius vir indigus erit.
Si vera ad solis conversionem araveris terram aliam,
Sedens metes, pauxillum manu comprehendens,
Obversim manipulans cum labore, nec valde gaudens.
Feres autem in sporta: pauci vero te suspicient.

Alias

ram & quicquid est laborum,
nobis commendat. Vult ut
pro se quisque acriter in
laborem animum intendant:
verum finem laborum, & ut
nos vocamus benedictionem,
non nisi a Deo expectet.

473. Εξ δ.) Quia scilicet
omnia sepositoria & vasa re-
pleta sint.

474. Ερεῦμενοι.) Cum in-
quisitione & delectu capien-
tem.

475. Πολιὸν ἔαρ.) Epithe-
ton veris, quod adhuc ab
hyeme & pruiniſ canescit. Et
ἐν αὐτῇ cum α in antepenulti-
ma scribendum, concidit au-
tem rursus longa brevem, ut
saepe jam supra.

477. Εἰ δ.) Improbatur hic
arationem dilatam ad solsti-
tium hybernium.

478. Ἠμῶς.) Ob culmo-
rum brevitatē scilicet &
paucitatem. Singula verba
significanter hic ponuntur, ad
declarandum tristem eventum
tardae arationis.

480. Οἷσεν δ' ἐν φορμῇ.)
Extenuatio est: Donum por-
tabis, non vehes: opus tibi
erit calathos, non onusto
plauſtro: habebis enim mul-
tum culmorum & parum gra-
norum. Φορμὴ enim dicitur,
quidquid confutum est.
Φόρμιον, stragulum factum ex
juncis.

D 5

481. Ἀλ-

Ἄλλοτε δ' ἄλλοι^Θ Ζηνὸς νό^Θ Λιγιοῖχοιο^Θ
 Ἀργαλέ^Θ δ' ἀνδρεῖσι κατὰ θυητοῖσι νοῆσαι.
 Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσης, τό δέ κεν τοι Φάρμακον εἴη.
 Ἡμ^Θ κόκκυξ κοκκῦζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
 Τὸ πρῶτον, τέρπει τε βροτῶς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, 485
 Τῇμ^Θ Ζεὺς υἱοὶ τρίτῳ ἡματι, μῆδ' ἀπολήγοι,
 Μῆτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὀπλὴν, μῆτ' ἀπολείπων.
 Οὕτω κ' ὄψαρότης πρωτηρότη ἰσοφαρίζει.
 Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο· μὴδ' ἐσέ λήθοι
 μῆτ' ἐαργιόμενον πολίον, μῆθ' ὦρι^Θ ὄμβρ^Θ, 490
 Πάρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον, καὶ ἐπ' ἀλέα λείσχην
 ὦρη χειμερῇ, ὅποτε κρύ^Θ ἀνέρας εἶργον
 Ἰσχάνει. ἐνθα κ' ἄσκν^Θ ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλει.
 Μῆ σε κακῶ χειμῶν^Θ ἀμνηχανίη καταμαρψή
 Σὺν πενίῃ, λεπτή δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζοις. 495
 Πολ-

481. Ἄλλοτε.) Ἀνθυποφορά, Admonet rursus diligentiae
 & mitigatio præcepti de rara
 aratione, quod tempesta-
 tes variæ sint pro voluntate
 Jovis.

483. Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσης.)
 Si vero sera araveris, hoc po-
 terit esse remedio, & verna
 aratio tum felix esse poterit, si

pluerit ad tertium usque
 diem, ita ut pluvia neque su-
 peret ungulam bovis, neque
 destituat: in summa, ut im-
 plectat vestigia. Et quia hu-
 mor est principium vitæ,
 hinc fit, quod humor tam fa-
 cile non lædit quam siccitas.

489. Εἰ θυμῷ δ' εὖ πάντα.)

Id est,
 παρὰ τρεῖς, παρὶς, ut gloss.
 & præterea interpretandum
 potius, quam accede: licet
 utramque interpretationem
 Proclus admittere videatur.
 Monet enim diligentem a-
 gricolam, ne vel tempus hy-
 bernum, more vulgi, ociosis &
 inanibus confabulationibus

trans-

*Alias vero alia Jovis mens Ægiocchi:
Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.
Sin autem sero araveris, hoc quidem tibi remedium sua.
Quando cuculus canit quercus in frondibus (rit:
Primum, delectatque mortales in immensa terra,
Tunc Jupiter pluatur triduo, neque desinat,
Non utique supra bovis ungulam, neque infra:
Ita & serotina aratio tempestitiva equalis fuerit,
Animo autem bene omnia reconde: neque te lateat
Neque ver exorients canum, neque tempestitiva pluvia,
Prateri autem anciam sedem, & calidam tabernam,
Tempore hyberno, cum frigus homines vehemens
Derinet: tunc sane impiger vir valde domum auget.
Ne te mala hyemis difficultas opprimat
Cum paupertate, macilenta vero crassum pedem manu
premas.*

Multa

transfigat, sed tum etiam rem familiarem promovere studeat. Per χαλκεῖοι θᾶκοι intelligit officinas fefrarias, in quas antiquitus in Græcia pauperiores & ociosi solebant convenire ad colloca- tiones frivolas, sicut apud Romanos in tustrinis. Pro ἰπ' ἀλῆα, ut constat versus, quidam legunt, ἰπ' ἀλῆα, neutro genere, in locis calidis, ab ἀλῆος. Doctiss. G. Cante- rus ἰπαλῆα uno verbo, quem vide lib. 5. c. 23. Δείχα, quon- dam dicebantur conventicu- la Philosophorum: deinde quia inter ipsos plerumque de rebus levissimis agitaba-

tur, factum est, ut mendico- rum conventus etiam hoc no- mine vocarentur: Atque in- de etiam ipsæ nugæ δείχα di- ctæ sunt. Εἰπ' ἀλῆα.) Eusta- thii lectionem ἰπ' ἀλῆα, pro- pter teporem, seu teporis ca- ptandi gratia, confirmat si- mile hemistichium infra.

495. Απειτῇ δὲ.) Aristot. 1. sect. Problem. scribit, famē diutina laborantibus pedes intumescere. Superiores au- tem partes eadem ratione ex- tenuantur & macrescunt. Huc alludit Poëta, cum jubet cavere, ne pedem tumefa- ctum tenui manu demulcere oporteat.

- Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
 Χρηίζων βίοτοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' ἔκ ἀγαθῇ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,
 Ἥμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίῃ ἀρκίῃ εἶη.
 Δείκνυε δὲ δμῶεσσι, θέρους ἔτι μέσση ἔοντ', 500
 Οὐκ αἰεὶ θέρ' ἐσσεῖται, ποιῶδε καλίας.
 Μῆνα δὲ ληλαιῶνα, κακ' ἡμᾶτα, βέδρα πάντα,
 Τῷτον ἀλεύαθαι καὶ πηγὰδας αἶτ', ἐπὶ γαῖαν
 Πνέυσαντ' βορέας, δοσηλεγέες, τέλεθ' αἶσιν.
 Ὅσπερ διὰ θρήνης ἵπποτρόφῃ εὐρεῖ πόντῳ 505
 Ἐμπνεύσας ὥρινε, μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη.
 Πολλὰς δὲ δρυς ὑψικόμας, ἐλάτας τε παχείας
 Οὐρεῖ ἐν βήσσης πιλνᾷ χθονὶ παλυβοτείρῃ
 Ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτ' ὕλη.
 Θῆρες δὲ φρίσσωσ', ἔρως δ' ὑπὸ μέσῃ ἔθεντο, 510
 Τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατὰ σκιαν, ἀλλὰ νύ καὶ τῶν
 Ψυχρὸς ἐὼν διάησι, δαυστέρων περ ἔόντων.
 Καὶ τε διὰ ῥινος βοὸς ἔρχεται, ἐδέμιν ἴσχει.
 Καὶ τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πῶεα δ' ἔτι
 Οὐνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, ἧ διάησιν 515
 Ἰς ἀνέμῳ βορέῃ· τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι.
 Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχευ' ἧ διάησιν,
 Ἥτε

496. Πολλὰ.) Verissimum est Columellæ dictum, *Homines nihil agendo, male agere discunt.*

500. Δείκνυε δὲ δμῶεσσι.) Spargit rem in personas, atque ita a temporis circumstantia augeat. In media æstate certa opera præscribe. Sequitur ratio, quia non

semper æstas erit. Hæc sententia speciem proverbii habet, quæ monemur, occasionem temporis non esse negligendam.

502. Μῆνα.) Hyemis tempus, & mensem Boreali frigore gravissimum copiose & eleganter describit. *Ληλαιῶν,* mensis Januarii est. *Lenæa* enim

*Multa vero ignavus vir vanam ob spem expectans,
Egens victus, mala animum suum increpat.
Spes vero non bona indigentem virum foveat,
Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
Dic autem servis, aestate adhuc media existente,
Non semper aestas erit, facite nidos.
Mensem vero Januarium, malos dies, bobus nocentes
omnes,*

*Hunc vitate: & glacies, quae quidem, super terram
Flante borea, molestae existunt:*

*Qui per Thraciam equorum altritem late mari
Inspirans illud movet: remugit autem terra & sylva:
Multas vero quercus alicomas, abietesque densas,
Montis in vallibus dejicit, ad terram multos pascentem
Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylva.*

*Fera autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt,
Eae etiam quarum vellere cutis densa est, quas nihilominus
Frigidus existens perflat, hirsuta licet pectora habentes.
Quin etiam per bovis pellem penetrat, neque ipsum cohibet.
Etiamque per capram flat hirsutam: ovium autem gre-
ges non item:*

*Eo quod annui ipsarum villi sunt, non perflat
Vis venti boreae: incurvum vero senem facit.
Et per tenelli corporis virginem non perflat,*

Qua

enim Bacchi feriae & Pythia sub id tempus agebantur, cum vini primicias libabant. Βύδρα vocat frigora, quae ad-
vunt & excoriant, etiam ipsos boves.

505 Οἶτι.) Naturam vini, effectus Boreae, prolixè declarat.

516. Τροχάλον.) Inclina-
tum, contractum vel prope-

rantem in incessu, quamlibet alioqui tardum. Τροχάλον.) Distributione quadam hyemis incommoda recenset, & aptissime dicit, incurvum senem Boreae injuriis obnoxium, quod haec aetas omnium maxime gaudeat sole & fugiat frigus; unde notum est illud: aprici meminisse senes.

518. ἵπτι

Ἦτε δόμων ἔντροφι Φίλη παρὰ μητέρι μέμνει,
 Οὐπὼ ἔργ' εἰδυῖα πολυχρῦσθ' Ἀφροδίτης·
 Εὐτε λοισσαμένη τέρενα χροῖα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ 520
 Χρυσαιμένη, νυχίη καταλέξεται ἔνδοθεν οἴκῳ
 Ἦματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόςεσθ' ὃν πόδα τένδει,
 Ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ, καὶ ἐν ἥθεσι λευγαλέοισιν.
 Οὐ γάρ οἱ ἠέλιος δέικνυ νομόν ὀρηκθῆναι·
 Ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε 525
 Στρωφᾶται, βράδιον δὲ πανελλήνεσσι φαίνεται.
 Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
 Λυγρὸν μυλιάωντες ἀνά δρύα ἐπιστήεντα
 Φεύγουσιν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τῷτ' ὀλέμηνεν,
 Οἱ σκέπα μαιόμενοι, πυκινὰς κευθμῶνας ἔχουσι, 530
 Καὶ γλάφυ πετερεῖν· τότε δὴ τρίποδι βροτῶ ἴσοι,
 Οὐ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς ἔδρας ὀρεᾶται
 Τῷ ἱκελοὶ φοιτῶσιν, αἰλευόμενοι νίφα λευκὴν.
 Καὶ τότε ἔσσαντο ἔρυμα χροῖς, ὥς σε κελεύω,
 Χλαῖνάν τε μαλακὴν, καὶ τερμιόνετα χιτῶνα. 535
 Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι.
 Τὴν περιέσσασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
 Μηδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν, αἰρόμεναι κατὰ σῶμα.
 Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοῶς ἱφικταμένοιο

Ἄρ-

518. Ἦτε δόμων.) Curam pedes arrodant; quo maxima
 virginum in honestioribus hyemis sævitia notatur: &
 familiis exponit, quæ domi quia vehementer frigore læ-
 asservabantur, nec in publi- ditur, latet plurimum in an-
 cum prodibant. tro suo. Vocat hanc speciem

522. Ὅτ' ἀνόςεσθ'.) Polypi hanc natura est, teste Plin. lib. 9. c. 19. ut fame laborans sibi
 525. Ἀλλ' ἐπὶ.) Sol tum, cum

*Quæ in adibus cæram apud matrem manet,
 Nondum opera sciens aureæ Veneris:
 Beneque lota tenerum corpus, & pingui oleo
 Unctâ, noctu cibat intra domum (arrodit,
 Tempore hyberno, quando exossis polypus suum pedem
 Inque frigida domo, & in habitaculis tristibus.
 Non enim illi Sol ostendit pabulum ut invadat:
 Sed super nigrorum hominum populumque & urbem
 Vertitur, tardius autem universis Græcis luget.
 Et tunc sane cornuta bestia & incornuta silvicubæ
 Misere dentibus stridentes per quercetum vallosum
 Fugiant; & passim omnibus id cura est,
 Quæ tectâ inquirentes, densas latebras habent,
 Et cavernas petrosas: tunc utique tripodi homini similes,
 Cujus & humeri fracti sunt, & caput pavimentum spe,
 Huic similes incedunt vitantes nivem albam. (Erat:
 Et tunc induæ munimentum corporis, ut te jubeo,
 Cblenamque mollem, & talarem tunicam.
 Stamine vero in paucis multam iramam intexe.
 Hanc circuminduito, ut tibi pili non tremant,
 Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
 Circum vero pedes calceos bovis fortiter occisi Aptos*

cum est in Sagittario, diutius
 versatur apud Athiopas, qui
 sunt meridionales; quam apud
 Græcos.

528. Μυλιόωντες.) Μύλα
 dentem molarem significat, a
 quo fit verbum μυλιάω, quod
 significat, dentes concutio,
 strideo propter frigus.

531. Γλάφυ.) Pro γλαφυ-
 ρόν. Τρίποδι βροτῶ, homini
 leni, tertio jam pedi, nempe
 bacillo, innitenti. Vide pro-
 verb. Bæotica anigmata.

534. Καὶ τότε ἱσαοῦμαι.) Ver-
 satur per omnes circumstan-
 tias corporis, & monet, pro-
 pter frigus arcendum, crasso
 panno & multis pilis inter-
 textis utendum esse.

535. Χλαῖνάν τι.) Χιτὼν in-
 terior vestis erat, supra quam
 utebantur pallio.

536. Κρέκα.) Pro προκίδα,

539. Ἰφι πταμένοιο.) Quæ
 fuit difficile prosterne: vel
 qui fuit robustus, cum pro-
 sternebatur,

ἄρμενα δῆσασθαι, πίλοις ἔντοσθε πυκάσας. 540
 Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὅποταν κρύθῃ ὄριον ἔλθῃ.
 Δέρματα συρράπτειν νεύρω βοῶσι, ὅφρ' ἐπινώτῃ.
 Τέτῃ ἀμφιβάλλῃ ἀλεῖν. κεφαλῇφι δ' ὑπερθεῖν
 Πῖλον ἔχειν ἀσκητόν, ἵν' ἕατα μὴ καταδεύῃ.
 Ψυχρὴ γάρ τ' ἡὼς πέλεται βορέαο πεσόντῃ. 545
 Ἡὼς δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἕραν ἄσπερόεντῃ
 Ἄῃ πυροφόρῃ τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις.
 Ὃς τε ἀρυσάμεντῃ ποταμῶν ἀπὸ ἀεναόντων,
 Τῇ ὑπὲρ γαίης ἀρθεῖς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
 Ἄλλοτε μὲν θ' ὕει ποτιέσπερον, ἄλλοτ' ἄῃσι, 550
 Πυκνὰ θρηγίξῃ βορέα νέφεα κλονέοντῃ,
 Τὸν φθάμεντῃ, ἔργα τελέσας, οἶκόν δε νέεσθαι,
 μή ποτέ σ' ἕρηνόθεν σκοτόεν νέφῃ ἀμφικαλύψῃ,
 Χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, καθά θ' εἵματι δεύσῃ.
 Ἀλλ' ὑπαλεύασθαι· μῆνις γὰρ χαλεπώτατῃ ἔτῃ 555
 Χειμέρι, χαλεπὸς προβάτοισι, χαλεπὸς δ' ἀνδρῶ-
 ποῖσι.

Τῇ μὲν θ' ἡμισυ βροσ', ἐπὶ δ' ἀνέρι καὶ πλέον εἴη
 Ἀεμαλιῆς· μακρὰ γὰρ ἐπὶ ῥόδοι εὐφρόναι εἰσὶ.
 Ταῦτα φυλασσόμεντῃ, τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν

Ἰσθ᾽

543. Τέτῃ.) Ad pluviam propulsandam: ut αἰὲν fit ab αἰενοῦσθαι. Gloss. M. S. Palat. τῇ ὁμοῦ περιθῆς αἰεωρην, resoluitur, & deinde decidit. Postea quid ventus sit dicit, nimirum nubium agitatio. Interpretatio, quæ habet αἰεῖν, terorem.

545. Ψυχρὴ γάρ τ' ἡὼς.) Vapor ex terra in nubibus re- percussus, & in aquam resolu- tus, decidit: humectat autem aer sata & arva.

555. Μῆνις

*Aptos ligato, pilis intus condensans.
 Primogenitorum vero bædorum, cum frigus tempestivum
 Pelles consuito nervo bovis, ut super humerum (venerit,
 Pluvia arceas teporem. supra caput vero
 Pileum babeto elaboratum: ut aures ne humentiant:
 Frigida enim aurora est Borea cadente:
 Matutinus vero super terram a cælo stellifero
 Aër frugifer extensus est beatorum super opera:
 Qui hauriens e fluminibus semper fluentibus,
 Alce supra terram levatus venti procella,
 Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat,
 Densas Thracio Borea nubes excitante.
 Hunc anteveriens, opere perfecto, domum redi,
 Ne quando te cælitus tenebrosa nubes circumtegat,
 Corpusque madidum facias, vestesque humentet.
 Sed evitato. mensis enim difficillimus hic
 Hybernus, difficilis ovibus, difficilisque hominibus.
 Tunc medium bobus, homini vero amplius adsit
 Alimonia: longa enim noctes succurrunt illis.
 Hac observant, perfectum in annum*

Æqua-

555. Μῆς γὰρ.) Repetit admonitionem de vitando hoc mense Januario: cujus difficultates hætenus descripsit.

557. Τῆμ.) Bobus dimidiam partem pabuli detrahendam, viro vero aliquid addendum in noctem scilicet. Nam Græci homines tantum cœnabant, & largius quidem

558. Εὐφροναί.) Sic vocant Poætæ noctem, παρὰ τὸ εὐφροναί ἡμᾶς ἐν αὐτῇ, vel, διὰ

τὸ εὐφροναί τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀναπαύσεως.

559. Ταῦτα φυλασσόμενοι.) Absolvit hætenus descriptionem hyemis, nunc autem veris descriptionem hoc caput continet. Estque primum signum, quando Jupiter sexaginta dies, id est, duos menses, Januarium videlicet & Februarium, confecerit, post brumam, vel conversionem Solis: tum stella Arcturus, nuncia veris, primum apparere incipit.

Ε

564. Ἀρ-

ἰσθῶσαι νύκτας τε καὶ ἡμέλια, εἰσόκεν αὖθις 560
 Γῆ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκη.
 Εὖτ' αὖ δ' ἐξήκοντα μετὰ τροπὰς ἡέλιοιο
 Χειμέρι ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέατα, δὴ ῥα τότε ἀσῆρ
 Ἀρκτῶρε, προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο,
 Πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀκροκνέφαι. 565
 Τόνδε μετ' ὄρθρογδῇ Πανδιονίς ὤρετο χελιδὼν
 Ἐς Φάειν ἀνδρώποισι, ἔαρ νέον ἰσαμένοιο.
 Τὴν φθάμενος, οἶνας περιταμνέμεν' ὥς γὰρ ἄμεινον.
 Ἀλλ' ὅπότε αὖ φερέοικος ἀπὸ χθονὸς αὖ φυλὰ βαίνει,
 Πληιάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφῃ ἐκέτι οἰνέων. 570
 Ἀλλ' ἄρπας τε χαρασσέμεναι, καὶ ὀμῶας ἐγείρειν.
 Φεύγειν δὲ σκιερὰς θώκας, καὶ ἐπ' ἡῶ κοῖτον,
 ὧρ' ἐν ἀμνητῇ, ὅτε τ' ἡέλιος χεῖρα κάρφῃ.
 Τημέτ' σπεύδειν, καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγείρειν,
 Ὄρθρ' ἀνισάμεν' ἵνα τοι βίῃ ἄρχι' εἴη. 575
 Ἡὼς γὰρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἴσαν.
 Ἡὼς τοι προφέρει μὲν ὁδὸν, προφέρει δὲ καὶ ἔργον.
 Ἡὼς ἦτε φανείσα πολέας ἐπέεσσεν κελεύθῃ
 Ἀνδρώπας, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βροσὶ τίθησιν.
 Ἥμος δὲ σκόλυμός τ' αὖθις, καὶ ἡχέτα τέτλιξ 580
 Δευ-

564. Ἀρκτῶρε.) Stella est sub zona Bootæ: oritur vespere initio veris.

566. Πανδιονίς.) Hirundinem intelligit: respicit autem ad fabulam de Progne & Philomela, Pandionis filiabus.

567. Ἐς Φάειν.) Poëta videtur in ea opinione esse, ut putet, hirundines hyeme latere quasi mortuas in suis nidis. Alii putant, eas avolare in regiones tepidiores.

569. Ἀλλ' ὅπότε.) Messis tempus describit. Per φερέοικον intelligit testudinem, quod domum suam circumferat. Alii aliud animalculum intelligunt, quod pro vitando Solis æstu solebat ascendere plantas & virgulta.

571. Φεύγειν.) Prohibet tempore messis somnum ad mul-
 tam lucum protrahere. Καὶ ἐπ' ἡῶ κοῖτον.) Ubi ut quinta versus regio spondeum habet pro dactylo,

*Æquato noctesque & dies, donec rursus
 Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.
 Quum autem sexaginta post versiones Solis
 Hybernos perfecerit Jupiter aë, tunc sane stella
 Arcturus, relinquens immensum fluctum Oceani,
 Primus totus apparens exorietur vespertinus.
 Post hunc mane lugens Pandionis prorumpit hirundo
 Ad lucem hominibus, vere nuper cæpto.
 Hanc prævertens, vites incidito: sic enim melius.
 At cum domiporta testudo a terra plantas ascenderit,
 Pleiades fugiens, tunc non amplius fodienda vites:
 Sed falcesque acuito, servosque excitaio.
 Fugito vero umbrosas sedes, & matutinum somnum
 Tempore messis, quando Sol corpus exsiccat.
 Tunc festina, & domum fruges congrega,
 Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit.
 Aurora enim operis tertiam sortitur partem. (laborem.
 Aurora magis promovet quidem viam, magisque promo-
 Aurora que apparens multos ingredi fecit viam (vel
 Homines, pluribus vero iuga bobus imponit.*

Quam vero carduusque floret, & canora cicada Ar-

stylo, ita in superiori hemi-
 stichio anapæstum habet pro
 dactylo seu spondeo: quo-
 modo & prima regio apud
 Homerum, Βορέης καὶ Ζεφύ-
 ρος: item, Πλέονες καὶ μνηστῆ-
 ρες & apud Virgilium:

Fluviorum rex Eridanus.

Quamquam & synizelis in
 istis potest statui; ut in Ho-
 merico illo,

Θάλασσαν ῥήξαν θήϊον ἀμφὶ
 ῥήϊον.

Quæ de re monuit etiam He-
 phæstio.

180. Ἡμῶς δὲ, σκολύμβος.)
 Hesiodus æstatem constituit
 ἐπὶ σκολύμβῳ καὶ τῇ τριγῶν: Itā
 loquuntur eleganter οἱ χα-
 ρεῖντες, id est, tempore cardui
 & cicadæ, vel dum carduus
 & cicada est. Ἡμῶς δὲ σκό-
 λυμβός τ'.) Æstatis a solstitio
 descriptio. Primum ponit
 prognosticum maximi æ-
 stus, deinde quid faciendum
 sit. Græci post ver statim in-
 ciunt messem. Deinde se-
 quitur solstitium æstivale,
 tunc nos habemus messem.

Δενδρέω ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' αἰοιδὴν
 Πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὥρη,
 Τῆμος πιότατά τ' αἶγες, καὶ οἶνος ἄριστος,
 Μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφαιρότατοι δὲ τε ἄνδρες
 Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γένατα Σείριος ἄζει, — 585
 Αὐαλέος δὲ τε χρῶς ὑπὸ καύματος. ἀλλὰ τότε ἤδη
 Εἴη πετράϊη τε σκίη, καὶ βύβλιος οἶνος,
 Μάζατ' ἀμολγαίη, γάλατ' αἰγῶν σβεννυμενάων,
 Καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυῖης,
 Πρωτογόνων τ' ἐρίφων. ἔτι δ' αἶθοπα πινέμεν οἶνον, 590
 Ἐν σκίῃ ἐζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδώδης,
 Ἀντίον εὐκραέος ἀνέμῃ τρέψαντα πρόσωπον,
 Κρήνης τ' ἀενάῃ καὶ ἀπορρύτῃ, ἢ τ' ἀθόλωτ' ὦ
 Τρεῖς δ' ὕδατ' ὦ προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἶνῃ.
 Δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερ' ἱερὸν ἀκτὴν 595
 Δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα Φανῇ θέν' ὠρίων',
 Χώρῳ ἐν εὐαεῖ, καὶ εὐτροχάλῳ ἐν ἀλῶν.
 Μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν. αὐτὰρ ἔπην δὴ
 Πάν-

587. Βύβλιος.) Byblinum
 vinum dicitur a Byblia regio-
 ne Thraciæ, ubi nobilissima
 vina sunt.

590. Πρωτογόνων.) Illa e-
 nim caro est valde laudata,
 quod facilis sit concoctu. Est-
 que in æstate istis cibis
 utendum, qui facile conco-
 qui possunt. Itaque & hu-
 jus mentionem hic facit Poë-
 ta. Αἶθοπα.) Vinum subrum
 pinguius est, & magis alit,
 tenuiusque est; & facilius pe-
 netrat.

592. Ἀντίον εὐκραίῃ ἀνέ-
 μῃ.) Inter cæteras voluptates
 non postrema est, si quis in
 æstate sub umbra gratam au-
 ram captet, ita ut faciem ver-
 sus leviter susurrantem ven-
 tum vertat. Erit major hæc
 voluptas, si adfuerint rivuli
 perpetuo scaturientes, quibus
 semper multum delectati sunt
 Poëtæ. Ἀνέμῃ.) Pro eo diserte
 Palat. Ζεφύρῳ legit, & gloss. αἰ-
 δῷ αἰέμῃ.

594. Τρεῖς δ' ὕδατος.)

*A-bori infidens stridulum effundit cantum
Frequenter sub alis, aestatis laborioso tempore,
Tunc pinguesque caprae, & vinum optimum,
Salacissima vero mulieres, & veri imbecillissimi
Sunt, quoniam caput & genua Sirius exiccat,
Siccum vero corpus ob aestum. Sed tunc jam
Sit petrosaue umbra, & Byblinum vinum,
Libumque lacteum, lacque caprarum non amplius la-
stantium,*

*Et bovis arborivora caro nondum enixa,
Tenerorumque haederum, praeterea nigrum bibito vinum,
In umbra sedens, animo saturatus cibo,
Contra temperatum ventum obversa vultu,
Fontemque perennem ac defluentem, quique illimis sit.
Tertiam aqua partem infunde, quartam vero misce
vino.*

*Famulis autem impera, Cereris sacrum munus
Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis,
Loco in ventoso, & bene planata in area.
Mensura vero diligenter recondito in vasis sed postquam
Omne*

Græci nunquam merum bibere solebant. Athenæus hanc diluendi vini consuetudinem fuisse dicit, ut ad duos vini cyathos quinque aquæ adderent: nonnunquam ad quatuor vini cyathos, duos aquæ.

595. *Ἀπορί δ' ἰποτρύων.*) Servavit hunc ordinem Poëta, ut a vere describeret, quicquid singulis anni temporibus fieri conveniret: nunc subjicit præceptum de tritura, quæ sit in mense Augusto,

cum mane ortu Heliaco paulisper ante Solem emergens Orion cernitur. Addit etiam locum, in quem sit reponenda area, nimirum qui sit ventis expositus, & quia fruges debent torreri a Sole, ergo necesse est locum esse expositum Soli.

596. *Ἐστ' αὖ.*) Id incidit in mensem Augustum.

598. *Μέτρη.*) Monet mensurandas esse fruges, ut sciat agricola, quantum ex agro redeat.

Πάντα βίον κατὰ θῆμα ἐπάρμενον ἐνδοθεν οἴκῃ,
 Θῆτ' αἰοικαν ποιεῖσθαι καὶ ἄτεκνον ἔριθον 600
 Δίξεσθαι κέλομαι χαλσπὴ δ' ὑπόρτις ἔριθον.
 Καὶ κύνᾳ καρχαρόδοντα κομῆν· μὴ Φεῖδεο σίτη.
 Μὴ ποτέ σ' ἡμερόκοιτον ἀνὴρ ἀπὸ χρέμαθ' ἔληται.
 Χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ σαρφετόν, ὃ φράτοισι
 Βῆσι καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηρετανόν. αὐτὰρ ἔπειτα 605
 Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γένατα, καὶ βόε λῦσαι.

Εὐτ' ἂν δ' Ὀρίων καὶ Σείριον εἰς μέσον ἔλθῃ
 Οὐρανόν, Ἀρκτῆρον δ' ἐσίδῃ ῥοδόδακτυλον. Ἡὼς,
 ὧ Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἴκαδε βότρους.
 Δείξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέρας καὶ δέκα νύκτας. 610
 Πέντε δὲ συσκιάσαι, ἕκτω δ' εἰς ἄγγε' ἀφύσσαι
 Δῶρα Διωνύσῃ πολυγηθέῃ. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
 Πληιάδες δ' Ἰάδες τε τό τε Διὸν Ὀρίων
 Δύνωσι, τότε ἔπειτ' ἀρότῃ μεμνημένον εἶναι

Ὀρίων

600. Θῆτα αἰοικον.) Condu-
 cendum suadet mercenarium
 aliquem, qui possit rebus do-
 mesticis vacare, qui non ha-
 beat multa, quæ sibi ipsi do-
 mi, agat. Fieri enim non
 potest, ut multa simul bene
 agere possimus. Eadem ra-
 tio habenda ancillæ, ut non
 habeat liberos. Subjicit de-
 inde præceptum de Cane,
 quem vocamus custodem rei
 familiaris. Θῆτα.) Venet.
 & Steph. exempl. edit. Θῆτ',
 reponendum ex MSS. Pal.
 Θῆτάτ' & ita legisse Moscho-
 pulum liquet.

702. Καρχαρόδοιτα.) A sono

factum videtur. Sunt autem
 canes asperissimis dentibus, &
 omnium firmissime tenent se-
 mel in fauces recepta.

603. Ἡμερόκοιτον.) Furem
 intelligit.

604. Σαρφετόν.) Intelligit
 non tantum paleas, sed & fo-
 lia vitium, quercuum, tum
 vero herbas, aliaque id ge-
 nus, quæ pecoribus in hyeme
 possint esse non incommo-
 dum pabulum.

606. Δμῶας ἀναψύξαι.)
 Feriandum esse a labore non
 tantum homini, verum et-
 iam pecori. Sunt enim re-
 cuper-

*Omnem victum deposueris sufficientem intra domum,
Servū domo carentem conducere, & sine liberis ancillam
Inquirere jubeo: molesta est autē, quæ liberos habet ancil-
Et canem dentibus asperū nutrito: nec parcas cibo: (la.
Ne quando tibi interdū dormiens fur facultates aufe-
Fœnum autem importato, & paleas, ut tibi sit (rat.
Bovus ac mulis annuum pabulum, sed postea
Servi refocillent cara genua, & boves solvantur.*

*Quum vero Orion & Sirius in medium venerit
Cælum, Arcturum autem inspexerit rosea digitis Aurora,
O Persa, tunc omnes decerpe domum uvas.
Exponito vero Soli decem dies, totidemque noctes.
Quinque autem adumbrato, sexto in vasa haurito
Dona letitiæ datoris Bacchī. Sed postquam utique
Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
Occiderint, tunc deinde arationis memor esto Tem-*

cuperandæ vires, alioqui ne-
mo tam ferreus esse poterit, qui
sufficeret continuis laboribus,
juxta illud Nasonis:

*Quod caret alterna requie,
durabile non est.*

*Hæc reparat vires fessaque
membra lebat.*

Γένετα.) Usitatum est Poëtis
usurpare hoc vocabulum pro
potentia, viribus, & robore.
Vel quia fellis genua labant,
& fatigatio maxime in his sen-
titur, ideo dixit, famulis cara
genua esse reficienda.

607. *Εὐτ' αὖ.*) Tempus vin-
demizæ describit.

610. *Δειξάμ.*) Hoc intelli-
gunt nonnulli de quadam
certi vini præparatione, in
qua rationem faciendi uvas

passas complexus sit. Alii gene-
rale præceptum esse putant de
modo vindemiandi pro tem-
poribus & locis illis optimo.

611. *Συκιδάσας.*) Intelligit
autem, ex aprico in locum non
expositum Soli auferendas esse.

612. *Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ.*) Redit ad
arationem & ad hyemem. Sunt
vero ea repetenda, quæ supra
de aratione diximus. Nam pro
qualitate & natura soli pro-
sciendūtur æger. Feracius solum
ut minimum ter arari solet.
Nam mense Octobri mane cum
Taurō occidunt Pleiades &
Hyades, item Orion: sed prin-
cipio noctis rursus apparent.
Pleiades sunt in postrema par-
te Tauri, Hyades vero in fron-
te, quas Latini *Suculas* vocant.

ῥαίῃ· πλειὼν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμεν' εἴη. 615

Εἰ δέ σε ναυτιλίας δυσπεμφέλα ἱμερ' αἰρῇ,

εὖτ' ἂν Πληϊάδες, θέν' ὄριμον ὠρίων'

φεύγασαι, πίπτωσιν ἐς ἡεροειδέα πόντον,

Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύσιν αἴηται.

Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ. 620

Γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημέν', ὥς σε κελεύω.

Νῆα δ' ἐπ' ἡπίερα ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι

πάντοθεν, ὅφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων· μέν' ὑγρὸν αἶν-
των,

χείμαρα ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρ'.

Ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῶ ἐγκάτ' θεοοῖκῳ, 625

εὐκόσμως σολίσας νηὸς πτερὰ παντοπόροιο.

Πηδάλιον δ' εὐεργές ὑπὲρ καπνῶ κρεμάσασθαι.

Αὐτὸς δ' ὠραῖον μίμνειν πλοῶν, εἰσόκεν ἔλθῃ.

Καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' ἐλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον

ἄρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἰκαδὲς κέρδ' ἄρῃαι. 630

Ὡς περ ἐμός τε πατὴρ καὶ σὸς, μέγα νήπιε Πέρση.

Πλωΐζεσκεν νηυσὶ, βίη κεχηρημέν' ἐθλῆ.

Ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθε, πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας,

Κύ-

615. Πλειὼν δὲ κατὰ χθονός.) Ephemeris in operibus Hesiodi, non is diebus est:

& ibi incipit: Μῆνα δὲ

ἀναιῶνα. Ita ut tota agri-

culturæ doctrina in Epheme-

ride desinat. Hanc post-

quam cum anno terminavit,

cujus doctrina ab hyeme in-

cipit, in autumno desinit;

totam simul Ephemeridem

& agriculturæ doctrinam, ta-

li clausula concludit: πλειὼν

δὲ κατὰ χθονός ἄρμεν' εἴη.

quod interpretes Latini in-

eptissime vertunt, Annus de-

re per terram accommodus sit.

Multum torfit omnes illud

κατὰ χθονός, quæ verba absol-

vunt agriculturæ præcepta, si-

mulque ad navigationem viam

præparant.

616. Εἰ δέ σε.) De navi-

gatione præcepta quædam

subjicit. Fuit enim illis fa-

miliare, devehere fruges &

mer-

Tempeſtiva. ita annus in opere ruſtico abſolutus ſit.
Quod ſi te navigationis periculofæ deſiderium ceperit,
Quando utique Pleiades, robur validum Orionis
Fugientes, occiderint in obſcurum pontum,
Tunc certe variorum ventorum ſtrident flumina:
Et tunc ne amplius naves habe in nigro ponto:
Terram. autem exercere memento, ita ut te jubeo.
Navem vero in continentem trahito, munitoq; lapidibus
Undiquaq; ut arceant ventorum robur humide flantium,
Sentina exhauſta, ut ne putrefaciat Jovis imber.
Inſtrumenta vero congrua omnia domi tue repone,
Reſte contrabens navis alas pontigrada.
Clavum vero fabrefactum ſuper fumum ſuspendito.
Iſe autem tempeſtivam expectato navigationem, dum
veniat. (nus

Tuncque navem celerem ad mare trahito, intus vero o-
ptum imponito, domum ut lucrum reportes,
Quemadmodum meusque Pater, & tuus, ſtultiſſime Per-
Navigabat navibus, victus indigus boni. (ſa,
Qui olim & huc venit, immenſum pontum emenſus,
Cuma

merces. Prohibet, ſub Autu-
 mnum eſſe navigandum, cum
 Pleiades occidunt, propter
 tempeſtatem maris, inſaniunt
 enim venti, & quemadmodum
 Virgilius ait, lib. 1. *Æneid.*
v. 87. Qua data porta ruunt.

624. *Χύμαρον.*) Clavum
 ſignificat, quo foramen in
 navis carina obſtruitur, quo
 amoto naves in ſiccum tractæ
 aquam in ſentina collectam
 emittunt.

625. *Εὐνάτῃσιν.*) M. S. *ἑν-*
αὐτῇσιν.

626. *Νηὸς πτεγὰ.*) Remos in-
 telligit.

631. *Ἐπερ.*) Exemplum
 patris ſui proponit, quem di-
 cit ex patria profugiſſe non
 propter invidiam ex opibus
 conſtatam, ſed propter pauper-
 tatem.

633. *Καὶ τῇδ' ἰλθι*) Signi-
 ficat hic, ſe in Ionia natum,
 Magnum mare vocat *Ægæum*
 mare. *Æolicam Cumam* ideo
 vocat, quia *Æoles* eam con-
 diderunt. Sita eſt in littorali
Asia.

Κύμην, Αιολίδα προλιπών, ἐν νῆϊ μελαίνῃ.
 Οὐκ ἄφενθ' Φεύγων, ὅδ' ἐπλῆτόν τε καὶ ὄλβον, 635
 Ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρῶσι δίδωσι.
 Νάσσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνθ' οἷζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,
 Ἄσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλήῃ, ὅδε ποτ' ἐθλῇ.
 Τύνη δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένθ' εἶναι
 θρασίων πάντων, περὶ ναυτιλίας δὲ μάλιστα. 640
 Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ Φορτίᾳ θέσθαι.
 Μείζων μὲν Φόρτθ', μείζον δ' ἐπὶ κέρδει κέρδθ'
 ἔσσεται, εἰ κ' ἀνεμοὶ γε κακὰς ἀπέχωσιν αἴτας.
 Εὐτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψῃς ἀεσίφρονα θυμόν,
 Βέλῃαι δὲ χρέα τε προφυγεῖν, καὶ λιμὸν ἀτερπῆ, 645
 Δείξω δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Οὔτε τι ναυτιλίαςισεσοφισμένθ', ὅτε τι νηῶν.
 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
 Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδθ', ἥ ποτ' Ἀχαιοὶ
 Μείναντες χειμῶνα, πολὺν σὺν λαὸν ἀγειραν 650
 Ἑλλάδθ' ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
 Ἐνθάδ' ἐγὼν ἐπ' ἀέθλα δαΐφρονθ' Ἀμφιδάμανθ'
 Χαλ-

636. Ἀλλὰ κακὴν πενίην.)
 Hic locus ad providentiam
 pertinere videtur, cum dicit,
 Jovem hominibus dare pau-
 pertatem; quia sæpe accidit,
 ut etiam boni & optimi viri
 sint pauperes.

637. Νάσσατο.) Describit
 nunc patriam suam Pœta.

636. Τύνη δ', ὦ Πέρση.)
 Cum in omni re temporis
 ratio habenda sit, Tu vide,
 o Persa, ut suo quæque tem-

pore facias, alia enim aliis
 temporibus conveniant.

641. Νῆ' ὀλίγην.) Medio-
 critatem tutiorem esse dicit.

646. Δείξω δὴ τοι μέτρα.)
 Si volueris, inquit, debitum
 effugere & injucundam fa-
 mem, ostendam tibi modum,
 quando commodum sit navi-
 gare, & quando non; licet na-
 vigationis peritus non sim.

647. Οὔτε τι.) Removet
 a se reprehensionem ob im-
 peri-

Cuma Æolide relicta, in navi nigra:

*Non reditus fugiens, neque opulentiam ac facultates,
Sed malam pauperiem, quam Jupiter hominibus dat.
Habitavit autem prope Heliconem misero in vico,
Aspera, hyeme malo, æstate autem molesto, nunquam bono.*

*Tu vero, o Persa, operum memor esto
Tempestivorum omnium, navigationis vero maxime.
Navem parvum laudato, magna vero onera imposito.
Majus quidem onus, majus vero lucrum ad lucrum
Erit, si quidem venti malos abstineant flatus. (mo,
Quando autem ad mercaturam verso imprudente ani-
Volueris & debita effugere, & famem inamænam,
Ostendam tibi opportunitates sonori maris,
Etsi neque navigandi peritus, neque navium,
Neque enim unquam navi transmissi latum mare,
Nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Græci,
Expectata tempestate, magnum collegerunt exercitum
Græcia e sacra ad Trojam pulchris fœminis pradam.
Illuc ego ad certamina strenui Amphidamanis*

Chal-

peritiam. Hic videmus, σο-
φίῃν primo usurpatum fuisse
cum laude, pro docere, &
tradere aliquid eruditius præ
aliis.

649. Εἰ μὴ ἔς Εὐβοίαν ἔξ
Αὐλίδος.) Commemorat hic,
quomodo victor extiterit
carminibus in Chalcide, &
Musis suis in Helicone victo-
riale præmium dedicarit, ut
dignum erat homine Poëta.
Aulis civitas littoralis est in

Boeotia, non procul ab Heli-
cone: Chalcis est urbs celebris
in Eubœa.

652. Ἀμφιδάμαντος.) Am-
phidamas rex Eubœæ in bel-
lo adversus Erythræos occi-
sus fuit: in cujus obitum filii
ejus certamina edixerunt. Ap-
paret sane, Hesiodum Home-
ro posteriorem fere cen-
tum annis fuisse: proinde
cum eo in hoc certamine non
certavit.

660. Μῆ-

Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα· τὰ δὲ προπεφραδμένα
πολλά

Ἄθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθά μ' ἔφημι
Ἴμνω νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτῶντα. 655

Τὸν μὲν ἐγὼ Μῆσης Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
ἔνθά μ' ἐπὶ πρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν αἰοιδῆς.

Τόσσόν τοι νῆων γε πεπείραμαι πολυγόμφων.

Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγίοχοιο.

Μῆσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον αἰεῖν. 660

Ἡματα πεντήκοντα μετὰ τροπαῖς ἡελίοιο,
ἔς τε λῶ ἐλθόντ' ἔρεε καματώδε' ὥρης,

ὧραι πέλεται θήηταις πλόῃ, ἔτε κε νῆα
καυάζαις, ἔτ' ἄνδρας ἀποφθίσσει θάλασσα,

εἰ μὴ δὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνσίσχθων 665

Ἡ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλησιν ὀλέσσαι.

Ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.

Τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὔραι, καὶ πόντος ἀπτήμων,

εὐκηλος· τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας

ἐλκέμεν ἐς πόντον, φόρον δ' εὐπάνηα τίθεσθαι. 670

Σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι.

Μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον.

Καὶ χειμῶν ἐπιόντα, νότοιο τε δεινὰς αἰήτας,

ὅς τ' ὤρειν θάλασσαν, ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ

Πολ-

660. Μῆσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν.)
Significat, divinitus esse do-
ctos Poëtas, quod hi, qui e-
gregium quiddam in Poëti-
ca efficere voluerint, opus
habeant furore Poëtico divi-
nitus inspirato, quem furo-
rem recte φρενικὰς ἀρετὰς dixe-
runt.

661. Ἡματα.) Tempus na-
vigationis commodissimum
tradit, æstivum scilicet. Su-
spectum nobis esse non debet
hoc τροπαῖς, quod ultimam
habeat brevem, sic enim pau-
lo post νότοιο τη δεινὰς αἰή-
τας, & hujusmodi alia alibi.
Sic apud Theocritum τὰς
τέ-

*Chalcidemque trajeci. prædeliberata vero multa
Certamina instituerunt juvenes magnanimi: ubi me glo-
Carminè victorem tulisse tripodem auritum. (rior
Quem ego quidem Musis Heliconiadicis dicavi,
Ubi me primum sonori compotem fecerunt cantus.
Tantum naves expertus sum multos clavos habentes.
Sed tamen dicam Jovis consilium Ægiocbi,
Musa enim me docuerunt divinum carmen canere.*

*Dies quinquaginta post versiones Solis,
Ad finem progressa æstate laboriosi temporis,
Tempestitiva est mortalibus navigatio: nec seriè navem
Frègeris, neque homines perdiderit mare,
Nisi dedita opera Neptunus terra quassator,
Aut Júpiter immortalium rex velit perdere.
Penes hos enim potestas est simul bonorumque malorum-
Tunc vero facilesque aura, & mare innocuum, (que.
Tranquillum: tunc navem celerem, ventis fretus,
Trabito in pontum; onus vero bene omne colloca.
Propera autem quam celerrime iterum domum redire:
Neque vero expectato vinumque novum, & autumnale
lem imbrem,
Et hyemem accedentem, Notique molestos flatus,
Qui concitat mare, secutus cælestem imbrem*

Mul-

τίχτας ἰγνίην, & alia multa.

667. Εἰ τοῖς.) Proverbia-
lis est hic versiculus, & valde
pius, quo admonemur, quid-
quid nobis adversum aut pro-
sperum accidit, Deo ascriben-
dum esse.

668. Εὐκρίτους αὐγὰς.) Sic
vocat faciles & leves flatus, ut

sunt Etesiz, & similes placidi.

671. Μὴδὲ μέγιστον οἶκον.) MO-
net, tempestitivè domum esse re-
deundum: Nam oculus domi-
ni pascit equum, ut dici solet.
Præstat itaque ante Autum-
num conficere navigationem,
ob autumnales imbres & tem-
pestates impendentes.

676. Ἀλ-

Πολλῶ, ὀπωρινῶ χαλεπὸν δέ τε πόνον ἔθηκεν. 675
 Ἄλλ' ὃ εἰαρινὸς πέλεται πλό' ἀνθρώποισιν.
 Ἡμ' ὃ δὴ τοπρῶτον ὅσεν τ' ἐπιβᾶσα κορώνη
 Ἰχθυ' ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ Φανείη
 Ἐν κρᾶδι ἀκροτάτῃ· τότε δ' ἄμβατός ἐσι θάλασσαν,
 Εἰαρινὸς δ' ὅτ' ἐπέλεται πλό' ἔμιν ἔγωγε 680
 Αἰνῆμ'. ὃ γὰρ ἐμῶ θυμῶ κεχαρισμέν' ἐστίν,
 Ἀρπακτός· χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλὰ νῦν
 καὶ τὰ

Ἀνθρώποι ῥέζουσιν αἰδρεῖσιν νόοιο.

Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.

Δεινὸν δ' ἐσι θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλὰ σ' ἄνωγα 685

Φράζεσθαι τὰδε πάντα μετὰ Φρεσὶν ὅσσ' ἀγρεύω.

Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·

Ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι·

Δεινὸν γὰρ πόντον μετὰ κύμασι πῆματι κήρσαι.

Δεινὸν δ', εἰκ' ἐπ' ἁμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος αἰέρας. 690

Ἄξονα καυάζαις, τὰ δὲ φορτί' ἁμαυρωθείη.

Μέτρα φυλάσσεσθαι, καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.

Ὦραι δὲ γυναῖκα τέον ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι·

Μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πολλὰ ἀπολείπων,

Μήτ' ἐπιθεῖς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὤριος
 ἔτος. 695

Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἥβῃ, πέμπτῳ τὲ γαμοῖτο.

Παρ-

679. Ἄλλ'.) Vernam navigationem describit; quam ipse quidem non probat, ut periculofam, sed quæ tamen est usitata hominibus ob cupiditatem pecuniæ.

686. Ὅσσ' ἀγρεύω.) In uno ὥς σ' ἀγορεύω, in altero ὥς σε καλέω.

687. Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν.) Id est, ne semel adducas in discrimen quicquid est rerum tuarum, nec omnia navibus committas; sed retine quædam, & viliora impone: ne si navem fregeris, de toto victu pericliteris. Generaliter ve-

το,

*Multum, autumnalem: difficilem vero pontum facit.
Sed alia verna est navigatio hominibus,
Nempe cum primum quantum incedens cornix
Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
Summa in ficu: tum sane pervium est mare.
Verna autem hac est navigatio, non ipsam ego tamen
Probo: neque enim meo animo grata est,
Quia occasio ipsius invadenda. agro quidem effugeris
malum, sed tamen & hac
Homines faciunt stultitia mentis.
Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
Miserum vero est mori in fluctibus. Verum te jubeo
Considerare hac omnia in animo, quaecunque tibi consulo.
Ne vero intra naves omnem substantiam cavas pone:
Sed plura relinquito: pauciora vero imponito.
Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere:
Miserum etiam, si quidem in currum prae grande onus
Axem fregeris, onera vero intereant. (imponens,
Tempus observa: occasio vero in omnibus optima.
Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito.
Neque triginta annis valde multum deficiens, (hæ.
Neque superans multum: nuptiae vero tibi tempestivae
Mulier autem quatuor annos pubescat, quinto nubat.
Vir-*

ro mediocritatis laudem continet.

692. Μίτρα.) Epiphonemate generali concludit modum esse servandum. Μίτρα φυλάσσειν.) Non intellexerunt hæc interpretes. Hesiodus μίτρα θαλάσσης vocavit τὸν ἀνὰ τοὺς πλάγας.

693. Ὡραῖα.) Tradit tem-

pus conjugio maturum in mare & femella.

694. Τριηκοίταν.) Al. τριηκοίτα.

696. Τέτορ.) Pollux quatuordecim exponit. Plato & Aristot. constituunt puellæ decimum octavum annum nubendi.

699. Μί

Παρθενικήν δὲ γαμῆν, ὥς κ' ἤθεα κεδνὰ διδάξης.
 Τὴν δὲ μάλισα γαμῆν, ἥτις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
 Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γείτοσι χάρματα γήμης.
 Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήϊζέτ' ἀμεινον 700
 Τῆς ἀγαθῆς· τῆς δ' αὐτε κακῆς ἔριγιον ἄλλο.
 Δειπνολόχης· ἥτ' ἀνδρα καὶ ἰφθιμόν περ ἑόντα
 Εὖει ἄτερ δαλῆ, καὶ ὠμῶ γῆρα δῶκεν.
 Εὖ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένον εἶναι.
 Μὴ δὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιῆσθαι ἐταῖρον. 705
 Εἰ δὲ κε ποιήσης, μή μιν πρότερον κακὸν ἔρξης.
 Μὴ δὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν. εἰ δὲ κεν ἄρχῃ,
 ἥ τι ἔπ' εἰπὼν ἀποθύμιον ἢ καὶ ἔρξας,
 Δίῃς τόσα τίνυσθαι μεμνημένον· εἰ δὲ κεν αὖθις
 Ἡ γῆτ' ἐς Φιλότῃα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παραχῆν, 710
 Δέξασθαι. δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
 Ποιῖται· δὲ δὲ μή τι γόον καταλεγχέτω εἶδον.
 Μὴ δὲ πολῦ ξεινον, μὴδ' ἄξεινον καλέεσθαι,

Μη-

699. Μὴ γείτοσι χάρματα.) Propter tuum infortunium & malum. Hoc est, ne jocus fias, quod talem duxeris uxorem.

700. Οὐ μὲν γάρ τι.) Commendat bonam mulierem hic versus, quam etiam sacrae litterae non vulgariter praedicant.

702. Δειπνολόχης.) Quae comessationibus clam indulget, & quae passim adit convivia. ἥτ' ἀνδρα καὶ ἰφθιμον.) Efficat, ut etiam va-

lidus vir ante tempus senescat.

703. Ἄτερ δαλῆ.) Sine face, id est, clam, etiam si foris nihil appareat. Et crudam senectutem, τὴν παρὰ πᾶσιν vocat & praecocem.

704. Εὖ δ'.) De religione praecipit. Ὅπιν, in Deo significat inspectionem & gubernationem rerum, justamque indignationem contra impios: In homine autem respectum ad Dei metum & reverentiam.

705. Μη-

*Virginem vero ducito, ut mores castos doceas.
Eam vero potissimum ducito, quæ te prope habitat:
Omnia diligenter circum contemplatus, ne vicinis ludibria dacas.*

*Neque enim muliere quicquam vir sortiatur melius
Bona: rursus vero mala non durius aliud,
Cemessatrice: quæ virum, licet robustum,
Torret sine face, & cruda senectæ iradit:
Bene vero reverentiam erga Deos immortales observato,
Neque fratri equalem facito amicum:
Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.
Ne vero mentiaris linguæ gratiam. Sin autem ceperis,
Aut verbum aliquod locutus infestum, aut faciens,
Bis tantum punire memineris: Sin vero rursus
Redeat ad amicitiam, pœnam autem velit præstare,
Suscipe, miser namque vir amicum alias alium
Facit: te vero ne quid animo coarguat vultus.
Ne vero inultorum hospes, neve nullius hospes dicaris,
Neve*

705. Μηδὲ.) Præceptum plenum humanitatis, nullam amicitiam præponendam esse sanguinis conjunctioni,

707. Μηδὲ ψεύδιωδαι γλῶσσῃς.) Hoc est, ne præ te feras benevolentiam simulatam, nec aliud sentias & aliud dicas. Et ne simules, ne præ te feras linguæ quandam gratiam.

708. Ἡ τι ἔπ' ἐπ' αὐτῷ.) Si quis aut verbis offendet alium, aut manibus viæ inferet, memor sit, quod retalietur injuria multipliciter.

709. Δις τὸσα.) Jubeat offensionem amici duplici vindicta pensare, idque eo ut agnoscat delictum: & tum si

in gratiam redire velit, benigne recipiendum docet. Alii sic intelligunt, ac si in genere diceret, nullum peccatum impunitum relinqui.

712. Σὺ δὲ.) Tu vites omnia, quæ in amicis improbantur, nec prodas animum tuum minus, quam conveniat integrum. Vel, vide ne vultus tuus præ se ferat similitudinem, sed ex animo ejicias omnem pristinarum injuriarum memoriam.

713. Μηδὲ πολυξενον.) Ultraque extrema liberalitatis fugienda monet. Est autem hic intelligenda prisca illa hospitalitas, quæ erat sacrosancta.

Μηδὲ κακῶν ἕταρον, μηδ' ἐσθλῶν νεκεστῆρα.
 Μηδέ ποτ' ἔλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ 715
 Τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἔόντων.
 Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
 Φειδωλῆς, πλείη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰσότης.
 Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀκῆσαις.
 Μηδὲ πολυξένης δαιτὸς δυσπέμφελτον εἶναι, 720
 Ἐκ κοινῆς πλείη δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
 Μηδέ ποτ' ἐξ ἧς Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον
 Χερσὶν ἀνίπτοισιν, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γὰρ τοίγε κλύουσιν, ἀποπτύσσι δὲ τ' ἀράς.
 Μηδ' ἀντ' ἡελίοιο τετραμμένον ὀρθὸς ὀμιχεῖν. 721
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε δύη, μεμνημένον, ἔς τ' ἀνιόντα.
 Μῆτ' ἐν ὁδῷ, μῆτ' ἐκτὸς ὁδοῦ, προβάδην ἐρήσης,
 Μηδ' ἀπογυμνωθεὶς μακάρων τοινύκτες ἑάσσειν.
 Ἑξό-

714. Μηδὲ κακῶν ἕταρον.) Admonet, malorum consuetudinem esse fugiendam : corrumpunt enim bonos mores colloquia prava. Proveniunt autem duo mala ex malorum commercio. Primum quia nos induimus mores istius, quocum vivimus. Secundo etiam famam propriam prostituimus.
- Μηδ' ἐσθλῶν νεκεστῆρα.) Id est, ne facias convitium bonis, quia virtus est honore afficienda. Sed impossibile est in benefactis invidiam effugere quemadmodum nec corpus umbram potest declinare.
715. Μηδέ ποτ' ἔλομένην.) Docet hoc loco, nemini exprobrandam esse paupertatem; ratio est, quod sit donum Dei, esse divitem vel pauperem.
717. Γλώσσης τοι θησαυρὸς.) Generalis hæc sententia est. Linguae thesaurus inter homines optimus. Nam sermo vincit omnes opes & quicquid est admirabile in rebus humanis.
719.) Κακὸν εἴποις.) V. C. Palat. κακὸν γ' εἴπης: & mox ἀκῆσαις. Sunt qui legant, εἰ δὲ κακὸν τ' εἴποις, ubi elidendum esset, vel ε, vel ι. Hic certe triptius esset, quam τ, quod

*Neve malorum socius, neque bonorum conviator.
Neque unquam miseram pauperiem animi consumptri-
cem homini
Sustineas exprobrare. divorum munus immortalium.
Lingua certe thesaurus inter homines optimus
Parca, plurima vero gratia, si modum fervet.
Quod si malum dixeris, forsitan & ipse majus audies.
Neque in convivio publico gravem te prabeas,
Quod communibus sumptibus instruitur: plurima enim
gratia, sumptusque minimus.
Neque unquam mane Jovi libato nigrum vinum
Manibus illotis, neque aliis immortalibus.
Neque enim illi exaudiunt, respuunt vero etiam preces.
Neque contra Solem versus erectus mejito,
Sed ab occasu illius, memor ejus rei, usque ad ortum.
Neque in via, neque extra viam progrediendo meas,
Neque denudatus: Decorum quippe noctes sunt.*
Sedens

quod alioquin esset παρακλη-
σματικόν Durior tamen elisio
existimatur τῷ ε, quam τῷ ε.

720. Δυσπρόσβολου.) Moro-
sus, id est, non sis difficilis ac-
cessionis & collationis.

722. Μὴ ποτ' ἐξ ἡμῶν Δι.)
Hactenus leges tradidit, quæ
ad mores pertinent, jam tra-
det ceremonias, id est, ri-
tus sacrorum. Sunt autem
illi ritus symbola quædam,
id est allegoriæ, ut in Moyse:
Bovi trisuranti ne obligaberis
es, significatur, quo animo in
illos esse debeamus, quorum

opera utimur. Sic quum di-
cit, Mane Jovi libes nigrum
vinum manibus lotis; signi-
ficat, sacra reverenter esse
tractanda, & ut non solum
corpus foris, verum etiam ani-
mum a contagione vitiorum
abluant.

725. Μὴ δ' ἄντ'.) Non esse
mingendum contra Solem.
Vel allegorice, contra ma-
gnos & honestos viros nihil
proterve & irreverenter agen-
dum.

726. Ἀνέρι.) Al. Ἀνέρ-
τες.

ἔζόμεν' ὃ δ' ὄγε θεῶν ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδώς,
 ἢ ὄγε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐερέ' αὐλῆς. 730
 Μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμέν' ἐνδοθεν οἴκῃ
 ἔσῃ ἐμπελαδὸν παραφαικόμεν, ἀλλ' ἀλέαοθαι.
 Μηδ' ἀπὸ δυσφῆμοιο τάφῃ ἀπρονόησαντα
 σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.
 Μηδέ ποτ' αἰνῶν ποταμῶν καλλιῖρρον ὕδωρ 735
 ποσσὶ περᾶν, πρὶν γ' εὖξῃ ἰδῶν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
 χεῖρας νιψάμεν' πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.
 Ὃς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δὲ χεῖρας ἀνιπτ',
 τῷδε θεῶν νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.
 Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαίτῃ θαλεῖν 740
 ἄνθ' ἀπὸ χλωρῆς τάμνειν αἰθωνὶ σιδήρῳ.
 Μηδέ ποτ' οἰνοχόῃν τιθέμεν κρητῆρ' ὕπερθε
 πινόντων· ὀλοή γάρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκτα,
 Μηδέ δόμον ποιῶν, ἀνεπίξεσον καταλείπειν.
 μή τοι ἐφεζόμενῃ κρώσῃ λακέρυζα κορώνη. 745
 Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπὶ ῥέκτων ἀνελόντα
 ἔδειν

729. ἔζόμεν'.) Turcis etiamnum hodie religiosum est, ut sedentes mingant, & ingens flagitium designari credunt, si quis in publico cacaret aut mingeret.

731. Μηδ' αἰδοῖα.) A congressu uxoris ne sacra accedas.

733. Μηδ' ἀπὸ.) Ab hilarioris convivio, non a tristioribus sacris accedendum ad uxorem docet.

735. Μηδέ ποτ' αἰνῶν ποταμῶν.) Poetae senserunt, vim

quandam numinis esse infusam in omnes res; itaque & omnibus fluminibus suos deos finxerunt, qui illa agitent & moverent, ob quam causam & sacra illis fecerunt.

740. Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο.) Ungues non esse præcidendos in convivio, præsertim solenni. Πέντοζοι, vocat manum, quod quinque digitis tanquam ramis constet.

742. Μηδέ ποτ' οἰνοχόῃν.) Duplex potest esse sensus: vel

*Sedens vero divinus vir & prudens,
Aut ad parietem accedens bene septi atrii.
Neque pudenda semine pollutus intra domum
Focum juxta revelato, sed caveto.
Neque ab ominoso sepulcro reversus
Seminato progeniem, sed Deorum a convivio.
Nec unquam perennium fluviorum limpidam aquam
Pedibus transito, priusquam oraveris aspiciens pulchra
Manus lotus amœna aqua limpida. (fluena,
Qui fluvium transierit, malitia vero manus illothus,
Ei succensent Dii, & damna dant in posterum.
Ne vero a manu Deorum in celebri convivio
Siccum a viridi refeca nigro ferro.
Neque unquam patinam libatoriam pone super craterem
Bibentium: perniciosum enim in ipso fatum est situm.
Neque domum faciens imperfectam relinquito,
Ne forte infidens crocitet stridula cornix.
Neque a pedatis ollis nondum lustratis rapiens*

Come-

vel, ut prohibeat parvum poculum supra craterem magnum collocari, ut ita potantibus inde trahere liceat quantum velint: vel ut ne velit parvum poculum pro cratre apponere, atque ita prohibeat parcimoniam in comotationibus. Tzetzes allegorice sic interpretatur. Ubi agitur de republica, ne proprium commodum publico praeponeris, neque partem toti, ex hoc enim infortunium sequitur, pretiosior enim crater quam trulla aut calix,

744. Μηδὲ δόμοι.) Spartam

quam nactus es, orna. In quocunque genere verferis, in illud iacumbe, & in eo persevera.

745. Κοράνη.) Fama sinistra & maligna potest intelligi. Λακέρυζα, pro κελάρυζα: garrula, stridula.

746. Μηδ' ἀπό.) Ex ollis nondum sacrificatis & illibatis non capiendum esse cibum. Quidam per χυτρώποδας ἀναπύρεκτας intelligunt ollas supra focum stantes, ex quibus cibi nondum rite patinis infusi, mensis impositi atque consecrati sunt.

F 3

648. Μηδ'

ἔσθην, μηδὲ λόθομαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ
 μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζεν (ὃ γὰρ ἄμενον)
 Παιῖδα δωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνέρ' ἀνήνορα ποιεῖ.
 Μηδ' δυωδεκάμηνον· ἴσον καὶ τῷτο τέτυκται. 750
 Μηδὲ γυναικίᾳ λυτρεῶ χροῖα Φαιδρεύεσθαι
 Ἀνέρα. λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἐς' ἐπὶ καὶ τῷ
 Ποινῇ μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰδομένοισι κυρήσας,
 Μωμεύειν αἰδοῖτο· Θεὸς νύ τι καὶ τὰ νεμεσσᾷ.
 μηδὲ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἄλαδε προρεόντων, 755
 Μηδ' ἐπὶ κρηναίων ἔρεϊν, μάλα δ' ἐξαλέεσθαι.
 μηδ' ἐναποψύχεν· τὸ γὰρ ἔτοι λωϊόν ἐστιν
 εἰ δ' ἔρδειν. δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο Φήμη.
 Φήμη γὰρ τε κακὴ πέλεται, καὶ φη μὲν αἰεὶ ῥα
 ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρει, χαλεπὴ δ' ἀπο-
 θέσθαι. 760
 Φήμη δ' ἔστις πάντων ἀπόλλυται, ἣν τινα πολλοὶ
 Δαοὶ φημίζουσι· Θεὸς νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτῇ

HESIO-

748. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι) bus habebant, δύνανται, τροφῇ
 Prohibet liberorum colloca-
 tionem super sepulcra & mor-
 ticina, (quæ vocat ἀκίνητα,
 quod non moveantur, vel non
 sint movendo,) quod priscis
 infauftum videbatur. Vel al-
 legorice prohibet ignaviam,
 otium & delicias in prole cri-
 annorum. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι
 καθίζεν.) Pueri autem δω-
 δεκαταῖοι & δυωδεκάμηοι ο-
 mnia communia cum matri-
 bus habebant, δύνανται, τροφῇ
 εἶλον, id est, ipsum Gynæceum.
 Hesiodus ergo, ne ejusmodi
 puerulos matrum λυτρεῖς af-
 fuescere sinant; ex disciplina
 veteri, quia θηλύεσθαι τὰ σώ-
 ματω ex aquæ tepore existi-
 mabant, diligenter monet.
 Ibid. Οὐ γὰρ ἄμενοι.) Vetus
 clausula, qua potissimum ute-
 bantur in interdictis suis prin-
 cipes, erat, Οὐ γὰρ ἄμενοι.

*Comedito, neque lavator: quia & bisce noxa inest.
 Neque super immobilibus locato (non enim bonum est)
 Puerum duodennem: quia virum inertem facit:
 Neque duodecim mensium: aequale & hoc est.
 Neque muliebri in balneo corpus abluito
 Vir: gravis enim ad tempus est & in hoc
 Pena. neque in sacrificia accensa incidens,
 Reprehende arcana: Deus quippe & hac indigne fert.
 Nec unquam in alveo fluviorum mare influentium,
 Neque super fontes mejito: quin valde evitato.
 Neque incacato. id enim nibilo est melius
 Sic facere. gravem vero mortalium evitato famam.
 Fama enim mala est, levis quidem levatu
 Facillime, molesta vero portata, difficilisque depositu.
 Fama vero nulla prorsus perit, quam quidem multi
 Populi divulgant. quippe Dea quaedam est & ipsa.*
HESIO.

755. Μᾶδ' ἰπὶ πόντῳ) Hi recte in
 fontes immingere dicuntur,
 qui sacram doctrinam com-
 maculant.

756. Μᾶδ' ἰπὶ γενναίων.)
 Hic versus in Ald. & aliis e-
 ditionibus deest; quern ta-
 men agnoscunt Scholiastæ,
 vel alio loco poni volunt,
 nempe versu 735. ut in editio-
 ne Stephani, & hic, & ibi posi-
 tus est.

758. Δὲναι.) Boni nomi-

nis præcipuam curam haben-
 dam esse vult, quia (versu se-
 quenti) nulla fama prorsus
 evanescat tanquam inanis, &
 non omnino de nibilo sit,
 quod vulgo fertur, famæ enim
 vim quandam divinam etiam
 inesse. Ex hoc loco desumit
 Virgilius descriptionem fa-
 mæ, 4. Æneid. vers. 173.
Fama malum, &c.

762. Φημίζουσι.) Ita C. V. alii

φημίζουσι. θ. ν. τοι

FINIS.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἡμέραι.

ARGUMENTUM IN DIES.

Tradit discrimina dierum, qui fausti vel inauspicati sint, item alia aliis diebus licere. Quædam vero discrimina ad causas naturales referri possunt, quædam sunt ex superstitionibus. Sunt autem eatenus discrimina servanda, quatenus causæ naturales cogunt. Superstitio vero præter causas naturales est, & ex impietate profecta. Esset vero infania, non

Ηματα δ' ἐκ δίοθεν πεφυλαγμένῃ, εὖ κατὰ
μοῖραν

Πεφραδέμεν δμῶεσσι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
ἔργα τ' ἐποπτεύειν, ἢ δ' ἀρμαλὴν δατέαδαι.
Εὐτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν·
Αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰς Διὸς παρὰ μητιόεντῃ.
Πρῶτον ἔτη, τετράς τε, καὶ ἐβδόμη, ἱερὸν ἡμᾶρ·

Τῇ

2. ΠΕΦΡΑΔΕΜΕΝ ΔΜΩΕΣΣΙ, ΤΡΙΗ-
ΚΑΔΑ ΜΗΝΟΣ.) Orditur a tri-
cesima mensis die, quam dicit
optimam esse. Eo die exactio-
nes debitorum & usurarum, ut
patet ex Aristophane, similiter
& forensia judicia Athenis fie-
ri solebant. Conveniebat enim
populus in feriis, ut judicaretur,
doceretur de religione, &
mores formarentur. Tum sce-
nici ludi fiebant, qui vicē con-
cionum fuerant. Et hi ritus ad

res politicas, non phycas re-
ferendi sunt.

4. Εὐτ' ἂν.) Quidam Schol-
iastes hunc versum aliter in-
telligit, & ita interpretatur:
ἥταν μετὰ ἀληθείας κρίνουν οἱ
ἄνθρωποι τὰς ἡμέρας· ἥτοι ὅταν
τὴν ἀληθῆ ἐπίσταται σύνοδος,
καὶ μετ' ἀκριθείας γινόμενη.

6. Πρῶτον ἔτη.) Athenien-
ses mensem, qui apud eos est
30. tantum dierum, in tres de-
cades dividunt, quarum pri-
mam

HESIODI ASCRÆI

DIES.

ARGUMENTUM IN DIES.

non habere naturæ rationem, cum illa nobis usui sit, & nostra causa a Deo condita. Itaque discrimina dierum nata sunt aliqua ex parte ex aspectibus, quibus Luna intuetur Solem; nam quadrati aspectus cient pugnam naturæ cum morbo: sed superstitiosa observatione aucta sunt. Nam inde apparet, non esse certam rationem discriminis dierum apud Hesiodum, quod ait, aliis alios dies probari.

Dies vero ex Jove observans, bene secundum decorum
*Præcipe servis. tricesimam mensis optimam
 Ad opera inspiciendum, demensumque dividendum:
 Nempe cum circa juris negotia & judicia populi versen.
 Ha enim dies sunt Jove a prudente. (tur.
 Primum novilunium, quartaque, & septima, sacra dies:
 Hac*

nam nominant *ισαμέρις μηνός*, secundam *μεσοίτις*, tertiam *φθινόρις*. Deinde primæ decadis diem primam *ἡμερία*, secundam *δευτέρα* *ισαμέρις*, tertiam *τρίτη* *ισαμέρις*, & ita deinceps usque ad *δεκάτην* *ισαμ.* Secundæ decadis diem primam, *πρώτην ἐπὶ δέκα*, secundam, *δευτέραν ἐπὶ δέκα* usque ad *εἰκοτὴν* sive *εἰκάδα*, id est, xx. diem. Tertiæ primam, *πρώτην ἐπὶ εἰκάδι*: vel Solomis inventu, numeros dierum

ad Lunæ decrementum minuendo, *ἐνάτην φθινόρις*, secundam *ὀγδόην φθινόρις*, tertiam *ἑβδόμην φθινόρις*, usque ad *τριακάδα*, id est 30. diem, quam etiam *ἐνὶ καὶ ἑσπέρην* vocabant, id est, veterem & novam: quo nomine etiam instantis mensis prima dicebatur: itemque prima dies Lunæ jam apparentis, & tertia a coitu digressæ. Cæterum Hesiodus hic, nec singulatim omnes dies, aut ex ordine,

Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ.
 Ὀγδοάτη τ' ἐνάτη τέ, δ'ὕω γέ μιν ἡμαῖα μηνὸς (770)
 Ἐξοχ' ἀεζομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι.
 Ἐνδεκάτη τε, δωδεκάτη τ', ἄμφω γε μὲν ἐσθλαί. 10
 Ἡ μὲν οἷς πείκειν, ἡ δ' εὐφρονα καρπὸν ἀμᾶσαι.
 Ἡ δὲ δωδεκάτη τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
 Τῇ γάρ τοι νῆϊ νήματ' ἀερεσιπότητ' ἀράχνης
 Ἡματ' ἐκ πλείε, ὅτε ἰδρὶς σωρὸν ἀμᾶται.
 Τῇ δ' ἰσὸν σήσαιτο γυνή, προβάλοιό τε ἔργον. 15
 μηνὸς δ' ἰσαμένω τρισκαιδεκάτην αἰεῖσθαι
 Σπέρματ' ἀρξάσθαι. φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι αἰεῖσθαι.
 Ἐκτὴ δ' ἡμέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσιν. (780)
 Ἀνδρογόν' ἀγαθή· κέρη δ' ἔσσύμφορός ἐστιν,
 οὔτε γενέσθαι πρῶτ', ἔτ' ἀργάμυα ἀντιβολῆσαι. 20
 οὐ

nec iisdem etiam appellationibus commemorat, sed repetit quosdam bis aut ter, nonnullis interim velut μεταδύπων καὶ ἀκέρειων pratermissis: quod suo quoque loco notabimus. Ἐνν igitur primus dies est, pro ἑνὶ καὶ νῆα, nempe metri causa. Hunc dicit esse sacrum: sunt enim omnia initia sacra: τετράς pro τετάρτῃ, quartus dies, qui itidem sacer est, quia eo die prodit a coitu Luna, primumque tunc conspicitur.

2. Ὀγδοάτη.) Præteritis secundo & tertio, quinto item & sexto diebus, ut *mediis*, venit ad octavum & nonum, quos

recte *utiles* dicit crescentibus: nam humores alit crescentia lunæ.

10. Ἐνδεκάτη.) Decimo præterito, undecimum & duodecimum varie laudat: quia Luna Solem trigono aspectu intueretur, quem beneficum vocant.

11. Ἡ μὲν αἷς.) Per synchresin pro οἷς.

13. Τῇ.) Id est, ταύτῃ. Ἀερεσιπότητ', pro ἀερεσιπότης, in aëre pendens.

14. Ἡματ' αἷς.) Quidam legunt ἐκπλείς, unico vocabulo, & dicunt, ita vocari xxii. diem, quasi cumulatam & adauctam.

16. Μηνός

*Hac enim Apollinem ense aureo armatum genuit Latona.
Octavaque & nona, amba dies mensis
Egregie crescentis ad curandum opera mortalium.
Undecima vero, duodecimaque, amba quidem bona:
Hac quidem tondendis ovibus, illa latis segetibus me-
tendis.*

*Duodecima tamen undecima multo melior.
Hac enim nec fila in aëre suspensus araneus
Die expleta, quum & prudens formica acervum
colligit.*

*Hac telam ordiatur mulier, proponatque opus.
Mensis autem inchoati decima tertia caveto
Sementem incipere: plantis vero inferendis optima est.
Sexta vero media valde incommoda est plantis:
Viripara bona: puella vero non utilis est,
Neque gignenda primum, nec nuptiis tradenda,*

Nec

16. Μηνός.) Ait, xviii. diem
stationi obesse, nimirum pro-
pter immodicum humorem.
Vetant enim sementem facere
in solo humidiorē iusto. Con-
tra plantas ferere præcipiunt
pluviis etiam tempestatibus.
Vocat autem hunc diem τρις-
καρδίατην μὲν ἰσχυρὸν, qui
dicitur alias τριτὴ ἐπὶ δέκα.

18. Ἑκτὴ.) Præter vulga-
tum motem vocat decimum
sextum diem, ἕκτῃ μέσῃ,
quum alias dicatur ἕκτῃ ἐπὶ
δέκα. Est autem hæc dies,
contra quam superior, in-
commoda plantis, decrescen-

te nimirum Luna; utilis ve-
ro maribus gignendis: nam
ex humido semine femellæ,
ex sicciore puelli nascuntur.
Et decrescēte Luna semen
minus humidum est, quam
crescente.

20. Οὐτε γινέσθαι ἔτ' ἄρ' γά-
μος ἀντιβόλῃσθαι.) Id est, non
est utile puellis, ut tum con-
trahant nuptias, quia a ple-
nilunio cœpit jam humor de-
ficere. Addit deinde quædam
pastoralia officia, quæ omnia
ad quadratum aspectum per-
tinere videntur. Ibid. Γινέσθαι.
MSS. Γίνεσθαι μάλα.

26. Μη-

Οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἔκτη κῆρη τε γενέσθαι
 ἌρμενΘ', ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μῆλων
 Σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν πομηνήϊον, ἥπιον ἡμαρ.
 Ἐσθλή δ' ἀνδρογόνΘ', Φίλεσι δέ τε κέρτομα βάζειν,
 Ψεύδεάθ', αἰμυλίας τε λόγους, κρυφίους τ' ὄαρι-
 σμούς. 25

μηνός δ' ὀγδοάτη κάπρον καὶ βῶν ἐρίμυκον
 Ταμνέμεν, ἔρῃαι δὲ δυαδεκάτη ταλαεργός.
 Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέω ἡμαρ, ἴσθρα φῶτα (790)
 Γίνεσθαι· μέγα γάρ τε νόον πεπυκασμένΘ' ἐστίν.
 Ἐσθλή δ' ἀνδρογόνΘ' δεκάτη, κῆρη δέ τε τετράς, 30
 μέσση. τῇ δέ τε μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἑλικας βῆς,
 καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ ἔρῃας ταλαεργός
 Πρηῦναι, ἐπὶ χεῖρα τιθεῖς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ,
 Τετράδ' ἀλεύεσθαι φθίνοντός θ' ἰσαμένους τε,
 Ἄλγεα θυμοβορεῖν μάλα τοι τετελεσμένον ἡμαρ. 35
 Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνός ἄγεσθαι ἐς οἶκον ἀκοῖτιν,
 Οἰωνός κρίνας, οἱ ἐπ' ἔργματι τῷτ' ἄριστοι.
 Πέμπτης δ' ἐξαλέεσθαι. ἐπεὶ χαλεπαὶ τε καὶ
 αἰνά. (800)

Ἐν πέμπτῃ γὰρ Φασιν Ἐρινύας ἀμφιπολεύειν,

ὄρ-

26. Μηνός δ' ὀγδοάτη.) Hoc tempore aprum & bovem castrare convenit. prudentem virum nasci, & qui bona indole præditus sit.

27. Ταμνέμεν.) Hoc loco iungit, ut vulg. interpret. scit & vidit ἴσθρα eum vocat, qui multa

28. Εἰκάδι.) Sic vocat vigesimum diem, quod summa exempla habent πεπυκασμένΘ' nonnulla exempla

29. Γίνεσθαι.) Hic pro πεπυκασμένΘ' nonnulla exempla habent πεπυκασμένΘ'. 30. Κῆρη δέ τε τετράς.) Vocat diem decimum quartum, τετράδα μέσην, qui puellæ gignendæ bonus est, quia Luna tum abundat humore, ejus-

*Nec prima quidem sexta puella gignenda
 Aptæ est, sed bædis castrandis & gregibus ovium,
 Stabuloque circumsepiendo pastoralis, benigna dies est,
 Bona vero viripara, amatque convitia loqui,
 Mendaciaque, & blandos sermones, & occulta colloquia.
 Mensis vero octava caprum & bovem valde mugientem
 Castrato, mulos autem duodecima laboriosos.
 Vicefima vero in magna, plena die, prudentem virum
 Generato: valde enim bona est indolis.
 Bona autem viripara decima, puella vero & quarta
 Media. hac vero & oves, & curvipedes retortis cornibus
 boves,*

*Et canem asperis dentibus, mulosque laboriosos
 Cicurato, manum imponens, cautus vero esto animo,
 Ut quartam vites desinentis & inchoati mensis,
 Doloribus conficiendo animo. valde hæc accommoda est
 Quarta autem mensis uxorem domum ducio, (dies.
 Observatis avibus, quæ ad hanc rem sunt optima.
 Quintas vero evitato: quia diffciles sunt & graves.
 In quinta enim ajunt Furias obambulare,*

Per.

ejusque lumen est gelidum
 magis, & calor temperatior,
 quapropter etiam animantia,
 cum tunc propter humoris
 abundantiam mitiora sint, faci-
 lius cicurantur.

34. Τετράδ' Quartam
 diem a fine mensis & deci-
 mum quartum, vel (ut alii vo-
 lunt) quartum & vigesimum
 quartum improbat, tunc enim
 & oppositio & interlunium

lædunt corpora. Qui laborant
 cholericis morbis, ad postre-
 mam quartam magis languent,
 phlegmatici contra.

38. Πέμπτης.) Quintos dies
 monet fugiendos, nempe v,
 xv, & xxv. cujus rei nullam
 adfert rationem naturalem, sed
 eam, quæ est de religione, nem-
 pe quod tunc furæ obambu-
 lent, & pœnas expetant a scele-
 ratis hominibus,

41. Μίρ.

Ὄρκον τιννυμένας. τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις, 40
 Μέσση δ' ἐβδομάτῃ Δημήτερι^Θ ἱερὸν ἀκτὴν
 Εὖ μάλ' ὀπιπτεύοντα εὐτροχάλῳ ἐν αἰλῳ
 Βάλλειν ὑλατόμον τε ταμῆν θαλαμήϊα δῶρα,
 Νηϊά τε ζύλα πολλὰ, τὰ τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλοντα.
 Τετραδί δ' ἄρχεσθαι νῆας πήγνυσθαι ἀραιάς. 45
 Εἷας δ' ἡ μέσση ἐπιδείελα λῳιδὸν ἡμαρ.
 Πρωτίσῃ δ' εἷας παναπήμων ἀνθρώποισιν.
 Εὐθλὴ μὲν γάρ τ' ἠδὲ φυτευέμεν, ἠδὲ γενέσθαι, (810)
 Ἀνέρι τ' ἠδὲ γυναικί. καὶ ἔποτε πάγκακον ἡμαρ.
 Παῦροι δ' αὐτ' ἴσασι, τρισενάδα μηνὸς ἀρίσῃν 50
 Ἀρξασθαι τε πίδα, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα θῆναι
 Βῆσι καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι.
 Νῆα πολυκλήϊδα θοὴν εἰς οἶνοπα πόντον
 Εἰρύμεναι. παῦροι δὲ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι.

Τε-

4Γ. Μέσση δ'.) Monet Poë-
 ta, fruges ventilandas a ple-
 nilunio, quia sub id tempus
 excitantur venti, & aura sic-
 cior est. Prodest autem im-
 portari frumentum siccius:
 nam madidum importatum,
 statim corrumpitur.

43. Βάλλειν ὑλατόμον.) Ju-
 bet secari ligna ad thalamos &
 naves, quod materia, quæ cedi-
 tur decrescente Luna, firmior
 sit; quæ vero crescente Luna,
 illico putrescat.

44. Νηϊα.) In quibusdā
 exempl. interjicitur hic ver-
 sus, Τῆμεν ἀδνηκτοτάτῃ πέλε-
 ται τμηθεῖσα σιδήρῳ. Sed quo-
 niam is supra habetur versu
 419. abundare omnino vide-
 tur.

46. Εἷας.) Nona dies me-
 dia, id est, xix. meridiana, me-
 lior est. Ἐπιδείελα, adverb. e
 plurali numero, ut πρῶτα.
 Quidam legunt ἐπὶ δείελα.
 Derivatur a δείελα, crepuscu-
 lum.

*Perjurium vindicantes: quod malum contentio genuit
perjuris.*

*Media vero septima, Cereris sacrum munus
Diligenter inspiciens bene aquata in area
Ventilato: roborumque sector incidito cubicularia
ligna,*

Navaliaque ligna multa, & quae navibus congrua sunt.

Quarta vero incipito naves compingere hiantes.

Non autem media pomeridiana melior dies.

Prima vero nona prorsus innoxia hominibus.

*Bona siquidem est ad plantandum, & ad generan-
dum,*

*Tam viro quam mulieri: nec unquam prorsus mala
dies,*

*Sed pauci rursus sciunt, tertium nonum mensis opti-
mum*

Implendis doliis, & ad jugum collo imponendum

Bobus & mulis & equis celeribus.

Navem bene clavatam celerem in nigrum pontum

Trabito. Sed pauci vera intelligunt.

Quar-

47. Πρωτὴ.) Prima nona
dies, scilicet a principio men-
sis, innoxia est propter gemi-
num aspectum, cum Sol abest
a signis.

49. Ἀνὴρ ἔπρε πάλυ-
α.) Proverb. Nullus dies
omnino malus.

50. Παῦρος.) Loquitur de

xix. die mensis, biduo nempe
ante ἔμν καὶ ἰάν.

51. Ἀρξάνθω πιδύ.) Græci-
smus, pro aperire dolium.

54. Εἰς μὲν πάλυροι δὲ
τ', &c.) Id est, pauci certe
servant hoc dierum discrim-
en, pauci norunt, quisnam
dies præstet.

Τετράδι δ' οἶγε πίθον. περὶ πάντων ἱερὸν ἡμᾶρ 55
 μέσση· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην,
 ἥδ' ὅς γινομένης ἐπιδείελα δ' ἐς ἡ χερσίων.
 Αἶδε μὲν ἡμέρας εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ. (820)
 Αἱ δ' ἄλλα μετὰ δ' ποι, ἀκήριοι, ὃ τι φέρεσσαι.
 Ἄλλ' ὅ δ' ἀλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν. 60
 Ἄλλοτε μητρὶν πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.
 Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβι', ὃς τὰδε πάντα
 εἰδὼς ἐργάζεται, ἀνάιτι' ἀθανάτοισιν,
 ὄρνιθας κρένων, καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

ΗΣΙΟ-

55. Τετράδι) Diem xiv. intelligit.

56. Μέσση· παῦροι δ' αὖτε.) Ἐπειψίς hic est: nam ad dies referri debet, ut sit sensus: Pauci post vigesimam mensis optimam probant sequentes dies. Nam & tempestatum & corporum maxime mutationes fiunt principio postremae quartae.

58. Αἶδε μὲν.) Epilogus est praeceptorum. Est igitur considerandum, quid religio praecepiat, deinde quid oriatur ex causis naturalibus. Quod enim secus se habet, superstitio est.

59. Αἱ δ'.) Μετὰ δ' ποι promiscuum sonat. Ἀκήριοι autem videtur Politianus vertisse emortuos dies. Et Hom. somnia

*Quarta vero aperi dolium. pra omnibus sacra dies est
Media: pauci vero rursus post vicesimam mensis opti-
mam,*

*Aurora vigente. pomeridiana vero est deterior.
Et ha quidem dies sunt hominibus magno commodo.
Cetera autem incerta, sine sorte, nihil ferentes.
Sed alius aliam laudat, pauci vero norunt.
Interdum noverca est dies, interdum mater.
De his beatusque & felix, qui hac omnia
Sciens operatus fuerit, inculpatus diis,
Auraria observans, & delicta evitans.*

HESIO.

sonnia vocat ἀνίγια, quasi dicas inania.

60. Ἄλλω.) Hic videmus Hesiodum non ubique secutum certam rationem, sed in plerisque superstitionem & consuetudinem hominum.

61. Ἄλλω.) Proverb. Dies noverca & parens.

62. Τέον.) Bene, inquit,

habebit, qui servaverit discrimina rerum. Adjecit tamen correctionem, quod alii alias probent ac laudent. Verum iste inculpabilis, i. e. ille non peccabit, qui non violabit ea, quae religiose & utiliter constituta sunt. Nam Diis favent iis, qui natura recte utuntur.

FINIS.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἀσπίς Ἡρακλέους.

ARGUMENTUM IN SCUTUM

HERCULIS.

Inscribitur hoc Poëma proprio nomine Herculis scutum, quod ejus præcipua sit hic descriptio. Rei autem argumentum sic habet. Taphii facta expeditione in Electryonis boves, interemerunt fratres Alcmenæ, qui armenta a vi illorum defendere conabantur. Cum autem Amphitryo cum ea coire vellet, non prius promisit, quam de fratricidis pœnas sumsisset. Quamobrem ipse eo profectus illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coeunt & Jupiter & Amphitryo: hic reversus a prælio, ille vero hominibus auxiliatorem generare volens. Peperit illa ex Amphitryo-

Η οἷη προλιπῆσα δόμος καὶ πατρίδα γαῖαν
ἦλυθεν εἰς Θήβας, μετ' ἀρήϊον Ἀμφιτρεύωνα
Ἀλκμήνη. θυγάτηρ λαοσσόου Ἡλεκτρεύωνος.
Ἡ ῥα γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
εἰδεῖ τε μεγέθει τε. νόον γε μὲν ἔστις ἔρις

Ἰάων

I. **Η** οἷη.) Dubitari a multis solet, quid sibi velit hoc ἀσπίδος initium, quod & abruptum videtur, & obscurum, ideoque varie absurdeque a multis est expositum. Nos igitur, ex G. Cantero, declarationem ejus evidentem adferemus (cujus ille I. Auratum sibi auctorem esse proficitur) qua omnis omnino difficultas tolli videtur. Est autem res paulo altius repetenda. Hesiodus inter cætera, quæ Pausanias in Bæoticis enumerat, scripsit etiam μεγάλας ἡοίας, ut vocat idem Pausanias, & præterea Athenæus, & Apollonii, Pindari, Sophoclis interpretes: in quibus præclarissimas quasque mulieres

HESIODI ASCRÆI

SCUTUM HERCULIS.

ARGUMENTUM IN SCUTUM HERCULIS.
 phitryone quidem Iphiclum, ex Jove vero
 Herculem: qui cum auriga Iolao proficisci-
 tur adversus Cygnum, Martis filium: qui de-
 cimas ducentes ad Pytho, deprædabatur.
 Profectus igitur scuto per Vulcanum facto
 Trachinem abit ad Ceycem. Congressus cum
 Cygno, eum interimit, Martemque pro filio
 suo pugnantem in cruce vulnerat. Atque ita
 venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener
 Ceycis, ob filiam Themistonoën.

Alt qualis relicta domo ac patria tellure
 Venit Thebas, secuta maritum Amphitryonem
 Alcmena, filia populorum dissipatoris Electryonis.
 Qua mulierum genus superabat feminearum
 Forma que & proceritate, mente utique nulla cum ea
 certabat Illa.

lires & heroïnas perpetuo
 carmine celebravit, ut vel sin-
 gulas pro exemplo nobis pro-
 poneret, vel unam aliquã præ-
 clarissimam cum reliquis com-
 pararet. Hinc enim dictæ sunt
 Iolay, quod singulæ similitudi-
 nes ab his vocibus, ἰὸλῶν, inci-
 perent: sicut & in Homeri Boe-
 otia factum cernimus, & apud
 Hebræos in Pentateucho. Quo-
 circa etiam contigit, ut Ἡσίοῦ
 posteriores Poëtæ, & inter alios
 Hermesianax Colophonius,
 Hesiodi fuisse amicam puta-
 rint, quam hoc modo celebra-

vetit, ut & Homerus Penelo-
 pen, & alii alias. Earum igitur
 Ἡσίοῦ fragmentum est, quod
 hodie exstat, scutum Herculis,
 quo una comparatio earum,
 quibus totum opus constabat
 quamplurimis, continetur:
 itaque & ab Ἡσίοῦ, sicut etiam
 reliquæ, incipit. Et quam-
 vis hoc opusculum magni sit
 operis fragmentum, pro-
 prio tamen insignitur nomi-
 ne (ut antea diximus) &
 Scutum Herculis vocatur,
 quod ejus præcipua sit in hac
 comparatione descriptio.

Τάων, αἷς θυγατὶ θυγατοῖς τέκον εὐνηθεῖσα.
 Τῆς καὶ ἀπὸ κρηθεν, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανεάων
 τοῖον ἄηθ' οἷόν τε πολυχρῦσσ Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ καὶ ὥς κατὰ θυμὸν ἔον τίεσκεν ἀκοίτην,
 ὥς ἔπω τίς ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων, 10
 Ἡμὴν οἱ πατέρες ἑδλὸν ἀπέκτανεν, ἱφὶ δαμάσσας,
 Χωσάμεν περὶ βασί. λιπὼν δ' ὄγε πατρίδα γαῖαν
 Ἐς Θήβας ἰκέτευσε Φερεσσακέας Καδμείας.
 Ἐνθ' ὄγε δώματ' ἔναϊε σὺν αἰδοίῃ παρὰ κοιτὶ.
 Νόσφιν ἄτερ φιλότητ' ἐφίμερξ, ὃ γὰρ οἱ ἦεν 15
 Πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι εὐσφύρξ Ἠλεκτρυώνης,
 Πρὶν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
 Ἡς ἀλόχρξ, μαλερῶ δὲ καταφλέξαι πυρὶ κώμας
 Ἀνδρῶν ἡρώων ταφίων ἰδὲ τηλεβοάων.
 ὥς γὰρ οἱ διέκειτο, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροί ἦσαν. 20
 Τῶν ὃγ' ὀπίζετο μῆνιν, ἐπείγετο δ' ὅττι τάχιστα
 Ἐκτελέσαι μέγα ἔργον. ὃ οἱ διόθεν θέμις ἦεν.
 Τῷ δ' ἅμα ἰέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε,
 Βωιωτοὶ πλήζιπποι, ὑπὲρ στανέων πνείοντες,

Λο-

sicut apud nos Somnium Scipionis dicitur. Hæc igitur de
 ipsis vocabulis initii. Orditur
 autem Poëta a commendatione
 Alcmenæ, quæ Amphitryonem
 patris interfectorem Thebas
 secuta est.

7. Κυανεάων.) Religio fuit
 in verlu, qui tam male haberet,
 mutare quicquam viris
 doctis, quod ignorarent rationes
 Poëticas. Legendum

κυανεάων.

13. Ἐς Θήβας ἰκέτευσι.) Ἰκέ-
 ταύειν, hoc loco ξενίζειν μετακί-
 ζεσθαι, ἐπὶ βοηθείᾳ; ἰκέτευσι ἐς
 Θήβας Καδμείας, nihil aliud
 est, quam εἰς Θήβας ἐπὶ βο-
 θεῖα τὰς Καδμείας; ἐπώχετο:
 Thebanos auxilii causa pete-
 bat: Vel Thebas, implora-
 turus auxilium Cadmeorum,
 proficiscebatur. Quæ ἰκετεῖα
 veteribus & ducibus erat usi-
 tatissima.

15. Νόσφιν.) Declarat occa-
 sionem

Illarum quas mortales mortalibus peperere concumben-
 Cujus & a vertice, & a palpebris nigricantibus (tes.
 Tale quiddam spirabat, quale & ab aurea Venere.
 Atque hac talis existens, tam animo suam colebat conju-
 gem,

Perinde ut nulla unquam coluit mulierum fœminearum,
 Quanquam ipsi patrem præstantem occidisset, vi domiti
 Ira commotus propter boves. relicta autem ille patria
 tellure

Thebas venit, supplicans scutatis Cadmeis.
 Ubi idem habitabat cum veneranda conjugē,
 Seorsim absque concubitu desiderabili. Non enim licebat
 ipsi

Ante lectum conscendere formosa EleËtryonidis,
 Quam cadem ultus esset fratrum magnanimorum
 Sux conjugis, flagrantique combussisset igne vicos
 Virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
 Ita enim constitutum ipsi erat, diique testes facti fuerant.
 Quorum ille verebatur iram, festinabatq; quā celeerrime
 Exequi magnum opus, quod ipsi divinitus incumbebat.
 Hunc autem una, cupidi bellicque præliique,
 Bæotii equitando insignes, supra clypeos animum geren-
 tes,

Lo..

tionem suscepti belli ab Am-
 phitryone.

22. Ὁ οἱ δῖος δέμης ἦεν.)
 Vox δέμης hic τὸ ἀναγκάσιον
 designat, sicut ex imitatione
 Græcorum apud Latinos sæ-
 pe, & præcipue Horatium:
 Quicquid corrigere est nefas,
 ὅπερ διογδῶρα δαὶ ἀδύνατον, &
 per consequens, ὅπερ μὴ κα-

διογδῶρα δαὶ ἀνάγκη ἔχει, vel
 ἀναγκάσιον ἔστι. Cæterum vox
 δῖος ad juramentum spectat
 quod præcesserat. Quicun-
 que erga juramento se obstrin-
 git, illum urget Διὸς δέμης, aut
 δέμης δῖος: quare iusjuran-
 dum, Jovisjurandum dixerunt
 veteres.

G 3

29. Du-

Λοκροί τ' ἀγχέμαχοι, καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι, 25
ἔσποντ'. ἤρχε δὲ τοῖσιν εὖς παῖς Ἀλκαῖοιο,
Κυδῖόων λαοῖσι πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἄλλην μῆτιν ὕφανε μετὰ Φρεσὶν, ὅφρα θεῶ-
σιν

Ἀνδράσι τ' ἀλφειῇσιν ἀρῆς αἰκτῆρα φυτεύσῃ.
ᾠρτο δ' ἀπ' ἐλύμποιο δόλον Φρεσὶ βυσσοδομεύ-
ων, 30

ἑμείρων Φιλότητι^Θ εὐζώνοισι γυναικὸς
Ἐννύχι^Θ: τάχα δ' ἴξε τυφαόνιον, τόθεν αὖθις
Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεὺς
Ἐνθα καθεζόμεν^Θ, Φρεσὶ μῆδετο θέσκελα ἔργα.
Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρε^ς Ἡλεκτρυώνης 35
Εὐνῇ καὶ Φιλότητι μίγῃ, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ.
Αὐτῇ δ' Ἀμφιτρεύων λαοσσά^Θ, ἀγλαὸς ἦρως,
ἔκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκετο ὄνδε δόμονδε.
Οὐδ' ὄγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
ᾠετ' ἰεναί, πρὶν γ' ἥς ἀλόχε^ς ἐπιβήμεναι εὐνῆς. 40
Τοῖ^Θ γὰρ κραδίην πόθ^Θ αἶνυτο ποιμένα λαῶν.
ὣς δ' ὅτ' ἀνῆς ἀσπασὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότη-
τα

Νέσσε^ς ὑπ' ἀργαλέης, ἥ καὶ κρατερῆ^ς ὑπὸ δασμῆ.
ὣς ῥα τότε Ἀμφιτρεύων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύ-
σας,

Ἀσπασίως τε Φίλως τε εἶν δόμον εἰσαφίκανε. 45
Παννύχι^Θ δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παρὰ κοιτῇ,
Τερπόμεν^Θ δώροισι πολυχρῆστα Ἀφροδίτης.
Ἡ δὲ θεῶδμηθεῖσα, καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ,
Θῆβη ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
Οὐκ ἔφ' ὁμὰ Φρονέαντε, (κασίγνητῳ γε μὲν ἦσιν.) 50
Τὸν

Lacrique cominus pugnantes, & Pbocenses magnanimi,
Sequebantur. ducebat autem eos præstans puer Alcei,
Gaudens tot populis. At pater hominumque deorumque
Aliud consilium texebat in animo, ut Diis pariter
Et hominibus rerum indagatoribus Martis depulsatorem
plantaret.

Profectus autem ab Olympo est dolum alta mente vol-
Desiderans concubitus elegantis mulieris (vens,
Per noctem: celeriterque venit in Typhaonium, unde
rursum

Ad Pbicium summum accessit prudens Jupiter.

Ubi residens mente versabat divina opera.

Nam eadem quidem nocte cum procera Electryonide
In lecto concubitu mixtus est, perfecitque desiderium:
Eadem autem & Amphitryo populorum dissipator, illu-
stris heros

Perfecto magno opere, rediit domum suam.

Neque ille ad famulos & pastores agrestes (Etum.
Perrexire, antea quam suæ coniugis conscendisset le-
Tale siquidem corde desiderium ceperat pastorem popu-
lorum,

Sicut quando quispiam magno affectu effugit afflictionem
Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:

Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato,
Magneque affectu, lubentique animo, domum suam re-
versus est,

Totaque nocte concubuit cum veneranda uxore,
Obletando se muneribus auræ Veneris. (ptimo,

Illæ autem a Deo pariter domita, & ab homine longe o-
Thebis septem portas habentibus geminos peperit pueros,
Haud quaquam similes, quamquam fratres essent,

Alce-

Τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα
Φῶτα,

Δεινὸν τε κρατερόν τε, Βίην Ἡρακλεΐην·
Τὸν μὲν ὑποδηθεῖσα κελαϊνεφεί Κρονίωνι,
Αὐτὰρ Ἰφικλῦά γε δορυσσάω Ἀμϋτεύωνι,
Κεκερμένην γενεήν· τὸν μὲν, βροτῶ ἀνδρὶ μιν γείσα. 55
Τὸν δὲ Διὶ Κρονίωνι, θεῶν σημάντορι πάντων·
Ὃς καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην, μεγάθυμον.
Εὖρε γάρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλῃ Ἀπόλλωνος·
Αὐτὸν, καὶ πατέρ' οὐ, Ἄρην, ἄταν πολέμοιο,
Τεύχεσι λαμπομένους, σέλας ὡς πυρὸς αἰθαμέ-
νοιο, 60

Ἐσαότ' ἐν δίφρῳ· χθάνῃ δ' ἔκτυπον αἰέεες ἵπποι,
Νύσσοντες χαλῆσι· κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδήε.
Κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων·
Ἄρματα δ' εὐποίητα καὶ ἀντυγες ἀμφαράειζον,
Ἴππων ἰσμένων· κεχάρητο δὲ Κύκνῳ ἀμύμων, 65
Ἐλπόμενός· Διὸς υἱόν, ἀρήιον, ἠνίοχόν τε,
Χαλκῶ θηῶσιν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσεν.
Ἀλλὰ οἱ εὐχαλέων ἔκλυε φοῖβός· Ἀπόλλων.
Αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρσε Βίην Ἡρακλεΐην.
Πᾶν δ' ἄλλος καὶ βαμὸς Ἀπόλλωνος· Παγασαίης 70
Λάμπειν ὑπ' αἰθέροιο θεῶ τευχέων τε καὶ αὐτῶ·
Πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο· τίς κεν
ἐκείνῳ

ἔτλη θνητὸς εἶναι κατεναντίον ὀρμηθῆναι,
Πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμευ Ἰολάου;
Κείνων γάρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἄαπται 75
Ἐξ ὧμων ἐπέφουκον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλεσσιν.
Ὃς ῥα τόφ' ἠνίοχου προσέφη κρατερόν Ἰόλαον.
Ἦρως, ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
Ἥτι μετ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὀλύμπου ἔχου-
σιν,

ἦλιν

Alterum siquidem inferiorem, alterum autem longe praestantiorum virum,

Saxum ac validam, vim Herculanam:

Hunc quidem compressa a nubium offuscato Saturnio,

Ipbicleum autem bastarum a concussore Amphyrione,

Diversa generatione: alterum quidem, cum viro mortali concumbens: (um:

Alterum autem, cum Saturnio Deorum imperatore omni.

Qui & Cygnum occidit, Martis filium, magnanimum.

Invenit enim in luco longe jaculantis Apollinis

Ipsam, & patrem ipsius, Martem, bella insatiabilem,

Armis fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis,

Stantes in curru: terram autem pulsabant veloces equi,

Ferientes ungulis; pulvisque circa ipsos dividebatur,

Excitatus compactis a curribus & pedibus equorum.

Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus circum resonabant,

Equis festinantibus. gaudebat autem Cygnus inculpatus,

Sperans se Jovis filium, Mavortium, aurigamque

Ferro interempturum esse, & incluta arma despoliatu-

Sed ipsius vota non exaudivit Phœbus Apollo. (rum,

Ipsam enim contra illum concitavit vim Herculeam.

Totus vero lacus & ara Apollinis Pagasæi

Collucebat præ vehementis Dei armis, & ipso; (illi

Es quasi quidem ignis ex oculis effulgebat. Quis autem

Sustinuisset, mortalis existens, obviam sub conspectum prodire,

Præter Herculem & gloriosum Iolaum?

Illorum enim & vis magna, & manus invictæ

Ex humeris nata erant una cum robustis membris.

Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolaum,

O heros Iolæ, mortalium longe carissime optimum,

Nempe verè inimmortales, beatos, qui Olympum tenent,

Ἦλτεν Ἀμφιτρυῶν, ὅτ' εὐσέφανον ποτὶ Θήβην 80
 Ἦλθε, λιπὼν Τιβρυθον εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Κτείνας Ἠλεκτρυῶνα βαῶν ἔνεκ' εὐρυμετώπων·
 Ἰκετο δ' εἰς Κρείοντα, καὶ Ἠνιόχην τανύπεπλον.
 Οἱ ρά μιν ἡσπάζοντο, καὶ ἄρκενα πάντα παρέ-
 χον,

Ἥκοι δ' ἔσθ' ἰκέτησι, τίον δ' ἄρα κηρόφι μάλλον 85
 Ζῶε δ' ἀγαλλόμεν' σὺν εὐσφύρῳ Ἠλεκτρυαίνῃ.
 Ἦι αἰλόχῳ τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένῳ ἐνιαυτῶν.
 Γεινόμεθ', ὅτε Φυὴν ἐναλίγκιοι ἔτε, νόημα,
 Σὸς τε πατὴρ καὶ ἐγὼ, τῷ μὲν Φρένας ἐξέλετο Ζεὺς·
 Ὅς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον, σφέτερος τε τοκῆ-
 ας,

90
 εἶχετο τιμήσων ἀλιτῆμενον Εὐρυθῆα,
 Σχέτλι· ἥ πρ πολλὰ μετεσυναχίζετ' ὀπίσσω,
 Ἦν ἄτην ἀχέων. ἥ δ' ἔπαλιν ἀγρετός ἐστιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπετέλλετ' ἀέθλης.
 ὦ φίλ', ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἡνία Φοινικόεντα 95
 Ἴππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ Φρεσὶ θάρσ' ἀέζων,
 Ἰδὺς ἔχειν θοὸν ἄρμα, καὶ ὠκυπόδων θέν' Ἴππων,
 Μηδὲν ὑποδδίσας κτύπον Ἄρε' ἀνδροφόνου,
 Ὅς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσ'·
 Φοῖβ' Ἀπόλλων' ἐκατηβέλετο ἀγαντ'. 100
 Ἦ μὲν καὶ κρατερός περ ἐὼν ἄαται πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητ' Ἰόλα·
 Ἦθεῖ, ἥ μάλα δή τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Τι-

90. Ὅς προλιπὼν.) Multa erat mederi, vel eo modo, exemplaria & quædam MSS. quo nos fecimus, vel sic: Ὅς pro δόμον hic habent δῶμα, προλιπὼν δῶμα σφέτερον σφε-
 τέρης.

92. Σχέτλιος.) Hic etiam pro

*Peccavit Amphitryo, quoniam bene munitas ad Thebas
Abiit, relicta Tiryntho urbe bene fundata,
Postquam occiderat Electryonem, propter boves latas ha-
bentes frantes: (vestibus.*

*Venitque ad Creontem, & Heniochen longis ornatam
Qui ipsum ultro receperunt, & necessaria omnia prabu-
erunt, (gis.*

*Quatenus fas est supplicibus, colueruntque ex animo ma-
Vivebat autem exultabundus cum formosa Electryoni-
Conjuge sua: moxque nos revolutio anno (de,
Nati sumus, neque statura similes corporis, neque ingenio,
Pater tuus & ego: cuius quidem mentem sustulit Jupiter,
Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,
Abiit veneraturus immaturo partu editum Eurystheum,
Infelix. certe multum ingemiscebat postea,
Noxam suam lugens: sed illa irrevocabilis est.
Mibi vero Deus difficiles imperavit labores.*

*O amice, sed tu celeriter contine habenas rutilantes
Equorum alipedum: magnamque mentibus fiduciam ac-
cumulans, (ram,*

*Recta dirige celerem currum, & alipedum robur equo-
Nihil veritus strepitum Martis hominum occisoris,
Qui nunc cum clangore circumquaque furit per sacrum
nemus*

Phæbi Apollinis longe jaculantis regis.

*Enim vero, etiam validus licet existat, tamen exsatura-
bitur bello.*

Hunc contra allocutus est inculpatus Jolaus:

*O patrue, quam multum vero pater hominum atque De-
orum Ho-*

pro μάλα, e Palatin. cod. re-
posuimus πολλα, ut constet
versus.

94. Αὐτὰρ) Πρὸς ἱππῆλλας

το, legitur etiam ἱππῆλλας. MS.
Palatin. priori assentitur.
103. ἦ δ᾽ αἴ.) Ita C. Palat.
Aliam δ᾽ αἴ.
105. ὅς

Τιμᾷ σὴν κεφαλὴν, καὶ ταύρεσσι^Θ Εννοσίγαι^Θ,
 Ὃς Θήβης κρηδεμνον ἔχει, ρύεται τε πόλιν· 105
 Οἶον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
 Σᾶς ἐς χεῖρας ἄγασιν, ἵνα κλε^Θ ἐοδλὸν ἄρηαι.
 Ἀλλὰ γε, δύσσεο τεύχε' ἀρήϊα, ὄφρα τάχιστα
 Δίφρεσ ἐμπελάσαντες, Ἄρηός θ' ἡμέτερόν τε,
 μαρνώμεσθ'· ἐπεὶ ἔτι ἀτάρβητον Διὸς υἱόν, 110
 οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίζετα· ἀλλὰ μιν οἶω
 φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμον^Θ· Ἀλκείδαο,
 οἳ δὴ σφι χερδὸν εἰσι, λιλαϊόμενοι πολέμοιο
 φυλόπιδα γήσειν· τὰ σφιν παλὺ φίλτετα θοίνης.
 ὧς Φάτω· μείδησεν δὲ βίη Ἡρακλεΐη. 115
 Θυμῷ γηθήσας μάλα γάρ νῦν οἱ ἄρμενα εἶπεν.
 καὶ μιν ἀμειβόμεν^Θ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 Ἥρωσ ᾧ ἰόλαε, διοτρεφεῖς, ἔκτετι τηλᾶ
 Ἰσμίνη τρηχεῖα· σὺ δ' ὥς πάρε^Θ ἦδα δαΐφρων,
 ὧς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην 120
 Πάντη ἀναστροφᾷ, καὶ ἀρηγέμεν ὥς κε δύνῃαι.
 ὧς εἰπὼν, κνημῖδας ὀρειχάλκοιο φαεινᾶ,
 Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμησιν ἔθηκε.
 Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ γήθεσσιν ἔδυνε
 Καλόν, χρύσειον, πολυδαίδαλον· ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε 125
Παλ-

105. Ὃς Θήβης.) Fuit & Thebe in Aegypto, a Busiride rege condita, ambitu centum quadraginta stadiorum, centum portis insignis. Praeterea etiam Thebe in Boeotia fuit a Cadmo Agenoris filio condita, quam Amphio muris ornavit, Bacchi & Herculis patria.

114. Φίλτετα.) Palatin. φέρτετα.

116. Θυμῷ.) Nonnulli codices habent θυμῷ.

118. ἰόλαε.) Nomen peritissimi aurigae, quasi dicas, ἰὸς τῷ λαῷ, jaculum seu telum populi.

*Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,
Qui Theabarum mœnia tenet, & tuetur civitatem:
Quemadmodum & hanc mortalem validumque ma-
gnumque*

*Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.
Sed age, induere arma Mavortia, ut quam celerrime
Currus inter se committentes, Martis & nostrum,
Decertemus. Quoniam neque intrepidum Jovis filium,
Neque Iphiclidem perterrebit: sed ipsum puto
Mox fugiturum duos pueros inculpati Alcida,
Qui prope adsunt, cupientes bello
Certamen instituere: quares ipsis multo gratior quam
epula.*

*Sic ait, arrisit autem fortis Hercules,
Animo oblectatus, admodum enim illi grata dixerat.
Atque ipsum, respondens, verbis volucris allocutus est:*

*O heros Iolaë, Jovis alumne, non procul etiam hinc
Pugna aspera. Tu vero quemadmodum antea fuisti bel-
licosus,*

*Ita & nunc magnum equum Arionem nigris antibus setis
obsitum*

Quoquoversum converte, & auxiliare pro eo ac poteris.

*Sic locutus, ocreas ex Orichalco splendido,
Vulcani inclita dona, tibiis induxit.*

Mox & thoracem pectori induit

*Pulchrum, aureum, variegatum: quem ipsi dederat.
Pal-*

122. Ὀρείχαλκοιο.) Orichal-
cum, æs montanum. Schol.
Hesiodi scribit esse æs candi-
dum, quod in montibus inve-
niatur, aut materiam quandam
metallificam ære pretiosiore.

123. Ἡφαίστου.) Vulcani quæ
vox quibusdam videtur orta
ex *Tubalkain*, de quo Genes. 4.
v. 22. sic dicta ab ἄπτη accen-
do, & αἶσαν destruo.

150. Καὶ.

Παλλὰς Ἀθηναίῃ κέρη Διὸς, ὅππότε ἔμελλε
 Τοπρῶτον τρονέοντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλης.
 Θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
 Δεινὸς ἀνὴρ· κοίλῃν δὲ περὶ στήθεσσι Φαρέτῃν
 Καββάλετ' ἐξόπιθεν. πολλοὶ δ' ἔντοσθεν οἷοι 130
 Ρίγηλοι, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες.
 Πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον, καὶ δάκρυσι μῦρον.
 Μέσσοι δὲ ξεστοί, περιμήκεες. αὐτὰρ ὅπιθεν
 Μορφνοῖο Φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν.
 Ἦσαν. ὁ δ' ὄβριμον ἔγχετο ἀκαχμένον εἴλετο χαλ-
 κῶ. 135

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκε,
 Δαιδαλέην, ἀδάμαντ', ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 ἥτ' εἰρυτο κάρη Ἡρακλῆϊ θεῖοιο.

Χερσὶ γέ μὲν σάκε' εἴλε παναίολον· εἰ δέ τις
 αὐτό

Οὗτ' ἔρρηξε βαλὼν. ἔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι. 140
 Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ, λευκῶ τ' ἐλέφαντι
 Ἠλέκτρῳ θ' ὑπολαμπές ἦν, χρυσῶ τε φαεινῶ
 Λαμπόμενον· κυάνῃ δὲ διὰ πτύχες ἠλήλαντο
 Ἐν μέσσω δὲ δράκοντ' ἦν φόε', ἔτι φατειὸς.
 Ἐμπαλιν ὅσσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς. 145
 Τῷ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο σόμα λευκὰ θεώντων,
 Δεινῶν, ἀπλήτων. ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπῳ
 Δεινὴ ἔρις πεπότῃτο, κορύσσεισα κλόνον ἀνδρῶν,
 Σχετλίῃ, ἣ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας εἴλετο φωτῶν
 οἷ.

130. Καββάλετ'.) Est alia
 lectio, quæ pro δ' ἔντοσθεν, ut
 est in Palat. habet δέ τοι
 ἦσαν.

139. Χερσὶ.) Sequitur jam
 clypei Herculis elegantissima
 & admirabilis descriptio. In
 MS. Palatin. & fere eodem

*Pallas Minerva filia Jovis, tunc cum cœperat
Primum luctuosa aggredi certamina.*

*Posuit autem circa humeros nocumenti depulsorium fer-
rum*

*Sævus vir : cavam autem circa pectora pharetram
Rejecit in tergum, in hac multe erant sagittæ
Horrendæ, mortis vocem reprimentis datrices.*

*Hæ ab anteriori quidem parte mortem habebant præfi-
xam, & lacrymis madebant :*

Mediæ autem politæ erant, longæ : sed a tergo

Nigræ aquilæ contactæ alis (it :

Erant. ille autem validam bastam præfixam ere corripuit.

Capiti vero ingenti galeam fabrefactam imposuit,

Variegatam, ferream, temporibus adaptatam,

Quæ tutum reddebat caput Herculis divini.

*At manibus clypeum accepit varium totum, quem
nemo quisquam*

*Neque perripisset jaciendo, neque comminuiisset, mirum
visu.* (ebore,

Nam totus quidem circumquaque gypso, candidoque

Et electro lucidus erat, auroque fulgido

Splendens : caruleis plicis fulgorem interfecantibus.

*In medio autem draconis erat terror, bandquaquam
effabilis,*

Retro oculis igne lucentibus tuens. (bus,

Cujus & dentibus quidem repletum erat os candicanti-

Sævis, inaccessis, super terribilem autem frontem

Sæva contentio devolitabat, accendens pugnas hominum,

Tetra, quæ & mentem eximebat & præcordia viris

Qui-

modo. Ald. & Flor. editioni- præcedentia non pertineant
bus præfixus est titulus huic ad idem opus.

versui, Αὐτὴ τὴ ἐπιγραφὴν
τοῦ τῆς ἀσπίδος. quasi vero

143. Κράνη.) Aliis κυανῶ.

153. Κρά-

Οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἱὶ Φέροισεν 150
 τῶν καὶ ψυχὰς μὲν χθίνα δύναντο αἰδέσθαι εἰσω
 αὐτῶν ὅσῃα δὲ σφί περὶ ῥινόιο σαπίσης
 Σειρίεα ἀζαλέοιο κελαυνῇ πύθεται αἴη.
 Ἐν δὲ προΐωξίς τε παλίωξίς τε τέτυκτο·
 Ἐν δ' ὁμαδός τε, Φόβος τ', ἀνδροκτασὶν τε δεδήκει. 155
 Ἐν δ' ἔρις, ἐν δὲ κυδοιμός ἐθύνεον. ἐν δ' ὀλοή κῆρ,
 Ἄλλον ζῶον ἔχουσα νεάτατον, ἄλλον ἄγρον,
 Ἄλλον τεθνεώτα, κατὰ μόθον ἔλκε πεδοῖν.
 Εἴμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι θαφόμενον αἵματι φω-
 τῶν,

Δεινὸν δερκομένη, καναχῇσί τε βεβριθυῖα. 160
 Ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν ἔτι φατειῶν
 Δώδεκα· τὰ φοβέσκον ἐπὶ χθονὶ Φῦλ' ἀνθρώπων,
 Οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἱὶ Φέροισεν.
 τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν, εὖτε μάχοιτο
 Ἀμφιτρυωνιάδης. τὰ δὲ δαίετο θαυτὰ ἔργα. 165
 Στίγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκῃσι
 Κυάνεα κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια,
 Ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλάνων ἔσαν, ἥδὲ λεόντων
 Ἔς σφέας δερκομένων, κοτεόντων τ' ἱεμένων τε,
 τῶν καὶ ὀμιληδὸν εἵχες ἦισαν· ἔδενε τώ γε 170
 Οὐδέτεροι τρεῖτην· Φρίσσον γεγεμένον αὐχέναν ἀμφω.
 Ἦδη

153. Κολαινῇ.) Quidam malunt. μελαίνῃ: eadem tamen signif.

154. Ἐν δὲ.) Est hic ὑποτύπωσις acerrimæ pugnæ. προΐωξις, q. d. prosecutio, vel propersecutio: Interpr. ἐν τῶν τοις φησὶ ἢ καὶ προδίωξις καὶ

ὀπισθοδίωξις, ὥς τινες θιγαὶ ἐζωγραφημέναι· καὶ γὰρ οἱ πολεμιοὶ ποτὲ μετὰ διώκονσι, καὶ καλεῖται τὸτο προΐωξις, ποτὲ δὲ διώκονται, καὶ καλεῖται τὸτο παλίωξις. Igitur παλίωξις est, quum ii qui fugerant, eōs qui fugabant atque vice-

tant;

Quicumque bellum adversus Jovis filium gererent.

Quorum & anime quidem sub terram eunt ad Orcum
Ipforum: ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta, (intra
Sirio sub torrido in nigra putrescunt terra.

In eo autem & propulsatio & vice versa persecutio facta
erant. (bantur.

In eo tumultus, horror, & homicidium huc illuc fere-

In eo contentio quoque, & motus furebat: in eo perni-
ciosa Parca, illasum,

Vivum alium tenens recens vulneratum, alium autem
Alium mortuum, per pugnam trahibat pedibus.

Vestem autem habebat circum humeros cruentam sanguine
Savum videns, clamoribusque ingravescent. (vixorum,

In eo autem & serpentum capita saevorum erant, baud
quaquam effabilem, (bominum,

Duodecim; quae per terras faciebant super terram genera

Quicumque bellum contra Jovis filium moverent.

Quorum & dentium quidem crepitus edebatur, quoties
pugnabat (opera.

Amphitryoniades. Haec autem distincta erant miranda

Porro veluti puncta quadam apparebant videnda saevi
draconibus

Ceruleae per terga, denigrataeque erant illis maxilla.

In eo autem & suum greges agrestium erant, atque leonum

Mutuo se se aspicientium, irascentiumque, & festinantium,

Quorum etiam turmatim ordines incedebant; neque vero bi,

Neque illi alteros timebant; horrebant autem colla
amborum. Juxta

rant, versa Martis alea insectan-
tur. Huic loco similis est ille a-
pod Virg. cum Trojana pubes
pugnaret simulacra sub armis.

Inde alios ineunt cursus ali-

osque recursum

Adversis spatiis. . . .

Et nunc terga fuga nudant.

nunc spicula vertunt

Insens. &c.

165 Ovid. (Eg.) Sunt cum

Palat. qui legant. Savvata. Ta-

de dicitur Savvata. Videtur

legisse Diaconus, Savvata,

quod glossa sua satis declarat.

H

167.

Ἦδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῖς, ἀμφὶ δὲ κᾶπροι
Δοιοὶ, ἀπθράμενοι ψυχὰς, κατὰ δέ σφι κελαινὸν
Αἶμ' ἀπελθεῖν ἔραζ'. οἱ δ', αὐχένας ἐξεριπόν-
τες,

Κεῖατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέεσι. 175

Τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην, κοτέοντε μάχεσθαι,

Ἀμφοτέροισι χλῆναί τε σύες χαροποί τε λέοντες,

Ἐν δ' ἦν ὕσμινη λαπιθάων αιχμητῶν,

Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα, Δρύαντά τε, Πειρίθοόν

τε,

Ὀπλέα τ', Ἐξάδιόν τε, Φάληρόν τε, Προλοχόν

τε,

180

Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον Ἄρη,

Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπικέκλον ἀθανάτοισιν·

Ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῖ τεύχε' ἔχοντες.

Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο,

Ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον, ἰδ' Ἀσβόλον οἰωνιστὴν, 185

Ἄρκτον δ', Οὐρίον τε, μελαγχαίτην τε Μίμαντα,

Καὶ δύο Πευκείδας, Περιμήδεά τε, Δρύαλόν τε,

Ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.

Καὶ τε συναίικτην, ὥσπερ ζωὴ περ ἑόντες,

Ἐγχεσιν ἢ δ' ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὠρεγνῶντο. 190

Ἐν δ' Ἄρη βλοσυροῖο ποδώκεος ἔσασαν ἵπποι

Χρῦσεοι, ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρε' ἔλι' Ἄρης

Αἰχμὴν ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, περὶ λέεσσι κελεύων,

Αἵματι φοινικρῆς, ὥσπερ ζωὴς ἐναρίζων,

Δίφρω ἐμβεβαώς· παρὰ δὲ Δεῖμος τε φόβε' τε 195

ἔστα·

167. Κοῖναι.) Idem Pala-
tis. & quaedam alia exempl.
Habent Κοῖναι.

176. Τοὶ δ') Alii malunt
κοτέον τε, & irascebantur, seu

incendebantur. & ita Palatis.

178. Ἐν δ' ἦν.) Allusit ad pu-
gnam Lapitharum cum Cen-
tauris in nuptiis Pirithoi.

186. Ἄρκτοι.)

*Juxta enim ipsos jacebat magnus leo, circum autem apri
Duo, spoliati animas, deorsumque ipsis niger
Cruor destillabat in terram, ipsi autem, cervicibus de-
jectis,*

Jacebant mortui sub terribilibus leonibus.

*At illi magis etiam excitabantur, incensi ad pugnandum,
Utrique, agrestesque fues, trucesque leones.*

*In eo autem erat & pugna Lapisbarum bellatorum,
Caneum circa regem, Dryantemque, Piritboumque,
Hopleumque, Exadiumque, Phaleramque, Prolochumque,
Mopsimumque Ampycidem, Titaresium, notum Mar-
tis,*

Theseumque Aegidem, similem immortalibus:

Argentei, aurea circum corpus arma habentes.

*Centauro autem ex altera parte contra hos congrega-
bantur,*

Magnus Petraus, atque Asbolus augur,

Arctusque, Huriusque, nigerque Pilus Mimas,

Et duo Peucida, Perimedes, Dryalusque,

Argentei, aureas abietes in manibus habentes.

*Atque impetum pariter faciebant, perinde ac si vivi
essent.*

Lanceisque atque abietibus cominus certabant.

Inter hac autem Martis terribilis alipedes stabant equi

Aurei, & ibidem ipse quoque spoliator perniciosus

Mars,

Mucronem in manibus habens, milites exhortans,

Sanguine cruentus, perinde atque vivos spolians,

Currui insistens, juxta autem Pavorque Metusque

Sta-

Ἔσασαν, ἰέμενοι πόλεμον καταδύμέναι ἀνδρῶν.
 Ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
 τῇ ἱκέλη, ὥσεί τε μάχην ἐθέλῃσα κορύσσειν,
 ἔγχε' ἔχουσ' ἐν χερσὶ, χρυσείην τε τρυφάλειαν,
 Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις. ἐπὶ δ' ὤχετο Φύλοπιν αἰ-
 νήν. 200

Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερός χορός· ἐν δ' ἄρα μέσσω
 ἱμερόεν κιθάριζεν Λητῆς καὶ Διὸς υἱός
 χρυσείῃ φόρμιγγι θεῶν δ' ἔδ' ἀγνός Ὀλυμπός.
 Ἐν δ' ἀγορῇ περὶ δ' ὅλβ' ἀπείριτος ἐσεφάνωτο
 ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεαὶ δ' ἐξῆρχον αἰοιδῆς 205
 Μῆσαι Πιερίδες λιγύ μελπομέναις εἰκυῖαι.
 Ἐν δὲ λιμὴν εὖορμα ἁμαίμακέτοιο θαλάσσης
 κυκλοτερὲς ἐτέτυκτο πανέφθρα κασσιτέροιο,
 κλυζομένῳ ἱκελός· πολλοί γε μὲν ἀμμέσον αὐτῇ
 Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες, 210
 νηχομένοις ἱκελοί· δοιοὶ δ' ἀναφυσιόωντες
 ἀργύρεοι Δελφῖνες ἐθόινων ἔλλοπας ἰχθύς.
 τῶν ὑπὸ χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
 ἦτο ἀνὴρ ἄλιεύς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
 ἰχθύσιν ἀμφιβληστρον, ἀπορρίψοντι ἐοικώς. 215

Ἐν δ' ἦν ἠυκόμος Δανάης τέκ' ἱππότα Περσεύς,
 οὐτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκε' ποσσὶν, ἔθ' ἑκάς αὐτῇ.
 θαῦμα μέγα φράσσαδ'· ἐπεὶ ἔδαμῃ ἐσῆρικτο.
 τῶς γάρ μιν παλάμαις τεύξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 χρύσειον ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερύγεσσιν ἀπείδιλα. 220
 Ὀμοῖσιν δὲ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο

Χάλ-

202. ἱμερόεν.) Deest fortas-

se articulus, ὁ ante Λητῆς
 vel simile quippiam, ad ex-
 plendum versum non aliter

tamen Palat.

203. Θεῶν δ' ἔδ' ἀγνός Ὀ-
 λυμπός.) Scribendum omni-
 nō existimo: θεῶν δ' ἔδ' ἀ-
 γνός.

Stabant, gestientes bellum subire virorum.

Ibidem autem & Jovis filia predatrix Tritogenia,

Ei similis, quasi quæ pugnam vellet armare,

Hastam habens in manibus, aureamque galeam,

*Ægidemque circum humeros: gradiebatur autem in
prælium sævum. (dio*

At erat in eo clypeo & immortalium chorus, in cujus me-

Desiderabile quiddam personabat Latona & Jovis filius

Aurea citbæra. Deorum autem sedes frangebatur purus

Olympus

(corona erat posita

Ibi & forum, circum autem opulentia infinita, quasi in

Immortalium in certamine: Deæ autem incipiebant cantum

Musæ Pieridæ, canorum quiddam canentibus similes.

In eo autem & portus appulsa facilis immensi maris,

Rotundus factus erat liquefacto e stanno,

Inundanti similis: multi vero per medium ipsius

Delphines hac atque illac ferebantur piscibus inbiantes,

Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes

Argenti delphines, depascebant mutos pisces.

Sub his ærci trepidabant pisces, sed in ripis

Sedebat vir piscator observans; habebat autem manibus

Piscium rete, projecturo similis. (seus,

In eo autem & pulchricoma Danaës filius eques Per-

Neque quidem contingens clypeum pedibus neque longe

separatus ab illo:

(tur.

Miraculum magnum dictu: quoniam nusquam niteba-

Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,

Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria.

Ex humeris autem circa eum vagina inclusus nigra en-

sis pendebat

Æreus

ἀγνυτ' Ὀλυμπῳ. Græcis ἀγνυ-
σαι, Latinis frangere, est ἡχώ
την ἀποταλῆν, sonitum edere.
Unde fracti fluctus Horatio di-
cuntur. Et ne quis dubitet, in-

fra dicitur περὶ δὲ σφί' ἀγνυτο
ἡχώ. ubi Diaconus interpreta-
tur, ἐκλάτο ἡ ἡχώ, sicut hoc lo-
co, ἀγνυτ' Ὀλυμπῳ, nihil aliud
est. H 3 216.

Χάλκεον ἐκ τελαμῶν²¹⁶, ὃ δ' ὥς τε νόημ' ἐποτᾶτο.
 Πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου
 Γοργῶς· ἀμφὶ δὲ μιν κίβισις θέα, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Ἀργυρέη· θύσανοι δὲ κατηρεῦντο φαεινοὶ 225
 Χρῦσοι. δεινὴ δὲ περὶ προτάφουισιν ἄνακτ'²¹⁷
 Κεῖτ' Ἀῖδ'²¹⁸ κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἰνὰν ἔχουσα.
 Αὐτὸς δὲ σπένδοντι καὶ ἐρρίγοντι δοικῶς
 Περσεὺς Δαναΐδης ἐτίτανετο. ταῖ δὲ μετ' αὐτῶν
 Γοργόνες ἀπλητοὶ τε καὶ ὄφραταῖ ἐρράοντο, 230
 Ἰέμεναι μαπτεῖν. ἐπὶ δὲ χλωρῇ ἀδάμαντ'²¹⁹
 Βολυστέων ἰάχεσκε σάκ'²²⁰ μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
 Ὀξέῃ καὶ λιγέῃς· ἐπὶ δὲ ζώνησι δράκοντες
 Δοιοὶ ἀπηρεῦντ', ἐπικυρτώνοντες κάρηνα.
 Αἰχμαζον δ' ἄρα τῶγε, μένει δ' ἐχάρασσαν ὁδόν-
 τας, 235

Ἄγρια δερκομένῳ· ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοισι
 Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβ'²²¹. οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 Ἄνδρες ἐμαρνάσθην, πολεμῆϊα τεύχε' ἔχοντες.
 Τοὶ μὲν ἀπὸ σφετέρης πόλι'²²² σφετέρων τε τοκήων
 Λοιγὸν ἀμύνοντες· τοὶ δὲ προθέειν μεμαῶτες. 240
 Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἐτι δῆριον ἔχοντες,
 Μάρνανθ'. αἱ δὲ γυναῖκες εὐδμήτων ἐπὶ πύργων
 Χάλκεον ὄξυ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειαῖς,
 Ζωῆσιν ἱκελαί, ἔργα κλυτὰ Ἠφαίστιο·
 Ἄνδρες δ' οἱ πρεσβῆες ἔσαν, γῆρας τε μέμαρπον, 245
 Ἀθρόοι· ἐκτοσθεν πυσέων ἔσαν. αἶν δὲ θεοῖσι
 Χεῖρας ἔχον μακάρεσσιν, περὶ σφετέραισι τέκεσσι

Δε

216. Εἰ δ' ἦν.) Perseum ely-
 pro antevolantem fingit.

222. Χάλκεον.) Quaedam
 exempl. habent, νόημα ποτᾶ-

το. Palat. νόημ' ἐποτᾶτο.

227. Κεῖτ'.) Orei galeam in-
 visibilem facit.

242. Μάρ-

*Æreus de loro : ipse autem velut cogitatio volabat.
Totum autem tergum ejus tenebat caput saevi monstri
Gorgonis. circum ipsum autem pera ferebatur, mirum
visu,*

*Argentea, fimbriaque dependebant lucida
Aurea, saeva autem circum tempora regis
Posita erat Orci galea, noctis caliginem gravem habens.
Ipse autem properanti & formidanti similis
Perseus Danaides extendebatur. post ipsum vero
Gorgones inaccessæ & ineffabiles ruebant.
Cupientes ipsum apprehendere: in viridi autem adaman-
Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu (te
Acutum & tinnulum quippiam: in zonis autem dra-
cones*

*Duo suspensi erant, attollentes capita.
Lambebant autem illi, iraque infrendebant dentes,
Crudele tuentes. supra saeva autem capita
Gorgonum agitabatur magnus terror, ac supra ipsas
Viri pugnabant, bellica arma habentes,
Hi quidem a sua civitate, suisque parentibus,
Pestem depellentes: illi autem depopulari studentes.
Ac multi quidem jacebant, plures autem etiam pugnam
tenentes,*

*Dimicabant. mulieres autem in bene constructis turribus
Æreum acutum clamabant, lacerabanturque genas,
Vivis similes, opera inclyti Vulcani.
Viri autem, qui seniores erant, & senectutem affecuti
erant,*

*Conferti extra portas ibant, sursumque Diis
Manus tendebant beatis, pro suis liberis*

Me.

242 Μάγιστος.) Quidam le-
gunt πρὸς πύργον

245. Ἄνδρες.) Alii malunt
ὑπὲρ τῶν ἐμμεγέστερον.

Δειδιότες, τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἱ δὲ μετ' αὐτὰς
 Κῆρες κυάνεαι, λευκὰς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
 Δεινωτοί, βλοσυροὶ τε, θαφουνοὶ, ἄπλητοί τε 250
 Δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἱέντο
 Αἷμα μέλαν πίεειν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
 Κείμενον ἢ πίπτοντα νεῖτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλας. ψυχὴ δ' αἰδὸς θεῶν κατεῖεν.
 Τάρταρον ἐς κρυόνει· αἱ δὲ Φρένας εὐτ' ἀρέσαν-
 το 255

Αἷματ' αὖ ἀνδρομέδῃ· τὸν μὲν ῥίπτασκον ὀπίσσω,
 Ἀψ' δ' ὁμαδὸν καὶ μῶλον ἐθύνεον αὐτίς ἰῶσαι.
 Κλωθὴ καὶ Λάχεσις σφιν ἐθέσασαν· ἡ μὲν ὑφῆσσαν,
 Ἄτροπ' αὖ, ὅτι πέλεν μεγάλη θεὸς, ἄλλα καὶ ἑμ-
 πης

τῶν γε μὲν ἀλλὰ ὧν προφερὴς τ' ἦν πρεσβυτέρῃ. 260
 Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχην δριμύτιαν ἔθεντο.
 Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμὴν αἶσαν.
 Ἐν δ' ὄνυχας χεῖρας τε θρασείας ἰσώσαντο.
 Πάρ δ' Ἀχλὺς εἰσῆκει ἐπισφυγερὴ τε καὶ αἰνή,
 Χλωρὴ, αὐσαλέη, λιμῶν καταπεπτηνυῖα, 265
 Γυνοπαχὴς· μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεσσιν ὑπῆσαν.
 Γῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξα, ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
 Αἷμα ἀπελείβει· ἔραζε· ἡ δὲ ἄπλητον σείσαρυῖα
 Εἰσῆκει· πολλὰ δὲ κόνις κατενύνοθεν ὄμους,
 Δάκρυσι μυδάλέη· παρὰ δ' εὐπυργ' αὖ πόλις αἶν-
 ῶν. 270

Χρύσειαι δὲ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι
 Ἐπταπύλαι· τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
 Τέρ-

252. Αἷμα) Legitur etiam *ἡν* & vers. 304. *ἰέμενοι* μα-
 μαίεσθαι sed cum *μεμά-*
 ποιεῖ melius, fuit versus. Et 259. Ἀτροπ' αὖ) Vel, ἀλλ'
 supra etiam est *ἰέμεται* μαπέ- *ἄρα ἤγε*, ut Palat.

*Metuentes. illi autem contra pugnam conferebant, post
ipsum autem*

*Parca nigra candidis crepantes dentibus,
Torva terribilesque, cruentaque, inaccessaque
Certamen habebant de iis, qui cadebant. omnes enim
cupiebant*

*Cruorem nigrum bibere, & quem primum forte ceperant
Jacentem vel cadentem recens faucium, ei quidem
Injiciebant ungues magnos. animaque ad Orcum abibat,
Tartarum in frigidum. illa autem praecordia postquam
exatiassent* (gum,

*Sanguine hominis, ipsum quidem abjiciebant post ter-
Retro autem in tumultum & stragem festinabant ite-
rum ire.*

*Clotho & Lachesis ipsis astant, atque paulo minor
Atropas: neque enim erat magna Dea: sed tamen
Aliis quidem praestantiorque erat, & avo grandissima.
Omnes autem circa unum virum pugnam acerbam insti-
tuerant:*

*Saevoque modo se ipsas mutuo aspiciebant, oculis succen-
sentes.*

*Inter se autem ungues manusque audaces exequabant.
Juxta autem & Caligo stabat, perusta similis, & gravis,
Pallida, aridaque, fame exhausta, & compressa,
Crassis genibus: longique ungues a manibus prominebant.
Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis
autem*

*Quor destillabat in terram. ipsa autem terribiliter den-
tes stringens*

*Stabat, multusque putuis constraverat ei humeros,
Lacrymis humida juxta autem turrita civitas hominum.
Aurea autem ipsam tenebant superliminaribus adaptata
Septem porta. hominesque in voluptatibus & choreis*

Τέρψιν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ εὖσσώτερ' ἐπ' ἀπῆνης
 Ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα. πολὺς δ' ὑμέναι' ὀρώρει
 Τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε 275
 Χερσὶν ἐνὶ δμῶων. ταῖ δ' ἀγλῆς τεθαλιῶαι
 Πρόθ' ἔκιον. τοῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἔποντα.
 Τοὶ μὲν ὑπ' ἀλιγυρῶν συρίγγων ἴεσαν αὐδῇ
 Ἐξ ἀπαλῶν σομάτων, περὶ δὲ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ.
 Αἰδ' ὑπὸ Φορμύγγων ἀναγεν χορὸν ἱμερόεντα. 280
 Ἔνθεν δ' αὖθ' ἐτέρωθε νεοὶ κώμαζον ὑπ' αὐλῶ,
 Τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὄρχηθμῶ καὶ αἰοιδῇ.
 Τοίγε μὲν αὖ γελοῶντες ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἔκασ' ὅ
 Πρόθ' ἔκιον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλία τε χοροί τε
 Ἀγλαΐαι τ' οἶχον. τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόλη' ὅ 285
 Νῶθ' ἱππῶν ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ' ἀροτῆρες
 Ἠρείκον χθόνα θῖαν, ἐπισολάδην δὲ χιτῶνας
 Ἐσάλατ'. αὐτὰρ ἔην βαθὺλήϊαν. οἷγε μὲν ἡμῶν
 Αἰχμῆς ὀξείησι κορωνιόωντα πέτηλα,
 Βριθόμενα σαχύων, ὥσ' εἰ Δημήτερ' ὅ ἀκτῆν. 290
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἔλλεδ' ἀνοῖσι δέον, καὶ ἐπιπλον αἰλαῖν
 Οἱ δ' ἐτρυγῶν οἶνας, ὄρεπ' ἀνας ἐν χερσὶν ἔχοντες
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρας ἐφόρουν ὑπὸ τρυγητῆρων
 Λευκὰς καὶ μέλανας βότρυας, μεγάλων ἀπὸ ὄ
 χων,
 Βριθόμενων φύλλοισι καὶ ἀργυρέης ἐλίκεσσιν. 295
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρας ἐφόρουν. παρὰ δὲ σφισιν
 ὄρχ' ὅ
 Χρύσε' ἦν, (κλυτὰ ἔργα περὶ φρον' ὅ Ἡφαίστοια)
 Σειό-

276. Χερσὶν. (Vel ἀγλαΐαις. ut idem liber.

289. Αἰχμῆς.) Nonnulli codices habent κορωνιόωντα,

q. d. fastigiatos culmos. Interpret. ῥαβδόωδ' , καὶ δι' ὀνκαρ- πίαν εὐογνα.

291. Οἱ δ' ἄρ' ἐν.) Pro ὄρχ'.

Oblestationem capiebant. Alii siquidem fabrefacto in
curru (cur.

Ducebant viro uxorem, multusque hymenaus excitaba-

Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat

In manibus famulorum. Mulieres autem venustate flo-

Præibant, quas chori ludentes sequebantur. (rentes

Atque hi quidem canoris tibiis emittebant cantum

Ex tenero ore, circumque ipsos repercutiebatur sonus.

Illæ autem ad modulationem ducebant chorum amabilem.

Inde rursus ex alia parte juvenes comessabantur ad sistu-

Alii quidem contra ludentes saltatione & cantu, (lam:

Aliis autem contraridentes. ante tibicinem autem singuli

Præcedebant, totamque civitatem letitia choreaque

Voluptatesque tenebant. Alii autem rursus extra civi-
tatem

Tergis equorum conscensis currebant. aratores autem

Proscindebant terram bonam, ornateque tunicas

Succinctas habebant: sed erat profunda seges, ubi alii
quidem metebant

Mucronibus acutis rostrata folia,

Gravida spicis, veluti Cereris cibum.

Alii autem in manipulos ligabant & implebant ardam:

Rursum alii vindemiabant vineas, falces in manibus
habentes. (ceptos

Alii autem in calathis ferebant a vindemiatoribus ac-

Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,

Gravidis foliis, & argenteis capreolis.

Alii rursus in calathis portabant, juxtaque ipsos vitis

Aurea erat (incluta opera prudentis Vulcani)

Agita.

^{πικρο}. Palat. & alii legunt
^{πικρτον}.

293. Οἱ δ' αὖτ.) In hoc &

quarto deinceps versu pro ἱς
ταλάρις est in nonnullis codi-
cibus, ἱς ταλάροις.

Σειόμεν' Φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι.
 Τῷ γε μὲν ἔν παίζονται ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος
 Βριθόμεν' σαφυλῆσι· μελάνθησάν γε μὲν αἰ-
 δε. 300

Οἷ γε μὲν ἐτράπεον, τοῖ δ' ἤρουν. οἱ δ' ἐμάχοντο
 Πύξ τε καὶ ἐλκηδόν· τοῖ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρουν
 Ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντες κύνε προῖ,
 Ἰέμενοι μαπῆσιν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπαλύξαι
 Παιρ δ' αὐτοῖς ἵππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' αἰέθλοισι 305
 Δῆριν ἔχον καὶ μόχθον· εὐπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
 Ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους,
 ῥυτὰ χαλαίνοντες. τὰ δ' ἐπικρατέοντα πέτοντο
 Ἄρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλῆμνα μέγ' αὖτευν.
 Οἱ μὲν ἄρ' αἰδῖον εἶχον πόνον· ἔδδ' ποτέ σφιν 310
 Νίκη ἐπηνύοθη, ἀλλ' ἀκρίτων εἶχον αἰέθλον.
 Ταῖσι δὲ καὶ προῦκειτο μέγας τρίπ' ἐντὸς ἀγῶ-
 νος,

Χρῦσ' ἔργα, κλυτὰ ἔργα περίφρον' Ἡφαίστοιο.
 Ἀμφὶ δ' ἵτυν ῥέεν σίκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς.
 Πᾶν δὲ συνεῖχε σάν' πολυδαίδαλον· οἱ δὲ κατ' αὐ-
 τὸν 315

Κύκνοι ἀερίπταται μεγάλ' ἤπυον· οἳ ῥά γε πολλοὶ
 Νῆχον ἐπ' ἀκρον ὕδωρ· παρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο,
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, ἔδ' ἀβλαῖς
 Ἡφαῖς ποίησε σάν' μέγα τε σιβαρόν τε.
 Ἀρσάμεν παλάμησι, τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμον υἱὸς 320
 Πάλλειν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἵππευσθόρε δίφρῳ,
 Εἵκελ' ἀσεραπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 Κῆφα βιβας· τῷ δ' ἠνίοχ' κρατερὸς ἴολα
 Δίφρῳ ἐπεμβεβαὼς ἰθύετο καμπύλον ἄρμα.

Αγ

Agitata foliis, & argenteis perticis.

Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque

Oneratus uvis, quæ ipsa nigra erant.

Alii quidem calcabant in lacu, alii bauriebant, alii au-
tem dimicabant (tur

Pugnis, & luctando: alii vero alipedes lepores veneban-

Viri venatores, & serratis dentibus canes duo ante ipsos,

Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.

Juxta ipsos autem & equites habebant laborem, proque
premiis (curribus

Certamen habebant & pugnam. bene junctis autem in

Auriga stantes, immittebant veloces equos,

Habenas laxantes, illi autem subsultantes volabant

Currus ferruminati, rotarumque modioli valde ex eo re-
sonabant. (enim dum ipsos

Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, neque

Victoria completa erat, sed indefinitum habebant cer-
tamen.

Ipsis autem etiam propositus erat magnus triptus in ara

Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani. (agonem,

Circa extremam autem oram manabat Oceanus, inun-
danti similis.

Totum autem continebat clypeum variegatum, per ipsum
autem

Cygni alti volantes magnum clangebant, qui illic multi

Natabant in summa aqua. juxta autem pisces moveban-
tur,

Mirum visu, etiam Jovi gravitonanti, cujus consiliis

Vulcanus fecit clypeum magnumq; validumque, (filius

Artificiose expoliens manibus, quem quidem Jovis fortis

Jacebat facile: equestrem autem assiluit in currum,

Similis fulguri patris Jovis, agida tenentis,

Leviter ingrediens: huic autem auriga fortis Iolaus.

Bigis insistens regebat curvum currum. l'rope

Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθή-
νη, 325

καὶ σφέας θαρσύνεσθ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Χαίρετε Λυγγῆσσι γενεὴ τηλεκλειτοῖο,
Νῦν δὲ Ζεὺς κρατῶσσι ὑμῖν διδοί, μακάρεσσιν ἀνάσ-
των.

Κύκνον τ' ἐξεναρῆν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
Ἄλλο δέ σοι τί ἔπ' ἔρῃω, μέγα φέρτατε λαῶν. 330

Εὐτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶν ἀμέρῃς,
τὸ μὲν ἔπειτ' αὐτῷ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο·
αὐτὸς δὲ βροτολογὸν Ἄρην ἐπίοντα δοκεύσας,
ἔνθα κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, ἐνθ' ἑτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ. 335

Ἄψ δ' ἀναχάσσασθαι, ἐπεὶ ἔνυ τοι αἰσιμὸν ἔστι
οὔθ' ἵππῃς ἐλέειν, ἔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.

ὣς εἰπὼς ἐς δίφρον ἐβήσατο διὰ θεάων,
Νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδ' ἔχουσα
ἔσσυμένως. τότε δὴ ῥα διόγνητ' ἰόλα· 340
Σμερδαλέον θ' ἵπποισιν ἐκέκλετο. τοῖ δ' ὑπ' ὁμο-
κλῆς

ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα, κόνιοντες πεδίοισι.

Ἐν γὰρ σφιν μὲν ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Αἰγίδ' ἀνασσεύσασα. περισπενάχιζε δὲ γαῖα.

τοῖ δ' ἄμυδις προγένοι' ἱκελοι πυρὶ ἠὲ θυέλλῃ, 345

Κύκν' θ' ἵπποδάμ' καὶ Ἄρης ἀκόρητ' αὐτῆς.

τῶν θ' ἵπποι μὲν πείθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν

ὀξεία χρέμισαν, περὶ δέ σφιν ἄγνυτο ἡχώ.

τὸν πρότερον προσέειπε βίη Ἡρακλεΐη.

Κύκνε πέπον, τί νυ νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἵπ-
πῃς, 350

Ἄν-

326. καὶ σφέας.) Alias φωνήσας. 330. Ἄλλο.) Legitur etiam,
Ἄλλο δέ τοι ἔπ' ἔρῃω.

*Prope autem ipsis advenit Dea caesis oculis Minerva,
Atque ipsos confirmans verbis volucris alloquebatur:*

*Salvete Lyncei progenies longe inclyti, (rat,
Nunc itaque Jupiter robur vobis dat, is, qui beatis impe-
Cygnumque interficere, & inclyta arma ejus despoliare.
Sed tibi aliud verbum dicam, multo praestantissime po-
pulorum:*

*Postquam jam Cygnum dulci avo spoliaveris,
Illum quidem tum eodem loco relinque, & arma ipsius:
Ipse autem hominum pestem Martem accedentem obser-
Ubi nudatum clypeo variegato (vans,
Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro;
Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est
Neque equos capere, neque inclyta arma illius.*

*Sic locuta, in currum ascendit diva Dearum,
Victoriam immortalibus manibus & gloriam tenens
Certatim. Tunc igitur Jove natus Iolaus
Horrendum equos increpuit, illi autem a comminatione
Leviter ferebant celerem currum, pulverem cientes per
campum.*

*Nam ipsis animum addiderat Dea caesis oculis Minerva,
Ægide concussa. ingemiscebat autem circumquaque tellus.
Illi autem pariter procedebant, similes igni sive procella,
Cygnus equum domitor, & Mars insatiabilis bello.
Horum equi deinde obviam sibi mutuo facti,
Acutam binnivere, circaque ipsos reverberabatur sonus.
Atque hunc prior alloquebatur vis Herculeæ:*

*Cygne ignave, cur contra nos tenetis veloces equos,
Viros,*

333. Αὐτός,) Quædam ex-
emplaria, inter quæ Palat. ha-
bent, in iuncta pro in iuncta.

344. Αἰγίον,) Idem cod.
idem cod.

356. Τὸ

Ἀνδράσιν, οἳ τε πόνος καὶ οἷζυ' ἰδρῖες εἰμέν·
 Ἀλλὰ παρ' ἔχ' ἐδ' ὄφρον' εὖζοον, ἠδὲ κελεύθῳ
 Εἰκὲ παρ' ἔξ' ἰέναι. Τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνω
 Ἔς Κήυκα ἄνακτα· ὁ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
 Τρηχῖν' προέβηκε. σὺ δ' εὖ μάλα οἶδα καὶ αὐ-
 τός. 355

Τῷ γὰρ ὀπυῖεις παῖδα Θεμισονόην κυανῶπιν.
 ὧ πέπον. ὃ μὲν γὰρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτήν
 Ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
 Ἦδ' ἡ μὲν τέ ἐφ' ἡμῖ καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
 Ἐγχε' ἡμετέρῃ, ὅθ' ὑπὲρ Πύλῃ ἡμαθόεντ' 360
 Ἀντί' ἔσθ' ἐμῷ, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
 Τρεῖς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δαρι' τυπείς ἤρεῖσατο γαίῃ,
 Οὐταμένῃ σάκε'· τὸ δὲ τέτρατον, ἥλασα μηρόν,
 Παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σάκ' ἄραζα·
 Πρηνὴς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχε' ὀρμῇ. 364
 Ἐνθά κε δὴ λωβητὸς ἐν ἄθανάτοισιν ἐτύχθη,
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἕναρα βροτόεντα.
 ὣς ἔφατ'. ὃ δ' ἄρα Κύκν' εὐμμελὶς ἐμενοίνα
 Τῷ ἐπιπείθόμεν' ἐχέμεν ὄρυσαρμάτας ἵππους.
 Δὴ τότε ἀπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ' ἐπὶ
 γαῖαν 370

Παῖς τε Διὸς μεγάλῃ, καὶ Ἐνυαλίῳ ἄνακτι
 Ἠνίοχοι δ' ἔπλην ἔλασαν καλὰ ἵτριχας ἵππους.
 Τῶν δ' ὑποσευομένων κανάχιζε πρὸς εὐρεῖα χθών,
 ὣς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρε' ἐμὲν μεγάλοιο
 Πέτρα ἀποθρόσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι, 375
 Πολ-

356. Τῷ γὰρ ὀπυῖεις παῖδα.) | νεν τὸ βίω μίγνυσθαι, τὸ δὲ κατὰ
 In Solonis legibus oppone- | νόμον ὀπυῖεν.
 bantur. βίον (male legitur | 364. Παντὶ.)-Notandum est
 βίον) & ὀπυῖεν. Hesych. βι- | hic τὰς πρὸνι priori longa,
 ut

*Viros, qui laboris & arum experti sumus?
In diversum tene currum bene politum, atque e via
Cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo.
Ad Ceycem regem. nam ille potestate pariter & majestate
Trachini antistat. Tu vero satis hoc scis etiam ipse:
Ego enim connubio tenes filiam Themistondem nigriculam.
O ignave, non enim tibi neque Mars mortis exitium
Prohibuerit, si nos inter nos congregiamur bellando.
Jam ipsum quidem ajō ante quoque aliquoties peritu-
lam fecisse.*

*Hasta nostra, quando pro Pylo arenoso
Adversus stetit mihi pugnam insatiabiliter optans.
Ter siquidem mea hasta percussus sustinuit se terra,
Vulneratus tlypeo: quarto autem transatlegi femur ego,
Totis animis festinans, magnamque illius, tlypeum per-
foravi.*

*Pronus autem in pulveribus humi prostratus cecidit ha-
sta impera.*

*Ubi etiam ignominia affectus inter immortales fuit,
Manibus sub nostris relictis spoliis truentis.*

*Sic dixit: ac Cygnus bellicosus haudquaquam curabat;
Huic obtemperans, retinere trabentes currum equos.
Ac iunt a bene compactis bigis defilierunt celeriter in
Et Jovis filius magni, & Enyatis regis. (terram,
Auriga autem propius egerant pulchritomos equos.
Illis autem irruentibus sonitu pedum concitata est lata
terra,*

*Ille autem ab alto vertice montis magni
Rupes defiliunt, aliae super alias cadentes:*

Mal.

ut & infra vers. 461. quum
tamen alibi soleat Hesiodus
alios Poetas in corripienda
illa syllaba sequi.

371. Ηρώς.) Scribe cum
Palat. Ηρώς.
374. Ως δ' ὅτ') Comparatio
hæc est H. u. et. frequens.

Πολλά δὲ δρυὺς ὑψικόμοι, πολλά δὲ τε πεῦκα,
 Αἶγυροί τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
 ῥίμφα κυλινδομένων, εἰς πεδῖον δ' ἀφίκωνται.
 ὣς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
 Πᾶσα δὲ μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ' ἰαωλκός, 380
 Ἄρη τ', ἠδ' Ἑλίκη, Ἄνθρα τε ποιήεσσα,
 Φωνή ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον. οἱ δ' ἀλαλητῶ
 Θεσπεσίῳ σύνισαν μέγα δ' ἐκτυπεμπτίετα Ζεὺς,
 Κάδ' δ' ἄρ' ἀπ' ἑρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματόσ-
 σας,

Σῆμα τιθεῖς πολέμοιο εἷω μεγάθαρσεί παιδί. 385
 Οἷόν δ' ἐν βήσσης ὄρεόν χαλεπὸς προΐδέσθαι
 Κάπρον χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
 Ἄνδράσι θηρυλῆς, θήγει δὲ τε λευκὸν ὀδόντα.
 Δοχμῶθεις, ἀφρὸς δὲ περὶ σῶμα μασιχόωντι
 Λείβεται, ὅσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἵκτην, 390
 ὄρεθας δ' ἐν λοφίῃ φρίσσει τρίχας ἀμφί τε δειρὴν.
 Τῷ ἱκελὸν Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππείης θόρε δίφρου,
 Ἡμὸν δὲ χλοερῷ κυανόπτρεον ἠχέτα τέτλιξ
 ὅζω ἐφεζόμενον θέρων ἀνθρώποισιν αἰεῖδεν
 Ἀρχεῖται, ὥς τε πόσις καὶ βρώσις θῆλυς ἐέρση, 395
 Καί τε πανημέριός τε καὶ ἡῶν χέει αὐδὴν
 Ἰδεῖ ἐν αἰνοτάτῳ, ὅποτε χροῖα Σείριον ἄζει.
 Τῆμ' δὲ κέγχροισι περιγλῶχες τελέθουσι,
 Τῆς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ' ὄμφακες αἰόλλανται.
 Οἷα Διώνυσον δῶκ' ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄχ-
 400
 Τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρῶρει

ὧς

384. Κάδ' δ'.) Hoc Home-
 ro & Virgilio semper signum
 eladis est.

399. Τῆς τε θέρει.) Σπείρου-
 σιν Palatin.

Multaque quercus, multa item picea.
 Alnique totis radicibus refringuntur ab ipsis
 Ceteriter delabentibus, donec in campum perveniant:
 Ita & illi in se, mutuo ruebant cum magno clangore.
 Tota autem Myrmidonum civitas celebrisque Ialocus,
 Arneque, & Helice, & Anthea herbosa,
 Prae voce utriusque valde resonabant. Illi autem cum
 clamore

Mirando congressi sunt. magnum autem intonuit pra-
 dens Jupiter,

Et a caelo guttas dimisit sanguinolentas,
 Signum id ponens bello, suo multum confidenti filio.
 Qualis autem in vallibus montis acerbis aspectu
 Aper, dentes habens exercitor fertur impetu ad pugnandum
 Cum viris venatoribus, acuitque candidum dentem
 Per obliquum actus, spuma autem circa os mandenti
 Defidat, oculique ipsi igni splendenti similes sunt,
 Rectis autem in vertice horret setis, circaque collum:
 Talis similis Jovis filius ab equestri defiliit curru,
 Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada
 Ramo infidens, aestatem hominibus canere
 Incipit, cujus & potus & cibus mollis ros est,
 Atque per totum diem, & mane sub auroram fundit vo-
 cem

Aestu in gravissimo, quando corpus Sirius exsiccat,
 Quando item & milia circum arista mescuntur,
 Quae aestate seminant, cum nova acerbis colorem mutant,
 Qualia Bacchus dedit hominibus in iucundam & labo-
 rem;

Eo tempore pugnabant, multus autem tumultus excita-
 batur.

Ut

ὣς δὲ λέοντες δύνω ἀμφὶ καταμένης ἐλάφοιο
 Ἀλλήλοισι κοτέοντες ἐπὶ σφέας ὀμήσωσι
 Δεινὴ δὲ σφ' ἰαχὴ, ἄρα βῆς θ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων.
 Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμφιώνυχες ἀγκυλοχεῖ-
 λαι, 405

Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μαχέσθην
 Αἰγὸς ὀρεσσινόμῃ ἢ ἀγροτέρῃς ἐλάφοιο
 Πίονθ', ἦν τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήϊθ' ἀνῆρ
 ἱὼ ἀπαὶ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλη
 Χώρῃ αἰδρεῖς ἐὼν· οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν, 410

Ἐσσυμένως δὲ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμύϊαν ἔδωτο.
 ὣς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.
 Ἐνθ' ἦτοι κίκενθ' μὲν ὑπερμυινέθ' Διὸς υἱὸν
 κτεινέμεναι μεμαώς, σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχυθ'.
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν. ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο. 415

Ἀμφοιτρυωνιάδης δὲ βίῃ Ἡρακλεΐῃ
 Μεσσηγύς κόρυθος τε καὶ ἀσπίδθ' ἔγχει μακρῷ
 Αὐχένα γυμναθέντα θάως ὑπένεργε γενεῇ
 Ἥλασ' ἐπικρατέως ἀπὸ δ' ἀμφω κέρσε τένοντε
 Ἀνδροφόνθ'· μελὴν· μέγα γὰρ θένθ' ἔμπεσε φω-
 τός. 420

Ἦριπε θ'· ὡς ὅτε τις δρυς ἦριπεν, ἢ ὅτε πέτρῃ
 Ἡλίβατθ'· πατηγῆσα Διὸς ψαλόεντι κραυγῇ
 ὣς ἔριπ'· ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλ-
 κῶν. 425

Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶπεν Διὸς ταλακάρδϊθ' υἱός,
 Αὐτὸς δὲ βαρτολοῖγόν Ἄρην ἐπίοντα δοκεύσας, 425
 Δεινὸν ὄφρ' ἔσταις ἰλέωσι πᾶσι κίεσθαι

Ὅς

415. Οὐδ'.) Scholiastes | nactum, inquit, non erat
 Græcus Tzerzes scribit, Se- | xneum.

Teucum quendam legere χαλ- | 423. Ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε, &c.)
 κός, ut de hasta intelligatur, | Τεύχεα ποικίλα εἰσι, sicut
 Te-

Uti autem leones duo, pro occisa cerva
 Sibi mutuo irati, in se ipsos impetum faciunt,
 Sensusque inter ipsos rugitus, strepitusque exoritur den-
 tium;

Atque acvultures incurvis unguibus repandi rostri
 Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
 Capra montivaga gratia, aut fera cerva
 Pinguis, quam interfecit jaculando juvenis vir,
 Sagitta o nervo emissa: ipse autem vagatur alio loco
 Loci ignarus existens. at illi celeriter animadvertierunt:
 Certamineque pro ea pugnam acerbam instituerunt:
 Sic et hi duo cum clamore contra se invicem irruerunt.
 Ibi sane Cygnus quidem potentis Jovis filium
 Occidere medians, clypeo aream hastam adegit,
 Naque tamen perripit as: defendebant enim dona Dei
 Contra autem Amphitryoniades, vis Herculeae,
 Inter galeam et clypeum, hasta longa,
 Cervicem nudatum, celeriter, infra mentum,
 Percussit valde, ambosque deondit tendones
 Homicida lancea, magnum enim rebar incidere viri.
 Cecidit autem veluti cum quercus aliqua, aut cum rupes
 Excelsa, ita Jovis fumanti fulmine:
 Sic cecidit, circum ipsam autem resonabant arma varie-
 gata aere.

Atque hunc quidem ibi reliquit Jovis arumnosus filius.
 Ipse autem occisorem hominum Martem accedentem ob-
 servans,

Savum videns oculis, ut leo corpus forte natus,

Qui

Terentio vestis varia, ἡ πολυ-
 τὰς. Nec discedit multum
 Diaconus, qui interpretatur
 ἀπαλλακισμὸν ἐν χαλκῷ.

425. Ἀντὶς.) Aut retinen-
 dum ἐπὶ ὅτι, ut supra, aut
 περιόρτα, ut in Palatino, pro
 περιόρτα.

Ὅς τε μάλ' ἐνδυκίως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχασσι
 Σχίσσας ὅτ' ἰ τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπῆύρα.
 Ἐμμενέως δ' ἄρα τᾷ γε κελαινὸν πύμπλαται ἦτορ.
 Γλαυκίῳ δ' ὅσσοις δεινόν, πλευράς τε καὶ ὦμους 430
 Οὐρῇ ματιόων, ποσσὶ γλάφει· ἡ δὲ τις αὐτῶν
 ἔτλη ἐς ἀνταῖδων σχεδὸν ἐλθεῖν, ὅθ' ἔμαχεσθαι
 τοῖσιν ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκόρητ'· αὐτῆς
 ἀντίσιν ἔσθ' Ἄρησιν· ἐνὶ φρεσὶ θάρσ' ἔκζεω
 ἔσσυμένως· ὃ δὲ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχέμεν
 κῆρ.

435

Ἀμφοτέρω δ' ἰάχοντος ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρυσαν.
 Ὅς δ' ὅτ' ἀπαὶ μεγάλης πέτρῃ πρηῶν ὄρυσσας,
 Μακρὰ δ' ἐπιθρόσκοντα κυλίνδεται, ἡ δὲ τε ἡχῇ
 ῥέχεται ἐμμεμαυῖα, πάγ' ὅτε οἱ ἀντεβόλησιν
 ὑψηλὸς, τῷ δὲ συνενέμεται, ἔνθα μιν ἴσχει 440
 τόσση ὃ μὲν ἰαχῇ βρισάρεματ' ἔλιν' ἄρης
 κεκληγὼς ἐπὶ ὄρεσεν· ὃ δ' ἐμμαπείως ὑπέδακτα.
 αὐτὰρ Ἀθηναίῃ κέρη διῶς αἰγυιόχοιο
 ἀντίη ἦλθεν, ἄρησιν· ἐρεμνὴν αἰγιδ' ἔχασσας.
 Δεινὰ δ' ὑπὸ δρεα ἰδὼσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύ-
 δα:

445

Ἄρες ἐπίσχε μέν' ὃν κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτους·
 οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δοῖσθαι
 Ἡρακλῆα κτείναντα Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
 ἀλλ' ὄγε παῦνε μάχης, μὴδ' ἀντίσιν ἴσασ' ἐμείσο-
 εις ἔφατ'· ἀλλ' ἔπειθ' ἄρεως μεγαλήτορα θυ-
 μόν.

450

ἀλλὰ μέγα ἰάχων, Φλογὶ εἰκέλα τεύχεα πάλαν,
 καρπαλίμως ἐπὶ ὄρεσεν βίη Ἡρακλεΐη,
 κακτάμεναι μεμαώς· καὶ ῥ' ἐμβαλε χάλκεον ὄγχ'·
 σπερχυόν, εἴ παιδὸς κοπέων περὶ τεθνεώτ'.

Εν

*Sed age, desiste a pugna, neque adversus steteris mihi.
Sic ait: sed non persuasit Martis magnanimi animo:
Sed magno fremitu flamma similia arma vibrans,
Celeriter invasit vim Herculeam,
Occidere festinans; & conjecit aratam hastam
Acriter, ob suum filium irascens mortuum,*

ἐν σάκει· μέγα λω· ἀπὸ δὲ χλαυκῶπις Ἀθήνη· 458
 ἔγχετο θορὰν ἐτραπὶ, ὀρεζάμενη ἀπὸ δῖο Φροῦ.
 Δριμυδ' Ἀρην ἀχέει· εἰλεν' ἐρυσσάμεντο δ' ἄρεοξυ·
 ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλῆϊ κρατέρῳ Φρον τὸν δ' ἐπύοντα
 Ἀμφιτρυωνιάδης δεινῆς ἀκρόεσσι αὐτῆς,
 Μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο· 460
 οὐτασ' ἐπικρατέως· δια δὲ μέγα σάκεα κενεῖ·
 Δυρατὶ νώμῃσας, ἐπὶ δὲ χροὶ καθεβαλε μέσση
 τῷ δὲ φάτο· καὶ Δριμυδ' εὐτροχὸν ἄρμα καὶ

ἵππους·
 ἦλασαν αἶψ' ἐγγυς, καὶ ἀπὸ χροῦς εὐρυδείης·
 ἔς δῖον Φρόν θῆκαν πολυδαίδαλον αἶψα δ' ἐπείτα 465
 ἵππους μαζέτην, ἰκόντο δὲ μακρὸν Ὀλύμπον·
 τῖός δ' Ἀλκίονος καὶ κυράλι· ἰοῖα·
 κύκνοι σκυλευσάτες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλά
 νύσσοντ' αἶψα δ' ἐπείτα πόλιν Τρηχίν' ἰκόντα
 ἵπποισι φησὶ ποδῶσιν· ἀτὰρ χλαυκῶπις Ἀθήνη 470
 ἔεικετ' Ὀλύμπῳ δὲ μέγαν καὶ δώματα πατρός·
 κύκνον δ' αὖ κήρυξ θάπτεν, καὶ λαὸς ἀπείρων·
 οἳ β' ἐγγυς ναίου· πόλιν κλειτὴν βασιλῆ·
 Ἀττην, μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτὴν τ' ἰαωλίκον·
 Ἀρην τ' ἠδ' Ἐλίκην· πολλὸς δ' ἠχέετο λαός· 475
 τιμῶντες κῆρυκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι·
 τὸ δὲ τάφῳ καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἀναγρ·
 Ὀμβρῷ χειμερίῳ πλήθων· τῶς γὰρ μιν Ἀπόλλων
 Λητοῖδης ἠνώξ· ὅτι βὰ κλειτὰς ἐκατόμβας
 ὅστις ἄγοι Πυθοῖδε, βίη σύλασθε δοκεύων· 480

Τ Ε Λ Ο Σ

ΗΣΙΟ-

458. Ἐσσυτ'·) M6. Ἡρακλῆϊ, editei quidam Ἡρακλῆϊ.

In clypeum magnum. At procul cæssa Minerva
 Hasta impetum avertit, manu descedens a cirru,
 Acerbus autem dolor Martem cepit: extractoque gladio
 acuto,

Irguit contra Herculem magnanimum, at illum acceden-
 tem

Amphitryoniades, sævo insatiabilis bello,
 Femore nudatum, clypeo sub variegato.
 Vulneravit valide: magnumque trajecit clypeum,
 Hasta vibrans: in terra autem prostravit media Martem,
 At illi Pavor & Metus agilem currum & equos
 Adegerunt celeriter propius, & à terra habente latas vias
 In currum posuerunt variegatum: atque inde celeriter
 Equos flagellis impulerunt, veneruntque in altum Olym-
 pum.

Filius autem Alcmena & gloriosus Iolaus,
 Cygno despoliato armis ab humeris pulchris detractis,
 Revertebantur, moxque exinde ad civitatem Trachin-
 am venerunt

Equis velocibus, At casus oculis, Minerva
 Pervenit in Olympum magnum, & domos patris.
 Cygnum autem contra Ceyx sepelivit, & populus insini-
 Qui prope civitatem habitant inclyti regis, (tus.
 Anten, Myrmidonumque civitatem, celebremq; Iacolcum,
 Arnenque & Helicen. multus autem congregabatur po-
 Honorantes Ceycem, carum beatis Diis. (pulus,
 Sed illius sepulcrum & monumentum obscurum reddidit
 Anaurus,

Imbre byemali exundans. ita enim ipsum Apollo
 Latona filius jussit, propterea quod inclytas becatombas
 Quicumque portaret Delphos, cum vi spoliabat infidatus.

F I N I S.

IS

HE.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Προλογος.

Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰεῖδεν,
 αἷς' Ἑλικῶν^Θ ἔχουσιν ὄρ^Θ μέγα τε ζάθε^{ον} τε,

καί τε περὶ κρήνην ἰοειδῆα πόσσ' ἀπαλαίσθ^η
 ὄρχευνται, καὶ βωμόν ἐρισθενέ^Θ Κρονίων^Θ,
 καί τε λοεσσάμενα τέρενα χροῶ Περμησσοῖο,
 ἢ ἱππεκρήνης, ἢ Ὀλμειῶ ζαθέοιο,
 ἀκροῦντο Ἑλικῶν^Θ χορὸς ἐνεποιήσαντο
 καλῆς, ἡμερόεντας ἐπερρώσαντο δὲ πόσσιν.
 ἔνθεν ἀπορνύμεσσι, κενάλωμέναι ἤρει πολλῇ.
 ἐνύχια^Θ ἔειχον, περικαλλέα ὅσσοι ἰεῖσσι
 ἱμεύουσιν Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥην
 Ἀργεῖν, χρυσοῖσι πέδιλοις ἐμβεβαύται,
 καὶ τ' αἰγίοχον Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
 φοβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτέμιον ἰοχέαιραν,
 Ἡδοσειδάωνα γαιήοχον, ἐννοσίγαιον,
 καὶ θέμιν αἰδοῖν, ἐλικοελέφαρον τ' Ἀφροδίτην,
 Ἥσιν τε χρυσοῖσι φανόν, καλήν τε Διώνην,
 Ἡὲ τ' Ἥλιόν τε μέγαν, λαμπρὰν τε Σελήνην,
 ἀπὸ τ' Ἰάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον αἰγυλομήτην,
 ταῖάν τ' Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ νύκτα μέλα^ν

ἄλλων τ' Ἀθανάτων ἱερὸν γέν^Θ αἰὲν ἑόντων.
 αἶνός ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν εἰοδὴν,
 ἀενας παμαίνονθ' Ἑλικῶν^Θ ἐπὶ ζαθέοιο.

1. **Κ**αί τε.) in nonnullis ex- | σοῖο & vers. sequenti quidam
 exemplaribus est Τερμε- | dividunt ἱππεκρήνης.

HESIODI ASCRÆI DEORUM GENERATIO.

A Musis Heliconiadicis incipiamus canere,
Quæ Heliconis habitant montem, magnumque di-
vinumque:

Et circa fontem nigrum pedibus teneris
Saltant, aramque præpotentis Saturnii,
Atque abluta tenero corpore in Permeſſo,
Aut in Hippocrene, aut in Olonio ſacro,
Summa in Helicone choreas duxerunt,
Pulchras, amabiles, fortiterque tripudiarunt pedibus.
Inde conſitata, velata aëre multo,
Noctu incedebant, perpulchram vocem emittentes,
Celebrantes Jovemque ægida tenentem, & venerandam
Junoem

Argivam aureis calceamentis incedentem:
Filiamque Ægiæbi Jovis, caruleos oculos habentem
Minervam:

Auguremque Apollinem, & Dianam ſagittis gauden-
tem,

Atque Neptunum terram continentem, terra motorem,
Et Themis venerandam, & nigris oculis Venerem,
Hebenque aurea corona decoram, formoſamque Dio-
nen,

Auroramque, Solemque magnam, ſplendidamque Lu-
nam,

Latonamque, Japetumque, ac Saturnum verſipellem,
Terramque, Oceanumque vaſtum; & Noctem aëram:
Aliorumque immortalium ſacrum genus ſemper exi-
ſtencium.

Quæ olim Heſiodum pulchrum docuerunt carmen,
Agnos paſcentem Helicone ſub divino.

Hos

Τόνδε δ' ἐμὲ πρῶτις θεαὶ πρὸς μῦθον εἶπαν.

Μῆσαι Ὀλυμπιάδες, κῆρυδιός Ἀγχιόχοιο.

25

Ποιμένες ἀγραυλοὶ, καὶ ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον
ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα·

ἴδμεν δ' εὖτ' ἐθέλωμεν ἀληθεῖα μαθήσασθαι.

ὣς εἶπασαν κῆρυ μέγαλ' Ἰδὸς ἀρτίεπειαι.

καὶ μοι σκῆπτρον ἔδον, θεῶν δ' ἐριθ' ἤλεθ' ὄζον·

δρέψασθαι θηητόν· ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν

θεῖην, ὥς τε κλύειν ταῖτ' ἐσομένοισιν, πρὸ τ' ἔσσοντα.

καὶ με κέλονθ' ὕμνεον πᾶσι κάρη γάνυ· δάκν' ὀδόντων,

σφᾶς δ' αὐτὰρ ἡρώεσσιν ἐκείθετον αἶψ' αἰεῖσθαι.

ἀλλὰ τί μοι ταῦτα; περὶ θεῶν ἢ περὶ πότμου;

35

Τύνη, Μισαίων ἀρχαῖος θεῶν τεύχεα πατρὶ

ἱμνεῦσθαι τέρεσσιν· μέγαν κέον ἐντὸς Ὀλύμπου,

εἰρεῖσθαι τὰ τ' ἔσσοντα, ταῖτ' ἐσομένοισιν, πρὸ τ' ἔσσοντα,

φωνῇ ὁμνεῦσαι. τῶν δ' ἀκάματον ῥέει αὐδὴ

ἐκ στόματων ἡδεῖα· ἡρώεσσιν ἐκείθετον αἶψ' αἰεῖσθαι.

Ζηῖος ἔργα λήψαι· θεῶν ἐπὶ λειψέουσιν ἔργα.

Σκιδναμένη· ἡχεῖ δὲ κάρησι φοῖνιξ Ὀλύμπου,

δάκν' ὀδόντων αἶψ' αἰεῖσθαι· ἀμύροτον ὄσσαν ἰεῖσθαι,

θεῶν γένεσιν αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν αἰοῖσιν

ἐξ ἀρχῆς, ὅς τις αἶσα· καὶ οὐρανὸς εὐρύς ἐστι

ἀρχαῖος

45

οἷον ἐκ τῶν ἐγίνοντο θεῶν, δαίτηρες ἐάων·

δεύτερον αὐτὲ Ζηνα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.

ἀρχομένη δ' ὕμνεῖσι θεαῖ, λήγουσιν ἐκείνης.

ὅσσαν

32. Θεῶν.) Magis placeret tur verbo κλείειν. Quid si vero altera lectio, ἵνα κλείοιμι, si legamus ὡς κλείοιμι.

cum ea stare posset versus, quod infra quoque Poeta ut-

48. Ἀρχόμεναι.) Altera lectio, λήγουσιν, videretur for-

taffis

*Hoc autem me primum Dea sermone compellarunt,
Musa Olympiades, filia Jovis Ægiocbi:*

*Pastores in agris pernoctantes, mala probra, ventres so-
Scimus mendacia multa dicere veris similia: (lum,
Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.*

Sic dixerunt filia magni veridica.

*Et mihi sceptrum dederunt, lauri per viridis ramum,
Decerpere mirandum. inspirarunt autem mihi vocem
Divinam, ita ut scirem tam futura quam praterita.*

*Et me jubebant celebrare beatorum genus sempiterno-
Se vero primo & postremo semper decantare. (rum*

Sed quo mihi hac circa quercam, aut circa petram?

*O tu, a Musis ordiamur, qua Jovi patri
Canendo oblectant magnum animum in Olympo,
Memorantes, & presentia, & futura, & praterita,
Vocem inter se aptantes, illarum vero indefessa fluit vox
Ab ore suavis. vident autem domus patris
Jovis valde tonantis, Dearum voce a suavi
Dispersa. resonat vero vertex nivosi Olympi,
Domus immortalium. ha vero immortalem vocem emit-
tentes,*

*Deorum gens venerandum inprimis celebrant cantilenam,
Ab exordio, quos Tellus & Cælum Latum genuerunt,
Quique ex his prognati sunt Dii, datores bonorum.
Secundo rursus Jovem, Deorum patrem atque etiam
hominum,*

Incipientesque canunt Dea, & finientes carmen,

Quam

tassis melius convenire, si
mensura versus ferre posset.
Sensus certe est manifestus.
idem nempe qui est vers. 34.
Ἐπὰς δ' αὐτὰς πρῶτον τε καὶ

ὅτερον αὖτε ἀείδουσιν. qui commo-
de effici non potest, si legamus
ἀείδουσιν, nisi ita exponamus:
καὶ ἀείδουσιν αὐτοὶς, subintellige,
αὐτὰς ὑμνοῦσιν.

ὅσων φέρτατός ἐστι θεῶν, κράτει τε μέγιστος.
 αὐτὸς δ' ἀνθρώπων τε γένος, κρατερῶν τε γιγάν-
 των

50

ἔμνευσαι, τέρπασσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπῃ,
 μῦσαι Ὀλυμπιάδες, κῆρα Διὸς αἰγιόχοιο.
 τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατὲρ μιν γῆσα
 μνημοσύνη· γυνοῖσιν, ἔλευθῆρ' μεδέεσσα,
 λησμοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηράων. 55
 ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεὺς,
 νόσφιν ἀπ' αἰθανάτων, ἱερὸν λέχ' εἰσαναβαίνων,
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτός ἑν, περὶ δ' ἔτραπον ὦρα
 κτηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέεσθαι,
 ἡ δ' ἔτεκ' ἐννέα κῆρας ὁμόφρονας, ἥσιν αἰοιδῆ 60
 μέμβλεται, ἐν στήθεσσι κηδεὰ θυμὸν ἐχέσας,
 τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφέν' Ὀλύμ-
 πῃ

ἐνθά σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 παρ' δ' αὐτῆς χάριτες, καὶ ἔμμε' οἰκί' ἔχουσιν,
 ἐν θαλίῃ· ἐράλῃν δὲ διά σόμα ὅσσαν ἰῖσαι, 65
 μέλπονται πάντων τε νόμους, καὶ ἦθεα κεδνὰ
 αἰθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὅσσαν ἰῖσαι·
 αἱ τότε ἴσαν πρὸς Ὀλύμπον ἀγαλλόμεναι ὀπί καλῇ.
 ἄμβροσιν μολπῇ· περὶ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 ἔμνευσαι· ἐράλῃς δὲ ποδῶν ὑπὸ δῆπ' ὀρέει, 70
 νεισσομένων πατέρ' εἰς ὄν. ὁ δ' ἔρανώ ἐμβασιλεύει.
 αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἡδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κάρτει νικήσας πατέρα Κρόνον· εὖ δ' ἔκατα
 αἰθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμὰς.
 ταῦτ'

60. ἡ δ' ἔτεκ.) Secundum | sed non assentiuntur veteres
 quosdam esse scribendum | codices,
 κῆρας, ἐνὸς γὰς corrigitur: |

*Quam sit præstantissimus Deorum, & imperio maximus.
 Porro & hominum genus, fortiumque gigantum
 Celebrantes, oblectant Jovis mentem in Olympo.
 Musa Olympiades, filia Jovis agida habentis:
 Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
 Mnemosyne, fertilitati Eleutheris imperans,
 Oblivionemque malorum, & solatium curarum.
 Novem enim ei noctes mixtus est prudens Jupiter,
 Seorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscendens.
 Sed cum jam annus exactus, circumvoluta vero essent
 tempora*

*Mensium decrequentium, diesque multi transacti essent.
 Ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen
 Cura est, in pectoribus securum animum habentibus,
 Paululum a summo vertice nivosi cæli,
 Ubi ipsi splendidi que chori, & ades pulchra.
 Juxta vero eas Gratia & Cupido domos habitant.
 In conviviis: amabilem autem per os vocem emittentes,
 Canunt omniumque leges, & mores venerandos
 Immortalium celebrant, amabilem autem per os vocem
 emittentes.*

*Ista tum ibant ad Olympum exultantes voce pulchra,
 Immortalis cantilena: undique vero resonabat terra atra
 Canentibus hymnos: jucundus vero a pedibus strepitus
 excitabatur,*

*Euntium ad patrem suum, ille autem in cælo regnat.
 Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,
 Vi superato patre Saturno. bene autem singula
 Immortalibus disposuit simul & induxit honores.*

Hæc

61. Μῆμλεται.) Ald. edit. | est ex Homero μεμλεται con-
 habet μέλται: Germ. μέλλεται: | trahi in μέμλεται
 Venet. μεμλεται. Sed notum

Ταῦτ' ἄρα Μῦσαι ἄειδον, Ὀλύμπια δώματ' ἔχου-
σαι,

75

Ἐννέα θυγατέρες μεγάλας Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
κλειῶ τ', Εὐτέρπητε, Θάλεια τέ, Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ', Εἰρατώ τε, Πολύμνια τ', Οὐρανίη
τε,

Καλλιόπη θ'· ἡ δὲ προφερεσάτη ἐστὶν αἰπαυέων.

Ἡ μὲν γὰρ βασιλεῦσιν ἀμὶ αἰδοιοῖσιν ὀπηδεῖ 80

Ὅντινα τιμήσῃσι Διὸς κῆραι μεγάλοιο,

Γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,

Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερὴν χεῖρσιν αἰοιδῆν,

Τῷ δ' ἐπὶ ἐκ στόματός τ' ῥεῖ μέλιχα· οἱ δὲ νῦ
λαοὶ

Πάντες ἐς αὐτὸν ὀρῶσι, διακρίνοντα θέμιζας 85

Ἰθήησι δίκησιν. ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων,

Αἰψά τε καὶ μέγα νείηται ἐπισαμένως κατέπαυσε.

Τένεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, ἔνεκα λαοῖς

βλαπτομένοις ἀγορῇφι μετάτροπα ἔργα τελευτῶσι

ῥηϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν. 90

Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστρ', θεὸν ὡς ἰλάσκοντα

αἰδοὶ μέλιχίη. μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν.

Οἷα τοι Μυσαίων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.

Ἐκ γὰρ Μυσαίων καὶ ἐκ ἡβόλης Ἀπόλλωνος

Ἄνδρες αἰδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κισθαρίσσει. 95

Ἐκ δὲ Διὸς, βασιλῆες. ὁ δ' ἔλπει, ὅντινα Μῦ-
σαι

Φιλεῦνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος τ' ῥεῖ αὐδὴ·

Εἰ γὰρ τις καὶ πένθεται ἔχων νεοκηδεῖ θυμῷ

Ἄζηται κραδίην ἀκαχήμεναι, αὐτὰρ αἰοιδὸς

Μυσαίων θεράπων κλέια προτέρων ἀνθρώπων 100

ἔμνησεν, μάκαράς τε θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,

Αἰψ' ὅγε δυσφρονέαν ἐπιλήθεται, ὅδε τι κηδέων

Μέμνηται· ταχέως δὲ παρέρταπε δῶρα θεῶν.

καὶ

Hæc sane Musæ canebant, cœlestes domos tenentes:

Novem filix magno e Jove prognata:

*Clioque, Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneque,
Terpsichoreque, Eratoque, Polymniaque, Uraniaque,
Calliopeque: hæc autem præstantissima est omnium.*

Hæc enim & reges venerandos comitatur.

Quemcunque bonorâtura sunt Jovis filia magni, (cum

In lucem editumque aspexerint a Jove nutritorum re-

Huic quidem super linguam dulcem fundunt cantilenam,

Hujus verba ex ore fluunt blanda: cæterum populi

Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem jus

Rectis judiciis: hic autem tuto cauteque loquens,

Statim etiam magnam contentionem scite diremit.

Propterea enim reges prudentes, quod populis

Damno affectis in foro res iterum integras restitunt

Facile, mollibus alloquentes verbis.

Incedentem vero per urbem, veluti Deum, placant

Reverentia blanda: eminet vero inter ipsos congrega-

tos

Tale musarum ingens munus hominibus,

A Musis etenim, & eminus seriente Apolline,

Viri cantores sunt super terram & citharædi:

Ex Jove vero reges, Ille vero beatus, quemcunque Musæ

Amant: suavis ei ab ore fluit vox.

Quod si enim quis lætum habens recenti dolore sancio

animo

Tristetur, animo dolens, cæterum Poëta

Musarum famulus res claras præscorum hominum

Laudibus celebraverit, beatosque Deos, qui Olympum

incolunt;

Statim hic sollicitudinem obliviscitur, nec quicquam do-

lorum

Meminit: cito enim deflexerunt cum alio dona Dearum.

K

Sal.

Χαίρετε τέκνα Διός, δότε δ' ἱμερόεσσαν αἰοιδήν.
 κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένε' αἰὲν ἑόντων, 105
 οἱ Γῆς ἐξεγένοντο καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 νυκτὸς καὶ ὀνοφερῆς, ἧς δ' αἰλμυρὸς ἔτρεφε
 Πόντον.

Εἶπατε δ' ὡς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο,
 καὶ ποταμοὶ. καὶ Πόντος ἀπείριτος οἴδατι θύων,
 ἄστρα τε λαμπετόωντα, καὶ ἕρηνος εὐρύς ὑπερ-
 θεν, 110

οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἐάων.
 ὥς τ' ἄφεντα δάσσαντο, καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
 ἦδ' καὶ ὡς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔχον Ὀλύμ-
 πον.

Ταῦτά μοι ἔσπετε Μῆσαί, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσα,
 ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἶπαθ' ὅ, τι πρῶτον γένετ' αὐ-
 τῶν. 115

Ἦτοι μὲν πρῶτα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖα εὐρύς τε, πάντων ἑδὲ ἀσφαλὲς αἰεὶ
 ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντα Ὀλύμπῳ,
 τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυοδείης·
 ἦδ' Ἔρως, ὃς κάλλιστον ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι, 120
 δυσιμελής, πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων
 δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βελλήν·
 ἐκ Χάος δ' Ἐρεβὸς τε, μέλαινα τε Νύξ ἐγένοντο.
 νυκτὸς δ' αὐτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο·
 οὓς τέκε κυσσαμένη, Ἐρέβει φιλότῃ μιγῆσα. 125
 Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγένετο ἴσον ἑαυτῇ
 οὐρανὸν ἀστερόεντα, ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι,
 ὅφρ' ἦν μακάρεσσι θεοῖς ἑδὲ ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 γένατο δ' ἕρεια μακρά, θεῶν χαρίεντας ἐναύλῃς
 νυμφέων, αἳ ναίουσιν αὖ ἕρεια βησσηέντα. 130
 Ἡ δὲ καὶ ἀτρυγέτον Πέλαγος τέκεν οἴδατι θύων,
 Πόντον, ἄτερ φιλότῃ ἐφίμερ' αὐτὰρ ἔπειτα

*Salvete nata Jovis, date vero amabilem cantilenam.
Celebrate quoque immortalium divinum genus, semper
existentium,*

*Qui Tellure prognati sunt, & Cælo stellato,
Noctæque caliginosa, quosque salsus nutritiv Pontus.
Dicite insuper, ut primum Dii & terra fuerint,
Et flumina, & Pontus immensus, æstu furens,
Astraque fulgentia & cælum latum superne:
Et qui ex his nati sunt Dii, datores bonorum.
Utque opes dividerint, & quomodo honores distinxerint,
Atque quomodo primum multis implicium sphaeris te-
nuerint cælum.*

*Hæc mihi dicite Musa, cælestes domos inhabitantes
Ab initio: & dicite quodnam primum fuerit illorum.*

*Primo omnium quidem Chaos fuit, ac deinde
Tellus lato pectore pradita, omnium sedes tuta semper
Immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,
Tartaraque tenebricosa in recessu terra spatiosa:
Atque Amor, qui pulcherrimas inter immortales Deos,
Solvens curas, & omnium Deorum, omniumque ho-
minum*

*Domat in pectoribus animum, & prudens consilium.
Ex Chao vero Erebusque, nigraque Nox edicti
sunt.*

*Ex nocte parvo Ætherque & Dies prognati sunt:
Quos peperit ubi concepisset, Erebo amore mixta.
Tellus vero primum quidem genuit parem sibi
Cælum stellis ornatum, ut ipsam totam obtegat,
Utque esset beatis Diis sedes tuta semper,
Genuit præterea montes altos, Dearum gratas speluncas
Nympharum, quæ habitant per montes saluosos.
Atque etiam infrugiferum pelagus peperit æstu furens,
Pontum, absque amore suavi. cæterum deinde*

Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα, τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
 Κοῖόν τε, Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε,
 Θεῖάν τε, Ῥεῖαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε, 135
 Φοῖβην τε χρυσοσέφανον, Τηθύν τ' ἑρατεινήν.
 Τὰς δὲ μεθ' ὀπλότατ' ἔγενετο Κρόν' ἀγκυλο-
 μήτης,

Δεινότατ' αἰδῶν· θαλερόν δ' ἤχθηρε τοκῆκ.
 Γένετο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
 Βρόντην τε, Στερόπην τε, καὶ Ἀργὴν ὀβριμόθυμον. 140
 Οἱ Ζηνὶ βροντὴν τ' ἔδωσαν, τεύξάν τε κεραυνόν.
 Οἱ δὲ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεαῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 Μέν' δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐπέκειτο μετώπῳ.
 Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, ἔνεκ' ἄρα σφέων
 κυκλωτερῆς ὀφθαλμὸς εἰς ἐνέκειτο μετώπῳ 145
 Ἰσχύς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
 Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανὸς ἐξεγένοντο,
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὀβριμοί, ἔκ' ὀνομαστοί,
 Κοττός τε, Βριάρεώς τε, Γύγης θ', ὑπερήφανα τέκνα.
 Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴσσοντο 150
 Ἀπλάστοι· κεφαλὰ δὲ ἐκάστω πεντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλεσσιν.
 Ἰσχύς δ' ἀπλάτ', κρατερή, μεγάλῳ ἐπὶ εἶδει.
 Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανὸς ἐξεγένοντο,
 Δεινότατοι παῖδων, σφετέρῳ δ' ἤχθηοντο τοκῆι 155
 Ἐξ ἀρχῆς. καὶ τῶν μὲν ὅπως τίς πρῶτα γένοιτο,
 Πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς Φάτ' ἔκ' ἀνιέσκει,
 Γαίης ἐν κευθμῶνι· κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ

Οὐ-

140. Βρόντην.) Hæc lectio autem Ἀστερόπην habet pro
 Latīnorum Ποέταrum testi- Στερόπην.
 moniis confirmatur. Altera

*Cælo concumbens, peperit Oceanum profundos vortices
habentem,*

*Cæumque, Creumque, Hyperionemque, Japetumque,
Theamque, Rbeamque, Themineque, Mnemosynenque
Phæbenq; aurea corona insignem, Tetymque amabilem.
Hos vero post natu minimus natus est Saturnus vaser,
Acerrimus inter liberos: floridum autem odio prosequer-
batur parentem.*

*Porro genuit & Cyclopes superbum cor habentes,
Brontenque, Steropenq; & Argen forti animo præditum:
Qui Jovi & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
Qui sane per alia Diis similes erant,
Unus vero oculus media positus erat fronte.
Cyclopes vero illis nomen esse erat, eo quod ipsorum
Circularis oculus unicus inerat fronti:
Roburque & vires, & molimina erant in operibus.
Alii rursus e Tellure & cælo prognati sunt,
Tres filii magni, & prævalidi, non nominandi,
Cottusque, Briareusque, Gygesque, superba proles.
Quorum centum quidem manus ab humeris impetuoso
movebantur*

*Inaccesse: capita vero unicuique quinquaginta
Ex humeris prænata erant super robustos artus.
Robur autem immensum, validum, ingenti in statura,
Quotquot enim Tellure & Cælo procreati sunt,
Potentissimi filiorum, suo vero insensæ erant parenti
Ab initio. & horum quidem ut quisque primum nasce-
Omnes occultabat, & in lucem non mittebat, (batur,
Terra in latebris: malo autem oblectabatur opere*

Cæ-

145. Κυκλωπες.) Al. ἰών, al.
patet autem legendum es-
se ἰών, pro ἰών per digressum.

158. Κρυθρῶν) Nomina ap-
pellativa in ὧν & ἰών signifi-
cant locum.

Οὐρανός· ἢ δ' ἐντὸς σοναχίζετο Γαῖα πελώρη,
 Στεινομένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσσατο τέ-
 χνην. 160

Αἶψα δὲ ποιήσασα γένετο πολὺν ἀδάμαντον,
 Τεύξε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε παῖσιν Φίλον
 σιν.

Ἔειπε δὲ θαρσύνουσα Φίλον τετιμημένη ἦτορ·
 Παιῖδες ἐμοὶ καὶ πατρός ἀτασθαλῆ, αἶψ' ἐθέλητε
 Πείθεσθαι, πατέρες· γε κακὴν τισαίμεθα λώβην 165
 ἡμετέρας· πρότερος γὰρ αἰεκέα μῆσατο ἔργα.
 ὣς φάτο· τῆς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέει, ὅδε τις αὐ-
 τῶν

Φθέγγετο. θαρσήσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλορῦτης
 Ἀψ' αὐτῆς μύθοισι προσήυδα μῆτερά κεδνήν.

Μῆτερ, ἐγὼ κεν τῆτο γ' ὑποχόμενος τελέσαιμι 170
 ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμῃς ἐκ ἀλεγέω
 ἡμετέρας· πρότερος γὰρ αἰεκέα μῆσατο ἔργα.

ὣς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα Φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δὲ μιν κρύψασα λόχῳ· ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
 Ἄρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο πάλιν. 175
 Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός· ἀμφὶ δὲ
 Γαίῃ

ἱμεῖρων Φιλότῃ· ἐπέσχετο· καὶ ῥ' ἐτανύσθη
 Πάντῃ· ὃ δ' ἐκ λοχέοιο παῖς ὠρέξατο χειρὶ
 Σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἄρπην,
 Μακρὴν καρχαρόδοντα, φίλῃ δ' ἀπὸ μῆδεα πατρὸς 180
 ἔστυμένως ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε Φέρεσθαι
 ἔξοπίσω, τὰ μὲν ἔτι ἐτώσια ἐκφυγε χειρὸς·
 ὅσσαι γὰρ ῥαδάμιγγες ἀπέσασθαι αἵματόεσσαι,
 Πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν,
 Γίνατ' Ἑρίωνος τε κρατεράς, μεγάλας τε Γίγαντας, 185
 Τεύχεσι λαμπομένους, δόλιχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Κύμφοις δ' αἷς μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.

Μῆ

*Cælum. ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,
 Arctata: dolosam vero malamque excogitavit artem.
 Statim vero cum procreasset genus cani ferri,
 Fabricavit magnam falcem, edixit vero caris liberis.
 Dixit autem animum addens, caro mœrens corde:
 Filii mei & patris nefarii, si volueritis
 Parere, patris malam ulciscemur contumeliam
 Vestri. prior enim seva machinatus est opera.*

Sic dixit: illos vero omnes invasit metus, neque quis-
piam illorum

Locutus est. confirmato animo tandem magnus Satur-
nus versutus

E contra verbis compellavit matrem castam:

*Mater, ego certe hoc in me recipiens peragam
 Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo
 Nostrum. prior enim seva meditatus est opera.*

*Sic dixit: gavisa est autem valde animo Tellus ingens.
 Collocavit autem ipsum celans in insidiis: indidit vero
 manui*

Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni.

Venit autem Noctem adducens magnum Cælum: undi-
que vero Telluri (tus est

Flagrans desiderio concubitus incumbibat, & sane exten-

Passim. ex insidiis autem filius petiit manu

Sinistra, dextra vero immanem cepit falcem.

Longã, asperos dentes habentem, carique genitalia patris

Festinanter demessuit, rursusque abiecit ut ferrentur

Pone. illa quidem non incassum elapsa sunt manu:

Quotquot enim gutta proruperunt cruenta,

Omnes suscepit Terra. circumvolutis autem annis,

Produxit Erinnyasque validas magnosque Gigantes,

Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:

Nymphasq; quas Melias vocant super immensam terrã

Μῆδεά θ', ὡς τοπρῶτον ἀποτμήξας, ἀδάμαντον
 Κάββαλ' ἐπ' Ἠπείροιο πολυκλύσῳ ἐνὶ Πόντῳ.
 ὣς φέρετ' ἀμπέλαγ' πάλυν χρόνον ἀμφὶ δὲ λευ-

κός

190

Ἀφροδ' ἀπ' ἀθανάτῃς χροὸς ὤρνυτο. τῷ δ' ἐνὶ κέρῃ
 Ἐθρεφθῆ· πρῶτον δὲ κυθήροισι ζαθέοισιν
 Ἐπλετο ἔνθεν ἔπειτα περιόρυτον ἵκετο Κύπρον.
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίῃ καλῇ θεός. ἀμφὶ δὲ ποίῃ
 Ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν αἰέζετο· τὴν δ' Ἀφροδίτην, 195
 Ἀφρογένειαν τε θεάν, καὶ εὐσέφανον κυθήρειαν
 Κικλήσκουσιν θεοὶ τε καὶ ἀνέρες, ἅνεκ' ἐν Ἀφρῷ
 Ἐθρεφθῆ· ἀτὰρ κυθήρειαν, ὅτι προσέκυρσε κυθή-
 ροις.

Κυπρογένειαν δ', ὅτι γέντο πολυκλύσῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 Ἡδὲ Φιλομμηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη 200
 Τῇ δ' ἔρ' ὠμάρτησε, καὶ ἱμερ' ἔσπετο καλός,
 Γεινομένη ταπρῶτα, θεῶν τ' ἐς Φῦλον ἰότη.
 Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἥ δὲ λέλογχε
 μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Παρθενίης τ' ὁάρας· μαιδήματα τ' ἐξαπάτας τε, 205
 Τέρψιν τε γλυκερὴν, Φιλότητα τε, μιλίχιν τε.

Τῆς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπὶ κλησὶν καλέσκειν,
 Παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανός, ὅς τέκεν αὐτός.
 Φάσκει δὲ, τιτάνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
 ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπιόθεν ἔσεσθαι. 210
 Νύξ δ' ἔτεκε συγγερόν τε μόρον καὶ κῆρα μέλαναν.
 Καὶ Θάνατον· τέκε δ' ἵπνον· ἔτικτε δὲ Φῦλον Ὀνεί-
 ρων,

Οὐ-

188. Μῆδεά θ'.) Non video | τίς, excuso. ἀδάμαντι, & in
 quomodo ἀδάμαντος ad sen- | interpretatione Latina pro-
 sum applicari possit. Lege | ferrum ferro, reponendum,
 itaque cum exemplari Venet. | Nam κάββαλ', & quae sequun-
 tur,

*Festucis que ut prius reſectis; ferrum
Proiecit circa Epirum undis agitatum in pontum.
Sic ferebantur per pelagus longo tempore: circumcirca
vero alba*

*Spuma ab immortalī corpore oriebatur: in ea puella
Innutrita eſt: primum vero ad Cytheras divinas
Vehebatur, inde tum circumfluam pervenit ad Cyprum.
Prodiit vero veneranda formoſa Dea: circum vero herba
Pedibus ſub mollibus creſcebat: Aphroditem autem ipſam
Spuma proſtatam Deam, & decoram pulchris ſeris Cy-
theream,*

*Nominant tam Dii quam homines: eo quod in ſpuma
Nutrita fuit: Cytheream autem quod appulit Cytheris:
Cyprigenam vero, quod nata ſit undoſa in Cypro:
Atque amantem genitalia, quia ex genitalibus emerſit.
Hanc vero Amor comitatus eſt, & Cupido ſequebatur
pulober.*

*Natam primum, & Deorum ad cœlum euntem.
Hunc vero ab initio honorem habet, atque ſortiſta eſt
Sortem inter homines & immortales Deos,
Virgineas confabulationes, & riſus, & deceptiones,
Oblectationemque ſuavem, & amicitiam, blanditiasque.*

*Illos vero pater Titanas cognomento vocabat,
Filios objurgans magnus Cœlus, quos genuit ipſe. (traſſe
Dicebat porro, feſtinantes ex protervia magnum pa-
Facinus, cujus deinceps ultio in poſterum futura ſit.
Nox præterea peperit odioſum Fatum, & Parcam atram,
Et Mortem: peperit etiam Somnum. peperit vero agmen
Somniaſtorum:*

Quæ

tur, de ipſis genitalibus omni-
no intelligenda ſunt. Ibidem
quoque Hæſius πελ.

109. (Φέρει.) Τιτάνορας

quidam exponunt nocentes, ſed
judicet lector, num potior ſit
interpretatio, extendentes, ſci-
licet manum.

Οὔτινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νύξ ἐρεβυνή.
 Δεύτερον αὖ μῶμον, καὶ Οἷζυν ἀλγινόεσσιν.
 Ἔσπερίδας θ', αἷς μῆλα πέρην κλυτὰ Ὠκεανοῖο 215
 Χρύσεια καλὰ μέλυσσι, φέροντά τε δένδρεα καρπόν.
 Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποιίνης,
 Κλωθῶ τε, Λάχεσιν τε, καὶ Ἄτροπον· αἶτε βροτοῖσι
 Γεινομένοισι διδάσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,
 Αἷτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιξασίας ἐφέπασαί, 220
 Οὐδέποτε λήγῃσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο.
 Πρὶν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὅπιν ὅσις αἰμάρτη
 Τίητε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νύξ ὅλοή· μετὰ τήν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα,
 Γῆρας τ' ἐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον. 225
 Αὐτὰρ Ἔρις συγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
 Λήθην τε, Λοιμόν τε, καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,
 Ἰσμῖνας τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκτασίας τε,
 Νείκεά τε, ψευδέας τε Λάγους, Ἀμφιλογίας τε,
 Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλοισιν· 230
 Ὅρκον θ', ὃς ᾗ πλεῖστον ἐπιχθονίης ἀνθρώπου
 Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπίσρκαν ὁμόσση.
 Νηρέα τ' αἰψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντῳ,
 Πρῶτον παῖδων· αὐτὰρ καλέεσσι γέροντα,
 Οὔνεκα νημερτής τε καὶ ἥπιος· ἔδδ' ἐθεμισέων 235
 Λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δῖνεα οἶδεν.
 Αὐτίς δ' αὖ θαύμαντα μέγαν, καὶ ἀγῆνορα Φόρ-
 κυν,
 Γαίην μισγόμενῳ, καὶ Κηφῶ καλλιπάρῃῃ,

BÜ-

227. Λήθη.) Alii legunt | magis convenire videtur
 λιμόν, & fortasse non male. | φόδες quoniam φόνας, quia supra
 Sic ut etiam vers. sequenti | in Aspide vers. 155. conjun-
 xit

Qua nulli mixta Dea peperit Nox obscura.
 Rursum postea Momum, & Ærumniam dolore plenam,
 Hesperidesque, quibus mala ultra inclytum Oceanum
 Aurea pulchra cura sunt, ferentesque arbores fructus,
 Et fatales Deas, & Parcas genuit immites,
 Cloroque, Lachesisque, & Atropon: qua mortalibus
 Nascensibus dant habendum bonumque malumque,
 Quaque hominumque Deorumque delicta persequentes,
 Nunquam desinunt Dea a vehementi ira,
 Priusquam illi rependerint malam ultionem, quisquis
 peccarit. (bus,
 Peperit praterea & Nemefin, cladem mortalibus homini.
 Nox perniciofa: post hanc Fraudem enixa est, & Amicitia,
 Seniumque noxium, & Contentionem peperit pertinacē.
 Caterum Contentio odiosa peperit quidem Laborem mo-
 lestum,
 Oblivionemque, Pestemque, & Dolores lacrymabiles,
 Pugnasque, Cadesque, Præliaque, Stragesque virorum,
 Jurgiaque, mendacesque Sermones. Disceptationesque,
 Legum contemptum, Noxamque, familiares inter sese:
 Juramentumque quod plurimum terrestres homines
 Ledit, quando quispiam volens pejeraverit:
 Nereumque alienum a mendacia, & veracem genuit
 Pontus,
 Maximum natu filiorum: sed vocant senem,
 Eo quod verus atque placidus: nec juris & aequi
 Obliviscitur, sed iusta & mansueta consilia novit. (cyn,
 Deinde rursum Thaumantem magnum & fortem Phor-
 Terra commistus, & Ceto pulchris genis pradam,
 Eury-

xit etiam Poëta hæc duo φέ- | legunt κητώ. ἢ πόντω γὰρ τὰ
 60 & ἀνδροκτασίη. | κήτη διάγει αἰώθειαν ἰσχυρά-
 238. Καὶ τὰ καὶ πόντος.) Alii | τατα ὅττα καὶ εὐμεγέδεια.

Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντ' ἐνὶ Φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
 Νηρῆ' δ' ἐγένοντο μεγάρτα τέκνα θεάων 240
 Πόντῳ ἐν αἰτρυγέτῳ, καὶ Δωρίδ' ἠυκόμοιο,
 Κέρης Ὠκεανοῖο τελήεντ' ποταμοῖο,
 Πρωτῷ τ', Εὐκράτῃ τε, Σαῷ τ', Ἀμφιτρίτῃ τε,
 Εὐδώρῃ τε, Θέτις τε, Γαλήνῃ τε, Γλαύκῃ τε,
 Κυμοδόῃ, Σπειῷ τε Θοῇ, Θαλίῃ τ' ἐρέεσσα. 245
 Καὶ Μελίτῃ χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμένῃ, καὶ Ἀγαυῇ,
 Πασιδῇ τ', Ἐρατῷ τε καὶ Εὐνείῃ ῥοδόπηχυν,
 Δωτῷ τε, Πρωτῷ τε, Φέρυσσά τε, Δυναμένη τε,
 Νησαίῃ τε, καὶ Ἀκταίῃ, καὶ Πρωτομέδεια,
 Δωρίς, καὶ Πανόπῃ, καὶ εὐειδῆς Γαλάτεια, 250
 Ἴπποδόῃ τ' ἐρέεσσα, καὶ Ἴππονόῃ ῥοδόπηχυν,
 Κυμοδόκῃ θ', ἥ κύματ' ἐν ἠερεϊδῇ πόντῳ,
 Πνοίσις τε ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
 Ῥεῖα πρηύνει, καὶ εὐσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ.
 Κυμῶτ', Ἠϊόῃ τε, εὐσέφανός θ' Ἀλιμήδῃ, 255
 Γλαυκονόμῃ τε Φιλομμειδῆς, καὶ Ποντοπόρεια,
 Λεαγόρῃ τε, καὶ Εὐαγόρῃ, καὶ Λαομέδεια.
 Πυλινόρῃ τε, καὶ Αὐτανόῃ, καὶ Λυστιάνασσα,
 Εὐάρενῃ τε Φυῖν τ' ἐρατῇ, καὶ εἰδ' ἄμωμ'.
 Καὶ Ψαμάθῃ χαρίεσσα δέμας, δῖῃ τε Μενίπῃ 260
 Νησῷ τ', Εὐπόμπῃ τε, Θεμισῷ τε, Πρανόῃ τε.
 Νημερτῆς θ', ἥ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
 Αὐταὶ μὲν Νηρῆ' ἀμύμον' ἐξεγένοντο
 Κῆρας πεντήκοντα ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖα.
 Θαύμας δ' Ὠκεανοῖο βαθυρρεῖταιο θυγάτρα 265
 Ἠγά-

240. Μεγάρτα.) Alii le- | μεγάλα, ἐπέεσσα, ἢ ὑπερβα-
 ρυτικὰ μεγάρτα τέκνα, id est | φανὰ τέκνα, διὰ τὸ κάλλος.

Eurybiamque, ferreum in pectore animum habentem.

Ex Nereo porro prognata sunt perquam amabiles filiae

Dearum

Ponto in infractuoso, & ex Doride pulchricoma,

Filia Oceani rotundi fluvii,

Protoque, Eucrateque, Saoque, Amphitriteque,

Eydoraque, Thetisque, Galeneque, Glauceque,

Cymotboë, Spioque velox, Thaliaque jucunda,

Et Melita gratiosa, & Eulimene & Agave,

Pasitheaque, Eratoque, & Eunice roseis lacertis pradita,

Doroque, Protoque, Pberusaque, Dynameneque,

Nesaeque, & Actaea, & Protomedia.

Doris, & Panope, & speciosa Galatea,

Hippotboëque lepida, & Hippone roseis lacertis pradita,

Cymodoceque, qua fluctus in obscuro ponto,

Et flatus divinorum ventorum, una cum Cymatolege,

Facile mitigat, & cum pulchros talos habente Amphitrite:

Cymoque, Ejoneque, pulchreque coronata Halimede,

Glaucomeque bilaris, & Pontoporia,

Liagoreque, & Euagore, & Laomedia:

Polynomeque, & Autonoe, & Lysianassa,

Euarneque tam indolis grata, quam inculpata forma.

Et Psamathe decora corpore. divinaque Menippe:

Nesoque, Eupompeque, Themistoque, Pronoeque,

Nemertesque, qua patris habet animum immortalis,

Ha quidem ex Nereo inculpato procreatae sunt

Filiae quinquaginta, inculpata opera callentes.

Thaumas vero Oceani profundis flui filiam

Duxit

Ἠγάγετ' Ἠλέκτρην. ἥ δ' ὤκεϊαν τέκεν Ἴριν,
 Ἠυκόμης θ' Ἀρπυίας, Ἀελλώ τ', Ωκυπέτην τε,
 Αἶ ῥ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἔπονται,
 Ωκείης πτερύγεσσι μεταχρόνια γὰρ ἱάλλον.
 Φόρκυϊ δ' αὖ Κητῶ Γραίας τέκε καλλιπαρήγας. 270
 Ἐκ γενετῆς πολιὰς, τὰς δὲ Γραίας καλέεσιν
 Ἀθάνατοί, τε θεοὶ, χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι.
 Περφρηδῶ τ' εὖπεπλον, Ἐνυῶ τε κροκόπεπλον,
 Γοργῆς θ' αἱ ναίεσι πέτρην κλυτὰς Ωκεανοῖο,
 Ἐξατιῇ πρὸς νυκτός. Ἰν' Ἐσπερίδες λιγύφανοι, 275
 Σθεινῶ τε, Εὐρυάλῃ τε, μέδασσά τε, λυγρὰ παθῆσα.
 Ἡ μὲν ἔην θνητὴ, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω
 Αἱ δύο. τῇ δὲ μὴ παρελέξατο κυανοχαίτης,
 Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν, 280
 Ἐξέθορε χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ἵππος.
 Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ωκεανὸς περὶ πηγὰς
 Γείνεθ', ὃδ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ Φίλησι.
 Χ' ὅς μιν ἀποπτάμενος, προλιπὼν χθόνα μητέρα
 μῆλων,

Ἴκετ' ἐς ἀθανάτας· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει, 285
 Βροντὴν τε σεροπὴν τε Φέρων Διὶ μητιόεντι.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρυονῆα,
 Μιχθεὶς Καλλιρόη κῆρη κλυτὰς Ωκεανοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίη Ἡρακληείη,

B8-

269. Μεταχρόνια.) In cœlum
 volabant: cœlum enim etiam
 χρόνιον dici annotat Schol.
 sed sunt, qui legant μεταχρό-
 νια, ut sit relicta terra.

270. Καλλιπ.) Αἱ, καλλι-
 πάρηθ.

288. Μιχθεὶς.) Versus hic
 in omnibus exemplaribus col-
 locatus reperitur 9. vers. su-
 perius,

Duxit Elestram, hac autem celerem peperit Irim,
 Pulchrisomasque Harpyias, Aëllouque, Ocypetenque,
 Quæ ventorum flamina, & aves assequuntur
 Pernicibus alis. in cælo enim degentes volitant.
 Phorco post hac Cero Graas peperit pulchris genis pradi-
 A partu canas, quas ob id Graas vocant (tas,
 Immortalesque Dii, humique incedentes homines.
 Pephredoque pulchro peplo, Enyoque croceo peplo,
 Gorgonesque, quæ habitant celebrem Oceanum,
 In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides arguta,
 Sthenoque, Euryaleque, Medusaque, gravia perpeffa.
 Ipsa erat mortalis, ast alis immortales, & senio non ob-
 noxia

Dua: cum una concubuit carulea casarie Neptunus
 In molli prato & floribus vernis.

Ejus autem Perseus caput cum amputasset,
 Exiliit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.
 Huic quidē cognomentum erat, quod Oceani apud fontes
 Natus esset: ceterum hic ensē aureum tenebat mani-
 bus caris: (rum,

Et ille quidem cum avolasset, relicta terra matre peco-
 Pervenit ad immortales: Jovis vero in domo habitat,
 Tonitruque & fulgur ferens Jovi prudenti.
 Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem,
 Mixtus Calliroæ filia nobilis Oceani.
 Illum quidem armis exuit vis Herculana,

Boves

perius, post illum Εἰς μαλακῶν. | liroë. Quocirca nos G. Cante-
 cum tamen eo pertinere nul- | rum sequuti, versum illum
 lo modo possit. Nam tres tan- | huc transfulimus. Nam hoc
 tum traduntur Gorgones, | cum historia plane convenit,
 Stheno, Euryale, & Medusa, | quæ tota repetitur Κῆρυ δ' Ὀκε-
 neque in his recensetur Cal- | αροῖο. supra in Aspidē, vers. 142.
 297. Σπῆ.)

Βασί παρ εἰλιπόδεσσι, περιρρύτω εἰν Ἐρυθείῃ· 290
 Ἥματι τῷ, ὅτε περ βῆς ἤλασεν εὐρυμετώπης
 Τίρυνθ' εἰς ἰεῖρην, διαβάς πόρον Ωκεανοῖο,
 Ὄρθον τε κτεῖνας, καὶ βυκόλον Εὐρυτίωνα.
 Σταθμῷ ἐν ἡερόεντι, πέτρην κλυτῇ Ωκεανοῖο.
 Ἡ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, ὃδ' ἐν ἑοικὸς 295
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, ὃδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆι ἐνὶ γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον' Ἐχιδνάν·
 Ἥμισυ μὲν νύμφην ἐλικώπιδα, καλλιπάρην,
 Ἥμισυ δ' αὐτὲ πέλωρον ὄφιν, δεινὸν τε μέγαν τε,
 Πρικίλον, ὠμησὴν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης· 300
 Ἐνθα δέ οἱ σπέϕ' ἐστὶ κάτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλὲς ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώ-
 πων·

Ἐνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
 Ἡ δ' ἔρυσ' εἰν Αἰμίβοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ Ἐχιδνᾷ,
 Αἰθάνατ' ὀνύμφη ἀγῆρατ', ἥματα πάντα. 305
 Τῇ δὲ Τυφάονα φασὶ μιγήμεναι ἐν Φιλότῃ,
 Δεινὸν θ' ὕβρισιν τ' ἀνεμον, ἐλικώπεδι κέρῃ.
 Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη, τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
 Ὄρθον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆι.
 Δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, ὅτι Φατειὸν, 310
 Κέρβερον ὠμησὴν, αἶδεω κύνα χαλκεόφωνον,
 Πεντηκόντοκάρηνον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε.
 Τὸ τρίτον, Ἴδρην αὖτις ἐγένετο λύγρ' εἰδυῖαν
 Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενας Ἥρη,
 Ἀπλητον κοτέεσσα βίη Ἡρακλειῇ. 315

καὶ

297. Σπῆι) Alii rectius le-
gunt σπέει, σπέος, εἶος, τῷ,
antrum.

321. Χαροπόιο.) Χαροπός, la-
titiam cordis vultu, prodens.
Pecua

*Boves apud flexipedes, circumflua in Erythia:
 Die illo cum hoves egit latas frontes habentes
 Tirynthum in sacram, mensus iter Oceani,
 Orboque interfecto, & bubulco Eurytione,
 Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.
 Ipsa insuper peperit aliud monstrum, perplexum nihil
 simile*

*Mortalibus hominibus, neque immortalibus Diis,
 Specu in concavo; divinam animo infracto Echidnam:
 Dimidio nympham, nigris oculis, pulchris genis,
 Dimidio item ingentem serpentem, horrendumque ma-
 gnumque,*

*Varium, crudivorum, divinae sub cavernis terra,
 Illic vero ei specus est in imo, cava sub petra,
 Procul ab immortalibusq; Diis mortalibusq; hominibus:
 Ibi sane ei destinarunt Dii inclytas domos incolere.
 Atque coërcebatur in Arimis sub terra tetra Echidna,
 Immortalis nymphea & senii experta, diebus omnibus.
 Huic Typhaonem ajunt mixtum esse amore,
 Vebementem & violentum ventum, nigris oculis decora
 puella.*

*Illam vero gravidam facta, peperit fortes filios.
 Ortum quidem primo canem peperit Geryont. (lem,
 Iterum secundo edidit partu immensum, minime effabi-
 Cerberum crudivorum, Plutonis canem area voce,
 Quinquaginta capitum, impudentemque fortemque.
 Tertio, Hydram rursus genuit abominabilem
 Lernaam, quam enutrivit Dea albis ulvis Juno,
 Insatiabiliter indignans virtuti Herculanæ,*

Ac

Peculiariter autem *χρῆμα* color putatur esse cæsius vel
 quoddam dicitur *χάρορι* & *χάρορι*, qui eo sunt præditi. Is
 hic pro fulvo leone sumitur.

Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεΐ χαλκῷ
 Ἀμφιτρυωνιάδης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Ἰολαῷ,
 Ἡρακλῆς, βελήσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
 Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέεσαν ἀμαίμακτον πῦρ,
 Δεινὴν τε, μεγάλην τε, ποδώκεά τε, κρατερὴν τε. 320
 Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν, χαροπόιο λέον-
 τος,

Ἡ δὲ χιμαίρης· ἡ δ' ὄφις κρατεροῖο δράκοντος.
 Πρόθελέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 Δεινὸν ἀποπνείσσει πυρὸς μὲν αἰθομένοιο.
 Τὴν μὲν Πήγασος εἶλε, καὶ ἑσθλὸς Βελλεροφόν-
 τος. 325

Ἡ δ' ἄρα Σφίγγ' ὀλοὴν τέκε, Καδμείοισιν ὄλεθρον,
 Ὄρθω ὑποδηθεῖσα· Νεμειᾶϊόν τε λέοντα,
 Τὸν ῥ' Ἥρη θρέψασα, Διὸς κυδνὴ παράκοιτις,
 Γυνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.
 Ἐνθ' ἄρ' ὅγ' οἰκείων, ἐλεφαίρετο Φῦλ' ἀνθρώπων, 330
 Κοιρανέων τρητοῖο Νεμείης, ἡ δ' Ἀπέσαντος.
 Ἀλλὰ ἐῖς ἐδάμασσε βίης Ἡρακλεΐης,
 Κητώ δ' ὀπλότατον, Φόρκυϊ Φιλότῃτι μιγεῖσα,
 Γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρμυῆς κεύθεσι γαίης,
 Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρῦσα μῆλα φυλάσ-
 σει. 335

Τῆτο μὲν ἐκ Κητῆς καὶ Φόρκυος γένεσι.
 Τηθύς δ' Ὠκεανῷ ποταμῆς τέκε δινήεντας,
 Νεῖλον τ', Ἀλφειὸν τε, καὶ Ἡριδανὸν βαθυδίνην,
 Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἴστρον καλλιρέεθρον,
 Φᾶσιν τε, Ῥῆσον τ', Ἀχελώϊον ἀργυροδίνην, 340
 Νέεσσον τε, Ῥοδίων θ', Ἀλιάκμονά θ', Ἐπτάπορόν
 τε

Γρήνικόν τε, καὶ Αἴσηπον, Θείον τε Σιμῶντα,
 Πηνειὸν τε, καὶ Ἑρμον, εὐρρείτην τε Κάϊκον,
 Σαγγαρίον τε μέγαν, Λαδωνά τε, παρθένιον τε.

*Ac illam quidem Jovis filius occidit sevo ferro.
 Amphitryoniades, cum bellicoso Iolao,
 Hercules, ex consiliis Minervæ prædatrix. (ignem,
 Tum ipsa Chimaram peperit, spirantem terribilem
 Trucemque, magnamque, pernicemque, validamque,
 Illius erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
 Alterum capella: tertium vero serpentis robusti draconis.
 Ante leo, pone vero draco, in medio autem capra,
 Horrende efflans ignis robur ardentis.
 Hanc quidem Pegasus cepit, & strenuus Bellerophontes,
 Illa fane Sphingem exitialem peperit, Cadmeis perni-
 ciem,*

*Ab Orthis subacta: Nemeæumque leonem,
 Quem Juno cum enutrivisset, Jovis veneranda uxor,
 In locis fertilibus collocavit Nemea, cladem hominibus.
 Ibi sane hic commorans, decipiebat tribus hominum,
 Imperans cavernosæ Nemeæ, atque Apesanti.
 Sed ipsum robur domuit virtutis Herculanæ.
 Ceto vero minimum natu, cum Phorcæ amore mixta,
 Peperit gravem serpentem, qui obscura in latibus terræ
 Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.
 Hoc quidem ex Ceto & Phorcæ genus est.*

*Tetbys autem Oceano flumina peperit vorticosa,
 Nilumque, Alpheumque, & Eridanum profundos vor-
 tices habentem*

*Strymonem, Meandramque, & Istrum putchrislum,
 Pbæsinque, Rhesumque, Acheloiûm argenti vorricem,
 Nessumque, Rhodumque, Haliacmonemque, Heptapo-
 rumque*

*Granicumque, & Æsopum, divinumque Simoënta,
 Peneumque, & Hermum, amœneque fluentem Caicum,
 Sangariumque magnum, Ladonemque. Parthenium-
 que,*

Εὐνὸν τε, καὶ Ἀρδησκον, Θείον τε Σκάμανδρον, 345
 Τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἱ κατὰ γαῖαν
 Ἄνδρας κερίζουσιν. Ἀπόλλωνι ξύν ἄνακτι,
 Καὶ ποταμοῖς ταύτην δὲ Διὸς παρά μοῖραν ἔχου-
 σι,

Πειθώ τ', Ἀδμήτη τε, Ἰάνθῃ τ', Ἠλέκτρῃ τε,
 Δωρίς τε, Πρυμνώ τε, καὶ Οὐρανίῃ Θεοειδῆς, 350
 Ἰππώ τε, Κλυμένη τε, Ροδία τε, Καλλιρόῃ τε,
 Ζευξώ τε, Κλυτίῃ τε, Ἰδυϊά τε, Πασιδῶνι τε,
 Πληξαύρῃ τε, Γαλαξαύρῃ τε, ἑρατῇ τε Διώνῃ,
 Μηλόβοσις τε, Θόῃ τε, καὶ εὐειδῆς Πολυδῶρῃ,
 Κερκῆϊς τε Φυῖν ἑρατῇ, Πλατῶ τε Βοῶπις, 355
 Περσηῖς τ', Ἰάνειρά τε. Ἀκάσῃ τε, Ξάνθῃ τε,
 Πετραίῃ τ' ἐρώεσσα, Μενεσφῶ τ', Εὐρώπῃ τε,
 Μητις τ', Ευρυνόμῃ τε. Τελεσφῶ τε κροκόπεπλῳ
 Κρισίῃ τ', Ἀσίῃ τε, καὶ ἡμερόεσσα Καλυψώ
 Εὐδῶρῃ τε, Τύχῃ τε, καὶ Ἀμφιρῶ, Ωκυρόῃ τε 360
 Καὶ Στύξ, ἥ δὴ σφέων προφερεσάτη ἐστὶν ἀπα-
 σέων.

Αὐταὶ δ' Ὠκεανῶ καὶ Τηθύῳ ἐξεγένοντο
 Πρεσβύταται κῆραι· πολλά γέ μιν εἰσι καὶ ἄλλαι.
 Τρεῖς γὰρ χιλιάδ' εἰσι τανύσφυροι Ὠκεανίνας,
 Αἱ ῥα πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης 365
 Πάντη ὁμῶς ἐφέπῃσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχῆδ' ῥέοντες,
 Τίεες Ὠκεανῶ, τῶν γέινατο πότνια Τηθύς·
 Τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα ἐνίσπιν'·

Οἱ

345. Εὐνιον.) In nonnul-
 lis exemplaribus est Ἀλ-
 δίσκος, pro Ἀρδησκω.

356. Ἀκάσῃ.) Ab ἀκάω a-
 cuo, accentus retrahitur, di-
 scriminis causa, ἀκατός, ἡ, ὁ,
 sic

*Euenumque, & Ardescum, divinumque Scamandrum.
Peperit quoque filiarum sacrum genus, quæ per terram
Viros a teneris educant, una cum Apolline rege,
Et fluminibus: hanc vero a Jove sortem habent,
Pitboque, Admeteque, Lanthæque, Electraque,
Dorisque, Prymnoque, & Urania forma Deam refe-
rens,*

*Hippoque, Clymeneque, Rhodiaque, Calliroëque,
Zeuxoque, Clytieque, Idyiaque, Pasitiboëque,
Plexaureque, & Galaxaure, amabilisque Dione,
Melobosisque, Tiboëque, & venusta Polydora,
Cercëisque indole amabilis, Plutoque bovinis oculis,
Perseisque, Ianiraque, Acasteque, Xanthique.
Petræaque lepida, Menestiboque, Europaque,
Metisque, Eurynomeque, Telestiboque croceo peplo:
Crisieque, Asiaque & amabilis Calypso:
Eudoreque, Tycheque, & Amphiro, Ocyroëque:
Et Stryx, quæ ipsarum excellentissima est omnium.
Atque hæ Oceano & Tethyde prognatæ sunt,
Grandiores natu filia. multæ quidem sunt & aliæ,
Ter mille enim sunt celeres filia Oceani,
Quæ sane dispersæ terram, & profunditates lacus,
Passim pariter incolunt, Dearum splendida proles.
Tot rursus alii fluvii cum strepitu fluentes,
Filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys:
Quorum nomina difficile omnium mortalem virum pro-
loqui:*

Sed

hic ἔρασος amabilis: at quum
est nomen viri, retrahitur
accentus, Ἐρας, Rom. 16.
23. vel ab ἄκρας, ἡ, or, non
ornatus, καλῶς, orno. Joh.

Tzetzes: ἀκράς, ἡ διαπραΐα,
sanatio, ἀκρίωμα, medicor.
ἀκρίτης, ὅ, ο, Medicus. Verum
primum Erymon convenien-
tius videtur.

Οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν οἱ ἂν περιναιετάωσι, 370
 Θεία δ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπρὰν τε Σελήνην,
 Ἡώθ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνεται,
 Ἀθανάτοισ τε θεοῖς τοῖ ἔρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 Γεῖναθ', ὑπεύνηθεῖς ὑπερίονθ' ἐν Φιλότῃτι.
 Κρίω δ' Εὐρυβίῃ τίκτεν, Φιλότῃτι μιγείσα, 375
 Ἀστραῖόν τε μέγαν, Πάλλαντά τε, δῖα θεάων,
 Πέρσην θ', ὅς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνησιν.
 Ἀστραίω δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
 Ἀργέστην, Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον,
 Καὶ νότον, ἐν Φιλότῃτι θεῶ θεὰ εὐνηθεῖσα. 380
 Τῆς δὲ μετ' ἀστέρα τίκτεν Ἐωσφόρον ἡριγένεια,
 Ἄστρα τε λαμπετόωντα τὰ τ' ἔρανός ἐσεφάνωται.
 Στύξ δὲ τέκ' Ὠκεανὸς θυγάτηρ, Πάλλαντι μιγείσα,
 Ζῆλόν καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι,
 Καὶ Κράτθ', ἠδὲ Βίην, ἀριδείκετα γένητο τέκνα, 385
 Τῶν γὰρ ἔς' ἀπάνευθε Διὸς δόμθ', ἔδὲ τις ἔδρη,
 Οὐδ' ὁδὸς, ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει.
 Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἐδριόωνται.
 Ὡς γὰρ ἐξέλευσε Στύξ ἄφθιτθ', Ὠκεανίνῃ,
 Ἡματι τῷ, ὅτε πάντας Ὀλύμπιθ' αἰσχροπητής 390
 Ἀθανάτης ἐκάλεσσε θεὸς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 Εἶπε δ', ὅς ἂν μετὰ εἶο θεῶν Τιτῇσι μάχοιτο,
 Μὴ, τιν ἀπαρράϊσεν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον

Εξέ-

370. Οἱ δὲ ἕκαστοι.) Legitur etiam ὅσοι περιναιετάωσι.

375. Κρίω.) Omnino legendum est & corrigendum, Κρίω δ' Εὐρυβίῃ : ut sit sensus, Eurybiam peperisse Creon, &c.

Nam vir Creus recensetur supra in catalogo filiorum Coeli & Terrae, vers. 134. Eurybiaz autem mulieris sit mentio, v. 239. ubi Εὐρυβίῃ ex Ποσειδῶνι & terra prognata dicitur.

Po-

*Sed singulacim noverunt. quicunque circumbabitant.
 Tibi præterea Solemque magnum, lucentemque Lunam,
 Auroramque, quæ omnibus terrestribus lumen præbet,
 Immortalibusque Diis qui cælum latum tenent,
 Genuit, congressa cum Hyperione in amore.
 Crio autem Eurybia peperit, per amorem mixta,
 Astraumque magnum, Pallantemque, præstantissima
 Dearum,
 Persenque, qui etiam omnes præcellebat peritia.
 Astræo vero Aurora ventos peperit magnanimos,
 Argesten, Zephyrum, Boreamque rapidum,
 Et Notum, in amore cum Deo Dea congressa.
 Post hos vero Aurora stellam genuit Luciferum mane-
 genita,
 Astraque fulgentia, quibus cælum cinctum est.
 Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zelum & Nicen, pulchros talos habentem in adibus,
 Et Robur, atque Vim, præclaros genuit filios,
 Quibus non est seorsim a Jove domus, nec ulla sedes,
 Neque via, qua non illis Deus præt: (bent.
 Sed semper apud Jovem graviter tonantem sedem ha-
 Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceani Filia,
 Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 Immortales vocavit Deos ad altum cælum.
 Dixit autem, quod quisquis una secum Deorum contra
 Titanes pugnet,
 Nulli se adempturum præmia, sed bonorem quemque*

Ha-

Porro in hoc versu pro τίπτεν, legitur etiam τέκεν ἐν φιλότῃτι.

377. Πέρσην θ'.) Legitur etiam ὁς πάσαισι.

379. Ἀργέστην) Alias λαοφῆ-ροκέλευθεν.

393. Μή, τῇ.) Ἀποφραίσαν

reposuimus pro ἀπορήσαν, Hesychium secuti. Videtur autem hic capi vox illa pro vi spoliare, vel simpliciter pro adimere. Sunt tamen qui malunt pro carere accipere.

Ἐξέμεν, ἦν τοπάρῃ γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' ἔφαθ' ὅσις ἀτιμῃ ὑπὸ Κρόνου ἢ ἀγέρας
 5ῃ, 395

Τιμῆς καὶ γερῶν ἐπιβησέμεν ἢ θέμις ἐστὶ.
 Ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στύξ ἀφ' οἷοιο ἑλμπόνδε
 Σὺν σφίσι παίδεσσιν, Φίλῃ διὰ μῆδεα πατρός.
 Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.
 Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρκον· 400
 Παῖδας δ' ἤματα πάντα εἰς μεταναιέτας εἶναι·
 ὧς δ' αὖτως πάντεσσι διαμπερές, ὥσπερ ὑπέστη,
 Ἐξετέλεσσ' αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ, ἥδ' ἀνάσσει,
 Φοίβη δ' αὖ καὶ πολυήρατον ἦλθεν εἰς εὐνὴν.
 Κυσσαμένη δ' ἤπειτα θεὰ θεῶν ἐν Φιλότῃτι, 405
 Λητῶ κυανόπεπλον ἐγείνατο μείλιχον αἰεὶ,
 Ἦπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς οὐλύμπῃ·
 Γείνατο δ' Ἀσπερίην εὐώνυμον, ἦν ποτε Πέρσης
 Ἠγάγετ' εἰς μέγα δῶμα, Φίλῃν κεκλήσθαι ἀκοι-
 τιν. 410

Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη Ἐκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 Μοῖραν ἔχει, θάλας τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἡ δὲ καὶ ἀσπερόντ' ὑπ' ἄραν' ἔμμορε τιμῆς,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλισα. 415
 Καὶ γὰρ νῦν ὅτε πᾶς τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 Ἐρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,
 Κεκλήσκει Ἐκάτην· πολλὰ γὰρ οἱ ἔσπετο τιμὴ
 ῥῆϊα μάλ', ὧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέχεται εὐχάς·
 Καὶ οἱ ὄλβον ὀπάσσει· ἐπεὶ δυνάμεις γε πάρεσιν. 420
 Ὅσσοι

Habiturum, quem antea inter immortales Deos.

*Illum etiam dixit, qui honoris expers fuerit sub Saturno
& immunis,*

Ad honores ac premia proveclurum, ut fas est.

Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum

Cum suis filiis cari per consilia patris.

Ipsam vero Jupiter honoravit, eximia quoque dona dedit.

*Ipsam enim constituit Deorum magnum ut sit juramen-
tum,*

Filii autem diebus omnibus sui cobitatores ut sint,

Similiter etiam omnibus prorsus, sicuti pollicitus erat,

*Perfecit : ipse autem prepotens est, atque regem
agit.*

Phabe porro Cœi peroptabilem venit ad lectum.

Gravida vero facta deinde Dea Dei in amore,

Latonem cœruleo peplo peperit blandam semper,

Mitem hominibus atque immortalibus Diis,

Suavem ab initio, in primis bilarem intra Olympum,

Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perseus

Duxit in amplam domum, cara ut vocetur uxor.

*Illa autem, gravidata Hecaten peperit, quam super
omnes*

*Jupiter Saturnius honoravit : dedit vero ei splendida
dona,*

Potestatem ut habeat terraque & infrugiferi maris,

Imo etiam stelligero sub cœlo sortita est honorem,

Immortalibusque Diis honorata est maxime.

*Etenim nunc quando alicubi aliquis terrestrium homi-
num*

Faciens sacra honesta ex lege expiat,

Invocat Hecatem : ingens vero eum sequitur honor

Facillime, cujus benevola Dea suscipit preces :

Et illi divitias largitur ; nam facultas ipsi adest.

Ὅσσοι γὰρ Γαῖης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,
 Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τῶν δ' ἔχει αἴσαν ἀπάντων.
 Οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐβίησατο, ἔδ' ἔ' ἀπὸ πύρα.
 Ὅσσ' ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι Θεοῖσιν.
 Ἀλλ' ἔχει ὡς τοπρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασ-
 μός. 425

Οὐδ' ὅτι μενογένης, ἥσσαν Θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ ἔρανῳ, ἠδὲ θαλάσῃ.
 Ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
 Ὡς δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίνεται, ἠδ' ὀνίνησιν,
 Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ἥκ' ἐθέλησιν. 430
 Ἡ δ' ὅπ' ὅτ' ἐς πόλεμον Φθισήνορα θωρήσσονται.
 Ἀνέρες, ἔνθα Θεὰ παραγίνεται οἷς κ' ἐθέλησι,
 Νίκην προφρονέως ὀπάσαι καὶ κῦδ' ὀρεῖται,
 Ἐν τε δίκη βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει.
 Ἐθλήδ' αὖθ' ὅπ' ὅτ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀθλεύουσιν, 435
 ἔνθα Θεὰ καὶ τοῖς παραγίνεται, ἠδ' ὀνίνησι.
 Νικήσας δὲ βίῃ καὶ κάρτει, καλὸν ἄεθλον
 ῥεῖα φέρει, χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδ' ὀπάζει.
 Ἐθλήδ' ἵππῃεσσι παρεσάμεν, οἷς κ' ἐθέλησι,
 Καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δυσπέμφετον ἐργάζονται, 440
 Εὐχονται δ' ἑκάτη, καὶ ἐρικτύπῳ ἔννοσιγαίῳ,
 ῥηϊδίως δ' ἄγρην κυδὴν Θεὸς ὥπασε πολλήν,
 ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινόμενῃν, ἐθέλῃσά γε θυμῷ.
 Ἐθλήδ' ἐν σαθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληΐδ' αἶψιν,
 Βυκολίας τ', ἀγέλας τε, καὶ αἰπόλια πλατὲ αἰ-
 γῶν, 445
 Ποίμνας τ' εἰροπόκων γ' οἴων, θυμῷ γε θέλῃσα.

ἔξ

430. Ἐν τ' ἀγορῇ.) Hic pro
 δι. 3. repositum est αἴτ', & pro
 οἱ κ', αἱ κ'.

436. Ἐνθα.) Aut legendum
 est τοῖς pro τοῖσι, aut pro πα-
 ραγίνεται aliud verbum repo-
 nen-

*Quotquot enim Terra Caeloque prognati sunt, (mnium.
Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sortem o-
Neque quicquam ipsi Saturnius per vim ademit, neque*

privavit

*Eorum quaecunque sortita est Titanas inter priores Deos.
Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio.*

*Nec quia unigenita, minorem Dea sortita est honorem,
Et potestatem tam in terra ac caelo, quam in mari:*

*Sed insuper multo magis, quoniam Jupiter honorat
Cui vero vult, magnifice praesto est, atque juvat, (ipsam.*

*Inque concione inter homines eminet, qua scilicet volue-
Atque quando ad bellum perdens viros armantur (rit.*

Viri, tum Dea adest quibus voluerit,

V. Et oriam promptam praebeat, & laudem porrigat.

Inque iudicio reges apud venerandos sedet.

Bona insuper quando viri in certamine colluctantur;

Ibi Dea & illis praesto est, atque juvat.

*Qui vero vicerit virtute & robore, pulchrum premium
Facile fert, letusque parentibus gloriam dat.*

Bona item equitibus adesse, quibus valuerit:

Et his, qui glaucum mare tempestuosum secant,

Votaque faciunt Hecate, & valde sonanti Neptuno.

Facile etiam pradam incluta Dea dedit copiosam,

Facile vero abstulit apparentem, valens saltem animo.

Bona praeterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,

Armenta que bonum, gregesque, & greges latus caprarum,

Gregesque lanigerarum ovium, animo saltem valens,

Ex

nendum videtur: certe τοῖσι
παρίσταται sensui aptissimum
esset.

438. ῥῆμα.) Quidam malunt,

φέρει χαίρειν τι, τοκῆσι δὲ κῦδ'.
445. Βυκολίας.) Fortasse
pro βυκόλια metri causa repo-
situm.

480. Κεῖ-

Ἐξ ὀλίγων βριάει, καὶ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μνηογενὴς ἐκ μητρὸς ἔστα.
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεραίεσσι.
 Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης κροτοτρόφον, οἱ μετ' ἐκεί-

νῆν

450

Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο Φάϑ πολυδερκέϑ Ἡῆς.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κροτοτρόφϑ· αἰδὲ τε τιμαί.
 Ρεῖη δ' αὖ δμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε Φαίδιμα τέκνα,
 Ἴσῖν, Δήμητρα, καὶ Ἡῆν χρυσοπέδιλον,
 Ἴφθιμόν τ' Αἰδῶν, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει, 455
 Νηλεὲς ἦτορ ἔχων· καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον,
 Ζῆνά τε μητιόεντα θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Τῷ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
 Καὶ τὰς μὲν κατέπινε Κρόνϑ μέγας, ὅσις ἕκα-

5ϑ

κηδύϑ ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γένεαθ' ἵκοιτο· 460
 τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν ἀρσενίωνων
 Ἀλϑ ἐν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιληίδα τιμήν.
 Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἀστερόεντϑ,
 Οὐμὲν ἀοὶ πέπρωτο ἔῳ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
 Καὶ κρατερῷ περ ἑόντι, Διὸς μεγάλῃ διαβλάς. 465
 Τῷ ὅγε ἔκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
 Παῖδας ἑὸς κατέπινε. Ρεῖν δ' ἔχε πένθϑ ἀλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀν-
 δρῶν.

Τέξεσθαι, τότε ἔπειτα Φίλῃς λιτάνευε τοκῆας
 Τῆς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα, 470
 μήτιν συμφράσσεσθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκῆστα
 Παῖδα Φίλον, τίσαιτο δ' ἐριννῦς πατρὸς ἐοῖο
 Παίδων, ὅς κατέπινε μέγας Κρόνϑ ἀγκυλομή-
 της.

Οἱ δὲ θυγατρὶ Φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
 καὶ οἱ πεφραδέτην ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι 475

Ἀμ-

*Ex paucis facunda facit, & ex multis pauciora reddit.
Adeo sane licet unigenita ex matre existens,
Omnibus inter Deos honorata est muneribus,
Fecit autem ipsam Saturnius alumnam juvenum, qui
post ipsam*

*Oculis aspexerunt lumen multa contuentis Aurora.
Sic ab initio nutriens filios: atque hi sunt honores.
Rhea autem compressa à Saturno peperit illustres liberos,
Vestam, Cererem, & Junonem aureis calceamentis gau-
dentem,*

*Fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
Immite cor habens, & valde sonantem Neptunum,
Jovemque sapientem, Deorum patrem atque hominum,
Cujus & a tonitru concutitur laeta terra.*

*Atque istos quidem deglutiebat Saturnus magnus, qui-
Ex utero sacro matris ad genua venerat: (cunque
Hac agitans, ne ullus clarorum filiorum Caeli
Alius inter Immortales haberet regium decus.*

*Audierat enim ex Terra, & Caelo stellis micante,
Quod sibi fatale esset proprio a filio domari,
Quantumvis robusto existenti, Jovis magni per consilia.
Ideoque hic non cæcam speculationem habuit, sed insti-
dias struens (gravis.*

*Filios suos devorabat: Rheam autem tenebat luctus
Sed quando jam Jovem erat Deorum patrem atque viro-
rum*

*Paritura, jam tum charis supplicabat parentibus
Suis Terraque, & Caelo stellato,
Consilium ut suggererent, quo pacto lateret pariens
Filium charum, possetque ulcisci furias patris sui
Contra filios, quos devorabat ingens Saturnus versutus.
Illi vero filia dilectæ ausculta sunt & morem gesserunt,
Erei commemorarunt, quacunque fati constitutum esset
fieri Circa*

Ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆϊ καὶ υἱεὶ καρτεροθύμῳ,
 Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πτόνα δῆμον,
 Ὅππότε ἄρ' ὀπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
 Πῆνα μέγαν. τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 Κρήτη (ἐν) εὐρείῃ τραφέμεν ἀτισταλλόμενά τε. 480

Ἔνθα μὲν ἵκτο Φέρεσσα Θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Πρώτην ἐς Λύκτον κρύψει δέ ἐ χειρσὶ λαβῶσα
 Ἄντρω ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 Ἀργαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.

Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιζεν 485
 Οὐρανίδῃ μέγ' ἀνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ.

Τὸν τόθ' ἐλὼν χεῖρεσσιν ἐὼν ἐγκάτθετο νηδύν,
 Σχέτλιθ'· ὅδ' ἐνάησε μετὰ Φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
 Ἀντὶ λίθου εὐὸς υἱὸς ἀνίκητ'· καὶ ἀκηδῆς
 Λείπεθ', ὃ μιν τάχ' ἔμελλε βίη καὶ χειρσὶ δαμάσ-
 σας 490

Τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξεν.

Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μὲνθ' καὶ Φαίδιμα
 γυῖα

Ἡὔξετο τοῖο ἀνακτ'· ἐπιπλομένῃ δ' ἐνῖαυτῷ,
 Γαίης ἐννεσίησι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς,
 Ὀν γόνον ἅψ' ἀνέηκε μέγας Κρόν'· ἀγκυλομή-
 της, 495

Νίκηθεῖς τέχνῃσι βίηφί τε παιδὸς ἐοῖο.

Πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων.

Τὸν μὲν Ζεὺς σήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης

Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ, γυάλοις ὑπὸ Παρνησσόιο,

Σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσσω, θαῦμα θνητοῖσι βρυτοῖσι. 500

Δῦσε δὲ πατροκασιγνήτης ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν

Οὐρανίδας, ὅς δῃσε πατὴρ ἀεσιφροσύνησιν,

οἱ

*Circa Saturnum regem, & filium magnanimum,
Miserunt autem in Lyctum, Creta ad pinguem populum,
Cum minimum natu filiorum esset paritura,
Jovem magnum, hunc quidem ipsi suscepit Terra vasta
In Creta lata, ad educandum & enutriendum ab infan-
tia.* (gram,

*Tam quidem pervenit ferens celerem per noctem ni-
Primum ad ipsum Lyctum: abscondit autem ipsum ma-
nibus prebensum*

*Antro in excelso, divina sub latebris terra,
Argao in monte denso sylvofo.* (nus dedit

*Huic autem fasciis involutum magnum lapidem in ma-
Cæli filio, præpotenti Deorum priori regi.*

*Quem tum arreptum manibus, suam condidit in alvum,
Miser; nec cogitavit animo quod sibi in posterum.*

*Pro lapide suus filius invidius & securus
Supereffet, qui ipsum mox esset vi & manibus domitum
Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus esset impe-
raturus.*

*Celeriter autem deinde robur & fortia membra
Crescebant illius regis: revoluta autem anno,
Terra consilio astuto circumventus,
Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
Vidius artibus ac vi filii sui.*

*Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum.
Illum quidem Jupiter firmiter defixit in terram spacio-
Ryto in divina, jugis sub Parnassi, (sam
Monamentum ut sit in posterum, miraculum mortalibus
hominibus.*

*Solvit vero paternos noxiis a vinculis
Cæligenas, quod vinxerat pater ex amentia.*

Qui

Οἳ οἳ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιῶν,
 Δῶκαν δὲ βροντὴν, ἥδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Καὶ ξερὸπὴν τοπρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει. 505
 Τοῖς πίσυνος, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κέρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ωκεανίνην
 Ἠγάγετο κλυμένην, καὶ ὁμὸν λέχῃ· εἰσανέβαινε.
 Ἡδὲ οἱ Ἄτλαντα κρατερόφρονα γέινατο παῖδα·
 Τίχτε δ' ὑπερκύδαντα Μενoitιον, ἥδ' Προμηθεά 510
 Ποικίλον, αἰολόμητιν· ἀμαρτίνοβν τ' Ἐπιμηθεά,
 Ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφειῇσι·
 Πρῶτ' ἄρα γὰρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
 Παρθένον. ὕβρισιν δὲ Μενoitιον εὐρύοπα Ζεὺς
 Εἰς ἔρεβ' ἐκατέπεμψε, βαλὼν ψολόεντι κεραυ-
 νῶ, 515

Εἵνεκ' ἀτασθαλίας τε καὶ ἠνορέης ὑπερόπλη.
 Ἄτλας δ' ἔρανον εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 Πείρασιν ἐν γαίῃ, πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφώνων
 Ἡσῆως, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσι.
 Ταύτην γὰρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεὺς. 520
 Δῆτε δ' ἀλυκτοπέδησι Προμηθεά ποικιλόεσλον,
 Δεσμοῖς ἀρχαλέοισι μέσον διὰ κίον ἐλάσσας.
 Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὥρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὃ γ' ἦ παρ
 Ἥθιεν ἀθάνατον· τὸ τ' αἰέξετο ἴσον ἀπάντη
 Νυκτὸς, ὅσον πρόπαν ἡμᾶρ ἔδοι τανυσίπτερ' ὅρ-
 νις. 525

Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρεσ' ἄλκιος υἱὸς
 Ἡρακλῆς ἔκτειε· κακὴν δ' ἀπὸ νῆσον ἀλαλκεν
 Ἰαπετιονίδῃ, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων·
 Οὐκ αἰέκητι Ζηνὸς ὀλυμπίῃς ὑψιμέδοντ',
 Ὅφρ' Ἡρακλῆ' ὀηθαγενέ' κλέ' εἴη 530

Πλείον

Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
 Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,
 Et fulgur; quæ antea immanis terra occultaverat: (rat.
 Quibus confusus, mortalibus atque immortalibus impe-
 Filiam porro Iapetus pulchros talos habentem Oceania
 dem

Duxit Clymenen, & eundem lectum conscendit.
 Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium:
 Peperit præterea gloria præsignem Menæcium, atque
 Prometheus

Variam, versipellem: stultumque Epimetheum,
 Quinæxa statim ab initio suis hominibus inventoribus
 rerum.

Primus enim Jovis fidam suscepit mulierem
 Virginem. injurium vero Menæcium late videns Jupiter
 In Erebum detruxit, feriens ardenti fulmine,
 Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
 Atlas vero cælum latum sustinet dura ex necessitate,
 Finibus in terra, e regione Hesperidum argutarum
 Stans, capiteque & indefessis manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Jupiter.
 Ligavit vero inevitabilibus compedibus Promethea ver-
 surum,

Vinculis duris mediam per columnam adigens.
 Et ei aquilam immisit expansis alis: cæterum hac bepar
 Comedebat æternum: quin ipsum crescebat tantum ubiq;
 Noctu, quantum toto die edisset extensas alas habens
 avis.

Hunc quidem Alcmena pulchros talos habentis fortis fili-
 Hercules occidit, malam vero morbum profligavit (us
 Ab Iapetionida, & liberavit ab ægritudine:
 Non invito Jove Olympio in alto imperante,
 Quo Herculis Thebis geniti gloria esset

Πλεῖον ἔτ' ἢ τοπάροιθεν ἐπὶ χθόνα παλυξότεραν.
 Ταῦτ' ἄρα αἰζόμενθ' ἵμα αἰριδείκετον υἱόν.
 Καί περ χωόμενθ', καύθη χόλῳ, ὃν πρὶν ἔχεσκεν
 οὔνεκ' ἐρίζετο βυλὰς ὑπερμενείῃ Κρονίωνι.
 Καί γάρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποις 35
 μηκῶνῃ, τότε ἔπειτα μέγαν βῆν πρόφρονι θυμῷ
 Δασσάμενθ' ἐπρέθηκε, Διὸς νόον ἑξαπατίσκων.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρακας τε καὶ ἔγκατα πίοιι δημῷ
 ἔν ρινῶ κατέθηκε, καλύψας γαστρί βοσκή.
 Τῷ δ' αὖτ' ὅσέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ 40
 εὐθετίσας κατέθηκε, καλύψας ἀργεῖι δημῷ.
 Δή τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων αἰριδείκετ' ἀνάκτων,
 ὧ πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαι μοίρας.
 ὣς Φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς 45
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
 ἦκ' ἐπιμειδήσας (δολίης δ' ἔλθετο τέχνης.)
 Ζεὺς κύδιζε, μέγιστε θεῶν αἰειγενετάων,
 τῶν δ' ἔλευ ὅπποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
 Φῆ ῥα δολοφρονέων. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰ-
 δώς 50
 Γινῶ ῥ' ὅδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὅσαστο θυμῷ
 θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.
 Χερσὶ δ' ὄγ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλει-
 φαρ.
 Σώσατο δὲ φρένας· ἀμφὶ χόλῳ δέ μιν ἵκετο θυμόν,
 ὥς ἴδεν ὅσέα λευκὰ βοὸς, δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ. 55
 Ἐκ τῆ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ Φῦλ' ἀνθρώπων
 καί ποτε

337. Δασσάμενθ'.) Finis | νόον ἑξαπατίσκων. ubi Ζηνὸς
 huius versus sic legitur in | nullo modo ferri potest. de
 Ald. & Flor. edition. Ζηνὸς | ἑξαπατίσκων autem (quod
 cen-

Major etiam quam antea, super terram multos pascen-
 Ob id itaq; veneratus honorabat præclarum filium. (item.
 Et licet succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
 Eo quod contendisset consilio cum præpotenti Jove.
 Etenim quando disceptabant inter se Dii mortalesque
 homines

Meconæ, ibi tum magnum bovem volente animo
 Divisum proposuit, Jovis mentem fallens.
 Nam hac quidem parte carnesque & intestina cum pin-
 In pelle deposuit, regens ventre bovino: (qui adipe
 In altera, rursum ossa alba bovis, dolosa arte,
 Rite disponens recondidit regens candida arvina.
 Jamque tunc ipsum allocutus est pater hominumque
 Deorumque:

Japetionida omnium illustrissime regum,
 O amice, quam inique partitus es portiones?
 Sic dixit latenter cum carpens Jupiter perpetua con-
 silia sciens.

Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser,
 Tacite arridens: (dolose autem non immemor erat artis)
 Jupiter gloriosissime, maxime Deorum sempiternorum,
 Harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet.

Dixit sane dolosa cogitans. Jupiter autem æternis
 consilia sciens

Cognovit certe nec ignoravit dolum: mala autem con-
 cipiebat animo

Adversus homines mortales, quæ & perficienda erant.

Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.

Irascebatur autem mente: ira vero ejus occupabat animi
 Ut vidit ossa alba bovis, dolosa arte. (mutum)

Ex illo tempore Dii super terram genus hominum

Adon

tanquam ab ἱερατῆα deductum videtur) lectori judicium re-
 inquitur

Καίισ' ὅσα λευκὰ θυέντων ἐπὶ βωμῶν.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα
 Ζεὺς.

Ἰαπετιονίδῃ, πάντων περὶ μῆδεα εἰδῶς,
 ᾧ πέπον, ἔκ ἄρα πωδολίης ἐπιλήθεο τέχνης. 560
 ὣς φάτο χῳόμεν' ὃ Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδῶς.
 Ἐκ τῶν δ' ἤπειτα, δόλῳ μεμνημέν' αἰεὶ,
 οὐκ ἐδίδοι μελέοισι πυρὸς μὲν ἄκαμάτοιο
 ὀνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναίετάσιν.
 Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς παῖς Ἰαπετοῖο, 565
 κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
 ἐν κοίλῳ νάρθηκι. δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν
 Ζῆν' ὑψιξεμέτην, ἐχόλωσε δὲ μιν φίλον ἦτορ,
 ὣς ἴδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν,
 αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεύξεν κακὸν ἀνθρώποισι. 570
 Γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 Παρθένῳ αἰδοίῃ ἱκελόν, Κρονίδεω δὲ βελάς.
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἀργυφείῃ ἑοῆτι· κατὰ κρήθεν δὲ καλύπτειν
 Δαίδαλὸν χεῖρεσσὶ κατέσχευε, θαῦμα ἰδέσθαι. 575
 Ἀμφὶ δὲ οἱ σεφάνης νεοθηλέ' ἀνθεσι ποίης
 Ἰμβρὲς παρέθηκε παρήατι Πάλλας Ἀθήνη·
 Ἀμφὶ δὲ οἱ σεφάνην χρυσήν κεφαλῇ φινέθηκε,
 τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 Ἀσκήσας παλάμῃσι, χαρίζομεν' Διὶ πατρί. 580
 Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Κνώδαλ' ὅσ' ἤπει' ὅ πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα.
 Τῶν ὅγε πόλλ' ἐνέθηκε· χάρις δ' ἀπελάμπετο
 πολλή,

Θαυ-

576. Ἀμφὶ) Pro νεοθηλέ' quidam geronunt νεοθηλέας, ut
 iungatur cum ποίης.

Adolent ossa alba odoratis in aris.

Hunc autem valde contristatus allocutus est nubicogus

Jupiter :

Iapetionida, super omnes sapiens,

Damice, nondum sane dolosa oblitus es artis.

Sic dixit ira percitus Jupiter aeterna consilia sciens.

Ex illo tempore deinceps doli memor semper,

Non dabat miseris ignis robur indefessi

Mortalibus hominibus, qui super terram habitant.

Sed ipsum decepit bonus filius Iapeti,

Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorem

In concava ferula. momordit vero imo animo

Jovem in alto tonantem, ad iram vero ipsius animum
commovit,

Ut vidit inter homines ignis longe apparentem splendo-
rem.

Propterea autem pro igne struxit malum hominibus.

E terra enim conformavit perquam celebris Vulcanus

Virginis pudica simulacrum, Saturnii consilio.

Cinxit vero & adornavit Dea caesus oculis Minerva

Candida veste : a capite vero calyptram

Ingeniose factam manibus detinebas, mirum visu :

Circum vero ei ferta recens florentis e floribus herba

Oprata imposuit capiti Pallas Minerva :

Circumque ei coronam auream caput posuit,

Quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,

Elaborans manibus, gratificans Jovi patri.

In hac artificiosa multa calata erant, mira visu.

Belluae quas Continens plurimas alit, atque
Mare,

Ex illis multas in ea posuit. gratia vero resplendebat
magna,

Θαυμασίη. ζωῶσιν εἰκότα Φανήεσσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεύξε καλὸν καλὸν ἀντ' ἀγαθοῖο, 585
Εἰς ἀγαγ' ἔνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἢ δ' ἀνθρώ-
ποι,

κόσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκῶπιόν οὐβριμοπά-
τρης.

Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτης τε θεὸς θνητὸς τ' ἀνθρώπων,
ὧς εἶδον δόλον αἰκὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.

Ἐκ τῆς γὰρ γένε' ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων. 590

Τῆς γὰρ ὀλαΐόν ἐστι γένε', καὶ Φῦλα γυναικῶν

πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν,

οὐλομένης πενίης ὃ σύμφορα ἀλλὰ κόροιο.

ὧς δ' ὅπότε ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι

κηφῆνας βόσκησι, κακῶν ζυνήοντας ἔργων, 595

αἱ μὲν τε πρόπαν ἥμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα

ἡμάτια σπεύδουσι, τιθεῖσί τε κηρία λευκά,

οἱ δ' ἐντὸς τε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους,

ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμύνονται·

ὧς δ' αὐτως ἀνδρεσσιν κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας 600

Ζεὺς ὑφιβρεμέτης θῆκε, ζυνήοντας ἔργων

ἀργαλέων. ἑτέρων δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο.

ὧς κε γάμοι φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν,

μὴ γῆμα ἐθέλη, ὅλοόν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,

χῆται γηροκόμοιο, ὃ δ' ὃ βίότης ἐπιδεύης. 605

ζῶει, ἀποφθιμένη δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντα

κηρωτά. αἱ δ' αὖτε γάμος μετὰ μοῖρα γένηται,

κεδίην δ' ἔχει ἀκοῖτιν, ἀραρυῖαν πραπίδεσσι,

ταῖ δὲ αἰὲρ αἰὼν κακὸν ἐσθλῶ ἀντιφείζει.

ἥ μιν

593. Οὐλομένης.) Mendose-
proptus legitur hic versus in
nonnullis exempl. cum inu.
ria tam metri, quam sensu
ipsius, hoc modo: Οὐλομένης
πάντες ἀσύμφοροι, αἱ δ' ἀκό-
ροι

Mirabilis, animantibus enim similes erant vivis.
 Caterum postquam efficit pulchrum malum pro bono,
 Eduxit ubi alii erant Dii atque homines,
 Ornatu gestientem caesia Palladis forti patre progenerata.
 Admiratio autem cepit immortalesque Deos mortales-
 que homines,
 Ubi viderunt dolum arduum, inexplicabilem hominibus.
 Ex illa enim genas est mulierum foeminearum.
 Illius enim perniciosum est genus, & sexus mulierum,
 Nocumentum ingens mortales inter homines habitant,
 Perniciosa paupertatis non comites, sed luxus.
 At veluti cum in alveariis rectis apes
 Fucos pascunt, malorum participes operum,
 Ille quidem per totum diem ad solem occidentem
 Diurna festinant, & faciunt favos albos,
 At illi intus permanentes coopertis in alveariis,
 Alienum laborem suum in ventrem metunt:
 Simili, ex viris rem malam mortalibus mulieres
 Jupiter alitronans dedit, participes operum
 Molestorum. aliud vero praeiit malum pro bono,
 Qui nuptias refugiens, & laboriosa opera mulierum,
 Non uxorem ducere velit, gravem vero attigerit sene-
 Carens senectutis suae fomento, si non sine opibus. (Etiam,
 Vivat, mortui possessionem inter se dividunt
 Remoti cognati. cui vero nuptiarum conditio contigerit,
 Pudicam vero habuit conjugem, sapientem,
 Huic perpetuo malum cum bono certat

Effe.

6010. Perperam etiam εὐμφορὰ
 exponitur in vulgat. interpr.
 comœdia, cum significet, co-
 mitantia, ut in illo ejusdem
 Poëtæ loco in Ἔργ. vers. 300.

Αἰμὸς γὰρ τοι κῆρυ. &c. Est
 ergo sensus; qui non sectan-
 tur paupertatem, sed luxus
 sunt affectu.

M 4

650. Φαί-

Ἐμμένα· ὃς δὲ καὶ τέτμη' ἀταρτηροῖο γενέθλης, 610
ζῶει ἐνὶ στήθεσσι· ἔχων ἀλίαςου ἀνίην

θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακόν ἐστιν.

ὣς ἔκ' ἐστὶ Διὸς κλέψαι νόον ἔδδ' παρελθεῖν,

οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκαήκητα Προμηθεύς.

Τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης 615

καὶ παλὺίδρι· ἔοντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.

Βριάρεω δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ,

κάττω τ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,

Ἠνορέην ὑπὲροπλον ἀγώμεν' ἠδὲ καὶ εἰδ'.

καὶ μέγαν· καλένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης, 620

ἔνθ' οἷγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,

εἶατ' ἐπὶ ἑσχατιῇ, μεγάλης ἐν πέirasι Γαίης,

Δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθ' ἔχον- 625
τες

Ἀλλὰ σφῆας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,

οὓς τέκεν ἠΰκομ' Ῥεῖη Κρόνῳ ἐν Φιλότῃ, 625

Γαίης Φραδμοσύνησιν ἀνήγαγον ἐς Φά' αὐτίς.

Αὐτὴ γὰρ σφιν ἅπαντα διηνεκῶς κατέλεξε,

σὺν κείποις· κίχην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχ' ἀρέσθαι.

Διὸν γὰρ μάριναντο, πόνον θυμάλγε' ἔχοντες,

Τιτῆνες τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐξεγένοντο, 630

Ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατεράς ὑσμίνας·

οἱ μὲν αἶψ' ὑψηλῆς Ὀφρυῖ· Τιτῆνες ἀγαυοί,

οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ἐλύμποιο θεοὶ δαυτῆρες εἶων.

οὓς τέκεν ἠΰκομ' Ῥεῖη Κρόνῳ εὐνήθεισα.

οἱ ῥα τότε ἀλλήλοισι μάχην θυμάλγε' ἔχον- 635
τες,

συνεχῶς ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτὸς.

οὐδέ τις ἦν ἐριδ' χαλεπῆς λύσις, ἔδδ' ἐλευτὴ

οὐδὲ τίς τις ἴσαν δὲ τέλ'· τέτατο πτολέμοιο.

Ἀλλ'

*Esse. Qui vero adeptus fuerit nocentis generis foeminam:
Vivit in pectore gestans perpetuum mœrorem
Animo & corde, & immedicabile malum est.*

*Adeo non licet Jovis fallere mentem, neque praterire.
Neque enim Iapetionides nullo malo dignus Prometheus
Illius evitavit gravem iram, sed necessario
Quamvis multiscium existentem, magnum vinculum
coërcet.*

*Briareo vero ubi primum patet iratus est animo,
Cottoque atque Gyge, ligavit fortivinculo,
Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam for-
mam,*

*Et magnitudinem: collocavit autem sub terram latam,
Ubi illi dolores habentes sub terra agentes,
Sedent in extremitate, magna in finibus Terra,
Usque valde mœrantes, corde magnum luctum habentes,
Sed ipsos Saturnius atque immortales Dii alii
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
Terra consiliis reduxerunt in lucem iterum,
Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
Cum illis victoriamq; & splendidam gloriam accepturos.
Diu enim pugnavit, laborem animum cruciantem ha-
bentes.*

*Titanesque Dii, & quotquot e Saturno nati sunt,
Contra sese neutro per validas pugnas:
Hi quidem ab ætæ Oebry, Tuanes gloriosi,
Illi vero ab Olympo, Dii datores bonorum,
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens,
Illi sane tum inter se pugnam animum excruciantem ha-
bentes,*

Continue pugnabant, decem totos annos.

*Neque ullus erat contentioniis gravis exitus, neque finis,
Neutris: aequaliter autem extendebatur bellum,*

*At 5**Sed*

Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέχεθεν ἄρμενα πάντα,
 Νέκταρ τ' ἄμβροσιν τε, τὰ περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδωσι, 640
 Πάντων ἐν γήθεσσι ἀέζετο θυμὸς ἀγλήνῳ.

ὣς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἄμβροσιν ἐρατεινὴν,
 Δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Κέκλυτέ μεν, Γαίης τε καὶ οὐρανῷ ἀγλαὰ τέκνα,
 ὅθ' εἶπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ γήθεσσι κελεύει. 645

Ἦδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι,
 Νίκης καὶ κρατέῃ περὶ μαρνάμεθ' ἥματα πάντα,
 Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐκγενόμεθα.

Ἵμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
 φαίνετε Τιτῆνεσσὶν ἐναντίοι ἐν δαὶ λυγρῇ, 650

μνησάμενοι φιλότῃ ἐνέῃ, ὅσσα παθόντες
 ἐς φάτ' ἀψ' ἀφίκεσθε δυσηλεγέῃ ἀπὸ δεσμῶ,
 Ἡμετέρας διὰ βυλάς, ἀπὸ ζόφου ἡρόεντ'.

ὣς φάτο. τὸν δ' ἐξαὔτις ἀμείβετο Κόττ' ἀμύ-
 μων·

Δαιμόνι, ἐν οἷάηται πιφάσκειαι. ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ 655
 ἴδμεν ὅτι περὶ μὲν πρᾶπίδες, περὶ δ' ἔστι νόημα,
 Ἀλκτῆς δ' ἀθανάτοισιν ὠρῆς γένος κρυεροῖο.

Σῆς δ' ὑποφραδομοσύνησιν ἀπὸ ζόφου ἡρόεντ'.

Ἀψορρόν δ' ἐξαὔτις ἀμειλίχτων ἀπὸ δεσμῶν
 Ἠλύθαμεν, Κρόνῳ υἱὲ ἀναξ, ἀνάελπτα παθόντες. 660

Τῷ καὶ νῦν αἰτνεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βέλῃ.

Ῥυσόμεθα κράτ' ὑμῶν ἐν αἰνῇ ἐπιότητι.

Μαρναίμενοι Τιτῆσιν αἰνὰ κρατεράς ὑσμίνας.

ὣς φάτ'. ἐπήνησεν δὲ θεοὶ ἀντιήρες ἐάων·

Μῦ-

650. φαίνετε.) Pro ἐναντίας
 potest etiam legi ἐναντίον.

652. φάτ'.) Pro πρὸς le-

gitur etiam ὑπὸ : si fortasse
 rectius, ut ejus aspiratio ful-
 ciat precedentem syllabam.

*Sed quando jam illis apposuit congruentia omnia,
Nectarque ambrosiamque, quibus Dii ipsi vescuntur,
Omnium in pectoribus augebatur animus superbus.
Ibi vero nectar comederunt & ambrosiam amabilem,
Jam tum ipsos sic affatus est pater hominumque Dea-
rumque :*

*Audite me, Terraque & Caeli incliti liberi,
Ite dicam quae me animus in pectoribus jubet,
Jam enim admodum diu adversi nobis mutuo,
Pro victoria & imperio pugnavimus dies omnes,
Titanesque Dii, & quotquot e Saturno sati sumus.
Vos vero magnamque vim & manus invictas
Ostendite Titanibus contrarii in pugna gravi,
Memores amicitiae placida, quibus perpeffis
Ad lucem redieritis molesto a vinculo,
Nostra per consilia, a caligine obscura.*

*Sic dixit, illum vero rursus excepit Coelus irrepre-
hensibilis :*

*Venerande, non ignota loqueris : sed & nos
Scimus, quod excellunt quidem tibi praecordia, excellens
vero est & intellectus,
Depulsor immortalibus damni fuisti horrendi,
Tua vero prudentia ab caligine opaca
Retro iterum acerbis a vinculis
Venimus, Saturni filii rex, quae nollemus, passi.
Ideoque nunc intento animo, & prudenti consilio
Vindicabimus vestrum imperium in gravi conflictu,
Pugnantes cum Titanibus per acria praelia.*

Sic dixit, collaudarunt vero Dii datores bonorum,

Ser-

658. Σῆς δ') Est & alia le-
ctio Σῆσι δ' ἐπιφροσύνην.

699. Ἀψόρη δ') Conjun-
ximus δ' cum precedenti vo-

ce Ἀψόρη, ut videlicet sit ad-
verbium mōtus, non autem
conjunctio δ', quae jam est in
precedenti versu.

Μῦθον ἀκῆσαντες. πολέμῳ δ' ἐλilaiέτο θυμός· 665
Μᾶλλον ἔτ' ἠτοπάροιδε μάχην δ' ἀμείγατον ἐγεί-
ραν

Πάντες, θήλειά τε καὶ ἄρσενες, ἡματι κείῳ,
Τιτῆνες τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνον ἐξεγένοντο,
Οὓς τε Ζεὺς ἐρέβουσφιν ὑπὸ χθονὸς ἤκε Φόως δε,
Δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίην ὑπέρσπλον ἔχοντες. 670
Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴσσαντο
Πᾶσιν ὁμῶς. κεφαλαὶ δὲ ἐκάσῳ πεντήκοντα
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλεσσι.
Οἱ τότε Τιτῆνεςσι κατέσασαν ἐν δαΐλυγῃ,
Πέτρας ἠλιβάτης σιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες. 675
Τιτῆνες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο Φάλαγγας
Προφρονέως, χερῶν τε βίης δ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
Ἀμφοτέρω. δεινὸν δὲ περίαχε πόντῳ ἀπείρων.
Γῇ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν· ἐπέστενε δ' ἔρανος εὐρύς
Σειόμενῳ, πεδόθεν δ' ἐτινάσσετο μακρὸς Ὀλύμ-
πῳ 680

Ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων. ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
Τάρταρον ἠερόντα, ποδῶν αἰπεία τ' ἰωῇ
Ἀσπέτῃ ἰωχμοῖο, βολάων τε κρατεράων.
Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴσαν βέλτε σόνοντα.
Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' ἔρανον ἀστερόντα· 685
Κεκλομένων· οἱ δὲ ζύνισαν μεγάλῳ αἰαλητῷ.
Οὐ δ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν εἶν μὲνῳ ἀλλὰ νῦν γὰρ
Εἶθαρ μὲν μένεῳ πλῆντο φρένες, ἐκ δὲ τε πᾶσαν
Φαῖνε βίην· ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' ἔρανος ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπῳ
Ἀστράπτων ἔσειχε συνωχαδόν· οἱ δὲ κεραινοὶ 690
Ἰκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστροπῇ ποτέοντο

Χει-

675. Πέτρας.) Pro σιβαρῆς, Steph. editio σιβαρῆς, quae minus
placet. vide vers. 715.

Sermone audita. bellum vero capiebat animus
Magis etiam quam antea: pugnam vero arduam exci-
tarunt

Omnes, fœminaque & mares, die illo,
Titanesque Dii, & quotquot Saturno progenerati sunt,
Quosque Jupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem,
Acres robustique, vires immensas habentes.
Horum centum quidem manus ab humeris promena-
bant:

Omnibus simul. capita vero unicuique quinquaginta
Ex humeris enata erant in robustis artubus.

Qui tum Titanibus oppositi sunt in prægna luctuosa,
Saxa prærupta validis in manibus gestantes.

Titanes vero ab altera parte confirmabant phalanges
Alacriter, manuumque viriumque simul opus ostenta-
bant

Utrique. horrende vero insonuit pontus immensus.
Terra vero valde fridebat: ingemiscebat vero lacum
cælum

Quassatum, efunda vero concutiebatur amplus Olympus
Impetu a Deorum. concussio vero venit gravis
Ad Tartarum tenebricosum, & pedum altus fragor,
Immodici cumuleus, ictuumque fortium.

Ita sane in sese mutuo jaciebant tela gemebunda.
Vox autem utrorumque pervenit ad cælum stellarum
Adhortantium. at illi congregiebantur magno cum cla-
more.

Neque sane amplius Jupiter cohibebat suum robur, sed
ipsius

Statim robore implebantur animi, & omnem.
Exeruit vim, simul etiam a cælo atque ab Olympo
Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem
Celerrime una cum tonitru & fulgure polabant

Χειρὸς ἀπὸ σιβαρῆς, ἱερὴν Φλόγα θ' εἰλυφόωντες
 τὰρ Φῆες ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιτοισι μαράγξεν
 καιομένη. λάκκο δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἀσπετὸ
 ὕλη.

Ἔξισ δὲ χθονὶ πᾶσα, καὶ ὠκεανοῖο ῥέεθρα, 695
 Πόντοισι τ' ἀτρεύετο. τὰς δ' ἀμφόπερ θεοῖος αὐτμῇ
 Τιτῆνας χθονίης· Φλόξ δ' ἦρα διὰν ἵκανε
 Ἄσπετος· ὅσσοι δ' ἀμείβετο καὶ ἰφθίμῳ περ ὄντων
 Αὐγὴ μαρμαίρεσσα κραυγῇ τε στεροπῆς τε.
 Καῦμα δὲ δεσπέσιον κατέχεν χάτο· ἔστατο δ' αἰ-
 τα 700

Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἥδ' ἔασιν ὅσσαν ἀκῆσαι.
 Αὐταῖς ὡς ὅτε γαῖα καὶ ἄρανος εὐρύς ὑπερθεῖν
 Πίλιατο· τοῖσι γάρ κ' ἐμύγιστο δ᾽ ἄπ' ὀρώρει,
 τῆς μὲν ἐρεϊπτόμενης, τῇ δ' ὑψόθεν ἐξερπύοντο.
 Τόσσῳ δ᾽ ἄπ' ἐγέντο θεῶν ἐριδι ζυγιόντων. 705
 Σὺν δ' ἄνεμοι ἐνοσίε τε κόνιν τ' ἐσφαράγισον,
 Βροντῆν τε, στεροπῆν τε, καὶ αἰθαλόεντα κραυγῶν.
 Κῆλα Διὸς μεγάλοιο· φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπὴν τε
 Ἔς μίσθον ἀμφοτέρων· ὅτοβ' δ' ἀπλήτιον ὀρώρει
 Σμερδαλέης ἐριδι· κάρτε' δ' ἀνεφαίνετο ἔργων. 710
 Ἑκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἐπέχοντες,
 Ἑμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς νόμιναις.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμύειαν ἐγχεραν,
 Κόττι τε, Βριάρεώς τε, Γύγης τ' αἶατο πολέμοισι
 Οἳ ῥα τρηπασίας πέτρας σιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν 715
 Πέμπον ἐπασσυτέρας· κατὰ δ' ἐσκήιασαν βελέεσσι.
 Τί-

703. Πίλιατο.) Legitur hic
 etiam, μέγας ὑπὸ δ᾽ ἄπ'. aspi-
 ratione προpositiois fulci-
 ente ultimam syllabam pra-

cedentis dictionis, ut jacti
 antea vidimus vers. 652. Ἐ-
 φάτο.

706. Σὺν δ'.) Quidam ma-
 lunt

*Manu a robusta, sacrae flammam circumvolentia
 Crebra. circum vero terra alma reboabat
 Ardens: crepitabat vero undique igne valde magna sylvæ.
 Fervebat vero terra tota, & Oceani fluentia,
 Pontusque immensus. circumdedit autem calidus vapor
 Titanes terrestres: flamma vero ad aërem divinum per-
 venit*

*Magna. oculos vero visu privabat quantumvis fortium.
 Splendor radians fulminisque fulgurisque.
 Incendium autem immensum occupavit Chaos: videba-
 tur autem coram*

*Oculis aspicere, ac auribus vocem audire.
 Itidem ut cum olim & terra & cælum latum superne
 Appropinquabat. talis enim maximus strepitus excita-
 batur,*

*Hæc quidem diruta, illa autem ex alto diruente,
 Tantis fragor erat Diis pugna confligentibus.
 Simul quoque venti motumque pulveremque cum strepi-
 tu excitabant,*

*Fonitruque, fulgurque, & ardens fulmen,
 Tela Jovis magni. ferebant autem fremitum, clamorem-
 que, (tabatur*

*In mediâ utrorumque: strepitus autem ingens exci-
 Stupenda pugna: robur autem exerebatur operum.
 Inclinata vero est pugna. prius vero sibi mutuo imminen-
 Fortiter pugnabant in forti prælio, (tes*

*illi vero inter primos pugnam acrem excitarunt,
 Cottusque, Briareusque, Gygesque insatiabilis belli.
 Hi sane trecentas petras robustis e manibus
 Mitterebant frequentes: obumbrarunt autem jaculis
 Tita-*

*lunt ἰσχυροῖς, quam dictio-
 nem Hesych. exponit ἐδέραι,
 id est, jactabant, ciebant, mo-
 vebant. Sed viderint, quo po-
 sto ita constet versus.*

Τιτῆνας· καὶ τὰς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
 Νικήσαντες χερσὶν, ὑπερθύμης περ ἑόντας,
 Τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον ἔρηνος ἔς' ἀπὸ
 γαίης. 720

Ἴσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.
 Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεα ἄκμων
 Οὐρανὸθεν κατιῶν, δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο.
 Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεα ἄκμων
 Ἐκ γαίης κατιῶν, δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκοι. 725
 Τὸν περὶ χάλκεον ἔρχετο ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν
 νύξ

Τριστοχεὶ κέχυται περὶ δειρήν. αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 Γῆς ῥίζαι πεφύκασιν καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἐνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζῳφῶ ἠερόεντι
 Κεκρύφαται, βελῆσι Διὸς νεφεληγερέταο, 730
 Χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.
 Τοῖς ἔκ' ἐξίτον ἐστὶ πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
 Χαλκείας· τεῖχεα περικείται δ' ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γύγης, κόττεται τε, καὶ ὁ Βριάρεως μεγα-
 θυμῶ.

Ναίεσιν, Φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγίοχοιο. 735
 Ἐνθά δέ γῆς ὀνοφρεῆς, καὶ Ταρτάρου ἠερόεντες,
 Πόντος τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ ἔρηνος ἀεερόεντες,
 Ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀργαλέ' εὐρώεντα, τὰ τε συγέσσι θεοὶ περ.
 Χάσμα μέγ'. οὐδὲ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυ-
 τὸν 740

Οὐδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔνθοσθε γένοιτο.
 Ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι προθύελλα θυέλλη.
 Ἀργαλέη· δεινὸν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Τῆτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
 Ἔστηκέν, νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησι. 745
 τῶν

Titanas : atque hos quidem sub terram longe paten-
tem

Miserunt, & vinculis molestis alligarunt,
Vincentes manibus, magnanimos licet existentes,
Tantum infra sub terram, quantum cælum distat a
terra.

Par enim spacium a terra in Tartarum caliginosum.
Novem enim noctes ac dies ferrea incus
Cœlitus delapsa, decimo die ad terram perveniret :
Novem rursus noctes & dies ferrea incus
Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum perve-
niret.

Quem circa ferreum septum ductum est. circum vero
ipsum nox

Triplici ordine fusa est circa collum. sed superne
Terra radices creverunt & infructuosi maris.
Illic Dii Titanes sub caligine opaca
Abconditi sunt, consiliis Jovis nubitogi,
Loco in squalido, vastæ ultima terra.
His non exitus patet : portas vero imposuit Neptunus
Ferreas : murus etiam circumdatus utrimque.
Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus
Habitant, custodes fidi Jovis agida habentis.
Ibidem terra tenebricosa, & Tartari opaci,
Pontique infructuosi, & cœli stelligeri,
Ex ordine omnium fantes & fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt etiam ipsi Dii :
Hiatus ingens. nec vero toto integro anno
Solum attingeret, ubi primum portas intravenerit.
Sed sane buc & illuc ferret impetuosæ procella
Molestæ : horrendumque etiam immortalibus Diis
Hoc monstrum : & noctis obscura domus horrenda
Stans, nubibus oblecta nigris.

Τῶν πρόθ' ἰαπετοῖο παῖς ἔχετ' ἔρανόν εὐρύν
 Ἐσηώς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτησι χέρεσσιν
 Ἀσεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἀμφὶς ἴσται
 Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναί μέγαν ἔδον
 Χάλκεον. ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δὲ θύραζεν 750
 ἔρχεται, ἔδὲ ποτ' ἀμφοτέρας δόμοι ἐντός
 ἔεργει

Ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρῃ γε δόμων ἔκτοθεν ἔστα,
 Γαῖαν ἐπιστρέφεται· ἡ δ' αὖ δόμοι ἐντός ἔστα
 Μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδῷ, ἔς' ἂν ἴκηται,
 Ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάτο· παλυδερκές ἔχυσα· 755
 Ἡ δ' ἵπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
 Νύξ ὅλοή, νεφέλη κεκαλυμμένη ἠεροειδέϊ.
 ἔνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
 ἵπνοιο καὶ Θάνατοιο, δεινοὶ θεοί· ἔδὲ ποτ' αὐτῆς
 Ἡέλιος φαέθων ἐπιδέρεται ἀκτίνεσσιν, 760
 Οὐρανὸν εἰσανιῶν, ἔδ' ἔρανόν τε καταβαίνων.
 Τῶν ἑτέρῃ μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 Ἥσυχος ἀντρέφεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι.
 Τῷ δὲ σιδηρῇ μὲν κραδίη, χάλκεον δὲ οἱ ἦτορ
 Νηλεὺς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβησιν 765
 Ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 ἔνθα θεῶν χθονίη πρόθεν δόμοι ἠχήμεντες
 ἰφθίμη τ' Αἰδῶ καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
 ἔστασιν. δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
 Νηλεΐης· τέχνην δὲ κακὴν ἔχει. ἐς μὲν ἴοντας 770
 Σαίνει ὁμῶς ἔρῃ τε καὶ ἔασιν ἀμφοτέροισιν·
 Ἐξελθεῖν δ' ἐκ αὐτῆς ἔα· πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων

Ἐοδίαι

Has ante Iapeti filius sustinebat cælum latum,
 Stans, capiteque & indefessis manibus
 Firmiter, ubi Noxque & Dies circumeuntes
 Sese mutuo compellabant, alternis subeuntes magnum
 limen

Ferream. hac quidem intrat, illa vero foras
 Egreditur, neque unquam utraq; domus intus cohibet:
 Sed semper altera saltem domos extra existens,
 Terram super movetur: altera rursus in domo exis-
 tens,

Exspectat ejusdem horam itineris, donec veniat.
 Hac quidem terrestribus multa cernens lumen habens,
 Illa vero Somnum in manibus, fratrem Mortis,
 Nox noxia, nube cæta atra.

Ibi autem Noctis obscure filii domus habent,
 Somnus & Mors, graves Diis: neque unquam eos
 Sol lucidus intuetur radis,
 Cælum scandens, nec cælitus descendens.

Horum alter quidem terramque & lata dorsa maris
 Quietus percurrit & placidus hominibus.

Alterius vero ferream quidem cor, arcum vero ei pe-
 ctus

Crudele in pæcordiis: habet autem quem primum ar-
 ripuerit

Hominum: hostis vero etiam immortalibus Diis.

Illic Dei inferi in anteriore parte ades resonantes,
 Fortisque Plutonis & gravis Proserpinæ

Stant. Horrendus autem canis pro foribus custodit,

Sedus. artem autem malam habet. introeuntes quidem
 Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus:

Exire vero non iterum permittit denique, sed observans

Deo-

Ἐοδίει ὄνκε λάβησι πυλέων ἔκθοθεν ἰόντα
 Ἰφθίμῃ τ' Αἰδέω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.
 Ἐνθάδε ναιετάει συγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι, 775
 Δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀψορρόχ Ωκεανοῖο
 Πρεσβυτάτη. νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δῶματα ναίει
 Μακρῇσι πέτρῃσι κατηρεφέ· ἀμφὶ δὲ πάντα
 Κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς ἔρανὸν ἐσῆρικται.
 Παῦρα δὲ θαύμαντ' ὅ γε θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἴρις 780
 Ἀγγελίῃ πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 Ὅππότε ἔρις καὶ νεῖκ' ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.
 Καί ῥ' ὅς τις ψεύδεται ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 Ζεὺς δὲ τε Ἴριν ἐπεμψε, θεῶν μέγαν ὄρκον, ἐνεί-
 και,

Τηλόθεν ἐν χρυσῇ προχόῳ παλύννυμον ὕδωρ 785
 ψυχρὸν, ὃ, τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτῳ
 ἱψηλῆς. πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Ἐξ ἱερῶ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
 Ωκεανοῖο κέρας. δεκάτῃ δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.
 Ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης 790
 Δίνης ἀργυρέης εἰλιγμέν' εἰς ἅλα πίπτει,
 Ἡ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει μέγα πῆμα θεοῖσιν.
 Ὅσκειν τὸν ἐπίορκον ἀπολλείψας ἐπομόσση
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντ' Ὀλύμπῃ,
 Κεῖται νήϊν τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν 795
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρ' ἔρχεται ἄσσον
 βρώσι, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνευσ' καὶ ἀναυ-
 δ'

Στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
 Αὐ-

781. Ἀγγελίῃ.) Alii malunt | (quod durum esset) aut sub-
 Ἀγγελίης: quod videretur tum | intelligendum ἔτινα. Quid si
 in foeminino genere poni, | vero ἀγγελίης legeremus pro
 ἀγγε-

*Devorat, quemcunque prenderit portas extra euntem
 Fortisque Plutonis & gravis Proserpina.
 Ibidem habitat abominanda Dea immortalibus,
 Horrenda Stryx, filia reciprocantis Oceani,
 Maxima natu. seorsum vero a Diis inclytas ades in-
 colit*

*Ingentibus saxis superne tectas: circum vero quaque
 Columnis argenteis ad cælum firmata sunt.
 Raro vero Thaumantis filia pedibus velox Iris,
 Nuncia versatur super lata dorsa maris,
 Quando lis & contentio inter Deos exorta fuerit.
 Et sane quisquis mentiatur cœlestes domos tenentium,
 Jupiter tum Irim mittit, Deorum magnum iusjuran-
 dum, ut ferat*

*E longinquo in aureo gutturnio celeberrimam aquam
 Frigidam, qua e petra destillat alta
 Excelsa. multum vero subtus terram spaciosam
 E sacro flumine fluit per noctem nigram,
 Oceani cornu. decima vero pars attributa est.
 Novem quidem circa terramque & lata dorsa maris
 Vorticibus argenteis intortus in mare cadit.
 Una vero ex petra profluit, magnum damnum Diis.
 Quisquis perjurium libens juraverit
 Immortalium, qui tenent verticem nivosi Olympi,
 Jacet spiritus expers integrum per annum:
 Neque ambrosia & nectaris accedit propius
 Cibum, sed jacet non respirans, & mutus,
 Stratis in lectis, malus autem veternus obtegit.*

Sed

*ἀγγελίας? sed & hoc du-
 rum.*

793.) Ὅσκι.) Ἀπολείψαι,

*ab ἀπολείψω. Quidam tamen
 ab ἀπολείπω deducunt, & re-
 linquentes exponunt.*

Αὐτὰρ ἐπὶ νῆσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
 Ἄλλ' ὃ ἐξ ἄλλῃ δέχεται χαλεπώτατ' αἶ-
 θλ'. 800

Ἐννάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἶν' ἐάντων,
 οὐδέ ποτ' ἐς βελὴν ἐπιμίσγεται, ὃδ' ἐπὶ δαΐτας,
 Ἐννέα πάντ' ἔτεα δακτύλῳ δ' ἐπιμίσγεται αὐτίς
 Εἰρέας ἀθανάτων, οἱ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ στυγρὸς ἄφθιτον ὕδωρ, 805
 Ὀγύγιον, τὸ δ' ἱππικατασφυφέλα διὰ χώρα.
 Ἐνθα δὲ γῆς ἀνοφερῆς, καὶ ταρτάρου ἠερόεντ'
 Πόντε τ' ἀτρυγέτοιο καὶ ἔραν' ἀστερόεντ'
 Ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀργαλέ', εὐρώεντα, τὰ τε συγέσσι θεοὶ περ. 810
 Ἐνθαδὲ μαρμάρεαί τε πύλαι, καὶ χάλκε' ἔδος
 Ἀστεμφῆς, ρίζῃσι διηνεκέσσιν ἀρηρώς,
 Αὐτοφυῆς. πρόθεν δὲ, θεῶν ἔκτοθεν ἀπάντων,
 Τιτῆνες ναίεσι, πέρην χάε' Ἰοφεροῖο.
 Αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπὶ κερροὶ 815
 Δώματα ναετάρουσιν ἐπ' ὠκεανοῖο θεμέθλοισι,
 Κόττ' ἢ δὲ γύγης· βριάρεών γε μὲν ἦν ἔοντα,
 Γαμβρόν ἐόν ποίησε βαρύντυπ' ἔννοσίγαι'.
 Δῶκε δὲ κυμοπόλειαν ὀπυῖειν, θυγατέρα ἦν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' ἔραν' ἐξέλασε Ζεὺς, 820
 Ὀπλοπαπον τέκε παῦδα τυφώα Γαῖα πελώρη,
 Ταρτάρου ἐν φιλότῃ, διὰ χρυσῇν Ἀφροδίτην.
 Οὐ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχυρῷ ἔργματ' ἔχουσαι,
 Καὶ πόδες ἀκάματοι κρατερῶς θεῶν· ἐκ δὲ οἱ ὤμων
 Ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφι', δεινοῖο δράκοντ', 825
 Γλώσσησι δνοφερῇσι λαλεῖ χμότες· ἐκ δὲ οἱ ὄσων

ΘΑ-

*Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
Alia ex alia excipit molestissima arumna.*

*Novennio autem e Diis relegatur sempiternis,
Neque unquam ad consilium incundum cum iis ver-*
satur, neque ad epulas,

*Novem totis annis: decimo tandem versatur iterum
Cum cætibus immortalium, qui cælestes domos incolunt,
Tale itaque juramentum constituerunt Dii Stygis peren-*
nem aquam,

Antiquam istam, qua tranat aridum locum.

Ibi autem terra caliginosa, & Tartari obscuri,

Pontique infructuosi, & cæli stellati,

Ex ordine omnium fontes & fines sunt,

Molesti, squalidi, quos oderunt etiam Dii ipsi,

Illic splendidaque porta, & æreum limen

Immotum, radicibus longis compactum,

Sua sponte natum, ante illud vero extra omnes Deos

Titanes habitant, ultra Cbaos caligine obductum.

Ceterum valde tonantis Jovis inclyti auxiliarii

Domus incolunt in Oceani fundamentis,

Cottus atque Gyges. Briareum quippe bonum existentem,

Generum suum fecit graviter fremens Neptunus.

*Dedit autem Cymopoliam, ut ducat in uxorem filiam
suam.*

Ast ubi Titanes e Cælo expulit Jupiter,

Minimum natu peperit filium Typhoëum Terra magna,

Tartari in amore, per auream Venerem.

Cujus manus quidem sunt ob robur operibus aptæ,

Et pedes indefessi robusti Dei: ex bumeris vero ei

Erant centum capita serpentis, horrendi draconis,

Linguis nigris lambentes: præterea ex oculis ei

Ad.

Θεσπεσίης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε.
 Πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο,
 Φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι,
 Παντοίην ὅπ' ἰεῖσαι, ἀθέσφατον. ἄλλοτε μὲν γὰρ 830
 Φθέγγοντο, ὥς τε θεοῖσι συνίεμεν. ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ταύρῃ ἐριβύχῃ, μὲν ἄσχετον ὄσσαν, ἀγαυρῇ·
 Ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντι ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντι.
 Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν ἐοικότα, θαύματ' ἀκῆσαι·
 Ἄλλοτε δ' αὖ ροίζασχ', ὑπὸ δ' ἤχσεν ἕρεα μακρά. 835
 Καὶ νῦν κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἡματι κείνῳ,
 Καὶ κεν ὄγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξεν,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε, καὶ ὄβριμον. ἀμφὶ δὲ γαῖα
 Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ ἕρηνος εὐρύς ὑπερθεν, 840
 Πόντῳ τ' Ὠκεανῷ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
 Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμ-
 πῳ.

Ὀρνυμένοιο ἀνακτὶ ἐπισθενάχιζε δὲ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδῆ πόντον,
 Βροντῆς τε, σεροπῆς τε, πυρὸς ἀπὸ τοῖο πελώρου, 845
 Πρηστήρων ἀνέμων τε, κεραυνῷ τε φλεγέθοντι.
 Ἔζεε δὲ χθονὶ πάσα, καὶ ἕρηνος, ἠδὲ θάλασσα.
 Οὐδ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς, περὶ τ' ἀμφὶ τε, κύματα
 μακρά

ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων ἑνοσίς δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 Τρεῖς δ' Αἰδῆς δ' ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσ-
 σων,

850

Τι-

828. Πασείων.) Legitur & πασῶν.

830.) Παντοίην ὅπ' ἰεῖσαι.) Si ἡμῖν scribitur, cur non ἰεῖσαι hic scriptum est? (quod con-

sentaneum est.) cur non ὅφ' ex ὅπ' factum est? Mihi quoque id mirum videri fateor; sed ex consensu omnium quos vidi codicum hanc lectionem reli-

*Admirandis in capitibus sub supercilis ignis micabat:
 Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis.
 Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus,
 Omnigenum sonitum emittentes ineffabilem, interdum
 enim*

*Sonabant, ut Diis intelligere liceret: interdum rursus
 Tauri valde mugientis, robore insuperabilem vocem,
 ferocis:*

*Interdum rursus leonis impudentem animum habentis:
 Interdum rursus catulis similia, mira auditu:
 Interdum vero stridebat, resonabantque montes alti.
 Et sane evenisset res inevitabilis die illo,
 Atque ipse mortalibus & immortalibus imperasset,
 Nisi statim intellexisset pater hominumque Deorumque.
 Graviter autem insonuit atq; fortiter, circum vero terra
 Horrende edidit fragorem, & cælum latum superne,
 Pontusque & Oceani fluxus, & infima loca terra.
 Pedibus vero sub immortalibus magnus contremavit
 Olympus*

*Insurgente rege: ingemiscebat autem tellus.
 Ardor autem ab utrisque occupabat nigrum pontum,
 Tonitruque, & fulguris, igne ab isto immani,
 Igneorumque turbinum, & fulminis ardentis.
 Fervebat autem terra omnis, & cælum, atque mare.
 Æstuabant etiam circum litora, & circumcirca fluctus
 longi (batur.*

*Impetu Deorum: concussio autem sedata difficilis orie-
 Expavit autem Pluto inferis mortuis imperans,*

Tita-

reliqui: præsertim quum jam
 antea in quodam Homeri
 hymno sic Ætrem, idem iisdem
 in vocibus observassem. Ibi
 enim legitur, αἰ δ' ἀνέγειν

ὄπ' ἰέναι, non ὄφ' ἰέναι. Stroph.
 850, Τεῖσσι.) Melius fortasse sic
 quam ut alia exempl. habent,
 Τεῖσσι δ' αἰδνε, cum qua lectio-
 ne versus constare non potest.

Τιτῆνες θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες,
 Ἀσίῳ δ' ἔσχε κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητ'.
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ ἔν κόρυθινεν ἑὸν μέν', εἶλετο δ' ὄπλα,
 Βροντὴν τε σεροπὴν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Πλήξεν ἀπ' ἐλύμποιο ἐπάλμεν'· ἀμφὶ δὲ πάσας 855
 ἔπριεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἰμάσσας,
 ἤριπτε γυνωθεῖς, σενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
 Φλόξ δὲ κεραυνωθέντ' ἀπέσσυτο τοῖο ἀνακτ',
 Οὔρε' ἐν βήσσησιν αἰδῶνῃς παιπαλοέσσης 860
 Πληγέντ'· πολλὰ δὲ πελώρη καίετο γαῖα.
 Ἀτμῇ θεσπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο κασσίτερ' ὥς,
 Τέχνη ὑπ' αἰζήων ὑπὸ τ' εὐτρεῖς χαάνοιο
 Θαλφθεῖς, ἢ σίδερος, ὅπερ κρατερώτατός ἐστιν,
 Οὔρε' ἐν βήσσησι δαμαζόμεν' πυρὶ κηλέω, 865
 Τήκεται ἐν χθονὶ δῖῃ, ὑφ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν.
 ὣς ἄρει τήκετο γαῖα σέλα πυρὸς αἰδομένοιο.
 ῥίψε δὲ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον εὐρύν.
 Ἐκ δὲ τυφωέ' ἔς' ἀνέμων μέν' ὕγρὸν αἰέντων,
 Νόσφι Νότῃ, Βορέω τε, καὶ ἀργέσσω Ζεφύροιο. 870
 Οἳ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλαι μὰ ψαύρα ἐπιπνεῖσι θάλασσαν,
 Αἱ δὲ τοι πίπτουσιν ἐς ἠεροειδέα πόντον,
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν αἰέλλῃ.
 Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄησι, ριασκιδῶσιν τε νῆας 875
 Ναύτας τε φθείρουσι, κακῶ δ' ἔγνεται αἰκλή,

Αν-

870. Νόσφι.) Malim Ζεφύ- | ravit quoque Zephyrunt ab
 εἰς τε cum plerisque aliis. | Argeste. Aut igitur hic le-
 Nam superius vers. 379. sepa- | gendum Ζεφύρου τε, aut supe-
 rius

*Titanesque sub tartarum detrusi, a Saturno seorsum exi-
stentes,*

Ob inextinguibilem fremitum, & gravem conflictum.

*Jupiter vero postquam excitavit suum robur, sumsitque
arma,*

*Tonitruque fulgurque, & coruscans fulmen,
Percussit ab Olympo insiliens. circum vero omnia
Combussit ingentia capita sevi portenti.*

*Cæterum ubi ipsum vicit ictibus percutiens,
Cecidit mutilatus, ingemiscebat autem terra vasta.*

*Flamma autem fulmine icto profiliebat a rege,
Montis in saltibus opacis asperis*

*Percussi. multa autem ac vasta ardebat terra
Ardore ingenti, & liquecebat flanni instar,*

*Quod arte juvenum & a fabrefacto catina
Calefactum, vel ut ferrum, quod solidissimum est,
Montis in saltibus victum ab igne quod omnia comburit,
Liquefcit in terra divina sub Vulcani manibus.*

Sic sane liquecebat terra fulgore ignis ardentis.

Abjecit autem ipsum animo mœstus in Tartarum latum.

*Ex Typhoëo autem est ventorum vis humide flan-
tium,*

Excepto Noto, Boreaue, & celeri Zephyro.

*Qui sane ex Diis sunt nativitate, hominibus magna
utilitas.*

Ast alii sine usu venti inspirant mare,

*Qui utique incidentes in obscurum pontum,
Clades magna hominibus gravi rapiuntur turbine,*

Nunc que hi, nunc ille flant, dissipantque naves,

Nautasque perdunt. mali autem non est remedium

Viris

r*ius conjungenda hæc duo
Ἀγρίων & Ζήφυρον.*

872. Ἀὶ δ' ἄλλαι.) Multa
exemplar. habent μαψαύρας,

quod vocabulum Hesych. ex-
ponit, αἱ μάταιαι ἄραι, ἃ
καθαίρουσι.

884. Γαίης)

Ἀνδράσιν οἱ κείνοισι συναντῶσιν κατὰ πόντον.
 Αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν
 ἔργ' ἐρατὰ φθείρῃσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
 Πιμπλεῦσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέα κολοσυρτῆ. 880
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξέτελεσαν,
 Τιτήνεσσι δὲ τιμῶν κρίναντο βίηφι,
 Δή ῥα τότε ὠτρυνον βασιλευμένῃ δὲ ἀνάσσειν,
 Γαίης φραδομοσύνησιν, ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν',
 Ἀθανάτων. ὃ δὲ τοῖσιν εὐδιεδάσσατο τιμᾶς. 885
 Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν,
 Πλεῖστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
 τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
 Αἰμυλίοισι λόγοισιν ἐὼν ἐσκάτθετο νηδύν, 890
 Γαίης φραδομοσύνησι, καὶ οὐρανῷ ἀσερόεντι.
 Τῶς γάρ οἱ ἐφρασάτην, ἵνα μὴ βασιλῆῖδα τιμὴν
 ἄλλῃ ἔχῃ, Διὸς ἀντὶ, θεῶν αἰγιγενετάων.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι.
 Πρώτην γὰρ κέρην γλαυκῶπιδα Τριτογένειαν, 895
 Ἴσον ἔχουσαν πατρὶ μένῃ καὶ ἐπίφρονα βυλῆν.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
 ἤμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα.
 Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἐὼν ἐγκάτθετο νηδύν,
 ὣς δὴ οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε 900
 Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὠρεας,
 Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τε θαλυῖαν.
 Αἵ τ' ἔργ' ὠραίησι καταθνητοῖσι βροτοῖσι·

Μοί-

884. Γαίης.) Versus hic est | empl. quae habent, αἰεὶ
 hypermeter in nonnullis ex- | Ζῆνα.

Viris qui illis occurrerint in ponto.

*Iidem rursum per terram immensam floribus ornatam
Opera jucunda corrumpunt humo prognatorum homi-
num,*

Replentes pulvereque & molesto palearum strepitu.

*Sed postquam sane laborem Dii beati perfecerunt,
Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt vi,
Jam tum jubebant regnare atque imperare,
Ex Terra consilio, Olympium late cernentem Jovem,
Immortalibus. Hic vero inter illos rite distribuit munia.
Jupiter autem Deorum rex primam uxorem suam fecit
Metin,*

*Plurimum ex Diis edoctam, & mortalibus hominibus.
Sed cum jam esset Deam castis oculis Minervam
Paritura, tum demum dolis animo decepto
Blandis sermonibus, in suam condidit alvum,
Telluris consiliis, & Cæli stellati.
Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem
Alius haberet Jovis loco, Deorum sempiternorum.
Ex hac enim in facis erat prudentes liberos nasci.
Primam quidem, virginem castis oculis apud Tritonem
genitam,*

*Par habentem patri robur, & prudens consilium:
Caterum deinde sane filium Deorum regem & virorum
Erat paritura, magnum animum habentem:
Sed illam sane Jupiter ante in suum condidit ventrem,
Ut nempe ei indicaret Dea bonumque malumque.
Postea duxit splendidam Themis, quæ peperit Horas,
Eunomiamque, Dicenque, & Irenen florentem:
Quæ opera matura faciunt mortalibus hominibus:*

Par.

903. Αἱτ'.) Quidam scri- | decorant, speciosa faciunt:
bunt ἀγῑστοι, spiritu leni: | quod nimirum Horæ dicantur
nonnulli etiam exponunt, | pulchritudinis Deæ.

938. Ζυγί.)

Μοίρας θ', ἧς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
κλωθῶ τε, λάχεσιν τε, καὶ Ἄτροπον αἶ τε δι-
δοῖσι 905

Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
Τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρήγες,
Ὠκεανὸς κῆρυ, πολυήρατον εἰδὼ ἔχουσα,
Ἀγλαΐην καὶ Εὐφροσύνην, Θάλιην τ' ἐρατει-
νήν 910

Τῶν καὶ ἀπὸ θλασφάρων ἔρῃ εἶδετο δευρομενάων 910
Λυσιμελής· καλὸν δὲ ὑπ' ὀφρύσι δευριδόντα.
Αὐτὰρ ὁ Δήμητρ' πολυφόρης ἐς λέχῃ ἤλ-
θεν, 915

Ἡ τέκε Περσεφούην λευκώλενον, ἣν Αἰδωνεύς
ἤρπασεν ἧς παρὰ μητρός, ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεὺς.
Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλιόμοιο, 915
Ἐξ ἧς αἱ Μῆσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
Ἑννέα, τῆσιν ἄδον θαλίῃ, καὶ τέρψις αἰοιδῆς.
Λητῶ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἱμερόεντ' ἄ γόνον περὶ πάντων ἑραινιώνων,
Γείνατ' αἶρ' αἰγιόχοιο Διὸς Φιλότῃτι μιγῆσα. 920
Λοιοδοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοῖτιν.
Ἡ δ' Ἥβην, καὶ Ἄρην, καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε,
Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃτι θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν.
Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τριτογένειαν,
Δεινὴν, ἀγρεκύδοιμον, ἀγέερατον, ἀτρυτώνην, 925
Πότνιαν ἣ κέλαδοί τε ἄδον, πόλεμοί τε, μάχα
τέ.

Ἥρην δ' Ἥφαιστον κλυτὸν, ἐν Φιλότῃτι μιγῆσα,
Γείνατο, (καὶ ζαμένησε, καὶ ἤρυσεν ὦ παρακοίτῃ)
Ἐκ πάντων τέχνησι κεκασμένον ἑραινιώνων.
Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπῃς Ἐννοσιγαίῃς 930
Τρίτων εὐρυεῖης γένετο μέγας ὅς τε θαλάσσης
Πυθμὲν ἔχων, παρὰ μητρὶ Φίλῃ καὶ πατρὶ ἀνακτι
καίει

*Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens
Jupiter,*

*Clotboque, Lachefinque, & Atropon: qua dant
Mortalibus hominibus habere bonumque malumque.*

*Tres vero ei Eurynome Grantias peperit pulchras genas
habentes,*

Oceani filia, peroptabilem formam habens:

Aglaïam & Euphrosynen, Thaliāque amabilem:

Quarum e palpebris amor destillat contuentium

Solvens membra: jucundam vero sub superciliis aspici-

Porro hic Cereris multa nutrientis ad lectum venit, (unt.

Qua peperit Proserpinam pulchris ulnis, quam Pluto

Rapuit sua a matre, dedit autem consiliarius Jupiter.

Mnemosynen vero deinceps amavit pulchricomam,

Ex qua Musa aurea mitra revincta nata sunt

Novem, quibus placent convivia, & oblectatio cantus.

Latona autem Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem,

Desiderabilem prolem præ omnibus cælicolis,

Peperit sane, Ægiocbi Jovis amore mixta.

Postremam vero Junonem floridam duxit uxorem,

Hac autem Heben, Martem, & Lucinam peperit,

Mixta amore Deorum regi & hominum.

Ipse vero ex capite, caesis oculis præditam Tritogeniam,

Acrem, tumultum excitantem, ducem exercitus, indom-
itam,

*Venerandam: cui clamoresque placuerunt, bellaque
pugnaque.*

Juno autem Vulcanum inclytum, amor indulgens,

Peperit, (& vires intendit, & contendit cum suo marito)

Præ omnibus, artibus ornatum, cælicolis.

Ex Amphitrite autem & gravi crepo Neptuno

Triton late potens natus est magnus: qui maris

Fundum tenens, apud matrem charam & patrem regem
in-

Ναίει χρύσεια δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἄρηϊ
 ῥινοτόρῳ κυθήρεια φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτεν
 Δεινὸς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέεσι Φάλαγ-
 γας 935

Ἐν πολέμῳ κρυόεντι, σὺν Ἄρηϊ πτολιπόρθῳ,
 Ἀρμονίην θ', ἣν Κάδμῳ ὑπέρθυμ' ἔτ' ἀκοιτν.
 Ζυνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίῃ τέκε κύδιμον Ἑρμῆν.
 Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχῳ εἰσαναβάσα.
 Καί μιν δ' ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε Φαίδιμον υἱόν. 940
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃ, Διώνυσον πολυγηθεά,
 Ἀθανάτου θνητή. νῦν δ' ἀμφοτέρωι θεοὶ εἰσιν.
 Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακλεΐην,
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέταο.
 Ἀγλαΐην δ' Ἡφαιστῷ ἀγακλυτός, ἀμφιγυήεις, 945
 Ὀπλοτάτην Χαρίτων, θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοιτν.
 Χρυσοκάμης δὲ Διώνυσῳ Ξανθὴν Ἀριάδην,
 Κέρεν Μίνω, θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοιτν.
 Τὴν δὲ οἱ ἀθανάτου καὶ ἀγῆρω θῆκε Κρονίων.
 Ἦβην δ' Ἀλκμήνης καλλιφύρα ἄλκιμ' υἱός, 950
 Ἴς Ἡρακλῆ, τελέσας σονόεντας αἰέθλας,
 Παιῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπιδίλα,
 Αἰδοίην θέτ' ἀκοιτν, ἐν Οὐλύμπῳ νιφόντι
 Ὀλβι, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσας,
 Ναίει ἀπήμαντ' καὶ ἀγῆρα ἥματα πάντα. 955
 Ἡελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὴν Ὠκεανίνην
 Περσηΐς Κίρκην τε, καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς Φαεσιμβρότα Ἡελίοιο,
 Κέρεν Ὠκεανοῖο τε λήεντ' ποταμοῖο
 Γῆρας, θεῶν βελλῆσιν, Ἰδυίαν καλλιπάρηον. 960

Ἡ δέ

*Incolit aureas ades, magnus Deus, sed Marti
Clypeos diffecanti Venus Timorem & Metum peperit,
Graves, quique virorum densas turbant phalanges
In bello horrido, una cum Marte urbes devastante,
Et Harmoniam, quam Cadmus magnanimus duxit, u-*
xorem. (rium,

Jovi vero Atlantis filia Maja peperit gloriosum Mercu-
Prætonem Deorum, sacrum lectum conscendens.

*Cadmi filia vero ei Semele peperit clarum filium,
Rem cum eo habens, Bacchum bilarem,
Immortalem mortalis: nunc vero ambo Dii sunt.*

*Alcmene vero peperit vim Herculanam,
Mixta in amore Jovis nubecogæ.* (dicans

Aglaïam vero Vulcanus percelebris, utroque pede clau-
Minimam natæ Gratiis, floridam duxit uxorem.

*Sed aureo crine conspicuus Bacchus flavam Ariadnen,
Filiam Minois, floridam fecit conjugem:* (nius.

Hanc vero ei immortalem experientq; senii fecit Satur-
Heben autem Alcmena pulchros talos habentis fortis fili-

Vis Herculis, peractis luctuosis certaminibus, (us,

Filiam Jovis magni, & Junonis aureis calceamentis u-
Puditam duxit uxorem in Olympo nivoso: (centis;

Felix, qui magno facinore inter Deos confectus;

Habitat illæsus & expers senii omnibus diebus,

Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis

Perseis Cirtenque, & Aëtem regem.

Aëtes autem filius tatem hominibus danteis Solis,

Filiam Oceani perfecti fluvii

Duxit, Deorum ex consiliis, Idyiam pulchris genis præ-
ditam.

Hæc

Ἡ δέ οἱ Μήδειαν εὖσφυρον ἐν Φιλότῃτι
Γείναθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσῇν Ἀφροδίτην.

Τμῆς μὲν νῦν χαίρετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Νῆσοί τ', ἠπειροί τε, καὶ ἀλμυρὸς ἐνδοθι πόντος.

Νῦν δὲ θεάων Φῦλον αἶσατε, ἠδυέπειαι 965
Μῆσαι Ὀλυμπιάδες, κῆραι Διὸς Αἰγιοόχοιο,

Ὅσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὖνηθεῖσαι
Ἀθάναται, γείναντο θεοῖς ἐπικέκλεα τέκνα.

Δημήτηρ μὲν Πλῆστον ἐγένεατο διὰ θεάων,
Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγείσ' ἐρατῇ Φιλότῃτι, 970

Νειῶ ἐνὶ τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πῖανι δήμῳ,

Ἐοθλόν· ὃς εἰς ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θα-
λάσσης,

Πᾶσαν τῷ δὲ τυχόντι καὶ ἔκ' ἐς χεῖρας ἵκηται,
Τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τέ αἰὼπάσει ὄλβον.

Κάδμῳ δ' Ἀρμονίῃ, θηγάτῃ χρυσῆς Ἀφροδίτης, 975

Ἰνῷ καὶ Σεμέλῃ, καὶ Ἀγαυῇ καλλιπάρῃον,

Αὐτονόῃν θ', ἣν γῆμεν Ἀρεῖαϊ· βαθυχαίτης,

Γείνατο, καὶ Πολύδωρον εὖσεφάγῳ ἐνὶ Θήῃ.

Κῆρῃ δ' Ὠκεανοῖο χρυσάορι καρτεροθύμῳ

Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃτι πολυχρῦς Ἀφροδίτης, 980

Καλλιρρόῃ, τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,

Γηρυονῆα, τὸν κτείνε βίῃ Ἡρακλεΐῃ,

Βοῶν ἕνεκ' εἰλιπόδων, ἀμφιρρύτῳ εἰν Εὐρεθείῃ.

Τιθωνῷ δ' Ἠῶς τέκε Μενοννα χαλκοκορῦσῃν,

Αἰθιοπῶν βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίῳνα ἀνακτα. 985

Αὐτὰρ τοι κεφάλῳ φυτήσατα Φαίδιμον υἱόν,

Ἰφθίμῳ

961. Ἡ δὲ οἱ.) : in particula δὲ sustentatur aspiratione sequen-
tis dictionis.

*Hæc autem ei Medeam pulchros talos habentem in
amore*

Peperit, subacta per auream Venerem.

*Vos quidem nunc valetè, cœlestes domos tenentes,
Insulaque, & continentes terra, & salsus intus Pontus,
Nunc autem Dearum cœlum cantate, blandiloquæ
Musæ Olympiades, filia Jovis Ægiocbi,
Quæcunque mortales apud viros cubantes
Immortales, pepererunt Diis similem prolem.
Ceres quidem Placum genuit, præstantissima Dearum,
Iasio heroi mixta jucundo amore.*

*Novali in ter præscisso, Creta in pingui populo,
Bonum: qui vadit super terram, & lata dorsa maris,
Omnem: qui vero obviam fuerit, & cujus ad manus
venerit,*

*Illum locupletem fecit, multamque ei præbuit felici-
tatem.*

Cadmo præterea Harmonia, filia aurea Veneris.

*Ino & Semelem, & Agavên pulchras genas habentem,
Autonoënque, quam duxit Aristæus densa casarie præ-
ditus,*

*Peperit, & Polydorum, mœniis pulbre cinctis in
Thebis,*

*Filia vèro Oceani Chrysaori magnanimo,
Mixta amore abundantis auro Veneris.*

*Calliroë peperit filium mortalium præstantissimum
omnium*

Geryonem, quem interfecit vis Herculana,

Boves propter flexipedes circumflua in Eryibea.

*Titbono vero Aurora peperit Memnona area paleæ
munitum,*

Æthiopum regem, & Emaibionem regem.

Verum Cephalo peperit inclytum filium,

Ἰφθίμον φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
 Τόν ῥα νέον, τέρεν ἄνθ' ἔχοντ' ἐρικυδέ' ἥβης,
 Παῖδ' ἀπαλὰ φρονέοντα, φιλομμειδῆς Ἀφρο-
 δίτη

Ἦρτ' ἀνερειψαμένη, καὶ μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς 990
 Νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.

Κέρην δ' Αἰήταο διοτρεφέ' βασιλῆ'
 Αἰσονίδης, βελήσι θεῶν αἰειγενετάων,
 Ἦγε παρ' Αἰήτῃ, τελέσας ζονόεντας αἰθέλης,
 Τῆς πολλὰς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερή-
 νωρ. 995

Τβριγῆς Πελίας, καὶ ἀτάσθαλ', ὀξριμοεργός,
 Τῆς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
 Ὀκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπίδα κέρην,
 Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοιτιν.
 Καὶ ῥ' ἦγε δμηθεῖς ὑπ' Ἰήσωνι ποιμένι λαῶν, 1000
 μῆδειον τέκε παῖδα, τὸν ἔρρεσιν ἔτρεφε χείρων
 Φιλχυρίδης· μεγάλῃ δὲ Διὸς νό' ἐξετελείτο.

Αὐτὰρ Νηρῆ' κῆραι ἀλίοιο γέροντ',
 Ἦτοι μὲν Φῶκον ψαμάθῃ τεκε δῖα θεάων,
 Αἰακῶ ἐν Φιλότῃ, διὰ χρυσῇν Ἀφροδίτην. 1005
 Πηλεῖ δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 Γένεατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολβόντα.
 Αἰνείαν ἄρ' ἔτικτεν εὐσέφαν' κυθέρεια,
 Ἀγχιση ἥρωϊ μιγεῖς ἐρατῇ Φιλότῃ,
 Ἰδῆς ἐν κορυφῇσι πολυπτύχῃ, ὑλπέσσης. 1010
 Κίρκῃ δ' Ἠελίῃ θυγάτηρ Ὀδυσσεύδαο,
 Γένεατ' Ὀδυσσῆ' ταλασίφρον' ἐν Φιλότῃ,
 Ἀγριον,

*Fortem Phaëtonem, Diis similem virum,
Quem sane juvenem tenerum florem habentem gloriosa
pubertatis,*

*Puerum juvenilia sapientem, amans risus Venus,
Incitavit, abripiens, & ipsum in templis
Æditum nocturnum fecit, demonem divinum.*

*Filiam vero Aëta a Jove nutriti regis
Æsonides, voluntate Deorum sempiternorum,
Abduxit ab Aëta, peractis suspiriosis certaminibus,
Quæ multa imperabat magnus rex superbus,
Injurius Pelias, & impius fortium facinorum pa-
trator.*

*Quibus peractis ad Iolcum rediit, multa perpeffus,
Veloci in nave vebens nigris oculis preditam puel-
lam,*

Æsonides, & ipsam floridam fecit uxorem.

*Et sane hac domita ab Jafone pastore populorum,
Medeum peperit filium, quem in montibus educabas
Chiron*

Phillyrides: magni vero Jovis voluntas perficiebatur.

Ceterum Nerei filia marini senis,

*Phocum quidem Psamathe peperit, præstantissima
Dearum;*

Æaci in amore, per auream Venerem.

*A Peleo autem subacta Dea Thetis argenteos pedes ha-
bens,*

*Peperit Achillem prorumpentem per viros, leonis animo
preditum.*

Æneam porro peperit pulchre coronata Cytherea,

Anchisa heroi mixta jucundo amore,

Ida in verticibus, habentis multos anfractus, sylvoſa.

Circe vero, Solis filia, filii Hyperionis,

Reperit, Ulyſſis arumnosi in amore,

Ἄγριον, ἥδ' Ἀτῆνον ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
 Οἳ δὴ τοι μάλα τῆλε μυχῶν νησῶν ἱεράων,
 Πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλυτοῖσιν ἀνασσον. 1015
 Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆϊ καλυψὼ δῖα θεάων
 Γένετο, Ναυσίνοόν τε, μίγξις ἔρατῃ Φιλότῃτι.
 Αὐταὶ μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 Ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Νῦν δὲ γυναικῶν Φῦλον αἰεῖσατε, ἠδυέπειαι 1020
 Μῆσαι Ὀλυμπιάδες, κῆρα Διὸς ἀγχιόχοιο.

1013. Ἄγριον.) In nonnullis codicibus hæc duo verba, ἀμύμονας & κρατερόν, scribuntur ut propria nomina.

Τέλος τῆς Ἡσιόδου Θεογονίας.

*Agrium, atque Latinum inculpatumque, fortemque,
Qui sane, valde procul in recessu insularum sacrarum,
Omnibus Tyrrhenis valde inclytis imperabant.*

*Nausitboum vero Ulyssi Calypso excellentissima Dea-
rum*

Peperit, Nausinoumque, mixta grato amore.

*Hæ quidem, mortales apud viros cubantes
Immortales, pepererunt Dii pares filios.*

*Nunc vero sæminarum agmen cantate, suaviloqua
Musa Olympiades, filia Jovis Ægiochi.*

Finis Theogoniæ Hesiodi.

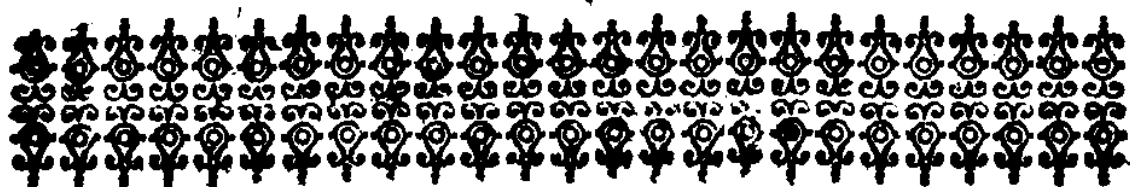

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

**De quorundam versuum dimensione, nec non
de aliis.**

Non contracta legenda sunt cœn contracta, metro id postulante. Verbi gratia. ε. 5. ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάονται χαλάρηται. Hic prius ῥέα proferendum ῥά.ε. 30. Ὡρη γὰρ τ' ἐλίγη πέλειται νεκίων τ' ἀγορεύει. Hic metrum postulat, ut pro νεκίων dicās νεκῶν, & pro Ionico ἀγορεύειν, ἀγορεύ. Iones nimirum non contrahunt. Et pro νεκῶν in dimensione (quam alii scanfionem vocant) legendum νεκῶν. In dimensione, inquam, secus non. ε. 109. χεύσει μὲν πρώτιστά μιν. Legendum hic χεύσειν. & sic in aliis. ε. 129. ἔττα, ubi τὸ ἄλφα per se breve in cæsura producitur. Cæsura vocalem reddit anceps. Sic Ovid. *Si nihil attuleris, ibis, Hamere, foras.* ubi ultima in *attuleris* propter cæsuram est anceps. Sic α. 9. εἰδὲ τί μέγ' ἔθι τί, ubi prius τί producitur, & est quasi cæsura, τί, enim prius, cum εἰδὲ coheret, tanquam pars illius vocis conjuncta. α. 458. pro Ἡρακλῆι lege, scil. in dimensione, Ἡρακλῆι 9. 93. pro Μυσαίων, lege Μυσῶν, pro ἀψευδία, lege ἀψευδῆ, nimirum in dimensione. Secus *Ionisæus* passim retinendus, & singula legenda, sicut sunt scripta. 9, 199. pro Κυπριόγειαν, lege Κυπριόγειν. Sed inquires, cur ita legimus? Resp. Poëtarum morem esse, ut vocem perspicue proponant, dimensionem lectori relinquentes. Sic Ἰλιάδ. α. 1. Πηληϊάδεα Ἀχιλῆ. Hic non legendum Πηληϊάδεα, sed Πηληϊάδην, vel Πηληϊάδην, per syncopen τῇ ἐψά. Scilicet tanta est Poëtarum licentia, ut pro Πηληϊάδης εἰ (ὅτις τῇ Πηλῆως) dicant per Ionicam διαίρεσιν, Πηληϊάδης, υ, εἰ, & per novam τῷ α ορεπthesis, Πηληϊάδης, υ, εἰ, pro Πηληϊάδην vero Ionice Πηληϊάδεα. Tantopere luxuriantur αἱ διαίρετοι, adeo, ut id circo Græcanica seu Graja Poësis omnium facillima, & Poëta judico, Musas videatur habere faventiores. Tum observandum, Hesiodum usum esse Dialecto Ionicam, & quæ illi dialecto propria sunt, accurate e Grammaticis petendum. ex gr. α mutant in η, dativum pl. formant a nominativo plurali, ἔργων, pro ἔργα, rejiciunt fere ubique augmenta verborum, & alia similia, quæ usu facilius quam præceptis addiscuntur.

IN.

INDEX VOCABULORUM,
QUÆ IN
HESIODO
OCCURRUNT.

*In Indice brevitatis ergo, literis quibusdam
usi sumus; ut, Th. designat Thema. p. pretoriturum.
a. aoristum. f. futurum. m. medii f. g. fœminini ge-
neris. ε. ἔργα καὶ ἡμέρας designat. α. ἀσπίδα, seu
scutum. θ. θεογονίαν.*

A *Quæ, nom. pl. n. g.*
ab ὅ quod: articu-
lus postpositivus. ε.
365.

* *Ἀάπτει, ἀάπτεις, ab ἄαπτω,*
ε, ὅ, ἡ, *non tangendus, ex a*
priv. & ἄπτω vel ἰάπτω, &
per pleonasmum τῷ α, ἀά-
πτω. *ledo, noceo. f. ψω. ε.*
147. α. 75. θ. 649.

* *Ἀάθην, 3. sing. a. i. pass. ab ἄτω*
ledo. F. ἄσω. quod fit ex
ἀάω. hinc a. i. ἀάθην. pro
ἡθην. tollitur augmentum,
& α poetice reduplicatur.
Th. ἀτάω, ὦ, f. ἡσω, ledo,
noceo. ε. 181.

* *Ἀᾶσι, flant. 3. pl. ab ἄη, flo,*
ut ἰσημι. ἰσᾶση Th. ἄω, flo,
spiro. θ. 875.

* *Ἀαται, saturatur, 3. person. ab*
ἄημι. in pass. ἀαμαι expleor,
satior, ad formam. τῷ ἰσα-

μαι. Th. ἄω, f. ἡσω. flo, spi-
ro. α. 101.

* *Ἀατῶ, ε, ὅ καὶ ἡ. insatiabilis,*
innoxius. Th. ἀτάω, ὦ. f.
ἡσω, ledo. θ. 714.

* *Ἀβέτω, gen. Ionicus pro Ἀβέ-*
τω, ab ἀβέτης, ε. bobus con-
tens. ex a priv. & βῦς βοός, ε
ἡ, vacca, bos taurus. α. 449.

* *Ἀγαγών, part. a. 2. Attice pro*
ἀγών, ab ἄγω, ducō. f. ἄξω.
p. ἔχα, a. 2. ἡγον, Att. ἔγα-
γον. ε. 164.

* *Ἀγαθός, ἡ, ὅς, bonus, a, um.*
dat. pl. ἀγαθοῖσι, paragoge
Ionica, pro ἀγαθοῖς. comp.
ἀμείνων, βελτίων, κρείσσων,
ἀρείων, λυίων. Superl. βέλ-
τιστος, κρείττιστος, ἀρεῖς, λῶ-
ς. ε. 24. 234.

* *Ἀγαίσται, 3. pers. ind. ab ἀγαίο-*
μαι. irascor, invideo. ε. 331.
Th. ἀγάν, ὦ, f. ἡσω. demiror.

***Ἀγακλυτός**, adjec. ex ἄγαν-
nimis & κλυτός *celebris*. a
κλύω, pro quo etiam κλύ-
μι *audio*, ἀγακλυτοῖσι, dat.
pl. Ion. 9. 1015.

***Ἀγαυότατοι**, superl. ab ἄγα-
υός, ὤ, placidus, ex ἀπι-
tatico & γάι, τῷ, τὸ, let-
titia, gaudium. 9. 408.

***Ἀγαλλόμενος**, præf. part. passiv.
ab ἀγάλλω. f. λῶ, p. κα. orno.
ἀγαλλομαι *exulto*: ad for-
mam τῷ ἀγαλλίζομαι, exul-
to, ab Hebræo גָּלַל. ἀγαλ-
λόμαι, præf. part. f. g. pl.
num. α. 86.

***Ἀγαυή**, nomen fœminæ, *splen-*
dida, a masculino ἀγαυός,
admirabilis, splendidus. Th.
ἀγαύω *miror*. 9. 246.

***Ἀχαυή**, nomen mulieris, vide
paulo ante ἀχαυή 9. 976.

***Ἀγαυός**, ὤ, nobilis, admira-
bilis. ab ἀγάομαι *admiror*.
ἀγαυῶν, gen. pl. 9. 461. 632.

***Ἀγαυεῦ**, *ferocis*. gen. sing. Th.
γαυρεῖ, ὤ, ὤ, *superbus, cla-*
rus: ἀγαυεός, valde super-
bus, α. non est privativum,
sed intensivum. 9. 832.

***Ἀγγεῖ** pro ἄγγεα, βασιλ. nom. pl.
n. g. ἄγγεον, dat. pl. Th.
ἄγγε, τῷ, τὸ, vas quodli-
bet. ε. 611.

***Ἀγγελῶ**, ὤ, ὤ, *nuntius*. ε. 45.
ἀγγελίη, proprie res quæ
nuntiatur. 9. 781. ab ἀγγέλ-
λω, *nuntio*. f. λῶ, p. ἄγγελ-
κα. α. L. ἄγγελα.

***Ἀγγετι**, vide paulo ante ἀγ-
γε - 473. 528.

***Ἀγι**, Adverb. hortantis, ab
ἄγι, præf. imperat. act. ver-
bi ἄγω, ago. α. 449.

***Ἀγείραν**, 3. pl. a. i. act. Ion. pro
ἡγείραν, ab ἡγίρω, *congre-*
go. Poëtæ metri causa tol-
lunt augmentum. f. εἰῶ p.
ἡγείρα. Att. ἀγῆγερκα, α. i.
ἡγείρα. ε. 650.

***Ἀγέλαι**, pl. num. *greges*. ἡ ἀγέ-
λη, *grex*. ab ἄγω. *Grex* agi-
tur. sic Latine *agmen*. ab ἄ-
γendo. proprie pecudes ἄ-
guntur, homines vero *du-*
cuntur. α. 268. 9. 445.

***Ἀγελείη**, pro ἀγελεία, ας, ἡ. Ion.
predatrix. ab ἄγω & λεία, ας,
ἡ, *præda*. α. 197. 9. 318.

***Ἀγέραςος**, ὤ, ὤ, *immunis, præ-*
mio carens. ex α. privat. &
γέρας, τῷ, τὸ, *præmium*,
munus. 9. 395.

***Ἀγεῶμαι**, præf. inf. pro imper.
verbi ἄγω, *duco*. f. ἄξω, p. ἡ-
χα. α. 2. ἡγον. ε. 693. 798.

***Ἀγέστρατος**, ὤ, ὤ, *dux exercitus*.
Minervæ epitheton. ab ἄγω,
duco, & στρατός, ὤ, ὤ, *exer-*
citus. 9. 925.

***Ἀγῆνορα**, acc. sing. *fortem*.
ab ἀγῆνωρ, εἰς, ὤ, *strenuus*.
compositum ex ἄγαν, valde
& ἀνὴρ *vir*. ε. 7. 9. 641.

***Ἀγῆρα**, ὤ, ὤ, ὤ, *senii expers*.
μη γηράσκων. compositum
ex α. priv. & γῆρας, ατῷ, τὸ.
senectus. 9. 305. 955.

***Ἀγῆρα**, acc. sing. 4. simpli-
cium, ab ἀγῆρας, ὤ, ὤ, ὤ, ὤ,
senii expers. Et ἀγῆρα, no-
min. plur. 4. simpl. Ex α.
priv.

privat. & γῆρας, αἰώς, τὸ, senectus. ὁ. 277. 949.

* Ἀγκία, pl. nom. *ballis*, ab ἄγ-
κος, εος, τὸ, *ballis*. ε. 387.

* Ἀγκυλομήτης, ὁ, ὁ. versipellis,
qui profert obliqua, non
recta consilia, compositum
ex ἄγκυλος obliquus, &
μήτις, εως, ἡ, consilium ὁ
ἄγκυλα, τέτρεσι, σκολιά βε-
λουόμενος. ε. 48. ὁ. 19. 473.
495. &c.

* Ἀγκυλοχείλας, nom. pl. *geran-
di rostri*. ex ἄγκυλος inflexus,
curvus, & χείλος, εος, τὸ, la-
brum, a nominativo singu-
lari ἄγκυλοχείλης, ὁ, ὁ. pro
quo etiam legitur ἄγκυλό-
χειλος, *curva habens labra*.
α. 405.

* Ἀγλαΐα, nom. pl. *voluptates,
gaudia*. ab ἄγλαϊα, splen-
dor, ornatus. ab ἄγλαός, ὁ,
ὁ, splendidus. α. 285.

* Ἀγλαά, *splendida*. Th. ἄγλη-
ης, ἡ. fulgor, splendor. ε. 335.
ὁ. 412.

* Ἀγῆ, dat. sing. ab ἄγνός, ὁ, ὁ.
castus. ε. 463.

* Ἀγιντ' pro ἄγιντε, 3. sing. imp.
passivi, ab ἄγινμι *frango*,
pro quo etiam dicitur ἄ-
γινω. Th. est ἄγα. f. ἄζω, &c.
frango α. 179. 348.

* Ἀγίως, caste, adverb. ab ἄγιός
castus. ε. 335. α. 203.

* Ἀγοί, *portaret*, praes. aor. opt.
ab ἄγω, porto. ἄγοντα, acc.
sing. praes. part. aor. vide
supra. ἄγαγαι. α. 480.

* Ἀγορεύω, ἔ. εἶπω, p. εὐκαλῶ pρ-

blice & in foro dico, & per
syn. speciei, *aperte dico*. α.
278. 400.

* Ἀγορά, ἄς, ἡ. forum, ab ἀγεί-
ρω *congrego*. in praet. med.
ἤγορα, quia in foro homi-
nes congregantur. ε. 686.

* Ἀγορέων, Genitivus pl. Ionice
pro ἀγορῶν. ε. 36 a nomine
ἀγορά, ἡ, *forum*. Th. ἀγείρω
congrego, ut supra, & ἀγορή,
Ionice pro ἀγορά. ἀγορήφι,
in foro, φι est paragoge
poetica, & reddit vocem
ἄκλιτον. α. 204. ὁ. 29.

* Ἀγραινοί, ruri seu in agro per-
noctantes: Epitheton pa-
storum compositum ex ἄ-
γρος, ὁ, ὁ. *ager*, & αὐλή, ἡ, ἡ. *atrium*, hoc est, locus sub-
dialis, apertus & vacuus an-
te ipsas aedes, τὸ ὑπαίθριον
item *stabulum, septum*. hinc
αὐλίζομαι, *stabulor*: item
pernocto, unde est ἀγραινός
ruri pernocto. ὁ. 26.

* Ἀγρῆ, Ion. pro ἄγραι ab ἄγραι,
ας, ἡ. *captura, venatio*. ὁ. 442.

* Ἀγρία, neutrum plural. poni-
tur pro adverbio. Th. ἄγρός,
ὁ, ὁ. *ager* α. 236.

* Ἀγρίον, acc. est nomen propri-
um viri. Ἀγρίος, ὁ, ὁ. ὁ. 1013.

* Ἀγροΐτας, acc. pl. ab ἀγροΐ-
της, ὁ, ὁ. *agrestis, agricola*,
pro ἀγρότης. Th. ἄγρός, ὁ, ὁ.
rus. α. 39.

* Ἀγροκύδοιμι, ὁ, ὁ. *qui in agris
tumultuat*. ab ἄγρός, ὁ, ὁ. *ager*, &
κύδοιμός, ὁ, ὁ. *tumultus*. ὁ. 925.

* Ἀγρῶ

Ἀγρομένοις, dat. pl. part. præs. Ion. syncope, pro ἀγρομένοις ab ἀγείρω congrego. f. εἰρῶ. p. ἡγερεα & Attic. ἀγῆγερεα. a. 1. ἡγερεα. §. 91.

Ἀγροτέρης, feræ, gen. cas. f. g. ab ἀγρότερῳ vel ἀγρώτερῳ. Substantiva quandoque etiam comparantur. Th. ἀγρός, ὤ. ὁ. ager. a. 407.

Ἀγχι, pro ἄγχι prope. construitur cum Genitivo: est Adv. e. 637.

Ἀγέμαχοι vel ἀχίμαχοι, plural. num. cominus pugnantes. ex ἄγχι, prope, & μάχουμαι, pugno. f. μαχήσομαι. p. μεμάχημαι. a. 25.

Ἀγχιμόλον, adverbialiter hic accipitur hoc neutrum, ex ἀγχιμόλος, ὤ, ὁ καὶ ἡ, e propinquo veniens, ex ἄγχι prope, & μόλω, seu μάλω, venio. a. 315.

Ἀγχίστη, dativus singul. ab Ἀγχίστης, ὤ, ὁ. nomen viri. ex ἄγχι & ἵσθ. q. d. ἄγχι τῆς ἰσότητος. §. 1009.

Ἀγάμενος, præs. part. pass. verbi ἀγάομαι, ᾄμα, demiror. Th. ἀγάω, ἵσθ. idem. §. 619.

Ἀγαν, bebens. part. præsens, ab ἄγω duco, bebo. vide ἀγαγαν. §. 998.

Ἀγῶ, duco, f. ἄξω. p. ἡχα. a. 1. ἡξαι a. 2. ἡγο. e. 206.

Ἀγῶν, dat. sing. ab ἀγῶν, ἄνους, ὅ, certamen §. 435. a. 205.

Ἀγασσι, 3. pl. subj. ab ἄγω duco, bebo, traho. f. ξω. e. 218.

Ἀδύνη, indoctæ, acc. pl. n. g.

ab ἀδάητος, incognitus. Th. δαίω scio, disco. §. 655.

Ἀδάμαντον, pro ἀδάμαντα. Declinatur duobus modis, vel ἀδάμαντῳ, ὤ, vel ἀδάμας, αἶτος, ὅ, nomen clavis- simæ gemmæ per metaph. ponitur pro ferro. ἀδάμαντος, genitivus ab ἀδάμας, αἶτος, ὅ. ex α quod hic idem valet quod δὺς, & δαμάω domo, e. 146. a. 137. §. 188. 239.

Ἀδηχτοτάτη, e. 418. est superlativus, a positivo ἀδηχτος, ὤ, ὁ, ἡ, proprie morsui non obnoxius: hic vero cariem minime sentiens. ἀδάκτω mordeo. f. δήξομαι. a. 2. ἰδακον. p. δέδηχα. unde etiam est nomen δῆξ vermīs, qui lignum corrumpit. ἰψ (ab ἵπτω naceo) vermīs qui cornua lædit. ἰξ (ab ἵκω advenio) vermīs, qui palmitibus obest. σῆς (a σήπω putrefacio) vermīs qui vestes depravat. τρώξ (a τρώγω) qui vitiat legumina. ψῆς qui ficus arrodit, &c.

Ἀδελος, ὤ, ὁ καὶ ἡ, non manifestus, obscurus. Th. δῆλῳ, ὤ, ὁ. manifestus. e. 6.

Ἀδίκος, ὤ, ὁ καὶ ἡ, injustus. ἀδικήτερῳ, comp. Th. δίκη, ὤ. justitia. e. 258 270.

Ἀδμήτη, nomen mul. q. d. indomitæ, ἀδαμάω, domo. §. 349.

Ἀδαν, pro ἰδαν. 3. pl. a. 2. ἀδ. ab ἀδέω, placeo, f. ἵτω, p. ηκα. α. ἀδαν, saturo, expleo. §. 917.

Ἀδρον.

¹ Ἀδρυσία, ἡ, *ubertas, copia*. ab
ἀδρῆς, ὤ, ὁ. *dives, crassus,*
magnus. ε. 471.

² Ἀδῶτη, dat. sing. ἀδῶτης, ὤ, ὁ.
qui nihil dat, Ratio compo-
sitionis plane insolens, ex
α priv. & δῶτης. ὤ, ὁ. *qui dat.*
Th. δίδωμι δο. ε. 353.

³ Ἀεθλον, ὤ, τό, certamini præ-
mium. ab ἄεθλος, seu ἄθλο, ὤ,
ὁ. *certamen.* ε. 652. α. 94.

⁴ Αἰθλεύσιν, collucentur. 3.
plur. præf. subj. act. ab αἰ-
θλεύω. f. εὐσῶ. p. κα. idem
quod αἰθλέω, *pugno, dimi-*
co. vide ἄεθλον. §. 435.

⁵ Αἰ, adverb. *semper.* §. 388.

⁶ Αἰγιετῶν, Genit. pl. Æolic-
us, ab αἰγιετής, ὤ, ὁ. *sem-*
piternus. ex αἰ & γειτός,
qui genitus est. Th. γείνο-
μαι, *nascor.* f. γειήσομαι. α.
2. m. εὔγειόμην. §. 548.

⁷ Αἶδειν. præf. inf. αἶδον, 2.
pl. imperf. act. pro ἡἶδον,
ab αἶδω *canto.* Metri causa
abjicitur augmentum: in
prosa αἶδω. f. αἶσω. p. ᾄκα. ε.
660. §. 1.

⁸ Αἶραι, α. 1. act. inf. ab αἶρω
tollo. f. αἶρῶ. α. 1. ἡἶρα.
hinc αἶρας. α. 1. part. act.
αἶρόμεναι, plur. part. præf.
f. g. ε. 759. 538.

⁹ Αἰκία, acc. sing. ab αἰκῆς,
ἴσ, ὁ, ἡ, *durus, asper.* Th.
αἶκω, *cedo.* f. ξω. §. 166.

¹⁰ Αἰκῆτι, *non invito*, adverb. ab
αἶκων *invitus.* Th. αἶκῶν, ὀν-
το, α. *spontaneus.* §. 529.

¹¹ Αἰσατε. 2. pl. α. 1. act. imperat.

ab αἶδω, f. σω. p. κα. *canto.*
§. 965.

¹² Αἶαη, dat. sing. ab αἶαα, ἡς, ἡ,
turbo, procella, ex αἶω *spiro*
& αἶαω *conbolbo.* §. 874.

¹³ Αἶαω, nomen mul. q. d. *pro-*
cellosa. §. 267.

¹⁴ Αἰαίωνων, gen. pl. in nom.
αἰαίων, οντο, *perpetuo*
fluens. alii legunt αἰαίων,
οντο. ex αἰ *semper* & αἶω
fluo. Th. αἶω, *habito.* ε. 548.

¹⁵ Αἰαίω, genit. g. f. ab αἰαίω.
perennis. Poët. pro αἰαίω,
ex αἰ *semper* & αἶω *fluo.*
αἰαίων. gen. pl. ε. 593.

¹⁶ Αἶται, gen. pl. part. præf. α-
ἶτι, ab Ἀημι *flo*, ad for-
mam τιθῆς, ἄντο. Sed quia
est ab αἶω, potius juxta ἰσημι
esset spectandum. Notetur
ergo hæc exceptio. ε. 623.

¹⁷ Αἶξει, 3. præf. ab αἶξω *augeo*,
pro quo in prosa αὐξάνω &
αὐξω. f. ἴσω. p. ἡύξηκα. ε. 5.
αἶξουαι, ἡ, εταί, pass. αἶξέτο.
imperf. αἶξομένη. gen. Ion.
part. præf. ε. 6. 771. §. 195.
444.

¹⁸ Αἶργός, ὤ, ὁ. *iners.* αἶργῶ,
dativ. hinc αἶργῶ. *inertia*,
Ionice, pro αἶργία, ας, ἡ.
pigritia. ab αἶργός, pro quo
in prosa αργός. Th. εργον,
opus. Prosa dicitur quasi
profusa; oratio vero ligata,
quæ certis numeris astri-
cta est, quale est poemā. ε.
301. 309. 310.

¹⁹ Αἰσιπόται, nom. pl. *alte vo-*
lantes. Epitheton cygno-
rum,

rum, compositum ex αἶρῶ, in altum tollo, & πέτομαι, volo. declinatur duobus modis. αἰροπότης, &, ἰ. prim. simplic. & in quinta simplicium, αἰροπότης, η-τος, ὅ. in aere suspensus. α. 316. e. 775.

*Αερίφρονα, acc. sing. *solidum*. e. 313. a nominativo αἰερίφρων, ονος, ὅ, ἡ. ex αἶω, φθῶ, & φρῆν, εως, ἡ, mens, qui ventosa mente praeditus, inconstans & temerarius est, & proinde *stultus*. hinc αερίφροσύνησι, dat. pl. Ionic. pro αερίφροσύναις, ab αερίφροσύνη, stultitia. 9. 502.

*Αζαλέοι. α. 153. Genitivus Ion. pro αζαλέων, ab αζαλέος, &, ὅ, aridus, torridus. Thema est αζῶ torrefacio, arefacio.

*Αζω. 3. pers. præs. verbi αζῶ, *hæco*. e. 585. α. 397.

*Αζηται, præs. sub. *tristetur*, ab αζομαι, proprie exaresco: per metaph. cura & maerore conficitur. α. 585. 9. 99.

*Αζω, cum aspero spiritu, *venoror*. εἰδομαι. unde αζόμενος. 9. 532.

*Αζωτοι, pl. num. *discincti*, scil. ut eo sint expeditiores: ex a privat. & ζωτός cinctus, quod est a ζωύω vel ζώνωμι, cingo, in fut. ζωσω, in præt. ἔζωκα in passivo præt. ἔζωμαι vel ἔζομαι. in 3. sing. ἔζωται. hinc est ζωτός, cinctus, ζωτής, ἦρος, ὅ, cin-

gulum, baltheus. e. 343.

*Αἰδία, acc. sing. ab αἰδῶν, ὅ-νος, ἡ. *lusciniæ* ab αἰδῶ cane, pro quo in prosa αἰδῶ. e. 201.

*Αἰθ' pro αἴθερ, *spirabat*, imperfect. abjecto ο μικρῶ per apostrophum, & τ mutato in θ, propter seq. aspiratam. Them. est αἶω flo. f. ἦω unde formatur αἴημι & pass. αἴμαι. α. 8.

*Αἴρ. αἶρος, ὅ, aer, ab αἶω in f. g. significat caliginem. e. 547.

*Αἶσι, 3. singul. ab αἴημι flo. hinc Αἶσι, *flant*. 3 plur. ut ἴσημι, ἴσῃσι. Th. αἶω. flo. e. 514. 9. 875.

*Αἶτας, acc. pl. a sing. αἶτης, ἡ. *flatus*. in nom. pl. αἶται, *flamina*. Th. αἶω. flo. e. 619. 643. 673.

*Αἰάται, pl. num. f. g. 9. 968. Græci non dicunt αἰήτας, sed αἰάνατος, ὅ, καὶ ἡ, ex a negativo & αἰάνατος. Sic in Novo Testamento αἰώνιος, &, ὅ, ἡ, & αἰώνιος in f. g. αἰώνια, Regula. *Adjectiva composita, nec non quandoq; derivata, sunt generis communis.* Αἰαίατης, pro αἰαίαταις, Ion. e. 61. & αἰαίατοιο, pro αἰαίαται. ut & αἰαίατῶσι, dat pl. Ion. pro αἰαίατοις. e. 307.

*Αἰεσφατος, &, ineffabilis, compositum ex a privativo & εἰσφατος pro θεοσφατος, a Deo pronuntiatus: prout dicimus θεοσδοτος, *divinitus datus*. αἰεσφατος etiam *Idem*

idem quod *nefandus*: sed
 sæpius in bonam partem
 accipitur, & tum α non est
 privativum, sed intensi-
 vum, ut ε. 660 ἐδίδαξαν αὖτε
 σφαται ὕμνοι αἰδεῖν, docue-
 runt divinum carmen ca-
 nere. ε. 660. ex φάτος dicen-
 dus, hoc α φάω, dico. idem
 quod φημι. §. 830.

Ἀθηναίη, ἡ *Minerva*. Dicitur
 etiam Ἀθήνη, quasi α-
 θήλη, ex α privat. & θήλη
 papilla, mamma apex, quod
 Minerva prognata ex cere-
 bro Jovis, (ut fabulantur)
 non fuerit alita aliorum
 more. Ἀθήναι, αἱ, Athe-
 næ, acceperunt nomen a
 Minervæ fictitii hujus ido-
 li xde & cultu. Ἀθήναι a-
 lio nomine Ἀκτιή, ἡς, ἡ, li-
 zæ, quod in litore maris
 fuerit condita, unde αὐλή-
 τις Ἀττικὴ (pro Ἀκτικῇ) ci-
 vis Attica. α. 126. §. 418.

Ἀθλ', pl. num. pro ἀθλα, a
 singul. ἀθλον, α, τὸ, pre-
 mium certaminis, sed ἀθλος-
 α, ὁ, est ipsum certamen.
 Vide supra αἰθλος, α, ὁ. ε.
 754. §. 800.

Ἀθόλωτος, α, ὁ, *illimis, limpidus*.
 ex α priv. & θολός, α, ὁ. li-
 mus, fax, sordes, unde est
 θολώω turbo: θολώτος tur-
 batus. ε. 592.

Ἀθροός, α, ὁ, *confertus*, in u-
 num collectus. α. 246.

Αἰ art. praposit. ab αἱ, hæc, ὁ,
 τὸ. ε. 36. 767.

Αἰ, artic. postp. ab αἱ, ὁ, ὁ, quæ,
 qui, quod §. 268.

Αἶαξ, genit. ab Αἶακος, αἱ, ὁ.
 Eacus. ab Αἶαξ Αἶακος, ὁ,
 vel Αἶας Αἶαντος, ὁ, quæ
 idem significant, nomen
 Herois. Ajax. §. 1005.

Αἶαν, pro γαῖαν, terram, Poëtice,
 a γαῖα, seu γαῖν, α. ε. 124. 253.

Αἶγα, acc. ab Αἶξ, αἶγος, ὁ, ἡ.
 caper, capra. ε. 514. α. 407.

Αἶγείδην, acc. a nominativo,
 Αἶγείδης, α, ὁ, ab Αἶγεις,
 ἴος, ὁ, nomen viri. Αἶγεί-
 δης ergo est patronymicum,
 sicut a Πηλεὺς dicitur Πηλεΐ-
 δης. α. 182.

Αἶγες, pl. nom. a sing. Αἶγεις-
 γος, α, ἡ *populus nigra*. Alii
 etiam vertunt *alnum*. ἀπὸ
 τῆς ἐγέρσεως. α. 377.

Αἶγιδ', acc. sing. αἶγίδα. per
 apostrophum α abicitur ab
 αἶγης, ἴδος, α. *pellis caprina*
munimentum pectoris. Alii
 putant *scutum* fuisse pelle
 ista obductum. Th. αἶξ, αἶ-
 γος, ὁ, ἡ. caper vel capra. α.
 344. 444.

Αἶγιοχοιο, gen. Ionic. pro αἶ-
 γιοχος, a nominativo αἶ-
 γιοχος, α, ὁ. epitheton Jovis,
 sic dictus, quod genera-
 tus, ip. Creta nutritus fue-
 rit a capra, (ὄχῃ sonat ali-
 mentum) ut lateret patrē
 Saturnum, qui puerōs ma-
 res devorabat. ε. 481. 659.
 α. 322. §. 13 1021.

Αἶγυπιοί, ab αἶγυπιός, αἱ, ὁ
 βυλὴν, avis prædatrix & ra-

pax α γυψ, γυπὸς. ὁ, *vultur*.
α. 405.

Αἰ δ', sunt duæ voces, αἰ, est art.
præpositus, δ' per apostr.
pro δὲ vero. ε. 821.

Ἄιδας, Genitivus Æolicus pro
αἰδῆς, a nominativo αἰδῆς, ε.
ὁ, orcus, inferni. q. d. αἰδῆς,
εἶ, ὁ, *obscurus*. ex α non, &
εἶδω video. ε. 152. 9. 455.

Αἰδῆς, a nominativo ὁδε, ἡδε,
ὁδε, α. 280. 300.

Ἄιδης, *obscurum*, adject. ge-
neris neutrius, ab αἰδῆς,
εἶ. Th. εἶδω, video, *ἄϊοο-
μα*, α. 2. εἶδον & ἰδόν. α. 477.

Ἄιδω, Genit. Ionicus pro αἰ-
δῆς ab αἰδῆς, ε, ὁ. *infernus*. in
prosa dicitur, αἰδῆς, ε, orcus,
tartarus. 9. 311. 768. 850.

Ἀιδηλα, acc. pl. arcana, ab αἰ-
δηλα. *tenebrosus*. Th. αἰ-
δῆς, ε, ὁ. *infernus*. ε. 754.

Ἀιδῶν, ab αἰδῶ, *perpetuus*.
Th. αἰ *semper*. α. 310.

Ἀιδῶν, dat. pl. Ionic. pro αἰ-
δῶν, ab αἰδῶν, ἡ, ὁ, *tenebri-
cosus*, ab εἶδω, video, 9. 860.

Αἰδοί, dat. sing. *reverentia*, ab
αἰδῶν, ὁ, ἡ, *pudor*. 9. 91.
hinc.

Αἰδοῖα, τὰ. *pudenda*. α. 354. ε.
731.

Αἰδοῖν, ἡ, ἡ. *veneranda*. ε. 71. αἰ-
δοῖσιν, dat. pl. Ion. Th. αἰδῶν,
εἶ, ἡ. *pudor*. ε. 255. 9. 80.

Ἄιδῶ, gen. sing. ab αἰδῶ, αἰδῶν.
ὁ, orcus. idem quod αἰδῆς.
ε, ὁ. vide supra. αἰδῶν, *ad
orcum*. Subintelligitur δό-
μας. α. 151. 254.

Ἀἰδρῆσι. 683. dat. pl. Ion. pro
αἰδρῆσις, ab αἰδρῆα ἡ *inisci-
tia* ab ἰδρῆς, εως, ὁ, ἡ, ἡ. *sci-
ens*. Th. ἰσῆμι, *scio*. hinc

Ἀιδρῆς, *ignarus*. vide Th. ἰσῆμι
scio α. 410.

Αἰδῶ, *pudorem*. acc. sing. αἰδῶα,
αἰδῶ, ab αἰδῶν, *pudor*. ε. 322.

Αἰδῶν, εἶ, ὁ. idem quod
αἰδῆς, ε, ὁ. Plato. 9. 913.

Αἰδῶν, *pudor*. ex α priv. & εἶδω
video. quorum nos pudet,
ea non aspiciamus ε. 190. 198.
315.

Αἰετῶν, 9. 893. *sempiter-
narum*. gen. pl. Æol. pro αἰε-
τῶν, ab αἰετῶν, εἶ, ὁ.
sempiternus. ab αἰ, *sem-
per*, & γενόμεν, *nascor*. 9.
893.

Αἰεῖ pro αἰ *semper* Poëtice, &
αἰεῖν. ε. 114. & 296. 9. 21. &c.

Αἰεῖ, αἰετῶν, ex αἰ *semper*,
poët. pro αἰε, & αἰε, *fluo*.
ε. 548.

Αἰετὸν, *aquilam*, pro αἰετὸς, *me-
tri causa*, αἰετὸς. ε, ὁ. 9. 523.

Αἰζήν, *juvenilis*, ab αἰζήν, εἶ,
ὁ. *juvenis*, q. d. αἰεζήν, *sem-
per fervens*. α. 408. ε. 493.

Αἰζῶν, *juvenum*. gen. pl. ab
αἰζήν, εἶ, ὁ. pro quo & αἰ-
ζήν, *juvenis*. 9. 863.

Αἰήας, Æolice pro Αἰήτις, ab
Αἰήτις, ε, ὁ. *nomen viri*. 9. 992.

Αἰῆ, dat. Ion. ab αἰῆ, pro γαῖα.
terra. α. 153.

Αἰήτις, Αἰήτις, Αἰήτις. Vide
Αἰήτας. 9. 998. 994.

Αἰῆ, *quæ*, pro αἰεῖ *quæque*, ab
ε, ἡ, ὁ. articuli postp. 9. 3.

Αἰθήρ, ἔρεθ, αἰθέρι, ὁ. æther. ε.
18. 9. 124.

Αἰθίοπων, gen. pl. ab Αἰθίοψ, ὁ.
πῦ, ὁ. Æthiops. q. d. αἰθων
τῇ ὄψει, ab ὄψ, vultus. Th.
ὀπτομα, video, & αἰθω, uro.
imp. ἤθον, ardebant. 9. 985.

Αἰθομένους, ardentis, præf. part.
gen. Ion. ab αἰθω, ardeo, αἰ-
θομένοις, αἰθομένων, num.
pl. part. præf. ε. 753. α. 60. 275.

Αἰθόρα, acc. sing. ab αἰθόρ, ὁ.
πῦ, ὁ. χεῖρ, ἡ. niger ab αἰθω, u-
ro, & ὄψ, vultus. th. ὀπτομα,
f. ὀφομα, p. ὀμμαι. ε. 36.

Αἰθωνι, dat. ab αἰθων, ὁ. πῦ, ὁ.
niger. Th. αἰθω, uro. ε. 741.

Αἶκ', pro αἶκε. Dorice pro αἶκεν.
αἶκε δύναμι, si quidem possis.
ε. 207. 348.

Αἶμα, αἶμ', pro αἶμα, τῶ, τὸ.
sanguis. α. 174. 159. 252. 256.

Αἱματοεσσα, cruentæ. pl. num.
ab αἱματοεῖς, οἷσα. ὁ. Th.
Est αἶμα, αἶος, τὸ, sanguis.
9. 183. α. 384.

Αἱμυλίοισι, dat. pl. Ion. αἱμύλος,
ὁ. χεῖρ, ἡ. blandus. αἱμύλιος
idem. ε. 78. Thema αἱμύλ-
ω. ε. 372. 9. 890.

Αἶνα, pl. f. g. αἶνος gravis. dif-
fert ab αἶνος laus, accentu.
ε. 800.

Αἶνει, laudat, ab αἶνω, laudo.
f. ἤσω vel ἔσω. p. ἤικα. aor. i.
ἤισα. aor. i. imperat. αἶνεσον.
Th. αἶνος, ε, ὁ, laus. ε. 812.

Αἶνεια, ε, ὁ, Æneas. 9. 1008.

Αἶνιμ', pro αἶνιμι, probō, &
hoc pro αἶνω, laudo. f. ἔσω,

vel ἔσω. p. ἤικα. Th. αἶ-
laus. ε. 681.

Αἶον, acc. fabulam, ab αἶον,
ε, ὁ. ε. 200. α. 227.

Αἶα, gravis, a masculino, αἶ-
νός, ἡ, ὁ, gravis, horribilis.
ε. 160. hinc αἶνατάτω, dat.
sing. superl. α. 397. 9. 852.

Αἶνυτο, 3. ling. imp. medii, a
Th. αἶνυμαι, capio. α. 41.

Αἰολίδα, acc. singul. ab Αἰολίς,
ἰδῶ, nomen regionis, ab
αἰόλῶ, ε, ὁ, varius. hinc,
αἰόλλω, variō. ε. 634.

Αἰόλλοντα, mutant colorem. 3.
pl. ind. præf. pass. ab αἰόλ-
ω, vario. f. λῶ. p. κα. αἰό-
λῶ, ε, ὁ. varius. α. 399.

Αἰπόλιοι, ε, τὸ. grex caprarum
ab αἰπόλῶ, ε, ὁ, capræus
περὶ τὰς αἶγας πολεῖν. Th.
πολεῖω verso, propriè qui
versatur circa capras. Nam
αἶ prima syllaba est ex αἶγ
αἶγός, ἡ, capra. 9. 446.

Αἶπυ, acc. sing. ab αἶπυς, ἰδῶ,
ὁ, altus. f. ἡ αἶπυα, τὸ αἶπυ.
ε. 83. 9. 589. 682.

Αἶρε, cepit 3. ling. præf. act.
subj. ab αἶρέω capio. f. ἤσω
p. κα. α. 2. ἔλαον. ε. 616.

Αἶς, quibus. dat. plur. ab αἶ, quæ.
9. 215.

Αἶσα, ἡ, parca fors, it. fatum,
officium, quasi αἶετς, semper
æqualis. 9. 422. ε. 576.

Αἰσηπός, nomen fluvii. 9. 342.

Αἰσιμῶν, αἰσιμῶ, ε, ὁ, fatalis, ab
αἶσα fatum: item quod μέγ-
στα, α μέγ, ε, ὁ. α. 336.

Αἰσονίδης, Filius Aesonis, cognomen viri. §. 993. 999.

Αἰσσοῖτο, 3. plur. imperf. med. a verbo αἰτσω, impetum feror, agitor. f. ξω. p. χα. §. 150. 671.

Αἰχέειν, dat. pl. ab αἰχος, eos, τὸ, turpitudine. ex a privat. & ἴχω contineo. Qui se non continent, sunt turpes ε. 209.

Αἶτ'. ε. 92. αἶτε. §. 218. 220.

Αἰτῆς, 2. person. subj. ab αἰτέω. peto. f. ἴσω. p. ἦτηκα ε. 406.

Αἰχμή, ἥς, ἡ, cuspis. Die Spitze. αἰχμῆς, dat. pl. Ion. pro αἰχμαῖς. α. 289. 193.

Αἰχμητῶν, gen. pl. Aeolice pro αἰχμητῶν, ab αἰχμητής ὤ, ὁ, bellator. Th. αἰχμή, ἡ, cuspis. α. 178.

Αἰψ' pro αἰψα, celeriter. α. 370. ε. 45.

Αἰψηροκέλευθρον epitheton Boreæ. αἰψηροκέλευθρον, ὅ, ἡ, celeriter viam conficiens. ex αἰψηρός velox. Th. αἰψα cito. & κέλευθρον, ε, ἡ, via. §. 379.

Αἰών, præf. part. verbum Poëticum. ab αἰώ audio. ε. 9.

Αἰώνιον, gen. sing. ab αἰών, ὦνιον, ὁ, ævum. item inf. g. ἡ αἰών βίτα. α. 331.

Ακάμαντι, dat. sing. ab ἀκάμας, αὐτον, ὁ, indefessus. compositum ex a privativo, & κάμνω defatigor. f. καμῶ, p. κέκμηκα. α. 2. ἐκάμον. §. 956.

Ακάματος. §. 824. ε, ὁ, ἡ, indefessus. ἀκάματοιο pro ἀκαμάτῃ, gen. Ion. ἀκαμάτῃ, dat. pl. Ionice f. g. Th. κά-

μνω. §. 566, 747.

Ακάση, nomen mulieris, ab ἀκάζω, acuo. Th. ἀκῆ, ἥς, ἡ, culpis. §. 356.

Ακαχήμενόν, ex animo dolens, præfens med. part. ab ἀκάχημι pro ἀκαχέα, tristitia afficio. Th. ἄχος, εος, τὸ, dolor. §. 99.

Ακαχμένον, acutum, part. præf. pass. ab ἀκαχέω acuo. ἀκαχμένον pro ἡκαχημένος, augmento abiecto & syncope facta ἀκαχμένον. Th. ἀκῆ, ἥς, ἡ, culpis, vel ἄχον, dolor. α. 135.

Ακάχων, animo mæstus ab ἀκάχων dolore afficio, ex Th. ἄχον, εος, τὸ, dolor. §. 868.

Ακηδής, εος, ὁ καὶ ἡ, negligens, ex a privat. & κῆδος, εος, τὸ, cura. §. 489. ἀκηδέα, acc. sing. ε. 112. §. 61.

Ακήριοι, pl. sine sorte. ex a priv. & κῆρ, κηρός, ἡ, fors, fatum. ε. 821.

Ακίνητοι, dat. pl. Ion. ab ἀκίνητος, qui non movetur. Sepulcra non sunt movenda & refodienda, sed corporibus mortuorum concedenda quies. Th. κινέω, ὦ, f. ἴσω, moveo. ε. 748.

Ακνώτατοι, firmissimi, pl. num. & superl. grad. ab ἀκνέω, incorruptus, ex a privat. & κνίς, κνός, ὁ, vermis, qui in ligno oritur illudque rodit. Vide supra ἀδνητοτάτη. §. 433.

Άχυνον, ον, ὁ, iocus. Th. κάμνω, q. d. ἀκάμνω, quod nul-

lis ictibus defatigetur, §. 722.

Ἀκοίτην, accus. ab ἀκοίτης, ἢ, ὁ, *maritus*. α. 9. ἀκετιν, ab ἀκοί-
της, ἢ, ὁ, *marita*. ex α quod
est non privat. sed conjun-
ctiv. ab ἅμα, *simul*, ἢ, *una*, &
κοίτη, ἢ, ὁ, *lectus*, ἀκῆμας ja-
cedo, cubo. α. 798. §. 410. 911.

Ἀκόρητον, apud Poetas idem
quidd ἀκόρετος, *insatiabilis*.
cum gen. ex privativa part.
α, & κορητός. ἀ κορέω, pro
quo etiam dicitur κορέννμι,
ὡ, *satio*. α. 346. 433. 459.

Ἀκχε, audi, praef. imperat. ἀ-
κχῶσαι, 2. sing. aor. 1. act.
opt. audiveris. α. 311. 719.

Ἀκχῶντες, pl. num. α. 1. part.
verbi ἀκχῶ, *audio*. f. σῶ. p.
πα. p. m. ἤκοα & Att. ἀκχ-
κοα. §. 665.

Ἀκρη, Ion. pro ἀκρη, *summa*.
neut. ἀκρη, ἀκρότατοι, in su-
perl. α. 231. 679. α. 33. §. 7. 62.

Ἀκρῆτος, ἢ, ὁ, ἀκρῆ, *aneps*, *du-
bitus*. Th. κρηῶ, *secerno*, ju-
dico. α. 311.

Ἀκροκίφαιος, *vespertinus*.
comp. ex ἀκρος, α, ον, *sum-
mus*, & κίφαιος, ατος, τὸ *cali-
go*, item *crepusculum*. α. 565.

Ἀκταίη, nomen proprium mu-
lieris. §. 249.

Ἀκτῆ, *litus*. ἀκταῖς dat. pl. li-
toribus, ab ἄγω *frango*, quod
ibi fluctus frangantur, &
ἀκτῆν, *munus*, *donum*. α. 32.
464. quod Junius & Con-
stantinus derivant ab ἀκτῆς,
ὅ, *cibus*.

Ἀκτίσσει, dat. pl. Poëticus, ab

ἀκτῆν, ἢ, ὁ, *radius solis*. ab
ἀγνυμι *frango*, *radiorum so-
larium est refractione*. §. 760.

Ἄλα, accus. sing. *mare*, ἢ, ἅλς,
mare: ὁ ἅλς, *sal*. solo gene-
re differunt. §. 791.

Ἄλαδ' pro ἅλαδε *ad mare*. δὲ
postpositum accusativo, va-
let ad. α. 629. 755.

Ἀλάληται, *errant*, 3. sing. ver-
bi passivi, a verbo ἀλάομαι,
ἔμαι, *vagor*, *erro*, pro quo
etiam dicitur ἀλημι, ἀλχημαι,
& per reduplicationem ἀλά-
λημι in pass. ἀλάλημαι, σαι, ται.
α. 100.

Ἀλαλητῶ, dat. sing. ab ἀλα-
λητός, ἢ, ὁ, *clan. or militum*,
dicentium ἀλαλή: Gallice
alarme. Th. ἀλαλή, ἢς, ἢ, ἀ-
λαλα. α. 382. differt ab ἀλά-
λητον inenarrabilis.

Ἀλαλκεν, *profligabat*, *arcebat*,
imperf. Ion. ab ἀλάλκω. Th.
ἀλκή, ἢς, ἢ, *robur*, *vires*. §. 527.

Ἀλασκοπῆν, *speculationem*,
proprie *cacat speculationem*.
comp. ex ἀλαός, *cae-
cus*, & σκοπτομαι, f. ψομαι,
circumspicio, unde est σκο-
πῆ & σκοπιά, ἄς, ἢ, *specula*.
§. 466.

Ἀλαπαδῖον, *imbecillum*. ab ἄ-
λαπάζω, *diripio*, *basto*. Th.
λαπάζω, & λαπάσσω, *eva-
cuo*. α. 435.

Ἄλας, ἢ, ὁ, χαλκῆ, *gravis*, non
oblivioni tradendus. Dori-
ce, pro ἄλας, ἀλῆς, α. 467.

Ἄλγι, pro ἄλγει, ab ἄλγος, ἰός,
τὸ

τὸ, *dolor*, unde Latinorum
algeo, frigeo. ε. 132. 198. 209.
 Ἀλγινόετα, acc. sing. ab ἀλγι-
 νόεις, εντός, ὁ, *molestus*. Th.
 ἄλγος, εὖς, τὸ, *dolor*, ἀλγινό-
 εσαν, f. g. acc. 9. 214. 226.
 Ἀλέα, ας, ἡ, Ionice ἄλέη, ης, ἡ,
calor, seu *tempus*, qui est ex
 Sole. εἴπ' ἄλέα λείχην. ε. 491.
 Ἀλέαομαι, *vitare*. a. i. med. in-
 fin. pro ἀλεύσασθαι, pro quo
 ἀλεύαομαι & ἄλέαομαι, per
 geminam syncop. (sic Rom.
 3. v 15. ἐκχέαι pro ἐκχέουσαι)
 ab ἀλέω *molō*, f. ἔσω, p. ἐκα.
 item *bitō*, *caueo*. ε. 731. 444.
 778. pro ἀλέω dicitur etiam
 ἀλεύω, itemque ἀλείνω, effu-
 gio. ε. 826. est versus ultimus.
 Ἀλείζω, f. σῶ. p. κα. *curo*, ab
 ἀλέγω hinc ἀλείγοντες. ε.
 249. 9. 171.
 Ἀλείνω, *evito*. Vid. in ἀλέαομαι.
 Ἀλέην. Vide paulo ante ἄλέα.
 Ἀλεξιάρη, *imprecationum* ex-
 pultrix. ex ἀλέξω vel ἀλεξέω
arceo, depello, & ἀρά, ἄς, ἡ,
dira imprecatio. est vox me-
 dia, quæ modo in bonam
 partem accipitur & vertitur
precatio, modo in malam,
 ut hic. ε. 462.
 Ἀλειφας, ατος, τὸ, *pinguedo*. ἀ-
 λείφω. f. ψω. a. 2. ἡλιφον. 9. 553.
 Ἀλεύαομαι. Vide paulo ante
 ἀλέαομαι ε. 503. 796.
 Ἀλευόμενοι. Vide in ἀλέαομαι.
 ε. 533.
 Ἀλωρῇ, Ionice pro ἀλωρᾷ, ἄς,
 ἡ, *evitatio*. Th. ἀλέω, *vito*.
 ε. 402.

Ἀληθεία, acc. sing. ab ἀληθείης
veritas. hinc ἀληθείην, Ion.
 pro ἀλήθειαν. 9. 28. 766. 816.
 Ἀλιάκμοια, acc. sing. ab Ἀ-
 λιάκμων, ον, ὁ, nomen flu-
 vii, ex ἄλς, ἄλως, ἡ, mare, &
 ἀκμή, ἡς, ἡ, *cuspis*, *vigor*, in-
 crementum. 9. 343.
 Ἀλίαν, ε, ὁ καὶ ἡ, non desin-
 ens. Th. λιάζω, f. σῶ. agi-
 to. 9. 611.
 Ἀλιύς, ε, ὁ, *piscator*. pro-
 prie qui in mari piscatur
 per synecd. spec. *piscator*
quibis. Th. ἄλς, ἄλως, ἡ, ma-
 re. a. 214.
 Ἀλιμήδη, nom. mul. q. d. *quæ*
curat mare. ex ἄλς ἄλως, ἡ,
 mare, & μῦδος, ε, τὸ, *cu-*
ra. 9. 255.
 Ἀλίσιο, Poëtice, pro ἄλις, ex
 ἄλις *marinus*. Thema ἄλῃ
 9. 1005.
 Ἀλιτμήτοι, part. præf. pass.
 Ion. ab ἀλιτίω, *pecco*. a. 91.
 Ἀλιτραίνεται, 3. præf. pass. *ma-*
le agit. ab ἀλιτραίνω, *pecco*,
 quod est ab ἀλιτρούς, *pecca-*
tor. Th. est ἀλιτέω, *pecco*.
 f. ἔσω. vel ἀλείτω, *cujus aor.*
 2. ἡλιτον. ε. 239. & 328.
 Ἀλκαίοιο, Ion. pro Ἀλκαίω, ab
 Ἀλκαίῳ, ε, ὁ, nomen viri.
 Th. est ἀλκή *robur*. a. 26.
 Ἀλκείδαο, pro Ἀλκείδῃ, Æoli-
 ce, a nominativo Ἀλκείδης,
 ε, ὁ, nomen viri ab ἀλκή *ro-*
bur. a. 112.
 Ἀλκιμῶ, ε, ὁ καὶ ἡ, *robustus*,
fortis. Th. ἀλκή, ἡς, ἡ, *ro-*
bur. a. 320. 9. 526.

Ἀλκυόνη, nomen feminæ. q. d. *robur Lunæ*. Luna singulares habet influxus in *fæminam*, nec non in *Oceanum*, qui est quasi *mundi uterus*. α. 3. 467. β. 526. 950.

Ἀλκυῶνα, acc. sing. ab Ἀλκυῆς, ἥς, ὁ, *defensor propugnator*. Th. ἄλκυω, ab Ἀλκυῆ, unde Ἀλάρχω profigo. α. 29. 128. β. 657.

Ἄλλ', pro ἄλλα. ii. 15. 35. β. 98, &c.

Ἄλλα, nom. pl. ab ἄλλη, alia. ε. 821. β. 363. 872.

Ἀλλῶν, *aliarum* pro ἄλλων, *Eolice*. α. 260. ἄλλην. α. 28. ἄλλη. ε. 260.

Ἀλλήλων, gen. pl. ε. 134. Ἀλλήλοισι, dat. pl. Ion. pro ἐν Ἀλλήλοις inter se. α. 347. 379. Ἀλλήλας acc. pl. α. 375. 262. Flectitur tantum per Genitivum, Dativum & Acc. pluralem, idque in tribus generibus. ε. 134. 249. 276.

Ἄλλο. ε. 142. 156. ἄλλοι. β. 147. ἄλλον. ε. 406. 711.

Ἀλλοῖν, acc. ab ἄλλῳ. ε. 822.

Ἀλλοῖ, α, ὁ, *diversus*. ab ἄλλῳ, alius. ε. 481.

Ἄλλῳ, ἄλλη, ἄλλο, alius, a, ud. ε. 339. 443.

Ἄλλοτε, *interdum, alias*. adv. ε. 243. 723.

Ἀλλότρι, α, ὁ. Th. est. ἄλλῳ, alienus, non proprius. ε. 34. β. 599.

Ἀλμυρὸς, ὅ, ὁ, *salsus*. epitheton Oceani. Th. ἄλς, ἁλὸς, ἡ, mare. β. 107. 964.

Ἄλοχος, α, ἡ, *uxor*. Ἀλόχῳ, dat. α. 87. ex α conjunctivo quod est ex ἅμα, & ἄλχῳ, ἰος, τὸ, *lectus*, quod sit in eodem lecto cum marito. β. 886. ε. 327.

Ἄλσῳ, ἰος, τὸ, *lucus*. ex ἄλλομαι *salio*, quod arbores veluti e terræ proflant, α. 70. 99.

Ἀλυκτοπέδῳ, dat. pl. Ion. ab ἄλυκτοπέδῳ, vinculum indissolubile, q. d. ἄλυκτοπέδῳ, indissolubilis pedica. ἄλυκτο, metri causa, pro ἄλυτο, ex α privat. & λύω, dissolvo. β. 521.

Ἀλύξεται, *vitabit, fugiet*. fut. i. med. ab ἀλύσκειτο. f. ξω. Th. est Ἀλέω *molio*, item βίτο. ε. 361.

Ἄλφειον, ab Ἀλφείῳ, α, ὁ, nomen fluvii. β. 338.

Ἀλφειῶν, dat. pl. Poëtice & Ionice pro Ἀλφειῶν, ab Ἀλφειῆς, α, ὁ, *inventor*. ab Ἀλφείῳ *invenio*. Th. ἄλφα primæ alphabeti Græci literæ nomen. ε. 82. α. 29. β. 512.

Ἀλωή, ἡς, ἡ Th. ἄλως, α, ἡ, *areæ* Spiritus mutatur in ortu, ε. 597. α. 291.

Ἄμ' pro ἅμα, *una, cum*. Dat. ἅμα βροντῇ cum tonitruo. β. 80. 268. 691. ε. 217. α. 23. ἅμυνδς *Eolice* pro ἅμυνδς, idem quod ἅμα, simul. β. 689.

Ἀμαυμακέτοιο, *indomiti*. ἅμαμακέτῳ, α, ὁ, ex α intensivo, quod est est ἄγαν, valde, & μαμάω, vehementer cupio, impetu feror. qui animo est in prælia admodum

προσθ. ἀμαιμάκεται πῦρ. Th. μαῶ. cupio. α. 207. §. 319.

Ἀμαξα, ης, ἡ, currus, plaustrum, quasi dicas ἄμα ἄξιον, cum axe. ε. 414.

Ἀμαξαν, pro ἄμαξαν, Æolic. ε. 451. 690.

Ἀμαρτη, peccaverit. 3. sing. a. 2. act. sub. ab ἀμαρτάνω pecco. f. ἀμαρτήσαι p. ἡμαρτηκα. a. 2. ἡμαρτον. ex α priv. & μάρπτω, assequor. §. 222.

Ἀμαρτίνας, cujus mens est prava, ex ἀμαρτάνω pecco, & νόος, ὅς, mens. qui mente peccat. §. 511.

Ἀμαρύσσει, imperf. pro ἡμαρύσσει, splendebat, verbi ἀμαρύσσω, f. ἔω, fulgeo, splendo ex α ἐπιτατικῇ & μαίρω splendo. §. 827.

Ἀμάσσει, præf. infinitivi medii, metere. Th. est ἀμάω, ᾧ f. ἦσα meto. Metere instar formicæ, nihil aliud est, quam colligere, comportare. Est assiduitatis magistra. Prov. 6. ε. 776. 390. 773.

Ἀμαυροτέρη, Ionice pro ἀμαυροτέρα. obscurior ab ἀμαυρός, α, ὁ, obscurus, ex α priv. & μαίρω splendo. ε. 282.

Ἀμαυρωθεῖη, intereant, a. 1. opt. pass. verbi ἀμαυρόω, ᾧ. obfusco, obscuro. Th. ἀμαυρός, ὅς, ὁ, obscurus. ε. 691.

Ἀμβατος, pro ἀναβατός, scansilis, perbius sic ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω. Th. est βαίνω, eo f. βήσομαι. a. 2. ἄβην. ε. 679.

Ἀμβολητός, ὅς, ὁ, dilator operum

ex ἀναβάλλομαι, differo, procrastino, μηδέν ἀναβαλλόμενος, & ἔργοι, ε, τὸ ὄρυς. ε. 411.

Ἀμβροσίη, dat. sing. Ion. pro ἀμβροσίᾳ, ἀμβρόσιον immortalis, ex α priv. & βροτός, ὅς, ὁ, mortalis. κατ' ἐπέφασεν τῷ μὺ καὶ τροπῇ τῷ ταῦ εἰς οἶγμα. §. 69 796.

Ἀμβροτός, ε, immortalis, pro ἄβροτός. Th. βροτός, mortalis. §. 43.

Ἀμέγαρε, ἀνδρα. invidia carens. Th. μεγαίρω, invideo. §. 666.

Ἀμειβόμενος, præf. part. respondens, ἀμειβόμενα, mutantes, ab ἀμείβω f. ψω. commuto. In dialogis verba commutamus. constitui solet cum Acc. α. 117. §. 654. 749.

Ἀμειλίκτην, gen. pl. ab ἀμείλικτος, ε, ὁ καὶ ἡ, asper, durus. Th. μελίσσω, mellitum reddo. §. 659.

Ἀμεινον, melius, comparativus ab ἀγαθός, bonus. ε. 312. 700. Ceteroquin ἀμείνων ex α ἐπιτατικό & μέγος robur: sic ἀρείων est ex ἀρεῖς. ἀμείνονα, ἀμείνω, acc. sing. m. g. α. 51. ε. 19. 292. 318. 283. Vide ἀγαθός.

Ἀμελῶσι, 3. pl. sub. negligens, ab ἀμελέω. negligo, hinc ἀμελής, ex α priv. & μέλει cura est. ε. 398.

Ἀμέρση, 2. sing. a. 1. act. subj. a verbo ἀμέρδω, pñbo. f. σω, ἀμερδὶ pro ἡμερδὶ imperfect. Ionic. Th. μέρδω, σω pri-

privo. a. 331. 9. 698.

Ἀμηχανία, Ionice pro ἀμηχανία difficultas, ab ἀμήχανος minimè cautus, perplexus. ex a priv. & μηχανή, machina. ἀμήχανος, inexplicabilem. e. 494. 83. 9. 295. 310.

Ἀμήσεις, f. 1. ind. ab ἀμάω, meto. Vide paulo ante ἀμάω. e. 478.

Ἀμητός, ὅ, ὁ, messis tempus: sed ἀμητός, ὅ, ὁ, messis. ab ἀμάω meto. e. 382. 573.

Ἄμμες, pro ἡμεῖς, Æolice, nos. ab ἐγώ. ego. a. 87.

Ἀμμέςον, pro ἀνὰ μέσον, in medio. a. 209.

Ἀμοιβή, talionem, proprie, mutationem, ab ἀμείβω mutuo. f. ψω præt. med. ἡμοίβα. e. 331.

Ἀμολγία, lactea. ab ἀμέλω f. ζω. mulgeo. id est melce. ἀμολγός, ὅ, ὁ, tempus, quo mulgentur vaccæ. e. 588.

Ἀμοτον, adv. insatiabiliter, incessanter, ex a priv. & μοτός, ὅ, ὁ, linteam carptum, quod vulneribus inditur. a. 361.

Ἀμπαυμα, solatiū. pro ἀνὰ παυμα, ατ. n. g. ab ἀναπαύομαι. quiesco. Th. πῦνω finio, cesso. a. 2. ἔπαον. 9. 55.

Ἀμπέλαγος, per pelagum, per syncop. pro ἀνὰ πέλαγος. θάλασσα mare. sed πέλαγος, ε. τὸ, maris profunditas. 9. 190.

Ἀμπυκίδης, acc. a nominativo ἀμπυκίδης, ὅ, ὁ, Αμπυκί filius.

Ἀμπυκος, ὅ, ὁ, nomen viri, ab ἄμπυξ νε. ὅ, idem quod

τὸ κάλλυντρον, calicendrum. reticulum muliebre. ab ἀμπέχω circumdo. a. 181.

Ἄμυδις, Æolic. Adverb. idem quod ἄμα, simul cum. a. 345.

Ἀμύμοια, acc. sing. ab ἀμύμων, ον. ὅ, ὁ, irreprehensibilis. idem quod ἀμώμητος, ab Ἀμύμων, ον. ὅ, nom. viri. 9. 654. & valet idem, quod ἄμαμος, qui nihil commisit τῆς μυγμῆς, h. e. derisione dignum. a μύζω, f. ξω, derideo. Sic dicitur per syncopen τὴ γάμμα, pro ἀμύμων. 9. 264. a. 65. 112.

Ἀμύνοντες, præt. part. ab ἀμύνω, juvo. item arceo, propello. f. ω. a. 1. ἡμυνα. p. γκα. a. 240.

Ἀμφ' pro ἀμφὶ idem quod περί, circa. e. 203. a. 118. 200.

Ἀμφάγαπῶντες, præt. part. pl. num. ab ἀμφαγαπάω ex ἀμφὶ & ἀγαπάω valde diligō. e. 58.

Ἀμφαράβιζον, imp. Ion. circumstrepabant. ab ἀμφαράβζω, circumstrepo. compositum est ex ἀμφὶ & ἀραβίζω, quod est a Th. αραβ. ὅ, ὁ, strepitus. a. 64. alii legunt ἀμφαβρίζον, ex ἀβαρίζω, quod etiam ab ἀραβος. ibid.

Ἀμφεκάλυψε a. 1. aet. ab ἀμφικαλύπτω circumtego ex ἀμφὶ circa, & καλύπτω, tegeo, f. ψω, p. κα, a. 2. ἐκάλυβον. e. 165.

Ἀμφεπει, imperf. aet. Ion. verbi ἀμφίπω, persequor, foveo. Th. ἔπω, operor, sequor. 9. 696.

Ἀμφί, praepositio *circa*, per
τμήσιν separatum *circum*. ε.
 73 539. α. 172.

Ἀμφίς, Adverb. ε. 699. *circum*,
seorsim. §. 851.

Ἀμφιβάλλω, aor. 2. med. subj. ab
ἀμφιβάλλω, circumjicio cir-
 cumdo. f. λῶ. p. βεβλήκα. a.
 2. βάλλον. p. m. βέβολα. Th.
 βάλλω, jacio. ε. 543. *ἀμφιβα-
 λῶν*. ε. 785.

Ἀμφί-βάλλω. α. 253. per *τμή-
 σιν*, βάλλω pro βάλλω. Imperf.
 Ion. Th. βάλλω. α. 254.

Ἀμφιδάσσομαι, κ. τὸ, rete quod
 a duobus utrimque projici-
 tur in aquam, ex *ἀμφί*, *circum*,
 & *βάλλω*, jacio. α. 215.

Ἀμφιγυνῆς, εἰς τας, ε. utroque pe-
 de claudus. Vulcani epithe-
 tum, ex *ἀμφί* utrimque, &
γυνῶν, κ. τὸ, *membrum*, qui
 claudicat ex utroque pede.
ἀμφοτέρους γυνῶν ἢ *ποσὶ χρο-
 λος*. ε. 70. α. 219. §. 751. 945.

Ἀμφιδάμαντος, gen. ab *Ἀμφί-
 δαμας*, nomen viri. q. d. qui
 utrinque domat. ex *ἀμφί* &
δαμάζω, domo. ε. 652.

Ἀμφιδέδωκεν, est 3. singul. plus-
 quamperfecti medii, a. δάω
 divido, convivor, scio, com-
 buro. in a. 2. aor. ἔδωκεν.
 Hinc est præt. med. δέδωκε.
 Sicut a θάλλω τέτληκα, a καίω
κέκηκα. α. 62.

Ἀμφικαλύπτω, 3. sing. a. 1. aor.
 subj. ab *ἀμφικαλύπτω*, Th.
καλύπτω tego. f. ψω. p. φω,
 a. 2. ἐκάλυβον. ε. 553.

Ἀμφιλογίας, acc. plur. disce-

ptationes, quæ sunt verbis,
 ab *ἀμφιλογία*, ubi ex utra-
 que parte contenditur, ex
ἀμφί & λέγω, dico. §. 229.

Ἀμφιπολοῦμαι, f. εὐσώ, obam-
 bulo, comitor. Th. πολέω,
verso, pro quo Poëtice πο-
 λέω, *verso*, ε. 801.

Ἀμφιρρύτω dat. ab *ἀμφιρρύτω*,
circumfluis, ex *ἀμφί*, & *ρύω*,
 pro *ρέω*, *fluo*. f. εὐσώ, p. ἔρ-
 ρυκα. §. 983.

Ἀμφιρῶ, nomen mulieris. 4.
 contractorum. ex *ἀμφί* &
ρέω, *fluo*, &c. §. 360.

Ἀμφιτρέιτη, nomen mulieris, ex
ἀμφί & *τρέιτω* *strido*, fut. *τρέι-
 σω*. a *circumstrependo*. §.
 243. 254. 930.

Ἀμφιτρεῦαν, ὑανος, ὑανία. Nomen
 viri ex *ἀμφί* *circum*, & *τρεῦαν*,
attero, *macero*, *vexo*. *τρεῦμα*,
 proprie *foramen*, item *bele-
 rator*. α. 2. 37. 54. 80. hinc

Ἀμφιτρευναίδης, κ. ὁ, filius Am-
 phitryonis, per epenthes. τῶ
 α metri causa pro *Ἀμφιτρε-
 υνίδης*, κ. ὁ, α. 165 416. §. 317.

Ἀμφιχέω, a. 1. aor. infinit. ex
ἀμφί & *χέω* fundo. f. χεύσω.
 Eol. aorist. 1. aor. ἔχυσσα, &
 per syncopen τῶ σ, ἔχυσσας
 & per novam τῶ σ syncopen,
 ἔχισα. p. κέχευκα. perf. pass.
κέχυμαι. a. 1. pass. ἐχύθην. ε.
 95.

Ἀμφοτέρω, α, εν, *ambo*, dat.
 pl. *ἀμφοτέροισιν*, locis. α.
 177. 382. §. 771. hinc

Ἀμφοτέρωθεν, *utrimque*, adv.
 Th. ἄμφω, *ambo*. §. 733.

Ἀμωμος. ε. 772. α. 371.

Ἀμώμητος, inculpatus. ἄμω-
μος, qui est absque omni la-
be, ex α priv. & μῶμος, α, ὁ,
probrum, dedecus, item deri-
sor. ab Hebr. מַמְעוּמָא macula.
Hinc verbum μωμίζωμαι, ὤ-
μαι, cavillor, prov. parono-
mastiticum, ῥᾶον μωμίζωμαι
ἢ μιμνέσθαι. α. 102.

Ἀμώμεται, 3. pl. ind. pass. verbi
ἀμάω, α, f. ἡσώ, meto. 9. 599.

Ἀ, vocola seu particula poten-
tialis, Poetae alioquin pro
ea ponunt α, κεν. ε. 179.

Ἀ, praepositio, pro diversa si-
gnificatione varios casus re-
gens. ε. 226. 326. 9. 91.

Ἀναβάλλεσθαι, praes. inf. differ-
re, procrastinare. Th. βάλλ-
ω, f. λῶ. jacio, ἀναβαλλόμε-
νος. ε. 408. 410.

Ἀνάγκη, ης, ἡ, necessitas, ὑπ'
ἀνάγκης necessario. ε. 15. 9.
517. 615.

Ἀναγον, ducebant, 3. pl. imp.
poet. pro αἰνέγον, ab ἀγω ἀ-
κο, f. ξω p. ἤχα. α. 2. ἡγον. α. 280.

Ἀνάλπτα, plur. insperata, ab
ἀέλπτος, insperatus, Th. ἐλ-
πίς, ἰδος, ἡ. 9. 660.

Ἀναιδέα, ex α priv. & αἰδώς,
ῶος, ἡ, pudor. 9. 312. 833. ἀναι-
δής, ἰος, ἡ καὶ ἡ ἀναιδείη dat.
sing. Ionice, ut & ἀναιδέμ-
φι. φι enim per paragogen
additur. ab ἀναιδέα, impru-
dentia. hoc ab ἀναιδής, ἰος, ὁ,
ἡ, impudens, ex α priv. & αἰ-
δώς, ῶος, ἡ, pudor, αἰδώς vero

ex α. priv. & εἶδω video, ab
intuendi fuga. ε. 357. & 322.

Ἀναίτιος, inculpatus, ex α. priv.
& αἰτία, ἡ, causa. ε. 825.

Ἀνακτα. acc. sing. ab ἀναξ rex,
ἄνακτος. ε. 69. 9. 347. α. 197.
226. 9. 493.

Ἀνάξεν, fut. 1. act. infin. ab ἀ-
νάσσω, regno. f. ἀνάξω. p. χα.
α. 1. ἡνάξα. & Ionic. ἀνάξα.
ἀνάξεν. 9. 837. Distinguitur
ab ἀνάγω f. ἀνάξω ex sola
contextus serie. 9. 491.

Ἀνάπνευστος, non respirans, ex
α. priv. & πνέω, spiro, f.
πνεύσω. 9. 797.

Ἀνάσσει, praes. ind. Vide ἀνά-
ξεν. 9. 506.

Ἀνασείσασα, quatians, est f. g.
part. α. 1. act. Poet. ab ἀνα-
σείω, quatit. Th. est σείω, μο-
θεο. f. σείσω, p. σείσεια. α. 344.

Ἀναστον, Ionic. & Poëtice pro
ἡναστον. 3. pl. imperf. act. ab
ἀνάσσω, regno. vide ἀνάξεν.
9. 1015. α. 328.

Ἀναστρεφᾶν, converte. praes. inf.
act. pro imperat. Hellenis-
mus. ab ἀναστρεφάω, verito.
Th. est τρέφω, verito, f. ψω.
p. ἔτρεφα. α. 2. ἔτρεφον. hinc
τρεφή, ἡ, ἡ, versio, flexus. &
hinc τρεφάω verso, circum-
ago, Poet. τρεφάω, id. α. 121.

Ἀναυδός, α, ὁ, ἡ. mortuus, idem
quod ἀφανής. Th. ἡ αὐδή,
vox. 9. 797.

Ἀναυρος, nomen vitis, sine au-
ra, vento. Th. αὐρα aura, ven-
tus, item torrens, & tum est

ex a valde & *νάω* *fluo.* α. 477.

Ἀναχάσασθαι, a. i. med. infin.

Poëtice, pro *ἀναχάσασθαι*
ab *ἀναχάζω*, *recedo*. Th. *χά-
ζω*, f. *άσσω* *recedo*. α. 536.

Ἀναφυσίωντες, præf. part. vi-

detur oriri a *φυσίω*, *inflo*,
hinc *φύσα*, ης, ἡ *foliis* *βλαβή*

balg. Th. *φυσάω* *sufflo*. Sed

esse a *φυσία* *anhelo*, patet

ex declinatione hujus part.

Nam pro *ἀναφυσίωντες*, di-

cunt Poëtæ *ἀναφυσιόωντες*,

ab *ἀναφυσιόω* ὦ: Poëtice *ἀ-*

ναφυσιόω: sicut pro *ὀρώω* ὀ-

ρώ dicunt *ὀρώω*, ubi ο *μικρόν*

præponunt præcedente syl-

laba brevi, ω vero præceden-

te syllaba longa. *ἀναφυσιόον-*

τας vero ab *ἀναφυσιόω*, con-

tracte *ἀναφυσιόντας*, neque

ω habet, neque ο ante se fer-

re potest. α. 211.

Ἀναψύξαι, a. i. act. infinit. ab

ἀναψύχω *refocillo*, *recreo*.

Sicut ventus æstuantem re-

facit, ita quies laboribus ex-

haustum. Th. *ψύχω*, f. *ξω*,

refrigero. ε. 606.

Ἀνίχα, pro *ἀνάδιχα*, *divisim*.

Adverb. a *δίχα*, *dupliciter*.

Them. *dis. bis*. ε. 13.

Ἄνδρα, acc. sing. ε. 269. *ἄνδρά-*

σι, dat. pl. ut & *ἄνδρεσσιν*, sed

hic est Poët. & Ion. ab *ἀνὴρ*,

ὁ, vir. g. *ἄνδρός*. pl. *ἄνδρες*. ε.

269. 19. 482. 300.

Ἄνδρογόνος, *viripara*, quæ pa-

rit masculinum. Sermo est de

tempestate seu de die Lunæ.

Componitur ex *ἀνὴρ*, ὁ, vir,

& *γενίομαι* nascor, quod in

præt. med. habet *γένονα*. in-

de *γόνος*, generatō. ε. 781.

Ἄνδρουκτασίας, acc. pl. *strages*,

seu *caedes virorum* ab *ἄνδρο-*

κτασίαν, ας, ἡ, in dat. *ἄνδρο-*

κτασίῃ, Ion. ab *ἀνὴρ*, vir, &

κτείνω, occido. f. *κτείνω*. pr. act.

ἐκτακα præt m. *ἐκτονα*. θ. 228.

Ἄνδρουμνίς, gen. ab *ἄνδρόμεις*,

virilis. per syn. speciei, *βυ-*

πανς, idem quod *βρότεος*,

ἄνδραπινος. Th. *ἀνὴρ*, *ἄνδρός*,

vir. α. 256.

Ἄνδροφόνιοι, genit. Ion. ab *ἄν-*

δροφόνος, qui virum occi-

dit. ab *ἀνὴρ*, vir, & *φένω*, oc-

cido, quod in præt. med.

πέφονα α. 98. 420.

Ἀνέηκε, perfect. Act. pro *ἀνῆ-*

κε, Attice. ab *ἀνίημι*, remit-

to, relaxo, f. *ἀνῆσα*. α. 2. *ἀνῆ-*

Th. *ῆμι* mitto. θ. 495.

Ἀνέθηκα, a. i. act. ab *ἀνατίθη-*

μι impono, dico. Th. *τίθη-*

μι, pono. ε. 656.

Ἀνελόντα, acc. part. a. 2. act. ab

ἀναιρέω aufero, tollo. in a. 2.

act. *ἀνέλων*. in part. a. 2. act.

ἀνελών, ὄντος, ὁ, *ἀνείλετο*, su-

stulit, a. 2. med. ab *ἀναιρέω-*

μαι, ὑμαι, aufero. Th. *αίρειω*,

ᾧ, capio, f. *ῆσα*, p. *ῆρηκα*. a.

2. *ῆλον*. ε. 746. θ. 553.

Ἄνεμος, ε, ὁ, ventus. *ἀνέμοιο*.

gen. Ion. *ἀνέμοισι*, dat. plur.

Ion. ε. 549. 619. 643. 669.

Ἀντιξέσος, ε, ὁ, ἡ, *impolitus*,

imperfectus. ab *ἐπιξέω*, in

superficie rado, seu scalpo;

inde *ἀντιξέσος*, scalpendo

aut dolando non perfectus.

Th. ξίω, rado, polio. f. ξίσω.

ε. 744.

Ἀντιπρέπτον, gen. pl. *nondum confectis*, vel libatis, h. e. in mensa appositis. ab ἐπὶ πρέζω, sacrifico. Th. πρέζω, facio. f. πρέζω & ἐρέζω, p. ἐπρέχα, przt. pass. ἐπρέγμαι, &c. a. i. part. πρέχθεις. p. m. ἐργα & ὄργα. ε. 746.

Ἀνέρ, acc. pro ἀνέρω. Vide in αἰδρω. ε. 749. 751.

Ἀνερψάμεν, abripiens, a. i. med. part. a verbo ἀνερείπομαι, ex ἀνά & εἰρῖπω, everto, attraho f. ψω. 9. 990.

Ἀνιφαίνεται, imperf. ab ἀναφαίνομαι, appareu, manifestus reddor. Th. φαίνω. f. αἰνώ, in lucem proferro, p. πέφαγκα. a. i. ἔφηναι, a. 2. ἔφανον, p. m. πέφηναι. 9. 710.

Ἀνίγαγον, 3. pl. a. 2. Att. subduxerunt pro ἀνῆγον, verbi ἀνάγω, subduco, f. ἀνάξω p. ἀνῆχα, a. i. pass. ἀνῆχθην. Th. ἄγω, duco. 9. 626.

Ἀνίκητος, ε, ὁ καὶ ἡ ab ἀκίω fano, vel ἀκέομαι, ὤμαι, f. ὄσομαι, & ἡσομαι. 9. 612.

Ἀνίωρα, accus. sing. ab ἀνῆωρ, iners, ex α priv. & ἀνῆρ, vir. ε. 749.

Ἀνῆρ vir ἀνδρὸς ἀνδρῖ, &c. ε. 263.

Ἀνθεῖ, 3. person. prztent. ab ἀνθέω, floreo, f. ἤσω, p. κα. ab ἀνθος, ιος, τὸ, flos. ε. 500.

Ἀνθεια, ἡ, nomen proprium loci. α. 381.

Ἀνθεμίσσαν, acc. sing. f. g. ab

ἀνθεμῖς, ισσα, εν, *floridus*.

ab ἀνθεμον, ε, τὸ, flos. Th. ἀνθεῖ, εῖ, τὸ, flos. 9. 887.

Ἀνθειν, dat. pl. ab ἀνθεῖ, εῖ, τὸ, flos. ε. 75. 9. 279.

Ἀνθεῖσι, 3. person. pl. ind. Dorice pro ἀνθεῖσι, & hoc pro ἀνθεῖσι, florent. ab ἀνθέω, ὦ, f. ἤσω. floreo. Th. ἀνθαεῖ, εῖ, τὸ, flos. ε. 225. 9. 688.

Ἀνθη, ης, ἡ, nomen urbis. α. 474. quidam scribunt Ἀντή.

Ἀνθρωπος, ε, ὁ καὶ ἡ, homo. apud Platonem in Cratylo, ἐτυμολογεῖται, quasi ὡς ἀνθρώρην ἀὶ ὄπῃ, attente considerans, quæ vidit. vel ita dictus παρὰ τὸ ἀνω ἀθρεῖν, a sursum aspiciendo. ε. 49. 470.

Ἀνίσκει, Poëtice pro ἀνίη, 3. pers. imperf. ex ἀνά & ἵημι: in imperf. ἀνίην, ῆς, ἡ, & Poëtice, ἀνίσκον, ες, ε, ut ἐτύπτεσκον pro ἐτύπτον. Sicuti pro ἡν eram Poëtæ dicunt, ἔσκον, ες, ε. Th. ἵημι, vel ἔω, mitto. f. ἤσω. p. εἶκα. aor. 2. ἦν. aor. 2. imperat. ες. 9. 157.

Ἀνίην, *tristitiam*. acc. ab ἀνία, Ionice ἀνίη, ἡ παρὰ 9. 611.

Ἀνίκητος, ε, ὁ καὶ ἡ, invictus. a νικάω vinco, f. ἤσω. p. νενίκηκα. a. i. ἐνίκησα. 9. 489.

Ἀνιόντα, aor. 2. part. proprie *fursum euntem*, h. e. orientem, ab ἀνίημι: ex ἀνά, ἄνω & εἶμι, eo seu ἵημι: idem quod εἶμι, hinc a. 2. act. ἴον, ες, ε, tanquam ab εἶω, sicut a

ἀνιπ

λείπω est *εἰλιπον*, &c. ε. 716.
Αἰπτοισιν, dativus pl. Ion. ab
αἰπτω, & ὁ καὶ ἡ, ex α priv.
 & ἵπτω, f. ψω, lavo. ε. 723.
Αἰσάμεν, præt. part. ab αἰ-
 σάμαι, exsurgo. Th. ἴσημι,
 ἴστο, f. ἴσω. p. ἴσακα, a. 2.
 ἴσην. ε. 575.
Αἰολβίη, dat. Ion. pro αἰολβίᾳ,
 miseria, ex α priv. & ὀλβίῳ,
 beatus. Th. ὀλβος, & ὁ, felici-
 tas q. d. ὀλῶ, βίῳ. ε. 317.
Αἰόσι, inoffis, ex α privata &
 ὀσίον, ἔν, τὸ, os, ossis. ε. 522.
Αἰσρέφεται, pro ἀνασρέφεται,
 percurrit. ab αἰά, & σρέφω,
 verro, f. ψω. p. φα. a. 2, ε-
 σραφον. 9. 763.
Αἶτ', pro αἰτί, e regione. &
 proinde accentus in prima
 non debet esse. ε. 725.
Αἶτα, contra. Adv. Poët. item
 coram. hinc αἰτάω, obviā
 venio. f. ἴσω. αἰτίαν, idem
 quod αἶτα. α. 431. 9. 630.
Αἰτεβόλησεν, a. 1. act. ab αἰτι-
 βολέω, occorro, item παῖσι-
 σcor. cum Genit. f. ἴσω. præt.
 αἰτιβεβόληκα. Th. βάλλω, ja-
 cio, percutio. α. 439.
Αἰτί, præpositio, pro, loco. ε. 57.
 9. 893.
Αἰτία, Adverb. e regione, idem
 quod αἰτίον. ab Adj. αἰτίῳ,
 α, ον, ex adverso stans. Th.
 αἰτί, pro. ε. 479.
Αἰτιβίη, obviā. Adv. ab αἰ-
 τιβίῳ, adversus. ex αἰτί &
 βία, ας, ἡ, bis. α. 150. 163.
Αἰτιβόλησαι, a. 1. act. infinit.
 αἰτεβόλησεν. ε. 782.

Αἰτή, Ionic. pro αἰτία, ex αἰ-
 τίῳ, adversus. Th. αἰτί, α.
 444. αἰτίῳ. α. 361.
Αἰτιφρίζεν, præt. inf. proprie
 obviā se offerre, item con-
 tendere, f. ἴσω. p. κα. ex αἰτί,
 & φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἡ-
 ιγκα. 9. 609.
Αἶτρω, dat. sing. ab αἶτρον, &
 τὸ αἶτρον. 9. 483.
Αἶτυγες, pl. num. ab αἶτυξ, υ-
 γῶ, ἡ, proprie, ambitus ro-
 ta in curru, it. orbita. α. 64.
Αἶνσας, part. a. 1. act. pro αἶν-
 σας, poët. ab αἶνω vel αἶν-
 τω & αἶνύτω, perficio. a. 1.
 ἡνυσα. Notetur τμήσις διὰ-
 - αἶνσας pro αἶνσας metri
 causa, emensus. ε. 633. 9. 954.
 αἶνσας. ε. 393.
Αἶνω, 1. sing. præt. med. ab
 αἶνωω jubeq. f. αἶνω. a. 1.
 ἡνωξ. præt. med. ἡνωγα seu
 αἶνωγα. ε. 365. 401. 685.
Ἄξει, 2. sing. a. 1. act. opt. ab
 ἄγιμι. seu ἄγω, frango, f. ἄ-
 ξω. a. 1. ἡξαι ἄξειαι, pro ἄ-
 ξαιεν, 3. pl. a. 1. act. opt. Æol.
 ἄξειαι, ας, ε. in 3. pl. ἄξειαι, pro
 ἄξαιμι, αἰς, αἰ, ε. 432. & 438.
Ἄξεν, & poëtice pro ἄξενος,
 sine hospite. Th. ξένῳ, & ὁ,
 hospes, peregrinus. ε. 713.
Ἄξονα, acc. sing. ab ἄξων, ονῶ,
 ὁ, axis, circa axem rota agi-
 tur & circumagitur, axe im-
 moto manente. ε. 422. 691.
Ἄοιδῆς, ἡ, cantus, 9. 60. α. 282.
 a præt. med. ἡοίδα. Th. αἰείδα
 καὶ, αἰοιδῆσι, dat. pl. Ion. ε. 1
 Ἀεί

Ἀοιδός, ἄ, ὁ, cantor. Vide supra αἰοιδή. i. 26. αἰοιδῶ. 9. 95.

Ἀείκος, α, ὁ καὶ ἡ, domo carens, ex α priv. & οἶκος, α, ὁ, domus. i. 600.

Ἀεινός, α, ὁ καὶ ἡ, impiger. ex α priv. & αἶνῳ, α, ὁ, pigritia. ex α & αἰνέω τοθεο. quia pigri sunt veluti trunci, & vix se movent. i. 483.

Ἄος, ἄορος, τὸ, ensis. ab αἰεῖω sollo, suspendo. u. 221. 457.

Ἄστῳ, α, ὁ, illusus, ab ἑτάω, βυλnero. f. ἦσω. α. 157.

Ἀπ', pro ἀπό, ab. i. 28. 313. 546. α. 30.

Ἀπαί, προposit. pro ἀπό sicut παρῶ pro παρά, &c. poetice. Alia exemplaria habent ἀπό. α. 409.

Ἀπαλά, mollia. h. e. juvenilia. ab ἀπαλός, α, ὁ, tener, mollis, quasi ἀφαιός, ab ἀφή tactus, quia mollia facile tanguntur, hinc ἀπάλοιςιν, dat. pl. Ion. pro ἀπάλοις. 9. 3. & 989. α. 279.

Ἀπάλαμνῳ, iners. pro ἀπαλάμνῳ, ex α priv. & παλάμη, ἡ, unde Latinorum palma, manus. i. 20.

Ἀπαλήσεται, vagabitur. fut. i. med. ab ἀλῆμι, vel ἀλάομαι, ὦμαι, vagor, erro. in fut. ἀλήσομαι. & in compos. ἀπαλήσεται. α. 409.

Ἀπαλόχευῳ, genit. ab ἀπαλόχευς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, quæ tenellum seu molle corpus habet ex ἀπαλός, α, ὁ, tener mollis, & χεῦς, οὗς, ὁ,

cutis. Th. χροῶ color. α. 517.

Ἀπένευθε, adverb. idem quod αἰεν, sine, absque. 9. 386.

Ἀπανήνασθαι, recusare, a. i. med. infin. ab ἀπαραινόμαυ recuso. α. i. ἀπηνηνάμην. ex ἀπό & ἀναινόμαυ recuso, quod est ab αἰνέω, laudo; item assentior. i. 452.

Ἀπαντα, acc. sing. ab ἅπας, ἅπαντα, ἅπαν, omnis; & in genit. ἅπαντῳ, ἁπάσης, ἁπαντος, &c. gen. pl. ἁπατέων, Ion. pro ἁπασῶν. dat. pl. ἁπασιν, ex ἅμα, simul & πᾶς, omnis. i. 687. 79. 361.

Ἀπάντη, ubique. adverb. Th. πᾶς, ὁ, omnis. 9. 524.

Ἀπασίων, gen. pl. Ion. pro ἁπασῶν. Vide in ἅπαντα. 9. 79.

Ἀπάτη, ἡ, fraus. ex α priv. & πάτῳ, α, ὁ, βία, quum a vera via abducimur. Th. ἀπατάω, decipio, hinc ἀπατεῖν, ὠνῶ, ὁ, impostor. 9. 224.

Ἀπάτησι, f. i. verbi ἀπατάω; fallo, f. ἦσω. p. ἑπάτηκα. α. 46.

Ἀπιδεροτόμησιν, caput amputasset, a. i. act. indicat. ex ἀπό, & δεροτομέω cervicem abscindo, ex δέρη, ης, seu δέρη, ἥς, ἡ, cervix, collum, & τέμνω seco, in præt. med. τέτομα, refeci. 9. 281.

Ἀπείρετῳ, α, infinitus ex α priv. & πέρας, ατῳ, τὸ, finis. α. 204. 9. 878.

Ἀπείρονα, acc. sing. ab ἀπείρωνι, ονῳ, ὁ, καὶ ἡ, infinitus. ex α priv. & πέρας, ατῳ, τὸ, terminus.

πίπης. s. 159. α. 472. θ. 187.
 Ἀπέκταν, 3. sing. a. 2. act. indic. ab ἀποκτείνω, occido. Th. κτείνω, occido. f. κτείνω, p. ἔκτακα. a. 1. ἔκτενα. a. 2. ἔκτανον. p. m. ἔκτονα. α. 11.
 Ἀπιδάμπετο, imp. pass. Them. λάμπω, splendo. f. ψω, p. φα. a. 1. ἐλαμψα. α. 72.
 Ἀπελείβει, 3. sing. imp. med. ab ἀπολείβομαι, destillo. Th. λείβω, libo, fundo, f. ψω, p. λέλειφα. 174. 268.
 Ἀπεμνήσαντο, 3. pl. a. 1. med. ab ἀπομνήσκω, recordor, seu ἀπομνιάομαι. Th. μνιάομαι, memoro, f. μνήσκει, p. μέμνηται, a. 1. ἐμνήσθη. θ. 593.
 Ἀπίοντες, gen. part. pro ἀπόντες, Ion. ab ἀπειμι absum part. ἀπών, ὄσα, ὄν. ε. 365.
 Ἀπίσαντες, ab Ἀπίσας, αὐτός, ὅ, nomen viri. q. d. qui non cecidit. θ. 331.
 Ἀπίσσαντες, 3. pl. a. 1. pass. Aol. vel Boeot. pro ἀπισσέσθαι proruperunt, sic ἐτυφθαι pro ἐτύφθησαν Aol. Poëtice σ duplicatur & abijcitur. Them. σείω, moveo, agito. f. σω, p. κα. a. 1. ἔσυνα. θ. 183.
 Ἀπίσαντες, 3. sing. plusq. perf. pass. pro ἀπισέσαντες, a σένω, in praet. pass. σέσενται, poëtice ἔσενται, item ἔσανται θ. 859.
 Ἀπέχων, omittant, abstineant, 3. pl. praet. sub. ab ἀπέχω, abstineo, inf. ἀπέχειν. f. ἀφίξω. Th. ἔχω, habeo. s. 134. 643.

Ἀπῆμαντος, ὁ καὶ ἡ, illesus. Th. πῆμα, τὸ, πόκα. unde πημαίνω, αὐτὸ, ποσσο, hinc & ἀπῆμων, οὐκ, ὁ καὶ ἡ, illesus. θ. 955. s. 668.
 Ἀπὸ--ἤμισε demessuit, a. 1. ind. ab ἀμάω. f. ἤσιν. Vide in ἤμισε. θ. 180.
 Ἀπῆνης, gen. ab ἀπήνη, rheda, vehiculum mulare. α. 273.
 Ἀπῆρα, abstulit, 3. sing. imp. act. ab ἀπαυράω eripio. Th. αῦρα, aura. ἀπαυράω ergo est quasi τὴν αἰάπνυσιν ἀφαιρῶμαι, aufero respiratio- nem. h. e. occido. α. 418.
 Ἀπῆρευντες, pro ἀπῆρεύντες, suspensi erant, 3. pl. imperf. med. indic. Dorice pro ἀπῆρεντες, ab ἀπαιρέω, ὦ, ex sublimi dependeo. Th. est αἰρέω, ὦ, sursum tollo. f. ἤσω. α. 234.
 Ἀπισία, ἡ, diffidentia. a πίσις, fides. Th. πείθω, σω, persuadeo. s. 370.
 Ἀπλάς, pro ἀπέλας, cui appropinquare tutum non est. a πλάττω, adverb. prope intractabilis. Alii verunt, ineffigiatius, informis. ex a priv. & πλάτος fictus, a πλάσσω, fingo. & Att. πλάττω. s. 147. θ. 151.
 Ἀπλάς, Dorice pro ἀπλη- τός, & hoc pro ἀπλη- τὸς magnitudine immensus, inaccessus per syncopen τῷ σ. Th. πλήθω. πλέος, plenus, vel quidam ἀπλάς, idem

idem esse dicunt cum ἀπλα-
σθαι, cui appropinquare tu-
tum non est. Th. πέλας (ad-
verb.) prope. 9. 153. & 709.
α. 147. 230.

Ἀπό, a, ab, prepositio, genit.
regens. ἀπὸ θαιτός, a con-
vivio h. e. post convivium.
ἀπὸ ἀρχῆς, ab initio. α. 195.
740.

Ἀπογυμναθεῖς, part. a. i. pass.
ab ἀπογυμνῶω, nudo, f. σῶ.
Th. γυμνός, ὁ, nudus. α. 728.

Ἀποδῆναι, a. i. act. infinit. ab
ἀποδίδωμι, reddo. Th. δίδω-
μι, do, f. δῶσα, p. δέδωκα, a.
2. ἔδωκ. α. 347.

Ἀπόδρεπτι, præf. imperat. de-
cerpe. ab ἀποδρέπω, decer-
po. f. ψῶ, hinc δρέπανον, s.
τό, falx. α. 609.

Ἀπό--δύσαι, exuere, spoliare,
a. i. act. infinit. ab ἀποδύω,
exuo. Thema δύω. Linea
hæc solet τμήσειν notare. Vi-
de in δῆσαι. α. 319.

Ἀπό--ἐλθται, 3. sing. a. 2. med.
subj. ab ἀφαιρῆμαι. Vide in
ἐλθται. α. 603.

Ἀποτίθεται, a. 2. med. infinit.
ab ἀποτίθηναι, depono. Th.
τίθηναι. α. 760.

Ἀποθρῆσκόντων, defiliant, 3.
plur. præf. subj. Th. θρῆ-
σκω, salio. α. 375.

Ἀποθύμιον, invisum, alienum
ab animo. ex ἀπὸ & θυμός,
ἦ, ὅ, animus. α. 708.

Ἀπό--κέρσε, incidit, 3. sing. a.
i. act. ab ἀποκείρω deton-
deo, item decutio, spolio. Th.

κέρω, f. κέρῶ, & κέρσω. Vide
in κέρσε. α. 419.

Ἀπακρύπτασθε, vel ἀποκρύπτε-
σθε, Ion. pro ἀπέκρυπτε, 3.
sing. imperf. activi α, pro ε,
ἀνίστασθε. ab ἀποκρύπτω, oc-
cullo, abscondo, f. ψῶ, p. κέ-
κρυφα. a. 2. ἐκρυβον. Th. κρύ-
πτω, abscondo. 9. 157.

Ἀπολείψας, part. a. i. act. ab
ἀπολείπω, relinquo, f. ψῶ, p.
φῶ, a. 2. ἔλιπον, p. m. ἀέλοι-
πα. 9. 793.

Ἀπολήγοι, 3. sing. præf. act.
opt. ab ἀπολήγω, desino. Th.
λήγω, cessare facio. α. 486.

Ἀπόλλυται, 3. person. sing. ab
ἀπόλλυμαι, perco, a. 2. med.
ἀπωλόμην, perii. Th. ὀλλο-
μι, perdo, f. ὀλέσω, p. m. ὤ-
λα & Att. ὀλώλα, a. 2. m. ὤ-
λόμην. α. 761.

Ἀπόλλων, αὐτός, ὁ, Sol, eo nota-
tur, prout Latini dicunt :
Non semper videt Apollo. Pla-
to in Cratylō derivat παρὰ
τὸ ἀπρλύειν, quod nos libe-
ret a malis, nempe a frigo-
re, & sterilitate, quæ Soli tri-
bui queunt, seu Dei orga-
no. α. 68 α. 769. 9. 14. 347.

Ἀπόλοιτ', 3. sing. a. 2. med. opt.
Vide paulo ante ἀπόλλυται.
α. 46. 346.

Ἀπό--λύσαι, a. i. act. infinit.
verbi λύω solvo. vide λύσαι.
α. 447.

Ἀπομείρεται, sortitur, 3. præ-
sent. Th. μείρω partior, seu
potius μείρομαι, præf. med.
ἐμμο-

ἐμμορα, pro μμορα, part.
pass. μέμαρμα, & Act. ἐμαρ-
μαι s. 576. §. 801.

Ἀπονοσῆσάντα, acc. part. a. i.
act. ab ἀπονοσέω, alicunde
revertor. Th. νοσέω, redeo.
ἔσω. s. 733.

Ἀποπέμπω, remittere, præf.
inf. Th. πέμπω, mitto, f.
ψω. p. φα. s. 87.

Ἀποπνέω, part. præf. f. g. ab ἀ-
ποπνέω, pro πνέω poet. πνέω,
f. πνέσω, fluo, spiro. §. 314.

Ἀπέπροθι, adverb. procul. Th.
•προ ante. s. 388.

Ἀποπτάμνος, a. 2. med. part.
ab ἀφίπταμαι, avolo, ex α-
πό & ἵπταμαι, volo, αἰ, f.
•πτήσομαι, a. 2. ἔπτην. a. 2. m.
ἔπταμην, part. πτάμνος. §.
285.

Ἀποπτύωσι respiciunt. 3. pl. ind.
præf. Th. πτύω, spuo f. πτύ-
σω, p. ἔπτυσθαι, a. 1. ἔπτυσθαι.
s. 724.

Ἀπορύνω, concitatus, præf.
pass. part. f. g. pl. num. Th.
•ρύνω, ὀρύνω. pro ὀρώ, ex-
cito, f. ῥώ, vel ῥω. §. 91.

Ἀπορραίνει, fut. i. act. inf. ab
ἀπορραίνω, destruo, item ca-
reo. Th. ραίνω, profligo, de-
struo. f. σω. p. ἔρραινα. §. 393.

Ἀπορρίπτει, projecturo. dat.
sing. f. i. part. Them. ῥίπτω,
projicio. f. ψω, p. φα, p. m.
ῥρίπτα. α. 215.

Ἀπορρύττω, gen. sing. ab ἀπορ-
ρύττω, deorsum fluens, ἀπορ-
ρύττω. Th. ῥύω, idem cum ῥέω.

fut. ῥεύσω, fluo. s. 593.

Ἀπό - τάμοιο. 2. sing. a. 2. med.
opt. ab ἀποτέμνω. Vide in
τάμοιο. s. 423.

Ἀποτινύται, 3. person. singul.
a τίνωμι & τίνωμαι, idem
quod Th. τίνω, punio, bono-
ro. f. σω. s. 245.

Ἀποτίσσω, luat. a. i. sub. 3. pers.
Th. τίω, punio. s. 258.

Ἀποτμήζω, part. a. i. act. ab
ἀποτμήζω, abscindo, f. ζω, a.
2. pass. ἑτμήζην, pro ἀποτέ-
μνω. Th. τέμνω, secro. s. 188.

Ἀπερμαίνω, pñvati, per syn-
copen pro ἀπερμαίνωι
part. a. i. med. a verbo ἀπε-
ρίζω, proprie abduco in mon-
tem, Ion. pro ἀφορίζω, ex-
termino, ab ἔρος, s. termi-
nus, vel ab ἔρος, εὐς, τό, &
Ion. ἔρος, εὐς, τό, μέν. s.
173.

Ἀποφθίμην, gen. sing. part.
præf. ἀποφθίμνος, mortuus,
per syncop. pro ἀποφθίμν-
ος, verbi ἀποφθίω, perdo. a
φθίω, ἴσω. perdo. Th. φθίω,
corrumpo. §. 606.

Ἀποφθινύθωσι. 3. pl. præf. ind.
a φθινύθω, perdo. Th. φθίω.
s. 241.

Ἀποφθίσεν, perdiderit, 3. sing.
a. i. act. opt. Æol. pro ἀπο-
φθίσεν, a φθίω, perdo, pro
quo etiam dicitur φθινύθω,
φθίσεν. Th. φθίω. s. 664.

Ἀπύρεα, dat. sing. ἀπύρεος οἴκος
frigida domus. Th. πυρ, πυ-
ρεός, τό, ignis. s. 523.

Ἀπεί-

Ἀπώλουν, perdidit, a. i. act. indic. Th. ὄλυναι, perdo. f. ὀλέσθαι. p. ὄλεκα. Att. ὀλώλεκα. a. 2. m. ὀλόμην. p. m. ὤλα, Att. ὄλωλα. i. 244.

Ἄρ, per metathesin pro ῥά. particula expletiva, certe, utique. §. 838.

Ἄρ' pro ἄρα. Differunt ἄρα, *utique*, ἄρα *an*, & ἄρα, *ās*, ἦ, *precatio*: item *imprecatio*. saepe redundat, & est μόριον συμπληρωματικόν. Vide i. 49. a. 36. 46.

Ἄρα, execratio, noxa, damnum. Ionice ἄρη, ἦς. §. 657.

Ἀραβιῦσαι, pl. num. part. præs. f. g. *concutientes* non sine stridore, Dorice pro ἄραβῦσαι, ab ἄραβῖω, ᾧ, *strepitum seu fragorem edo*, f. ἦσαι. p. κα. Th. ἄραβῶ, ὤ, *strepitus*, proprie armorum cadentium in terram. ὄρυξ sonus corporum, aut fragor aquarum delabentium. φλόισῶ sonus fluctuum in mari. ἦχῶ sonus reciprocus. φθόγγῶ sonus vocis humanæ. βρόμῶ sonus ignis crepitantis. τόνῶ sonus fidium. κτύπῶ sonus ex percussione ortus, &c. a. 249. 404.

Ἀραιῆς, acc. pl. f. g. ab ἀραιός, ᾧ, ὄν, *rarus*, a, *υπ*, ὄς. πυκνός *densus*. i. 807.

Ἀραξά, a. i. Ion. pro ἡραξά, & ἡραξεν pro ἡραξεν a. i. ind. Ion. ab ἀράσσω f. ξω, *amputo*, *abscindo*. a. 364.

Ἀραρεῖαι, pl. n. f. g. part. præter. m. ab ἄρω *apto*, fut. Æolic. est ἄρω (pro ἄρῶ.) unde ἄρας, ἀασαῖεν, in præter. med. ἦρα, & facta reduplicatione ἄρηρα, Poetice ἄραρα *adaptatus fuit*. a. 271. 137. §. 608.

Ἀράς, acc. pl. ab ἀρά, ᾧ, ἦ, *precatio*, diræ. i. 724.

Ἀράχνης, ὤ, ὄ, *araneus*, & ἀράχνη, *tela araneorum*. i. 473. 775.

Ἀργαῖ, ὤ, ὄν, *Argæus*, ab Ἄργη, τοῦ, *nomen urbis* in Peloponneso. §. 484.

Ἀργαλέ, pro ἀργαλέα, ab ἀργαλέῳ, ὤ, *difficilis*. pro ἀλγαλέῳ, ab ἀλγῶ, τοῦ, *dolor*, priori λ mutato in ρ, ad vitandam κακοφωνίαν. Th. ἔργον, *opus*. §. 739. 880. i. 482.

Ἀργεῖν. Vide paulo ante Ἀργαῖ. §. 12.

Ἀργεῖφόντης, Argi occisor, epitheton *Mercurii*. ex Ἄργη, *nomen canis*, & φόντης per syncopen pro φονητής, *occisor*, ὅ φονέω *occido*, ὅτι Ἀργοὶ τοὶ κύνα ἀνέλιπον ταῖς ταῖς λυσσώδην καὶ ἀτακτοῖς ἐκθυμήματα. Est interpretatio Tzetzi, quia Argum canem sustulit, h. e. cogitationes furiosas. Th. φεῖν, *occido*. i. 77.

Ἀργίττα, Gen. Ionic. pro ἀργίττα, ab ἀργίττα, ὤ, ὄ, *piger*: ab ἀργός, ὤ, ὄ, καὶ ἦ, *otiosus*, idem quod ἀργός, ex quoque

factum per crasin. Th. ἄργον,
opus. §. 870. 379.

Ἀργίτι, pro ἀργῆτι, dat. sing.
ab ἀργῆς, ἥτος, ἥτι, ἥτα, per
μεταβολὴν & συστολήν, ὁ, can-
didus. Thema ἀργὸς albus.
§. 541.

Ἀργῆν, a nominativo Ἀργῆς, ἡ,
ὁ, nomen proprium Cyclo-
pis. §. 140.

Ἀργυρεὸς, ἐν, ἐόν. argenteus ab
ἄργυρος, argentum; ab ἀρ-
γὸς, est album metallum.
ἀργυρέης, dat. pl. Ion. pro,
ἀγυρέας. α. 295. 225. §. 779.
ε. 117.

Ἀργυροδῆνι, accusf. a δῆν ἡς, ἡ.
vortex, gorges, h. e. argen-
teos vortices habentem, &
ἄργυρος, ἡ, ὁ argentum. §.
340.

Ἀργυροπέδας, ἡ, argenteos pe-
des habens. ex ἄργυρος, ar-
gentum, & πέδα, Dorice
pes, vel malleolus pedis. §.
1006.

Ἀργυρῶ, dat. sing. contracte
pro ἀργυρέῳ, ab ἄργυρος, ἡ,
ὁ, argentum. ε. 143.

Ἀργυφῆ, pro ἀργυφῆ, dat. sing.
ab ἀργυφῆς, pro ἀργυφός,
alba textura constans. ex
ἀργός, albus, & ὑφή textura,
ab ὑφαίνω vel ὑφαίνω, ᾧ, texo.
§. 574.

Ἀρδισπος, ἡ, ὁ, nomen fluvii.
§. 345.

Ἀρειον, compar. n. g. ab ἀρείων,
masculino, melior in praelio
ab Ἄρης, εὐς, ὁ, Mars, Th.
ἀγαθός bonus, ἀρείων, ἀρι-

εὐς. ε. 157. 191. 205. α. 120.

Ἄρεος, gen. sing. ab Ἄρης,
Mars. varie flectitur. in
Gen. Ἄρεος & Ἄρηος, item
Ἄρης, Ἄρη, Ion. Ἄρεω, Ἄρης,
vocativi casus ubi ἡ muta-
tur in ε in i. contractorum.
α. 98. ε. 144.

Ἀρίσταν, 3. pl. a. i. med. ab ἀ-
ρίστω, placeo. f. ἀρίστω, a. i.
act. ἤριστα. placeo, item pla-
ceo, p. ἤριστα. ἀρίστωμαι in
a. i. med. ἤριστάμην, & poë-
tice ἀριστάμην, ω. placavi α.
255.

Ἀρίσταν, a. 2. med. inf. ab αἶρω
tollo, capio. f. αἶρω. p. ἤριστα,
a. i. ἤρω, a. 2. ἤρον. a. i. pass.
ἤρθην. f. i. pass. ἀρῆσθαι.
§. 618.

Ἀρετή, ἡ virtus, quasi ab ἀρί-
στω, quia per virtutem pla-
cemus. ε. 311.

Ἄρη, pro Ἄρηα, acc. ab Ἄρης,
εὐς, ὁ, Mars. α. 457. §. 921.

Ἄρηαι, ε. 630. α. 107. 2. person.
sing. a. 2. med. Ionice pro
ἄρη, ἄρομαι, ἄρη, ἄρηται. pro
ἄρη secunda persf. ἄρηαι. Th.
αἶρω. ε. 630. α. 107.

Ἀρηγίμην, Ionice pro ἀρήγην,
presf. inf. ab ἀρήγω, auxilior.
α. 121.

Ἄρηι, dat. sing. ab Ἄρης. Ἀρτί-
φίλος bellicosus. ab Ἄρης,
Mars, & φίλος, amicus. §.
317.

Ἀρήϊα, acc. pl. adject. Major-
tia. ab Ἄρης, εὐς, ὁ, Mars.
α. 108.

Ἄρην, pro Ἄρηα. Sic in N. T.
legi-

legimus Σωθένι pro Σωθί-
νι. Vide Lexicon N. T. α. 59.

333. 425.

Ἀγέωσι, p. med. ab ἡγά. Vide
supra ἀγαγεῖν. §. 812.

Ἄγης, Mars, genit. Ἄγης, &c.
παρά τὸ ἄγειν, a tollendo.
Teutonice Krieg, von Kries
gen. Vide in Ἄγεω α. 192.

Ἄγης, gen. Ion. pro ἄγας, ab ἄ-
γῃ, ἄς, ἡ, dira, damnum. it.
preces. α. 29. 128. §. 657.

Ἀγνιάδην, ab ἀγνιάδης, & δ,
nomen patronymicum. α. 57.

Ἀγθίς, a. i. pass. part. ab ἄγω,
sollo, f. ῥῶ. p. κα. α. i. ἡγά. α. 549.

Ἀγιάδην, acc. ab Ἀγιάδης, &ς, ἡ,
nomen mulieris. §. 947.

Ἀγιδέκτα, acc. pl. ex ἀγί, quod
in compositione valet val-
de, & δεκτά pro δεκτά, ex
δείκνυμι ostendo. ἀγιδέκετον,
præclarum. ἀγιδέκετ' vo-
cativ. pro ἀγιδέκετε. §. 385.
543.

Ἀγίζηλος, quem valde æmula-
mur, ex ἀγί, valde & ζῆλος,
& δ, æmulatio. Sunt tamen
qui malint pro ἀγιδήλος ac-
cipere, verso δ. in ζ, clarus
præclarus. α. 6.

Ἀγίμοισι, dat. pl. Ion. nomen
loci, Ἀγίμοι. §. 304.

Ἀγισαῖος, nomen viri. §. 977.

Ἀγίως, superl. proprie bellico-
sissimus, per. syn. sp. vero opti-
mus in re quavis. ab ἀγαθός
bonus. in comp. ἀγίων me-
lior. Th. Ἄγης, Mars. α. 583.
692.

Ἀγείσθαι, arcebis. f. i. ab ἀγείν,

f. ἴσω, propulso. p. ἡγεκα.
α. 358.

Ἀγκίος, & δ, ἡ, promptus, utilis,
sufficiens. ab ἀγκίω. α. 368. 349.
499.

Ἄγκτον, Nomen proprium, acc.
ab ἄγκτος, & δ, ἡ, πρῆα. per
meton. adj. pars mundi bo-
realis. α. 186.

Ἀγκτῆρος, & πρῆα cauda, ab ἄ-
γκῃ, ἄς, ἡ, cauda, & ἄγκτος,
&ς, ἡ, πρῆα. α. 608.

Ἄγμα, τος, τὸ currus, ab ἄγω,
adapto. α. 97. 324. 342.

Ἀγμαλῆν, acc. sing. Ion. ab ἀγ-
μαλῖα, ἄς, & Ion. ἀγμαλῆς
ἡ, cibus, demensum. Th. ἄγω,
adapto. α. 558. 765.

Ἄγμα, apta, pro ἀρόμενα, sic
& ἄγμιος, præf. part. pass.
pro ἀρόμενος α. 84. ab ἄγω,
apto, fut. ἄγω & ἄγῶ. Sic
ἴκμεν pro ἰκόμενος, ubi est
syncope & spiritus mutatio
Æolica. α. 405.

Ἄγαοιή, compages, ab ἀγμίζω,
f. ῥῶ, concinnum reddo. Vide
Th. ἄγω. §. 937. 975.

Ἄγας, acc. pl. ab ἄγες, ἀγνός, &
ἡ, ἡ, agnus. §. 23.

Ἄγην, nomen urbis. Ἄγην. α.
475.

Ἀγνῆται, pro ἀγνῆται, 3. sing.
præf. med. sub. ab ἀγνέομαι
ἡμαι. f. ἡσθμαι, recuso, nego,
α. 406.

Ἀγξάσθαι, a. i. med. infn. ab ἄγ-
χω incipio. f. ξῶ. p. ἡγεκα.
α. i. ἡγεκα. α. 770.

Ἀγός, ός, 2. sing. præf. act.
subj. ab ἀγόν, ῶ, ago. in fut.

- ἀρόσω, p. ἡρόκα, a. i. ἡρόσα. ε. 477.
- Ἀρόμμεται, Poët. pro ἀρόμμαι, hoc Dorice, pro ἀρόειν, arare, præf. inf. ab ἀρόω, aro. f. ὄσω. ε. 22.
- Ἀρόσης, a. i. act. subj. ab ἀρόω, aro. f. ὄσω. a. i. act. ἡρόσα. ε. 483.
- Ἀροτήρ, ἡρος, ὁ, arator. Th. ἀρόω, aro. ε. 403.
- Ἀρότοιο, genit. Poët. pro ἀρότου, ab ἀροτῶ, ὅ, aratio. sed ἀροτός, ὅ, tempus arandi. Th. ἀρόω, aro. ε. 382. 448.
- Ἀροτρεα, pl. n. g. ab ἀροτρεν, ὅ, τὸ, aratrum. Th. ἀρόω, aro. ε. 430.
- Ἀροῦν, præf. inf. pro ἀρόειν extra crasin. ἀρόων, præf. part. ab ἀρόω. aro. ε. 427.
- Ἀρερε, ἡ, arbum h. e. terra arata, culta. Th. ἀρόω, aro. ε. 117. 171. 426.
- Ἀρπάζων, præf. part. ab ἀρπάζω, rapio, f. σω. & Dor. ξω. p. ἡρπακα. a. i. ἡρπασα. hinc ἀρπακτός, raptus, rapax. ε. 38. & 682. 318.
- Ἀρπαξίαι, ὁ, rapax. Th. ἀρπάζω. Hinc per metathefin est Latinorum rapax. ε. 354.
- Ἀρεας, acc. pl. ab ἀρεῖη, ης, ἡ, falx, idem quod δρεπανον. Th. ἀρπάζω, rapio. ε. 571.
- Ἀρεῖας, acc. pl. rapaces quædam Dex. ab ἀρεῖα, ας, ἡ, raprix. hoc ab ἀρπάζω, rapio. ε. 267.
- Ἀρρήκτοις, infractis, dat. pl.

- Ion. ab ἀρρήκτο infractus. Them. ῥήσσω vel ῥήγνυμι, frango, f. ξω. a. 2. ἔρραγον, p. m. ἔρρηγα. ε. 96.
- Ἀρρητοί, plur. num. obscuro, qui non sunt in ore hominum. ex α priv. particula, & ῥήτος. Th. ῥέω, dico f. ῥήσω, p. ἔρρηκα. ε. 4.
- Ἀρσάμεν, Ἄolic. pro ἀράμεν, part. a. i. med. ab ἄρω, apto. f. ρῶ, a. i. ἡρα. α. 320.
- Ἀρσεν, masculos. dualis numeri, ab ἄρουν, vel ἀρῶν mas. ἄρσεν. ε. 435. ε. 667.
- Ἀρτεμις, ἰ, ἡ, Diana, ab Ἀρτεμις, ἰδ, ἡ, nomen Idoli, q. d. ἀρτεμῆς perfectus, vel, ut alii volunt, παρὰ τὸ τὸν ἄρρα τέμνει. ε. 14. 918.
- Ἀρτίπειαι, ex ἀρτῶ perfectus, integer, & ἔπ, sermo. Th. ἔπω, dico. ἀρτιστής, ἰ, ὁ, ἡ, verborum concinnator. Sic & ἡ ἀρτίπεια, veridica dicitur. ε. 29.
- Ἀρτῶ, ὅ, panis. ε. 440.
- Ἀρυσάμεν, part. a. i. med. ab ἀρύομαι, haurio. Th. ἀρύω, vel ἀρύτω, f. σω. haurio. ε. 548.
- Ἀρχω, imperio, f. ξω. p. ἡρχα.
- Ἀρχομαι, incipio. imperfect. ἡρχόμην. perf. ἡρξάμην. a. i. ἡρχθην. a. i. m. ἡξάμην. Ἀρχιδ', pro ἀρχιδαι, incipe. Hellenismus, ubi Infinitivus præf. ponitur pro imper. Ἀρχάμεθ', præf. sub. med. pro ἀρχάμεθα. Th. Ἀρχῆ, ἡς, ἡ, principium. ε. 382.

ε. 382. & 707. §. 1. 36.

Ἄς, acc. pl. ab ὅς, ἡ, ὅ, qui, quæ, quod, Art. subjunct. α. 6. §. 187.

Ἀσβεσθῶ, ὁ καὶ ἡ qui extingui nequit. ex α priv. & σβεσθός, ex σβέννυμι. f. σβέσω. *extinguo*, p. ἔσβεσα, a. 1. ἔσβεσα. §. 849. 852.

Ἀσβολῶ, ε, ὅ, nomen proprium auguris. α. 185.

Ἀσίη, limosa, Ionice, pro Ἀσία, ας, ἡ, ab ἄσις, τω, ἡ. *limus*, ab ἄζω exsicco. §. 359.

Ἀσκητός, ἡ, ὄν, nomen verbale, *exercitatus*, elaboratus, ab ἀσκῶ *exerceo* ε. 544.

Ἀσκη, dato pro Ἀσκηῶ Ion. nomen proprium pagi montani, in quo Hesiodus fuit educatus ἄσκη, ας, ἡ, quercus sterilis. ε. 638.

Ἄσσει, Adverb. *propius*, pro ἐγγύς, prope, in comparativo ἐγγίω, & ἴσσει, quod etiam dicitur ἄσσειν. in neutro genere ἴσσειν & ἄσσειν. §. 796.

Ἀσπασίως, Adv. *libenter*, cum amplexu: ab ἀσπάζομαι, f. ἀρομαι. *amplector*. α. 45.

Ἀσπαστός, ὅ, ὅ, amplexendus, optatus, ab ἀσπάζομαι, *amplector* α. 42.

Ἀσπιτῶ, ε, ὅ καὶ ἡ, quem assequi nequeas, immensus, ut ἄσπιτον ὄλβον, *ingentes opes*. ex α priv. & ἔσπομαι, pro ἵπομαι, *sequor*, *consequor*, *assequor*. ε. 377. §. 694.

Ἀσπίδῶ, gen. acc. ἀσπίς, ἰδῶ, ἡ, *scutum*, hinc ἀσπίζω *scu-*

to defendo. α. 417.

Ἀσπερῆς, φέω, ὅ, ἡ, pro ἀσπερῆς, *immutus*: utrumque est usitatum. Th. ἄσπερ, *assidue morbo*. item *contumelia afficio*. hinc ἀσπερῆως *firmiter*. §. 812. 748.

Ἀστέρα, accusat. ab ἀστήρ, ἑρῶ, ὅ ein Stern. §. 381.

Ἀστρίνη, η, ης, ἡ, nomen mulieris proprium, q. d. *Stellatam*. §. 409.

Ἀστρόνθ', pro ἀστρόνθα, stellis ornatum. §. pro τ. obsequentem spiritum asperum, ab ἀστρόεις, εσσα, εν, *stellis plenus*, α, ημ. §. 127. 470. ε. 546.

Ἀστραπῇ, dat. sing. ab ἀστραπῇ, fulgur. Poëtis idem quod ἀστραπή, ab ἀστράπτω, *fulguro*. f. ψω. in a. 2. ἤστραπον. præt. med. ἤστραπα. Hinc est ἀστραπή, & poëtice ἀστραπή, & ἀστραπητής, *fulgurator*. ab ἀστραπῇ. α. 322. §. 390. 691.

Ἀστήρ, ἑρῶ, ὅ, Stella. ε. 415.

Ἄστρα, pl. ab ἄστρον, τὸ, *astrum*, *sidus*. Th. ἀστήρ, ἑρος, ὅ, Stella. §. 110. 382.

Ἀστράω, ε, ὅ, nomen proprium viri. §. 376. 378.

Ἄστρ, ε, τὸ πρὸς quintæ simpliciū. Hinc Latinorum *astutus*. hinc ἀστῆρ, *elegans*, *bellus*, *scitus*. §. 91.

Ἀσύμφορῶ, *incommodus*, *noxius*, ἀ σύμφορῶ, *commodus*. Th. φέρω, f. οἶσα, *fero*. ε. 780.

Ἀσφαλὲς, tutum. n. g. hinc ἀ-

- σφαλῆς, tuto. Adv. Them.
 σφάλω, evertō. 9. 128. 86.
 Ἀσφοδέλω, dat. ab ἀσφοδέλω, s,
 ὅ, genus plantæ. s. 41.
 Ἀχαιοί, acc. ab ἄχαιος, s, ὅ, qui
 coerceri non potest, ex a
 privat. & ἴχω seu χέω, con-
 zinea, coërceo. Th. ἴχω, ha-
 beo. 9. 831.
 Ἀτασίη, dat. pl. Ion. pro ἄταις,
 ab ἄτη, ης, ἡ, *damnum*, ab
 ἀτάω, ludo. s. 411.
 Ἀτάλλω, præf. part. ab ἀτάλ-
 λω, *cresco, delicata more pue-
 ri alog*. Th. ἀτάλας, ὤ, ὅ, te-
 ner, juvenilis. s. 130.
 Ἀτάρ, conjunctio, vel αὐτάρ
 Poëtice, idem quod in pro-
 sa ἀλλά, *sed*, vel δέ. s. 470.
 9. 198.
 Ἀτάρβητος, intrepidus, a τάρ-
 βέω, *perterrefacio*. Th. τάρ-
 βος, εος, τὸ, terror. s. 110.
 Ἀταρτηρός, noxius, pro ἀτηρός,
 ὤ, ὅ, per pleonasmum sylla-
 bæ τάρ. gen. Ion. ἀταρτηροῖο.
 Th. ἄτη, *damnum*, & hoc ab
 ἀτάω, ὤ, s. ἴσω. ludo. 9. 610.
 Ἀτασθαλος, s, ὅ, καὶ ἡ, improbus,
 ὅπου θάλλει ἡ ἄτη, ubi viget
 noxa. hinc ἀτασθαλία, *pecca-
 tum, protervia, stultitia*. ἑ-
 νικ' ἀτασθαλίας propter im-
 probitatem. 9. 996. s. 259.
 133. 9. 269. 516.
 Ἀτειῖ, *intento* ab ἀτειῖς, in-
 tentus, ex a intensivo, quod
 est ex ἄγαι valde, & τείνω,
 tendo. f. τειῶ, p. τίτακα. 9.
 661.
 Ἀτικός, ὁ καὶ ἡ, *carens sobole*.

- a τέκνοι, s. proles. Th. τίττω
 f. τέξω, pario. a. 2. ἴκων, p.
 m. τίτοκα. s. 600.
 Ἄτρε, *sine*, absque, idem quod
 αἶψα, χωρίς, δίχα. s. 91. a. 15.
 Ἀτρεπῆ acc. sing. ab ἀτρεπῆς,
 εος, ὁ καὶ ἡ, *injucundus*. Th.
 τέρεα *delecto*. s. 645.
 Ἄτη, ης, ἡ, non tantum *damnum*
 significat, ut est proverb.
 ἰγγυῖα, παρὰ δ' ἄτη, *sponse,
 præsta noxa est*: sed etiam
peccatum. Ἰλιάδ. ἰῶτα. v. 119.
 ἄτησι. dat. pl. Ion. pro ἄταις.
 Th. ἀτάω, ἴσω, ludo. s. 229.
 214. 350. a. 93.
 Ἀτιμύσουσι, *dehonorabunt*, ab
 ἀτιμάω, f. ἴσω hoc ab ἄτι-
 μω, inglorius, quod est a
 τίω, honoro, f. τίω, præf.
 a. τίτικα. præf. pass. τίτι-
 μαί, unde est τιμή. s. 183. 9.
 395.
 Ἀτιτάλλεμεναι, *Horice pro ἀτι-
 τάλλω*, per epentheseν τῆ τι
 ἀτάλλω, præf. inf. *delicate
 nutrice*. Vide paulo ante ἀ-
 τάλλω. 9. 480.
 Ἀτλανγείων, gen. pl. ab Ἀτλαν-
 γειῖς, εος, ὅ, ἡ. *Atlante natus*.
 ab ἄτλας, *antos*, ὅ, & γείνο-
 μαί, *nascor*. 9. 509. 517. s.
 381.
 Ἀτλαντις, εος, ἡ, *filia Atlantis*.
 9. 938.
 Ἀτμῆ, dat. sing. ab ἄτμη, ἡ, va-
 por. Th. ἀτμός, ὤ, ὅ, *flatus* ab
 αἶσπρος. epenthesis literæ τ.
 9. 862.
 Ἄτοι πολέμοιο, *infatibilem
 bello*, ab ἄτος, ὅ, ἡ, ex a pri-
 vat.

ῥατ. & ᾤδω, satio. α. 58.

Ἀτρεμέωσι, 3. pl. præs. subj. ab
ἀτρεμέω, *impotus maneo*. f.
ἦσα. Th. τρέω. f. τρέω. tre-
mo. ε. 537.

Ἀτροπῶ, Nomen proprium
Parce, quæ sic dicitur a mi-
nime parcendo κατ' ἀντι-
φρασιν. ex α priv. & τρέπω
verto, quod non possit verti
& averti. α. 159.

Ἀτρυγέτιο, gen. Ion. pro ἀτρυ-
γέτι. ἀτρυγέτος, *sterilis, non*
fructuosus, ex α priv. & τρυ-
γῆ. *triticum, bindemia*, ubi
nullus est fructuum pro-
ventus. 9. 413. 808. 241. 132.

Ἀτρυτώνη, idem quod ἀτρυγέτις,
ἢ ἀτρυτος, *indomita*. q. d.
nullis laboribus exhausta: E-
pitheton Minervæ. Them.
τρύω, tero. 9. 925.

Αὐ, iterum, adverb. ε. 293. α. 51.

Αὐαλέος, ἢ ὁ, *ficcus*, idem
quod αὔος. Th. αὔω, *ficco*. ε.
586.

Αὐγάσις, respiciens. Ionic. pro
αὐγάση, 2. sing. fut. 1. med.
indic. ab αὐγάζομαι *video*,
illustror. Them. αὐγή, ἦς, ἡ,
splendor, lux. ε. 476.

Αὐδή, ἦς, ἡ, *vox*, quasi ab αὔω,
clamo. 9. 39. ε. 61. α. 278.

Αὕη, acc. ab αὔρης, ἡ, οἱ, *ficcus*.
Th. αὔω *ficco*. ε. 458.

Αὐθ', pro αὐθι, *rursus*, ab αὐ,
rursus. αὐθις, idem quod
αὐθι, *iterum*. Attice scribi-
tur per 9. Ion. vero per τ. α.
181. ε. 50. 35. 9. 435.

Αὐλακ' acc. sing. pro αὐλακας,

ab αὐλαξ, ακος, ἡ *fusus*. Do-
rice ᾠλαξ. ε. 441.

Αὐλή, genit. sing. ab αὐλή, ἡ,
caula, domus, aula. ε. 730.

Αὐλητῆρι, dat. sing. ab αὐλητῆρ,
ἦρος, ὁ, *tibicen*, ab αὐλός, ὅ, ὁ,
tibia. α. 283.

Αὐλίδος, genit. ab Αὐλίδς. No-
men loci. αὐλίδας, *tibia cano*.
ε. 649.

Αὐλῆ, genit. sing. ab αὐλός, ὅ, ὁ,
tibia. α. 181.

Αὐόν, acc. sing. Vide αὕη. ε.
741.

Αὐρα, nom. pl. ab αὐρα, ας, ἡ,
aura, ventus levior. ε. 668.
9. 872.

αὐρίον, εἰς, adverb. μεταύριον
perendie. ε. 408.

Αὐραλέη, *ficca*, idem quod αὕη.
vide paulo ante. α. 265.

Αὐτε, adverb. τῆς αὐτ' pro
αὐτε, *iterum, porro*. αὐτίς,
τῆς αὐτ' αὐ, *rursus*. Th. est αὐ, *rursus*. 9.
47. ε. 295. 9. 654.

Αὐται, pl. num. f. g. ab αὐτος, αὐ-
τη, τῷτο, *hic, hæc, hoc*. 9.
263. 362.

Αὐτάρ, sed. Vide supra ἀτάρ.
ε. 63. 81. 89. 120. &c.

Αὐτε, pro αὐ, *rursus*. adv. ε. 126.
243.

Αὐτιον, pro αὐτίον. *resonabant*.
Dorice. 3. pl. imperf. act. ab
αὐτίω *clamo*, ab αὐτή, ἦς, ἡ,
clamor. Th. αὔω, *clamo*. α.
309.

Αὐτίων, Ion. pro αὐτῶν, in f. g.
ab αὐτός, *ille, τῇ, τὸ*. α. 237.

Αὐτῆς, Ion. pro αὐταῖς. α. 237.
9. 64. 470.

Αὐτῆς, gen. sing. ab αὐτῇ, clamo-
mor. Th. αὐῶ, clamo. α. 346.

433. 459.

Αὐτίκα, adverb. *statim*. Th. αὐ-
τός, ipse. ε. 70. 217.

Αὐτίς, adverb. *rursus*. Th. αὐ,
rursus. ε. 384. α. 257.

Αὐτόγυον, ὅ, τὸ, est pars aratri,
quod vocatur *dentale*. est
lignum, cui *vomer* includi-
tur. *Vomer* est qui terram
scindit, & liras ducit. *Buris*
est curvamen aratri, quod
vomere excidit; *σῖβα* ve-
ro est aratri manica, cete-
roquin *dentale* est etiam
veluti *cratis dentata*, qua se-
mina arvo injecta obruun-
tur, lirasq; æquantur. Th. γύα
& γήα, ας, ὅ, arvum. ε. 431.

Αὐτόθι, ibi, adverb. ab αὐτός,
ipse. ε. 96.

Αὐτόματι, sc. ἀερεα *spontane-*
um arbutum, h. e. ager inara-
tus ferebat fruges, αὐτόμα-
τος *spontaneus*, ex αὐτός &
μάτην. frustra, temere, item
sine consilio, quod sponte
sua provenit. αὐτόματοι,
non accersiti, sponte veni-
entes. ε. 103. 118.

Αὐτονόμη, nomen mulieris.
Latine *libera*, *sui juris*. θ. 258.

Αὐτονόη, acc. ab Αὐτονόη, no-
men mul. q. d. *quæ ipsa in-*
telligit. α. 100, ὅς, mens. θ. 977.

Αὐτός, ipse, ε. 268. 331. α. 69. θ. 72.

Αὐτοσχέδον, *prope*, idem quod
ἐκείδον. Adv. α. 190.

Αὐτοφύης, ἑός, ὅς, ὅ, ἢ. *sponte*
enatus. ex αὐτός, & φύω,
gigno. θ. 813.

Αὐτῷ, dat. sing. ab αὐτός, ipse.

Αὐτῷ pro εαυτῷ. ε. 56. 291. 294.

Αὐτως, Adv. *frustra*, item *simi-*
liter. pro ὁσαύτως. Th. αὐ-
τός, ipse. θ. 402. 600.

Αὐχίαι, acc. sing. ab αὐχὴν, ὅ-
ς, ὅ, *cerix*. ε. 813.

Ἀφ', pro ἀπ', ab α. 374. 392.

Ἀφατοι, pl. num. non clari, qui
non volant per ora viro-
rum. ex α priv. & φατός, di-
cendus. φημι, dico. ε. 3.

Ἀφαιρέτατοι, *imbecillissimi*.
Th. ἀφαιρέτος, ὅ, ὅ, *imbecil-*
lis, ε. 584. φαῦρος Dorice
pro φαῦλος *vilis*, nullius pre-
tiii. Attice φλαῦρος. α. est in-
tensivum ἐπετατικόν ex ἄ-
γον.

Ἀφείλατο, abstulit. 3. sing. α. 2.
med. ab ἀφαιρέμα, aufero,
hinc Ἀφείλα, f. g. part. α. 1.
act. ab ἀφαιρέω, aufero. Th.
αἰρέω, capio, f. ἤσω, p. ἤρηκα,
α. 2. εἶλον. θ. 443. ε. 94.

Ἀφενας, ὅ vel τὸ, *divitia ex uno*
anno collectæ, πλῆτος ex
multis annis. ε. 24. 635. θ. 112.

Ἀφθίτος, incorruptibilis, idem
quod ἀφθαρτος. Th. φθίω, f.
ἤσω, vel φθίω *corrupto*. hinc
ἀφθιτα μῆδια *perpetua con-*
silia, θ. 545. 389. 397.

Ἀφθονος, *invidia carens*, co-
piosus. Th. φθόνος, ὅ, ὅ, *in-*
vidia. ε. 118.

Ἀφίκετο, rediit, 3. sing. α. 2.
med. & ἀφίκεσθε, 2. pl. α. 2.
med. sic ἀφίκενται, 3. pl. α. 2.

med. subj. verb. ἀφικνέομαι.
pervenio. Th. ικνέομαι, ve-
pio. f. ἵκωμαι. præt. ἵγμαι, a.
2. med. ἰκόμεν. α. 38. 378. 9.
652.

Ἀφιδός, dives, poëtice pro ἀ-
φιδός, Th. ἀφιδός, divitiæ.
ε. 453. 306. 9. 974.

Ἀφραδίαις, stultitiis. ab ἀφρα-
δής, inconsultus. Hinc regu-
lariter ἀφραδέα, pro quo
Ionic ἀφραδία & ἀφραδίη,
imprudētia, inopia consilii,
Th. φράζω dico. ε. 133. 328.

Ἀφρογενίαι, ex spuma pro-
γενίαι; ab ἀφρός, spuma, &
γένιος. hoc a γείνομαι, na-
scor. Epitheton Veneris.
Sed omnino metrum vide-
tur postulare ut sit ἀφρογι-
νή 9. 196.

Ἀφροδίτη, ης, ἡ, Venus ita di-
cta quod e maris spuma or-
tum habuerit. ε. 65. 9. 989.

Ἀφρός, ὤ, ὁ, spuma, α. 389. 9. 107.

Ἀφρων, οῖος, ὁ, ἡ, amens. ex α
priv. & φρηνέος, ἡ, mens. ε.
208.

Ἀφύσσαι, pro ἀφύσαι. α. 1. aët.
infinīt. ab ἀφύω baurio. f.
αω. pro quo etiam dicitur
ἀφύσσω, ξω. ε. 611.

Ἀχαιοί, Achivi, quasi ab ἄχος,
εὖος τὸ, mætar, sollicitudo. ε.
649.

Ἀχελώϊος, η, ὁ, nomen fluvii. 9.
340.

Ἀχύνων, præf. part. dolens, ab
ἀχύνω, idem quod ἀχέω, f.
ύσων, doleo. Th. ἄχος, εὖος,
τὸ, dolor. ε. 397.

Ἀχέων, præf. part. ab ἀχέω &
ἀχύνω, idem significant. α. 93.

Ἀχθῶ, εὖος, τὸ, pondus. ε. 690.

Ἀχιλλῆα pro Ἀχιλλεία poëtice,
ab Ἀχιλλεύς, Achilles. q. d.
ἄχος τῷ λαῷ, sollicitudo pro
populo. 9. 1007.

Ἀχλὺς, ὕος, ἡ, caligo. α. 264.

Ἀχύνμενος, part. præf. ab ἀχύν-
μαι, idem quod ἀχέω, do-
leo. Th. ἄχος, εὖος, τὸ, dolor,
mætor. α. 435. ε. 623.

Ἄχος, εας, τὸ, dolor. α. 457.

Ἀχεῖος, inutilis. Th. χρεῖας,
ἡ, necessitas, utilitas. ε. 401.

Ἀχεῖος pro ἀχεῖος poëtice,
facta dialysi τῶν εἰ in ἡ. ε.
295.

Ἀψ. retro: item statim, Ad-
verb. ἀψίσταμαι, retroire. α.
277. 9. 169.

Ἀψευδία, acc. sing. ab ἀψευ-
δής, εας, ὁ, ἡ, mentiri nesci-
us, verus. Th. ψεύδω, fallo,
facio mentiri. f. αω. pro-
pter dimensionem metri
hic legendum est ἀψευδῆ. 9.
233.

Ἀψη acc. sing. ab ἀψῆς, ἡ, ἡ,
curbatura in rota. Th. ἄπτα,
necto. ε. 424.

Ἀψόρρος, reciproci, refluentis,
ab ἀψόρρος. Dicitur et-
iam ἀψόρρος, ex ἀψ, ad-
verbio, rursus, & ῥός flu-
xus, a verbo ῥέω fluo. in fut.
ῥεύσω. in præterito medio
ῥόρρα, unde est ῥός, ε, ὁ, &
contracte, ῥύς, finxus, ῥόν,
ἡς, ἡ. idem. item fluentium.
9. 776.

B.

Βάζειν, præf. part. allo-
quentes pro βάζοντες, &
hoc pro βάζοντας, a βάζω,
loquor. f. σὺ & ἐγὼ p. χα at-
que ita ponitur accusativus
dualis pro accusativo plu-
rali. Sed videri posset
mendum, quia præcedit τὸς,
non τῶ. Tum pro ἐπέεσσιν ef-
fe potest ἐπείεσσιν, quod æque
usitatum est. confer. Ὠδύος.
δ. 597. Nulla est hic hujus
anomaliz necessitas. s. 184.
786.

Βαθύς, εἶς, ὁ, profundus, a, um.
Th. βάθος, εὖρος, τὸ βάθος
tas. α. 288.

Βαθυδίνη, acc. sing. βαθυδίνης, α,
ὁ, habens vortices profun-
dos. Th. δίνη, ης, ἡ, aquarum
vertex, gurges, & βάθος,
profundus. α. 169. δ. 133.
338.

Βαθυρρέτης, α, ὁ, qui densam
habet casariem a χρίτης, ης,
τὸ, proprie juba in equo. per
metaph. coma, casaries. &
βάθος, εἶς, ὁ, profundus, den-
sus. δ. 977.

Βαίνοι, ascenderit, præf. opt. βαί-
νῃ. 3. præf. sub. verbi βαίνω,
eo f. θέσομαι, p. θέσῃκα, α. 2.
ἐβην. s. 316. 369.

Βαινέων, euntibus, Ionice
pro βαινουσῶν, gen. pl. part.

præf. f. g. a βαίνω, α, βαί-
νον. Th. βαίνω eo. α. 232.

Βαιὼν, paulisper, a βαιὼς, α, ὁ, παρ-
bus. prov. χάρις βαιὼσιν ὀπῆ-
δεῖ, gratia compendiosa con-
sequitur. confer. s. 141. h. e.
brevia sunt grata. s. 416.

Βαλάνες, acc. pl. a βάλας, α, ὁ,
glans. s. 231.

Βάλει, demisit. 3. sing. α. 2. act.
a βάλλω, iacio. f. λῶ. pl. βέβλη-
κα, α. 2. ἐβάλεν, & βέλοισι 3.
sing. α. 2. med. opt. βάλῃς,
præf. imperat. pass. pro
βάλλε, Ion. p. m. βέβολα.
βάλλ' α. 254. α. 384. s. 432.
107. 295.

Βαρύτης, accus. sing. βαρὺς, εἶς,
ὁ, gravis, Th. βάρος, εὖρος, τὸ
pondus, onus. α. 16.

Βαρυθεῖ, gravatur, a βαρύθω
idem quod βαρύομαι, gra-
vor, a βαρὺς, gravis. Th. βά-
ρος onus. s. 213.

Βαρύκτυπος, α, ὁ, gravistrepus,
graviter fremens a κτυπέω,
factum ex τυπέω, resono.
Th. τύπτω, verbero. s. 79.
δ. 818.

Βασιλεύει, præf. inf. Ion. pro
βασιλεύειν. a. βασιλεύω, impe-
ro. f. σῶ. Th. βασιλεύς, εὖρος, ὁ
Rex. δ. 883.

Βασιλεὺς, εἶς, ὁ, Rex, q. d. βάσις
τῷ λαῷ, fundamentum po-
puli. βασιλῆος, Poëtice pro
βασιλέος. δ. 886. βασιλεῦς.
dat. pl. s. 200.

Βασιλῆιον, regale pro βασιλείῳ,
Poëtica dialysi, a βασιλεὺς,
Rex. s. 125.

Βασιλῖδα, accus. sing. a βασι-
λῆς, ἰδοῦ, ἦ, regius, a, um.
adjective capitur. §. 462.
892.

Βεβαῖντες, stantes. a βῆν (pro
βαίνω, eo) przt. βέβακα. part.
przt. βέβαος per syncopen
τῷ κάππα, vel crasin, pro
βεβηκώς. Vide in βαῖνοι, α.
307.

Βεβριδυῖα, ingravescens, przt.
med. part. g. f. a βερίδω, sum
gravis. f. βέρισα, przt. med.
βέβριθα. α. 160.

Βέλια, tela, acc. pl. a βέλος, eos,
τὸ, telum. §. 684.

Βέλτιρον, melius, a βέλτερον.
poëtice pro βελτίον, comp.
ab ἀγαθός, bonus. superl.
βέλτιστον, optimus α. 363.

Βελλεροφόντης, fuit Glauci re-
gis Ephyræ filius, inclyto
decore conspicuus, & vir-
tute maxima. Vide supra
Ἀργυρόφοντης. §. 315.

Βείθεια, acc. pl. a βείθος, eos, τὸ,
profunditas. Th. βάθος, eos,
τὸ, idem. §. 365.

Βῆσαν, descenderunt, pro ἔβη-
σαν, 3. pl. a. 2. aβ. a βαίνω, eo.
Vide βαῖνοι. α. 151.

Βήσως, vallibus, & βήσῳσιν,
dat. pl. Ion. Th. βῆσαι, αἱ,
vallis. hinc βησώης, εντος, ὁ,
saltuosus. α. 108. 187. §. 860.
865.

Βέας, ingrediens, part. a. 2.
aβ. a βίβημι. Th. βαίνω, eo.
Vide βαῖνοι. α. 323.

Βέβλιος, οἶνος, vinum Bibli-
num, posset videri vinum

Theologicum. Tzetzes ait :
ἀπὸ βιβλίας ἀμπέλας Θρακί-
ας, a vite Thraciæ, quæ dicta
fuit βιβλία. α. 587.

Βῆν Ion. pro βία, vis, fortitudo.
Fortitudo Herculis, h. e.
fortis Hercules, βίηφι, φη est
paragoge poëtica & reddit
vocem ἀκλιτον, quamvis in
dativo ἰῶτα subscriptum
maneat. α. 147. α. 75. §. 496.
882.

Βίον, βίη, ὁ, vita. α. 31. 314. 599.

Βιότοις, victus, gen. Ion. pro
βιόντι, a βίος, u, ὁ, vita. Th.
βίον, vita. α. 299. 474. §.
605.

Βλαβερός, ὅ, ὁ, noxius, a βλά-
πτω, ψω, lædo. α. 363.

Βλάπτη, 3. pers. przt. sub. verbi
βλάπτω, f. ψω, lædo, noceo,
p. φω. α. 2. ἔβλαβον. α. 1. ἔβλα-
ψα, hinc α. 1. part. βλάψας.
α. 256. 281. 191. §. 89.

Βλεφάρων, gen. pl. a βλέφαρον,
u, τὸ, palpebra. α. 7. §. 910.

Βλοσυροῖο, terribilis, gen. Ion.
pro βλοσυρῷ, a βλοσυρός, ὅ, ὁ,
terribilis aspectu. ὁ τὸ βλέμ-
μα ὑποσύρει. Th. σύρει, εἶ,
traho. α. 147. 175.

Βοᾶ, reboat, nempe echo in syl-
va. 3. sing. przt. a βοάω, f. ἦ-
σω, clamo. α. 509.

Βωῶται, Boeotii, nomen genti-
le. a βοῶντασθι. α. 24.

Βολάων, ἰκνυται. a gen. pl. Æol.
pro βολῶν, a βολή, ἦς, ἡ,
ictus. Th. βάλλω, jacio. §. 683.

Βορέας, pro βορέν. Æolice,
a βορέας, Latine, Boreas,

Νότος

Nordwind, & βορέων, Ion.
pro βορέα, acc. βορέην, pro
αι. ε. 504. 9. 379. 870.

Βόσκησι, pascunt, a βόσκω, f.
ήσω, p. βεβόσκηκα. 9. 595.

Βότρυς, υός, ό, botrus, uva, acc.
pl. βότρυας ε. 609. α. 294.

Βυκόλος, υ, & Dorice βωκόλος,
bubulcus, hinc βωκολίας,
atmenta boum. 9. 445. ex
βῆς, bos, & κόλον, τό, cibus.
9. 293.

Βύδορα, bobus nascentes, a sing.
βύδορος, ό καί ή. boves exco-
rians. ex βῆς & δέρω exco-
rio, ε. 502.

Βυλεύσαντι, dat. sing. a. i. part.
a βυλεύω, consilium do, f. εύ-
σω. Them. βυλή, consilium.
ε. 264.

Βύληα, 2. sing. præs. medii. Io-
nes formant secundam sin-
gularem a tertia βύληται
extrito τῷ τ. atque ita pro
βύλη usurpant βύληα, a
βύλωμαι, βύλει, volo f. ήσω-
μαι, p. βεβύλωμαι, a. i. pass.
έβυλήθην. ε. 645.

Βυλήσιν, βυλήτι, dat. pl. Ion. a
βυλή, ής, ή, consilium. ε. 16.
79. 9. 318.

Βῆς, Dorice βῆς, ό, ή bos, vac-
ca, g βοός, acc. βῆν, bobem.
dat. pl. βῆσιν, & βόεσσιν. gen.
pl. βῶν, pro una syllaba, acc.
pl. βῆς, & βόας. ε. 346. 404.

Βῶν, clamabant. pro έβῶν,
3 pl. imperf. aēt. a βοάω, ω.
clamo f. ήτω α. 243.

Βοῶντις, ιδῶν, ή, cui bovini sunt
oculi & magni, ideoque ve-

nusti. ex βῆς, & ὠψ, ὠπός, ό,
oculus. Th. ὀπτομαι, video.
p. m. ὀπα. 9. 355.

Βοωτεῖν, præs. inf. a βοωτεῖν, bo-
bus agitat. aro. a βῆς, βοός,
bos, & ὠθίω, f. ήσω, & ὠσω,
trudo, pello. ε. 389.

Βραδίον, tardius, a βραδύς, έός.
ά tardus. Comp. βραδύτε-
ρος & βράσσων pro βραδίον.
Superl. βραδύτατος & βράτ-
διος. ε. 526.

Βράχη, 3. sing. a. 2. aēt. βράχω,
sonum & strepitum edo, ver-
bum ὀνοματοποιημένον. α.
423.

Βριάει, 3. pers. ind. verb. βρι-
άω, f. άσω, robustum red-
dō, potens sum. ε. 5. 9. 447.

Βριάρεως, αι, ό, Attico pro Βριά-
ρεος, υ, ό, nomen viri, quar-
te simplicium. ex βρι par-
ticula intensiva valde, &
Άρης Mars. q. d. valde mar-
tius. 9. 714. 817.

Βρίθω, implere. Vide supra
βεβρίθῃα. βριθόμενος, ab eo-
dem verbo derivatur. ε. 464.
α. 300.

Βριάρεματος, υ, ό, qui gravat
currum, ex βρίθω, gravo, &
ἄρμα, τός, τό, currus. α. 441.

Βρανῶ, ή, tonitru. βροντής, υ, ό,
nomen viri. vel Cyclopi.
hinc βροντάω, ήσω, tono. 9.
72. 458. 140. 845.

Βράτεω, υ, βυτάνος, hinc &
βροτήσιος. idem. Th. βροτός,
υ, ό, mortalis. ε. 15. 414.

Βροτόεντα, acc. sing. a βροτόεις,
sanie resperfus, a βρότος, sa-
nies,

hies, rabum, cruor, quod est mutato accentu ob mutatam significationem a βροτός, quod saepius legitur in plurali numero βροτοὶ, mortales. α. 367.

Βροτοῖσι, dat. plur. a βροτός, ὤ, mortalis. ε. 24. 212. 9. 218.

Βροτολογία, hominum pestem, a λοιγός, ὤ, ὅ, perniciosus, pestis, & βροτός, ὤ, ἄ, mortalis. α. 333. 435.

Βρώσις, τῶς, ἡ, cibus, a βρώσκω, βιβρώσκω, consumo, comedo. f. βρώσω. p. βέβρωκα. præt. pass. βίβρωμαι. unde est βρώμα αὐλικόν, Hof: Bist: lein. a βέβρωσαι est βρώσις, εἶ, ἡ, esca. item sinea. βρώσις. 9. 797. α. 395.

Βυσοδομεύων, mentibus altis meditans, a βυσοδομεύω proprie *profunde struo, fundamenta probe jacio*, quod imprimis architecti faciunt in locis palustribus. Deinde per metaph. *profunde cogito, machinor*. compositum ex βυσός, ὤ, ὅ, Ionice pro βυθός, ὤ, ὅ, *fundum, pars ima*; & δομεύω, pro δομέω, *adifico*. Th. δέμα struo. in præt. med. δέδομα, unde est δόμος, ὤ, ὅ, *domus*, &c. α. 30.

Βωμός, ὤ, ὅ, ara. ab Hebr. **מזבח** altare in excelsis exstructum ab idololatriis. prov. φίλος μέχρι βωμῶν, *amicus usque ad aras*. α. 70. ε. 135. 9. 4.

Γ.

ΓΑῖ, pro γαῖα, seu γαῖη ἡ, terra, tellus gen. γαῖης Ion. pro γαῖας. 9. 117. ε. 19. 70. 161. 9. 147. 427.

Γαῖοχος, ὤ, ὅ, terram continens. Dicitur & pro eodem contracte γαιῶχος, & γαιῶχος. ex γαῖα, terra, & ἔχω, contineo. 9. 15.

Γάλα, γάλακτος, τὸ, lac. ε. 588.

Γαλαζούρη, nomen proprium mul. 9. 353.

Γαλάτεια, nomen mul. 9. 250.

Γαλήνη, nomen mul. 9. 144.

Γαμβρόν, acc. ling. a γαμβρός, ὤ, ὅ, gener. 9. 818.

Γαμεῖν, præt. inf. verbi γαμέω f. ἦσα, uxorem duco. ε. 697.

Γαμετή, uxor, nuptia; at γαμέτης, ὤ, ὅ, *maritus*. Th. γαμέω, ὤ, uxorem duco. ε. 404.

Γαμοῖτο, γαμέοιτο, γαμοῖτο, nubat. præt. opt. pass. a γαμέω. ε. 696.

Γάμος, γάμος, ὅ, vel γάμοι, εἰς nuptias. ε. 695. 9. 603.

Γαμψάνυχος, nom. pl. a γαμψάνυξ, cui curvi sunt ungues. ex γαμψός, idem quod καμψός, incurvus, inflexus, Th. κάμπτω. f. ψα, p. φα, *flexio, incurvo*, & ὄνυξ, *unguis*. α. 405.

Γάρ, enim, nam, namque. conjunct. ε. 5. 14. 21. &c.

Γαστήρ, ἑρ, ἡ, γαστέρις, ventres fruges consumere nati. 9. 26.

Γ', pro γε, *quidem*, certe. syllabica adjectio. ε. 736. 185. 144.

Γ.

Γεγάσσι, 3. pl. præt. med. a γάω, in præt. med. γέγαα. Th. γένομαι. gignor. ε. 108.

Γέναι, pro γέναιτο, produxit. a. i. med. in prima persona, ἐγενάμην. & γέναιομαι, a. i. med. infinit. γενώμεθ' & γένομεθ' imperf. med. Th. γένομαι, nascor. 9. 185. & 82. ε. 769. α. 88. 49. &c.

Γέταιν, οἷον, ὁ καὶ ἡ, quasi ex γέα, terra, & ἑταίρι, ὁ, sodalis, amicus. q. d. γέταινες, sodales ejusdem telluris. accus. sing. γέταινα, & γέταισι, dat. pl. ε. 23. 398. 699.

Γελαῖ, 3. pers. præs. a γελάω, τίδω, f. ἄσω. γελοῦντες, pl. num. præs. part. Poëtice pro γελοῦντες. posito o ante ω, & retracto accentu. 9. 40. α. 283.

Γενή, generatio, ἡ, Ion. pro γενεά. Th. γένομαι, gignor. ε. 282. 9. 871. α. 55.

Γενέθλη, ης, ἡ, idem, & ab eodem Themate derivatur. 9. 610.

Γένος Ion. pro γένος, & hoc pro ἐγένος, a. 2. med. fuisti, ab ἐγενόμην, ε, ετο. Th. γένομαι, sum, nascor, f. 2. γενήσομαι. p. γεγένημαι, a. i. m. ἐγενάμην. 9. 657.

Γένεια, acc. pl. a γένειον, ε, τὸ mentum, maxilla. Th. γένους. οἷον, ἡ mentum. α. 167. 418.

Γέιστ', pro ἐγένετο, fuerit, a. 2. med. ἐγενόμην. Th. γένομαι, sum, nascor. 9. 115.

Γέοιτο, 3. sing. a. 2. med. opt.

γέιτο, pro γέιστο. a. 2. m. & hoc pro ἐγένετο, metri causa abjicitur augmentum. γέιτο, 3. person. pl. a. 2. m. verb. γένομαι. 9. 199.

Γειτή, ἄς, ἡ, partus, generatio Th. γένομαι, nascor. 9. 271.

Γένηται, fieret, a. 2. med. subf. γενέσθαι, a. 2. m. inf. a γένομαι, sum, fut. i. pass. γηθήσομαι, p. m. γέγονα. ε. 88. 342.

Γένος, ιος, τὸ, genus, a γένομαι, nascor. ε. 11. 109.

Γεράσι, dati pl. Ion. & Poët. a γέρας, γέρατος, αος, & ως, τὸ, munus. 9. 449.

Γεραῖος, ες, ἡ, grus. 9. 449.

Γέρας, ατος, αος, & ως, τὸ, donum, munus. gen. pl. γεράων. ε. 125. 9. 393.

Γέροικος, gen. & acc. γέροντα, a γέρων, οἷος, ὁ, senex. 9. 1003.

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, ex γέα. circumflebitur in omnibus casibus, & in prosa usurpatur pro terra. 9. 679. ε. 561.

Γηθήσας, a. i. part. a γηθῆναι, f. ἄσω, gaudeo, lator. Dorice γαθέω, unde Latin. gaudeo. hinc γηθήσας, a. i. ind. act. Ion. α. 116. 9. 173. ε. 474.

Γῆρας, duxit. 3. sing. a. i. act. indic. γῆρας, γῆρας, γῆρας, Ion. & Poët. ab ἔγημα, pro ἐγάμεσα. Th. γαμέω, ἡσσω, uxorem duco, γῆμαι, a. i. act. infin. γῆμης, a. i. sub. 9. 604. 960. ε. 699.

Γηραιός, ὅς, ὁ, senex, a γῆρας, ατος, αος, ως, τὸ, senectus, ε. 376.

Γῆρας

Γηράντιαι, dat. pl. Poëticus, a γήρας, γήραι, senescens. vel γήρας, est a. i. part. pro γηράσας a γηράω, senesco, unde ἐγήρασα. est & hinc per syncopen ἔγηρα, sicut pro ἐγάμησα, ἔγημα. Th. γήρας ατος, τὸ senectus. ε. 186.

Γήρας, ατος, τὸ, senectus. ἐπὶ γήρας ἰκίεσθαι, ad senectutem pervenire. dat. γήραι. ε. 703. 91.

Γηράσκοντες, senescentes, acc. pl. præs. part. a γηράσκω, consenescō, f. αἶτω, p. γεγήρακα. Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλά διδασκόμενος. Th. γήρας, ατος, τὸ, senectus. ε. 183.

Γηροκόμοιο, gen. Ion. a γηροκόμος, qui curat & alit aliquem in senectute. a γήρας, ατος, τὸ, senectus, & κομέω, ὡ f. ἦσω, curam gero. 9. 605.

Γηρυονῆα, acc. sing. a Γηρυονεύς, εἶος, ὅ, nomen viri. 9. 287. 309.

Γηρύτ', conqueritur, pro γηρύεται, a γηρύομαι, conqueror. Th. γήρυς, υος, ἡ, vox, guttur. ε. 258.

Γῆς. 9. 106. 807.

Γιγάντων, g. pl. a γίγας, ατος, ὁ, gigas. a γῆ & γάω. Nam terræ filii dicuntur. 9. 50. 185.

Γίνομαι. præs. inf. active capitur, generare scil. debet. Alii legunt γείνομαι. a. i. m. inf. a γείνομαι, gignor. Vide γένετ'. ε. 791.

Γίεντ', imperf. pass. Ion. a γίνομαι. Vide γένετ'. α. 414.

Γινομένης, γινόμειοι, præs. part. a γίνομαι, nascor. ε. 819. 490.

Γινώσκω, cognosco, f. γινώσκομαι. p. ἔγνωνκα. α. 2. ἔγνων, υος, α. α. 2. imperat. γινῶθι. præt. pass. ἔγνωσμαι. ε. 279.

Γλαύκη, nomen proprium mul. 9. 144.

Γλαυκῆν, accus. singul. ab Adj. γλαυκός, ἡ, ὁ, cæsius, glaucus. 9. 440.

Γλαυκίον, Poëtica pro γλαυκίον, præs. part. a γλαυκιάω, ὦ, & Poëtica γλαυκίω, glaucis oculis terribiliter intueor, sicut pro ὀρέω, ὀρέω, Poëtica dicitur ὀρέω. Th. γλαυκός, ὦ, ὁ, glaucus, cæsius. α. 430.

Γλαυκοίμη, nomen proprium mul. 9. 256.

Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ cæsius habens oculos, epitheton Minervæ, ex γλαυκός, cæsius, & ὦψ, ὦπος, ὁ, vulvis, acc. γλαυκῶπι, & γλαυκῶπιδα. Them. ὀπτομαι, video. ε. 71. 9. 13.

Γλάφει, 3. præs. ind. verbi γλάφω, f. ψω, cavo, excavo. α. 431.

Γλαφυρός, ὦ, ὁ, cavius: a γλάφω, f. ψω, cavo, excavo. 9. 297.

Γλαφὺ pro γλαφυρόν, antrum. Th. γλάφω. ε. 531.

Γλυκερός, ἡ, ὁ, dulcis, a γλυκύς, εἶος, ὁ, dulcis. 9. 97. α. 331.

Γλώσση, & Att. Γλώττη, lingua.
 ἡ. dat. pl. Ion. γλωττήσι, pro
 γλώσσαις. §. 83. & 826.
 Γιαμπτοῖσι, dat. plur. Ionic. a
 γυαμπτός, incurvus, hoc a
 γυάμπτω, incurbo. Th. κάμ-
 πτω, flecto. ε. 203.
 Γῶ, pro ἔγω, cognovit, 3.
 pers. a. 2. ind. a γυνώσκω, co-
 gnosco, f. γνώσομαι, p. ἔγνω-
 κα, a. 2. ἔγνω. §. 551.
 Γόμφοισιν, dat. pl. Ionic, a γόμ-
 φος, ὁ, cuneus clavus. ε. 429.
 Γονῦσι, dat. pl. a γονύς, ὁ, ὁ,
 parens. γονῇ dat. sing. a γονή,
 ἡ, ἡ genitura. Th. γείνομαι,
 gignor. ε. 233. & 731.
 Γόνι, & soboles, generatio.
 Th. γείνομαι, gignor. §. 495.
 Γοργῆς, acc. pl. a γοργός, ὁ, ὁ,
 bolox. §. 274. α. 237.
 Γοργῆς, gen. sing. pro Γοργέος,
 a Γοργῶ, ὁ, ὁ, ὁ, nomen
 mul. α. 224.
 Γοργόυς, dictæ sunt Phorci fi-
 liz, Medusa, Sthenyo & Eu-
 ryale, a γοργῶν, ὁ, ὁ, no-
 men animalis noxii in Afri-
 ca. α. 230.
 Γόνιατα, acc. pl. & γένιαθ', pro
 γόνιατα, a γόνι, τὸ, genu. in
 genit. τῶ γόνι & γόνιατος,
 & γένος. ε. 585. §. 460.
 Γονοῖσιν, dat. pl. a γένος, ferti-
 lis, Ionica epenth. pro γό-
 νος, hoc a γονῇ, ἡ, genitura.
 Th. γείνομαι, gignor. §. 54.
 Γυιοπαχῆς, ὁ, ὁ, ὁ, genua
 pinguis, ex γόνι genu, & πα-
 χύς, ὁ, ὁ, crassus. α. 266.
 Γραλαί, nomen mul. a γράϊς, ας,

ἡ, anus vetula, idem quod
 γράϊς, αὐς, ἡ. §. 270.
 Γρηῖκος. Nom. propr. §. 342.
 Γυάλοις, dat. pl. jugis a γυάλον,
 & τὸ, cabisas. §. 499.
 Γύγης ἡ γύγη, nomen mul. §.
 149. ε. 66.
 Γύνη, dentale a γύης, & ὁ, den-
 tale in aratro. at γύα seu
 γύη, Ionic. iugerum. ε. 425.
 Γυῖα, pl. num. membra, a γυῖ-
 ον, & τὸ, membrum. §. 592.
 Γυόκορος, & ὁ, membra depa-
 scens, ex γυῖον, & τὸ, mem-
 brum, & κορέω, idem κορέν-
 νυμι, satio, item depascor.
 Qui depascitur, ille satia-
 tur. ε. 66.
 Γυωθεῖς, mutilatus, a. t. part.
 pass. a γυῖω, f. ὠω, clau-
 dum reddo, membra fran-
 go. Them. γυῖον, & τὸ, mem-
 brum. §. 838.
 Γυμνόν, acc. a γυμνός, ὁ, ὁ, nua-
 dus. ε. 389.
 Γυμνωθέντα, acc. sing. a. t. part.
 pass. a γυμνῶ, denudo. Th.
 γυμνός, ὁ, ὁ, nudus. α. 334.
 460.
 Γυναικεία, muliebri, dat. sing. a
 γυναικεῖ, & ὁ, muliebris.
 hinc & γυναικῶν, & τὸ, gy-
 nœceum, locus interior in
 ædibus, in quo solæ mulie-
 res versabantur. Th. γυνή, ἡ
 mulier. ε. 751.
 Γυνή, ἡ, mulier adolescentula,
 genit. γυναικός, dat. γυναικί,
 accus. γυναικᾶ, voc. ὦ γύναι,
 dat. plus, γυναιξί. ε. 94. 700.
 §. 513.

Δ.

ΔΑῖ, dat. sing. pro δαίδι per apocopen; a δαῖς, ἰδῶ, ἦ, pugna. Th. est δαῖω, uro. 9. 650.

Δαιδαλίαι, Gen. Poëticus pro δαιδαλίαι, a δαιδάλλω, artificiosus; derivatur, a δαῖ- δαλῶ, ὅ, qui fuit ingeniosissimus & scientissimus Cretensium artifex. Vide- tur nomen accepisse a δαῖω, sciō. α. 334. 460. 137.

Δαῖδων, gen. pl. a δαῖς, ἰδῶ, ἦ, fax. Th. δαῖω proprie uro. α. 175.

Δαῖτο, imperf. Ion. a δαίομαι, divido; partior. Th. δαῖω, divido. α. 165.

Δαίμων, ὅς, ὁ καὶ ἦ, Deus, quasi δαίμων. α. 94. δαίμονα. 9. 991. hinc δαίμονι, gene- randas, unde δαίμονι pro δαίμονε in vocat. 9. 655. & δαίμονι, pro δαίμονια, Ioni- ce. 9. 655.

Δαῖτα, acc. sing. a δαῖς, δαῖτες, ἦ, cibus, epulum. δαῖτι. in acc. plur. δαῖτας. a δαῖω, epulum præbeo. α. 340. 720. 940. 9. 801.

Δαῖφρων, prudens, bellicosus, gen. δαῖφρων, ex δαῖω, di- fco, vel divido, & φρῆν, mēs, ἦ, mens. α. 119. ε. 652.

Δάκει, 3. sing. a. 2. Ion. pro ἰδάκει, memordit. a δάκνω, mordeo, f. δάκνομαι. p. δά- δωκα. a. 2. ἰδάκων. a. 1. pass. ἰδάχθην. a. 2. pass. ἰδάκην. 9. 567.

Δάκρυσι, dat. pl. a δάκρυ, ὕδρ, τὸ, lacryma: hinc δακρυόεις, ἑτῶ, lacrymosus. α. 132. 270. 9. 117.

Δαλῶ, genit. a δαλός, ὕδρ, λίθ, Th. δαῖω, uro. ε. 703.

Δαμαζόμεν, præs. part. a δα- μάζω, εδοτο, δαμάσας, poë- tice pro δαμάσας, part. a. 1. aët. Th. δαμάω, domo. 9. 865. 490. α. 11.

Δάμασι, a. 1. Ion. a δαμάω, do- το, f. άσω. ε. 857.

Δαμέτες, part. a. 2. pass. domi- ti. a δέμω vel δάμνω, pro δαμάω. δαμήται. a. 2. pass. infin. δάμναι, domat. præs. a δάματαί. Th. δα- μάω, domo: ε. 151. 9. 464. 122.

Δανάης, ἡ Δανάη, ἦ, nomen mul. α. 116.

Δαναΐδης, filius Danaï. No- men patronymicum. Filii a patribus sua acceperunt nomina. a Δαναός, Danaus. α. 129.

Δαπάνη, ἡ, ἦ, sumptus. Them. δαπανάω, ἦ, f. ἦσω, consu- mo. α. 721.

Δάσαστο, 3. pl. a. 1. med. indic. poëticae pro ἰδάσαστο. au- gmentum abjicitur & σί- γμα duplicatur, a δάζο- μαί, divido. f. αμαί, a. 1. in ἰδάσασμαι. hinc δασά- μω & δάσασθαι. hinc δασμός distributio, item tributum, quod penditur ab hostibus, Brand: Echog- ung. Th. δαῖω, divido.

R

9. 112.

§. 112. 537. 425. & 444.

Δαρυέρινος, gen. pl. α δαρυέρινος, hirsutum pectus habens, ex δαρός densus, & εἶνον, & τὸ, pectus. & 512.

Δατρίσθαι, przt. inf. pass. divididi, pro δατρίσθαι, exemplaria habent δατρίσθαι, & pro εα δατρίσθαι, dividior. Th. δαίω, divido. & 765. §. 606.

Δάφνης, genit. α δάφνης, ης, ἡ, laurus. & 433. §. 30.

Δαφνοῖος, valde funestus, ruber, seu δαφνοῖος, ἡ, ὁ, cadis abidus. ex δα, quæ particula per se nihil significat, sed in compositione auget, & φέω, occido. & 159. & 250.

Δ, vel δὲ autem, verq. Sæpe jungitur particula μὲν, vim adversativam habens. & 10. 13. 24. 34. 37. &c.

Δίδασαι, attributa est, perf. pass. ind. α δάσκει, divido, partior. f. δάσκει. part. pass. δίδασκει. Th. δαίω, divido. §. 789.

Δεδῆς, ardebat. 3. sing. plusq. perf. med. pro ἐδεδῆς, α δαίω, uro. przt. med. δέδῆα. pl. perf. ἐδεδῆα. & 155.

Δεδμημένοι, przt. part. pass. domiti, α δέμω, domo, f. δέμω. p. δέδμηκα, przt. pass. δέδμημαι. aor. 2. ἐδάμην. hinc in infinit. δαμῆναι, & δαμῆναι. & 116. Them. δαμάω, domo.

Δεδοκήμενος, observans, α δοκάω, observo. f. ἡσώ. δοκάω, f. ἡσώ, observo. & 114.

Δεδορκῶς, intuens, przt. med. part. α δέρκω, video, & 1. δερκῶ. aor. 2. ἐδερκον. & 1. pass. ἐδέρχθην, p. m. δέδορκα. & 145.

Δειδίζεται, perterrebit. 3. sing. fut. med. Poët. α δειδίτομαι, terreo. f. ἴξομαι. Th. δαίω. f. σω. timeo. & 111.

Δειδότες, metuentes, part. przt. med. α δέδω timeo, praterito med. δέδια & δειδια, poëtice, unde part. δειδώς & 248.

Δεικνύει, 3. indicat. δείκνυ, per apocopen pro δείκνυσι. 3. pers. sing. ind. α δείκνυμι, idem quod δεινύω. f. δείξω. p. χα. & 449. 514. 500.

Δειλός, ὁ, ὁ, timidus α δαίω, timeo. & 711. 183. 212.

Δείμων, & ὁ, nomen viri, α δαίω timeo. & 195. 463. §. 934.

Δενός, ἡ, ὁ, terribilis, gravis, δεινόιο poëtice pro δεινῷ, δεινῆς pro δειναῖς. §. 829. δεινοῖσι, dat. pl. Ion. hinc δεινότατος, acerrimus. superlat. & 367. & 71. 129. §. 138. 155.

Δενωπός, nom. pl. graves aspectu ex denός, gravis, & ὤψ, ὤπός, ὁ, facies. Th. ὀπτομαι, video. At ὀψ, ὀπός, ἡ, vox & 250.

Δείξω, f. 1. δείξαι. & 1. inf. 2. δείκνυμι, ostendo, f. ξω. p. χα. & 646. 610.

Δειπνήσας, & 1. parte α δειπνέω, cæno. f. ἡσώ. Th. δειπνέω, & τὸ, cæno. & 440.

Δειπνολόχης, comessatricis, gen. sing. g. f. pro **δειπνολόχῃ**. Adjectiva enim composita sunt g. c. **δειπνολόχος**, u, o, ἡ proprie qui *conviviis insidiatur*, h. e. qui convivia captat, commensator, vel quia accurrate illa observat, aut loco suo curat, ex **δειπνόν** cœna, convivium, & **λόχος**, u, o, ἡ *insidia*. s. 701.

Δείπνον, u, τό, convivium. s. 207.

Δειρήν, accus. sing. a **δειρῇ**, ἡς, ἡ, *collum*, vel **δέρη**. a. 391. s. 727.

Δέκα, unde est **δέκατος**, decimus. f. g. **δεκάτη**. s. 610. s. 726. 789. 803.

Δεκαδάρες, dat. sing. a **δεκαδάρες**, qui decem palmorum est, ex **δέκα** *decem*, & **δῶρον**, u, τό, *palmus*, donum. s. 414.

Δελφίνες, nom. pl. a **δελφῖν**, seu **δελφίς**, ἴνες, *delphin*. a. 210. & 212.

Δέμας, corpus, τό, ἀκλίτοι & indeclinabile. s. 260.

Δέρμιν, τὰ, *cubilia maritorum*, a **δέρμιον**, u, τό, *stratum*, lectus. a **δέρω**, *edomo*. s. 326.

Δείδρεα, pl. num. a **δείδρεαι**, u, τό, *arbor*, *lignum*, poet. pro **δείδρεν**. sic **ἀδελφεός** pro **ἀδελφός**, *frater*. s. 216. s. 381.

δέξατο, a. i. med. Ion. pro **έδεξατο**, a **δέχομαι**, *recipio*. f. **δέχομαι** p. **δέδεγμαι** a. i. med. **έδεξάμην**. s. 185. s. 37.

71h

Δεξιτερός, α, οἱ, **Δεξιτέρῃ**, dat. sing. pro **δεξιτέρῃ** Ionice a **δεξιά**, *dextra manus*; παρὰ τὸ **δέχαται**. fut. **δέξομαι**. s. 179.

Δέος, **δέτες**, τὸ *timor*. Th. **δέδω**, f. σω. *timeo*. p. **δέδοικα**, **δέει** δια & **δέδια**. s. 167.

Δείον, 3. pl. imperf. act. pro **είον**, ligabant, a **δέω**, *vincio*, f. **έσω**. a. 291.

Δεριοῦνται, pro **δεριῶνται**, *aspiciunt*, a **δεριομαι**, ἄμαι, & poetice **δεριόωμαι**. Th. **δέρεω**, *video*. a. 236. s. 911.

Δερχομένω, *tuentes*, præs. part. dualis numeri, a **δερχόμενός**, **δερχομένοις**, gen. Ion. **δερχομενάων**, f. g. pl. num. Aeolice pro **δερχομένων**, a **δερχομένη**, præs. part. idem quod **δέρεω**, seu **δέρεομαι**, *videor*. s. 910. 828. a. 236. 167.

Δέρμα, ατος, τό, *cutis*, a **δέρεω** *excorio*. Th. **δέρας**, ατος, τό, *pellis*, *corium*. s. 511.

Δομέων, *manipulans*, præs. part. a **δομεῖω**, idem quod **δομέω** & **δομώω**, *ligo*. a **δομός**, ὤ, ὅ, *vinculum*. Th. **δῶ**, *ligo*. s. 497.

Δομή, gen. sing. a **δομός**, ὤ, ὅ, *vinculum*, & in pl. **δομάδ** vel **δομά**, hinc **δομεύω** *vincito*. Th. **δέω**, *ligo*. a. 43. s. 308.

Δύνη, 3. sing. a. i. act. subj. a **δύω**, *hæmicō*, *ribo*, f. **έσσα**. s. 554.

Β

Διόν

Δεῦτε, huc, agite. adv. hortantis, a sing. δεῦρο, huc, hunc in locum. α. 2.

Δεύτερος, υ, ό, secundus. α. 126. 141. 9. 47.

δέχομαι, 3. sing. a δέχομαι, capio, f. δέξομαι, p. δέδεγμαι. 9. 800.

Δή, sane, jam. in carmine modo postponitur, modo proponitur. ε. 2. δὲ τότε, jam tum. 9. 643.

Διῦ, diu, adverb. a διῦ, diu. 9. 623.

Διότῳ, genit. a διότης, ἡ-τος, ἡ, pugna, a διός, hostilis: & hoc a δαίω, υρο. 9. 662. 852.

Διμήτηρ, ἡ, nomen idoli, q. d. γῆ μήτηρ, Ceres, διμήτερος, διμήτερος, διμήτερι, διμήτερα. 9. 454. 912. ε. 298.

Διμός, υ, ό, adeps, pinguedo. Vide in δῆμος, υ, ό, populus. 9. 538. 541.

Δῆμος, υ, ό, populus. ε. 259. 9. 971.

Δήια, acc. pl. consilia, a δῆρος, εος, τό, consilium, & aframentum. Chaldaice dena meditari. alii habent μήτια. 9. 236.

Δήρ. 9. 888.

Δήρα. Iam. 9. 883.

Δῆρα, acc. sing. a δῆρις, ιος, ἡ, lis, contentio, hinc δηριάω, pugno. ε. 14. 33. α. 241. 251.

Διῦ, diu, adverbialiter usurpatur pro διῦ. 9. 629.

Δῆσι, α. 1. ind. Ion. pro ἔδῃσι, legabit. δῆσαται, α. 1. med.

inf. a δαίω, ligo. 9. 618. ε. 540.

Δή τοι sane. 9. 1014.

Δηῶσεν, fut. 1. activ. infinit. a δηῶω populo, occido, pro quo Poëtæ etiam δηῶω a δηῖο vel δαῖο. hostilis. Th. est δαῖω, υρο, vasto. α. 67.

Δία, Jovem, acc. sing. a Ζεῦς, διός, δι, Δία, vocat. Ζεῦ, Jupiter. δι. 9. 468. ε. 52.

Διὰ, præpositio, διὰ βουλῆς, ex consiliis, διὰ Θράκης, per Thraciam. ε. 13. 505. 9. 398.

Δία, divina, h. e. præstantissima. a Ζεῦς, διός, Jupiter. α. 338. 9. 376.

Διαβάς, part. α. 2. act. emensus. a διαβαίνω, transeo, f. βάσ-μαι, p. βέβηκα, α. 2. εἶμι, α. 2. part. βάς. 9. 292.

Διαβῶ, transierit. α. 2. act. subj. διαβῶ. Th. βαινῶ, eo. ε. 738.

Διάνοι, 3. pers. ind. sing. perflat. ex διὰ & ἀνοί, flo. Th. ἀνοίω, flo, spiro. ε. 512. 517.

Διάκτορ, υ, ό, nuntius. Dicitur etiam διάκτορ, ορ, ό, a διαγω, traduco, transmittō. ε. 77. 68.

Διακρίνωμαι, 1. pers. pl. præf. sub. a διακρίνω, discerno. Th. κρίνω, f. κῶ, secerno, judico, p. ἐκρενα. α. 1. ἐκρενα. ε. 35. 9. 85.

Διαμπερές, adverb. perpetuus, ex διὰ, ἀνά & πέρας, ατ, τό, terminus, q. d. penitus (διὰ intendit significationem) ad finem. ε. 234. 9. 402.

Δίαν, acc. a διῖο, α, ον, divinus, bonus. Th. Ζεῦς, Διός, Jupi-

Jupiter. α. 287. β. 477.

Διασπ. διασι, dissipant. 3. plur. præs. aēt. a. διασπιδιμι. dissipo, ad formam ἵσμι. Th. est σπειδάω, σπειδάζω, & σπειδάννυμι *dispergo*, f. αἶσω. β. 875.

Διδάξης, α. 1. sub. a. διδάσκω, doceo, f. διδάξω, p. δέδιδαχα, α. 1. ἐδίδαξα, α. 1. pass. ἐδιδάχθην. ε. 697.

Διδασκῆσαι, α. 1. aēt. infin. verbi διδασκέω, idem quod διδάσκω, doceo. ε. 64.

Διδόι, dat. pro δίδωσι; a. δίδω. Th. δίδωμι, do, f. δάσω, p. δέδωκα, α. 2. ἔδων, ως, α, α. 318. 179. 636. β. 219.

Διδυμάοι, geminos, dualis num. a διδυμάων, ον, pro δίδυμοι, α, ὁ καὶ ἡ, geminus. α. 49.

Διεδάσατο, distribuit, 3. sing. α. 1. med. a διαδάζω. σ poëtica duplicatur. sic διεδάσας, α. 1. med. pro διεδάσω, Ionice α mutatur in αα. Th. δάω, divido. β. 544. 885.

Διέκετο, constitutum erat. imperf. med. a διακείμαι. constitutus sum. Th. κείμαι, f. κείσομαι. jaceo. α. 20.

Διέλοντο, pro διείλοντο. 3. pl. α, 2. med. a διαίρειν, divido, f. ἥσω, p. διήρηκα, α. 2. λον. Th. αἶρειν, eligo. β. 112.

Διερὴν, humidam, acc. a διερός, humidus. Th. δαίρω, f. αἶρῃ, humecto. ε. 458.

Διέταξε, disposuit, α. 2. ind.

verbi διατάσσω, vel ττω, ordino. Th. τάσσω, vel ττω, f. ξω. p. τίταχα. α. 1. ἔταξα. ε. 374. β. 74.

Διετεκμήρατο, destinarunt. 3. pl. α. 1. med. διατεκμαίρω, certis signis probo, f. αἶψῃ, α. 1. ἐτέκμηρα. Th. τέκμαρ, ατ, το, signum. ε. 395.

Δίζεσθαι inquirere, præs. med. infinit. a διζήμαι, quæro, fut. διζήσομαι. Th. δίζω, quæro. ε. 601. 426.

Δίη, divina, a Ζεύς, Jupiter. β. 260. 866.

Διηκεῖσιν, longis, dativ. pl. poëticus, a διηκεῖς: ex διὰ & ἡκεῖς, ἐ, ὁ καὶ ἡ, perpetuus. διηκεῖς, prolixè. β. 617. 812.

Δίη, dat. sing. a Ζεύς, vide suo loco. ε. 69. 257. 463. &c.

Δίκαι, justus. ε. 268. & δίκαι per apostrophem. ε. 278.

Δικαιότερον, justius, comp. a δίκαι, justus. Th. δίκη. ε. 157.

Δίκας, acc. pl. a δίκη, ἡ, jus, facta δίκησι, dat. pl. pro δίκαις. inde δίκαι, α, justus. & δίκαι per apostrophem pro δίκαις. ε. 113. 217. 278.

Δικάσας, α. 1. aēt. infin. pro δικάσαι, a δικάζω, jus dico. Th. δίκη, jus, ἡ. ε. 39.

Διέμεν, vertere, præs. inf. Ion. pro Ἄολικο διέμεναν communiter διέειν, a διείω, morbo, f. ἥσω, αἰθήρη, ἡ, vortex. ε. 596.

Διήντας, accus. pl. a διήκει, R 3

ισσα, *sv*, vorticosus, a, um, a
δῖν, *ns, η*, vortex, gurges. *9.*

337.

Δῖνς, dat. pl. Ionic. pro δῖνας,
a δῖν, vortex. *9.* 791.

Δῖος, adverb. e loco, a *Jobe.*

Th. Ζεύς, Δῖος, Jupiter. *ε.* 763.

Δῖος, *Jobis*, gen. a Ζεύς, Jupiter.

Vocat. ὦ Ζεῦ. *ε.* 4. 36. &c.

Δῖον, δῖον, δῖα, δῖνυσα, *um*. Th.

Ζεύς. *9.* 991.

Δῖογι. τῶ, a *Jobe* generatus,

generosus, ex Δῖος & γιγνός

προγενεός. Th. γίνομαι πα-

σCOR, f. γατήσομαι, p. γαγέτη-

μαι. *α.* 340.

Διοτρεφέω, a *Jove* nutriti, a

διοτρεφής, εός, ὁ καὶ ἡ, ex Δῖος,

& τρέφω, αλο, f. ψω, p. τέτρε-

φαι. *α. 2.* ἑτραφοί, p. m. τέτρο-

φαι. *9.* 962. 82. *α.* 118.

Δίς, bis, adverb. *ε.* 709. 299.

Δίφρα, gen. sing. a δίφρεω, (*q.*

δίφορεω) *ε, ὁ*, locus in cur-

ru. ubi auriga & parabates

sedebant per syn. memb.

currus. *α.* 321. 324. 109. &c.

Διψῶσα, inquirens, p. n. part.

f. g. a διψάω, *quaero*, f. άσω.

α. 377.

Δίχ', pro, δίχα *seorsim*. Th. est

dis, bis. *ε.* 166.

Διώνυσος, *Bacchus*, quia, quum

nasceretur, femur Δῖος εἴν-

ξι, ut habet fabula genti-

lis. Propter metrum τὸ ε

uplicatur & ε mutatur in

α. *α.* 400. *ε.* 612. *9.* 941.

Διώνη, nomen Idoli Ethniei. *q.*

d. Δῖος ἡγεστῃ, Jovis regina.

9. 17. 333.

Δμηθῆσα, & per apostroph.

δμηθῆσ' *a. 1.* part. f. g. domi-

ta, a δῆμω, (pro δαμάω, do-

mo.) fut. δῆμῶ prxt. aθt. δῶ-

δμηκα. prxt. pass. δῶδμημα

σαι, ται. Hinc *a. 1.* pass. ἐδμή-

θην, *ns, η*. Vide supra δαμέν-

τις *α.* 48. *9.* 1000.

Δμῶας, acc. pl. a δμῶς, ὠός, ὅς

servus domitus, in dat. pl.

δμῶσι & δμῶσι & δμῶδε, ὅς,

ὅς, idem quod δμῶς. Th. est

δαμάω domo. *ε.* 428. 497. 595.

764. *α.* 39. 276.

Διοφερός, ἡ, ὅν, tenebrosus, διο-

φερῆσι, dat. pl. (Ion.) a δνός-

φω, *ε, ὁ*, tenebrae, caligo.

9. 107. 736. 807. 826.

Δοιᾶ, δοιῶ, & δοιῶ, pluralis &

dual. numeri tantum. Poë-

tice pro δνός, vel δνῶ, δυοί *ε.*

430.

Δοῖν, *3.* pl. *a. 1.* opt. pro δοῖναι

a δίδωμι. f. δάσω, do. *ε.* 189.

Δοιῶ, dual. num. Vide δοιᾶ. *α.*

234.

Δοκύνω, insidiatus, part. prxt.

verbi δοκύνω, observo. f. εύν-

σω. Th. δοκάζω, f. άσω, ob-

servo. *α.* 333. 489.

Δολίη, acc. sing. a δόλιω, do-

losus. δολίη ἐπὶ τέχνῃ, *dolosa*

arte. Them. δόλω, *ε, ὁ*, do-

lus, fraus, *9.* 160. 540.

Δόλιχ', longas, per apost. pro

δολυχᾶ, acc. pl. n. g. a δολι-

χός, ἡ, ὅν. *9.* 186.

Δολοφρονέω, f. ἡσώ, cogito fran-

das. a δόλω, & φρενί, mens.

9. 550.

Δόλω, dat. sing. a δόλω, *ε, ὁ*,

do-

dolus. ε. 83. §. 889.

Δολωθεῖς, a. i. part. a δολῶ, *dolos machinor*, circumvenio. §. 494.

Δόμεν, dare. 2. act. infin. Hoc, ut & δόμεναι, Dorice pro δῶται. Th. δίδωμι, do, f. δῶσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδωκ, ως, ω. ε. 352.

Δόμος, υ, ὁ, domus, a δέμομαι. *aedifico*. prxt. med. δέδομα. §. 386. hinc δέμοις, domum versus. ε. 96. α. 38.

Δορυσώρ, hastarum confusori, a δορυσώος, ex δόρυ, lancea, & σῶος, a σείω, quatio, moveo, qui lanceam vibrat. α. 54.

Δός, a. 2. imperat. ut & δότε *da te*, a δίδωμι, do, f. δῶσω. a. 2. ἔδωκ. ε. 451. hinc δόσις, δόσις, munus. §. 93. 104.

Δότερα, datrix, a δοτήρ, ἡρως, dator, ὁ. Th. δίδωμι. ε. 354, α. 131.

Δῦπος, υ, ὁ, *fragor*, strepitus. §. 70. 703.

Δῦρα, ligna, acc. pl. pro δέρατα per apocopen, & hoc pro δόρατα a δόρυ, δόρατος, & δέρας, lignum, dat. δέρατι, δυρεῖ. ε. 454. 805.

Δοχμωθεῖς, sese obliquans, a. i. part. pass. a δοχμῶ. Th. δοχμός, ἡ, ὀν, obliquus. α. 389.

Δράκοντος, gen. a δράκων, οντος, ὁ, draco. α. 144. §. 312.

Δράκον, aspiciabant, pro ἑδράκον, 3. pl. a. 2. act. a δέρεω, video, in a. 2. ἑδράκον, facta

metathesi ἑδράκον, p. m. δέρεω. α. 262.

Δράκοντες, dracones, dual. num. a δράκων, οντος, ὁ, draco. α. 233.

Δράκων, οντος, ὁ, draco, dat. pl. δράκυσσι. §. 313. α. 166.

Δρεπάνης, acc. *falces*, a δρεπάνη. idem δρεπάνιον, υ, τὸ, a δρέπω, *carpo*, f. δρέψω. hinc δρέψασθαι, a. i. med. inf. α. 791. §. 31. 362.

Δρέψασθαι. Vide in Δρεπάνης. Δριμύειαι, acerbam, a δριμύς, ἦν, ὅ, proprie acris gustu seu sapore, per metaph. *gravis*, molestus. α. 261. 457.

Δρύαλον, acc. a δρύαλος, est nomen viri, qui quercum satis habet. α. 187.

Δρύαντα, acc. sing. a δρύας, αντος, ὁ, nomen viri, a δρύς, υός, ἡ, *quercus*. tam durus ut quercus. α. 179.

Δρύς, υός, ἡ, *quercus*. in acc. δρύϊ. hinc δρύα, acc. a δρύϊον, υ, τὸ, *pinus quercetum*. ε. 230. 518. §. 35. α. 376.

Δυναμένη, ης, ἡ, nomen proprium mul. §. 148.

Δύναμις, ως, ἡ, *potentia*. dat. δυνάμει, a δύναιμι, *possum*. in 2. sing. δύνασαι, ad formam κρέμαμαι. f. δυνήσομαι.

Δύνηας, Ionice pro δύνη, 2. sing. prxt. med. subj. usitate δύνη. a. i. pass. ἑδυνάσθην. §. 412. ε. 348. 313. α. 121.

Δύνω, 3. pers. ind. prxt. pro δύνουσι, *ingrediuntur*, a δύνω, & δύνω, subco. f. δύνω, & δύνω, subco. f. δύνω,

ρ. δέδουκα, a. 2. ἔδου, υς, υι. α.
151. ε. 614.

Δύη, 3. pers. præs. sub. verb.
δύω, subeo. ε. 726.

Δύο, communiter. δυο. δύω
Attice, gen. dual. δυῶν, f.
δυῶν, *duarum*, dat. pl. δυοί.
α. 112. ε. 12.

Δύσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω,
subeo. f. σαι, ρ. δέδουκα. a. 1.
ἔδουσα a. 1. inf. act. δύσαι, pro
ἀπεδύσαι, per τμήσιν. α. 329.

Δυσηλεγής, molestæ. pl. num.
a δυσηλεγής, ἐ, molestus. ex
δυσ, quæ particula in com-
positione tantum legitur,
significatque *difficiliter*, &
ἀλέγω, curo, f. ξω. ε. 504. §.
652.

Δυσκίλαδος, υ, ὁ, ἡ, *raucus*.
Th. κίλαδος, υ, ὁ, *sonus*,
vox. ε. 194.

Δυσνομίη, acc. Ionic. a δυσνο-
μία, Ion. α mutatur in η.
proprie *mala legum insti-
tutio*. item *licentia*, qua
qui utuntur, difficulter se
legibus subjiunt, jugum
legum excutunt. ex δυσ, &
νόμος, lex. hoc a νόμος, tri-
buo. §. 230.

Δυσπέμφος, gravis accessor.
proprie *trajectu difficilis*. ex
δυσ & πέμφομαι, verbi πέμ-
πω. f. ψω, mitto. ε. 710. §. 440.

Δύσσο, induere, Poëtice pro
δύσσο, Ionice, & hoc pro δύ-
σος, ἔθω, præs. med. imperat.
a δύω. fut. med. δύσομαι. un-
de formant novum verbum
δύσομαι, *induo*. ἔδυσόμην, υ,

στο, *induebam*. Th. δύω, vel
δύω, subeo. α. 108

Δυστομενίων, gen. pl. Æol. g. f.
pro δυσομείων, præs. part. a
δύσσομαι, mergor. idem quod
δύω & δύω, subeo. ε. 382.

Δυσφήμιος, ominoso, gen. sing.
Ion. a δύσφημος, mali omi-
nis. ex δυσ, & φάω, vel φημί,
dico. ε. 733.

Δυσφροσίων, præs. part. a δυσ-
φροσάω, animum abjicio, æ-
gre fero. ex δυσ, & φρήν, *mens*.
mens. §. 102.

Δυσφροσύνη, gen. pl. Æol. a
δυσφροσύνη, animi ægritu-
do, ex δυσ, & φρήν, *mens*, ἡ,
mens, animus. §. 518.

Δυσωνύμης, gen. sing. a δυσώνυ-
μος, inauspicatus. ex δυσ, &
ὄνομα, *nomen*, cui est infau-
stum nomen. §. 171.

Δωδεκάτη, duodecima, δωδε-
καταῖ, duodecimus, & δυο-
decim annorum, a δωδέκα-
τος, duodecimus. ex δύο, & δέ-
κα, decem. ε. 749. 774. 789.

Δωδεκάμησις, ex δωδέκα, duo-
decim, & μήν, *mensis*, ὁ *men-
sis*. ε. 750.

Δῶ, (δῶ, δῶς, δῶ) 3. sing. a. 2.
act. subj. a δίδωμι, do. ε. 352.
§. 933.

Δώδεκα, duodecim. Th. δέκα,
decem. α. 162.

Δῶν, dederit, Attice, pro δαίη,
a. 1. opt. act. a δίδωμι, do.
Vide δέμι. ε. 355.

Δῶκε, dedit, pro δῶκε, & hoc
pro ἔδωκε, apocope Poëti-
ca, δῶκε, pro ἔδωκε, 3. pl.
a. 1.

α. ι. αἰ. indicat. ab ἔδωκα.
Th. δίδωμι, do. α. 400. ε.
739. 9. 504.

Δῶμα, ατϙ, τὸ, domus, pro δό-
μημα, a δέμω, exstruo. 9.
410. ε. 8. 81. δῶματ', pro δώ-
ματα. 9. 114.

Δῶρα, acc. pl. a δῶρον, &, τὸ,
donum, δῶροισι, dat. pl. ε.
612. α. 47.

Δωρίς, δωρίδϙ, ἡ, nomen mul.
9. 250. 241.

Δωροφάγος, acc. pl. a δωροφά-
γος, donivorus. Duo turpis-
sima vitia in iudice, ἡ δωρο-
φαγία καὶ ἡ προσωποληψία.
dicitur δωροφάγϙ, qui de-
vorat dona, qui bovem ha-
bet in lingua. Active capi-
tur, & proinde acutus est in
penultima. Tzetzes inteli-
git τὰς ἐκ τῆ λαμβάνειν δῶρα
διαζώντας, qui ex illis largi-
tionibus sibiunt. ad quam pe-
stem e medio tollendam sti-
pendia erant constituenda
illis iudicibus digna. ex δῶ-
ρον, donum, & φάγω, edo,
comedo. ε. 39. 219. 261.

Δῶς, donum, indeclinabile
Poët. idem quod δόσις. Th.
δίδωμι, do. ε. 354.

Δῶτω, dabo, fut. i. αἰ. a δίδωμι.
Vide in δόμεν. ε. 57. 176.

Δῶτη, datori, dat. cas. usitatus
δότης, &, ὁ, dater. Th. δι-
δωμι, do. ε. 353.

Δωτήεις, nom. pl. a δωτήεις, do-
nator, a δίδωμι, do, δωτήεις
εἰών, datores bonorum. ma-
λο δωτήεις εἰών, scil. δω-

ρεῖων, ubi εἰών, est gen. pl. g.
f. pro εἰών. Vide infra εἰών.
9. 46. 111. 633.

Δωτῶ, ὅϙ, ἡ, nomen mul. 9.
248.

Δάωσι, α. 2. sub. pro δῶσι, Poë-
tice, ποτα τῆ α μεγάλα ε-
πεθήσει. verb. δίδωμι, do. 9.
222.

Ε.

Ε', ipsum, acc. ab ε', οἱ, ὅδε ε'
λείθει, neque ipsum latet. ε.
266. α. 359. 9. 332.

Εἶ, 3. pers. ind. ab εἶω, sino,
permitto, f. εἶσω, p. εἶκα.
ε. 340. 9. 772.

Εἰών, bonorum. vitiose vide-
tur quibusdam scribi εἰών
pro εἰών Æolice, ab εἶος, ἡ, ὄν,
suus. Magis arridet iis ana-
lysis, qua deducitur ab εἶος,
εἶα, εἶόν, idem quod εἶς, vel
ἡς, banas, subintelligi po-
test δωρεῶν, a δωρεά, donum.
Sed pace illorum subintel-
ligi etiam potest in εἰών
(pro εἰών Æolic.) τὸ δωρεῶν.
Nam omne donum per se
intelligitur esse bonum.
Deus vero dator & largitor
donorum suorum, h. e. quæ
ab ipso proveniunt & non
aliunde. Deinde dubitamus
etiam, utrum εἶος, α', ὄν, pro
εἶς, sit vox, proba, nec ne.
Desideramus hic autorita-
tem: εἶος, vero εἶν, εἶόν, suus,
α, suum, esse usitatissima, ne-
mo, qui Græcas Bibliothe-
cas vel per transennam in-
spexit, ignorare potest.

Verius ergo per spiritum asperum scribitur εἶον, quam per spiritum tenuem. §. 46.

Ἔαγε, 3. sing. præt. med. pro ἦγε, fractus fuit, verbi ἄγν-μι, vel ἄγω frango, p.m. ἦγα & ἔαγα solutione η in εα. aor. 1. ἦξα & ἔαξα, aor. 2. pass. ἦγην & ἔαγην. Errant ergo Grammatici, qui affirmant præt. med. item a. 1. & 2. med. nec non futurum med. active tantum capi, non passive. §. 532.

Ἐε, εἰς, τὸ, ver, contracte ἦε, unde Latinorum ver. §. 475. 567.

Ἐῶσαι, relinque, a. 1. inf. act. ab εἶω §. 340.

Ἐασιν, Ion. pro εἰσὶ, sunt, ab εἶμι, sum. §. 728. §. 95.

Ἐαυτῇ, dat. sibi, ab εἰαυτῷ, εἰαυτῆς, sui. §. 126.

Ἐβδόμη, εἰσδόμη ἡμέρα, septima dies, sacra dies. ab εἴπα, septem. §. 768.

Ἐβδομαίτη, poëtice pro εἰσδόμη. §. 803.

Ἐβη, 3. sing. a. 2. act. a βαίω, eo, incedo. f. βήσομαι p. βέβηκα, a. 1. med. εἰβήσομαι. ex d' ἔβη, pro εἰβήβη δε, per tmesin. a. 328. §. 194.

Ἐβήσατο, per vim ademit, a. 1. med. a βιάω. Them. βία, ἡ. §. 413.

Ἐβύλευσα, a. 1. ind. a βυλεύω, consilium agito. f. σα. Th. βυλή, consilium. §. 389.

Ἐβρίτετε, a. 1. ind. a βροτῶω, τὸ πο. Th. βροτῆ, εὐπρέπεια. §. 839.

Ἐγγυάλιξαι, 3. sing. a. 1. act. indic. ab ἐγγυαλίζω, f. ἴσω, vel ἴξω, in manus do, a γύαλον, u, τὸ, cavitās manus, ἱερὸν, idem quod ἐγχειρίζω. §. 485.

Ἐγγυες, & ἐγγύθυ, poët. comp. ἐγγύτερος, superl. ἐγγύτατος, proximus. §. 247. 286.

Ἐγένοντο, 3. pl. imperf. a γένωμαι gignor, nascor. ἐγένετο, 3. sing. a. 1. med. a. 2. med. ἐγενόμην, u, 3. plus. ἐγένοντο. §. 17. §. 46. III. 240.

Ἐγείρει, excitat. 3. pers. præs. ind ab ἐγείρω, excito. ἐγειρέσθην, 3. dual. imperf. pass. poëtice, augmento abjecto pro ἐγειρέσθην, f. εἰώ. p. ἠγειρεκα, & Attice ἐγήγειρεκα. a. 1. ἠγειρα. §. 20. a. 376.

Ἐγέλασε, pro ἐγέλασα. a. 1. act. a γελάω, video. §. 59.

Ἐγκάτα, τὰ, intestina. §. 538.

Ἐγκάτθετο, condidit, per synapopen, pro ἐγκατέθετο. 3. pers. sing. a. 2. med. verbi ἐγκατατίθημι, condo, depono, in Th. τίθημι pono, a. 2. med. ἐθέμην, σο, τὸ. §. 487. 899.

Ἐγκαταλείπων, relinquens, præs. part. Th. λείπω, linquo, f. ψω, p. φα, p. m. λέλοιπα, a. 2. m. ἐλιπόμην. §. 376.

Ἐγκύρσαι, lapsus, a. h. part. ab ἐγκύρω, incido, f. ἐγκύρσαι, a. 1. act. εἰέκυρσα. Th. κύρω, f. ἔολ. κύρσω, incido. §. 214.

Ἐγνώ, 3. pers. ind. a. 2. f. γνώτα.

tanquam a γινῶμι. Th. γινῶ-
σκω, fut. 1. γινώσκει. a. 2. ὁ
γινῶ, ω, ω, p. ὁ γινῶσκω. s. 216.
Ἐγχεῖ. εἶς, τὸ, lancea, dat.
ἔγχεῖ, dat. pl. ἔγχεσθαι. a. 135.
190.
Ἐγχεῖον, domesticum, in eo
loco ubi habitas, ex εἶ, &
χῶρε, s. ὁ, locus. s. 342.
Ἐγών, ego ἔγωνε, Attice, & ἔ-
γών, Dorice. s. 10. 652. 680.
Ἐδάκ', rodit, pro ἔδακε, 3. sing.
a. 2. aet. a δάκνω, rodo, mor-
deo, f. δάξομαι, p. δέδνηκα. a.
2. ἔδακον. s. 449.
Ἐδάμασσι, a. 1. aet. Poëtice pro
ἔδάμασσι. a δαμάω, domo. a.
408. s. 332.
Ἐδασάμεθ', divisimus. 1. plur.
aor. 1. m. pro ἔδασάμεθα.
Poëtae duplicant σ, metro
id postulante. a δάζομαι,
divido. ἔδάσαστο, destinabit.
Th. δαίω, divido. s. 37. s.
530.
Ἐδῶ, edic, 3. per. præs. ab
ἔδω s. 535.
Ἐδέξατο, suscepit, a. 1. med. a
δέχομαι, capio, f. δέξομαι,
p. δέδεγμαι s. 479.
Ἐδησαν, alligarunt, a. 1. a δένω,
ligo, f. δέσω, & δέσω, præt.
pass. δέδεμαι. s. 718.
Ἐδίδαξαν, docuerunt, 3. pers.
pl. a. 1. aet. verbi διδάσκω,
docceo, f. ξω, p. διδίδαχα, a. 1.
ἔδίδαξα. s. 660. s. 22.
Ἐδίδει, 3. pers. pl. imperf. pro
ἔδιδουσαν, a διδόν, pro δίδωμι,
do. Vide δόμην s. 138.
Ἐδὴ, pro ἔδεσθαι, a. 2. 3. plur. a

δίδωμι, do. s. 30.
Ἐδονῆτο, agitabatur, imperf.
pass. Th. δονέω, f. ἦσιν. s. 237.
Ἐδόν, εἶς, τὸ, sedes. Th. ἔζο-
μαι, f. ἔδεμαι, sedeo. a. 203.
s. 117.
Ἐδουσι, edunt, præs. ind. ἔδω, e-
do, p. ἔδηδοκα. cætera tempo-
ra non sunt in usu. s. 640.
Ἐδρεν, Ion. pro ἔδρεα, fella, ἡ.
Th. ἔζομαι, sedeo. s. 386.
Ἐδριῶνται, sedem habent, 3. pl.
ind. pass. pro ἔδριωνται, ab
ἔδριῶ, ὦ, poëtice ἔδριω.
Th. ἔζομαι, f. ἔδεμαι, sedeo.
s. 388.
Ἐδύναιτο, 3. pl. imperf. a δύνω-
μαι possum. Vide supra δύ-
ναιμι. s. 133.
Ἐδυνε, imperf. induit, a δύνω.
Vide in περὶ ἔδυνε. a. 124.
Ἐδωδῆς, gen. sing. ab ἔδωδῆ, ci-
bus. Th. ἔδω, edo. s. 591.
Ἐδωκε, dedit. a. 1. verbi δίδωμι,
do. f. δώσω. p. δέδωκα. a. 2.
ἔδωκον, ω, ω. s. 277. 92. a. 125.
Ἐδώρισαν, a. 1. ind. a δωρίω, f.
ἦσιν. dono. Th. δῶρον, s. τὸ,
donum. s. 82.
Ἐεπε, a. 1. vel 2. pro εἶπε, pros-
thesi poëtica. εἶπαν. 3. pl.
a. 1. Th. ἔπω, dico. a. 1. εἶπα.
a. 2. imperat. εἶπε s. 86. s. 24.
Ἐεσι, κησι, pro εἶς, per πρόθε-
σιν poëticam, f. μία, n. εἷς. s.
145.
Ἐέλδεται, appetit, præs. ind.
verb. ἔλδομαι, cupio. hinc
ἔλδωρ, τὸ, desiderium. s. 379.
a. 36.
Ἐεργ', præs. imperat. pro εἶε-

γε, *cohibe*, ab ἐργω, pro εἰργ-
γω, arceo, f. ξω. ε. 333. 9. 751.
Ἐέρση, pro ἔρση, ros. α. 395.
Ἐξείς, *fervebat*. 3. pers. imperf.
aēt. a ζέω, *ferveo*. 9. 595. 847.
Ἐζόμενος, *sedentem*, part. præs.
verbi ἕζομαι, *sedeo*, f. ἑδῶ-
μαι. ε. 591. 714.
Ἐζων, *vivebant*, 3. pl. imperf.
aēt. a ζέω, poët. pro ζάω, ὦ,
vivo, f. ζήσω. p. ἕζηκα. ε. 112.
Ἐν, *erat vel fuit*. poët. pro ἦν,
imperf. verbi εἰμι, *sum*. ε. 11.
117.
Ἐν, *suam*, acc. ab εὖς, ἤ, ὄν, *sums*,
α, ἡ, ab εἶ, *sui*. 9. 487. 890.
Ἐνθα, poëtica prosthese pro
ἦθα. & hoc pro ἦς, & est a
2. sub. ὦ, ἦς, & poët. ἴω, ἔης.
θα, est Æolica paragoge.
Th. εἰμι, *sum*. ε. 312. 515.
Ἐθ' pro ἔτι, ob seq. aspiratam.
Et est adverb. significans
adhuc. α. 50.
Ἐθέλω, vel θέλω, *volo*, f. θελή-
σω, p. τεθέληκα. ἑθέληθα, 2.
perf. præs. sub pro ἑθέλης
per paragonem Æol. ἑθέλη-
σι, vel ἑθέλησιν, 3. pers. sing.
sub. præs. Ion. pro ἑθέλη. ε.
207. 266. 390. 666. 9. 432.
Ἐθελήμους, *voluntarius*, ab ἑθέ-
λω. βοῖο. ε. 118.
Ἐθύντο, *ponunt*. 3. pl. a. 2. m. ε-
θέμην, σο, το. a τίθημι, *pono*.
ε. 510. α. 261. 9. 805.
Ἐθίσαν, 3. pl. a. 2. ind. ab ἔθην
posui, ἔθηκα, a. 1. ind. a τίθη-
μι. ε. 74. 217. 9. 400. 974.
Ἐθλασε, *comminuit*, a. 1. ind.

3. pers. sing. a θλάω, *ἀσπ.*
franga. α. 140.
Ἐθύνων, *depascebant*, 3. pl. im-
perf. a θυνάω, *epulor*. f. ἥ-
σω. Th. θοῖνη, νε, ἦ, *epulum*.
α. 212.
Ἐθρέφθη, *innutrita est*. a. 1.
pass. pro ἐτρέφθη, quia for-
matur a τρέφαται: alioqui
τ scribitur, quoties sequitur
litera aspirata, prout in vo-
ce ἐτρέφην videre est. a τρέ-
φω, *alo*, f. ψω. p. φα. α. 2. ε-
τραφοί. p. m. τέτροφα. 9. 192.
Ἐθύνον, *furebat*. imperf. a θυ-
νέω. idem quod Th θύνω, *im-*
peruferor. f. ύσω. α. 210. 256.
Εἶ, *si*. ε. 106. 170. α. 358.
Εἶαρι, *verec. dat. sing. pro ἔαρι*,
ab ἔαρ, εἶ, τὸ ver. ε. 460.
Εἶαρινός, *vernus*, α, um, dat. pl.
εἶαρινοῖσι, ab ἔαρ, ver. ε. 680.
9. 279.
Εἶασε, *reliquit* a. 1. aēt. ab εἶάω,
sino. f. εἶάσω. p. εἶακα. α. 424.
Εἶαται pro ἦνται. Ion. *sedent*. 3.
pl. ind. præs. verbi ἕμαι, ἥσασ.
sedeo. imperf. ἕμων, ἥσο. 9.
622.
Ἐΐβεται, *distillat*. 3. præs. ind.
Poëtice pro λείβεται. εἶβετο,
Ion. pro λείβετο. Th. λείβω.
f. ψω. *libo*, *fundo*. 9. 910.
Εἶδῶ, εἶδῶ, τὰ, *forma*, dat. εἶ-
δεῖ, εἶδει. Th. εἶδω, *video*. f.
εἶσομαι, aor. 2. εἶδον & ἴδον.
ε. 63. α. 5. 9. 153.
Εἶδώς, εἶδῶ, pro εἶδηνός, ἦα,
perf. part. aēt. εἶδέω, vel εἶδη-
μι, *scio*, f. εἶδῶ, p. εἶδκα.
α. 54.

α. 54. 519. 9. 313. 887.

Εἶν, εἶναι, εἶναι, praef. opt. ab εἶμι, sum. α. 296. 346. 9. 128.

Εἶθαρ, statim, adverb. Poëticum. 9. 688.

Εἰκάδι, viginti, dat. sing. Th. εἴκοσι, viginti, unde est εἰκασί, ἀδ@, ἡ, numerus complectens viginti, acc. εἰκάδα. α. 790. 818.

Εἶα, liquidem. α. 643.

Εἶπε, praef. imperat. cede, ab εἶπω, similis sum. item, cedo. f. ξω. α. 353.

Εἶκελ@, α, ο, similis. Them. εἶπω, f. ξω, similis sum. εἰκτη, pro εἰκῆτην, 3. dual. imperf. act. ab εἶπω, f. ξω, similis sum. α. 390. 322. 491.

Εἰκτη, similes sunt, Poëtice pro εἰκῆτην, ab εἶπω, similis sum. α. 390.

Εἰκῆαι, similes. pars. praef. act. g. f. ab εἶπω, f. εἶξω, p. εἶκα, (pro εἶχα) inde εἶκας, ῆα, ος. α. 206.

Εἶλε, cepit, α. 2. act. ab αἰρέω, capio, f. ἦσω, p. ἦρηκα, α. 2. εἶλον, α. 2. med. αἰρόμεν, α, ιτο. α. 154. α. 139. 9. 325.

Εἰλείθυα, ας, ἡ, Lucina, Dea quae parientibus opituletur. eadem etiam vocatur Εἰλυθω, ab εἰλείθω, venio. 9. 912.

Εἰλγμεί@, intortus, perf. part. ab εἰλίττω, volvo. Th. εἰλέω, f. ἦσω, verso. 9. 791.

Εἰλίποδες, curvipedes, ab εἰλίπους, οδός, flexipes, ex ἔλω pro quo ulitatum αἰρέω fle-

εἶτο, & πᾶς, ποδός, pes. dat. pl. εἰλίποδισσι, Ion. α. 793. 9. 290. 983.

Εἰλύφαζε, resplescebat, imperf. ab εἰλυφάζω, verso. Dicitur etiam εἰλυφάω, ᾧ, circumvolvo, involvo, εἰλυφώντες Poëtice pro εἰλυφώντες, & hoc pro εἰλυφάοντες. Th. εἰλέω, verso. α. 275. 9. 692.

Εἰμαρτο, fato decretum erat, 3. perf. pl. perf. pass. Att. α. μεῖρω, divido, partior, f. μερῶ. p. μέμαρκα. praet. pass. μέμαρκα. Att. εἰμαρμα, cum spiritu aspero, quae suum cuique distribuit. in plusq. perf. εἰμαρμένη, σα, το. hinc εἰμαρμένη, ης, ἡ, fatum. 9. 894.

Εἶμα, ατ@, τό, vestis, ab εἶνυμι, vel εἶω, induo. α. 554. α. 159.

Εἶμεν, sumus, pro εἶσμεν, Poëtice, 1. pl. ab εἶμι, sum. α. 351.

Εἶν, in, pro εἶν, Poëtice. α. 362. 405.

Εἶναι, praef. inf. esse, ab εἶμι, sum. α. 363. 614. 9. 401.

Εἶναις, pro εἶναις, ἀδ@, ἡ, novarum numerus. Hesiodo est novae dies mensis. Th. εἶναις, novem. α. 808. 909.

Εἶναι, pro εἶναι, propter, causa, εἶναι ἀτασθαλίας, propter improbitatem. 9. 516.

Εἶο, pro εἶ Poëtice, μετὰ εἶο, secum. 9. 392.

Εἶπν, dixerat, 3. perf. sing. α. 1. vel 2. ind. verbi εἶπω, dico.

co. α. 116. §. 163. 392.

Εἶπατε, a. 1. imperat. ab ἔπω, dico, εἶπαθ', pro ἔπατε. §. 108. 115.

Εἰργαίνω, coërcens, præf. part. n. g. ab εἰργαίνω, f. ἔγω, arceo. α. 492.

Εἰσάς, acc. pl. cætus, conciones, ab εἰσέν, ης, ἡ, concio, cætus, ab εἰσά νεστό, vel potius dico. §. 804.

Εἰσέωμαι, enumerantes, pro εἰσέωμαι, Dorice αὐ pro ε, præf. part. f. g. pl. num. ab εἰσάω, dico, quod est ab εἰσάω, in fut. εἰσάω, unde suppullulavit novum verbum εἰσάω, poetice εἰσάω, dico. §. 38.

Εἰσημέριος, constituta, perfect. part. a ἔσω. f. ἔσω, dico, præf. pass. εἰσημέριος, & Attice, εἰσημέριος. α. 368.

Εἰσηγή, ης, ἡ, pax. α. 226.

Εἰσπονοῦμαι, lanigerarum a πόνω, vel πόνω, pectus, f. ἔγω, p. m. πόνωκα, hinc πόνος, υ, ὁ, bellus, & εἶρος, eos, τὸ, lana. α. 232.

Εἰσπύμας, præf. inf. Dorice pro εἰσπύω, trahere, ab εἰσπύω, traho, pro quo etiam dicitur εἰσπύω. Sic & εἰσπύω, 3. sing. plusquamperf. pass. α. 816. α. 138.

Εἰς, ad. ἔκτο δ' εἰς Κροντῆρα, venitque ad Crontem. α. 21. §. 71.

Εἰσναβαίνω, conscendens, præf. part. m. g. εἰσναβαίνα, a. 2. part. act. f. g. verb. εἰσναβαίνω. Th. βαίνω, ince-

do, f. ἔνασμαι, p. ἔνασμαι, a. 2. ἔνασμαι, a. 2. opt. βαίνα. §. 37. 508. 939.

Εἰσαναίω, scandens, a. 2. para ex εἰς, αἰά, & Them. εἰσάω, eo. §. 761.

Εἰσαο, videbatur, a. 1. med. ab εἰδω, video, f. εἰσάωμαι, a. 2. εἰδω, & ἴδω. §. 700.

Εἰσαφίναε, reversus est, ex εἰς, ἀπό, & ἰνάω, venio. Th. ἰνάωμαι, venio, f. ἰσάωμαι, vel ἰνα. ἰσάω. venio. α. 45.

Εἰσι, a. 1. ind. act. verbi εἰσάω, colloco, induo, f. εἰσάωμαι, a. 1. m. εἰσάωμαι. p. εἰσάω. §. 174.

Εἶ, pro εἰσι. Vadit, ab εἶμι, eo. §. 972. εἶσι, sunt, (ut vertunt) ab εἶμι, eo, vado. quamvis hoc in loco comode εἶσι ab εἶμι esse possit. Nam εἶμι, eo, in 3. pl. non format εἶσι, sed in tertia singulari. α. 113.

Εἶσι, sunt, ab εἶμι sum. α. 12. 36. 121. §. 363.

Εἰσπείρω, transibi, a. 1. act. ab εἰσπείρω. Th. πείρω, transco, f. ἔσω, & ἄσω. α. 753.

Εἰσπύω, assimilare, præf. inf. pro εἰσπύω, poetice. Th. εἰσπύω, f. ἔσω, similis sum. α. 62.

Εἰσπύω, donec, ex εἰς, vel εἰς, ad. & ὥς. α. 560. 628.

Εἰσπύω, stabat, 3. singul. plusq. perf. ab εἰσπύω, sto. f. εἰσπύω. p. εἰσπύω, ubi spiritus asper ex præsentis repetitur ceu initialis litera, a. 2. εἰσπύω. α. 264. 268.

Εἰσω, pro εἰσω, intra, poetice sum

eum gen. Th. εἰς vel ἐς, ad.
α. 151.

Εἶχε, & per apostrophon εἶχ'
habebat, imperf. verbi ἔχω,
f. ἔξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα.
α. 2. ἔσχοι. ε. 89. α. 122. 214.

Εἰς, poet. pro εἰς, donec. Ad-
verb. Th. ὡς, sicut. α. 378.

Εκ, ex, praeposit. regit genit.
ε. 70. 104. α. 222. ε. 46. &c.

Ευκαίμυτο, superabat, imperf.
α καίμυμι Th. καίμω, proprie
occido. item vinco, per syn.
speciei α. 4.

Εκάλει, vocavit, α. 1. pro ἐκά-
λει Poëtice, α καλέω. f. ἔσω
p. κέκληκα. ε. 391.

Εκαρτέρουντο, confirmabant, 3.
pl. α. 1. med. α καρτέρω, con-
firmo. Th. κέρτος, & per
metathesin κέρτος, εος, τὸ,
robur. ε. 676.

Εκεί, procul, longe, cum Ge-
nit. α. 217.

Εκαστος, singuli, ἕκαστος, ἐκάστω,
ἕκαστα. α. 283. ε. 151. 370.

Εκάτη, Hecata, dat. sing. no-
men mul. ε. 411. 441.

Εκατηβόλος, ε, ὁ, qui procul
tela ejaculat. Epitheton
Apollinis, ab ἐκεί, procul,
& βάλλω, jacio. α. 58.

Εκατηβέλετα, gen. Aëolic. pro
ἐκατηβέλετα, ab ἐκατηβέλετης,
ε, ὁ, ex βέλος, εος, τὸ, telum,
& ἐκεί, Adv. procul. α. 100.

Εκατόμβας, εκατόμβη, ης, ἡ,
sacrificium solenne, constans
centum bovis, h. e. centum
nummis argenteis, in qui-
bus bos pictus erat, ex ἐκα-

τὸι, centum, & ἑξ, Dorice
ἑῶς, bos, ὁ, ἡ. α. 479.

Εκατόν, centum. ε. 129. ε. 150.

Εκγεγαῖα prognata, praet. med.
part. f. g. ab ἐκγέγαα, praet.
med. verbi ἐκγαίω, pro ἐκ-
γίγνομαι, enascor. Th. γένε-
μας, gignor, f. 1. γενήσομαι.
p. γεγέννημαι. α. 2. m. ἐγγέ-
μην, α. 1. m. ἐγενάμην, p. m.
γέγονα. ε. 254. ε. 76.

Εκγεγόμεθα, πατήρ sumus, α. 2.
m. pl. num. Ion. pro ἐξεγε-
γόμεθα. Th. γένομαι. ε. 678.

Εκ-ἐγέλασσι, α. 1. Ionic. pro
ἐγέλασσι, α γελᾶω, rideo. ε. 590.

Εκείνῳ, dativ. ab ἐκείνος, η, ο,
ille, α, ud, α. 72. ε. 450.

Ἐκειτο, jacebat, imperf. α κεί-
μαι, jaceo, f. κείσομαι. α. 771.
221.

Ἐκέλευτο, acclamavit, seu ac-
clamaverat, imperf. α κέλευ-
μαι, pro κέλομαι, cum cla-
more jubeo. α. 341.

Ἐκέλευσε, α. 1. ind. α κελεύω, jū-
beo, f. εύσω. Th. κέλω, jū-
beo. ε. 60.

Ἐκηβόλος, ε, ὁ, eminens jaculans,
ab ἐκεί, procul, eminens, &
βολή, jactus, mutato α in ε
Th. βάλω, jacio. ε. 94.

Ἐκῆτι, dativus, qui Poëtice
ponitur adverbialiter. Th.
ἐκὼν, ὀντος, ὁ, voluntarius.
ε. 4.

Ἐκιοι, imperf. α κίω, εο, accen-
το, ex ἴκω, per metathesin.
α. 277. ε. 343.

Ἐκκορυφῶσω, summam & bre-
viter perstringam, f. 1. verbi
ἐκκο-

ἐκκορυφῶ, f. ὤσω. Th. κορυφῇ, ἥς, ἡ, *vertex*, q. d. *summa capita indicabo*. ε. 106.
 Ἐκλεψ, pro ἐκλεψε, *surrripuit*, a. i. ind. verbi κλέπτω, *furor*, f. ψω, p. κέκλεφα, p. med. κέκλοπα. ε. 51.
 Ἐκλίνθῃ, *inclinata est*, a. i. ind. pass. verbi κλίνω, *inclino*, f. κλῖν, p. κέκλικα, a. i. κλινω, p. m. κέκλινα. θ. 711.
 Ἐκλογέσθῃ, imperf. pass. a κλόνεω, *comptor*, f. ἤσω. Th. κλόνῃ, ἥς, ὁ, *motus*. α. 317.
 Ἐκλυς, imperf. a κλύω, *audio*, f. ὤσω. α. 68.
 Ἐκπάλγυς, *stupendos*, pro ἐκπλάγυς, per metath. ab ἐκπλήσσω, f. ξω, p. χα, *attonitum reddo*, in a. z. act. ἐξέπλαγον. ε. 153.
 Ἐκπλήξῃ, *expleto*, gen. ab ἐκπλεῖ, pro ἐκπλεῖ. Them. πλεῖ, *plenus*. ε. 776.
 Ἐκρίνοντο, *litigabant*, imperf. pass. eodem sensu accipitur hoc verbum i. Cor. 6, 1. Th. κρίνω, *iudico*, f. κῖν, p. κέκρικα. θ. 535.
 Ἐκρυψε, *abscondit*, a. i. ind. verbi κρύπτω, *occulto*, f. ψω, p. κέκρυφα. a. z. ἐκρυβον. ε. 47.
 Ἐκτελεῖα, *provenitum*, acc. ab ἐκτελής, ἐ, ὁ, ἡ, *perfectus*. Th. τέλῃ, ἐ, τὸ, *finis*. ε. 464.
 Ἐκτελέσῃ, *perfecerit*, a. i. sub. verbi ἐκτελέω, *perficio*. a. i. inf. ἐκτελέσας. Th. τέλῃ, *finis*. ε. 563. α. 22. 28.
 Ἐκτενς, *occidit*, a. i. act. a κτείνω,

κτείνω, *occido*. f. κτενῶ, p. ἐκτεκα. a. z. ἐκταιον. θ. 527.
 Ἐκτη, *sexta*, ἐκτῇ, ἥς, ὁ, *sextus*. Th. ἐξ sex. ε. 611. 780.
 Ἐκτολμήσας, a. i. part. a τολμάω. Th. τόλμα, ἥς, ἡ, *audacia*. Alii legunt ἐκτολυπύσας, *cum exantlasset*: quæ lectio est melior. Th. τολύπη, ἥς, ἡ, *lana carpta*, & *peza*, & *operi parata*. α. 44.
 Ἐκτός, vel ἐκτοσθεν, *extra*. Th. ἐκ, vel ἐξ, *ex*. ε. 727. 115. θ. 813.
 Ἐκτυπῇ, *intoluit*, a. z. a κτυπέω, *resono*. a. κτύπῃ, ἥς, ὁ, *frago*. sicut a φιλέω, *φιλον*. Th. τύπτω, f. ψω. *verbero*. α. 383. 61.
 Ἐκφυγῇ, *elapsa sunt*, a. z. ind. pro ἐξέφυγε, ab ἐκφεύγω, *effugio*, f. ἐκφεύξομαι, p. m. ἐκπέφευγα. Th. φεύγω. θ. 182.
 Ἐκών, ὄντῃ, ὁ, *voluntarius*. θ. 231.
 Ἐκλαίω, dat. sing. ἐλαίᾳ, ας, ἡ, *olea*, nomen arboris. ἐλαιον, α, τὸ, *fructus, oleum*. ε. 510.
 Ἐλασαν, Ion. pro ἤλασαν, 3. pl. a. i. ab ἐλάω, *agito, incito*, pro quo usitatum ἐλαύνω, f. ἐλάσω. ἐλάσεις, a. i. Æol. opt. ἐλάσας, *adigens*, part. a. i. act. pro ἐλάσας *metri causa*. θ. 522. α. 372. ε. 473.
 Ἐλάτης pro ἐλάταις, dat. pl. Ion. ἡ ἐλάτῃ, *abies*, sic dicta a ventorum agitatione. ε. 507. α. 190. 188.
 Ἐλά-

Ἐλφείο, gen. Ion. ab ἔλφῳ, ὁ κῆ, cervus, quasi ἔλφρος, cervus est levis. α. 402.

Ἐλφρότερον, levius, comparat. ab ἔλφρος, ὅ, ὁ, levis. α. 415.

Ἐλαύνει, ducat. præf. opt. ab ἐλαύνω. f. ἐλαυνω, agito. ι. 441.

Ἐλαχον, fortior est, α λαγχάνω, fortior. in α. 2. act. ἔλαχον, f. λήξομαι, λάξομαι, & κληρώσομαι. perf. Att. ἐλαχα. p. med. λέλογχα. 9. 424. 422.

Ἐλγχεῖ, ιῳ, τὸ, probum, delectus. Th. ἐλέγχω, ξω, arguo. 9. 26.

Ἐλέει, capere. pro ἐλεῖν, dialys. Ion. α. 2. inf. ab αἰρέω, capio. α. 337.

Ἐλετο, 3. sing. plusq. perf. pro ἐλέλετο, concubuerat, verbi λέχομαι, cubo, f. ξομαι, p. λέλεγμαι. α. 46.

Ἐλει, invasit, α. 2. ind. pro ἐλει, ab αἰρέω, capio. Vide ἐλεῖν. 9. 167.

Ἐλέως, gen. ab ἐλέη, ἡ, nomen speciosissimæ mulieris. ι. 164.

Ἐλεῖν, pro ἐλεῖν, per syncopen, misere, ἐλεῖν, miser. ἐλεῖν, miseror. Th. ἐλεῖν, ὅ, ὁ, misericordia. ι. 203.

Ἐλεῖν, capere, α. 2. med. infinit. ab αἰρέω, f. 1. αἰρεθήσομαι, p. ἤρημαι, α. 2. med. εἰλόμην. ι. 285. 364.

Ἐλεω, elige, Dorice pro ἐλεῖν ad formam τυπῶ, ἐλεῖν, α. 2. med. imp. ab αἰρέω. 9. 549.

Ἐλευθήρε, ἐλευθήρε, ἡρε, ἡ, nomen proprium urbis in

Boeotia. 9. 57.

Ἐλεφαίρετο, imperf. decipiebat, Th. ἐλεφαίρω, decipio. 9. 330.

Ἐλέφαντι, eboro, dat. sing. ab ἐλέφας, πτε, ὅ, elephas. α. 141.

Ἐλήλαται, ductum est, 3. sing. præf. pass. ab ἤλακα, in præf. pass. ἤλαμαι, & facta Attica reduplicatione ἐλήλαμαι, Th. ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω, p. ἤλακα. 9. 716.

Ἐληται, 3. sing. ab ἐλωμαι, ἡ, ἡται, α. 1. med. subj. ab αἰρέω, p. ἤρημαι, α. 2. m. εἰλόμην, ponitur & ἤληται, per τμησιν pro ἀφῆληται. ι. 319. & 603. 357.

Ἐλθοι, α. 2. opt. act. venerit, ἐλθῆς, sub. ἐλθῆν. inf. ἐλθόντο, gen. part. ab ἐρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, α. 2. ἡλυθον, & per syncopen ἡλθοι, ιε, ι. p. m. ἡλυθα, Att. ἐλήλυθα. ι. 541. 337. 662. α. 432.

Ἐλικας, acc. pl. ἐλίκισι, dat. pl. κυττας, q. d. anfractuofas, ab ἐλιξ. Th. ἐλέω, verso. ι. 450. 793. α. 295.

Ἐλίκη, nomen urbis. α. 475. 381.

Ἐλεκοβλέφαρε, ὅ, κῆ, ἡ, cū palpebræ sunt volubiles, tortiles aut nigre, ab ἐλεῖν, ὅ, volubilis, hoc ab ἐλίσσω, volvo. Th. ἐλέω, verso, & βλέφαρον, πτε, palpebræ. 9. 16.

Ἐλεπων, ὦν, ὅ, nomen montis, 9. 16.

tis, qui nomen habuit ab anfractuosis viis. ε. 637. 9. 2. 13. hinc
 Ἑλικωνιάδες, Musæ. Ἑλικωνιάδων, dat. pl. Ion. ε. 63. 656. 9. 1.
 Ἑλικώπιδι, dat. ab ἑλικώπις, ἰδῶ, ἡ, *limis oculis contuens* ex ἑλιξ, quæ vox etiam Adjective capitur pro *intorto*, hoc ab εἰλέω, verso, & ὤψ, oculus. Th. ὀπτομαι, video. 9. 307. 998.
 Ἑλικοι, *liqueunt*. 3. pl. a. 2. aet. a λείπω, linquo, f. ψω p. φα. p. m. λέλοιπα. ε. 154.
 ἔλαε, tranebat, imperf. Ion. pro ἔλκον, ε, ε, ab ἔλκω, traho, f. ἔλξω. α. 258. ἑλκόμεν, pro ἔλκων, præf. inf, ε. 619.
 Ἐλκιδόν, Adverb. *luctando*, attrahendo, ut supplantetur, vel sublimis sternatur. Th. ἔλκω, ξω, traho. α. 301.
 Ἐλλαβεν, a. 2. ind. Poët. pro ἔλαβεν, verb. λαμβάνω, capio, f. λήψομαι, p. λέληθα, & Attice, ἑλήφα. a. 2. ἔλαβον, ε, ε. 9. 179.
 Ἑλλάδῳ, genit. ab Ἑλλὰς, αἰδῶ, ἡ, Græcia. ε. 651.
 Ἑλλειδαιόισι, dat. pl. Ion. *manipulis*. Th. εἰλέω, convolvo, α. 291.
 Ἑλλοπας, *mutos*, acc. pl. q. d. εἰς ἑλλείπει ἡ ὤψ, quos descipit vox, ab ἑλᾶν, ὀπῶ, qui vocem edere nequit, ab ὤψ, ὀπῶς, ἡ, vox, & λείπω, linquo. α. 212.
 Ἑλπίς, ἐλπίδῳ, ἡ, spes. ε. 96.

ἐλπίδα. acc. ε. 496.
 Ἐλπόμενῳ, sperans, præf. part. ab ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω. Th. ἐλπὶς, ἰδῶ, ἡ, spes. α. 66.
 Ἐλυμα, τῷ, τὸ ἔμω, ab ἔλω, traho. Th. εἰλέω, verso. ε. 428. 414.
 Ἐλύσατο, *liberabit*. a. 1. med. a λύω, solvo, f. σω. p. λέλυσκα. 9. 528.
 Ἐλῶν, *arripiens*, a. 2. part. ab αἰρέω. 5. 487.
 Ἐμ', pro ἐμὲ, acc. ab ἐγώ, ego. ε. 394.
 Ἐμαρνάθην, 3. dual. imperf. med. a μάριμα, ρυγνῶ. α. 238.
 Ἐμας, acc. pl. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὄν, meus, a, um. ε. 55.
 Ἐμάχοιτο, dimicabant. imperf. verbi μάχομαι, ρυγνῶ, f. μαχήσομαι, p. μεμάχημαι. α. 30. 1.
 Ἐμβαλλε, conjicit, 3. imperf. pro ἐνέβαλλε. Th. βάλλω, λῶ, jacio, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβωθα. α. 414. 453.
 Ἐμβασίλευον, ε, ε, imperf. pro ἐνβασίλυνον, verbi ἐμβασίλεύω, regno in. Th. βασιλεύς, εἶ, ὁ, rex. ε. 111. 9. 71.
 Ἐμβεβας, infistens, ἐμβεβαῖα, f. g. plusq. perf. part. aet. per crasin, pro ἐμβεβηκώς, verb. ἐμβάινω, ingredior. Th. βάινω, eo. α. 195. 324. 9. 12.
 Ἐμῆος, Ion. & Poët. pro ἐμὲ, & hoc pro ἐμῷ, ab ἐγώ. α. 361.
 Ἐμελλα, imperfect. a μέλλω, f. μελ-

μελλήσω, futurus sum. α
126. § 552.

Ἐμελε, imperf. α μέλει, imper-
son. cura est, p. μεμέληκε. ε
145.

Ἐμει, Ionice pro εἰμι, præs. inf
ab εἰμι, sum. §. 500.

Ἐμποιῖα, curabat, imperf. α
μποιῖα, cura. Th. μέμποιος,
το, animus. α 368.

Ἐμψατο, praeceps, α. 1. m. α μψ-
δομαι, f. ἡσομαι, cogito, πα-
cbinor. α μψδο, ε, το, cu-
ra. ε. 49. 95.

Ἐμμνω, μανθί, imperf. α μί-
μνω, maneo. Th. μένω, τῶ,
maneo. ε. 97.

Ἐμίσγετο, imperf. pass. verb.
μίσγομαι, idem quod μίγνυ-
μαι, misceor, f 1. μίχθην-
μαι, præt. perf. μέμιγμαi,
α. 1. ἐμίχθην, α. 2. ἐμέγαν.
§. 56.

Ἐμμάπεις, adverb. διπλο ci-
tius. q. d. ἄμα τῷ ἴπαι, ab ε-
π, ε, το, verbum. Th.
ἔπω, dico. α. 442.

Ἐμμοραῖα, f. g. p. m. part. α
μῖα, curio. α. 439.

Ἐμμναι, esse, Aeol. pro εἶναι,
Dor. pro εἶναι, ab εἰμι, sum.
ε. 270. §. 400. 610.

Ἐμμένεις, fortiter, adverb.
μείν, ε, το, robur. α. 429.
§. 712.

Ἐμμορι, fortis est, per meta-
thesin pro μέμορι, præt.
med. α μρίζω, divido, for-
tior, præt. pass. μέμαρμαι &
Att. ἔμμερμαι. ε. 345. §. 414.
426.

Ἐμός, ὁ δέ, meus, α, uñ. ab ε-
μ. Th. εἰς, ε, 166. §. 164.

Ἐμπαλι, τετρο, adverb. Th.
παλιν, rursus. ε. 145.

Ἐμπελαδόν, juxta. Adverb. Th.
πέλας, prope. ε. 732.

Ἐμπελάσαντες, inter se com-
mittentes, α. f. part. pl. num.
ab ἐμπελάζω, appropriinquo,
Th. πέλας, prope. α. 109.

Ἐμπίσσε, inciderat, pro ἐπέ-
σε, α. 2. ab ἐμπίπτω, incido.
Th. πίπτω, cado, f. πέπυμαι
p. πέπτοκα, α. 2. ἔπεσον, α. 2. c.
part. πέσων. α. 420. 509.

Ἐμπη, εἰμην, Ionice pro ἐμ-
παι. ε. 141. α. 259.

Ἐμπλην, prope, adverb. ab
ἐμπελάζω, appropriinquo. Th.
πέλας, prope. α. 371.

Ἐμπνέουσας, inspirans, α. 1. part.
Th. πνέω, suffragor, f. πνύ-
σασα. p. πέπνυκα. ε. 506.

Ἐμπορίη, acc. loci, ab ἐμπο-
ρία, ἡ, mercatura. Th. πείρω-
σαν το. p. m. πείρωα, unde
est πόρε, ε, ε, via. hinc ἐμ-
πορε, mercaturae. 644.

Ἐν ἡ. praposit. régis dat. pro
ἐνθα. ibi. ε. 202. 379. α. 204.

Ἐναιε, habitabat, imperf. α. εἶναι
habito. α. 14.

Ἐνάλιγκιον, similem, ex εἰ δὲ
ἄλιγκι, similis, q. ex α δὲ
λίγω resono, non absonus,
vel q. d. ἄλις ἔγγιν. α. 128.
α. 88.

Ἐναντίοι, hostes, ab ἀντι, ad-
versus. Th. ἀντί, contra. α.
184.

Ἐκποψύχον, αἵματι εκπονε-
ς,

τε, excernere, præs. inf. ex
 εἰ, ἀπὸ & ψύχα, f. ξω, refri-
 gero. α. 757.

Ἐναιεῖν, τὰ, spolia, ab ἐναίεω, oc-
 cido. α. 367.

Ἐναρίζω, f. ξω, idem quod ἐναί-
 εω, occido. α. 194.

Ἐναρφέω, spoliator, pro ἐνα-
 ρφέω, spolia ferens, ab ἐ-
 ναρεῖν, τὰ, spolia, & φέω, fe-
 ro α. 192.

Ἐνάτη, poetice pro ἐνιάτη, πο-
 να, ab ἐνία, novem. α. 770.

Ἐναυλός, α, ὁ, stabulum. Th.
 αὐλή ἢ, αὐλα, atrium. §. 129.

Ἐνδεκάτη, undecima, ab ἐν, u-
 num, & δέκα, decem. α. 772.
 774.

Ἐδήμοισι, popularibus, dat. pl.
 Ion. ab ἐδήμω, qui in po-
 pulo est. hinc ἐδήμιος νό-
 σος est morbus cuidam po-
 pulo peculiaris. Th. δῆμος,
 α, ὁ, populus α. 222.

Ἐδωκεν, adverb. hinc εἶδο-
 θαι, ex interiori loco. εἶδο-
 θαι, intus. §. 964. α. 31. 521.

Ἐδυνάτως, adverb. valde accu-
 rate. ab ἐδυνάτης, εἰς, εἰς ἡ,
 promptus, accuratus. α. 427.

Ἐδρυός, α, τὸ, cor & medulla
 arboris, καρδία τοῦ δένδρου καὶ
 τὸ μέσον, der Kern vom
 Holz. Th. δρυς, υῶς, quercus.
 α. 647.

Ἐείδω, α. 1. ind. verbi ἐντίθη-
 μι, impono, f. θήσω, p. τίθει-
 κα, α. 1. εἶδην. §. 174.

Ἐείκω, ferat, α. 1. sub. εἰέικω,
 α. 1. act. infinit. ab εἰέκω,
 idem quod εἰέκω, vel a

φείω, fero, f. εἶσω, α. 1. εἴω-
 κα, Poëtice ἠνέκα, & abje-
 cto augmento, ἠνέκα, ας. α.
 561. §. 784.

Ἐείκω, distribuerunt, α. 1. ind.
 αἰέμω, f. μῶ, tribuo, præt.
 νείμω, α. 1. εἴω, p. med.
 νείω. α. 222.

Ἐνεα, propter, causa, adverb.
 α. 162. εἶνα. §. 983.

Ἐνέκτρο, inorat, 3 sing. imperf.
 ab ἐγκέμαι, f. κείσομαι. Th.
 κέμαι, jaceo. §. 145.

Ἐνέπνευσαν, α. 1. act. ab ἐμπνέω,
 inspiro, aspiro. Th. πνέω, f.
 πνέσω, flo, spiro. α. 131.

Ἐνποιήσαντο, duxerunt, α. 1.
 med. verbi ἐμποιέω, facio in
 Th. ποιέω, ᾧ, facio. §. 7.

Ἐέπων, alloquens, præt. part.
 Th. ἔπω, dico, α. 1. εἶπα. α.
 192. 200.

Ἐνερθε, infra, adverb. Th. ἔρα,
 ας, ἡ, terra. §. 710.

Ἐέροισι, inferis, dat. pl. Ion.
 idem quod καταχθονίοις. Th.
 ἔρα, ας, terra. §. 850.

Ἐή, ης, ἡ, nobilunium. Th. ἔ-
 ρω seu ἔρω, annus. α. 768.

Ἐνής, placide, gen. ab ἐνῆς,
 εἰς, ὁ, bonus, placidus. Th.
 est εἰς, εἰς, ὁ, bonus. §. 65.

Ἐνέγατο, α. 1. m. ab ἐναίεω, oc-
 cido, f. αἰέω. α. 1. ἐνέγα. §. 316.

Ἐνθ', pro ἐνθα, hic, ibi. α. 165.
 493. hinc ἐνθάπερ, idem
 quod ἐνθα. §. 586.

Ἐνθαδε, hic, huc, adverb. Th.
 ἐνθα. α. 652. §. 775.

Ἐνθεν, hinc, adverb. de loco.
 Th. ἐνθα, hic, illic. α. 28. §. 9.

Ἐν-

Ἐνθρέψασθαι, *inferere*, a. i. inf. m. ab ἐνθρέψω, alo in. Th. τρέψω, alo, f. θρέψω. p. τρέψω. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα. s. 779.

Ἐν, pro *in*, est. s. 747.

Ἐνί, in, Poët. pro ἐν. a. 276. §. 297.

Ἐνιαύσια, quorannis, ab ἐνιαύσιον, κ, ὁ, κ, ἡ, annuus. Th. ἐνιαυτός, annus, q. d. eis ἐαυτὸν ἐπαυλάων. s. 447. §. 58. a. 87.

Ἐνικάτθεο, *repono*, pro ἐγκατάθεω, 2. sing. a. 2. med. imperat. ab ἐγκατατίθημι. Th. τίθημι, pono. s. 27.

Ἐνίσπεν, *proloqui*, præs. inf. pro ἐπέπεν. Th. ἔπω, dico, a. 1. ἔπα. §. 369.

Ἐνιαίτις, novennius. ἐνιαετής, novennis. Th. ab ἐνία, novem, & ἔτῳ, εἶ, τὲ, annus. §. 801.

Ἐνιαετήρ, dual. num. ab ἐνιαετήρ, κ, ὁ, novennis, ab ἐνία, novem, & ἔτῳ, annus. s. 434.

Ἐνία, οἱ, αἱ, τὰ, novem, ἀκλιτον. §. 56. 60. 76.

Ἐνέπετε, Poët. *dicite*, pro ἐπέπετε, præs. imperat. ab ἐνέπω. Th. ἔπω, dico, a. 1. ἔπα. a. 2. ἔποι. s. 2.

Ἐνεσθῆσθαι, dat. pl. Ion. & poët. pro ἐνεσθῆναι, ab ἐνεσθῆναι, confilium. sicut συνέσις, intelligentia, est ἀσυνήμι, ita ἐνεσθῆναι ab ἐνέμι, immitto. Th. ἔα, mitte. §. 494.

Ἐναφν, *perendinans*, ab ἐννῆ,

seu ἐννῆ, vel ἔν, seu ἐννῆ, βεatus (sub. ἡμέρα) φ, ast parage Poetica. Th. ἐννῆ, seu ἐννῆ, annus. s. 408.

Ἐνεσίγαιον, Neptunus, ab ἐνέω, moveo, & γαῖα, terra. a. 104. §. 445.

Ἐνύχιον, α, ο, seu ἐνυχιον, nocturnus, adject. Th. νύξ, πτόν, ἡ, nox. §. 10. a. 31.

Ἐνόησις, *sensit*, ut & ἐνόησαν, a. 1. ind. a. ἐνέω, cogito. Th. νόος, νῆς, mens. s. 89. a. 410. §. 488.

Ἐναπήν, *clamorem*, ab ἐνέπω, dico. Th. ἔπω, dico. §. 780.

Ἐνοσις, εως, ἡ, motus, ab ἐνέω, moveo. Th. εἶς, εἶος, annus. §. 681. 849.

Ἐνοσίχθων, *terra quassator*, ex ἐνέω, moveo, inde ἐνοσις, motus, & χθών, terra, quod terram moveat. Neptuni epitheton. s. 665.

Ἐντός, *intus*, adverb. s. 367. a. 312.

Ἐντεός, & ἔντεός, *intus*: idem quod ἐντός, s. 540. 518. §. 598.

Ἐντύμασθαι, a. 1. med. infinit. ab ἐντύμασθαι, apparere. Th. ἐντεα ἐντῇ, τὰ, annus. s. 630.

Ἐνυαλίειο, gen. Ion. ab ἐνυαλίον, κ, ὁ, Mars. Th. ἐνυαλί, ἡ, Bellona. a. 371.

Ἐνυά, ὁ, ἡ, Bellona, ab ἐνύω, perire. §. 273.

Ἐξ, *ex*, preposit. reg. gen. s. 148. 306. a. 76.

Ἐξάδιον, κ, ὁ, nomen viri. a. 180.

Ἐξαλαπάξει, *diripiet*. f. 1. Th. λαπάζω, sive λαπάσσω, f.

ἐν, evacuatio. a. 187.

Ἐξαλείαται, *ehilata*, a. 1. med. infn. Vide supra ἀλείαται. a. 105. 756. 800.

Ἐξαμείβεται, imperf. Ion. abje-cto augmento, verbi ἑαμείβομαι, *immutio*. Th. ἀμείβω, f. ψω, *commutatio*.

Ἐξαπάτας, *blanditias*, acc. pt. ab ἀπάτη, dolus Th. ἀπακάω, *decipio*. 9. 205.

Ἐξαπάτησε, pro ἑξηπάτησε. a. 1. ind. Th. ἀπατάω, f. ἥσω, *decipio*, proprie πᾶν ἀπάγει a via aliquem abduco in devia, hinc ἑξαπατήσῃ, a. 1. sub. e. 321. 371. 9. 889.

Ἐξαπατίσκων, (alii legunt ἑξαπαφίσκων, *fallens*, quod ab ἀφάω, *raipō*). Poet. idem quod ἑξαπατάω. 9. 537.

Ἐξαυτίς, *denus*, Adverb. Th. est αὐ, *tur/ης*, 9. 915.

Ἐξυγάρχοι, *προχρεαί* sunt, a. 2. m. cum Genit. verbi ἐκγίνομαι, *evascor*. hoc a γείνομαι, *nascor*. Vide in γαίνατα, 9. 106. 126. 147. 163.

Ἐξέδορε, a. 1. act. ἐκδορέω, *profluo*. Th. δόρω, vel δορέω, *solio*. 9. 181.

Ἐξέω, *habere* f. 1. Them. ἔχω, *habeo*. a. 2. ἔχον e. 270.

Ἐξείης, Poëtica, pro ἑξίης, *deinceps*, *ordine*. 9. 738. 809.

Ἐξήκοντα, *sexaginta*. e. 562.

Ἐξήλαω, Poëtica τῇ α. *epenthesi*, pro ἑξήλαν, ab ἑξήλαω, f. ἄσω, *expello*, p. ἑξήλακα, *th. ἑλάμην*. f. ἄσω *agito*. 9. 491.

Ἐξήλαται, *expellunt*, praes. ver.

ἡ ἑξήλαω, ἑξήλασθαι, a. 1. act. verbi ἑλαύνω, f. ἄσω, p. κα. e. 521. 9. 810.

Ἐξείλετο, *excepit*. a. 2. m. ab ἑξαιρέω. Th. αἶρω, *capio*, f. ἥσω, p. ἤρηκα, a. 2. ἔιλον. e. 104. a. 89.

Ἐξέλθῃν, *exire*. a. 2. inf. ἑξέλαθῃσα, a. 2. part. f. g. Th. ἔρχομαι, *venio*. f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλθω. p. med. ἐλήλυθα. e. 216. 9. 772.

Ἐξέμην, f. 1. inf. pro ἑξέμην. Ion. Th. ἔχω, *habeo*, f. ἔξω, p. ἔρηκα. a. 2. ἔξον. 9. 394.

Ἐξείριξε, a. 1. ind. verbi ἑξείριζω, f. ξω. Th. ἐνείρω, *occido*. a. 329. 9. 289.

Ἐξέπτει, a. 2. indic. act. ab ἑξέπτημι. f. ἐπτήσω, a. 2. act. ἑξέπτειν. e. 98.

Ἐξερπέντες, a. 2. part. act. Th. ἔρπω, f. ψω, *cado*. in a. 2. act. ἤριπον. a. 174. 9. 704.

Ἐξέρύσας, a. 1. part. ab ἑξέρύω, *extraho*. Th. ἔρύω, f. ὕσω, *traho*. e. 614.

Ἐξετέλειον, & ἑξετέλειον, pro ἑξετέλειον, *perfecit*, a. 1. ab. ἐκτελέω, *perficio*. ἑξετέλειον, imperf. pass. Th. τέλος, *finis*. e. 83. 9. 403. 881. 1002.

Ἐξεφαίνθη, *emerfit*. a. 1. pass. ab ἐκφαίνω, *emergere facio*, pro ἑξεφάσθη, per epentheseν τῇ α. Th. φαίω, f. νῶ. p. πείφαγκα, a. 1. ἐφαίω. *ostendo*. 9. 200.

Ἐξήμενος, a. 1. ind. *diastictis*, ab ἑξήμεω. f. ἔσω, *ecthō*. Th. ἐμέω, f. ἔσω, *booth*. 9. 497.

Ἐξήρχον, *incipiebant, duces erant.* 3. pl. imperf. act. ab ἔξάρχω. Th. ἀρχομαι, *incipio.* α. 205.

Ἐξίκετ', *peruenit,* a. 2. med. ἔξκότην, υ, ετο. verbi ἔξικνέομαι, *peruenio.* Th. ἰκνέομαι, *uenio,* f. ἴξομαι. p. ἴγμαι. a. 2. med. ἰκότην. α. 471.

Ἐξίτον, *verbale, eis ex exiton esi,* quibus non exire licet. ab ἔξιμι, *exeo.* Th. εἶμι, *eo.* 9. 732.

Ἐξόπιθιν, *poët. pro ἔξόπιθεν,* adverb. *a tergo.* ἔξοπίζω. ε. Th. ὀπίσω, *retrosum, retro.* α. 130.

Ἐξοχ', *adverb. pro ἔξοχα, excellenter,* ab ἔξέχω, *extollo.* Th. ἔχω, f. ἔξω & χήσω, *habeo.* ε. 771.

Ἐοικώς, ὅτ, part. præf. med. ab εἶκω, *similis sum.* hinc εἶκα dicitur pro οἶκα, *sicut ὁράκα pro ὄρακα.* 233. α. 215.

Ἐολπα, præf. med. ab ἔλωμαι, *spero.* Th. ἔλπις, ἰδ, ἦ, *spes.* ε. 271. 473.

Ἐόντ, ἑόντι, ἑόντα, gen. dat. & acc. ab εἶν, *poët. pro εἶν,* ab εἶμι, *sum.* ε. 39. 361. 474. 9. 32.

Ἐός, *suus.* hinc gen. Ion. εἰός, *pro εἰ.* 9. 472.

Ἐῶσα, præf. part. f. g. ab εἶμι, *sum.* ε. 206. 290.

Ἐπ', *pro ἐπὶ, in proposito.* ε. 34. 43.

Ἐπάγω, *adduco,* f. ἄγω, p. ἤχα, a. 2. ἤγοι & Attice ἤγαγον.

Th. ἄγω, *duco.* 9. 176.

Ἐπαινέσεν, *probauerit,* a. 1. act. opt. Æol. ab ἐπαινέω. Th. αἶν, υ, ὁ, *laus.* ε. 12.

Ἐπαινῆς, gen. ab ἐπαινή, *gravis.* Th. αἶν, υ, ὁ, *laus.* 9. 768. 774.

Ἐπάκω, *animum adjico.* præf. imperat. ab ἐπακέω, f. ἔσω. præf. ἐπήκω, a. 1. ἐπήκωσα, hinc in sub. ἐπακέσω, ης, η. p. m. ἐπήκω. ε. 273. 446.

Ἐπακρόν, *auscultatorem.* ε. 29.

Ἐπάλμει, *insiliens,* præf. part. ex ἐπὶ & ἀλόμεν, poëtice ἄλμει. sic ἱκμει, ἄρμει, pro ἰκόμενος, ἄρόμενος. Th. ἄλδομαι, f. ἄμαι, *salio.* 9. 815.

Ἐπάρμειον, *sufficientem,* præf. part. Vide ἄρμειοι ε. 599. 625.

Ἐπάσαντο. 3. pl. a. 1. med. *comederunt,* a πάω, vel πάομαι, *possideo, vescor.* præf. pass. πέπαμαι. 9. 642.

Ἐπαυρεῖ, *fruitur,* ab ἐπαυρέω, *qui fruitur aura, qui respirare potest.* Th. αὔρα, ας, ἦ. ε. 238. 417.

Ἐπάχυνσεν, a. 1. ind. *vexauit, constrinxit.* Th. πάχυν, ης, ἦ, *pruina.* unde παχύνω, ὦ. ε. 358.

Ἐπ', *pro ἐπὶ, accus. pl. ab ἐπ; ε, ὄντων,* ab ἐπω, *dico.* α. 117. 326. 9. 84.

Ἐπέβησε, *ingredi fecit.* a. 1. act. active capitur, verbi ἐπιβαίνω, ex ἐπὶ & βαίνω, εο, f. βήσομαι. p. βέβηκα, a. 2. ἐβην. ε. 578. 657.

Ἐπίεσι, dat. pl. Ion. pro ἐπίεσι,
& forte ita legendum. ab
ἐπι, ἐπ, τὸ, verbum. Th.
ἐπ, dico. ε. 184. §. 90.

Ἐπέθηναι, a. i. verbi ἐπιτίθηναι,
impono, f. θήσω, a. 2. ἐθνή-
α. 332.

Ἐπεὶ, postquam, quoniam, ε.
110. α. 110. 336.

Ἐπέγχετο, festinabat, imperf.
Th. ἐπέγω, urgeo. f. ξω. α. 21.

Ἐπειτα ἐπεὶ deinde. Th. εἶτα,
postea. ε. 614. α. 332. §. 193.

Ἐπέκειτο, imperf. verbi ἐπικεί-
μαι, jaceo, superimpositus
sum. f. κείσομαι. Th. κείμαι,
jaceo. §. 143.

Ἐπέμβαλε, iniecit, a. 2. act.
pro ἐπενέβαλε, ab ἐπεμβάλ-
λω, superinjicio. Th. βάλλω,
αλῶ, jacio, p. βέβληκα, a.
2. ἐβαλον, p. m. βέβολα. ε.
98.

Ἐπεμβεβάνης, insistens. perf. part.
ab ἐπεμβάναι. Th. βάνω,
eo. α. 324.

Ἐπέμψε, misit, a. i. ind. verbi
πέμπω, mitto, f. ψω, p. φα.
§. 784.

Ἐπέπλων, ως, ω, παβίγαβι, i.
sing. a. 2. act. vel imperf.
ab ἐπιπλῶμι, pro ἐπιπλέω,
ad formam ἐδῶν, ως, ω, vel ἐ-
δίδων, ως, a δίδωμι, do. Th.
πλέω, f. πλεύσω, παβίγο. ε.
684.

Ἐπερρώσαντα, 3. pl. med. ind.
ab ἐπιρρώπτωμι. Th. ράπτωμι,
confirma, corrobora. f. ρώσω.
p. ῥώσκα. a. i. ῥώσα. §. 8.

Ἐπειναχίζε, ingemiscebat,

imperf. a ευναχίζω, f. σω.
Them. ενος, ὤ, ὀ, angustus,
§. 843.

Ἐπέτει, ingemiscebat, imperf.
a εείω, gemo, f. ιᾶ. Th. τι-
ιός, ὤ, ὀ, angustus, arctus. §.
679.

Ἐπέχετο, 3. sing. a. 2. med. ab
ἐπέχω, animum attendo, f.
ἐφείχω, a. 2. ἔπεχον. Th. ἔχω,
habeo, f. ἔξω, & χάσω, p. ἔ-
χηκα. a. 2. ἔχον. §. 177.

Ἐπετα, sequitur, praef. ind. Th.
ἔπομαι, vel ἔπω. ε. 220.

Ἐπέταξε, imperabat, imperf.
act. ut ἐπετίλλει, imperf.
pass. Th. τέλλω, inusitatum
verbum. §. 995.

Ἐπετέρπετο, imperf. verbi ἐπι-
τέρπομαι, delector. Th. τέρ-
πω, f. ψω. delecta. §. 158.

Ἐπέφαντο, apparebant, 3. pl.
plusq. perf. poët. pro πεφα-
σμένοι ὕσαν, a φαίνομαι, ar-
pareo. f. 2. φανήσομαι, praet.
pass. πέφαμμαι, & Att. πέ-
φασμαι, a. 2. ἐφάνην. α. 166.

Ἐπέφνη, occidit, imperf. a πέ-
φνω, idem quod φένω, occido
p. m. πέφορα. ε. 148. α. 57.

Ἐπέφραδε, a. 2. ind. act. ἐπι-
φράζω, induco, indico, f. σω.
p. κα. a. 2. ἐφραδον. p. m. πέ-
φραδα. Th. φράζω, dico,
memoro. §. 74. 162.

Ἐπεφράσασατο, excogitabit, a. i.
m. Poët. pro ἐπιφράσασατο.
Th. φράζω, dico. §. 160.

Ἐπέφυκον, enata erant, imperf.
verbi πεφύκω, idem quod
φύω, nascor. f. σω. a. 2. ἐ-
φυ-

φω. α. 76. §. 673.

Ἐπίχεν, *abstinere*, præf. inf.

Th. ἔχω, f. ἔξω. α. 134.

Ἐπίω, gen. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, dico. α. 401.

Ἐπήγαγε, *adduxit*. Attice pro ἐπήγε, præf. m. vel a. 2. act.

Th. ἄγω, *duco*, f. ξω, α. 240.

Ἐπιστανός, ὅ, ὁ, *annus*. Th. ἔ-
τος, εος, τὸ, *annus*. α. 31. 515.

Ἐπήε, *aderat*, imperf. ab ἐμί, *sum*, α. 114. 598. §. 799.

Ἐπὶ, *postquam*, ex ἐπὶ, & ἡ, *pro* ἂν, & hoc pro ἐάν. α. 289.

Ἐπῆνται, *laudantur*. aor. 1. *poëtica* pro ἐπήντην, ab αἰ-
νῶ. Th. αἰνέω, *laus*, §. 664.

Ἐπηνύθη, *completa erat*. a. 1. *pass.* ind. ab ἐπαύω, *expe-*
dio. Th. αὐύω, *item*, αὐύτω *perficio*. α. 311.

Ἐπὶ, *amabilis*. Th. ἐράω, *ἀσώ, ἀσώ*. α. 63. §. 67.

Ἐπηρεφύας, *coopertis*, ab ἐπηρε-
φής, *teclus*, & hoc ab ἐρέφω, *ψω, tege*. §. 598.

Ἐπὶ, *præposit.* regit gen. dat. & acc. α. 250. α. 76. 306.

Ἐπιβήμεναι, *conscendere*, a. 2. *inf.* Æol. pro ἐπιβήναι. Ἐπι-
βησέμεν Ion. pro ἐπιβήσεν, f. 1. *inf.*

Ἐπιβάντες, ἐπιβάν-
σα, aor. 2. part. ab ἐπιβάν-
ω, *conscendo*, f. βήσομαι. p. βέβηκα, aor. 2. ἔβην. α. 46. §. 306.

Ἐπιδείλα, *adv. post meridiem*, α δείλη, ἡ, *tempus pomeri-*
dianum, q. a δέω & ἔλη, *quum*

folis splendor deficere inci-
pit. Malo ἐπὶ δείλα, *circa*

potmeridianum tempus. α. 808. 819.

Ἐπιδέρεται, *inspicit*, præf. ind. Th. δέρεω, *video*, f. 2. δρεαῶ, α. 2. ἔδρακον. α. 266.

Ἐπιδάσω, *dabo*, f. 1. verbi δίδω-
μι, α. 2. ἔδων, ωε, ω. α. 394.

Ἐπιείκελ, *similis*. Th. ἐκω, ξω, *similis sum*. α. 182. §. 207.

Ἐπιθεῖς, *imponens*, a. 2. part. act. Th. τίθημι, *pono*, a. 2. ἔθην. α. 695.

Ἐπιθήκη, ἡ, ἡ, *accessio, addi-*
tio. Th. τίθημι, *pono*. α. 378.

Ἐπίθοντο, *obtemperarunt*, 3. pl. a. 2. med. a πέθομαι, *assen-*
tior. a. 2. m. ἐπιθόμην. p. m. πέποιθα. præf. pass. πέπεισ-

μαι, f. 1. pass. πεπείσσομαι. α. 69. §. 474.

Ἐπὶ - - θόρε, a. 2. act. a θορέω, *salio*. α. 311.

Ἐπιθρεύοντα, *insiliens*, pr. part. f. g. Th. θρέω, *salio*. α. 438.

Ἐπίκληση, acc. ab ἐπὶ κλησι, *cognominatio*, ab ἐπὶ & κα-
λίω, f. ἦσω, *voca*. §. 207.

Ἐπίκληπ, *furax*. Th. κλέ-
πτω, ψω, *furor*, p. m. κέκλε-
παι. α. 67. 68.

Ἐπίκροτος, *auxiliaris*, ab ἐπὶ κ-
ρο, ὅ, ὁ, *auxiliator*. §. 815.

Ἐπικρατίοντα, pl. num. part. præf. ab ἐπικρατία, *prava-*
lee. Th. κρατέω, *roburo*. α. 508.

Ἐπικρατίας, *Poët.* pro ἐπικρα-
τίας, *adv. valide*. Th. κρατέω, α. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514.

Ἐπικυρτάνοντες, *attollentes*, *Poëtice*, dualis num. part. præf. ab ἐπικυρτέω, ὅ, ὁ, *in-*

α. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

α. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

α. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

α. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881.

κυρτο. Th. κυρτός, ὅ, ὁ, κυρ-
βης. α. 134.

Ἐπιλήθω, *obliscere*, Ionic.
pro ἐπιλήθω, præf. imperat.
verbi ἐπιλήθωμαι, *obliscor*.
Th. λήθω, f. σω, *lateo*, α. 2.
ἐλαθον, p. m. λέληθα. ε. 273.
§. 102.

Ἐπιμάρτυροι. testes. Th. μάρ-
τυρ, ὅ, ὁ καὶ ἡ, *testis*. α. 20.

Ἐπιμεδίσας, *arridens*, α. 1. part.
aët. Th. μεδάω, f. ἦτα, *rideo*
loniter. §. 347.

Ἐπιμετρέω, *mutuo dabo*, f. 1.
ab ἐπιμετρέω, in mensura
addo. Th. μέτρον, τὸ με-
sur. α. ε. 395.

Ἐπιμηθεύς, nomen viri. α. 85.

Ἐπιμίσγεται, *commiscetur*, præf.
ind. α. μίσγω, pro μίγνυμι,
misceo, f. ξω. §. 802.

Ἐτιμωμιή, *vituperabilis*, ἡ.
Th. μῶμη, α, ὁ, dedecus.
ε. 13.

Ἐπίπτα, *accedentem*, α. 2. aët.
part. ab ἐπιμι, *accedo*. Th.
ἐμι. eo. ε. 673. α. 333. 425.

Ἐπίρκεον, *perjurium*. Th. ὄρ-
κω, α, ὁ, *jurjurandum*. ε. 280.
802. §. 232.

Ἐπ' αἶγ' χυ, *prorsus*, adv. πᾶν-
χυ, pro πᾶν, *valde*. ε. 262.

Ἐπειθεύμεν, *obtemperans*,
præf. part. α. παύδομαι. Vide
ἔπειθοιτο. α. 369.

Ἐπιπλομένοις, gen. Ion. πολ-
πente, ἐπιπλόμεν, pro ἐ-
πιπλομέν. Th. πέλομαι,
ἡντι. α. 87. §. 493.

Ἰμπλον, *implebant*, 3. pl. α. 2.
ωι, α. ππλάω, pro πμ-

πλάω, vel πίμπλημι, *impleo*,
α. 2. ἐπιπλον, sicut α. τιμάω,
ἐτίμων. Th. πλείος, α, ὁ, *ple-*
nus. α. 291.

Ἐπιπνέουσι, *inspirant*, præf. ind.
Th. πνέω, f. πνώσω, *spiro*.
§. 872.

Ἐπιρροδοί, ex ἐπὶ, & ῥόδος, α, ὁ,
undarum fremitus, ἐπίρρο-
δοί, α, ὁ, ἡ, *auxiliator*, *uti-*
lis. ε. 558.

Ἐπισμυγερή, *acummosa*, ἡ. Th.
σμύχω, βαστο, f. ξω. α. 264.

Ἐπισπορίην, *iteratam sationem*,
Th. σπώρω, f. σρώ, *fero*. ε.
444.

Ἐπισαμένως, *scienter*, adverb.
ab ἐπισαμα, *scio*, ex ἐπὶ &
ἴσθμι *scio*. α. 107. §. 87.

Ἐπισολάδην, Adv. *ornate*, *suc-*
cincte. Th. σέλω, *mitto*, item
ορπο, f. σελῶ, p. ἐσαλκα, α. 1.
ἐσειλα, p. m. ἐσολα. α. 287.

Ἐπιστρέφεται, *convertitur*,
præf. ind. α. στρέφω, *verto*, f.
ψω, p. ἐστρέφα, α. 2. ἐστρέφον.
§. 753.

Ἐπίχες, præf. aët. imperat. *cobi-*
be, *inhibe*, ab ἴχω, pro ἔχω,
inhibeo. α. 446. hinc ἐπίχες-
τοι, in dual. α. 350.

Ἐπιτέλλεται, *exoritur*, præf.
ind. hinc ἐπιτελλομένων,
Æol. pro ἐπιτελλομένων, part.
præf. gen. plur. f. g. Th.
τέλλω, *verbum inusitatum*.
ε. 381. 565.

Ἐπιφρονα, accus. sing. ab ἐπί-
φρων, ὁ, ἡ, *prudens*. Th. φρην.
§. 112. ἐπιφροσύνησι, dat. pl.
Ion. pro ἐπιφροσύναις, ab
ἐπι-

ἐπιφροσύνη, prudentia. 9.
122. 661. 896.

Ἐπιχθόνιοι, in terris versantes.
idem quod ἐπίγειοι, οἱ ἐπὶ τῇ
χθονὶ ὄντες. ἐπιχθονίοισι, stat.
pl. Ion. ex ἐπὶ & χθονί, οἶος,
ἡ, terra. s. 122. 9. 372.

Ἐπιψάων, præs. part. ab ἐπι-
ψάω, contingo. Th. ψάω,
idem quod ψάω, tango. α.
217.

Ἐπλετο, per synocopen, pro ἐ-
πέλετο, facta est, ἀπέλομαι,
sum. item, ἔπλετο, imperf.
pro ἔπλετο. 9. 425. 836.

Ἐμπλη, Adv. prope, ab ἐμπε-
λάω, arripinquo. Th. πεί-
λας, prope. α. 372.

Ἐποίησεν, a. i. ind. ἐχρῆτο ποιεῖν,
vestigium facere. a ποιέω,
facio. s. 678.

Ἐπομέσθη, 3. sing. a. i. aēt. subj.
poët. pro ἐπομέσθη, μεταβε-
rit, ab ἐπόμενυμι, f. ἐπομέσσω.
Th. ὁμνυμι, iuro, f. ὁμάσσω,
p. ὁμνέω. 9. 793.

Ἐπονται, 3. pl. præs. ἔποντο, se-
quebantur, pro ἔποντο abje-
cto augmento, imperf. Ion.
ab ἔπω, sequor. s. 403. α. 277.

Ἐποπτεύειν, inspicere. Th. ὀπτο-
μαί, video, p. m. ὀπα, a. i.
ὀφθῆναι. s. 765.

Ἐπόμεν, a. i. ind. ἐννuit, ex
ἐπὶ, & ὀρέω, f. ὀρώ, impetisse.
por. Th. ὀρώ, concito, f. ὀρῶ
vel ὀρώ. α. 442. 452.

Ἐπῶ, εῶ, τὸ, verbum. Them.
ἔπω, dico. s. 451. α. 330.

Ἐποτάτο, volabat, 3. sing. im-
perf. med. ἀποτάομαι, volo,

ἀποτή, ἡ, ἡ, volatus. Th.
πέτομαι, vel πετάομαι, volo.
α. 222.

Ἐπότενεν, instigare, præs. inf.
aēt. Th. ὀτενῶ, f. ὀνῶ, inci-
to. p. γκα. s. 595.

Ἐπρετε, a. i. ind. pro ἔπρησι, ἀ-
πρήθω, incendio. 9. 856.

Ἐπτά, septem. α. 272.

Ἐπταπόδην septempedalem, acc.
ab ἑπταπόδης, ex ἑπτά, &
πύς, ποδός, pes. s. 442.

Ἐπτάπορον, acc. sing. nomen
fluvii, q. d. habens septem
bias. 9. 341.

Ἐπτάπυλῶ, septem portas ha-
bens, ἀπύλη, ἡ, porta, &
ἑπτά, septem. s. 161. α. 49.

Ἐπτοίηται, evolat. 3. sing. præt.
pass. ἀπτοίω, Poëtice πτοι-
ίω, terrefacio, attonitum
reddo. πτοέομαι, attonitus
sum, item, animo specto at-
tento. quæ significatio huc
quadrat. s. 445.

Ἐπώνυμοι, τὸ, nomen e re im-
positum, ex ἐπὶ, & ὄνομα,
ατῶ, τὸ nomen. 9. 144. 282.

Ἐπῶρεσι, concitabit, 3. sing. a. i.
aēt. ab ἐπῶρεω, concito. Th.
ὀρώ, ὀρῶ, & ὀρώ, concito. α. 69.

Ἐραζῶ, pro ἔραζι. Adv. ad lo-
cum, in terram, humi. Th.
ἔρα, ἔρας, ἡ, terra. α. 174. 268.

Ἐραζει, humi in prosa γαμῶ.
adverb. s. 419. 471.

Ἐρῶσατο, a. i. m. ἀμαβίτ, pro
ἐράσατο, Poëtice. ab ἐράω, ἀ-
μο, f. ἀσω. hinc ἐρατός, ἀμα-
βίλις, iucundus, & ἐρατός, ἀ-
βίον, amabilis. 9. 70. 136. 915.

Ἐρα-

Ἐρατώ, ὅⓈ, ἤ, ἦ, *Erato*, nomen mulieris vel Musæ, ab ἔραω amo, ἔρατῇ, amabilis. §. 78. 147.

Ἐργάζονται, operantur, ἔργαζοιτο, imperf. pro ἔργαζοντα, abj. augmento. ἔργαζεν, pro ἔργαζε, Dorice, præf. imperat. ἔργασαι, a. i. med. opt. ἔργασμαι, p. pass. Th. ἔργον, opus. a. 43. 150. 197. 312.

Ἐργασι, operi, dat. sing. pro ἔργματι, per metathesin, a ἔργω, ὁ ἔργω & per metathesin ἔργω, f. a. i. o. a. 799. §. 813.

ἔργον, opus. ἔργοιο, gen. Ion. pro ἔργω. ἔργ, pro ἔργω. a. 20. 21. 389. §. 1146.

Ἐρδεν, facere, præf. inf. ab ἔρδω, idem quod ἔρζω a. 35. §. 417.

Ἐρεβός, ὅⓈ, τὸ, *Erebus*, est nomen gehennæ. caligo. ἐρεβούσφι, ex orco, ἐρεβός pro ἐρεβός, φιν est paraloge Poëtica. ἐρεβωνή, caliginosa, ab ἔρεβός, ὅⓈ, τὸ, caligo. a. 17. §. 125.

Ἐρεπomisins, diruta, præf. part. pass. ab ἔρειπω, diruo. f. ψω. §. 704.

Ἐρεμῇ, gen. sing. quasi ἐρεβωνῆς, ab ἔρεμῃ, obscura. Th. ἔρεβός, ὅⓈ, τὸ, orcus. a. 444. §. 234.

Ἐρεῦμαι, per syncopen, pro ἔρευνόμαι, vel potius pro ἔρευνάμεναι, a Themate ἔρεῖω, inuestigo. Vide Them. ἔρεῖω, f. ἔω, μέτω, a. 2. ἔρευαν. Alii ἔρεῦμαι. Dorice

pro ἔρεῦμαι, ab ἔρεω, seu ἔρεω, dico. a. 474.

Ἐρεῖω, dico. Th. ἔρεω, dico. a. 200. 284. a. 330.

Ἐρεβύχαι, valde mugientis, Ion. pro ἔρεβύχαι, ab ἔρεβύχαι, u, ὁ, valde mugiens, ex ἔρε, quod in compositione valet valde, & βρύχω, ἔω, strideo, frender. §. 832.

Ἐριδύπαι, gen. Ion. ab ἔριδύπαι, u, ὁ, Poët. pro ἔριδύπαι, valde sonans. Th. δῦ, πῶ, u, ὁ, sonitus. §. 41.

Ἐρίζε, certabat, imperf. pro ἔριζε, ab ἔριζω, certo. Th. ἔρις, lis. a. 5. §. 534.

Ἐριθνής, ὅⓈ, ὁ, ἦ, Ion. pro ἔριθνής, valde virescens, ex ἔρι, intensiva particula, & θάνα, viro. §. 30.

Ἐριθός, ἦ, ancilla, famula, ab ἔριθός, ὅⓈ, τὸ, lana. hinc ἔριθός, u, ὁ, ancilla, quæ lenificium exerceat. a. 600.

Ἐριτυπαί, valde sonantem, ex ἔρι valde (quæ est particula in compositione tantum usitata, intendens significationem) & ex τυπαί, u, ὁ, sonus pulsu factus, per prothesin τῇ παπῶ, a τυπαί, u, ὁ. Th. τυπῶ, pulso, verbero. §. 456. 930.

Ἐρευδής, ὅⓈ, valde gloriosus. Th. κῦδός, ὅⓈ, τὸ, gloria. §. 988.

Ἐρεῦμαι, valde mugientem, a μυαί, mugio, boui proprium. a. 788.

Ἐρεμῆς, ὅⓈ, Furia, peccatorum

rum ułtrix in acc. pl. *ἐπει-
ώνας, ἐπειούς*. s. 801. §. 185.
Ἐπει', cecidit, a. 2. Ionice Th.
ἐπειπα, evertō, f. *ψω*, item,
cado. a. 423.
Ἐπει, idē, ἦ, *lis*. accus. τῇ *ἐπι-
δα*, & *ἐπι*. s. 28. a. 148.
Ἐπιδαντες, antecedentes, a. 1.
 part. ab *ἐπιζω*, f. *ισω*. *conten-
do*, certo. Th. *ἐπι*, idē, ἦ,
lis. e. 437.
Ἐπιδανς, idē, ὁ καὶ ἦ, *valde po-
sens*, ab *ἐπι*, particula in
 compositione tantum usi-
 tata, intendens & augens
 significationem eorum qui-
 buscum componitur: &
δέν, eos, τὸ, *robur*, *vis*.
 Th. *δένω*, *valeo*, *possum*, s.
 414. §. 4.
Ἐπισμαράγαια, gen. Ion. *valde*
tonantis. Th. *σμαραγέω, ἦσω*,
magnos strepitus edo. §. 815.
Ἐρίφω, gen. pl. ab. *ἐρίφω*, s.
 ὁ, *balus*, q. *ἐρερίφωμεν*,
 quod vere nasci soleat. s.
 541.
Ἐρμῆ, dat. sing. ab *Ἐρμῆς*, s.
 ὁ, *Mercurius* ab *ἔρμω* dico,
nuntio. *Ἐρμείας*, a. c. Ion pro
Ἐρμίας. ab *ἔρμιας*. Dicitur
 etiam *Ἐρμίας*. Poet. pro *Ἐρ-
μῆς* s. 68 §. 444.
Ἐρξαι, f. i. ab *ἔρδω* Th. *ῥέζω*, f.
ῥέξω, & per metathesin *ἔρ-
ξω*. hinc *ἔρξας*, a. i. part. s.
 325. 708.
Ἐρίστια, f. g. masc. *ἔρσας*, *τι-
τ*, *amabilis*. *ἔρως*, *eros*,
 ὁ, in malam partem accipi-
 tur; *ἔρ* vero in bonam.

Th. *ἔρδω*, amo. §. 120. 245.
Ἐρ, s. ὁ, *Amor*. Th. *ἔρδω*, a-
 mo. §. 120. 201.
Ἐρρηξ, perrupit, a. i. act. a *ῥήσ-
ω*, vel *ῥήγνυμι*, *frango*, f. *ξω*,
 a. 2. *ῥήγνον*, p. m. *ῥήγνα*.
 a. 140. 415.
Ἐρρίγοι, *formidanti*, prael.
 part. act ab *ῥρῖγω*. *formido*,
 quod est ab *ῥρῖγαι*, prael.
 med. verbi *ῥιγέω*. Th. *ῥιγος*,
 idē, τὸ, *rigor*, *frigus* s. a. 228.
Ἐρρίψ, a. i. ind. verb. *ῥίπτω* ab-
 jicio, f. *ψω*. p. *ῥίψα*, a. i.
ῥρῖψα, a. i. part. *ῥίψας*, a. 2.
ῥρῖπον, p. m. *ῥρῖται*. §. 181.
Ἐρρώοντο, *ruebant*, 3. pl. plusq.
 Poëtice pro *ῥρῶοντο*, a *ῥών-
νυμι*, *robōro*, f. *ῥώσω*, a *ῥώω*,
 hujus passivum *ῥώομαι*, *ro-
boror*, item *fluō*, *ῖνω*, in im-
 perf. *ῥρῶοντο*, *festinabant*,
ruebant. a. 230.
Ἐρῦδειν, dat. singul. nomen
 proprium loci, ab *Ἐρῦδεία*,
 ας, ἦ. §. 290. 983.
Ἐρύοι, *abducit*. prael. act. opt.
 ab *ἔρύω*, *inhibeo*, f. *ἔρύω*.
 s. 18.
Ἐρύομαι, a. i. act. infini. ponitur
 pro imperativo, *ἔρυσθαι* pro
ἔρυσθαι, & *ἔρυσθαι*. pro *ἔρυσθαι*,
 ab *ἔρύομαι*, quod idem est
 cum *ῥύομαι*, *libera*. hinc *ἔρυ-
μα*, τὸ, *munimentum*,
 ab *ἔρύομαι*, *custodio*. s. 534.
 622. §. 304.
Ἐρυσσάματα, *currum trahen-
tes*, pro *ἔρυσσάματα*, per
 metaplasmum, ut ait Eu-
 stathius, in *Ἰλιάδ.* x. ex *ἔ-
ρυν*

εύω, εἴρω, traho, & ἄρμα,
τῶ, τὸν, curius. a. 369.

Ἐρυσάμενθ, extractus, poë-
tice, pro ἐρυσάμενθ, a. 1.
part. pred. ab εἴρω, f. ἴσω,
traho. a. 457.

Ἐρχεται, præf. ind. ἔρχομαι,
venio, f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἡλ-
θον, p. m. ἡλυθα. s. 417. a.
430. §. 91.

Ἐς, poëtice, pro εἰς, in εἰς φάθ,
in lucem. §. 626.

Ἐσάν, 3. pers. pl. imperf. per sy-
tolen poët. pro ἦσαν, ab εἰ-
μι, sum. a. 161. 245. §. 586.

Ἐσθεν, præf. inf. ab ἔσθω, com-
edo, & hinc ἔσθιω, idem. s.
276. §. 773.

Ἐσθλός, ἡ, ὁ, bonus, a, um. dat.
pl. lon. εἰσθλοῖσιν. s. 119. 212.

Ἐσίδῃ, inspexeris, poëtice pro
εἰσίδῃ 3. sing. a. 2. act. subj.
ab εἰτείδω, intueor. Th. εἶδω,
video, f. εἴσομαι, aor. 2. εἶδον,
& ἴδον. a. 608. §. 82.

Ἐσκάτθεται, condidit, pro εἰσ-
κατίθεται a. 2. m. 3. pers. sing.
verbi εἰσκατατίθηναι. Them.
τίθηναι, pono. a. 2. m. εἰθέμην,
σο, το. §. 890.

Ἐσκε, poëtice pro ἦ, erat, ab
εἰμι, sum. s. 150.

Ἐσκέδασ', dispersit, pro ἐσκέ-
δασε, a. 1. ind. a Th. σκεδάω,
vel σκεδάινυμι, dissipō, f. σκω.
s. 95.

Ἐσκομίσαι, importare, a. 1. inf.
act. ἀκομίζω, porto. Th. κα-
μίσω. curio. s. 604.

Ἐσμαράγησεν, striduit, a. 1. act.
ἀσμαραγίζω, fragoreto edo.

& ἔσμαραγίζειν, imperfect.
ἀσμαραγίζω. Them. σμαρα-
γίζω §. 679. 693.

Ἑσπερίδες, Hesperides, ab ἑσπε-
ρῶ, ὡς, ὁ, vesper. Hesperides,
h. e. Tzetze interprete, ve-
spertinae horæ, quibus curæ
sunt poma, h. e. quo tempore
stellas in cælo videmus, tan-
quam poma. §. 215. 275.

Ἑσπετο, Poët. pro ἔσπετο, se-
quebatur. imperf. pass. ab ἑ-
σπομαι, sequor. Poët. pro
ἔπομαι. ἑσπετε, pro ἔπετε
præf. imperat. verb. ἔπω, se-
quor. §. 114. 201.

Ἑσπμήνη, a. 1. m. part. f. g. ἡ-
ρα ἑσπμήνη, aëre involuta.
pro ἑσπμήνη τὸ σίγμα. Poët.
duplicatur. ab ἑνυμι, f. ἑσώ,
induo, Th. ἑώ, induo. s. 124.
221. 534.

Ἑσεται, erit, & ἑσέται, pro
ἔσεται, f. 1. ex εἰμι, sum. s.
182. 501. ἑσείας, eris, pro ἔσῃ
s. 308.

Ἑσόμεναι, & ἑσόμενοις, fut. 1.
part. verbi εἰμι, sum. s. 56.
§. 32.

Ἑσυμένως, certatim, cum im-
petu, adverb. pro σσσυμένως,
per metathesin. Th. σείω,
σείω. poët. σύν, concutio. a.
540. §. 181.

Ἑσυντ', perf. pass. pro ἑσυνται,
irruit pro σσυνται, per me-
tathesin. α σσύνω, f. σείσω, f.
σείσυνα, præf. pass. σείσυν-
μαι, ubi abjecto σ & facta
metathesi est ἑσυνμαι. Th.
σείω, f. σείσω, concutio. a. 458.

Ἑται,

Ἐταῖ, erit, per syncopen pro
ἔσεται, f. i. verbi εἰμί, *sum*.
α. 34. 191. 476.

Ἐτάλατ', *fuccinētas habebant*,
pro ἑτάλαται, 3. pl. präterit.
pass. Ion. pro ἑταλμένοι εἰ-
σι. Th. σέλλω οἶνον: σέλλομαι,
vestibus orno. f. 2. εαλῶ, p.
ἑταλμαι. α. i. ἑταλα. præt.
pass. ἑταλμαι, p. m. ἑτολα.
α. 288.

Ἐταότ', pro ἑταότε, *stantes*,
part. act. dualis num. ab ἑση-
μι, *sto* f. ἑήσω, præt. ἑτακα
in part. præt. ἑτακώς, & per
syncopen τῆς, ἑταώς, ὅτ',
pro quo ἑταώς. 9. 519. item
ἑταώς, ὡτ'. α. 61. 747.

Ἐτασαν, *stabant*, 3. pl. imperf.
act. ab ἑσημι *sto*. α. 196.

Ἐταῖσι, *stant*. pl. præt. act. ab
ἑσημι. quod poëtis idem est
quod ἑσημι, *sto*. 9. 796.

Ἐσεφάνωται, *cinctum est*, præt.
perf. pass. ἑσεφάνωμαι, *σαι*,
ται hinc in pl. perf. ἑσεφά-
νωτο, a σεφανόω. Th. σεφω,
corono. α. 204. 9. 382.

Ἐση, *stecit*, α. 2. ab ἑσημι. f. ἑή-
σω, p. ἑσηκα. α. 361. 9. 745.

Ἐσῆρικται, *firmatae sunt*, 3. sing.
præt. hinc ἑσῆρατο, in pl.
perf. α. σῆρίζω, f. ξω, *statuo*.
α. 218. 9. 779.

Ἐσίη, dat. Ion. pro ἑσίω, ab ἑ-
σίω, α. σῆ, *fons* it. *Vesta*, quæ
vox hinc orta est. Dicitur
& Ion. ἑσίη. α. 731. 9. 454.

Ἐσι, ἐσί, ἐσιν, *est, licet*. ab εἰμί,
sum. α. 36. ἑς'. 9. 720.

Ἐσφαράγιζον, *sonum exēta-*

bant, imperf. verbi σφαρα-
γίζω. Th. σφάραγ', α, ὅ,
sonus. 9. 706.

Ἐχατιῇ, *extrema*, dat. ab ἑχα-
τιά, *extremitas rei ali- u-*
jus. Th. ἑχατος, α, ὅ, *ulti-*
mus. 9. 275.

Ἐχοι, *obtinuerint*, α. 2. ab ἑχω.
habeo, f. ξω. 9. 113.

Ἐσω, *esto*, 3. sing. præt. imperat.
ab εἰμί, *sum*. α. 368.

Ἐταῖρ', *amicus*, acc. ἑταῖρον,
& ἑταρον, Poëtice, α. 181. 705.
714.

Ἐτανύθη, *extentum est*, α. 1.
pass. α. τανύω. f. σω. p. κα. Th.
τείω, *tendo*. 9. 127.

Ἐτια, acc. ἑτης, pro ἑτι', gen.
sing. ab ἑτ', *apud*. α. 129.
171. 694. 9. 803.

Ἐτεκ', pro ἑτεκε. *reperit*, α. 2.
act. verb. τέκω, *pario*, f. τέξα-
μαι, α. 1. pass. ἐτέχθη, p. m.
τίτοκα. 9. 60. 211. 287. 295.

Ἐτελέσθη, 3. person. α. 1. pass. α.
τελέω, *ad finem perduco*. f.
έσω. Th. τέλ', ε', *finis*.
9. 59.

Ἐτεροζήλως, *inique*, adverb.
ab ἑτερόζηλ', qui alio ze-
lo ducitur, ab ἑτερ', *alius*,
diversus, & ζήλ', α, ὅ, *emu-*
latio. 9. 544.

Ἐτερ', ἑτέρω, *alter, alius*. ἑτέ-
ρηφι, pro ἑτέρη, *nominat*. f.
g. φι per paragogen addi-
tur. α. 187. 214. ἑτέρη γι. 9.
752.

Ἐτέρωθεν, *ex altera parte*,
adverb. ab ἑτερ'. α. 184.
281. 9. 676.

Ἐτί-

Ἐτίτυκτο, *factus erat*, 3. singul. plusq. perf. Poëticae pro ἑτίτυκτο. α. τύνχω. f. ξω, *fabricor*, α. 208.

Ἐτήκετο, *liqueſcebat*, imperf. verbi τέκω, & Dor. τάκω, f. ξω, *liquefacio*, p. med. τέτηκα. 9. 861.

Ἐτήτυμα, *vera*, pro ἑτυμα, per poëticam epentheseſin ſyllabη τε. Th. ετυμ, *verus*, ε. 10.

Ἐτίκει, *genuit*, imperf. verb. τίκω, pario. f. τέξομαι, α. 2. ἑτίχθην. α. 2. ſub. τέκω. α. 1. paſſ. ἑτίχθην. p. m. τέτοκα. 9. 45. &c.

Ἐτι, *ad hoc*, α. 156. α. 176. 9. 418.

Ἐτιμάσσετο, *concutiebatur*, imperf. α. τιμάσσω, *quatio*, f. ξω. 9. 680.

Ἐτισε, *coluit*, α. 1. ind. α. τίνω. *bonoro*, α. 10.

Ἐτιταίνετο, *extendebatur*, imperf. α. τιταίνω, quod α. τείνω, *tendo*, f. νῶ, p. τέτακα. α. 229.

Ἐτλη, *ſuſtinuiſſet*, 3. ſing. α. 2. α. τλήμι, *tolero*, f. τλήσω, p. τέτλημα, α. 2. ἑτλην. Th. ταλάω, ἄσω, *ſuffero*, hinc per ſyncopen τλάω & τλήμι. α. 73.

Ἐτραπ', *everſit*, α. 2. act. α. τρέπω, *verto*, α. 2. ἑτραπον, f. ψω, p. φω, p. m. τέτροπα. α. 456. 9. 58.

Ἐτράπιον, imperf. *uſas calabant*, a novo verbo τραπέω, formatum a ſut. 2. τρεπῶ, verb. τρέπω, *verto*, α. 301.

Ἐρεψε, *nutrivi*, imperf. act.

ἑρέφει, pro ἑρέφειτο, imperf. paſſ. α. τρέφω, f. θρέψω, α. 10. p. τέτρεφα. α. 2. ἑτραφον, p. m. τέτροφα. ε. 130. 9. 107.

Ἐτρύγαι, *bindemiabant*, 3. pl. imperf. pro ἑτρύγαον, α. τρυγάω. Th. τρύγη, ης, ἡ, *tritium*, *bindemia*, α. 292.

Ἐτύμοισιν, *veris*, dat. pl. Ion. ab ἑτυμ, & ὁ, καὶ ἡ, *verus*. Vide paulo ante ἑτήτυμα 9. 27.

Ἐτόχθην, *fuit*, α. 1. pro ἑτιύχθην, Poët. Th. τύνχω. f. ξω, *ſum*, *ſio*, p. paſſ. τέτυγμα. α. 366.

Ἐτώσια, *inania*, accuſ. pl. ab ἑτώσι, hoc ab ἑτός. Adv. *frustra*. Th. ὀμί. ε. 438.

Ἐτωσιοεργός, *qui in caſſum laborat*, ab ἑτώσιον, *inane*, & ἔργον, *opus*, α. 409.

Ἐύ, *belle*, adverb. ab εὖς, *bonus*, α. 107. α. 355. 9. 73.

Εὐαγόρη, *nomen mul.* 9. 257.

Εὐαεί, dat. ſing. ab εὐαίς, εἶ, ὁ, ἡ, *qui bene a ventis perflatur*. Th. ἄω, vel ἄημι, *ſpiro*, ε. 597.

Εὐάρι, *nomen mul.* 9. 259.

Εὐβοία, *eſt nomen loci, ſeu inſulae maris Aegæi, ex εὖ, bene, & βόω, paſco*, α. 649.

Εὐδαίμων, *beatus*, hinc εὐδαιμονία, *felicitas*. Th. δαίμων, εἰ, καὶ ἡ, *Deus*, ε. 824.

Εὐδμήτων, gen. pl. ab εὐδμητ, *bene adificatus*. Them. δέμω, f. δέμω, præt. δέδμηκα. α. 242.

Εὐδωγή, *nomen mul.* 9. 244. 560.

Εὐει,

Εὐει, *torret.* præs. ind. idem
quod φλογίζει, ab εὔω, vel
εὔω, πτο, f. σω. ε. 703.

Εὐειδής, εἰ, ὁ, ἡ, *speciosus*, ex
εὔ, & εἶδ, ε, τὸ, *forma*.

Th. εἶδω, *video*. 9. 250. 354.

Εὐεργής, *fabrefactum*, n. g. ab
εὐεργής, *bene fabricatus*. Th.
εργον, *opus*. ε. 627.

Εὐεργεσιῶν, *Æol.* pro εὐεργεσι-
ῶν, ab εὐεργεσία, ας, ὅ, *bene-
ficientia*. Th. εργον, *opus*. 9.
503.

Εὐεργής, εἰ, ὁ καὶ ἡ, *bene sepius*,
ab εἰρ, *septum*. Th. εἰργω
includo. ε. 730.

Εὐηνος, *nomen fluvii*. 9. 345.

Εὐθετίσας, αἰτ, ὁ, α. 1. part.
qui rite disposuit, ab εὐθετί-
ζω, *concinne dispono*. Th.
τίθημι, *pono*. f. θήσω. 9. 541.

Εὐθυμοσύνη, *conciiana rerum
dispositio*, quæ cadit in in-
dustrios, ab εὐθύμων, οἰ, *con-
cinnus*. Th. τίθημι, *pono*.
ε. 469.

Εὐηλάτρεα, *placatrix*, a η-
λάω, ἡσω. *mulceo*. ε. 462.

Εὐηλ, *tranquillus*, ex εὔ &
ἡλ, *mitis, pacificus*. ε. 669.

Εὐκομίσασθαι, *bene recondere*. a
1. med. infin. Th. κομίσω, un-
de κομίζω. ε. 598.

Εὐκόσμως, *adv. concinne, recte*.
Th. κόσμ, ε, ὁ, *ordo*. ε. 626.

Εὐκραί, gen. ab εὐκραής, εἰ, ὁ, ἡ, *temperatus*. Th. κερ-
νυμι, *misceo*, f. αἶσω. vel εὐ-
κραής, per syncopen pro εὐ-
κρατής. ε. 592.

Εὐκρατή, *nomen mul.* 9. 243.

Εὐκρινέες, pl. num. sunt *sentē
etesi*, q. d. puri, non confu-
si, ubi nullæ sunt nebulæ ab
εὐκρινής, *purus, liquidus*,
κρίνω, *discerno*. ε. 668.

Εὐκτίμενοι, *bene extructum*,
perf. part. pro εὐ ἐκτισμένοι,
ακτίζω, f. ἴσω *condo*. α. 81.

Εὐλιμένη, *nomen mul. bonus
portus*. 9. 246.

Εὐμμελής, ε, ὁ, *Ion.* pro εὐμελ-
ας, ε, ὁ, *fraxini peritus*. Th.
μελία, ας, ἡ, *fraxinus*. α. 368.

Εὐνάζη, *cubitum ier. s.* præs. sub.
pass. ab εὐνάζω, *sopio*, f. αἶσω.
Th. εὐνή, ἡς, ἡ, *cubile*. ε. 337.

Εὐνέκη, *nomen mul. bene liti-
gans*. 9. 247.

Εὐνή, ἡς, ἡ, *cubile*. α. 40.

Εὐνηθεῖσα, *concupiens*, a. 1.
part. pass. f. g. ab εὐνάω, f. ἡ-
σω, *sopio*. Th. εὐνή, ἡς, ἡ, *cu-
bile*, εὐνή, εὐνή. ε. 327. α. 6.

Εὐνομίη, *nomen mul. legiti-
mata*. 9. 902.

Εὐξη, *oraberis*, 2. sing. a. 1. med.
subj. εὐξομαι, η, ηται, ab εὐ-
χομαι, *precor*. f. εὐξομαι, p.
εὐγμαι. ε. 736.

Εὐξοον, *benefasam, politam, do-
latam*, idem quod εὐξισ. Th.
ξέω, *polio*, f. ἴσω. α. 352.

Εὐορκ, qui iusjurandum re-
ligiose colit. Th. ὅρκ, ε, ὁ,
juramentum. ε. 188. 283.

Εὐορμ, *tutus*. ab ὄρμ, ε, ὁ,
statio nautica. α. 207.

Εὐοχέων, *convivans*, præs. part.
ab εὐοχέω, ab ὀχέω, ᾤ, *porto*.
Th. ὄχ, *carrus*. Alii le-
gendum esse contendunt

εὐοχρόνι, *latus & victu abundans*, ut sit ab ὀχρῶ, id est, τροφῇ, interposito θ. Vide ἰπὶ ὀχθέρῳ, ὦ, *indignor.* s. 475.
 Εὐπειλον, Th. πέπλον, s. ὁ, *perplum*, vestis muliebris. θ. 273.
 Εὐπλεκέων, gen. pl. ab εὐπλεκῆς, ἑ, ὁ, ἡ, *bene junctus*. Th. πλέκω, ξω, *plecto, necto.* α. 306. 370.
 Εὐποίητα, *fabrefacta*, nom. pl. n. g. ab εὐ & ποιέω, *facio.* α. 64.
 Εὐπόμπη, nomen mul. ἡ μετὰ μεγάλης φαντασίας. θ. 261.
 Εὐπυργος, *bene turrita*, a πύργος, s. ὁ, *turris*, ein Burg. α. 270.
 Εὐρεῖ, *invenit*, 3. sing. a. 1. aet. ab εὐρίσκω, *invenio*, f. εὐρήσω, p. εὐρηκα. α. 2. εὐρον, inde in subj. εὐρη, ης, η. s. 349. 58.
 Εὐρρεΐτης, s. ex εὐ & ρέω, *fluo*, f. ρεύσω, p. κα. θ. 343.
 Εὐρυάλη, nomen proprium mul. θ. 276.
 Εὐρυβίης, Ionice pro εὐρυβίας, s. ὁ, *cujus vis se late extendit*. Hinc Εὐρυβίη, nomen proprium mul. Εὐρυβίη. Ex εὐρύς, ἑ, ὁ, *latus*, & βία, ας, ἡ, *vis*. θ. 239. 375. 931.
 Εὐρυμέτωπος, s. ὁ, *latam frontem habens* a μέτωπον, s. τὸ, *frons*. Th. ὀπτομαι, *video.* α. 82. 191.
 Εὐρυνόμη, nomen mul. θ. 358. 907.
 Εὐρυοδείης, gen. Ion. *spatiosa* ex εὐρύς, εἶα, *latus*, & ὁδός, *vis*. εὐρυόδοι, ὁ, ἡ, & in f. g.

etiam εὐρυοδεία, Ion. vero εὐρυοδείη. s. 195. α. 464. θ. 119.
 Εὐρυόπα, *late sonans*, vocat. cas. ab εὐρυόπης, s. ὁ. Them. ὄψ, ὁπός, ἡ, *box & εὐρύ*, *late*. Poëtica vocativus ponitur pro nominativo. Item accentus nominativi manet in vocativo. Alii scribunt εὐρυόπα. s. 227. 237. 279.
 Εὐρύοπα, accusat. casus ab εὐρύωψ, ὀπ, *latum habens oculum*, ab ὄψ. Th. ὀπτομαι, *video.* θ. 514. 884.
 Εὐρύς, *latus*, εὐρεῖη, Ionice pro εὐρεῖα, εὐρύ. θ. 45. 480.
 Εὐρυοθέα, acc. pro Εὐρυοθέης Poëtica, ab Εὐρυοθέης, ἑ, ὁ, nomen viri, *cujus robur longe lateque patet.* α. 91.
 Εὐρύςτριος, qui habet latum pectus, a εἶπον, s. τὸ, *pectus*, & εὐρύς, εἶα, ὁ, *latus*, α, *ut.* θ. 117.
 Εὐρυτίων, nomen viri. Εὐρυτίωνα, acc. θ. 293.
 Εὐρώεντα, *amplum*, ab εὐρώεις, *squalidus*, ab εὐρώς, ὠτ, ὁ, *caries, mutor.* s. 152. θ. 731. 739.
 Εὐρώπη, nomen prop. θ. 357.
 Εὐς. ἑ, ὁ, *bonus.* s. 50. α. 26.
 Εὐςέφανος, *bene coronatus*, ex εὐ & εἶφω, *corono*, f. ψω. s. 298. α. 80. θ. 978.
 Εὐσφυρς, ὁ καὶ ἡ, cui est elegans pedum forma, a σφύρα, ας, ἡ, *mallens*, hinc σφυρὲν, ἢ τὸ, *malloolus*, item pes, qui habet pulchros talos. α. 16. 254.

Εὐσώτερον, bene fabre facti. **Ε-**
pichei. ἀπὸ τῆς, currus. α. 273.
ὁ καὶ ἡ εὐσώτερον, vel εὐ-
σώτερον, bene instructus σά-
τερον. σάτερον τὸ ἐστὶν lignum
orbiculare rotæ radios in se
continens. Th. σάω, quatio,
agito.

Εὐτ', pro εὐτε sequente αἰ, εὐτ'
αἰ, postquam, adv. temporis.
ε. 179 428. 596.

Εὐτέρπη, nomen mul. & Musæ.
ab εὖ bene, & τέρεω, delecto.
9. 77.

Εὐτρεπής, bene perforatus poet.
εὐτρεπής, accipitur & pro
εὐετρεπής, lato ore lians.
Th. τιτρεάω, perforo, terebro,
f. τρέω. 9. 863.

Εὐτροχάλας, dat. ab εὐτρόχαλος,
bene currens, æquabilis, pla-
nus, a τροχάλος, citus, ve-
lox. Th. τρέχω, curreo, f. τρέ-
ξω. p. διδραμῆα, α. 2. ἑδρα-
μον. p. m. δίδρομα. ε. 597.
804.

Εὐτροχός, agilis. ab εὖ & τρέ-
χω, curreo. α. 463.

Εὐτυκτός, bene fabricatus. Th.
τεύχω, fabricor. α. 136.

Εὐφρόν, οἶος. hilaris. Th. φρήν,
mētis, mens. ε. 773.

Εὐφρόναι, ποῖες, a nomin. ἡ εὐ-
φρόνη, ποῖα, παρὰ τὸ εὐφραί-
νεσθαι, oblectari. Th. φρήν,
mens. ε. 558.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, lætitia. Them.
φρήν, mens. 9. 909.

Εὐχάη, acc. pl. ab εὐχή, ἥς, ἡ,
precatio. hinc & εὐχός, οἶος,
τὸ, bonor. Th. εὐχομαι, f. εὐχέ-

μαι, p. εὐχμαι. 9. 419. 628.

Εὐχομαι, precor, εὐχέσθαι, præf.
inf. hinc εὐχάω, Ion. pro
εὐχάων, ab εὐχάη, idem
quod εὐχή, precatio. Th.
εὐχομαι, precor. α. 68. 9. 463.
Εὐάνυμος, ε, clara, quæ bene
audiebat. Th. εἰονα, ατῶ,
nomen. 9. 409.

Εὐωχέω, convivans, lætus,
præf. part. ab εὐωχέω. Th.
εὐωχία, ἡ, convivium. ε. 475.

Εφ', pro ἐφ', præposit. in, super.
ε. 161. α. 408. 458.

Ἐφατ', pro ἔφατο, dixit, 3. sing.
a. 2. med. ad formam ἑτάμην,
ἑτατο, ἑτατο. ε. 59. 210. α. 368.

Ἐφανον, ostendebant, imperf. a
φαίνω, f. φαῖν, p. ἑφαγκα, a.
2. ἑφατον, a. 1. ἑφηνα, f. 2. pass.
φανήσομαι. 9. 689.

Ἐφασαν, dixerunt pro ἔφησαν,
Dorice, 3. pl. a. 2. verbi φη-
μι. Vide ἔφατ'. 9. 29.

Ἐφισέμην, infidens, præf.
part. ab ἑζομαι, sedeo, f. 2. ἑ-
δύμαι. ε. 581.

Ἐφέπυσσι, incolunt, 3. person.
plur. ab ἑπώ, ἑπομαι, sequor
hinc ἑφέπυκα, præf. part. 9.
366.

Ἐφερον, ες, ε, ferebam. Th. φέ-
ρω, f. εἶσα, a. 1. ἡτυνα. ε. 117.
α. 342.

Ἐφέστασαν, instabant, 3. pl. im-
perf. act. ab ἑφέστημι pro ἑ-
φίστημι, insto, urgeo. f. ἑπί-
στησα, p. ἑφέστηκα, a. 2. ἑπί-
στην. α. 258.

Ἐφετμῆς, genit. ab ἑφετμή,
præceptum, ab ἑφίημι, im-

- mitto*. Th. *ἔω*, *mitto*. ε. 299.
Ἐφάρμοσι, *adaptabit*, a. 1. ind.
 ab *ἐφαρμόζω*. Th. *ἄρω*, *apto*.
 ε. 76.
Ἐφίσταν, *immittebant*, 3. pl.
 imperf. ab *ἵημι*. Them. *ἔω*,
mitto. α. 307.
Ἐφίμιτος, ε, ὁ, *amabilis*, ab *ἱ-*
μερος, *desiderium*. Th. *ἱμεί-*
ρω, *desidero*. α. 15. 9. 152.
Ἐφώρας, *ferebas*, imperf. a *φο-*
ρέω, *fero*. Th. *φέρω*. Diffe-
 runt proprie, *φέρω*, *fero*, &
φορέω, *gesto*. ε. 38.
Ἐφώραν, *ferebant*, imperf. Do-
 rice pro *ἐφώραν*, a *φορέω*.
 Th. *φέρω*. α. 293.
Ἐφορμήσασθαι, *aggredi*, a. 2. m.
 inf. ab *ὀρμάω*, *impetu feror*.
 hinc *ἐφορμήσθαι*, a. 1. inf.
 Th. *ὀρμή*, *impetus*. α. 127.
Ἐφράσαθ', *cogitavit*. a. 1. m.
 ind. *ἐφρασάτην*, 3. dual. a. 1.
 act. a *φράζω*, *eloquor*, *cogi-*
to, *consulio*, f. σω. ε. 85. 9. 892.
Ἐχ', *contine*, pro *ἔχε*, prael. im-
 perat. ab *ἔχω*, *teneo*, *babeo*.
 f. *ἔξω*. α. 95. 159.
Ἐχάραστον, *infrendebant*. 3. pl.
 imperf. a *χαράσσω*, *ἔω*, *sculpo*.
 α. 2. 5.
Ἐχίσκε, pro *εἶχε*, imperf. Poë-
 ticum ab *ἔχω*. 9. 533.
Ἐχέτλη, ης, ἡ, *stiba*, παρὰ τὸ
ἔχεισθαι, quia manu tenetur.
 ε. 465.
Ἐχέφρονες, pl. ab *ἐχέφρων*, υς,
 ὁ, *cordatus*. Th. *φρῆν*, *mens*,
 & *ἔχω*, *babeo*. 9. 88.
Ἐχθαίρη, *oderit*, prael. sub. ab
ἐχθαίρω. Th. *ἔχθες*, *ios*, τὸ,

- odium*. ε. 298.
Ἐχθρὸς, *hostis*, ab *ἔχθες*, *ios*,
 τὸ, *odium*. ε. 340. 9. 766.
Ἐχιδνα, *vipera*, in masc. *ἔχιδ-*
nos, & *Ἐχιδνα* nomen mul.
 9. 297. 304.
Ἐχέλωσε, *ad iram commovit*,
 a. 1. ind. act. a *χολέω*. Th.
χολή, *bilis*. ε. 568.
Ἐχω, *babeo*, *possum*, *habito*.
 imperf. *ἔχων*, & Ion. vel Poë-
 tice *ἔχον*, f. *ἔξω* & *χέσω*, p.
ἔχηναι, a. 2. *ἔχον*. a. 2. sub. *χῶ*.
 prael. inf. *ἔχεν*, & Ion. *ἔχέ-*
μεν. ε. 146. 205. 455. 9. 75.
Ἐω, *suo*. dat. ab *ἑὸς*, ἡ, ὁ, *suus*,
 a, um. α. 385. 9. 464.
Ἐὼν pro *ἂν*, *ens*. Ionica pros-
 thesis, ab *εἰμι*, *sum*. ε. 512.
 α. 73.
Ἐωσφόρον, *luciferum*, ab *ἔως*,
 ω, ἡ, 4. simpl. *aurora*, & *φέ-*
ρω, *affero*. *phosphorus* hinc
 dicitur. Th. est, ἡὼς, ὄος, ἤος,
 ἡ, *aurora*, q. d. *aurea aura*.
 9. 381.

Ζ.

- Ζαθέοιο**, gen. Poëtice pro
ζαθέου, a *ζάθιος*, *valde di-*
vinus, *admirandus*. Ζα particu-
 lula in compositione in-
 tendit significationem. Th.
θεὸς, *deus*. 9. 6. 23. 192. 253.
Ζαμένιος, a. 1. Ion. *vires inten-*
dit. a *ζαμένειν*, quod est a
ζαμηνὸς, *ios*, *vehemens*. &
 hoc ex Ζα, & μένος, *ios*, τὸ,
robur. 9. 928.
Ζείδωρος, *fertilis*, pro *ζίδω-*
ρος, *ubertim proferens ad*
vitam sustentandam, ex
 ζῆν

Ζη, quod ex Ζῆν, & δῆρον,
mimus. s. 117. 171.

Ζευξω, ὁ, η, nomen proprium
mul. q. d. conjugans, a ζεύ-
γνυμι, iungo. s. 352.

Ζεύς, Jupiter, gen. Διός, Διί,
Δία, vocat. Ζεῦ. Dicitur &
Ζην, Ζηνος, Ζηι, Ζῆνα, &
Dor. Ζαν, Ζανός, &c. s. 8. 47.
s. 47.

Ζεφύραι, Gen. Poët. pro ζεφύ-
ρου, ζέφυρο, ex ζέω, caleo, &
φέρω, fero. Est ventus hu-
midus & calidus, qui facit
ut plantæ germinant. s. 379.
870.

Ζηλαί, 3. sing. præf. a ζηλόω, a-
mulor. Them. Ζηλαί, livor,
invidia. s. 23.

Ζηνός, genit. a Ζην. Vide Ζεύς,
Jupiter. s. 86. 243. 251.

Ζητεύης, φερας, præf. sub. Poë-
tice pro Ζητέω dicitur Ζη-
τεύω. s. 398.

Ζόφω, ω, ὁ, caligo, inde ζοφε-
ροίω, gen. Ion. a ζοφερός, ὁ,
ὁ, caliginosus. s. 227. s. 814.

Ζυγός, iugum, in plurali nume-
ro, ζυγά. Them. ζευγύνω, f.
ζεύξω, iungo. s. 579. 813.

Ζῶε, βίβεται, 3. sing. imperf. a
ζάω. Poëtice pro ζάω, ζῶ.
ζώσκειν, imperf. Poët. pro
εζών. s. 90. s. 606.

Ζῶη, vivat. (differt a ζῶῃ vi-
τα.) 3. sing. præf. subj. Vide
in Ζῶα. s. 302.

Ζώνησι, dat. pl. pro ζώναις, Io-
nic. ἰῶτα in fine est para-
goge Ionica. a ζάω, η, zo-
ω. Them. ζαινύω, f. ζώ-

ω, cingo. s. 233.

Ζωός, ζῶη, ζῶον, βίβω, a, ωπ.
ζῶῃσι pro ζῶαίς, Ion. dat.
pl. Th. ζάω, vivo. s. 157.
194. 244.

Ζῶσι, a. 1. Ion. cinxit, pro ε-
ζῶσι, a ζώνυμι, cingo. ζώ-
σαντο, cinxerunt se, 3. pl. a. 1.
med. pro εζώσαντο. s. 72.
343. s. 573.

H.

H Art. præpos. ut ὁ, ἡ, τὸ.
hic, hæc, hoc. s. 13. 14.
210. &c.

H art. postp. ut ὅς, ἣ, ὅ, qui,
quæ, quod. s. 277. s. 4. s.
262.

H, cui, quatenus. s. 136. s. 85.
s. 430.

H, sequente μὴν, profecto, ta-
men, adverb. s. 103.

H, erat, 3. imperf. ab. εἰμι, sum.
s. 11. 201.

H, dixit, ὅ ἢ pro φῆ, φῆ pro
εφῆ, duplex aphæresis. a, 2.
ind. a φημί, dico.

H aut. s. 173. s. 6. 35.

H, η, pubes. ab Hebr. Ebb.
viror. quod flos est in arbo-
re revirescente, id pubes in
homine est, & H, Dea pu-
bertatis. s. 131. s. 17. 930.

H, η, annos pubertatis atti-
gisset, 3. sing. a. 1. Eol. opt. ab
εἰβάω, ὦ, & Poëtice, εἰβάω.
Th. η, η, η, pubes. s. 131.

H, η, 3. sing. præf. act. opt.
Attice, communiter, η, εἰβάω-
μι, ὦμι, Attice, η, εἰβάω, η,
η, ab η, εἰβάω, f. εἰβάω, pubesco.
s. 696.

T 3

Ηγά-

ἡγάγετο, *duxit*, 3. sing. a. 2. med (pro ἡγετο, est ἡγάγετο per Atticam reduplicationem) ἡγάγετ', pro ἡγάγετο, *duxit*. verb. ἄγω, *duco*, f. ἄξω, p. ἤξα, a. 1. ἤξα, a. 2. ἡγον, & Att. ἡγαγον. §. 266. 901.
ἡγάθεν, *divina*, ἡγάθας q. d. ἄγαθ' ἰσθός. Th. θῆος, *Deus*. §. 499.
ἡγε, a. 2. act. ind. *abduxit*. Attice, ἡγαγε, ab ἄγω, f. ἄξω. §. 994.
ἡγισμονίῳ, præs. ind. *præso*, *sum dux*. Th. ἡγίσομαι, f. ἡγίσομαι, *duco*. §. 387.
ἡγείσονται, *congregabantur*, 3. pl. imperf. pass. indic. ab ἡγείσομαι, Poëtice pro ἡγείρομαι, *congregor*. hinc imp. ἡγείρεται. a. 475 Th. ἡγείρω, *congrego*, f. ἡγείρω, p. ἡγείρω. a. 184. 473. 475.
ἡγῆτ', 3. sing. præs. med. subj. pro ἡγῆται, *præveniat* (pro προηγῆτο) si precibus te antevertat. præt. pass. ἡγῆμαι. a. 710.
ἡγνοίῃς, *ignorabitis*, a. 1. act. ab ἡγνοῖω, Poëtice ἡγνοίω ex α, & ἰός, ἡγνός, *mens*. §. 551.
ἡγορε, pro ἡγορετο, *ducebant*, 3. sing. imperf. mod. ab ἄγω. Vide ἡγάγετο. a. 274.
ἡδὲ, & a. 22. cum. ἡδ', pro ἡδέ. a. 316. 381.
ἡδέϊα, f. g. ab ἡδύς, *suaves*; neut. ἡδύ. Comp. ἡδίων, Superl. ἡδίστος. §. 40.
ἡδῶ, adverb. *nuper*, *tum*. a. 37. a. 172. At ἡδῶ nobis. pro ἡδέ.

ἡδύπειμα, *suaviloqua*, ab ἡδύς, *suave*, & ἔπω, *dico*. §. 965.
ἡε, aut, pro ἡ. a. 207. a. 345.
ἡέλιος, *sol*, Poëtice, pro ἡλιος, Hebr. *El*, *splendor*. Græc. ἥλιος, German. *Hell*. ἡελίοιο, Ion. pro ἡελίῳ. a. 154. 524.
ἡε, erat, scil. *licitum*, pro ἡε, ἡς, ἡ, Poëtice, ἡα, ἡας, ἡε, ab εἰμι, *sum*. a. 15. 22.
ἡερί, dat. pro αἰερί, *aëre*, *caligine*, in mascul. genere *aër*, sed in f. g. *caligo*. Th. αἰερί, αἰερός, ὁ, *aër*. a. 124. §. 9.
ἡερεϊδῆι, *obscurus*, ab ἡερεϊδῆς, εἰός, ὁ καὶ ἡ, *obscurus*, ab ἡερί, ἡερός, pro αἰερί, apud Poëtas, pro *caligine* & *tenebris*, & εἶδος, *forma*. Th. εἶδω, *video*. §. 352.
ἡερόεις, *tenebrosus*, ἡερόειτος, ab ἡερί, pro αἰερί, αἰερός, ὁ, *aër*. §. 119. 294. 807.
ἡετα, *mares*, acc. pl. ut & ἡετα, *domicilia*, ἡεταί, *habitaculis*. a. 166. 523. §. 66.
ἡεῖος, *patruus*. ἡεῖ, vocat. pro ἡεῖς, a. θῆος, *patruus*. Th. θεός, *Deus*. a. 103.
ἡεος, eos, τὸ, *mores*, ἐπίκλοπον ἡεος, *furaces mores*. a. 67.
ἡελοι, *volebant*, imperf. ab εἶδω, *volo*, εἶδω, idem f. εἰλήσω. p. τε εἰλήσω. a. 135.
ἡεόνη, nomen mul. §. 255.
ἡεον, *incedebant*, 3. pl. plusq. ab ἡεν. Alii volunt esse 3. pl. imperf. pro ἴσαν, quia ἡ initio aliquando abundat. Sunt qui volunt esse 3. person. pl. aor. 1. inusit. εἶσαν.

σαν, & Poëtica, ἦσαν, Th. ἔ-
μι, eo. α. 170.
ἦκε, immissit, 3. sing. a. 1. act.
ab ἦμι, misit. α. 343. §. 669.
ἦλασα, percussit, a. 1. act. ab ἦ-
λαύνω, f. ἥλασσω, a. 1. ἥλασ',
prou ἥλασε, vulnereabit, p. ἥ-
λακα. α. 363. 419. §. 291.
Ἠλεκτρη, nomen mul. §. 166.
Ἠλεκτρύνη, nomen mul. α.
86.
Ἠλεκτρύων, nomen viri. α. 3.
82.
Ἠλεκτρῶ, ἢ ἦ, & ἤλεκτρον, ἢ
τὸ, electrum, a λέκτρον, le-
ctus. Th. λέγομαι, cubo. α.
142.
Ἠλήλαιντο, 3. pl. imperf. pass.
ab ἄλημι, enno, vagor. Atti-
ca reduplicatione, pro ἦ-
λαιντο. Th. ἁλάομαι, ὤμαι,
vagor. Alii volunt esse pl.
perf. pass. per Atticam re-
duplicationem ab ἑλαύνω,
f. ἄσσω, in pl. perf. ἑληλάμην,
σα, τα, & cum augmento
temporali in pl. ἡλήλαιντο,
discurrebant. α. 143.
Ἠλθεν, venit, a. 2. Vide ἤλυθεν,
ε. 633. α. 81. §. 404.
Ἠλιβάτοιο, gen. Ion. ab ἡλίβα-
τῶ, τα, ὅ, ἦ, tam altus lo-
cus, ut Soli uni sit pervius,
ab ἡλιῶ, sol. Æol. ἡλιῶ, &
βαίνω, eo. §. 422. 483.
Ἠλιον, peccabit, a. 2. act. ab
ἁλιτεύω, vel ἁλείτω, ἡλιτον,
εε, α. α. 80.
Ἠλυθάμην, venimus, præt. med.
ab ἔρχομαι. Vide ἤλυθεν. §.
660.

Ἠλυθεν, venit, a. 2. & per syn-
coren ἤλθεν, ab ἔρχομαι, ve-
nio, f. ἑλύσομαι, p. τι. ἤλυ-
θα, a. 2. τι. ἑλθόμεν. α. 2. 435.
Ἠμαθίων, ὠνῶ, nomen regis.
§. 985.
Ἠμαθόεντῶ, ἀρενός, genit. ab
ἡμαθόεις, Ion. pro ἁμαθόεις
εντῶ. Idem quod ψαμαθώ-
δης, arenosus. Th. ψάμμος,
ἢ, ἦ, arena. α. 360.
Ἠμαρ, dies. gen. ἡματῶ, ἡμα-
τι. hinc ἡμάτιῶ, diuturnus.
Th. ἡμέρα, αε, ἦ, dies. ε. 174.
417. 776. §. 597.
Ἠμελλε, imperf. augmentum
Atticum, sic ἡβελήθην, pro
ἑβελήθην, a μέλλω, futurus
sum, f. μελήσομαι. §. 478.
888.
Ἠμεν, Ἔ, sequente plerumque,
ἡδὲ, Ἔ. ε. 337.
Ἠμενον, part. præf. ab ἡμαι, se-
deo. ε. 478. 499.
Ἠμέρη, Ionice pro ἡμέρα, dies.
ε. 102. 820. 823.
Ἠμερόκοιτῶ, ἢ, qui tota die
dormit, epitheton furis,
ab ἡμέρα, dies, & κοίτη, ἡς,
ἦ, lectus. ε. 603.
Ἠμέτερον, ποστῦμ, ἡμετέρω, ἡ-
μετέροισι, dat. pl. Ionic. Th.
ἐγώ, ego. ε. 296. α. 367.
Ἠμησε, a. 1. ind. act. ab ἁμάω,
meto, f. ἥσω, p. ἡμηκα. hic
per timesin, pro ἀπήμησα. §.
181.
Ἠμίθει, semidei, ab ἡμιοις,
εῶ, dimidius, & θεός, Deus.
ε. 159.
Ἠμίωνων, genit. pl. ἡμίοιςισι,
dat.

Ἡριεν, *contendit*, a. 1. act. ab ἱρίζω, *rixor*. f. ἱένω. Th. ἱρίς, ἰδω, ἡ, *contentio*. §. 918.

Ἡριπι, a. 2. ind. *cecidit*. Them. ἱρίπω, f. ψω, *everto*. α. 421.

Ἡρπασιν, *rapiuit*, a. 1. ind. ab ἡρπάζω, *rapiō*, f. σω, & Dor. ξω, p. ἡρπακα a. 2. pass. ἡρπάγην. p. m. ἡρπαγα. §. 914.

Ἡρυον, *hauriebant*, imperf. ab αῖρυν, f. ὕσω-301.

Ἡρχε, *ducebat*, imperf. ab ἄρχω, f. ξω. α. 26.

Ἡρώς, ω, ὁ heros. α. 37.

Ἡς, *sua*, gen. ab ὅς, ἡ, ὅν, *suus*, α. m. ἡς παρὰ μητρὸς, *a sua matre*. α. 18. 40.

Ἡσαν, *erant* 3. pl. imperf. ab εἶμι, *sum*. ε. 111. α. 20.

Ἡτην, pro ἦται, per pleonasmum τῶ σ. est 2. dual. imperf. ab εἶμι, *sum*. α. 50.

Ἡθα, *fuiſti*, 2. sing. imperf. ab εἶμι 3a est paragoge Æolica. α. 119.

Ἡθιον, imperf. *edebant*. ἡθιον, *comedebat*, ab ἰθίω, *eda*, f. ἰένω, p. ἡθικα. Th. ἰθω, *edo*. ε. 146.

Ἡέδορ, nomen autoris ex ἡείς, *ius*, ἡ, *delectatio*, & ὁδός, *via*, q. d. via delectationis. Facetus comes est in via pro vehiculo. §. 22.

Ἡς, pro αἷς, *quibus*, Ionice, ab ἡ, *quæ*. §. 904.

Ἡσιν, *ſuis*, pro αἷς, ab ὅς, ἡ, ὅν, *ſuus*. ε. 47.

Ἡσιν, *ſint*. 3. sing. præs. subj. pro ἡ. σιν est paragoge Poëtica, ab εἶμι *sum*; ſic Home-

rus ἰθάλησιν, pro ἰθάλη, ἰλί-
ad. α. 408.

Ἡσπάζοτο, 3. plur. imperf. ab ἀσπάζομαι, f. σομαι, *amplector*. α. 84.

Ἡσoron, Attice, ἦτρον, minus, ab ἦσαν, εν, *minor*. a positi-
γο μικρός, *parvus*, caret su-
perl. §. 426.

Ἡσρ, Poëtice pro ἦτο, *sedebat*, 3. sing. imperf. ab ἦμαι, *se-
deo*. α. 214.

Ἡσυχοι, *quieti*, ab ἦσυχος *quie-
tus*. ε. 119. §. 763.

Ἡτε, *baecque*, ἡ, est articul. præ-
pos. accentum habet ob seq.
dict. encliticam τε. ſic & ἦτ.
ε. 20. 316.

Ἡτι, *here*, *certe*, adv. α. 79.

Ἡτις, *quæ*, ὅς, ὅ, τι. Vide ἦτις. α. 404. 698.

Ἡτοι, *ſibe*, *ſeu*. Th. ἡ, aut. ε. 165.
α. 413. §. 1004.

Ἡτορ, το, cor. ε. 358. α. 429.

Ἡύκομω, *pulchricoma*, genit. ἡύκομω, & εὐκόμω, Poëtice ἡύκομοιο, ex εὐ & κόμη, *ης*, ἡ, *coma*. ε. 164. §. 615.

Ἡύν, accus. ab ἡύς, *bonus*. Th. εὐς, ε, ὁ, *bonus*. §. 817.

Ἡύξειτο, 3. sing. imperf. pass. ab αὐξομαι, pro αὐξάιομαι, *au-
geo*, perf. αὐξομαι, a. 1. pass. ἡύξῃθην. f. i. med. αὐξήσομαι.
Th. αἰξω, *augeo*. §. 493.

Ἡφαισ, υ, ὁ, *Vulcanus*, ſic
dicitur, ab ἄπτω, *accendo*,
& αἰσώω, *deſtruo*, fabrorum
metallicorum Deus. α. 319.
244.

Ἡχῶ, 3. person. præs. act. verb.

ἡχέω, f. ἡκω, *sono*. Th. ἡχ^Θ,
 u, *sonus*. §. 41.

Ἠχέτα, pro ἡχῆτα, *vocativus*,
 ab ἡχῆτης, u, ὁ, *canorus*. Th
 ἡχ^Θ, u, ὁ, *sonus*, unde ἡχη
fragor. s. 580. α. 438.

Ἠχῆς, εντ^Θ, ὁ, *sonorus*, ab ἡ-
 χ^Θ, *sonus*. §. 767.

Ἠχθης, a. i. aθ. ab ἡχθαίρω,
odio prosequor. f. ρω. p. ἡ-
 χθαρεκα. Th. ἡχθ^Θ, εντ^Θ, τὸ,
odium. §. 138.

Ἠχθοντε, 3. pt imperf. ab ἡχθα-
 ρμαι, *succenseo*, f. ἴσονται, vel
 ἡσονται. Th. ἡχθ^Θ, εντ^Θ, τὸ,
pondus. §. 159.

Ἠχῶ, ὁ^Θ, ὤς, ἡ, *sonus recipro-*
cus, *Echo*, ab ἡχ^Θ, *sonus*.
 α. 279. 348.

Ἠώς, ὁ^Θ, ὤς, ἡ, *aurora*, acc.
 ἡός, ἡῶ, ἐπ' ἡῶ, *circa auro-*
ram, & ἡῶθ', *auroramque*,
 pro ἡῶτι, vel ἡῶτι. s. 548.
 §. 18. 371. ἡοι^Θ, *matutinus*.
 s. 546.

Θ.

Θ', pro τα, s. 554. α. 109.

Θαλαμήϊα δῶρα, *ligna tha-*
lamo vel ædibus struendis
apta. Them. θαλαμ^Θ, u, ὁ,
thalamus. s. 809.

Θαλίη, *nomen mul.* (pro Θα-
 λία, ας, ἡ, *Ion.*) a θαλάω, vi-
 reo. §. 249.

Θαλία, *convivia*, θαλήσι, dat.
 pl. *Ion.* Th. θαλλάω, *vireo*.
 s. 119. 229. §. 69.

Θάλασσα, ης, ἡ, *mare*. s. 163.

Θάλαα, *nomen Musæ*, ut Poë-
 τæ *huxerunt*. s. 740. §. 77.

Θαλλεῖς, εἰ, ὧ, *in flore exi-*

stens, a θαλάω, f. λαῶ, *florēt*,
bireo. §. 138. 946. 999.

Θάλασση, *florēt*, præl. ind. a
 θαλάω, f. λαῶ, *bireo*, *florēo*.
 s. 234. θαλασσηται, *florētēta*.
 s. 171.

Θαλφθείς, *caesefactus*, a. i. part.
 pass. a θαλπω f. ψω. §. 864.

Θαμά, *frequentex*, crebro, adv.
 s. 360.

Θάνατ^Θ, u, & θανάτοιο, *Ion.*
mers. Th. θνήσκω, f. θανῶ-
 ρμαι, *morior*. s. 153. 354.

Θανείς, *μονή*, a. 2. inf. θάνοιο,
 a. 2. opt. med. a θνήσκω, *mo-*
rior. f. 2. θανῶμαι, f. i. med.
 θνήξομαι p. τέθνηκα. a. 2. s.
 θάνατ^Θ p. iii. τέθνηκα. s. 173. 176.

Θάπτει, *sepelivit*, imperf. *Ion.*
 verbi θάπτω, *sepelio*, f. ψω
 p. τέταφα, aor. 2. ἐτάφον,
 præt. med. τέθνηκα. α. 472.

Θάρσ^Θ, εντ^Θ, τὸ, *animi præ-*
sentia (fiducia), θάρσ^Θ, *au-*
dacia. Hinc θαρσύνω, a. i.
 part. verb. θαρσύνω, *fiduciam*
habeo. s. 317. §. 168.

Θαρσύνω, f. οἶν, *fiduciam offe-*
ro. θαρσύνω, pro θαρσύνω-
 σα, præl. part. Th. θάρσ^Θ,
 εντ^Θ, τὸ, *fiducia*. α. 26. §. 163.

Θάραξ, *celerius*, comparat.
 pro τάχιον, ex ταχύς, *celer*.
 α. 95.

Θαῦμα, τὸ, *res mira*. θαῦμα ἰ-
 δέσθαι, *mirum visu*. Them.
 θαυμάζω, f. αω. *miror*. α. 140.
 224. §. 834.

Θαύμαντ^Θ, *genit.* a θαύμασι
 εντ^Θ, ὁ, *nomen viri*. §. 237.
 265.

- Θαῖ, ἄ, Dea Θεῶν, gen. Dor. pl. num. & Θεῶν, Eolice. α. 338. β. 41. 103.
- Θεῖ, imperf. pro ἔθει, ferebat, a Θεῶ, εἰργο, f. Θεύσομαι. α. 224.
- Θεῖς, Ionice pro Θεῶς, Deabus. Vide Θεῶ. α. 62.
- Θητός, ὅ, ὁ, cum admiratione spectandus. a Θεῶν, cum admiratione spectro. Th. Θεόμα, spectro, contempler. f. ἄσομαι, Ionice ἡσομαι.
- Θεῖ, πατρὺς, voc. a Θεῶς α. 103.
- Θεῖα, nomen mul. & Θεῖν, divinum, Ionice pro Θεῖαν, a Θεῖος, α, αι, adj. Th. Θεός, Deus. β. 31. 135. 371.
- Θεῖν, 3 pers. præf. sub. ponat. h. e. faciat, more Hebræorum, a Θεῶ, pono, pro quo Ποῖτε Θεῶ, sicut pro πνέω πνέω, vel est aer. 2. Poët. pro Θεῖ, a τίθημι, pono, α. 2. ἔθης α. 554.
- Θεῖναι, α. 2. act. infin. a τίθημι, pono, f. θήσω, α. 2. ἔθης. α. 813.
- Θεῖος, divinus, gen. υ, vel Ion. Θεῖοιο. α. 138.
- Θέλεια, volens, præf. part. f. g. a Θέλω, f. ἤσω. β. 446.
- Θεμέθλοισι, dat. pl. a Θεμέθλον, idem quod Θεμέθλον, fundamentum. β. 816.
- Θέμει, penere, Ion. pro Θεῖναι, α. 2. inf. a τίθημι, pono. α. 61.
- Θέμει, ιος, vel ιδος, ἡ, ιος, acc. Θεμει. Θεμείων gen. pl. pro Θεμείων. Ionismus enim ille non habet locum in Ge-

- nitiv. declin. 5. simplicium, nisi dicamus, Θεμείων esse a Θεμει, ἡς. Θεμείος, ἡ, ὅν, legibus consentaneus. α. 136. β. 235. Est & Θεμει, nomen Deæ. β. 16.
- Θεμισονόη, nomen mul. quæ sapit ex legibus. α. 356.
- Θεμισώ, ὅος, ἡ, nomen mul. β. 261.
- Θεοειδής, forma Deum referens. ex Θεός, & εἶδος, forma. Th. εἶδω, video. β. 350.
- Θεόδοτα, divinitus data, a δίδωμι, do. α. 318.
- Θεός, Deus, gen. Θεῶ & Θεῖο. Ion. α. 415. dat. pl. Ion. Θεοῖσι, Θεοῖσιν. α. 334. α. 28. Θεόφω, adverb. ex Deo. β. 871.
- Θεραπύειν, præf. inf. act. a Θεραπύω, famulor, servio. f. εὐσω. Th. Θεράπων, υἱος, ὁ, minister. ε. 134.
- Θεράπων, υἱος, ὁ, minister, famulus. β. 100.
- Θέρει, Θέρειος, τό, aestas. α. 500. 501.
- Θερμός, ὅ, ὁ, καὶ ἡ, calidus. Th. Θέρω. f. Θερῶ, & Eol. Θέρω, calefacio. β. 696.
- Θεῖδαι, α. 2. med. infin. a τίθημι, pono. α. 23. 450.
- Θεοειδα, divina, per syncopen pro θεοείκελα, Deo similia, ex Θεός, & εἶκος, similis sum. α. 34.
- Θεσπεσία, ἡ, divina, a Θεσπείσιος, ὁ καὶ ἡ, divinus. Th. Θεσπεσιμῶ, ὁ, ἡ, vaticinus. α. 383.
- Θέτις, nomen mul. β. 144.
- Θέτω, fecit, & Θέτ' pro ἔθετο. ab ἔθηναι α. 2. med. verbi τίθη-

- τίθημι, pono. §. 886. 953.
 Θείων, gen. pl. part. Alii θείων, a θείω, curro. At illi a θείω, exhibeo me videndum. α. 146.
 Θήκη, ἡ, nomen urbis Θήβης, &c. α. 49. 105. §. 978.
 Θησαυγνής, ὁ, ex urbe Thebarum oriundus, a γείνομαι, nascor. §. 530.
 Θήγν, acuit. 3. pers. præs. indi. a θήγω, f. ξω, α. α. α. 388.
 Θητών, mirandum. a θηέομαι. Th. θιάομαι, ὤμαι, specto. θηήσονται, suspicient, f. 1. a θηέομαι. s. 480. §. 31.
 Θήκν, a. i. indi. θήκατο, a. i. med. verbi τίθημι, pono. f. θήσω, a. i. εἰθκα. a. 2. εἰθην. α. 465.
 Θήλυς, εἰ, ἡ, vel ἡ, fœmineus. θήλεια, fœmina. §. 667. θη-θυτεράων. gen. Æolic. a θη-λυτέρη, comparat. a Th. θή-λυς, εἰα, fœmineus. α. 4. 395.
 Θησαυρός, ὁ, thesaurus. s. 717.
 Θήρ, εἰς, ὁ, fera, in pl. θήρες, dat. θηρεσὶ. s. 275. 510.
 Θηρευτής, pro θηρευταῖς, dat. pl. Poët. a θηρευτής, venator. θηρευταί, in pl. a θηρεύω, venor Th. θήρ, fera. α. 303. 388.
 Θησα, acc. a θησύνε, nomen vini. α. 182.
 Θῆτ', pro θήτα, accus. sing. servum, a θῆς, θητός, ὁ, servus, θήσα, ης, η, ancilla. s. 600.
 Θῆσκον, moriebantur, pro ἐθίσκον, 3. pl. imperf. verbi θήσκω, morior. Vide in θάσκειν. s. 116.
 Θάτεις, ὅ, ὁ, mortalis, θνήθ, |

- θνήσκω, a θνήσκω, morior s. 88. 103. α. 73.
 Θόη, nomen propr. §. 354.
 Θοίνη, ης, ἡ, epulum. hinc θοί-νάω, epulor. α. 114.
 Θοός, ὅ, ὁ, celer. α. 97.
 Θόρε, defiliit, a. 2. act. a θορέω, vel θόρω, salio. α. 391.
 Θόρον, defilierunt, imperf. pro εἰθρον, a θόρω, salio. α. 370.
 Θοῶς, adv. celeriter. Th. θοός, ὅ, ὁ, celer. α. 418.
 Θρασεῖα, f. gen. a θρασύνε, audax. Them. θάρσος, εἰς, τὸς, fiducia. α. 163.
 Θρασυκάρδιος, audaci præditus corde. a θρασύνε, audax, hoc a θάρσος, εἰς, fiducia, & καρδία, ας, ἡ, cor. α. 448.
 Θρεπτήρια, educationis præmia. Th. τρέφω, f. θρέψω, α. α. s. 186.
 Θρέφθην, a. i. pass. Ion. a τρέφω, α. α. f. ψω, p. φω. a. 2. εἰτρεφον, p. m. τέτρεφα, hinc & θρέψασα, a. i. part. θρέψε, pro ἐθρέψε, a. i. α. 298. 314. 328.
 Θρηίκις, gen. a θρηίκις, Thracius, a θρηίξ, ηκός, Thrac, nom. gentile. s. 551.
 Θρήκη, ης, ἡ, Thracia, nomen regionis. s. 505.
 Θυγάτηρ, ἡ, filia, acc. θυγατέρα, & θυγάτρα Poëtice. vocat. ᾧ θυγάτερ. α. 3. §. 265. 346.
 Θύε, astuabat, imperf. Ion. a θύω, mactō, & impetu feror. §. 848.
 Θύλλα, ης, ἡ, procella. s. 549. α. 345. §. 742.
 Θύομαι, vicinior, dat. pl. Ion. a θύω, |

θύος, εος, τὸ, *victimā*, a θυῶν, *impulor*. ε. 336.

Θυήεις, εντος, *redolens*, ὁ, a Th. θυῶν, f. ὑῶν, *maſto*. θ. 558.

Θυμαλγεία, & θυμαλγέ', accus. a θυμαλγής, *afferens dolorem in animo*, ex θυμός, *animus*, & ἄλγος, εος, *dolor*. θ. 629.

Θυμήνασαι, a. i. part. f. g. pl. *inscensentes*. a θυμάνω *irascor*, f. θυμῶν, a. i. αἶ. εἰδύμηναι, hinc part. a. i. αἶ. θυμῆνας, ασα, αν. Th. θυμός, *ira*. α. 267.

Θυμοβορέν, præs. inf. a θυμοβόρειω, *animum exedo tristitia*, ex θυμός, *animus*, & βορέα, *pabulum*, *esca*. ε. 797.

Θυμολέοντα, acc. sing. a θυμολέων, *leonino animo praeſtans*, ex θυμός, *animus*, & λέων, οἶτος, *leo*. θ. 1007.

Θυμοφθόρον, acc. a θυμοφθόρος, *animum labefactans*, ex θυμός, *animus*, & φθείρω, *corrumpo*. Th. φθείω, *corrumpo*. ε. 715.

Θυμός, ὅ, οἶ, *animus*, *ira*. ε. 379.

Θυοί, *furens*, part. præs. αἶ. g. n. a θυῶν, *maſto*, cum impetu feror. ε. 618. θ. 131.

Θύραζι, adv. *foras*, θυρήφι, *foris*, adv. aut dativus adverbialiter positus. a θύρα, *janua*. ε. 97. 263.

Θύσανοι, οἱ, *villi*, seu *nodi*, quales dependent a crumenis, *ſimbriz*. α. 225.

Θύων, præs. part. a θυῶν, *sacrifico*. ſumitur & θυῶν, pro ὀρῶν,

impetu quodam feror : it. *furo*. hinc μεθύω, q. d. μετὰ τὸ θυῶν. a sacrificiis enim solebant epulāri. θ. 199.

Θῶκοι, acc. a θῶκος, α, *ſedile*, pro θάκος, εος, τὸ, a θαύσσω, *ſedeo*. Th. θῶος, ὅ, οἶ, *celer*. ε. 491. 572.

Θῶμιον pro τὸ ἤμισον, *medium*. ε. 557.

Θῶρηκα, *thoracem*, acc. pro θῶρακα, Ion. a θῶραξ, ακος, ὁ, Ionice mutatur α in η, θῶρεξ, *pectus* : unde θαρήσσω, ἔω, *pectus armis seu lorica munio*, per ſyn. ſpeciei *armis*, θαρήσσομαι *armantur*, præs. ind. α. 24. θ. 431.

Θῶτᾶ, nom. pl. θαῦτᾶ ἔργα, *admiranda opera*, θαύμα, Ionice, idem eſt quod θαῦμα, & hinc θαῦτα, pro θαυμάσια, Ion. Th. θαυμάζω, f. αῶν, *miror*. α. 165.

I.

Ἰάλλον, *ſolitabant*, 3. pl. imperfect. pro præs. enallage temporis, ab ἰάλλω. *mitto*, *ſolo*, f. αλλῶ. θ. 269.

Ἰάνειρα, ας, ἡ, nomen mul. ex ἴα, *ſola*, & ἀνὴρ, quæ ſola animo virum imitatur. θ. 356.

Ἰάνθη, nomen mul. ab ἰαίνω, *calefacio*. item, *exhilare*, *lætitia perfundo*. θ. 349.

Ἰαπειρίοι, gen. Ionic. ab ἱαπερὶς, nomen viri, ab ἰάπτω, *mitto*, it. *maledictis lacello*. ἱαπειριῶν, voc. calus ab ἱαπειριῶν, *ſilius Jappeti*.

pati. e. 54. 9. 528.

ἰασίν, dat. nomen viri ab ἰάω, f. ἰάσω. 9. 979.

ἰαχε, & ἰάχισκε, 3 sing imperf. activ. verb. ἰάχω, vociferor, clamo, hinc in part. ἰάχων, οἰτ, hinc ἰαχά, clamor. a. 232. 441. 9. 69.

ἰδωλός, ὅ, ἡ, nomen urbis. a. 380. 474.

ἰδάλιμ, sudorificus. ab ἰδ, ἰδ, τὸ, sudor, idem quod ἰδρῆς, ὠτ, ὁ. e. 413.

ἰδῆ, a. 2. act. imperat. ab εἶδω, video, f. εἶσομαι, a. 2. εἶδον, & ἰδον, in part. ἰδῶν, ὦτ, & ἰδῶ pro ἰδῶσα. a. 445.

ἰδῆ, idem quod ἡδῆ, Ἔ, atque. a. 19. 9. 19.

ἰδῆ, astu, dat. sing. ab ἰδ, ἰδ, τὸ, sudor. a. 397.

ἰδῆν, a. 2. act. infin. ἰδέσθαι, a. 2. med. infinit. ab εἶδω, video. Vide ἰδῆ. a. 176. 214.

ἰδῆς, gen. ἡ ἰδῆ, Mons Creta, sic dictus, quod ex eo longe lateque licuerit circumspicere. 9. 1010.

ἰδῆς, videris, 2. sing. a. 2. act. subj. ab εἶδω, video. a. 335.

ἰδμεν pro ἴσμεν, & hoc per synopen pro ἴσμεν, scimus, ind. præs. 1. pl. Th. ἴσμεν, scio. imperat. ἴσαθι, & ἰδῆ. 9. 27. 656. Hinc ἰδμεν, peritus & ἰδμοσύνη, peritia, dat. pl. Ion. ἰδμοσύνησιν. 9. 377.

ἰδοντο, 3. pl. a. 2. med. ind. aspexerint, ab εἶδω, video. a. 445. 9. 451.

ἰδρῆς, periti, ab ἰδρῆς quod

est ab ἴσμεν, scio. a. 351.

ἰδρῆς, ε, ὁ, ἡ, provida, sic κατ' ἐξοχήν dicitur formica. Th. ἴσμεν, scio. e. 776.

ἰδρῆς, acc. ab ἰδρῆς, ὠτ, ὁ, sudor, per metonym. effecti labor molestus. Th. est ἰδ, ε, τὸ, sudor. e. 287.

ἰδῆα, ας, ἡ, nomen mul. quasi εἰδῆα, gnara. 9. 352.

ἰδῶν, videns, a. 2. part. ab εἶδω, video. Vide ἰδῆ. e. 9. 21. 699.

ἰέσας, emittentes, part. præs. g. f. pl. num. ab ἵημι, mitto. alii scribunt ἰέσας, idque Æolic. imperf. ἵη, ης, η 3. pl. ἵεσας. f. ἵεσας. p. εἵα, a. 1. ἵεα, a. 2. ἵη, ἡς, ἡ, præt. pass. εἵμαι, a. 1. pass. ἵθην. 9. 10. 43. 65. 838.

ἵεμεν, Ion. pro ἵεμεναι; Att. præs. inf. ab ἵεμαι, ubi Iones αι in fine abjiciunt, accentu in sua sede relicto, ab ἵημι, mitto. e. 594.

ἵεμενοι, cupientes, part. præs. m. ab ἵεμαι, cupio. Verba desiderii regunt Genitivum. ἵετο, cupiebant, imperfect. med. 3. pl. a. 23. 251.

ἵεμαι, ire, ab εἶμι, eo, pro quo etiam dicitur ἵημι, ἄγρ' ἵεμαι, perrexit ire. a. 40. 353.

ἱερός, ὅ, ὁ, sacer, item magnus, immensus, ἱερῆ, Ionic. pro ἱερά, ἱερά, gen. pl. num. intelliguntur sacrificia, ἱεγ', pro ἱερά, ἱεδον ἱεγ', facere sacra, h. e. sacrificare, ἱεράων (pro ἱερῶν, in f. g.) Dorice. e. 334. a. 201. 9. 417. 1014.

ἱερα

Ἰησι, *tranat*, ab ἴημι, *mitto*, spiritu differt ab ἴημι, *eo*, de quo paulo ante. §. 806.

Ἰήσων, dat. sing. nomen viri, ab ἴησαν. §. 1000.

Ἰθεῖα, ab ἰθύς, εἶα, ὃ, idem quod εὐθύς, *rectus*, ἰθεῖσι, dat. pl. Ionic. s. 36. 222. §. 86.

Ἰθί, praef. imperat. *accede*, ab εἶμι, vel ἴημι, *eo*, s. 491.

Ἰθυδικασσι, *justis*, dat. pl. Ion. paragoge, ab ἰθυδικης, κ, ὃ, *cujus* judicia sunt *recta*, ab ἰθύς, ἰθεῖα, ἰθύ, *rectus*, κ, κτ, & δίκη, *jus*. s. 228.

Ἰθύει, *dirigit*, 3. sing. praef. ab ἰθύω, *dirigo*. Th. ἰθύς, εἶ, ὃ, *rectus*. s. 7. 9. 261.

Ἰκαιν, *pervenit*, ab ἰκάνω. Th. ἰκώ, f. ἰξώ, a. 1. ἰξα, *venio*. §. 681. 697.

Ἰκαλ, similis, & ἰκίλ, ab ἰκώ, *similis sum*. s. 302. a. 198.

Ἰκετ, pro ἰκετε, *peruenit*, a. 2. m. ab ἰκίεμαι, *venio*, f. ἰξομαι. §. 285.

Ἰκέττωσι, a. 1. ind. ab ἰκετεύω, *supplico*. Them. ἰκέτης, κ, ὃ, *supplex*. a. 13.

Ἰκέτησι, *supplicibus*, dat. pl. ab ἰκέτης, κ, ὃ, *supplex*. s. 325. a. 85.

Ἰκηαι, *attigeris*, 2. sing. a. 2. med sub. Ionice pro ἰκη. ab ἰκίεμαι, *venio*, f. ἰξομαι, p. ἰγμαι, a. 2. m. ἰκόμη, κ, ετο, & in 3. pl. ἰκοντο, in aot. sub. ἰκαμαι, ηται. s. 466.

Ἰκταρ, Adverb. *celerrime*, ἀπὸ τῷ ἰκίεσθαι. Th. ἰκίεμαι. §. 691.

Ἰκτο, per syncopen pro ἰκετο, *pervenit*, a. 2. med. ἰκίεμαι. Vide in ἰκηαι. §. 481.

Ἰλαδον, *cateruatum*. s. 285.

Ἰλαον, ab ἰλα, *propitius*, Attice ἰλαος s. 338.

Ἰλάσκεσθαι, praef. inf. ab ἰλάσκειν, *placo*. Th. ἰλάω. s. 336.

Ἰμάσας, Poëtice pro ἰμάσας, part. a. 1. aet. a verbo ἰμάζω, *loris cado*. f. ἰμάσω. Th. ἰμάς, αἶντο, ὃ, *lorum*. §. 857.

Ἰμείρω, *desidero*, *cupio*. f. εῷ, hinc ἰμείρος, *desiderium*, & ἰμερόεντας, acc. plur. *desiderabiles*, ab ἰμερόεις, εσσα, σ. Th. ἰμείρω. s. 616. a. 31. §. 359.

Ἰν, pro ἵνα, ut. s. 544. ἵνα. s. 459.

Ἰώ, ὄος, ἦ, *valida*, nomen mul. ab ἰς, ἰνός, ἦ, *robur*, *fibra*. §. 976.

Ἰξι, 3. sing. a. 1. aet. ind. Th. ἰκώ, *venio*. f. ἰξω. a. 1. ἰξανα. a. 32.

Ἰξαι, *pervenies*, 2. sing. fut. 1. med. Ionice pro ἰξῃ, ab ἰκίεμαι, εἶμαι, f. ἰξομαι praet. pass. ἰγμαι, a. 2. med. ἰκόμη, κ, ετο, s. 475.

Ἰουδία, acc. sing. in nom. ἰουδῆς, εἶ, *niger*, ab ἰόν, κ, τὸ, *violā purpurea*, *nigricans*, & εἶδ, εἶ, *forma*, & hoc ab εἶδω, *video*. §. 3. 844.

Ἰέλα, κ, nomen peritissimè aurigæ. *Iolans*, q. d. ἰός, εἶ, λαῖ, *jaculum seu telum populi*. a. 74. 102. §. 317.

ἰόντα, euntem, a. 2. act. part. ab
ἔμι, eo. part. a. 2. act. ἰών, ἰύ-
σα, ἰόν. s. 718. a. 257. §. 773.

Ἰχάμεα, ας, ἡ, sagittis gaudens.
ex ἰός, ὤ, ὅ, telum, & χαίρω,
gaudeo. §. 14. 918.

Ἰππόδαμῳ, equorum domitor,
ex ἵππος, & δαμάω, domo.
a. 346.

Ἰπποδόν, nomen mul. celer in-
star equi, vel valde celer.
Nam ἵππος in compositione
quandoque auget, sic & βῆ,
quod est ex βῆς, ut βῆλιμος.
§. 251.

Ἰππορόν, nomen mul. valde in-
telligens. §. 251.

ἵππος, equus. dat. pl. Ion. ἵπ-
ποισιν. s. 814. a. 341.

Ἰππότα, vocativus casus, ab
ἰππότης, ὤ, ὅ, eques. vocati-
vus pro nominativo poni-
tur Poëtice, & Attice, a.
216.

Ἰπποτρόφος, gen. sing. equorum
altrix, Thraciæ epitheton.
s. 505.

Ἰππηγήνη, equi fons. Nomen
fontis, in Boeotia, non pro-
cul ab Helicone monte. §. 6.

Ἰγῆξ, ἄκος, ὅ, Ionice, pro ἰγῆξ,
ἄκος, ὅ, accipiter. s. 201.

Ἰρίς, ἰδος, ἰρίος, & ἰρίως, ἡ, iris.
in acc. ἰρίν. §. 780.

Ἰς, ἰνός, ἡ, bis. ἰς αἰῆμα, bis venti.
s. 516. §. 332.

Ἰσ, pro ἰσα ab ἰσός, par. s. 350.

Ἰσαν, ibant, 3. pl. imperf. act.
ab ἔμι, eo. imperf. εἰν. a. 2.

Ἰον. pl. perf. med. ἦεν. §. 68.

Ἰσανι, & ἰσανιν. 3. pl. ab ἰση-

μι, scio. s. 40.

Ἰσεν, parem, æqualem, ab ἰσῶ,
par. s. 315. §. 126.

Ἰσον, æquale, scilicet prima in
ἰσῶ est anceps, & proinde
scribitur etiam ἰσῶ, quum
prima corripitur. s. 750.

Ἰσῶσθαι, pro ἰσῶσθαι, præf. med.
infin. æquare, ab ἰσῶν, ὤ,
equo. Th. ἰσῶ, ὤ, ὅ, par. s.
560.

Ἰσοφαρίζε, equiparat. q. d. ἰ-
σον φέρε. s. 428.

Ἰσαμένε, part. præf. pass. ἰσά-
μενῶ, stans, genit. Ion. ἰσα-
μένοιο, ab ἰσαμα. s. 567.

Ἰσας, pro ἰσαο, 2. sing. præf.
pass. imperat. ab ἰσημι, sto.
f. εἴσω, a. 2. ἰσην. a. 449.

Ἰσῆν, Ionice pro ἰσῆν, ab ἰσῆα,
ας, ἡ, Vesta, focus. §. 454.

Ἰσοδοῦν, stibæ, dat. sing. ab ἰσο-
δοῦς, temo, stibæ. ab ἰσός, τε-
λα, quod ab ἰσημι, sto. & βῆς,
bos. s. 433.

Ἰσόν, telam, acc. ab ἰσός, ὤ, ὅ,
tela, & malus navis. Them.
ἰσημι, sto. s. 64. 777.

Ἰσορα, ab ἰσωρ, ορῶ, ὅ, ἡ, gna-
rus, sciens. s. 790.

Ἰσρον, acc. ab ἰσρῶ, nomen
fluv. Germanici, Danubius.
§. 339.

Ἰχάνε, detinet, ab ἰχάνω, idem
quod ἰχω, habeo. Th. ἔχω,
habeo. s. 493.

Ἰχω, εἰς, εἰ, idem quod ἔχω, ha-
beo. ἰχασ, 3. pl. præf. sub.
act. s. 623. §. 687.

Ἰχύν, ὤ, ἡ, robur. dat. ἰχύν,
acc. ἰχύν, fremitum. Hinc
ἰχύν,

ἰχθύω, robustus sum. 9. 146. 823.
ἰσώσαντο, exaequabant. a. 1. m. ab *ἰσώω*, ᾧ, *aquo.* Th. *ἴσος*, u, ὁ, *par.* a. 263.
ἴτοι, abierunt, 3. dual. præs. a-
 ἔτι, ab *ἔμι*, eo, ponitur
 vero præsens pro a. 2. *ἴον*,
 qui 3. dual. format *ἴτην* e-
 nallage temporis. e. 197.
ἴτοι, extremam oram. ab *ἴτος*,
 uos, ἡ, *extremus ambitus*,
circumferentia. a. 314.
ἰφθίμυ, genit. fortis, ab *ἰφθι-*
μος, & hoc ab *ἰφι*, *fortiter*,
 quod est ex *ἰς*, *ἰνός*, ἡ, *vis, ro-*
bur. *ἰφθίμω.* a. 136. 9. 768.
ἰφι, adverb. *fortiter*, ab *ἰς*, *ἰνός*,
 ἡ, *vis, fibra.* e. 539.
ἰφικλείδην, nomen viri. a. 111.
ἰφικλήα, nomen viri, ad for-
mam ἡρακλήα. a nominati-
 vo *ἰφικλέης* contracte *ἰφι-*
κλής, q. d. *valde honoratus*,
gloriosus. a. 54.
ἰχθυάοντες, piscibus inbian-
tes, præs. part. ab *ἰχθυάω* ᾧ,
piscor. Th. *ἰχθύς*, ὅς, ὁ, *pi-*
scis. a. 210.
ἰχθύς, ὅς, ὁ, piscis, ἰχθύς, pro
ἰχθύας, acc. pl. sicuti δρύς
pro δρύας, &c. a. 212.
ἰχίος, ἰος, τὸ, vestigium. e. 678.
ἰῶ, dat. sing. ab ἰός, ὅ, ὁ sagi-
ta, quod est ab ἰῆμι mitto.
 item *arugo*, quæ in metal-
 lo serpit, *venenum* quod
 transmittitur in venas. At
ἴος, ἴα, ἴον, idem quod ἴος,
a, οἱ, solus, a, ut. a. 409.
ἰωνή, ἦς, ἡ, clamor, vocife-

ratio. 9. 682.

ἰωλκόν, acc. ἰωλκόν, ἡ, ἡ, urbs
Thessalie. 9. 997.

ἰωχυοῖο, tumultus, genit. Ion.
 ab *ἰωχός*, ὅ, ὁ, *persecutio*
hostilis, idem quod ἰωνή.
 Th. *διώκω.* f. *ξω, persequor.*
 9. 683.

K.

Κ' pro καὶ ὅ ἢ κ' dixit ὅ. e.
 44. 9. 547.

Κάββαλε, & κάβαλ', prostra-
vit. a. 2. ind. pro *κατέβαλε*,
ακαταβάλλω, dejicio, κάβα-
λετ', a. 2. m. 3. pers. sing.
 Th. *βάλλω*, f. *βαλῶ*, p. *βέβλη-*
κα. a. 2. *έβαλον* p. m. *βέβολα.*
 a. 130. 462. 9. 189.

Καδδύναμιν pro κατὰ δύναμιν,
pro virili, a δύναμις, εως ἡς
potentia. Th. *δύναμαι*, f. ἡ-
σομαι, possum. e. 334.

Καδδ', καδ' δ' βάλε pro κατέβα-
λε δέ, dejicit vero. a. 384.

Κάδμω, u, nomen viri. hinc
καδμείω, καδμείοισι, dat.
pl. & in f. g. καδμείη, & κα-
δμηίς, ἰδω, cadmea. e. 161,
 9. 927.

Καθαπτόμενω, præs. part. a κα-
θάπτω, inuado. Th. *ἄπτο-*
μαι, tango, f. ψομαι. e. 530.

Καθαρώς, pure, adverb. a καθα-
ρός, ὅ, ὁ, purus. Th. *κα-*
θαίρω, purgo. e. 335.

Καθεζόμενος, præs. part. resi-
dens, a κατέζομαι, sedeo. Th.
ἕζομαι, f. ἰθύμαι, sedeo. e.
 257. a. 34.

Καθίζω, 3. pers. præs. ind. se-
det. καθίζω, præs. inf. col-
 loca-

locare. α καθίζω. Th. ἵζω, f. ἵσω, *sedere facio.* ε. 748. 9. 434.

Καὶ, *sed etiam*, τε καὶ quæ duo simul juncta sunt distribu-
tiva, ὁμῶς καὶ, *simul etiam.*
ε. 43. 241.

Καίεν, præl. inf. Vide καίνο·
Καίκοι, *Caicum*, Nom. propr.
9. 343.

Καίνο, *adolent*, pro καίνοσι, καί-
ομένη, *ardens*, præl. part. α
καίω, pro, *accendo*, f. καύσω,
p. κέκαυκα, α. i. pass. ἐκαίνην,
f. i. pass. καυθήσομαι. ε. 335.
9. 557.

Καίσα, α Καίσεως, ἐϞ, ὁ, no-
men proprium regis. α. 179.

Καιρός, ὅ, ὁ, *tempus opportu-
num*, *occasio.* ε. 691.

Καί, pro καὶ ἐκ, ἔ ex. 9. 447.

ΚαίεινϞ, *ille*: ex καὶ & ἐκείνϞ.
ε. 293.

Κακρύπτων, pro κατακρύπτων,
abscondens, præl. part. α
κρύπτω, *abscondo*, f. ψω. p.
φα, α. 2. ἐκρυψον ε. 469.

Κακοδημοσύνη, *ignavia*, ex κα-
κόν, *malum*, & δῆμων, ονϞ,
ὁ, *aceruus rerum simul con-
gestarum.* Th. τίθημι, pono.
ε. 470.

Κακός, *malus*, proprie piger, α
κάζω, *cedo*, κακή, ἡ, pent.
κακοί. κακὸ pro κακά dat. pl.
κακῶσιν. ε. 177. κακόν, pro
κακῶς, *adv.* ε. 325. comp. κα-
κίων, κακίςϞ. ε. 264. 344.
501.

Κακόητι, dat. sing. α κακότης,
ητϞ, ἡ, *improbitas.* α. 4293.

ΚακόχαρτϞ, *alienis malis
gaudens*, ex κακόν, *malum*,
& χαίρω, *gaudeo.* ε. 28. 194.

Κακτάμναι, *occidere*, Doric.
pro κατακτάμναι, & hoc
pro κατακτεῖναι, α. i. inf.
ακτιν, α καλᾶκτημι, pro κατα-
κτεῖναι. Th. κτενω, f. κτενώ,
occido, p. ἔκτακα, α. i. ἔκτα-
νον. α. 453.

Κάλα, *ligna*, α κάλον, ε, τὸ, li-
gnum. ε. 125.

Καλεῖν, *vocare*, *invitare*, α κα-
λέω, *viso*, f. ἔσω, p. κέκληκα,
καλέσκει. 3. pers. imperf.
Ion. pro ἐκάλει, εἰ, καλέωσ',
pro καλέωσι, *vocant.* ε. 340.
9. 187. 207. 234.

Καλιαῖ, *botrea*, καλιά, ᾤς, ἡ,
pidus ex virgulis; καλιῶν
Ion. pro καλιάν. Th. κάλοι,
ε, τὸ, *lignum.* ε. 305.

Καλιγύναικα, acc. α καλιγύ-
ναις, αινϞ, ὁ, ἡ, *pulchris mu-
lieribus abundans*, ex κάλ-
λϞ, εἰς, τὸ *pulchritudo*, &
γυνή, *mulier.* ε. 651.

Καλικομοιο, genit. Ion. καλί-
κομϞ, *pulchricoma*, α καλός,
ἡ, ὁ, *pulcher*, & κόμη, ης, ἡ,
coma. ε. 35. 9. 915.

ΚαλλιπάρηϞ, Æol. seu Bœo-
tice pro καλλιπάρειϞ, *pulo-
chras habens genas*, ex κα-
λός, ἡ, ὁ, *pulcher*, & παρεία
& Æol. παρηά, ᾤς, ἡ, *malas
gena.* 9. 238. 270. 970.

Καλλιρέιδραν, *pulcherrimum*, α
καλός, ἡ, ὁ, *pulcher*, & ῥέω,
fluo. f. ῥέω. p. ευνα. 9. 339.

Καλλιόπη, ης, ἡ, nomen Musa,
εἰς

cujus est elegans eloquium,
facunda, ex κάλλει, εος, τὸ,
pulchritudo, & ὁψ, ὁπός, ἡ,
βοκ. §. 79.

Καλλιερή, nomen mul. §. 288.

Καλλιτρίχας, *pulchricomus,*
καλλιτρίξ, ὁ, ἡ, pulchros cri-
nes habens, ex καλός, ἡ, ὄν,
pulcher, & τρίξ, τριχός, ἡ, τρι-
χus. α. 372.

Καλλιήροον, *limpidam, ex καλός*
pulcher, & ῥόον, fluentum.
Th. ῥέω, f. ῥεύω, fpo. ε. 735.

Καλλισφύρος, *pulchros talos*
habens. ex καλός, & σφύριον,
malleolus. Th. σφύρα, ράς,
ἡ, malleus. §. 384. 516.

Καλός, ἡ, ὄν, *pulcher, bonus.*
Comp. καλλίως, οἶος, ὁ, ἡ, &
κάλλιον, τὸ, Superl. κάλλι-
τος, *optimus, pulcherrimus.*
§. 384.

Καλυπτόμενοι, *concedite, præs.*
part. pass. a καλύπτω, teco.
f. ψω, p. φα, α. 1. ἐκάλυψα,
ας, ε, α. 2. ἐκάλυβον. ε. 139. 196.
α. 134. §. 541.

Καλύπτειν, acc. Ionic. a καλύ-
πτειν, *tegmen capitis mu-*
liebre. Th. καλύπτω, teco. §.
574.

Καλυψών, nomen mul. §. 359.

Κάμαξι, dat. pl. *palis, pedamen-*
tis, a κάμαξ, ακ, ἡ, palus.
α. 298.

Κάματος, ε, ὁ, *labor, hinc κα-*
ματώδης, εος, ὁ, ἡ, laborib-
us. Th. κάμω, μῶ, p. κάμω-
κα, lassescō. ε, 175. 582.

Κάμιν, pto κτὰ μιν, ε. 437.

Καμπυλα καλα, *εὐκτα εὐκτα. α.*

καμπύλα, ε, ὁ. Th. κάμπω,
f. ψω, p. φα. flecto. α. 314.

Κάπ, *quantitas, et si, ex καὶ & αἶν,*
fi. ε. 335. 355.

Καναχή, *crepitatio, sonitus.*
hinc καναχηδᾶ, adverb cum
strepitu. Th. ἡχ, ε, ὁ, so-
nus. α. 160. 164. §. 267.

Κανάχιζε, *imperf. substrepe-*
bat, a καναχίζω & καναχίω,
resono, hinc καναχή, crepi-
tatio, καναχησι, dat. plur.
Ion. Th. ἡχος, ε, ὁ, *lonus. α.*
373.

Καπνός, ε, ὁ, *fumus. ε. 45. 627.*

Κάπρος, ε, ὁ, *aper, item berris,*
quo sensu accipitur. ε. 788.

Κάρυ, τὸ, *indeclinabile, carus,*
per apocopen pro κάρτοι,
α. ε. 532. α. 223. §. 42.

Καρπαλίμης, *cito, tartum, adv.*
q. d. ἀρπαλίμως, ab ἀρπάζω
f. τω, ex τω, τάρια. α. 432. §.
492.

Καρπός, ε, ὁ, *fructus. ε. 170. 235.*

Κάρτι, *robore, pro κέρτει. h.*
ε. κρατερῆς, more Hebræo-
rum, κέρτος, pro κέρτος
ε, τὸ, robur. §. 83. 710.

Κερτιροθύμω, dat. *κερτιρόθυ-*
μων, a κερτιρόθυμος, ε, ὁ,
peritum, qui toleranti ani-
mo est. ex κέρτος, per meta-
thesin literarum pro κέρτος
εος, τὸ, robur, & θυμός, ε, ὁ,
animus. §. 378. 476.

Κερτιροφροντα, *accus. a κερτιρό-*
φρων, οκ, ὁ, ἡ, praefatus,
item magnanimus, a κέρ-
τος, εος, τὸ, robur, & φρήν,
animus.

Κάριτοι, *præstantissimum*, pro
κράτιτοι, ab ἀγκυρός, βοπυς,
κρείων, κράτιτος. §. 981.

Κάρφει, *siccari*. Th. κάρφω, *sicco*,
arefacio. f. ψω. ε. 7. 573.

Καρχαρόδοντα, acc. sing. den-
tibus asperum, a καρχαρος,
asper. Th. χαράσσω, f. ξω,
sculpro, & ὀδὺς, ὀντος, ὅ, *dens*.
ε. 602. 694. α. 303.

Κασίγνητος, υ, ὅ, ex κάσις, εος,
ὅ, υ, *frater*, *soror*, & γείνομαι,
nascor. ε. 182. §. 756.

Κασίτερος, κασιτέροιο, genit.
Ion. ὅ, *stannum*. §. 862.

Κατὰ, cum Genitiv. per. cum
Accus. *ad, secundum*. κατ' ὄ-
ρος, *in monte*, κατὰ οἶκον, *do-*
mi. κατ' ὥρην, *ad tempus*,
idem quod πρὸς καιρὸν. ε.
100. 615.

Καταβρεῖθασι, *onusa sunt*
3. pl. præt. medii, a βρέθω, ο-
περοτ, *sum gravis*, f. ψω, p.
κα. ε. 232.

Καταβύσσεται, *intrat*, f. 1. κα-
ταβαίνω, f. βήσομαι, *descen-*
do. Th. βαίνω, εο, α. 2. ἔβη.
§. 750.

Καταγηράσκωσι, præt. ind. a κα-
ταγηράσκω, *senesco*. Th. γή-
ρας, ατος, εὶ, *senectus*. ε. 93.

Καταδύη, 3. præt. sub. *humefiat*.
a δύνω, *ribo*. f. δύνω. ε. 544.

Καταδύμμαι, Att. & Dor. in-
gredi, pro καταδύναι, α. 2.
αἶτ. infinit. a καταδύνω. α. 2.
αἶτ. κατέδην, υς, υ. Th. δύνω,
& δύνω, *subeo*. α. 196.

Καταδύντα, *occidentem*, part.
α. 2. αἶτ. Th. δύνω, *subeo*, vel

δύνω. §. 596.

Καταθεῖο, *poneres*. 2. sing. α. 2.
med. opt. κατάθηαι, *depo-*
sueris. 2. sing. α. 2. med. subj.
κατάθωμαι, κατάθη, & pro
hoc κατάθηαι, Ion. α. τίθημι,
pono. ε. 45. 599.

Κατθεῖο, Poëtic. pro κατάθη, &
κατάθεσο, *reconde*, α. 2. im-
perat. med. α. κατατίθημι, *re-*
pono. Them. τίθημι, f. θήσω.
α. 2. ἔθην. ε. 625.

Κατακείμενοι, præt. part. a κα-
τάκειμαι, *jaceo*, *decumbo*.
ε. 362.

Καταλείβεται, *distillat*, præt.
ind. α. καταλείβομαι, *destil-*
lo. Th. λείβω, f. ψω, *libo*.
§. 786.

Καταλείπειν, præt. infin. α. λεί-
πω, *linquo*, f. ψω, p. φω. α. 2.
ἔλεπον. p. m. λέλοιπα. ε. 744.

Καταλέξεται, *cubat*, fut. ind. α.
λέχομαι, *cubare facio*. ε. 521.

Καταμάρψη, *opprimat*. α. 1. sub.
α. καταμαρπτω, *comprehen-*
do. Th. μαρπτω, f. ψω, *ca-*
prio. ε. 494.

Καταπιπτηῖα, *exterrita*, perf.
part. αἰτι, per syncopen
τῆ χ, pro καταπιπτηχῆα. α.
verbo καταπτήσω, f. ξω,
perterresio, præt. αἶτ. κατα-
πίπτηχα. Th. πτοῖω, ὦ, f.
ῆω, *exterreo*. α. 265.

Κατάπινε, *deglutiebatur*, imperf.
Ion. Th. πίνω, *bibo*, f. πῶσω,
p. πίπωλα, α. 2. ἔπιον, inde
in imperat. πῖθι & πῖε. §.
459. 497.

Κατασκιος, *opacus*, α. σκιά,
αἶτ.

ἄς, ἡ, *umbra.* ε. 511.

Κατασφύειν, α. 1. a *σφύειν*, *durus, asper*, Th. σφύω, *astringo*, f. ψω. 9. 806.

Καταφθιμείοισιν, *mortuis*, dat. pl. perf. part. Ionic. a φθίω, idem quod φθείω, f. ἦσα, *corrupturo*. 9. 850. perf. pass. φθιμας inde φθιμείν, Ion. vel per syncopen pro φθιόμειν, præs. part.

Καταφλέξαι, *combussisset*, 3. sing. a. i. act. opt. a φλέγω, *uro*, f. ξω, p. χα. α. 18.

Καταφράζομαι, præs. imperat. pass. a καταφράζομαι, *considero*. Th. φράζω, *dico*, f. σω, p. κα. α. 2. φραδοί. p. m. πείφραδα. ε. 246.

Καζαχεύει, *effundit*, 3. imperf. a καταχεύομαι. Th. χέω, f. χεύσω, *fundo*. ε. 581.

Κατέιν, *descendebat*, ex κατά & εἶμι, eo, est 3. sing. præt. med. οἶα, & Attice, ἦα, ας, i. κατιών, part. a. 2. a κατεῖμι. α. 254. 9. 713.

Κατελεγχέτω, *redarguatur*. præs. imperativ. a κατελέγω. Th. ἐλέγω, f. ξω, *arguo*. ε. 712.

Κατέλιξε, *recensuit*, a. i. ind. a καταλέγω, Th. λέγω, ξω, *dico*. 9. 617.

Κατεναντίον, adv. ex *adverso*, *coram*. Th. ἀντί, pro. α. 73.

Κατένασαι, a. i. ind. pro κατένασαι, ab inusitato verbo, *κατάναι*, *habitandum do*. Th. ναίω, *habito*. ε. 157. 9. 538.

Κατενήνοθεν, *constrabatur*. præt. med. a κατενείω, ἐνείω ex ἐν, & νείω, *pono* per metathesin ἐνείω, in præt. med. ἤνοθα, & per reduplicationem ἐνήνοθα: præposita præpositione κατά, fit hinc κατενήνοθα *constrabi*. Errant qui a κατανείω, derivant. Sic enim reduplicatio foret κατανήνοθα, &c. Malo ita resolvere, ut dicam, κατενήνοθα, esse duntaxat præt. medii, & carere præsenti. Præsens, si usitatum foret, esset κατενείω. α. 269.

Κατέπαυσε, *diremit, sedabit*, a. i. act. ind. verb. καταπαύω, *desisto*, Th. παύω, *finio, cesso*. 9. 87.

Κατέπεμψε, *detrusit*, a. i. a πέμπω, *mitto*. f. ψω. 9. 515.

Κατέπινε, imperf. *devorabat*, a πίνω. 9. 467.

Κατέσαθεν, *oppositi sunt*, pro κατέσαθησαν, Æbolicæ, a. i. ind. pass. a καθίσταμαι, *constituo*. Th. ἵστημι, f. σήσω, *statuo*. 9. 674.

Κάτεχε, imperfect. ut & κατέχευε, *detinebat*, pro ἔχε, dicitur χέω. 9. 575. 700.

Κατηρεφέ, pro κατηρεφέα, a κατηρεφής, εἶος, ὁ κῆρ τελευτῶν, dat. pl. Ion. κατηρεφέαςσι. Th. ἐρέφω, f. ψω, *tego*. 9. 594. 778.

Κατηρεῖντο, *suspensi erant*, 3. pl. imperf. pass. Dor. pro κατηρεῖντο, a verbo καταιρεῖσθαι, *dependeo*, ex κατά & αἰω-

δε αὐρεῖν, f. ἄσα, in sublime
tollo, α. 225.

Κατοπάζω, exulerit, præf. sub.
ab ὀπάζω, f. αἶ, persequor.
α. 322.

Κάτω, infra, deorsum. 9. 301.

Καυάξαις, fraxeris. α. 1. opt.
αἶ. α. καυάζω, contero, fran-
go. sic Ἄολες pro αἶης di-
cunt αἶης, vel pro κατὰ-
ξαις, Poet. sublato τ, & in-
ferro υ, Ἄολ, ab αἶγω, fran-
go α. 664. 691.

Καῦμα, ατος, τὸ, incendium, α
καίω, υρο, f. καύσω. α. 413. 9.
844.

Κέ, & κέν, particula potentialis,
sicut in prosa αἶν, vel exple-
tiva. α. 10. 12. 33.

Κέατο, jacebant, pro ἔκευτο,
Ion. & κέατο pro κέατο, α
κείμαι, jaceo. α. 241.

Κέγχρεα, dat. pl. Ion. α κέγ-
χεος, milium, genus legu-
minis. α. 393.

Καδῆ, casta, dat. sing. α καδός,
ἡ, ὄν, castus, probus. Th. κῆ-
δος, εος, τὸ, cura. α. 69. 129.

Κείω, illo, pro ἐκείω, per a-
phæresin κείοις, κείοισι
dat. pl. Ion. ab ἐκείος, η,
α. 9. 628. 836.

Κείται, jacet, κείτ', pro ἔκειτο,
imperf. Ion. α κείμαι, jaceo.
α. 227. 9. 795.

Κεκαλυμμένη, perf. part. pass.
α καλύπτω, operio, tego. f.
ψω. p. φω. α. 2. ἐκάλυβοι.
9. 9. 745. 757.

Κεκασμένοι, perf. pass. α κάζω,
ετρε, f. εαι. 9. 929.

Κεκυῖται, οὐτε καλεῖται, Ion. plusq.
perf. med. α κεῖται, f. κεύσαι,
p. κε, in præf. med. κέκευθα.
sicut, πλήθω, πέπληθα, γη-
θῶ, γέγηθα, &c. 9. 505.

Κεκληγότες, præf. med. Ἄολι-
ce pro κεκληγότες α κλάζω.
Verior analysis hæc est: ex
præterito κέκληγα, novum
verbum κεκληγῶ, quod Græ-
cis est usitatissimum, unde
in part. præf. κεκληγών, οἶ-
το, in pl. αἱ κεκληγόντες
α. 379. 412.

Κεκληγώς, vociferans, præf.
med. α κλάζω, clamo, inf.
κλάγῃ, α. 2. ἐκλαγον, p. m.
κέκληγα, hinc part. f. g. κε-
κληγύη. α. 447. α. 99.

Κεκληῖσθαι, vocari. perf. inf.
pass. α καλέω, f. έσαι, p. κέ-
κληκα. 9. 410.

Κέκλυτε, audite, α κλύω (Th.
κλύω, ἀκλῖο.) Hinc κλύθι, &
Poëtica redupl. κέκλυθι, in
2. pl. κλῖτε, & κέκλυτε, au-
dite, correpta penultima. 9.
644.

Κεκαυμένοι, pulverulentus, At-
tice pro κεκοισμένοι, α κο-
νίζω, pulvere impleo,
quod est απόνε, εος, ἡ, pulvis.
α. 471.

Κεκορημένον, satiatum, α κο-
ρέω, satio. f. έσω, & έσω, p.
κεκόρηκα α. 591.

Κεκερμένον, diversum. Th. κέρ-
νω, f. έω, fecerbo, p. κέκερκα.
α. 55.

Κεκερυφαται, latent. 2. pl. præf.
pass. Ionice, pro κεκερυμέ-

νοι, εἰς τὸ ἀκρύπτω, *abscondo*,
f. ψω, p. φα, α, ζ. ἔκρυβον. ε.
384.

Κεκτῖσθαι, *comptare*, præt.
pass. infîn. ἀκτάομαι, *acqui-*
ro, f. κτήσομαι, p. κέκτημαι.
ε. 435.

Κελάδοιο, genit. Poëticus, pro
κελάδῃ. ἀ κελάδος, υ, ὁ, *stre-*
pitus. 9. 851. 916.

Κελαμφεῖ, *nubium offuscatore*,
dat. sing. ἀ κελαμφῆς, ex
κελανός, *niger*. idem quod
μέλας, & νέφος, εος, τὸ, *nu-*
bes. α. 53.

Κελανή, *nigra*, dat. Them. est
μέλας, μέλαινα, μέλαν, *ni-*
ger, pro μ ponitur κ, κελα-
νόν. α. 173. 429.

Κελεύθῃ, genit. κέλευθος, υ, ἡ,
βία. ε. 578. α. 352.

Κελεύω, *jubeo*, præt. indic. ἀ κε-
λομαι, Poëtica, κέκλωμαι,
κέκλονθ', pro ἐκέλοιτο. 3. pl.
imperf. ε. 34. 9. 33. 686.

Κενήν, Poëtica, pro κενήν, ἀ κε-
νός, υ, ὁ, *vacuus*. ε. 496.

Κένταυροι, *Centauri*, ex κεντέω,
stimulo, pungo, & ταῦρος,
Latine, *taurus*. α. 184.

Κεραμυῖς, ἴος, ὁ, *sigulus*, ἀ κερα-
μός, υ, ὁ, *utrens*, vel terra si-
gularis. ε. 25.

Κερχοί, *cornutæ*, ἀ κεραός, υ, ὁ,
hoc ἀ κέρας, *cornu* ε. 517.

Κεραυνῷ, gen. sing. ἀ κεραυνός,
ὁ, *fulmen*, q. ἀ κείρω, *scindo*.
& αὔω, *uro*. hinc κεραυνόω,
fulmino, *fulmine percutio*,
κεραυνώθηντος, α. 1. part. pass.
gen. 9. 846. 859.

Κέρας, ατ, τὸ, *cornu*. 9. 789.

Κέρβερος, *Cerberus*. 9. 311.

Κέρδῳ, εος, τὸ, *lucrum*. hinc
κερδαίνειν, *lucrari*, ἀ κερδαί-
νω. ε. 321. 350.

Κερκῆς, nomen mul. 9. 355.

Κέρσε, 3. perf. α, 1. ind. Ionice.
verbi κείρω, *tondeo*, f. κῶ, &
Æol. κέρσω, α. 1. ἔκερσα, & ἔ-
κερσα. hinc κέρσε, per τμή-
σιν, pro ἀπέκερσε. α. 419.

Κέρτομα, *convicia*, quali δῖκας
convocia, ἀ κέρτομος, *mor-*
dax, *cabillatorius*. hinc
κερτομέω, *convicior*, ex κεί-
ρω, *tondeo*, & τομή, *sectio*,
quod est ἀ τέμνω, *seco*, p. π.
τέτομα. ε. 786. 9. 541.

Κεύθεσι, dat. pl. ἀ κεύθῳ, εος,
τὸ, *caverna profunda*. ἀ κεύ-
θω, *occulto*. unde etiam est
κευθμῶν, ὦν, ὁ, *locus qui*
occultat. Regula. Nomina
appellativa in ὦν, & ὦν, si-
gnificant locum, ut ἀμπρο-
λῶν, ὦνος, ὁ, *vineium*. 9. 300.
334.

Κεφαλῇ, ῆς, ἡ, *caput*, genit. pl.
κεφαλῶν, Ionic. pro κεφα-
λῶν, dativ. κεφαλῇσι. ε. 416.
543. 9. 827.

Κεφάλῳ, dat. singul. in nom.
κέφαλος, υ, nom. viri. 9. 986.

Κεχάρητο, *letatus est*. 3. sing. α
2. med. ut ἐχαρόμην, υ, ετο,
& per reduplicationem Poë-
ticam, κεχαρόμην. Dicitur
vero κεχάρητο, per συστολήν,
ut vocant. Mallem ἀ plusq.
perf. formare, ἐκεχαρήμην,
ησο, ητο, ἀ χαίρομαι, *lætor*
perf.

perf. κέχαρμαι, & κέχαρη-
μαι, quasi a χαρέω. α. 65.

Κεχαρισμένος, *grata est*, perf.
part. a χαρίζομαι, *rem gra-
tam facio*. Th. χάρις, ιτΘ, *h, gratia*. ε. 681.

Κεχημένος, *indigus*, præt. perf.
part. a χρώμαι υιοτ, f. χηρόο-
μαι, p. κεχημαι, α. ι. m.
έχηροάμην. ε. 476. 491.

Κέχυται, *fula est*, 3. perf. perf.
pass. a χύνω, f. ύσω, p. pass.
κέχυμαι. Th. χέω, χεύσω,
fundo. 9. 727.

Κηδεῖν, *ledit*, 3. perf. præt. a κη-
δω, *ango*. Th. κηδος, ιος, τὸ,
cura. ε. 362. 9. 102.

Κηδεῖα, acc. pl. a κηδος, ιος, τὸ,
cura, *damnum*. ε. 49.

Κηλα, *tela*, n. g. pl. num. a κη-
λον, Ionic. pro κάλον *li-
gnum*. 9. 708.

Κηλέω, dat. a κήλειος, *calidus*.
Th. καίω, f. καύσω, υιο. 9.
865.

Κῆρ, κηρός, ἡ, *Parca*. mendose
scribitur, κῆρ. α. 156.

Κῆρ, pro κίαρ, ατος, τὸ, *cor*. (sic
uti pro έαρ, ἦρ, dicitur.) κῆ-
ρα, κῆρει. α. 249. 435.

Κηρόδι, *ex corde*, adverb. a κῆρ,
τὸ. *cor*. ε. 85.

Κηρίον, υ, τοι, *ceras*, a κηρός, υ,
ὁ, *cera*. 9. 579.

Κηριτρεφέων, gen. pl. a κηριτρε-
φῆς, ιος, ὁ, ἡ, *morti obnoxius*.
q. d. *fato nutritus*. a κῆρ, *fa-
tum* & τρέφω, αλο. ε. 416.

Κῆρυξ, υκος, ὁ, *præco*. ε. 80. 9.
939.

Κητώ, ὁΘ, ἡ, nomen mul. for-

te sic dicta a *prodigiosa*
crassitie, qualis est in ba-
læna seu ceto, monstro il-
lo marino, Κητῆς, genit.
contract. 9. 270. 336.

Κῆῦκα, accus. sing. a Κῆῦξ, ὕκος,
ὁ, nomen regis. α. 354. 476.

Κηφήνιοι, dat. pl. Poëticus, pro
κηφῆσι, a κηφήν, ἦνΘ, ὁ, *fu-
cus*, ex apum genere. ε. 302.
9. 595.

Κίσις, ἡ, *pera*, *sacculus*, ubi
κεῖται βόσις, ubi victus re-
conditur. α. 224.

Κιθάριζεν, *personabat*, imperf.
abjecto augmento. a κιθαρί-
ζω, f. ίσω, *cithara cano*. Th.
κιθάρα, ας, ἡ, *cithara*. est or-
ganon musicum. α. 202.

Κιθαριστής, υ, ὁ, *citharista*. pl.
οἱ κιθαρισται. a κιθάρα, ας, ἡ,
cithara. 9. 95.

Κικλήσκει, *uocat*. 3. person. ind.
a καλέω, *uoco*. Poët. κικλή-
σκω. ε. 816. 9. 418.

Κίσιον, *columnis*. dat. pl. a κίων,
οιος, ὁ, ἡ, *columna*, κίον, acc.
pro κίονα. 9. 522. 779.

Κίρκη, *Circe*, nomen sagæ. 9.
957. 1011.

Κλάζοντε, præt. part. dual.
num. κλάζω, *clamo*. Vide
supra κεκληγώς. α. 406.

Κλαίωσα, *flens*, præt. part. a
κλαίω, *fleo* f. κλαύσω, p. κέ-
κλαυκα. ε. 220.

Κλαῖα, pro κλέα, & hoc ex
κλέα, *res praeclare gestæ*, a
κλέος, ιος, τὸ, *gloria*. Thém.
κλείω, *celebro*. 9. 100.

Κλείετε, præt. imperat. *cele-
bra*.

brate, κλείωσα, *celebres*, *præf.*
part. f. g. pl. num. a κλείω,
celebro. hinc κλειτός ὤ, *in-*
clytus. ε. I. §. 105.

Κλειώ, ὄος, ἡ, nomen mul. &
Musæ. §. 77.

Κλέος, εος, τὸ, *gloria*, pro quo
etiam dicitur κλείος, εος, τὸ,
gloria. Th. κλείω, *celebro*.
α. 107. §. 530.

Κλέψας, *fugatus*, a. I, part. a
κλέπτω, *clepo*, *futor*. fut.
κλέψω, p. κέκλεφα, p. παῖ.
κέκλημαι, p. med. κέκλοπα.
ε. 55. §. 613.

Κλῆρον, acc. a κλῆρος, ὤ, ὁ, *ors*,
patrimonium. ε. 37.

Κλόιον, acc. a κλόιος, ὤ, ἡ, *tur-*
batio, *tumultus*. hinc κλο-
ιέω, ὤ, *commotio*. f. ἦσω. ε.
551. §. 931.

Κλυζομένη, *inundanti*, dat.
præf. part. a κλύζω, *eluo*, f.
σω, p. κέκλυκα. α. 209.

Κλυμένη, nomen mul. & pro
κλυομένη, §. 351. 508.

Κλύοιμι, *præf.* opt. *audirem*, a
κλύω, *audio*, κλῦθι, *præf.*
imperativi est a κλῦμι, at
κέκλυθι, & κέκλυτε, per re-
duplicationem, pro κλῦθι,
& κλῦτε, in *præf.* *imperat.*
hinc κλυτός, κλυτῷ, *inclu-*
tus. ε. 9. 70. §. 32. 644.

Κλυτή, nom. prop. §. 352.

Κλωθώ, nomen *Parce*. Vide
Calepin. α. 258. §. 218.

Κνήμησι, dat. pl. Ion. pro κνή-
μας, Ionice, a κνήμη, *tibia*,
fura, *crus*. α. 123.

Κνημίδας, accus. pl. a κνημίδας,

ἰθός, ἡ, *ocrea*. Th. κνήμη, *ns*,
ἡ, *tibia*. α. 122.

Κοθήροισ, a κόθρος, *epitheton*
fuci, παρὰ τὸ κεύθει τὴν
ἕραν, quod aculeum non
exerat more apum, a κεύ-
θω, *oculo*, & ἕρα, *cauda*. ε.
303.

Κοῖλος, *cavus*. κοίλη, dat. pl.
κοίλῃσι. ε. 52. 687.

Κοιμηθεῖσα, a. I. part. *pass.* a
κοιμάω, *sorio*, *facio dormi-*
te. κοιμάομαι, ὤμαι, *dormio*.
f. I. *pass.* κοιμηθήσομαι, a. I.
III. ἐκοιμησάμην. §. 214.

Κοινῷ, gen. a κοινός, ὤ, ὁ, *com-*
munis. ε. 721.

Κοῖος, Κοίος, nomen viri. §. 134.
494.

Κοιρανέων, *præf.* part. *imperans*,
a κοίρανος, ὤ, ὁ, *rex*. hinc κοι-
ρανέω, ὤ, *dominor*. §. 331.

Κοῖτον, accus. a κοῖτος, ὤ, ὁ,
idem quod κοῖτη, *ns*, ἡ, *cubi-*
le. ε. 57.

Κοκκόςζει, *canit*. 3. pers. *præf.* a
κοκκύζω, *coccyzo*, a κόκκυξ,
vog, ὁ, *cuculus*. ε. 484.

Κοκκήετα, *ferruminati*, nom.
pl. a κοκκήεις, *εσσα*, *ει*, *glu-*
tinatus. Th. κόλλα, *ns*, ἡ, *glu-*
ten. α. 306.

Κόλοσυρτῷ, *paleatum*, *strepitu*,
a κολοσυρτός, ὤ, ὁ, Schol. ἡ-
χος φρυγάνων συρομένων. h.
ε. *strepitus sarmentorum*,
quum trahuntur. ex σύρω,
trabo, & κάλον, *lignum*, seu
κόλος, *mutilus*. Est enim
sarmentum lignum defra-
ctum. §. 880.

- Κομῆν**, nutritio, præl. inf. a κομῆν, ἥσω, nutritio & curam gerō hinc κομίζω, & κομίσασθαι, a i. m. inf. ε. 315. 602.
- Κοιῶσσι**, edidit fragorem, a. i. ind. Ion. a κοιῶσιν, ᾧ, resonō. Them. κοιῶσος, υ, ὁ, sonitus. § 840.
- Κοιῶσι**, dat. pl. Ion. pro κοιῶσις, a κοιῶς, ας, ἡ, idem quod κόνις, εος, ἡ, pulvis, acc. κόιν, α. 365. § 706.
- Κοιῶσιν**, pulverem excitantes, præl. part. a κοιῶν, vel κοιῶσα. Them. κόνις, εος, ἡ, pulvis. α. 342.
- Κοπτομένη**, excitatus, præl. part. a κόπτωμαι, pulsor, scindor. Th. κόπτω, f. ψω, scindo. α. 63.
- Κορεσάμενος**, satiatus, a. i. m. part. Poët. pro κορεσάμενος. Vide κορεσάσθαι. ε. 33.
- Κορεσάσθαι**, saturata, a. i. infin. m. pro imperativo, Hellenismus, a κορένμι, vel κορέω, futuro. § 366.
- Κορεθύνει**, collegit, imperf. act. pro ἐκορεθύνει, verbi κορεθύνω, vel κορεθύνω, coacerbo. Th. κορεθύνω, υ, ὁ, acerbus § 853.
- Κορεῖ**, υ, & Ion. κόροιο satietas. Th. κορεῖω, satio. § 593.
- Κορεῖος**, genit. a κόρος, υ, ὁ, ἡ, galea. α. 417.
- Κορύσσει**, præl. inf. a κορύσσω, armo, q. d. galea munio κορύσσεια. præl. part. f. gen. Th. κόρος, υ, ὁ, ἡ, galea. α. 148. 198.
- Κορυφῆς**, genit. § 62. κορυφῆς,

- dat. pl. Ionic. a κορυφή, ἡ, ἡ, vertex. § 1010.
- Κορυφή**, ης, ἡ, cornix. hinc κορυφώματα, acc. rostrata, Poëtice, pro κορυφώματα, a κορυφάω, ω, incurvus & lunatus sum. a κορυφή, summitas, curvatura. ε. 677. α. 289.
- Κοσμῆν**, præl. infin. sic κόσμῆσι, ornabit, a. i. pro ἐκόσμησι, a κοσμέω, f. ἥσω. Th. κόσμος, υ, ὁ, ornatus, ordo. ε. 72. 76. § 573.
- Κοτεῖν**, 3. præl. ind. est infestus. κοτίσσαι, præl. part. f. g. κοτεῖντι, dual. num. part. a κοτίω, ἴσω, & ἥσω, irascor. Th. κοτῶ, υ, ὁ, ira vetus. ε. 25. § 315.
- Κόττω**, υ, ὁ, nomen viri, seu gigantis. § 714. 817.
- Κῆρ**, ης, ἡ, puella, idem quod κόρη, ex eoque factum Poëtica epenthesi κῆρ. pl. κῆραι. Th. κορέω, verro. α. 126.
- Κηρίζουσιν**, a teneris educant, 3. pl. præl. verbi κηρίζω, a puerili ætate educo. a κῆρ, idem quod κόρος, puer. Th. κορέω, verro. § 347.
- Κηρότερος**, junior. Etiam substantiva apud Græcos sæpe comparantur. a κῆρ, idem quod κόρος, juvenculus. Th. κορέω, f. ἴσω, & ἥσω, verro. ε. 445.
- Κηροτέρεος**, juvenularum nutritor. a κῆρα hoc a κόρη, juvencula. κορέω, orno, quodum se comit, annus it. α. 226. § 450.

Κυφίζεσθαι, part. f. g. a κυ-
φίζω, f. ἴσα. lebo. a κυφῶ,
levis s. 461.

Κῦφος, υ, ὁ, levis. ut κύφη ἰλ-
πίς, leba spes, s. 759. Κῦφα,
leviter, α, 333.

Κράδῃ, ης, ἡ, pro sicu sylvestri.
s. 679.

Κράδῃν, acc. sing. Ion. a κρα-
δία, per metathesin, pro καρ-
δία, ας, ἡ, cor. s. 338. 448.

Κράτῃ, dat. sing. imperia, a
κράτος, εἰς, τὸ, robur. hinc
κρατερός, validus. κρατεράων,
gen. plur. Æolice. κρατερώ-
τατος. superl. validissimus.
α. 101. 9. 403. 683. 684.

Κρατῇ, prapotens est, 3. pers.
præl. ind. a κρατῶν, ὦ, im-
perium oblineo. f. ἦσα, p. κρ-
ατήκα. Th. κράτῳ, εἰς, τὸ,
robur. 9. 403.

Κρατερόφρονι, dat. sing. a κρα-
τερόφρωνι, infracto animo
sum. ex κράτος, robur, &
φρῆν, animus. α. 458. κρατε-
ρόφρονι. s. 146. 9. 509. κρα-
τερόφρονι. 9. 297. 308.

Κρατὶ, capiti, dat. sing. a κράς,
κρατός, ὁ, vel τὸ. Them. κά-
ρηνι, υ, τὸ, carna, unde per
apocopen, κάρα, τὸ ἄκρο-
τον. Pro κάρη dicitur κάρα,
Dorice. & per novam apo-
copen καῖ pro κάρη. item
pro καῖ, per metathesin
κράας, ατος, & κράς, κρατός.
unde etiam descendunt,
κράνοι, υ, τὸ, & diminuti-
vum κρανίον, υ, τὸ, calvaria.
α. 136. 318.

Κράτῳ, εἰς, τὸ, robur. α. 328.

Κράας, ατος, & Attice, κρίας,
τὸ, caro. ε. 589.

Κρεῖον, acc. a Κρεῖῳ, υ, ὁ, no-
men viri. 9. 134.

Κρεῖοντα, acc. sing. nomen vi-
ri. a Κρεῖωνι, οἷτῳ, ὁ, α. 83.

Κρεῖοντι, vel κρεῖττονι, εἰς, ὁ, καὶ
ἡ, praestantior. vel melior. a
positivo ἀγαθός, bonus, Th.
κράτος, εἰς, τὸ, robur. ε. 208.
211.

Κρεμάσασθαι, a. i. med. infin. a
κρέμαμαι, suspendor. conju-
gatur ut ἴσθαι. Th. κρε-
μάω, & κρεμάνυμι, f. ἄσω,
suspendo. ε. 627.

Κρεδάμενον, τὸ, proprie capi-
tis ligamentum. ex κράς, &
δάω, ligo. per metaph. pin-
na murorum, & ponitur
pro manibus. α. 105.

Κρεῖδον, adverb. a capite, ex
κράς, ατος. Th. est, κάρηνον,
υ, τὸ, caput. α. 7. 9. 574.

Κρήνις, gen. a κρήνι, ης, ἡ, fontē,
a fundendo, quia fundit
aquas, κρηναίον, Æolice, pro
κρηναίον, genit. plural. s. 756.
9. 6.

Κρήτη, Κρήτης, nomen Insulae.
9. 477. 480.

Κρητῆρῳ, gen. Ion. κρητῆρ,
Ionice, pro κρητῆρ, ἦρος, ὁ.
Latino, crater. a κρηάνυμι, f.
ἄσω, misceo, tempero; quia
in eo merum diluitur, ne
noceat. s. 742.

Κρήναιτο, pugnant, 3. pl. a. i.
med. a κρήνω, discerno, f.
ῶ. Κρήναι, 3. pl. a. i. aet.
sub.

sub. κρύας, part. a. 1. αἶ. s. 799. §. 882.

Κρεῖση, nomen mul. §. 359.

Κρίω, nomen mul. §. 375.

Κρόκα, τραμα, per syncopen, pro κροκίδα, a κροκίς, idos, ἡ, vel tanquam a κροῖ. Th. κρόκη, ης, ἡ, τραμα. s. 536.

Κροκόπειπλον, croceo peplo, a κροκ, κ, ὁ, τροκός, & πέπλον, κ, τὸ, replum, vestis muliebris. §. 273. 358.

Κροῖδης, κ, ὁ, filius τῷ Κρόνῳ, h. e. Saturni. Sic vocatur ὁ Ζεύς. Κροῖδης, Ionis pro Κρονίδης. s. 18. 53. §. 450.

Κροῖων, ων, idem quod Κροῖδης, a Κρόνῳ, κ, ὁ, Saturnus. qui sic videtur dictus a splendore. Hebr. karan, splendere. Fr. Jun. Aliis quasi χρόνος tempus: plurimum enim temporis conficit in emetiendo suo orbe. s. 274. §. 949.

Κροτάφοισι, dat. pl. Ion. a κροτάφῳ, κ, ὁ, tempus, pars capitis. παρὰ τὸ κροτῆν τὴν ἀφῆν, quod ibi evidens sit venarum pulsus, α. 226.

Κρύ, ε, τὸ, frigus. hinc κρυερός, & Ionic. κρυερόιο, frigidus. hinc κρυόεις, εντος, ὁ, Poëtis idem quod κρυερός. s. 492. §. 657. 936.

Κρυπτάδης, secreti, genit. a κρυπτάδιος, apud Poëtas idem quod κρυπτός, occultus. hinc & κρύφιος, abditus. Th. κρύπτω, ψω, occulto. abscondo. a. 2. ἐκρυβον. s.

327. 787.

Κρύψω, a. 1. Ion. a κρύπτω, occulto. hinc κρύψας, a. 1. part. κρύψασα, f. 8. s. 50. 402. §. 174.

Κρώζω, præf. sub. a κρώζω, crocito, quod est cornicis, s. 745.

Κταμένης, occisa, part. a. 2. med. ab indic. ἐκτάμην, ad formam ισάμην, ab. a. 2. αἶ. ἔκτην. quo pro Diores ἔκταν. a κτῆμι, occido. f. κτήσω. Th. κτείνω. s. 539. α. 402.

Κτεάνων, gen. pl. a κτεάνιον, κ, τὸ, possessio. Poëtis idem quod κτῆμα, & κτέαρ, ατ, τὸ, idem. Th. κτάομαι, f. ἥσομαι, acquiro. s. 313.

Κτεῖαντα, acc. a κτεῖας, ατ, part. a. 1. a κτείνω, accido, f. κτενῶ, p. ἔκτακα. a 2. ἔκτανον. a. 1. ἔκτενα. κτενόμενα Dorice pro κτείνεν, præf. infin. αἶ. α. 414. 448.

Κτήμας, dat. pl. pro κτήμασι, per apocopen, a κτῆμα, possessio. Th. κτάομαι, ὦμαι, acquiro. s. 34.

Κτητὴν, famulam, acc. a κτητός, acquisibilis. Th. κτάομαι f. ἥσομαι, acquiro. s. 404.

Κτύπ, sonitus, a τύπτω, pulsa. α. 98.

Κυανόπειπλον, caeruleo peplo, a κύανος, caeruleus, & πέπλον, replum. §. 406.

Κυανόπτει, nigras alas habens. ex κύανῳ, caeruleus, & πτερόν, ἡ, τὸ ala. α. 393.

Κυάνη, genit. a κύανῳ, caeruleus,

leus, hinc κυάνα, nigra. dat. pl. κυανέῃσι pro κυανέαις, & κυανέων, Æolice, pro κυανέων. α. 7. 143. 249.

Κυανοχαΐτης, υ, nom. ex κυανός, υ, ὁ, caeruleus, color niger, & χαΐτη, ἡ, juba, coma. α. 120. 9. 278.

Κυανῶπι, nigroculam, accus. a κυανῶπις, ἡ, caerulea aspectu, a κύανῳ, caeruleus, & ὦψ, ὠπός, ὁ, oculus. Them. ὄπτομαι, video. p. m. ὦπα. α. 356.

Κυδάλιμος, idem quod κῦδιμος, gloriosus. a κῦδος, εος, τὸ, gloria. α. 74. 467.

Κῦδος, εος, τὸ, gloria, in compar. κυδίων, gloriosior, superl. κυδιστος, υ, ὁ, gloriosissimus. ε. 311. 9. 548.

Κυδαίνων, illustrans, praes. part. a κυδαίνω, gloriosum reddo, f. ἰῶ, p. κα. Th. κῦδος, εος, τὸ, gloria. ε. 38.

Κυδιών, exultans, jactans abundus, praes. part. pro κυδίων, a κυδιάω glorior, jactito, Th. κῦδος, εος, τὸ, gloria. α. 27.

Κυδιός, ἡ, ὄν, inclutus, celebris. Th. κῦδος, εος, τὸ, gloria. ε. 255.

Κυδοιμός, υ, ὁ, tumultus, q. a κύω, pario, & δῆμα, timor. α. 156.

Κυδέρεα, ας, ἡ, Veneris. ὅτι κρύβει τὰς ἑρπας, occultat amorem venereum. Tenebras amat, propter opera tenebrarum. 9. 934. 1008.

Κυθήροις, κυθήροισι, dat. pl. a

Κύθηρῳ, υ, ὁ. Th. Κυθήρα, ἡ, urbs Cypri. 9. 192.

Κυκλοτερής, εος, ὁ, ἡ, tornando rotundus factus ex κύκλῳ, υ, ὁ, circulus, & τερεῖν, terebro. α. 208. 9. 145.

Κύκλωψ, ὠπῳ, ε. οἱ Κύκλωπες, Cyclopes. ex κύκλῳ, υ, ὁ, orbis, circulus, & ὦψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video. 9. 139. 144.

Κύνος, α. 65. 346. 368. 413. κύκνιον. α. 57. 329. 331. 466. 472. κύκνα. α. 550. κύκνοι. α. 316.

Κυλίνδεται, praes. ind. pass. a κυλίνδω, volvo. hinc κυλινδόμενος. Th. κυλίω, ἴσω, volvo. α. 378. 438.

Κυμαίνω, genit. praes. part. a κυμαίνω, fluctuo. Th. κύμα, ατος, τὸ, ε. fluctus. ε. 388.

Κύματα, nom. pl. a κύμα, ατος, τὸ, fluctus. q. a κυκάω, misceo, unde est κύκημα, pro quo κύμα. κύματ. ε. 685. 9. 252.

Κύματολήγη, nomen mul. 9. 253.

Κύμην, acc. casus, a Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis. ε. 634.

Κυμοπόλειαν, nom. mul. 9. 819.

Κυμοδόκη, ης, ἡ, nomen proprium mul. 9. 252.

Κυμοδὴ, nomen proprium mul. 9. 245.

Κυνή, ης, ἡ, (sub δόρα,) pellis canis, galea. Them. κύων, κυνός, canis. α. 227.

Κυμῶ, nomen mul. 9. 255.

Κυπρογένεια, epitheton Veneris, quae nata dicitur in insu.

insula Cypro. Cuprum quoque ceu scortum, metal-
lis omnibus misceri dici-
tur. Verum metri dimen-
sio videtur postulare, ut
hic legatur Κυπροθεν, θ. 199.
Κύπερς, υ, nomen insulae Ve-
neri sacrae: unde & Κύπρις,
Venus. θ. 193.

Κυρήσας, α. 1. part. a κυρέω, in-
cido. Th. κύρω. fut. Αἰολ. σω.
incido. ε. 753.

Κύρσαι, α. 1. inf. incidere. a κύ-
ρω, f. κύρω. κύρσας, α. 1.
part. ε. 689. α. 416.

Κυσαμένη, α. 1. part. med. f. g.
pro κυσαμένη, quae conce-
pit, verbi κύομαι, in utero
gestor. Thesm. κύω, osculor.
θ. 125. 405.

Κύν, κυνός, ό, vel ή, canis. κύ-
να, acc. κύνι, nom. & acc.
dual. κυνί dat. plur. α. 303.
θ. 769.

Κῶμα, τῶ, το, veterius, so-
mnus profundus. θ. 798.

Κώμαζον, imperf. Ion. pro ε-
κώμαζον, verbi κωμάζω, co-
messor. Thesm. κῶμα, υ, ό,
comessatio. α. 181.

Κῶμη, ης, ή, vicus. ε. 637. α. 18.

Κωτίλλω, prael. part. f. g. a
κωτίλλω. garrulo. ε. 372.

Λ.

Λάβῃσι, prehenderit, α. 2. aet.
subj. σι est paragoge Ion. a
λαμβάνω, accipio, f. λήψο-
μαι, p. λήληθα, Att. εἴληθα,
por. 2. εἴλαβον, inde in part.
λαβών, εἶσα, όν. ε. 466. θ. 765.

Λαγός, acc. pl. Dor. pro λαγύς

leporēs, a λαγώς, υ, ό, lepus.
Att. λαγώς, υ, ex λα, parti-
cula quae intendit signifi-
cationem, & εἰς, ω, τός, τός, αυ-
tis, quia habet longas aures.
Alii a λάω, τός βλέπω, video,
quia dormit apertis oculis.
α. 302.

Λάδωνα, nomen fluv. acc. Γηγε
θ. 344.

Λάθῃσι, obliviscimini. 2. plur.
α. 2. med. imperat. a λαθάνο-
μαι, f. λήσομαι, prael. pass.
λήλησμαι, α. 2. aet. εἴλαθον
prael. m. λήληθα. ε. 262.

Λαθιφθόγγος, facientis oblivis-
ci docet. gen. Ion. a λαθί-
φθογγος vocis oblivionem
inducens. a λάθος, εἶς, τός,
oblivio. Th. λήθω, lateo, &
φθόγγος, sonus. hoc a φθόγ-
γομαι, f. γέσομαι, loquor. α. 13.

Λαῖτμα, magnus maris fluctus.
ex λα. valde, & ἵεναι, ire;
Vel dictum quasi λαίτμη-
μα. Nam quum universum
distributum esset in partes
duas, terram & mare, λαίον
τμήμα vocabatur ή θείλασ-
σα. Vide in τέμνω, secō.
ε. 163.

Λαιψεροκέλευθον, rapidum, acc.
ex λαίλαψ, απῶ, ή, tem-
pestas, & κέλευθον, υ, ή, διά-
θ. 379.

Λάκῃ, crepitabat, pro ἔλακε, α. 2.
aet. a λακέω, crepitum cieo;
α. 1. ἔλακον, prael. med. λεί-
λακε θ. 694.

Λακέρυζα, ης, ή; loquax, stri-
dula. ε. 745.

Λαμ-

λάμπει, *collescere*. imperf.

Ion. pro ἔλαμπει, a λάμπω, *luceo*. f. ψω. p. φα. α. 71.

Λαμπιτόωντα, *fulgentia*. Poëti-
ce pro λαμπιτόωντα, a λαμ-
πιτάω, *luceo*, dat. λαμπιτό-
ωντι. a Th. λάμπω, f. ψω, *lu-*
ceo. §. 110.

Λαμπόμενοι, *splendens*. λαμ-
πομέοισι, dat. plur. Ionic.
part. præs. Th. λάμπω. α.
145. §. 186.

Λαμπρός, ἢ, ὄν, *splendidus*, cla-
rus, a λάμπω. *luceo*. §. 18.

Λαομέδεια, nomen propr. mul.
§. 257.

Λαός, *populus*, λαοῖσι, dat. plur.
Ion. Attice λαῖς, αἱ, ὅ, *popu-*
lus. α. 225. 241. §. 430.

Λαοσό, *populorum defensor*
vel agitator. ex λαός, αἱ, ὅ, *po-*
pus, & σόω, *seruo*. Th. σό-
ο, *salvus*. Vel ex λαός, &
σάω, *prodeo*. α. 37.

Λαπιθάων, pro Λαπιθάῶν, genit.
plur. Dorice, a nominati-
vo Λαπίθης, α, ὅ, *Lapitha*.
Vide in Calepino, *Lapitha*.
α. 178.

Λατῖ, nomen viri. §. 1013.

Λάχαις, in Gen. Attice λαχέ-
σις, ἡ, *Lachesis*, nomen
Fæcæ. a λαγχάνω, *fortior*.
α. 258. §. 218.

Λάχη, ἡ, ἡ *lancea*, *bellus*. α. 514.
Λέγειν, *dicere*, præs. inf. verbi
λέγω, *disco*, f. λέξω. p. λέλεια,
præt. m. λέλογα. §. 27.

Λεαγόρη, nomen propr. mul. *su-*
bitanea. ex λείω, α, ὅ, *levis*.
ἐλάγοράμαι, *contionor*. Th.

ἐλάγορά, ἡ, *fortis*. §. 257.

Λείβεται, *stillet*. a λείβω, f. ψω.
α. 725. α. 390.

Λειμών, dat. a λειμών, ὠνις, ὅ,
Latine, *pratium*, q. d. *para-*
rium, ubi non opus est satio-
ne. *Namque injussa vire-*
scunt gramina. §. 279.

Λείπειθ', pro λείπτο, imperf.
pass. Ion. verbi λείπω, *lin-*
quo, *relinquo*. f. ψω, p. φα, p.
m. λέλοιπα, α. 2. m. ἐλιπέ-
μην. α. 198. §. 490.

Λειριόσση, dat. sing. *florida*.
Th. λειριός, α, τὸ, *lilium*.
Hinc est λειριόεις, εντ, ὅ,
in f. g. λειριόεσσα, *liliaceus*,
α. & per synecd. sp. *flori-*
dus, *salvis*. §. 41.

Λελάθοιτο, poët. *lateret*, pro
λάθοιτο, α. 2. med. opt. a
Λανθάνομαι, *lateo*. Mutuatur
sua tempora a λήθω, f. λήσω.
α. 2. med. ἐλαθόμην, hinc
in opt. λαθόμην, οἶο, οἶτο.
p. m. λέληθα. §. 471.

Λέλακας, *strepis*, p. m. a ληκίω,
resono, *crepo*. in α. 2. ἔλακον,
unde est præt. med. λέλα-
κα, *strepui*. accipitur hic in
significatione præsentis,
cujus generis apud Græcos
sunt plurima. α. 205.

Λέλειπται, *relictus est*, præt.
pass. λέλειμαι, ψα, πται, a
λείπω, *linquo*. α. 282.

Λεληυότες, *lampentes*, præt.
præt. æt. per syncopen, &
epenthesein τῷ ε, pro λελε-
υμακότες, a λειμαί. Thess.
est λείχω, *lingo*, f. ξω. §. 86.

Λεί-

Λέλογχε, *consecuta est*. 3. sing. præt. med. indic. (tanquam a λέγω.) Th. est λαγχάνω, *fortior*, f. κλυρώσομαι, a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα. §. 203.
Λέοντες, pl. num. a λέων, οντος, ὁ, leo, in dual. λέοντε, λέουσι, dat. plur. α. 175. 402.

Λεπτῇ, *macilentia*, dat. a λεπτός, ὤ, ὁ, *tenuis, exilis, viribus destitutus*. ε. 495.

Λερναίην, acc. Nomen hydræ. a Λέρνη, ης, ἡ, *palus Argivorum, ubi erant sordium confluges*. prov. Λέρνη κακῶν, *Lerna malorum*. Dicitur hydra seu serpens Λερναίην, quod in illa versata fuerit palude, a loco. §. 314.

Λέχη, dat. singul. a λέχη, ης, ἡ, *sermocinatio*: & pro loco publico sumitur, ubi confabulantur. ε. 499.

Λευγαλέοισιν, dat. pl. Ion. *tristibus*, h. e. in casulis pauperulorum, a Λοιγαλέος, ε, ὁ, *perniciosus*. Th. λοιγός, *perniciēs*. ε. 523.

Λευκός, ὤ, ὁ, *candidus, albus*. affine τῷ λεύσσω, *video*. alba sunt lucida. λευκοῖσιν, Ion. dat. pl. pro λευκοῖς. ε. 196.

Λευκώλει, pulchris ulnis, ex λευκή, alba, & ὠλεῖν, ulna, quæ habet candida brachia. §. 314. 914.

Λεύσσειν *vident*, 3. pers. pl. præt. ind. a λεύσσω, *video*. Poëticum est. ε. 248.

Λέχθεις, τὸ, *lectus*, dat. plur. λεχέεσι, Poëtica pro λέχε-

σι. Th. λέχων, vel λέχομαι, *cubo, dormio*. §. 57. 798.

Λέων, leo. Vide paulo ante λέοντες. §. 323.

Λήγει *cessat*, 3. pers. præt. a λήγω *cesso, desino*. f. λήξω. ε. 412. §. 48. 221.

Λήθει, *latet*. præt. ind. a λήθω, *lateo*, f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα. ε. 266. 489.

Ληΐδ', pro ληΐδα, accus. a λῆις, ἰδ', ἡ *pecus, a λεία, ας, ἡ, præda*. λῆις, proprie *præda*. item *pecus*, quia pecudes a prædonibus rapi & abigi solent. §. 444.

Ληΐζετ', *sortitur*. imperf. Ion. verbi ληΐζομαι, *panscor*, f. ἴσομαι. hinc ληΐσεται, f. 1. pro ληΐσεται. Th. λεία, ας, ἡ, *præda*. ε. 320. 700.

Λήιον, ε, τὸ, *seges*. α. 228.

Ληναῖνα, acc. a ληναίων, ὄνος, ὁ, *Januarius*. quo Ethnici vina libabant idolo Baccho. Th. ληνός, ὤ, ὁ, *lacus preli torcularii*. hinc ληναῖος, Bacchus. ε. 502.

Λημοσύνη, ης, ἡ, *oblivio*. a λήθω seu λαιθάω, *lateo*. §. 55.

Λητοῖδης, ε, ὁ, *Latona filius*. α. 479.

Λητώ, ὄ, ἡ, *Latona*, acc. λητώα, λητώ. ε. 368. §. 19.

Ληγέως, *stridule*. adverb. a ληγύς, εἶα, ληγύ. α. 206. a λήγω, *strideo*. Hinc ληγυρός, *sonorus*. ληγυρῆν. ε. 581.

Ληγύφωνοι, *arguta*, nom. pl. quibus vox erat gracilis, & acuta, αῖς ἡ φωνὴ ληγεία. Th.

Th. λίγω, f. ξω, *frideo*, & φωνή, ῥις, ῥις, 60x. 9. 275. 518.

Λίθον, acc. a λίθος, ὅ, ὁ, lapis. 9. 485. hinc λίθοισι, dat. pl. Ionic. u. 622.

Λιλαίομενοι, *cupientes*, praes. part. a λιλαίωμαι, apud Poetas idem quod γλίχομαι, *cupio*, *desidero*. Verba desiderii regunt Genitivum. u. 113.

Λιμὴν, εἰς, ὁ, portus, q. ex λίαν μένειν, quod ibi naves tutae a fluctuum agitatione conquiescunt. u. 207.

Λίμνη, ῥις, ῥις, stagnum, palus, lacus. παρὰ τὸ λίαν μένειν. 9. 365.

Λιμός, ὅ, ὁ, fames. u. 228. 300.

Λιπαρήν, Ionice pro λιπαράν, *splendidam*, acc. sing. λιπαρός, ὁ, ὁ, proprie *pinguis*, a λίπος, ὅς, τὸ, *pinguedo*. 9. 63.

Λίπ', pro λίπης, (ut vult Tzetzes,) dativus sing. a λίπος, ὅς, τὸ, *pinguedo*. Per apostrophum etiam diphthongum abjici, patet ex Ἰλιάδ. u. 117. βέλωμ' ἐγὼ, pro βέλωμαι ἐγὼ. Esset ergo appositio, *pinguedine*, nempe oleo, sicut dicimus, *crōs Roma*. At alii λίπ' pro λιπαρῷ. u. 520.

Λιπέειν, dialysi Poetica pro λιπεῖν, a. 2. aet. infin. Λίποισιν 3. plur. a. 2. aet. opt. a λείπω, *linquo*. f. ψω, ρ. φας. a. 2. εἰπω, hinc in opt. λίποιμι, & in 3. plur. λίποισι. u. 2. part. λιπών, ὅς, ὁ, ὁ.

u. 435. a. 332.

Λίς, leo, acc. λῆς, Poëticum est pro λέων, ὄντος, ὁ, a. 172.

Λίχμαζον, 3. pl. imperfect. aet. *lingeant*, a λιχμάζω *lingo*, *lambo*. quod est a Th. λείχω, f. ξω. a. 235.

Λόγον, *sermonem*, acc. a λόγος, ὅ, ὁ, dat. pl. Ion. λόγοισιν. Th. λέγω, *dicō*, f. ξω, prae. med. λέλογα. u. 106. 9. 890.

Λοσομένη, *lota*. Poëticè pro λυσομένη, part. a. 1. med. ubi & resolvitur in λο, & τὸ σίγμα duplicatur, *lota*. λούω, *lavari*, Poët. pro λύω, prae. inf. pass. Poëtæ abjiciunt τὸ υ, metri causa. Th. λύω, f. σω, *lavo*. u. 520. 748.

Λοιγός, ὅ, ὁ, *perniciēs*. u. 240.

Λοιμὸν, acc. a λοίμω, ὅ, ὁ, *pestis*. u. 241.

Λοοθάτην, *postremam*, & λοῖθατον, pro quo etiam λοῖθατον, u. ὁ, *postremus*, *ultimus*. 9. 921.

Λοκροί, nomen nationis, *Locri*. u. 25.

Λυτρώ, *balneo*, dat. a λυτρώ, ὅ, τὸ, *lavacrum*. λυτρὸν vero, *aqua sordida*, qua nos *lavimus*. Accentu differunt. Th. λύω f. σω. *lavo*. u. 751.

Λοφῆ, dorso, Ionice pro λοφία, dat. sing. a λοφία, ῥις, *cerbix*. Th. λόφος, ὅ, ὁ, *cerbix*, *collum*. u. 391.

Λόχον, dat. pro ἐν λόχῳ, *in insidiis*. ellipsis praepositionis ἐν a λόχος, ὅ, ὁ, *insidia*. a λείχομαι τὸ κτεῖναι, *jacto*, quod

soleant καθῆσθαι οἱ λοχῶν-
τες, sedere insidiantes. hinc
λοχάω, ὤ, *insidior*. §. 174.

Λοχεῖο, gen. sing. Ion. ex *infi-*
diis. ubi additur præposi-
tio α λοχεός, ὤ. idem quod
λόχος, υ, ὅ, *insidia*. §. 178.

Λυγγῆος, gen. α Λυγγεύς, ἐϞ,
ὅ, nomen gentis. α. 317.

Λυγρή, pro Λυγρᾷ, Ionic. *gra-*
bis, λυγρὴ ἐδῆεν, pro λυγρᾷ,
odiosa edoctam. §. 313.

Λύκτον, acc. α Λύκτος, ὤ, ἡ, nom.
urbis in Creta. §. 477. 481.

Λυπῆς, *molestus sis*, 2. pers. præf.
sub. α λυπέω, ὤ, f. ἥσω, *dolore*
afficio, contristo. Th. λύπη,
ης, ἡ, *dolor*. ε. 399.

Λύσαι, α. 1. act. infin. & λύσει,
pro ἔλυσε, α. 1. ind. *solvit*. h.
e. liberavit, α λύω, *solvo*, f.
λύσω, p. ἔλυκα. α. 1. ἔλυσα.
ε. 606.

Λυσιμῖασσα, nom. mul. §. 258.

Λυσιμελὴς, *solvens membra*. so-
mni epitheton est. α λύω,
solvo, & μέλος, εος, τὸ *mem-*
brum. Alii tamen dictum
putant, ἀπὸ τοῦ λύειν τὰ με-
λεδήματα, id est, *curas*. §.
911.

Λύσιν, *solutionem*, α λύσις, εως,
ἡ. Them. λύω, *solvo*. ε. 402.

Λώβη, ης, ἡ, *contumelia*, τίσα-
σθαι λώβην, *ulcisci contume-*
liam illatam. §. 165.

Λωβητός, ὤ, ὅ, *infamia notatus*.
α λωβαίωμα, ὤμας, *contume-*
lia afficio. Th. λώβη, ης, ἡ,
injuria. α. 366.

Λώιον, *melius*, comparato. α πο-

fitivo ἀγαθός, comp. λαΐων,
superl. λαΐϞ. Th. λαῶ, λῆς,
sole. ε. 348. 431.

M.

ΜΑΐα, ης, ἡ, *libum*. Hinc
Latinum *massa*. ε. 588.

Μαίανδρος, υ, ὅ, nomen fluvii.
§. 339.

Μαῖα, proprie *obstetrix*. Hic
vero nomen mul. quæ fuit
soror Atlantis. §. 938.

Μαίόμενοι, *inquirentes*, præf.
part. α μαίομαι, *cupio*, item
pro ζητῶ, *quæro*. Th. μαίω,
ὤ, *vehementer cupio*. ε. 530.

Μάκαρις, *beati*. nom. pl. α μά-
καρ, αρος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ, *bea-*
tus, felix, in dat. pl. μακάρε-
σι, & Ionice μακάρισσι Μά-
καρ, sic videtur dici, quasi
μὴ κηρὶ (Dorice μὰ καρὶ)
ὑποκείμενῳ, , *morti non*
subjectus: hinc μακαρίτης,
υ, ὅ, *dicitur ὁ ἐν τοῖς ἀγίοις*.
ε. 138. 140.

Μακέλην, acc. *ligonem*, α μά-
κελλα, ἡ, *ligo*, α μίμ, & κέλλω,
moeco. Poëta propter me-
trum hic α abjicit. ε. 468.

Μακρός, ὤ, ὅ, *longus*, κύματα
μακρὰ, *fluctus decuranti*. h.
e. *magni*. in acc. μακρῶν, Ion.
pro μακρῶν. μακρῶσι, dat.
pl. pro μακράϊς. Ionice. Th.
μήκος, εος, τὸ, *longitudo*.
Dor. μάκος. ε. 288. 778. §.
180.

Μαλακῆν, acc. f. g. & μαλα-
κίσι, dat. pl. Ion. μαλα-
κός, ὤ, ὅ, *mollis*, Th. μαλάσ-
ου,

μα, mollis, f. ξω. i. 534. §. 90.
279.

Μαλάχη, ης, ἡ, malva, sic dicta,
quia alvum natura sua μα-
λάσσει, mollit. Th. μαλάσσω,
vel ττω, f. ξω, mollis. i. 41.

Μάλα, valde, adv. & μάλ', pro
μάλα. in comparat. μάλ-
λον, sup. μάλιστα, maxime.
i. 202. 308. 341. α. 176. §.
666.

Μαλερῶ, flagranti, dat. sing. a
μαλερός, ὅ, ὁ, ustivus, perni-
ciosus. Th. μαλός, pro ἀμα-
λός, ὅ, ὁ, tener. α. 18.

Μάλιστα. Vide in μάλα, valde.
i. 341.

Μαλλοῖς, velleribus. dat. plur. a
μαλλός, ὅ, ὁ, vellus, lana
promissa. i. 232.

Μαπίεν, apprehendere, per
syncopen τῆρ, pro μαρπί-
ειν, a μαρπτω, apprehendo, in
α. 2. infinit. μαρπῆν, & poë-
tice μαπῆν Ionicaque dix-
teli μαπίεν, & poëtica redup-
licatione μεμαρπίεν, præ-
ter. med. μέμαρπα. α. 211. 252.
& 304.

Μαρμαίρειν, splendida, pl. f. g.
a μαρμαίρεος, splendidus. Th.
μαρμαίρω, splendo, f. αρω.
hinc in part. f. g. μαρμαίρου-
σα. §. 699. 811.

Μαριαμένος. Vide in μαρνώ-
μεθ'. i. 162.

Μαρνώμεθ', pro μαρνώμεθα,
Ion. pro μαρνώμεθα, pugne-
mus, i. pl. sub. medii. μάρ-
ναιτο, & μαρνώμεθ', 3. plur.
imperf. pro, ἐμαρνώμετο, Ion.

Th. μάριμας, pugna. i. 162.
α. 110. 401.

Μάρτυρα, accus. sing. a μαρ-
τυρ, ὅ, ὁ, testis. hinc μαρ-
τυρήσιν, dat. pl. Ion. pro
μαρτυρίαις, a μαρτυρία, ας, ἡ,
testimonium. i. 280. 369.

Μασίετην, flagellaverunt, 3. du-
al. imperfect. vel a. 2. act. a
μασίω, Poëtice pro μασιγῶν,
flagello, duo illa tempora
hinc coincidunt. μασιῶν,
flagellans, per syncopen pro
μασιγῶν. Th. μασίξ, ἴγος
ἡ, flagellum. α. 431. 466.

Μασιχῶντι, mandenti, dat.
sing. part. a μασιχῶν, ὅ, &
Poëtice μασιχῶν, μασιχῶν-
τι, ὄντι, & Poëtice μασιχῶ-
ντι. Sed de hac voce altum
est silentium in omnibus le-
xicis, quæ quidem videre li-
cuit. α. 389.

Μάψ, sine usu, frustra, Adv.
872.

Μαυρεῖσι, obscurant, 3. pl. præf.
ind. per aphæresin pro αἰ-
μαυρεῖσι, ab αἰμαυρία, obscu-
ro; offusco. Th. αἰμαυρός, ὅ,
obscurus. i. 323.

Μάχη, ης, ἡ, pugna, a μάχο-
μαι, f. μαχέμεναι, & μαχή-
σθαι, p. μαμάχημαι, pugna
prælior. μαχέσθην, 3. dual.
imperfect. med. Ion. μαχέ-
σασθαι, a. 1. inf. m. f. α. 176.
361. 387. 406.

Μαχλόταται, salacissima. a
μάχλω, libidinosus. i. 584.

Μέ, & μ' pro ἐμῇ, acc. ab ἐγώ
ego. i. 660. §. 24.

Μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus, a, ut, multus, a, ut. μέγα, valde, ε. 58. μέγα ἥπις, valde stulte, h. e. stultissime, μέγ' pro μέγα, μέγ' ἀμείνων, multo melior. ε. 774. item pro μεγάλης, ibid. Compar. μείζων, ον, superl. μέγιστος, η, ον, maximum. ε. 41. 147. α. 257.

Μεγαθήροισι, dat. sing. a. μεγαθήρης, magna fiducia præditus. ex μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus, a, ut, & θάρσος, εος, τὸ, fiducia. α. 385.

Μεγάθυμοι, magnanimitas, acc. a. μεγαθύμῳ, μεγαθύμων, ex μέγας, & θυμός, ὅ, ὁ, animus. α. 17. 57.

Μεγαλήτορα, acc. sing. a. μεγαλήτωρ, magnanimitas a μέγα, magnus, & ἦτορ, cor, animus. α. 450. Th. ἦτορ. μεγαλήτορας. ε. 654.

Μεγάροισι, dat. pl. Ion. a. μέγαροι, ε, τὸ, magnitudo. Th. μέγας. ε. 375. 9. 49.

Μεγέθει, dat. a. μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo. Th. μέγας. α. 5.

Μεγέρεα τέκνα, perquam amabiles liberi, ex μέγα, valde, & ἱράω, amo. alii legunt μεγέρεα. 9. 240.

Μέγιστος, superlat. maximus, a μέγας, μείζων, major. 9. 49.

Μέδουσα, nomen mul. a μέδω, curo. Μεδέουσα, præf. part. f. g. a μεδέω, idem quod μέδω, impero. 9. 276.

Μέζ', pro μέζη, ex μέζω, τὰ, praevidenda. Thema μέσος, ε, ὁ,

medius. ε. 510.

Μεθ', pro μετὰ, præposit. cum gen. cum, cum acc. post. ε. 442. 445. 9. 137.

Μεθήσω, dimittam, f. i. Them. ἵημι, f. ἥσω, p. εἶπα, a. ε. ἦν. unde μεθήμι, aimitio. ε. 207.

Μεῖδῃσεν, a. i. a μεῖδάω, subtrahere. μεῖδήματα, acc. plur. a μεῖδημα. α. 115.

Μείζων, maior, comparat. a μέγας, magnus. in superl. μέγιστος, maximus. in acc. sing. μείζω, ex μείζονα, μείζοα, ω. ε. 270. 378.

Μείλιχος, ε, ὁ, ἡ, blandus. hinc μελίχιος, η, ον, idem. Th. μελίσσω, f. ξω, p. χα, delinio, demulceo. 9. 92. 206. 406.

Μείναντες, part. a. i. Th. μένω, maneo, expecto, f. μενῶ. p. μεμένηκα, a. i. εμένα. hinc in aor. i. part. μένας, αιτος, ὁ. ε. 650.

Μείονα, acc. ex μέων, minor, in gen. μέιονος, ὁ καὶ ἡ, & τὸ μείον, est comparativus irregularis, nominis μικρός. ε. 688. 9. 447.

Μεῖς, mensis, Æolice pro μηνί, μηνός, ὁ, mensis. ε. 555.

Μελαγχαίτην, acc. sing. a. μελαγχαίτης, ε, nigram caesariem habens. ex μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger, τὰ, τὴν, & χαίτης, ἡ, μέλα, caesaries. α. 186.

Μελάνιδετον, nigro illigatus capulo. ex μέλας, & δέω, ligo. α. 221.

Μελάνιθῃσιν, 3. pl. a. t. pass. ind. Ion,

Ion. *nigrescebant*. a μελαίνω, *denigro*, f. ανῶ. Th. μέλας, ανος, *niger*. α. 167. 300.

Μέλας, μέλαινα. μέλαν, *niger*, τα, τυτ. ε. 150. 634. 9. 69.

Μελεδῶνας, acc. pl. *cyras*, a μελεδῶν, ὠνις, ἡ, *cyras*. a μελεδαίω, *curo*. ε. 66.

Μελέεσσιν, & μέλεσσιν, *membris*, dat. pl. Ion. & Poëtice. a μέλος, εος, τὸ, *membrum*. ε. 148.

Μελέοισι, dat. pl. *miseris*. Th. μέλεος, υ, ὁ, *vanus, infelix*. 9. 563.

Μελετᾶς, 2. pers. ind. *præf. act.* a μελετάω, ᾧ, *cyrat gero*. f. ἦσω. Th. μέλει, *cura est*. ε. 414. 441.

Μελέτη, *meditatio*. Th. μέλει. ε. 78. 410.

Μελία, ας, ἡ, *fraxinus arbor*. hinc Μελίαι, pro Nymphis, ita dictis. α. 420.

Μελίας, Nymphæ creditæ sunt dictæ Μελίαι, διὰ τὸ ἐκ ὄρεσι δειδροφόροις ἀνὰ σρέφεισθαι. Epitheton hoc ergo est a μελία, ας, ἡ, *fraxinus*, Ion. μελίη, μελιᾶν, Dorice pro μελιῶν, gen. pl. ε. 144. 9. 187.

Μελιηδέα, *dulcem*, acc. a μελιηδής, *dulcis instar mellis*. ex μέλι, & ἡδύς, *suavis*. ε. 170.

Μελισσᾶν, gen. pl. Æol. pro μελισσῶν, a μέλισσα, vel ττα, ἡ, *apis*. ε. 303.

Μελίτη, ης, ἡ, *nomen proprium mul.* 9. 246.

Μελίφρονα, *dulcem*, acc. sing. a μελίφρων, qui mellea dul-

cedine animum perfundit. a μέλι, *mel*, ac φρήν, ενὸς, *animus*. α. 428.

Μέλαισι, *cura sunt*. a μέλει, impersonali, *cura est*. 9. 216.

Μελπομένη, *nomen Musæ*. a μέλομαι, *cano*. 9. 77.

Μεμάποιεν. Vide paulo ante μαπέειν. α. 252.

Μεμαρπῶς, *præt. med.* a μαρπτω, *corripio*. Vide supra μαπέειν. Μέμαρπον, α. 2. *act. initialis litera repetitur*, prout in præterito fieri solet, pro ἡμαρπον. *præt. med.* μέμαρπα. ε. 202. α. 245.

Μεμαῶς, μεμαῶτες, *studentes*. perf. part. *act. pro μεμακῶς*. a μάω, ᾧ, *vehementer cupio*. α. 240. 414.

Μέμβλομαι, η, εται, *curo*, pro μεμέλημαι, per syncopen & pleonasmum τῷ β, ad euphoniā; & denique η Attico more in ο mutato. a μέλει, impersonali, *cura est*. 9. 61.

Μέμνητε, *cura est*, per syncopen pro μεμέληκε, *præt. act.* Th. μέλει. Μεμνέτοα, acc. pl. part. *præt.* ε. 229. 519.

Μεμίχεται, *admiscebantur*. 3. sing. futuri paulo post. a μίγνυμι, f. μίξω, p. μέμιχα, *præt. pass.* μέμιγμα, μέμιξαι. ε. 177.

Μέμνηται, *meminit*. *præt. perf. pass.* a μνάομαι. ὦμαι, *recor-dor*, f. μνήσομαι, *præt. μέμνημαι*, α. 1. *pass.* ἐμνήσθην. ε. 296. 420. 9. 103.

Μέμναια, nomen viri. accus. sing. a μέμναι. §. 984.

Μέμναι, remugit. præt. med. a μυνάω, mugio, in a. 2. act. εμυχοι, sicut a τιμάω est ετιμον. Hinc præt. med. μέμναι. §. 506.

Μέμψοντα, f. l. m. a μέμφομαι, accuso. §. 184.

Μεῖ, quidem. §. 5. 12. 17. &c.

Μεταίων, furcens. præs. part. a μεταίω, cupio, ira percitus sum. Th. μένος, ira, τὸ, ἀνιμύς, a. 361.

Μένειν, pro περιμένειν, expectare, præs. inf. a μένω, maneo, expecto, f. μέναι, p. μεμένηκα, a. 1. εμενα. §. 672.

Μενεσθῶ, ὄρος, ὕψος, nomen mul. §. 357.

Μεῖσπη, nomen mul. q. d. *valde robusta*, §. 260.

Μενοίται, Nom. propr. §. 514.

Μένος, ira, τὸ, ἀνιμύς, ira. §. 412. a. 235.

Μερίμνα, ns, ῆς, cura. §. 176.

Μερόπων, gen. pl. a μέροψ, divisa vocem habens. ex μέρος pars, & ὄψ, facies. a. 109. 141.

Μέριμερα, sollicita, acc. pl. a μέριμος, & ὄς, anxius. Th. μεριμνέω, anxie cogito. §. 603.

Μερμηράων, gen. pl. Æol. pro μερμηρών, a μέρμηρα ἢ cura Them. μερμαίρω, vel μερμαίρω, curo. §. 5.

Μεσάβω, loro, dat. sing. a μέσσω, κ, τὸ, medium ligum inter boves, ex μέσος, & ὄς, medius, & βῆς, a. 467.

Μέσος, & ὄς, medius, μέσση, media. μέσση, pro μέσση, Poët. μέσσοθι, adv. in medio, μέσσοθαι, e medio, μέσσηνός, pro μέσσηνός, adv. inter. a. 231. 500. a. 367. 417.

Μεσσηνός, a μέσος, medius, a. 417.

Μετα, & μετ', præposit. regit. gen. & acc. §. 137. 449.

Μεταδεδροί, intermedia, incerta. a δρόμος, & ὄς, sonus aquarum ex alto ruentium. κατάδρος, & ὄς, καταρῆα, quod est ab ἀράσσω. §. 821.

Μεταναίτας, cohabitatores, acc. pl. a μεταναίτης, & ὄς. Th. ναίω, habito, ultima per naturam longa hic licentia Poëtica corripitur. §. 401.

Μεταξύ, idem quod μέσσηνός, inter. Th. μετα. a. 392.

Μεταπρέπει, eminet, 3. pers. ind. a μεταπρέπω, decorus sum inter, μετέπρεπει, præcellebas, imperf. Th. πρέπω, decorus sum. §. 430.

Μετασναχίζετ', ingemiscebat, 3. sing. imperfect. med. Th. σνάς, & ὄς, angustus. a. 92.

Μετατρέπος, qui potest converteri, mutabilis. Hinc

Μετατρέπα ἔργα τελέσσει res integre restituantur ex μετα & τρέπω, verto. §. 89.

Μεταφρεῖον, & τὸ, tergum, q. d. post pectus. Th. φρεῖν, iocor ἢ, meus. a. 223.

Μεταχρόνια, in caelo degentes, a μεταχρόνος. Sed sunt qui hic legant μεταχρόνια, ut

fit relicta terra, a χθών, *terra*. Est & χεῖρος, *cælum*. vel μετα, *trans*, q. d. quæ sunt trans tempus, a χεῖρος, & ὁ, *tempus*. §. 269.

Μιτάειπα, *interlocutus est*, pro μετῴπει, a. i. indic. Them. ἔ-
πα, *dica*. a. i. imperat. εἰπὼν,
ἀτω. aor. 2. med. εἰπον, εἰ, §.
§. 643.

Μιτῶμαι, *præf. inf. cum dat. in-*
teresse, ex μετα, *inter*, & τι-
μι, *sum*. §. 171.

Μετριομαχίζετ', *Vide in μετα-*
σοιαχίζετ'. α. 92.

Μιτόπισθε, & μετόπισθε, *pone,*
post. adv. Th. ὀπίσω, *retro-*
sum. §. 283. §. 210.

Μεταπωρινός, *in autumnno. Adv.*
a μεταπωρινός, *autumnalis*.
Th. ὀπώρας, ἡ, *autumnus*.
§. 413.

Μετρεῖσθαι, *præf. inf. pass. a με-*
τρεῖσθαι, ἔμαι, *mensuram*
admitto. Th. μέτρον, & τὸ,
mensura. §. 347.

Μέτρον, & τὸ, *mensura*. hinc μέ-
τρον, & ὁ, *modum non ex-*
cedens. §. 131. 304.

Μετώπυ, *genit. a μετώπον*, & τὸ,
frons, ab ὀπτομαι, *video*. α.
147. §. 145.

Μεῦ, *pro με, me*, Dorice, *gen.*
ab εὔμ. §. 644.

Μῆ, *Adverbium prohibendi,*
ne. §. 350. 405.

Μῆ, *Adverbium negandi, non*.
§. 21. 31. 352.

Μηδὲ, *neque*. & μηδ', §. 486.

Μήδεια, *consilia, genitativa, a μῆ-*
δῶ, εἰς, τὸ, *cura, consilium*, &

significat etiam τὰ αἰδοῖα,
prudenda. §. 180. 398.

Μῆδ', *pro μήτε*, idem quod μη-
δὲ. §. 294. ut & μήτ'. §. 268.

Μήδειον, §. 1001. μήδειον, *no-*
men viri, & μήδεια, *nomen*
mul. §. 961.

Μηδὲν, *nihil*, q. d. μηδὲ εἰ. §. 98.
393.

Μηδέποτε, & μηδέποτε, *num-*
quam, ex μηδὲ, *neque*, & πο-
τε, *aliquando*. Th. ὅτε, *quan-*
do. §. 715. 742.

Μηδέτο, *pro ἐμῆδοτο*. *Vide μῆ-*
σατο, *versabat*, *imperf. ver-*
bi μῆδομαι, f. μῆσομαι. Th.
μῆδος, εἰς, τὸ, *cura*. α. 34.

Μηδέων, *gen. pl.* *Vide in μῆ-*
δῶ, *genitalia*. §. 200.

Μῆδος, εἰς, τὸ, *cura, consilium*:
& significat etiam τὰ αἰδοῖα,
prudenda. §. 180.

Μηκέτι, idem quod ἔτι, *non*
amplius. Them. εἰτι, *ad-*
huc. §. 172. α. 21.

Μῆλα, *oves*, a μῆλον, & τὸ. §. 293.

Sic & Μῆλον, & Dorice, μά-
λον, & τὸ, *potum*. Th. μῆλεια,
αἰ, ἡ, *malus, arbor*. §. 784. 335.

Μηλόβοσις, *nomen mul. q. d.*
obscuro custos. §. 354.

Μῆν, ἢ, μῆν, *quantquam*. α. 11.
101.

Μῆνι, a μῆνις, εἰς, ἡ, *ira in-*
terata. α. 21.

Μηνός, *gen. a μῆν, mensis*, μῆ-
να, *accus. μηνῶν φθινοῦστων*
mensibus decrefcentibus. §.
764. §. 59.

Μῆποτε, *nequando*, ex μῆ, *ne*,
& ποτε, *aliquando*. Th. ὅτι,

quando. i. 86. 379.

Μήπως, *ne quando*. Them. πῶς,
(adv. interrog.) *quomodo* ?
ε. 391.

Μηρίον, Vid. in Μηρόν.

Μηρόν, *femur, crus*, a nom. ὅ,
μηρός, ὅ. Dicitur & μηρίον,
ε, τό, idem quod μηρός, *fe-*
mur α. 335. 363.

Μηρεύσασθαι, a. i. med. infinit.
α μηρέω, *revolvo, intexo, ag-*
glomerō, f. ὕσω. ε. 536.

Μήσατο, pro ἐμήσατο, a. i. m. a
μήδομαι, *curam gero*. Th. μή
δομαι, ε, τό, *cura*. 9. 166.

Μήτηρ, ἡ, *mater*, μητρός, μητέ-
ρι, & μητρί, acc. μητέρα,
tantum. hinc μητρική, & Io-
nic. μητρική, *proberca*. ε. 561.
813. 9. 170.

Μητίετα, *consultor*, vocativus
pro nominativo, μητιέτης, ε,
ὅ, μητις, (Θ) ἡ, *consilium*, a
μήδομαι. item. 9. 358. Na-
men mul. μήτιν. ε. 104. α. 33.
9. 886.

Μητιόεντο, genit. παρὰ μη-
τιόεντος, a *consilio*, *consilio*
pollente, a μητιόεις, εντος, ὅ.
Th. μητις, ιος, ἡ, *consilium*,
ε. 51. 9. 457.

Μηχανάται, *machinatur*. 3.
præf. ind. m. pro μηχανά-
ται, per Poëticam novi τῷ
ἄλφα epenthesein. Sic pro
ἀποτροπᾶσθαι, *aversari*, di-
cunt metri causa ἀποτροπά-
σθαι. a μηχανάω, *machin-*
or, Th. μηχανή, ἡ, ἡ, *arti-*
ficiū. ε. 239.

Μηχανή, ἡ, ἡ, *artificiū, machi-*

na. pl. αἱ μηχαναί. 9. 146.

Μία, ας, *una*, in dat. μιᾷ, & Io-
nice μιῇ, in masc. εἷς, *unus*,
9. 321. 792.

Μιγῶσα, a. 2. part. pass. f. g. a
μίγνυμι, *misceo*, f. μίξω, p.
μίμιχα, a. 2. part. ἐμίγην, a.
2. part. μιγείς, præf. pass.
μίμιγμα, ξα, πτα, a. 1. part.
ἐμίχθην, &c. μιγέμεναι, Do-
rice. pro μιγῶναι, a. 2. part.
inf. paulo post fut. μεμί-
ξομαι. 9. 53. 305. 970.

Μίμαντα, acc. μίμας, αντο, ὅ,
nomen viri. α. 186.

Μίμνει, *manet*. 3. perf. præf. ind.
a μίμνω, *verbum Poët. pro*
μένω, f. ἴω, *maneo*. ε. 518.

Μῆν, ipsam, Poët. pro αὐτοῖ, αὐ-
τῇ. ε. 18. 48. 9. 127.

Μίνυθε, *minuit*, 3. præf. ind. ut
μινύθῃ, *sub minuitur*, a μι-
νύθω, *minuo*. Th. μινύς, ὅ, ὅ,
parvus. ε. 6. 407.

Μίωος, genit. a μίωος, ω, εἰς,
nomen viri. 9. 948.

Μισγάματος, præf. part. a μίσ-
γω, idem quod μίγνυμι, *mi-*
sceo, f. μίξω, p. χα, a. 2. ἐμι-
γον. 9. 238.

Μισθός, ὅ, ὅ, *merces*, μισθός δ'
ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένῳ ἀρετῇ,
ὅς, ein Wort ein Wort,
ein Mann ein Mann. ε. 368.

Μιχθῆς, & μιχθῆς, a. i. part.
pass. Vide paulo ante μιγῆ-
σα. 9. 288. 913.

Μνημοσύνη, *nomen Deæ*, &
idem quod μνήμη, ἡ, *memo-*
ria. Th. μνάομαι, f. ἠσομαι,
memore, commemore. 9. 54.

915. hinc a. i. med. *μνησάμενοι*, *memores*. §. 651.

Μογήσας, *perpassus*, a. i. part. a *μαγίω*, *ω*, *arumnas* *pator*.

Th. *μόγες*, *υ*, *ο*, *labor*. §. 997.

Μόθοι, acc. *pugnati*, a *μόθας*, *υ*, *ο*, q. *παρά το ὅμῃ θέν*, a *concurrento*. α. 158.

Μοί, pro *ἐμοί*, *mihi*, peraphrasis, ab *ἐγώ*, *ego*. §. 30.

Μοῖρα, *ε*, *ας*, *fatum*, a *μεῖρα*, *divido*, in præt. med. *μέμορα*, unde est *μάρος*, *υ*, *ο*, *fatum*, *mors*, & *μοῖρα*, *ας*, *ή*, proprie, *partio*. item, *fatum*, idem quod *εἰμαρμένη*, quæ omnia ejusdem sunt etymologia. Sic enim dicitur *φατὴ* quasi *effatum*, quod Deus prout decrevit & in se ipsa q. effatus est, distribuat sua, & cuique suam assignet sortem, in qua acquiescere debet. Secus qui agunt, dicuntur *μεμψίμοιροι*. ε. 743. §. 204. 607,

Μολπή, dat. sing. a *μολπή*, *cantilena*. hoc a *μέλπωμαι*, *cano*, in præt. med. *μέμελπα*. §. 69.

Μόρος, *υ*. Vide in *μοῖρα*.

Μορφῆο, *nigra*, gen. Ionic. a *μορφῆος* *obscurus*, ab *ορφή*, *caligo*. α. 134.

Μονογενής, *unicus*, a *μῆνος*, pro *μόνος*, *solus*, & *γείνομαι*, *nascor*. ε. 374. §. 426.

Μῆνος, pro *μόνος*, *solus*, Poët. ε. 96. §. 143.

Μῦσαι, nom. pl. & in gen. pl. *μυσαί*, Æol. pro *μυσαί*, a

μῦσα, *ης*, *ή*, *Musa*, dat. pl. *μύση*, pro *μύσαισι*. ε. 1. 656. §. 100.

Μόχθος, *υ*, *ο*, *labor*. α. 306.

Μόψον, nomen viri. α. 181.

Μυδαλῶν *χεῖλα*, *madidum* *corpus*. Th. *μυδαίω*, *destillo*, ε. *ήσω*. ε. 554. α. 270.

Μυθῆσαιμην, *dixero*, a. i. med. opt. Vide in *μῦθος*. ε. 10. §. 28.

Μῦθος, *υ*, *ο*, *verbum*, *sermo*, dat. plur. *μύθοισι*. Ionic. Hinc est verbum *μυθήσμαι*, *dica*, *μυθῆσαιμην*, *dixero*, a. i. m. opt. *μυθήσασθαι*, a. i. inf. m. ε. 10. §. 24.

Μυλιόαντες, præt. part. pro *μυλιῶντες*, ex *μυλιάω*, *ω*, *dentibus frendeo*, epenthesi Poët. τῇ ο μικρῷ. Scilicet præcedenti syllaba brevi interponitur ο μικρόν, ut *οράω*, *οράω*, *ορόω*, ac præcedenti syllaba longa, interponitur ω μέγα, ut *ήβάω*, *ω*, Poëtice *ήβώω*, *ζάω*, *ζω*, *ζώω*. Th. *μύλη*, *ης*, *ή*, *mola*, *molaris dens*. ε. 528.

Μύξαι, nom. pl. a *μύξα*, *ας*, *ή*, *μυξο*, *μυξος*, τῆς *ἐκ μὲν ῥιζῶν μύξαι ῥέον*, *cujus quidem ex naribus μυξο* *res fluebant*. α. 267.

Μύρετο, imperf. Ion. med. *lugebat*, a *μύρω*, proprie *fluo*. at *μύρομαι*, *lugeo*, ubi lacrymæ per genas defluunt. ε. 204.

Μύριοι, *mille*, οἱ *μύριοι*, *infiniti*, *innumeri*, a *μύριος*, *υ*, *ο*, *infinitus*, ε. 100. 250.

Μυρμιδόνων, gen. pl. *Græcorum*, a μυρμιδών, ὄν, Græcus. Vide μῦρμ, u, ὄ, *formica*. a. 380. 474.

Μῦρον, prima longa, 3. pl. imperf. act. pro ἴμυρον, a μύρω, *mado, fluo, unguentis imbuo*, μῦρον, u, τὸ, *unguentum*. a. 132.

Μυχῶ, dat. sing. *in recessu, in penetrati*, a μυχός, ὤ, *penetrare*, a μύω, *claudio*, f. σμ. 3. 116. 1014.

Μῶλον, *bellum, stragem*, a nom. μῶλ, pro quo etiam μολ, a. 257.

Μῶμ, ὄ, *Momus*. Deus quidam reliquorum omnium Deorum irrisor & reprehensor. sumitur & pro dedecore. 3. 214.

N:

Ναίω, *incolit, habito*, incolo. a. 8. ναίων, pro εἵμαι, imperfecte. Hinc ναιστάω, idem quod ναίω, ναιστάω, 3. pl. ind. præf. Hinc ναίσσατο, *habitavit*, a. 1. med. pro εἰνάσσατο, & hoc pro εἰνάσατο, a. ναίω, *habito*, in Themate, ναίω. a. 637. 3. 387. 775.

Ναέντων, *fluentium*, genit. pl. part. præf. a. ναίω, *fluo*. Th. ναίω. a. 548.

Νάεθνη, dat. sing. a. νάεθνης, η, ὄ, *ferula, bacillus*. a. 52.

Ναυσίθοος, nomen viri, qui *navi currit*. Navem Plautus vocat ligneum equum. 3. 1016.

Ναυσίθοος, nomen viri, cuius *animus est in navibus*. 3. 1017.

Ναύται, acc. pl. a. ναύτης, u, ὄ, *nauta*, a. ναῦς, ναός, ἡ, *navis*. 3. 876.

Ναυτιλίας, gen. Ion. a. ναυτιλία, ας, ἡ, *navigatio*. Th. ναῦς, *navis*. a. 616. 640.

Νάες, *naves*, acc. pl. pro νῆες, & simpl. ναῦς, a. ναῦς, *navis*, gen. ναός, & Att. ναὺς, & Poëtice νηός, data νηὶ, accus. ναῦν. a. 245.

Νέσθαι, præf. inf. *redire*, a. νέω, *vel exire*, eo, *redeo*, a. 552. 671.

Νῆ, *net*, spinnet. a. νέω, f. ἥσω, *no, neo*. a. 775.

Νέικσα, acc. pl. a. νεῖκος, εος, τὸ, *contentio*, νεῖκῃ, pro νεῖκισι, *lites*. νεῖκῃ, *probris affecerit*, pro νεῖκῃ. 3. sing. præf. act. subj. a. νεῖκω, ᾶ. Them. νεῖκος, εος, τὸ, *jugium, lis*. Quidam componunt ex νε, *non*, & εἶω, *cedo*. hinc νεκῆσα, *conficiatorem*, acc. a. νεκῆσε. Th. νεῖκος. a. 33. 35. 714. 3. 87. 208.

Νῆλ, u, ὄ, nomen fluvii *maximi*. 3. 338.

Νεόθι, adv. loci, pro νεατόθι, *in imo fundo*, νεόθεν, *ex ima parte*, a. νεῖ, *novellus*. Th. νεῖ, u, ὄ, *novus*. 3. 567.

Νεός, ὤ, ἡ, Ion. pro νεός, ὤ, ἡ, *novalis*. a. 461. 3. 971.

Νεῖσσανται, *navigant*, 3. pl. præf. a. νεῖσσομαι, eo, *navizo*. Th. νέω, eo, *redeo*. a. 235.

Ne

Νεκύδαρος, gen. α νέκυταρ, αρονητό, potius generosus. §. 640. 796.

Νεμείης, nomen regionis, sic dictæ a nemoribus, νέμος, εος, τὸ, nemus, α νέμω, pascō, hinc νεμεῖαιος, Nemeaus. §. 327. 329. 331.

Νέμεσις, εως, ἡ, indignatio, α νεμεσίω, indignor. Est & nomen certæ Deæ, quæ præ cæteris insolentiam hominum reprimere, & de injuriolis pœnas sumere solet. ε. 198. §. 223.

Νεμισσαῖ, indigne fert, Poëtice, pro νεμισαῖ, 3. præsent. ind. α νεμισαῖω, ὦ, irascor, succensco. ε. 739. 754.

Νέμονται, fruuntur, 3. præf. pass. νέμομαι. Th. νέμω f. μῶ, possideo, tribuo. p. νεμέμηκα, α. l. νέμηα. ε. 119. 229.

Νεοθλήης, εος, ὁ, ἡ, nuper vivens, ex νέος, ε, ὁ, novus, & θάλλω, vivo. §. 576.

Νεοκλήης, εος, recensentem dolorem habens, νεοκλήει, dat. Th. κηδός, εος, τὸ, cura, & νέος, ε, ὁ, novus, recens. §. 98.

Νέοι, recens, nuxex. Th. νέος, novus. ε. 567. 672.

Νεύτατος, recens vulneratus, α νέος, novus, & νέττω, ὦ, ἡσσω, vulnero. α. 157.

Νέσσω, nomen fluvii. §. 341.

Νέουμι, nutabunt, vergent, præf. ind. opt. α νεύω, innuo, nuto, f. νέω. ε. 471.

Νεύω, dat. α νεύω, nervus. hinc νευῆς, gen. Ionic. α νευῆ, εως, ἡ, nervus, arvens,

ε. 542. α. 409.

Νεφέλη, nubes, in dat. pl. νεφέλησιν. §. 745.

Νεφεληγερέτα, gen. Æol. α νεφεληγερέτης, ε, ὁ, nubes excitans, ex νεφέλη, nubes, & εγείρω, excito. ε. 99. §. 944.

Νέφθ, εος, τὸ, nubes, dat. pl. Ion. νεφέεσσι ε. 202.

Νεωμένη, iterata, præf. part. f. g. scil. γῆ, α νεάω, renovō. Th. νέθ, novus. ε. 460.

Νεώτερος, junior, comp. in superl. νεώτατος, α νέος, novus. ε. 443.

Νῆ, pro νῆα, accus. Poët. pro ναῦν, naves, α ναῦς, navis, dat. pl. νέεσσιν. ε. 163. 641. §. 641.

Νηδύν, acc. α νηδύς, ὕθ, ἡ, venient. §. 460. 487. 800.

Νήια, navalia, νηῖθ, ε, ὁ, navalis. Th. ναῦς, navis. ε. 806.

Νήκεροι, sine cornibus, α ηῖκερος, ε, ὁ, καὶ ἡ, ex νῆ, & κέρας, atas, τὸ, cornu. ε. 527.

Νήκετον, insanabiliter, ex νῆ, negandi particula & α κείω, sano. ε. 281.

Νηλής, εθ, ὁ καὶ ἡ, crudelis. ηλέη, per sync. pro ηλέει, dat. singul. ex νῆ, & ἔλιος, εος, τὸ, misericordia. Sic & ηλεῖς, savius, pro ηλεῖς. §. 765. 770.

Νηλεόποινος, immitis, crudeli supplicio puniens, α ποινη, pœna, & ηλεῖς, immitis. §. 217.

Νήματ', pro νήματα, fila, α νήμα, τὸ, filum. Th. νέω, νεα. ε. 771.

Νημερτής, verus. Th. ἀμαρτάνω, aberro, f. ἦσα, a. 2. ἤμαρτον, & νημερτής, nomen proprium niul. §. 234. 262.

Νηοῖς, templis, pro ναοῖς, a ναός, ἔ, ὅ, templum. §. 990.

Νηοπόλοι, edituius, a νηοπόλος, & ὅ, edituius, qui circa templum versatur, ex νηός, pro ναός, & πολέω, verso, item verso. §. 991.

Νηός, navis, gen. Poët. dat. pl. νηυσί. Vide in νείας. ε. 626. 632.

Νήπιος, & ὅ, infans, vocat. νήπιε. ε. 130. 284.

Νηῦος, pro νηέως, a νηεύς, νηέα, nomen viri. §. 233. 240.

Νήγιος, ex νη negativo, & ἔγεις, ἶδος, ἡ, ἴς, tanta, ut adversus eam non integrum sit se se opponere. Epitheton syl-
væ, ε. 509.

Νησαῖη, nomen mul. a νῆσος, insula, q. d. in salo. §. 249. 964.

Νήσοισι, insulis, dat. pl. Ion. a νῆσος, & ἡ, insula. ε. 169.

Νησά, nomen mul. §. 261. 1014.

Νηυσί, dat. plur. a ναῦς, navis. Vide in νείας. ε. 632.

Νηυτμός, anima expers, ex νη, negativo, & αὐτμή, ἦς, ἡ, spiritus. Alii legunt, νήποτμος, infausus. §. 795.

Νῆχον, pro ἐνηχον, natabant, a νῆχα, ἔω, idem cum νεία, nato. α. 211. 317.

Νίκη, νίκης, victoria, a νικάω, f. ἦσα, vinco. ε. 209. α. 311.

Νικηθεῖς, victus, part. a 1. pass.

νικήσας, part. a. 1. act. a νικάω, ᾶ, vinco, f. ἦσα, p. νείκηκα. §. 73. 466.

Νίσσεντ', imperf. pro νίσσοντο, revertebantur. Vide νέομαι, redeo. pro quo νίσσομαι, seu νείσσομαι. α. 469.

Νίφα, accus. per apocopen pro νιφάδα, a νιφάς, ἁδός, ἡ, νιχ. a νίφω, ningo, f. ψω, p. φα. ε. 533.

Νιφόστος, gen. sing. a νιφός, νιφός, a νίφω, f. ψω, p. φα, ningo. §. 42. 62. 118.

Νιψάμενος, lotus, a. 1. part. m. a νίπτω, λαβα, f. ψω. ε. 737.

Νοή, sapit. 3. præf. sub. a νοέω, ᾶ, νοεῖντες, Dorice pro νοεῖντες, cogitantes, præf. part. Th. νόος, νῆς, mens. ε. 459. 294.

Νόημι, pro νόημα, τὸ, intellectus, cogitatio. Th. νόος, νῆς. α. 222.

Νοήσας, a. 1. part. νοήσαι, inf. νόησε, pro εἰρήσας, Ion. a. 1. ind. Th. νόος, νῆς, mens. ε. 12. 482. §. 838.

Νομά, pabulum, acc. a νομός, ᾶ, ὅ, pabulum. Th. νέμω, pasco. ε. 401. 524.

Νόμος, lex, νόμος, leges, a νέμω, tribuo. ε. 274. §. 66.

Νόος, νῆς, ὅ, mens, νόοιο, gen. Ion. ε. 481. 683. §. 661.

Νόσφι, absque, ut & νόσφιν, seorsum. ε. 91. νόσφιν ἄτις τε κακῶν, hoc est plane absque malis. Adverbia quæcunque ingeminatas sunt ἰμφοτικά. ε. 91.

Νότ@, κ, ό, νότοις, genit. Ion.

noius, auster. i. 673. 9. 380.

Νῦσ@, υ, η, Ionicē pro νόσος,

υ, η, morbus i. 102. 9. 527.

Νυ, apud Poetas est particula
expletiva. i. 105. 262.

Νύκτα, noctem, acc. α νύξ, nox,
νύκτ', pro νύκτα. i. 102. 9.
166.

Νύκτωρ, adv. noctu, α νύξ, νυ-
κτός, η, nox. i. 175.

Νύμφη, ης, η, Nympha, νυμφέ-
ων, nymphaeum, Ionic. pro
νυμφῶν, α νύμφη sponsa h. e.
promissa, nempe foedere pro-
missa, foederata. 9. 298. 305.

Νῦν, nunc, adverb. temporis. i.
174. 200. α. 99.

Νύξ, νυκτός, η, nox, νύκτ', pro
νύκτα, acc. sing. i. 17.

Νυχίν, nocturna. Th. νύξ. νυχίν,
nocturna, pro noctu. Sic Vir-
gil. Georg. 3. lupus noctur-
nus obambulat. i. 516.

Νύσονται, prael. part. α νύσσω,
pungo. f. ξω. α. 62.

Νῶθ' pro νῶτα, α νῶτ@, υ, ό,
dorsum. in pl. τὰ νῶτα. α.
286.

Νῶϊ, & νῶϊν, in genit. & dat.
dual. Th. ἐγώ, ego. α. 358.

Ναμήσας, vibrans, α. i. part. α
ναμάω, agito, ποθεο, α νέμω,
sicut τρεφάω, α τρέφω. α.
462.

Νώνυμος, ignobilis, ex νή & ὠ-
νυμα. Aol. pro ὄνομα, nomen.
i. 153.

Νῶτα, pl. num. α νῶτος, υ, ό,
dorsum. & in plur. τὰ νῶτα.
i. 532. α. 176. 9. 762.

Ξ.

Ξάνθη, nomen mul. 9. 356. &
Ξανθή, ης, η, flava. 9. 947.

Ξέν@, Poëtice pro ξέν@, υ,
peregrinus. i. 181. dat. plur.
ξένοις. i. 223.

Ξενοδόχα, hospiti, dat. α ξενο-
δόχος, Ion. pro ξενοδόχ@,
υ, ό, qui recipit peregrinos,
hospes publicus, ex ξένος, &
δέχομαι, f. δέχομαι, capio. i.
181.

Ξετοί, rasiles, α ξετός, υ, ό, Th.
ξέω, f. έσω, rado. α. 133.

Ξύλα, ligna, α ξύλοι, ει, τὸ, li-
gnum. i. 806.

Ξύμπασα, universa, in m. g.
ξύμπας. Th. πᾶς, πῆσα, πᾶν,
omnis. i. 238.

Ξύν, Attice pro σύν, cum, prae-
posit. dativum solum re-
gens. 9. 347.

Ξυνήονας, participes, acc. plur. α
ξυνήων, ονός, ό καί ιι, α ξυνός,
pro κοινός, communis, unde
ξυνήων, οί@, ό καί η. 9. 595.

Ξυνόντων, confligentibus, part. α.
2. act. genit. α ξυνήμι, con-
gredior, configo, vel ξύνιμι.
Th. ἴημι, & εἶμι, eo. illud in
α. 2. ἴοι, ει. εο. 9. 705.

Ο.

Ο, Ille. i. 89. α. 125. & ό po-
nitur pro ότι. α. 12.

Οἶαρες, confabulationes, acc. pl.
nam pro ὅαρες dicimus &
ὅαροι. Th. ὅαρες, αρες, η, παροι.
9. 205.

Όβριμον, terribilem, fortiter,
ponitur adverbialiter, ab ὀ-
βριμός, validus, hoc a βριάνω
fero.

fortis salm. a. 135. §. 839.

Ὀβριμοεργός, fortium facinorum patratore, composita cum voce εργον sunt ὀβύτονα. §. 996.

Ὀβριμόθυμος, u, o, ab ὀβριμος, robustus; & hoc a βριάω, robustum reddo, & θυμός, animus. §. 140.

Ὀβριμοπάτης, forti patre nata, genit. sing. ab ὀβριμοπάτη. Epith. Palladis, ab ὀβριμος, fortis, & πατήρ, pater. §. 587.

Ὀγδοάτη, dat. ab ὀγδοάτῃ, Poët. pro ὀγδοός, octavus. Th. ὀκτώ, octo. s. 770. 788.

Ὀγῆ, g. m. s. 355. ὀγῆ. g. n. s. 244. & ὀδ' pro ὀδι. s. 361.

Ὀδάρτα, clementem, acc. ab ὀδύς, ὀντῃ, b, dens. a. 146. 1350

Ὀδός, ὀδῶ, ἦ, bia. s. 577. 727.

Ὀδυσῆι, dativ. & ὀδυσσῆϊ, pro ὀδυσίως, gen. Ion. ab ὀδυσσεύς, Ulysses. §. 1012. 1016.

Ὀδυσατο, 3. sing. a. i. med. iratus fuit, ab ὀδύζομαι, f. ὀδύσομαι, a. i. med. ὀδυσαμένη. Th. ὀδύσσω, irascor. §. 1012.

Ὀζῷ, u, o, proprie significat ramusculum, stolonem. Metaphorice, homo bellicosus. Ὀζος Agnos dicitur, quasi ramus e Martis stirpe prognatus. a. 181.

Ὀθρῷ, genit. ab ὀθρὺς, ὕοςῆ, nomen montis. §. 631.

Oi, illi. s. 69. 77. 86. 518.

Oi, qui. s. 39. 123. a. 84.

Ὀιδ', bi. s. 118.

Ὀῖ, an oī, legend. illi. §. 503.

b. e. αὐτῶ, illi, ab ὄ, oī, v. s. 69. 73. 79. 77. 263. a. 20.

Οἷε a. 288. 301.

Οἷα, qualia, ab οἷῳ, u, o, qualis. a. 400. §. 93.

Οἷε, aperi, præt. imperat. açh ab οἷω, aperio. f. οἷω, p. οἷχα, & ὠχα, præt. med. ὠγα. s. 817.

Οἰδιπόδας, genit. Æol. pro οἰδιπόδα, ab οἰδιπόδης, u, o, nomen viri. s. 162.

Οἰδ' pro οἰδε, novit, præt. med. οἰδα, pro οἰδαῖα, nosti. §. a, Æolica paragoge. præt. med. οἰδα, as, s. ab οἰδέω, vel οἰδήμι, scio, f. οἰδήσω, p. οἰδήσας s. 454. a. 355.

Οἰδηατι, dat. sing. ab οἰδηία, per syncopen pro οἰδηία, ατῃ. n. g. tumor. Th. οἰδέω, vel οἰδαίω, f. ἦσω, tumeo, inflatus sum. §. 109. 131.

Οἰζύος, genit. ab οἰζύς, ὕοςῆ, ἦ, arumna, in acc. οἰζύς, hinc οἰζυρὸς, calamitosus, οἰζυρῆ, Ionic. pro α. s. 113. 193. 937. §. 214.

Οἰκίαν, Poëtice pro οἰκίαν præt. part. habitans, commorans, f. ἦσω, p. ὠκηχα, ab οἰκέω. Them. οἰκῷ, u, o, domus. §. 330.

Οἰκήια, τὰ, res domestica, ab οἰκήϊ, Ion. pro οἰκήϊ, domesticus. Them. οἰκῷ, u, o, domus. s. 455.

Οἶον, acc. ab οἶκος, u, οἶκι' pro οἶκία, a singul. οἶκιον, u, τὸ, domuncula, οἶκόνδε & οἶκადι, domum. s. 521. 574. §. 64. 758.

Οἷ,

Οἶμος, ὤ, ὅ, ἡ, *semita*, idem
quod οἶμη, ης, ἡ, *bia, semita*.
s. 228.

Οἶων, gen. pl. Ion. pro οἶων,
ab οἶη, ης, ἡ, *vitis*. Th. οἶνος,
ῶ, ὅ, *vinum*. s. 570.

Οἶνοπι, dat. sing. *nigro, οἶνοπα*,
acc. ab οἶνοψ, οἶνοπ, qui
vinei coloris est, q. οἶψις τῷ
οἶνῳ, *niger instar vini*. Vina
illa Græcorum calidissima
tubnigrum imitantur colo-
rem. Th. οἶνος, *vinum*, & ὤψ,
oculus. Th. ὀπτομαι, *video*.
s. 620. 815.

Οἶν, οἶν, *vinum*. s. 594.

Οἶνοχῆν, ἡ, *patina libatoria*,
trulla, ex qua vinum funde-
batur, ex οἶν, & χῆν, *fun-*
do. s. 742.

Οἶ, pro οἶμοι, *similis*. s. 312.
a. 386.

Οἶ, pro οἶμοι, *similis*, οἶ, *ergo, qualis, idem, similis*,
sed οἶ, ῶ, ὅ, *solus*. Neut.
οἶον, *solum*. i. 311.

Οἶον, *tantummodo*, adv. ab οἶος,
ὤη, οἶον, *solus, a, um*. s. 386.

Οἶε, contracte pro οἶας, *obes*,
acc. plur. Th. est οἶς οἶος, vel
οἶς, οἶος, ἡ, *obis*. s. 252. 773.

Οἶς, & οἶσιν, dat. pl. Ion. ab οἶς,
qui. s. 144. s. 432.

Οἶδα, pro οἶδάω, *nostrum*. Vide
in οἶδ'. a. 355.

Οἶσας, *feras*, f. i. a φέρω, f. οἶ-
σα. s. 480.

Οἶσι, *sagitta*, ab οἶτος, ῶ, ὅ,
sagitta. ab οἶω, *fero*, f. οἶω.
a. 130.

Οἶτε, οἶτ', nom. plur. ab οἶτε.

s. 303. a. 351. s. 46.

Οἶτινες, nom. pl. ab οἶσις, ἡτις, ὅ,
τι, *quicunque*. a. 150. 163.

Οἶωοἶς, dat. pl. ab οἶωος, ῶ, ὅ,
aves. hinc οἶωοἶς, ῶ, ὅ, *an-*
gur. s. 799. a. 185.

Οἶω, five οἶω, *puto*, item *fero*.
a. 111.

Οἶων, *obium*, gen. plur. Vide
supra. οἶς. s. 446.

Ὀκτάβλωμοι, *octo morsuum*, a
βλωμος, ῶ, ὅ, pro panis por-
tione, *bucella*, & ὀκτώ, *octo*.
s. 440.

Ὀκταπόδιον, *octopedaletum*. acc.
ab ὀκταπόδης, a πῦς, ποδός,
pes. s. 423.

Ὀλβ, ῶ, ὅ, *beatitudo felici-*
tas. q. d. ὄλβος βίος, hinc
ὄλβιος, *beatus*. s. 314. 814.

Ὀλεθρον, *perniciem*, ab ὀλλυμι,
perdo, f. ὀλέσω, a. i. inf. act.
ὀλέσας, præt. m. ὤλα, & Att.
ὀλωλα. s. 178. 666. s. 316.

Ὀλίγον, *pauxillum*, adv. ab ὀ-
λίγος, ῶ, ὅ, *paucus*. s. 478 hinc
Ὀλίγιστος, superl. *paucissimus*.
s. 721.

Ὀλυνός, ῶ, ὅ, *fluvius* in Heli-
cone Boeotiae, sic dictus ab
Holmeio Sisyphi filio. s. 6.

Ὀλμ, ῶ, ὅ, *mortarium*. s. 421.
s. 96.

Ὀλή, *perniciosa*. ab ὀλοός, ἡ,
ὄν, hinc & ὀλώ, idem.
Them. ὀλλυμι, f. ὀλέσω, *per-*
do. s. 743.

Ὀλυμπ, quasi ὀλόλαμπ,
ῶ, ὅ, *totus lucens*. Thessaliae
mons altissimus, & pro
ipso caelo ponitur. Hinc
ὀλύμπος

ὀλύμπιⓄ, *cælestis*, & ὀλυμπιάδης, *Musæ dictæ, tanquam Olympias domos inhabitantes. a. 203. 9. 25. 52. 390.*

Ὀμά, *similia*, ab ὁμός, *similis. a. 50.*

ὈμαδⓄ, *τ, ὁ, tumultus, multitudo. Th. ὁμός, τ, ὁ, similis. a. 255.*

Ὀμαρτήσας *secutus, a. t. part. ab ὁμαρτέω, ὤ, sequor, f. ἦσα. Th. ὁμαρτή, idem quod ἰμῦ, simul. e. 194. 674.*

Ὀμβρινῶ, *pluviosus. Alii ὀμβρηρῶ. est adject. g. n. ab ὀμβρεⓄ, imber, hinc ὀμβρινός, pluviosus. e. 449.*

ὈμβριμⓄ, *robustus. Vide supra ὀβριμον. e. 144.*

ὈμβρεⓄ, *τ, ὁ, imber. παρὰ τὸ ὁμῦ εἶναι simul fluere, ubi aqua copiose fluit, quod in imbre (quæ ipsa vox hinc orta est) fieri solet, hinc ὀμβρέω ὤ, pluo, ὀμβρέσαντⓄ, pluyente. a. t. part. e. 413. 490.*

Ὀμῆται, *jurabit, 3. sing. fut. 2. med. verbi ὀμνυμι, juro, f. ὀμόςω, f. 2. med. ὀμῶμαι, ἦ εἶται. p. ὀμόχα, a. t. ὀμόσα. e. 192.*

Ὀμήλικας, *coetaneos, acc. pl. ab ὀμήλιξ, ικⓄ, coetaneus. Th. ὁμός, similis, & ἡλικία, ας, ἡ, statura. e. 441.*

Ὀμηρεῖσθαι, *pro ὀμηρεῖσθαι, præl. part. f. g. pl. num. ab ὀμηρέω, in unum convenio. Th. ὀμηρεⓄ, τ, ὁ, obses, quasi ex*

ὁμῦ, *simul, & εἶρω, loquor. 9. 39.*

Ὀμιληδόν, *turmatim, Adverb. Th. ὀμιλος, τ, ὁ, turba. a. 170.*

Ὀμιχεῖν, *meiere, præl. inf. ab ὀμιχέω, q. d. ὁμῦ χεῖν. e. 725.*

Ὀμματι, *oculis, dat. pl. ab ὀπτομαι, video. f. ὀψομαι, p. ὠρμαι. hinc est ὀμμα, ατος, τοῦ oculus. a. 262.*

Ὀμόθιν, *simul, ab ὁμῦ. Th. ὁμός, τ, ὁ, similis. e. 108.*

ὈμοιⓄ, *sive ὁμοῖⓄ, τ, ὁ, similis, Poët. ὁμοῖⓄ, Th. ὁμός, τ, ὁ, similis. e. 143. 180.*

Ὀμοκλης, *gen. ab ὁμοκλη, ἡ, hortamentum, comminatio, q. ἀπὸ τῆς ὁμῶς κέκλησθαι. Eustath. Th. κέλομαι, hortor, jubeo. a. 341.*

Ὀμόν, *eundem, ab ὁμός, unde est ὁμοιⓄ. 9. 508.*

Ὀμόςω, *jura verit. a. t. sub. ὀμόςσας. a. t. part. pro ὀμόςσας. ab ὀμνυμι, fut. ὀμόςω. a. t. aet. ὀμόσα. e. 280. 9. 232.*

Ὀμῦ, *simul. ab ὁμός, similis. e. 241.*

Ὀμφακες, *nom. pl. q. ὁμοῖ εἰς τὸ φαγεῖν, crudi ad vescendum, ab ὀμφαξ, ακⓄ, ἡ, ὠδὸς acerba. a. 399.*

Ὀμόφρων, *ονⓄ, ὁ καὶ ἡ concors, acc. pl. ὀμόφρονας, ab ὁμός, similis, & φρήν, εἰός, ἡ, mens, animus. 9. 60.*

Ὀμῶς, *tamen, sed ὁμῶς, simul, Th. ὁμός, τ, ὁ, similis. e. 3. 30.*

Ὅν δε: *ἀφίκετο ὅν δε δόμον δε, rediit domum suam. δε postpositi-*

positum accusativo, valet
ad. a. 38.

¹Οὔτε, quemque. i. 3.

²Οὔτις, atque, τὸ, utilitas, emolumentum, ab οὔμι profum, f. ἡσ. i. 41. 344.

³Οὐδὲ, hoc, τὸ, probum. hinc οὐδίζεν, exprobrare. i. 309. 716.

⁴Οὐνεῖν, somniorum. gen. pl. ab οὔνε, u, o, somnium. Th. δια, somnium, nomen indeclinabile. 9. 212.

⁵Οὐνήσιν, jubat. 3. present. ind. sing. ab οὔνημι seu ὄνημι, f. i. ὄνησιν, a. i. ὄνησα. i. 316. 9. 429. 436.

⁶Ονομα, atque, τὸ, nomen, Æol. ὄνομα, ὄνομ' pro ὄνομα. hinc ὄνομαστοί, celebres nominandi. 9. 148. 369.

⁷Ονόμηι, appellabit. a. i. aet. ab ὀνομαίνω, nomino, f. αἶν, a. i. αἰνόμηνα. Th. ὄνομα, nomen. i. 800.

⁸Ονοτάζωι, prael. part. conficiens, ab ὀνόω, vitupero, f. ὄσω. Th. ὄνημι, vitupero, f. ὄσω.

⁹Οὔτις, quemcunque, ab οὔτις, οὔτις, ὅτις, ab οὔ, & τις, quis. 9. 82. 96.

¹⁰Οὐχίς, unguis, ab οὔχ, οὔχος, ὁ, unguis, prov. ὁ ὄνυχος λέοντα, ex ungue leonem. οὔχισι, dat. pl. Ion. i. 202. a. 266.

¹¹Οξεία, acutum. In plure pro ὀξεία capitur, & metri gratia pro ὀξείας, ab ὀξύς, hoc, ὁ, acutus, ὀξείησι, dat. pl. Ion. ut ὀξείησι πικρῇ, πικρο.

nibus acutis. a. 289. 335. 348.

¹²Ὀψ', ὄψα, vocem, sonum, acc. ab ὄψ, ὄψος, ἡ, vox. q. ab ὄψω, dico.

¹³Ὀπάζει, 3. pers. prael. ind. ὄπαζω, a. i. aet. inf. ab ὄπαζω, persequor, sequi: jubeo, praebeo, ὄπάσας, pro ὀπάσας, part. a. i. aet. i. 166. 9. 433.

¹⁴Ὀπίε, quod. 9. 864.

¹⁵Ὀπίδεν, comitatur, 3. pers. prael. ind. ab ὄπιδεν, comitor. Th. ὄπάζω, f. ὄσω, persequor, comitem do. i. 141. 9. 80.

¹⁶Ὀπί, voce, dat. ab ὄψ, ὄψος, ἡ, vox. Vide ὄψα. 9. 41. 68.

¹⁷Ὀπιζέτο, curabat, imperf. ab ὀπιζομαι, curo, ab ὀπίς, idos ἡ, ultio, cura. a. 21.

¹⁸Ὀπίδεν, metri causa, pro ὄπιδεν. Them. ὀπίον, retrorsum. 9. 323.

¹⁹Ὀπιπτεύοντ', pro ὀπιπτεύοντα, spectantem, prael. part. accus. casus, ab ὀπιπτεύω, ab inusitato ὀπιπτεύω. Them. est ὀπιτομαι, video. i. 29. 804.

²⁰Ὀπί, acc. sing. ab ὀπίς, idos ἡ, ultio, vindicta, cura. i. 349.

²¹Ὀπίδεν, adverb. pone a tergo. ab ὀπίσω, Poet. pro ὀπίσω, retrorsum, retro. i. 467.

²²Ὀπλα, instrumenta, ab ὀπλον, u, τὸ, arma. i. 625.

²³Ὀπλα, acc. ab ὀπλεις, ἑ, ὁ, nomen viri. a. 1800.

²⁴Ὀπλή, ungulam, ungula pecus est armata, ab ὀπλή, ἡ, Th. ὀπλόν, u, τὸ, & in pl. u, Th. ὀπλόν, u, τὸ, & in pl.

τὰ ὅπλα, *arma*. i. 487.

Ὀπλότατος, *minimus natu*, superlat. grad. in comp. ἐπλότιρος, *u*, ὁ, *juniior*, ab ὅπλοι, *u*, τὸ, *arma*. *g*. 137. 333.

Ὀπότε, *quando*, cum, ex ὅτι, ὅπ' ἀρκτικόντι, ut liquet ex ὀπίσας, ὀπῶος, &c. sicut & ληκτικά sunt complura, quorum alia ratio reddi nequit, ut πεντάκοντα, &c. ἐπότε idem quod ὀπότε. π duplicatur metri causa, ὀπότε, ex ὀπότε & ἄ, *ubi*. i. 541. a. 397.

Ὀππη, Poët. pro ὀπη, *ubi*. *g*. 387.

Ὀπποτέρη, *utram*, accus. f. g. Poët. ab ὀπότερος, *uter*. Th. πότερος, *u*, ὁ, *uter*. *g*. 549.

Ὀπωρινός, *u*, ὁ, *autumnalis*. ex ὀπώρα, *u*, ἡ, *autumnus*, q. d. ὥρα ὅπῃ *tempus succi*. a. 672. 675.

Ὀπως, *ut*, quo pacto. *g*. 156. 471.

Ὀρεῖται, *spectat*, 3. pers. præs. ind. verb. med. καὶ δ' εἰς ἄσας ὀρεῖται, *caput pavimentum spectat*, est senis descriptio. ab ὀρέω, *video*. imperf. ἰώραν, pers. ἰώρακα. i. 532.

Ὀρείχαλκοιο, genit. Ionie. ab ὀρείχαλκῳ, *orichalcum*, *us montanum*, ab ὄρε, *eos*, τὸ, *mons*, & χάλκῳ, *u*, ὁ, *as*. a. 122.

Ὀρέξαι, *porrigere*. a. 1. infinit. ὀρέξαιμην, part. f. g. a. 1. med. ab ὀρέγομαι, *porrectis*

manibus prendo. Th. ὀρέγω, f. ξω, *porrigo*, *extendo*. *g*. 433. 456.

Ὀρεός, *montis*, gen. sing. a τὸ ὄρος, *mons*. a. 374. *g*. 484.

Ὀρεσσινόμεν, in *montibus pascentis*. gen. ex ὄρος, *eos*, τὸ *mons*, & ἰέμεν *pascere*, in part. iii. ἰένομα. a. 407.

Ὀρεται, *orta fuerit*. 3. singul. a. 2. med. subj. ab ὄρω, in med. ὄρομαι, *η*, *ηται*, præsens & aor. 2. coincidunt in subj. Hinc est Latinorum *orior*. *g*. 782.

Ὀρθός, *rectus*, *erectus*, a. 725. hinc

Ὀρθαί τρείχες, *erecti pili*. a. 395.

Ὀρθῖ, g. com. *arduus*, ex ὄρθός, *u*, ὁ, *rectus*. 388.

Ὀρθρογόνῃς, ἡ, *mane lugens*, ab ὄρθρος, *u*, ὁ, *tempus matutinum*, & γοάω, f. ἦω, *gemo*. i. 566.

Ὀρθρε, gen. ab ὄρθρον, τὸ, *diluculum*. ὄρθρε ἀνίσταμενος, *in teo βίος ἀρεῖται*. *Diluculo surgens*, ut tibi *dictus sufficiens sit*. i. 275.

Ὀρθρ, dativ. singul. nomen proprium viri, ὄρθρ, *u*, ὁ, *g*. 293. 399.

Ὀρκος, *u*, ὁ, *iuramentum*. i. 217.

Ὀρμήσσει, *impetum facient*, 3. pl. a. 1. act. subj. ab ὀρμαίνω, *u*, *impetu feror*, f. ἦω, ὀρμηθήναι, a. 1. pass. infin. Th. ὀρμήῃς, ἡ, *impetus*. i. 524. a. 73. 403.

Ὀρμης, *monilia*, acc. pl. ab ὄρμος, *u*, ὁ, *monile*, colli ornamentum.

namentum. c. 74.

Ὀρεῖς, ὄρος, ὅ, ἡ, *abis*, dat. pl. ὀρεΐσσοι, Ionic. & Poët. c. 210. 468.

Ὀρεῖ, ὄρος, τὸς *mons*. At ὄρος, ο, ὅ, *terminus*. c. 316. 9. 2.

Ὀρεῖσθαι, *irruerant*, pro ὄρεσθαι, 3. pl. a. 1. act. indic. ab ὄρεῖν ab ὄρεῖν formatum est, sicut & ὀρεῖν, & ὄρευναι. item ὀρεῖν, a præt. med. ὄρεσθαι per metathes. ὄρεσθαι. ὄρεσθαι, pro ὄρεσθαι, *precipitans*, part. a. 1. act. f. g. ab ὄρεῖν. c. 412. 434.

Ὀρεῖν, *stimulum*. accus. ab ὄρεῖν, ὄρεῖν, ὅ, *virga aculeata* et ramo. c. 466.

Ὀρφανῶν, *orphanos*, ab ὄρφανός, ὅ, ὁ, *orphanus*, *pupillus*, q. ab ὄρφανός, *obscurus*, q. d. ἐν σκοτεινῷ, negligitur enim & veluti in tenebris versatur. Flebitur more adjectivo. rum. c. 318. Vide Manuale N. T.

Ὀρχίσσασθαι, ὄρχησις, *salto*. 3. perf. pl. num. ὄρχισσάσθαι, *tripudiant*, *saltant*, Dorice pro ὄρχισσάσθαι, f. ὄρχισσάσθαι, a. 1. med. ὄρχισσάσθαι. Hinc ὄρχησμός, ὅ, ὁ, *chorea*. c. 282. 9. 4.

Ὀρχή, ο, ὅ, *pulvinus*, ordines virium. c. 296.

Ὀρεῖν, *excitabatur*, 3. plusq. perf. med. verbi ὄρεῖν, *excito*, f. ὄρεῖν, & ὄρεῖν, præt. m. ὄρεσθαι, & ὄρεσθαι, quod active & passive usurpatus. c. 274. 9. 307.

Ὀρεῖν, *videns*, præt. part. ab

ὄρεῖν, ὄρεῖν, f. ὄρεῖν, p. ὄρεῖν. Acc. ὄρεῖν. c. 426. 9. 5.

Ὀς, *qui*. c. 8. 22. 208. &c.

Ὀς, *suus*, πατέρ ὅς ἐστιν, *ad patrem suum*. c. 38. 9. 71.

Ὀσα, *quanta*, & ὅσα, ab ὅσος, & Poët. ὅσος, ο, ὅ, *quantus*. 9. 575. 651.

Ὀσσα, ος, ἡ, *vox*. 9. 10. 43.

Ὀσσαι, pro ὅσαι, *quotquot*, pl. n. f. g. ὅσαι, pro ὅσαι, *quacunque*, ab ὅσος, & Poëtice ὅσος, ο, ὅ, *quantus*. 9. 183.

Ὀσσοῖς, *prævidebat*, imperf. verbi ὀσσομαι, *video*, Æolica pro ὀπτομαι. f. ὀψομαι, p. ὀψομαι. 9. 551.

Ὀσσοι, ο, ὅ, & ὅ, τὸ, *oculus*, ὀσσοις, *oculis*, ὀσσοι dualis numeri pro ὀσσοι, per apocopen τὸ ὀψιλόν. c. 426.

Ὀσσαν, *quantam*, Poëtice, pro ὀσσαν. 9. 41. 49.

Ὀσσει, *quicunque*, Poëtice pro ὅς, ὅς, ὅς, *quotquot*. ὀσσοι, pro ὀσσοι. c. 301. 9. 154.

Ὀσσει, ὄσσει, pl. num. ab ὀσσειν, ὄσσει, ὄσσει, ὄσσει. 9. 540.

Ὀτ', pro ὅτε, ut & ὅτ'. c. 111. 337.

Ὀτε, *quando*, *quum*, Notetur discrimen ὅτε, *quando*, extra interrogationem. ποτε, *quando?* in interrogatione. c. 89. 9. 54. 291.

Ὀτρεῖν, ο, ὅ, *sonus*. 9. 709.

Ὀτρεῖν, *celeriter*, *ocysime*, adverb. Th. ὀτρεῖν, f. ὀτρεῖν, *incito*, *instigo*. c. 410.

Ὀτρεῖν, *quoniam*, ὅτρεῖν, τὰ

- χιστα, *quam celerrime*. Poë-
tice, pro ὅτι, *quod*. s. 48. 60.
α. 428.
- Οὐ, *non*, ὅτι, pro ἀδικία, mo-
re Hebræorum. s. 242.
- Οὐτι, *non*, Poëtice. pro ὅ. 9.
182.
- Οὐατα, accus. plur. *antes*, ab
ἄα, ατ, τὸ, Poëtice, pro
ἄς, ἄτος, dativ. plur. ἄσων. s.
544. 9. 702.
- Οὐδ', *neque*, ὅδ', pro ὅδ', per
apostrophum. s. 40.
- Οὐδαμῇ, *nequaquam*. adv. ab ὕδα-
μὸς, ex ὕ, & ἀμὸς, ὕ, ὅ, *unus*.
α. 218.
- Οὐδας, τὸ, *paucitatem*, idem
quod ὕδ, ε, τὸ, hoc in
nom. inusitat. Illud in
nom. & acc. tantum usita-
tum. s. 532.
- Οὐδὲν, *nullum*, ab ὕδεις, ὕδεμία,
ὕδεν, *nullus*, α, *um*, s. 309. 9.
295.
- Οὐδέποτε, *numquam*, ex πότε,
quando. Th. ὅτι, *idem*. s.
174. 9. 759.
- Οὐδέτερος, *neuter*, ex ὕδ', & ἑ-
τερος, *alter*. α. 171. 9. 638.
- Οὐδέτις, *neque ullum*, ex ὕ, &
τις, *quid*. s. 145.
- Οὐδὸς, ὕ, ὅ, *lumen*, ab ὕδος, ἰος,
τὸ, *solum*. s. 329. 9. 794.
- Οὐκ, sequente tenui, *non*: ὅχ
sequente vocali aspirata. s.
11. 318.
- Οὐκίτι, *non amplius*, ex ὕκ, &
ίτι, *adhuc*. s. 34. α. 118.
- Οὐλι, idem quod ὀλοός, ὕ,
ὅ, sic ὕλι, ἄρης, *perniciosus*
Mars. Them. ὀλυμι, f. ὀλέ-

- σω, *perdo*. α. 192. 441.
- Οὐλαμένη, Poët. pro ὀλαμένη,
miseram, accus. a ὕλομαι, ε,
factum ex aor. 2. ὀλόμαι, ε,
interposito υ, metri causa.
Th. ὀλυμι, f. ὀλόσω, α. 2. medi
ὀλόμην. s. 715.
- Οὐλυμπ, olympus, quasi ὀ-
λόλαμπος, *totus lucens*, ὕ-
λύμποιος, gen. Ion. ὕλυμπόν-
δε, *ad olympum*, hinc ὕλυμ-
πιος, *olympius*, vel *caelestis*, e
mutatur in α Poëtice. 9. 855.
- Οὐνικα, pro ὕ ἔνικα, *cujus rei*
gratia, ὕνικ', per apocopen
τῆ α. s. 137. 515.
- Οὐν, *igitur*, τοιγαρῆν. α. 299.
- Οὐποτε, *numquam*, ex ὕ, & πότε
& hoc ab ὅτι, *quando*. s. 811.
- Οὐπω, *non dum*, ex ὕ, & πω,
(enclitic.) *quodammodo*, hoc
ab ὅς. s. 271. α. 10.
- Οὐρανίδη, dat. sing. ab ἑρανίδης
α, ὅ, *coelestis*. Th. ἑρανός, ὕ, ὅ,
coelum. 9. 486.
- Οὐρανός, ὅ, *coelum*. Hinc ἑρανία
Ion. pro ἑρανία. Urania, una
ex Musis. ἑρανιάθην, *e coelo*,
coelitus. s. 240. ἑρανιώων,
coelicolarum, gen. pl. ab ἑρα-
νίων,ων, ὅ. 9. 45. 78. 939.
- Οὐρεῖν, *perjere*, præf. infin. pro
imperativo, more Hebræo-
rum. Vide in ἑρέσης. s. 756.
- Οὔρε, pro ὄρε, *montis*, ὕ-
ρεα, pro ὄρεα, Poëtice, *mon-*
tes. dat. pl. ὕρεσι, ab ὄρε, ε,
ἰος, τὸ, *mons*. s. 230. 508.
- Οὔρη, Ion. pro ἑρεῖ, dat. sing.
ab ἑρεῖ, ἄς, ἡ, *cauda*. α. 431.
- Οὔρεας, *multos*, acc. pl. ab ἑρεῖς
Ion.

Ion. pro ὄρεως, ὄος, & Ionic.
 ἦϙ, ὅ, *milus*, ab ὄρος, ὄος,
 τὸ, *mons*, quod huius jumen-
 ti magnus sit usus circa
 montana opera. ε. 789. 794.
 Ὀρέσης, *mejas*. 2. sing. a. i. aet.
 subj. ab ἔρειω, *mejo*, f. ἦσω.
 Th. ἔρειν, ε, *urina*. ε. 727.
 Ὀυριον, seu potius, ἔρειον, no-
 men viri. κ. 186.
 Οὗς, *quos*, ab ὅς, ἡ ὅ. At *suos* ες,
 ab ὅς, ἡ, ὅν, ε. 45. 473.
 Οὐτάμει, Ion. pro ὑτάμαι,
 præs. inf. ab ὑτήμι, seu ὑτάω,
vulnere. hinc part. ὑτάμε-
 νος, *vulneratus*. nili velis in
 præt. pass. per syncopen di-
 ci, pro ὑτασμένος, ab ὑτά-
 ζω, ἄσω. idem quod ὑτάω,
 ὦ, f. ἦσω. α. 335. 363.
 Οὐτασ', pro ὑτασι, *vulnerabit*,
 ab ὑτάω. α. 461.
 Οὔτε neque, & ἔτ', pro ἔτε, ut
 & ἔθ'. ε. 128. 782. α. 217.
 Οὗτ', *cujusque*, genit. ab ὅς *qui*.
 ε. 532.
 Οὔτις, ὅ, & ἡ, *nullus*, non ali-
 quis, h. e. *nullus*. ε. 15. ἔτι,
nusquam. ε. 105.
 Οὗτϙ, αὐτή, τῆτο, ex ὁ αὐτός,
hic. ε. 291. 386.
 Οὗτως, sequente vocali, *sic*, ἔ-
 τω, sequente consona. ε. 432.
 Ὀφέλλει, *auget*, 3. præs. ind.
 verbi, ὀφέλλω, *adaugeo*. in
 præs. imperat. ὀφέλλε, *fove*.
 ε. 14. 211.
 Ὀφθαλμός, ὤ, ὁ, *oculus*, ὀφθαλ-
 μοῖσιν. dat. pl. Ion. Th. ὀπτο-
 ραυ, *video*. ε. 265. ε. 451.
 Ὀφιος, *serpentis*, gen. ab ὄφις,

ἰϙ, ὅ, acc. ὄφιν. α. 161. ε. 334.
 Ὀφεα, adv. Poët. pro ὄνα, ut.
 ε. 258. ὄφρ' εἶπω, *ut dicam*.
 ε. 339.
 Ὀφρύσι, dat. pl. ab ὀφρύς, ὤϙ,
 ἡ, *supercilium*. ε. 827.
 Ὀχθήσας, a. i. part. aet. contri-
 status, ab ὀχθεῖω, ὦ, *gravele*
fero. ε. 558.
 Ὀψαρότης, ε, ὅ, *qui fero arat*,
 ex ἄρον, ἀρο, & ὀψέ, *fero*,
 adverb. ε. 588.

Π.

Παγασαίς, gen. pro πηγα-
 σαίς, Dorice, a πήγασας,
 ε, ὁ, *Pegasus*, alatus Persei
 equus. Them. πηγῇ, ἡς, ἡ,
fons. α. 70.
 Πάγκακος, omnino malus, ut,
 πάγκακοι ἡμερ, *infaustissi-*
mus dies. ex πᾶς, πᾶσα,
 πᾶν, *omnis*, ε, & κακός, ὤ, ὁ,
malus. ε. 911.
 Πάγϙ, ε, ὅ, collis, ubi multi
 lapides sunt quasi compa-
 cti, & in unam coaluerunt
 caurem. Th. πηγνύω, vel πῆ-
 γνυμι, *compingo*. f. ξω. α. 439.
 Παυχρύσια, *prorsus aurea*,
 quasi dicas, πάντας χρύ-
 σια, a χρυσός, ὤ, ὁ, *aureum*.
 ε. 335.
 Παθών, *passus*, in f. g. παθῶσα,
 α. 2. part. aet. a πάσχω, *pa-*
tior, f. πείσασμαι, α. 2. ἑπαθόν.
 præt. med. πέπονθα. ε. 216. ε.
 276. 660.
 Παις, *puer*, & Ionica διτρεψί,
 παῖς, παιδός, in acc. παῖδα,
 pro παιδά, in dat. plur. &
 T 3 Ion.

Ion. παιτή, παίδεσσι. α. 50.
129. 376. 397.

Παίζοντες, ludentes, præf. part.
α παιζω, f. παίζω, & σω, lu-
do. α. 277.

Παιπαλαίοις, dat. pl. Ioni-
cus, aspretis, α πακπαλόεις,
ασσα, εν, aspret, præturis.
Th. παίπαλα, τὰ, loca præ-
τυρτα. α. 860.

Παλαίον, ἡλικιω, α παύλη, ης,
ἡ, ἡλικία, hinc παλαίον, ἡ-
λικία. α. 411.

Παλάμας, manibus, dat. plur.
α παλάμη, palma, παλάμη-
σι, dat. pl. Ionic. pro παλά-
μας. α. 320. 9. 860.

Πάλιν, adv. iterum, rursus. α.
671. 9. 181.

Παλιμάγετος, revocabilis, ex
πάλω, & ἀγείρω, colligor.
Th. ἀγείρω, f. γῶ, congreγο.
α. 93.

Παλιώξις, pro παλιδιώξις, q. d.
post infecutio. Th. διώκω,
persequor, infector, f. ξω, p-
αχα. α. 15.

Παλαίς, ἁδού, ἡ, Pallas, Sapi-
entiae Dea, quæ & Minerva
dicitur. α. 76. α. 126.

Πάλλαντι, dat. α πάλλας, nomen
virgi. πάλλαντα, acc. 9. 376.

Πάλλω, jactabat, imperf. pro
ἔπαλλω, α πάλλω vibro, agi-
to, f. αλῶ. α. 323.

Πάμπαν, adverb. prorsus, q. d.
πάντως πάντως. α. 273. 300.

Παμφαίω, præf. part. α παμ-
φαίω, totus apparet. μ. est
ante φ, quæ literæ sunt co-
gnatæ, & ut ita dicam, con-

sanguineæ. ex παῖ, παῖσα,
πᾶν, omnis, & φαίω, appa-
reo, f. αὐῶ p. πέφαγκα, α. ἡ
ἴφανα, α. 2. ἴφανον. α. 565.

Παναιόλος, omnino varius, ex
παῖς, & αἰόλος, α, ὁ, varius.
α. 139.

Παναπήμων, prorsus innoxia,
ex ἀπήμων, ενος, ὁ καὶ ἡ, illa-
sus. Th. πῆμα, ατ, τὰ, da-
mnum. α. 809.

Πανάρις, longe præstantissi-
mus, ex πᾶν, & ἄρις, præ-
stantissimus. Them. ἄρις,
α, ὁ, Mars. α. 291.

Πανδιώις, Fabula de filia Pan-
dionis. α. 566.

Πανδώρα, nomen mul. vide-
tur epitheton telluris, quæ
omnis generis fruges pro-
fert, ex πᾶν δῶρον. α. 81.

Πανελήνεοι, dat. pl. Ionic.
omnibus ad unum Græcis,
α πανέλληνες, ex πᾶν, & ἑλ-
λην, εν, ὁ, Hellen, Græcus.
α. 526.

Πανέφθον, gen. α πάνεφθος, omne
ex parte corruptus. Th. ἔψω, co-
quo, elixo, f. ἐψήσω. α. 208.

Πανμύρις, toto die. ex πᾶν, &
ἡμέρα, seu ἡμέρα, dies. α. 396.

Παννύχι, tota nocte, elegan-
tia Poëtica, ubi nomen po-
nitur pro adv. Them. νύξ,
noctes, ἡ, nox. α. 46.

Πανόπη, nomen mul. q. d. pro
omnibus loquens. 9. 250.

Πάντοθεν, undique, adv. α
παῖς, παῖσα, πᾶν, omnis. α. 613.

Παντοίην, accus. f. g. παντοίην
gen. pl. α παντοίους, ὁ, omni-
genus,

genus, *barius*. Them. πᾶς, *omnis*. ε. 618. §. 830.

Πᾶντος, πάντα, πάντες, &c.
Vide in πᾶσα.

Παπταίνω, *przt. part. a* παπταίνω, *circumspicio*. ε. 442.

Παρά, *cum. gen. a, ab*. ε. 51.

Παρ', *pro παρὰ. s. 17. Cum. dat. arua* ε. 129. *Cum. acc. trans, preter, &c.* ε. 169. πάρα, *pro* πᾶρετι, *urgent*. ε. 451.

Παραγίγεται, 3. pers. *przt. adest*. Th. γίνομαι, seu γένομαι, *sum*. f. 1. *pass. γένησθαι, p. γε-γένημαι, a. 2. m. ἐγενόμην*. §. 432. 436.

Παρακαίρια, *importuna, a* παρακαίριος, seu παρακαίρεθ', *intempestivus*. Th. καιρός, ὅ, *occasio, tempus*. ε. 327.

Παραμείβεται, *praterat*, 3. *przt. sub. a* παραμείβω, *praterco*. Th. ἀμείβω, f. ψω. *com-μυτο*. ε. 407.

Παραβάσις, *delictum, trans-gressio, idem quod* παραβάσις, *ex παρὰ, & βαίνω, eo, in-cedo*. §. 220.

Παραφάμειοι, *appellantes, me-tri gratia inserto i, vel per epenthesin Poët. est* 3or. 1. *part. med. a* παράφημι, *bor-tor*. Th. φημί, seu φάω, *dico*. §. 90.

Παρακοίτη, *dativ. a* παρακοίτης, ὁ, *maritus, παρακοίτης ἡ, marita, uxor, συν αἰδοίη* παρακοίτι, *ex* παρὰ, *juxta, & κοίτη, ης, ἡ, cubile, lectus*. §. 328. 928.

Παραφανέμεν, *Ionice pro* πα-

ραφαίνεν, *revelare, przt. inf. pro imper. Th. φαίνα, f. ἴω*. ε. 732.

Παρασχῶν, *est a. 2. act. inf. a* παρίχω, *efficio, praesto, πα-ρεῖχον, 3. pl. imperf. act. Th. ἔχω, habeo, f. ἔξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον. ε. 710. a. 84.*

Παρεῶν, *gen. pl. παρεῶ, αἵ, ἡ, gena, maxilla*. a. 267.

Παρεμβαίνουσι, *exorbitant, 3 pl. ind. przt. ex* παρὰ, *ἐκ, & βαίνω, eo, f. βήσομαι. p. βέβη-κα, a. 2. ἔβην. ε. 224.*

Παρελαύνω, *aveho, pratervehq.* Th. ἐλαύνω, *agito*. f. ἐλά-σω, p. κα. a. 353.

Παρελίξατο, *concubuit, cum dat. a. 1. m ind. a* λέχομαι, *cubo, f. λέξομαι*. §. 278.

Παρελθεῖν, *pervenire, a. 2. inf.* Th. ἔρχομαι, *venio, f. ἐλεύσο-μαι, a. 2. ἤλυθον & ἦλθεν, p. m. ἤλυθα. ε. 214.*

Παρεῖξ, *extra, dicitur & πα-ρεῖκ. Th. ἐκ vel ἐξ, ex, e. a. 352.*

Παριόντ', *presentis, Ion. pro* παρόντ', *genit. przt. part. a* παρὰ & εἰμι, *sum* ε. 364.

Παρεσάμην, *adesse, adflare, Ion. pro* παρεσάμην, *przt. act. inf. a* παρίστημι, *pro* παρίστημι. Non solum ἴσθμι, sed etiam ἔστημι *usitatum est, f. ἔσθω, a. 2. ἔστην*. §. 439.

Πάρεσιν, *a* πάρεμι, *adsum*. Th. εἰμι, *sum*. §. 410.

Παρίσχειθαι, *apposuit, 3. pers. przt. imperf. a* παρασχεῖθαι *idem quod* παρίχω, *praesto*.

Them. ἔχω, habeo. §. 639.
 Παρέτραπτε, *deflexerunt*, a. 2.
 act. a παρatreίπω, *diberto*.
deflecto, f. ψω, p. φα. a. 2. ἔτρα-
 πον, p. m. τέτραπα. §. 103.

Παρθέριος, u, ἡ, *virgo*, hinc
 παρθέριος, & παρθενικός, u,
 ὄν, *virginis*, *virginalis*. e.
 63. 254. §. 344.

Παρεκλίνουσι, *deflectunt*, pro πα-
 ρεκλίνουσι, 3. pers. pl. ind.
 p. r. a κλίνω, f. ἴω, *reclino*,
 p. κέκλικα. e. 260.

Παρήσοιο, gen. Ion. a πάρη-
 σος, u, ὁ, nomen montis in
 Delphis. §. 499

Πάροιθι, seu πάροιθε, idem
 quod πάρος, ante. §. 53.

Πάρος, ante. Adverbium vel
 temporis vel loci. a. 119.

Πᾶσα, f. g. a πᾶς, *omnis*, g.
 πάντες, in acc. πάντα, πᾶσαν,
 πᾶν, gen. pl. πασάν, Ion.
 pro πασῶν, dat. pl. πᾶσι,
 & πᾶσιν, & Ion. πάντες.
 πᾶσιν, pro πᾶσαις, πάντ',
 pro πάντα. πάντη, adverb.
passim. e. 76. 124. 509. §. 372.
 828.

Παιδίη, nomen mul. §. 247.

Παιδιάν, nomen mul. *quae ad*
omnes currit. §. 352.

Πάσχει, *patitur*. a πάσχω, f. πεί-
 σμα, p. r. med. πέποιθα,
 aor. 2. ἔπειθα. e. 209.

Πατήρ, *pater*, gen. πατέρ, πα-
 τρός, dat. πατρί, acc. πα-
 τέρα tantum, vocat. ὦ πα-
 τέρ. hinc πατρίς, ἰδιότης, ἡ, pa-
 τρία. e. 5. a. 1. §. 73.

Πατρεογενής, *pater*, ex

πατήρ, *pater*, & κασίγνητος,
frater. Th. κάσις, *frater*, &
 γένωμα, *nascor*, §. 502.

Πατρώιος, u, ὁ, καὶ ἡ, *paternus*.
 Th. πατήρ, *pater*. e. 374.

Παῦε, *desiste*, p. r. imperat. act.
 παύθη, 3. sing. a. 1. pass. f.
 παύσω, p. πέπαυμα, aor. 2.
 ἔπαυον. a. 449. §. 533.

Παῦροι, *exiguum* παῦροι δ' ἰ-
 πὶ χροῖον, *ad exiguum tem-*
pus, a παῦρος, u, ὁ, *poet.*
paucus. Hinc παῦρα, neut.
 pl. adv. *raro*; hinc & παν-
 ρίδιον, *paucillum*. Th. παύω,
 f. παύσω, *cesso*. e. 132. 324. §.
 780.

Παχέας, *densas*, acc. pl. a πα-
 χύς, εἴς, ὁ, *densus*, *crassus*,
 in gen. παχίος, in acc. πα-
 χύν. e. 495. 507.

Πέδιλον, u, τό, *calceus*, *talent.*
 §. 22.

Πεδίον, u, τό, *campus*. πεδίον,
 gen. Ionic. πεδίοιο, adv. *ex*
fundo. Th. πέδιον, u, τό, *sol-*
lum. a. 342. 378. §. 680.

Πείθ', pro ἔπειθε, *persuadeo*, im-
 perf. a πείθω, *persuadeo*,
 πείθω, *suada*, Dea eloquen-
 tia p. r. Th. πείθω, f. πεί-
 σμα, a. 2. m. ἐπειθόμεν,
 p. r. med. πέπειθα. e. 73.
 ad 450.

Πείκει, *tondere*, p. r. inf. a
 πείκω, vel πείνω, *recto*. f. ξώ,
 a. 1. pass. ἐπέχθη. a. 773.

Πέρατα, pro πέρατα, *termini*.
 dat. pl. πέρασιν. a πέρας, a-
 τος, τό, *finis*. e. 167.

Περικλίνω, *periculum fecisse*,
 a. 1.

α. i. inf. pass. a *πειράω*, ᾧ, *conor*, *nitor*, f. *άσω*, vel *ήσω*, p. *πιπείρακα*. Th. *πείρα*, ας, ἡ, *conatus*. α. 359.
Περίθρον, *nomen viri*, *ardelio*, α. 179.
Πέλαγος, εος, τὸ, *profunditas maris*, *pelagus*, *πέλας* τῆς *ἀκτῆς*, κατ' ἀντίφρασιν, vel *quia πέλας ἄγει*. α. 131.
Πελάσας, *accedens*, α. i. part. a *πελάζω*, f. *σω*, *appropinquo*. Th. *πέλας*, adv. *prope*. α. 370.
Πελευίει, pro *πελεμίζετο*, imperf. pass. *concrepuit*, *quassatus fuit*, *πελεμίζεται* *concrepuit*. 3. prxt. ind. pass. a *πελεμίζω*, f. *ξω*, *moveo*, *quasso*. 9. 458. 842.
Πέλει, 3. prxt. ind. a *πέλω*, *sum*, *πέλει* pro *ἔπειλει*, 3. imperf. act. *πέλουμαι*, idem quod *πέλω*. α. 806. α. 164.
Πελίης, υ, ὁ, *nomen viri*. 9. 996.
Πελώρη γαῖα, *tetra vasta*, *πέλωρος*, υ, ὁ, *ingens*, *πελώριος*, idem quod *πέλωρος*, a *πέλωρ*, *ωρος*, τὰ, *monstrum*, 9. 159. 295.
Πέμπει, pro *ἔμπει*, *misit*, imperfect. *πέμψαι*, pro *ἔμπψαι*, α. i. ind. act. a *πέμπω*, f. *ψω*, *mitto*. α. 84.
Πέμπτη, *quinta*, dat. cas. *πέμπτας*, acc. pl. *πέμπτοις*, dat. pl. Ion. a *πέμπτος*, υ, ὁ, *quintus*. Th. *πέντε*, *quinque*. α. 800. 801.
Πένεσθαι, prxt. inf. a *πένομαι*, *ago*, *efficio*. unde est ἡ *πενία* *paupertas*, Ion. *πενίη*,

α. 495. 771.
Πένθος, εος, τὸ, *luctus*, *maior*. *κραδίη μέγα πένθος ἔχοντες*, *prementes altum corde dolore*. 9. 98.
Πέντε, *quinque*. α. 611.
Πενήκοντα, *quingenta*, α. 661.
Πεντηκοντακάρηιον, ex *πεντηκοντα*, *quingenta*, & *κάρηιον*, υ, τὸ, *carui*. 9. 312.
Πεντόζοιο, gen. Ion. a *πέντοζος*, υ, ἡ, *manus*. ex *πέντε*, *quinque*, & *ὄζος*, *rampus*. *Digiti sunt veluti quinque ramusculi*, & *homo est quasi arbor inversa*. α. 740.
Πεπαλαγμένος, *pollutus*, perf. part. pass. a *παλάσσω*, *inquino*, *facio*, f. *ξω*. p. *πεπαλαχα*. α. i. *ἐπάλαξα*. Them. *πάλα*, *αλῶ*, *bibro*. alii a *πηλός*, υ, ὁ, *lutum*. α. 731.
Πεπαρμένη, *confixa*, perf. part. pass. a *παίρω*, *transadigo*, f. *περῶ*, perf. pass. *πέπαρμαι* p. m. *πέπορα*. α. 203.
Πεπείρημαι, *experius sum*, perf. pass. Dorice pro *πεπείρημαι*, a *πειράω*, ᾧ, *lenio*, f. *άσω* & *ήσω*. Th. *πείρα*, ας, ἡ, *conatus*. α. 658.
Πεπυμένα, *sapientia*. perf. part. Th. *πείω*, *flo*, *spiro*. unde *πύμι*, seu *πύω*, f. *σω*, prxt. pass. *πέπυμαι*, *sapiens sum*. α. 729.
Πέποιθ', pro *πέποιθε*, prxt. m. *confidit*, a *πείθω*, *persuadeo*, f. *πίσω*, p. *πέπεικα*, α. 2. *ἔπειθον*. α. 373.
Πέπον, *mollis*, *vocativi casus*, α.

πέπων, οἶνος, ὅ, ἡ, *maturus, mitis*. Th. πέπω, *coquo, f. ψω, præt. pass. πέπιμαί. α. 350.*

Πιπότης, *volabat. 3. singul. plusq. perf. pass. α ποτάομαι, ὦμαι, volo*. Th. πίομαι, unde est *ποτὴ volatus, & hinc ποτάομαι. α. 148.*

Πίπρωτο, *fatis constitutum esset, 3. sing. pl. perf. pass. per syncopen pro πεπεράτωτο α περάτω, determino, f. ὦτω, perf. pass. πεπεράτωμαι, & per syncopen πίπρωμαι*. Th. πέρω, ατ, τὸ, terminus. *9. 464. 475.*

Πιπυκασμῆ, *præt. perf. part. pass. hinc πιπυκασμῆν ὄον, prudens, callidus, α πυκάζω, denso*. Th. πύκω, dense. *9. 791. 9. 484.*

Πεῖν, *præs. inf. Th. πεῖν, ὦ, f. ἦσω, & ἄτω, transeo. α. 736.*

περ, in fine *quambis. 9. 739.*

Πέραν, *ultra, Ion. pro πέραν, idem quod πέρα, ultra. 9. 215.*

Περί - ἔδωκε, *induit, imperf. α περιδύνω, induo*. Th. δύνω, & δύνω, f. δύνω, α. 2. ἔδωκε. α. 124.

Περί - ἔθηκε. *Vide in ἔθηκεν. α. 123.*

Περιγλώχες, *cuspidulosa folia. per syncopen pro περιγλώχινες*. Th. γλώχιν, vel γλώχιν, ἴν, ἡ, *cuspis, acies. α. 398.*

Περί, cum Genitivo *præ, cir-*

ca, *περὶ χροί. περὶ πάντων, super omnes. Cum Dativo, circa, περὶ τῶδεσσι, propter. Cum Accusativo, circa, περὶ τόμα. α. 817. α. 129. 247. 279. 9. 3.*

Περί, *valde. α. 54.*

Περί - ἔτι, *excellit. 9. 636.*

Περίτ', ἀμφότε, *circumquaque. 9. 848.*

Περί, particula est, quæ annecti aliis orationis partibus solet, & plerumque significat *quatenus, quatenus. Sæpe etiam vacat. α. 20. 153. 206.*

Περίαχε, *insonnit, α. 2. αὐτ. α περιχέω, Dorice περιχέω, ὦ, circumsono, f. ἦσω. Th. ἦχ, α, ὦ, sonus. 9. 678.*

Περίεσσαθα, *circuminduito, α. 2. med. infin. α περιένωμαι. Them. ἔω, induo. pro quo ἔνωμι, f. ἔσω, p. ἔσωμαι. α. 1. m. ἔσσαμην, α. 537.*

Περικαλλέα, *accus. sing. f. g. α περικαλλῆς, perpulcher. περί enim auget significationem. Th. καλός, λῆ, λόν, pulcher. 9. 10.*

Περίκειται, *circumdatnr, 3. præs. α κείμαι, jaceo, f. κείσομαι. 9. 733.*

Περικλυτόν, *celebrem, accus. α περικλυτός. Th. κλύω, audeo. α. 60.*

Περιμαίνεται, *circumquaque furit. 3. pers. præs. ind. περί intendit significationem, α μαίνομαι, furo, f. μαίνωμαι. α. 99.*

Περμαρνάμεθ', *propugnabimus*, pro περιμαρνάμεθα, 1. pl. præs. ind. verbi μάρναμαι, pugno. §. 647.

Περιμήδεια, nomen viri. α. 187.

Περιμήκεις, prælongz, pl. n. α περιμήκης, τος, ὁ, ἡ. Th. μήκῃ, τος, τὸ, longitudo. περι in compositione auget significationem. α. 133.

Περικαίῳσι, *circumbabant*. 3. pl. præs. subj. α περικαίῳσι, *circumbabito*. Th. καίῳ, habito. §. 370.

Περιπλομένῃ, *circumvoluto*, pro περιπιλομένῃ, Th. πέλω, *mobileo*, sum. ι. 348. §. 184.

Περίρρυτος, υ, ὁ, *circumfluitus*. Th. ῥύω, pro ῥέω, *fluo*. §. 193.

Περίσσα, *eximia*, plur. num. α περισσός, ὅ, ὁ, *excellens*. α περι, *præpositione*, *variā habente constructionem & significationem*. §. 399.

Περισπάζει, *circumquaque ingemiscebat*, 3. persona imperf. α περισπάζω, idem quod περισπῶ, *circumcirca gemo*. Them. σπῶς, ὅ, ὁ, *angustus*. α. 344.

Περιτάμειν, *incidito*. Ionic. præs. aet. inf. pro περιτάμην, α περιτάμνω pro περιτέμνω, *circumcido*. Th. τέμνω, *seco*. f. τέμνω, p. τέμνηκα, aor. 1. ἔταμον, præt. med. τέτομα. ι. 568.

Περίφρωνος, *prudentis*, genit. α περίφρων, ονος. Them. φρή, mens. α. 279.

Περμασάς, υ, & Ion. οἶα, ὁ, *flu-*

vius Boeotiae ex Helicone, Phoebus & Musis sacer.

Περσους, εὖς, ὁ, nomen viri.

Περσεφόνη, & περσεφόνηα, ας, ἡ, Proserpina, filia Jovis & Cereris. Th. φένω, *occido*, §. 768. 913.

Περσηίς, ἰδῶ, ἡ, nomen mul. §. 396. 857.

Πέρσης, nomen viri. Frater Hesiodi etiam ita appellatus fuit. ὦ Πέρση, *vocativi casus*. ι. 27. 211.

Πέσῃ, *cecidit*, pro ἔπισεν, 3. sing. α. 2. aet. α πίπτω, *cado*, f. πεσῆμαι. p. πέπτακα, α. 2. aet. ἔπισον, *inde in part.* πεσών, ὅσα, ὄν, α. 365. 575.

Πέταλ', *folia*, α πέταλον, *folium*, in dat. pl. πετάλοισι, α πετάννυμι, seu πετάω, *expan-do*, f. ἄσω, *part. pass.* πέπταμαι. ι. 678.

Πτερυνοῖς, *volucris*, dat. pl. pro πτερυνοῖς, *per epenthese in Poëticam*, α πτερυόν, ὅ, τὸ, *volatile, avis*, & Poëti-ce πτερυόν, α πῆτομαι, *volo*, in imperf. ἔπτετο, & in 3. plurali, ἔπτετο. ι. 276. α. 308.

Πέτλα, Ion. pro πέταλα. *Vide πέταλ'*. α. 89.

Πετραία, nomen proprium. §. 357.

Πέτρα, Ion. pro πέτρα, *petra, rupes, cautes*. Differunt πέτρα, & πέτρῃ, quod πέτρα fit *grande saxum, rupes*. πέτρῃ veto, *lapis manu tra-*

tractabilis, πίτρησι, dat. pl.
 Ion. 9. 728. πέτρας. 9. 7 Hinc
 πίτραιν, saxatilis. s. 587. &
 πετρήν, saxosum, a mascul.
 πετρήεις, εντος, ό, s. 331.

Πεύθετο, imper. a πύθωμαι,
 idem quod πυιδάνομαι, in-
 terrogo, sciscitor, f. πύθε-
 μαι, præt. pass. πίπυσμαι,
 aor. 2. med. έπυθόμην.

Πεύκαι, abietes, a πένκη, ης, ή,
 abies. α. 376.

Πευκείδας, acc. a πευκείδης, υ,
 ό, nomen gentile. α. 187.

Πέφραδέτην, commemorant,
 3. dual. a. 2. aet. pro έφραδέ-
 την. π initialis litera, præ-
 ponitur a Poëtis, prout in
 præterito fieri solet. Th.
 φράζω, dico, memoro, f.
 φράσω, a. 2. aet. έφραδαν, es,
 s. & Poët. πέφραδαν, es, s.
 πεφραδέμεν, Ion. pro φρα-
 δην, a. 2. aet. infn. p. m. πέ-
 φραδα. s. 764. 9. 475.

Πεφρενδαι, όθ, ή, nomen mul. a
 πέφραδα. Th. φράζω, dico.
 9. 275.

Πεφύασι, nati seu producti
 sunt, 3. plur. perf. aet. Poët.
 pro πεφύκασι, a φύω, f. ύω,
 gigno, p. πέφυκα, a. 2. έφυν,
 & έφυν. 9. 728.

Πεφυλαγμένθ, observans,
 perf. part. πεφύλαξθ, esto
 cautus, 2. singul. præt. pass.
 imperativi modi, a φυλάσ-
 σαι, f. ξω, custodio, p. χα. s.
 704. 795.

Πηγάθαι, acc. pl. a πηγαι, ά-
 θ, ή, glaciæ. Th. πη-

γύνω, seu πήγνυμι, f. ξω,
 compingo. s. 503.

Πήγασθ, υ, ό, Pegasus, alatus
 Persei equus, ita dictus
 quod circum Oceani fon-
 tes natus esset. Th. πηγή, ήθ,
 ή, fons. 9. 281.

Παγαι, plur. a πηγή, ής, ή, fons,
 παρ' το πήγνυσθαι, quia
 circa fontes domicilia stru-
 xerunt, unde Latine pagi
 acceperunt nomen. Æty-
 mol. quasi πηδή, a πηδάω,
 salio, quod scaturiat e ter-
 ræ visceribus. πηγαις, acc. pl.
 9. 809.

Πηδάλιον, υ, το, ιεμο, gubernacu-
 lum. Th. πηδος, υ, ό, li-
 gni species. s. 45.

Πακνόν, συμπάκνυμι, a πηκτός,
 ή, ό, compactus. Th. πη-
 γνύω, vel πάσσω, f. ξω, com-
 pingo. s. 431.

Πηλόν, dat. singul. a πηλούς,
 ίος, ής, Pelus, nomen viri.
 9. 1006.

Πήμα, ατος, τή, δαυπηκται, ποκα,
 s. 56.

Πηνός, nomen viri, 9. 343.

Πήξαν, insignens, part. a. 1. aet.
 a πήττω, πάσσω, pro quo
 etiam dicitur πηγνύω, πή-
 γνυμι, pangō, compingo, f.
 πήξω. a. 1. έπηξα. s. 428.

Πήξασθαι, fabricare, a. 1. med.
 inf. a Th. πήσσω, vel πήτ-
 τω, vel πηγνυμι, compingo,
 f. ξω, a. 1. m. έπηξάμεν. s. 413.

Πηοί, Ion. pro παοί, cognati,
 affines, a παός, ή, ή, Th.
 πείω, ή, vel potius παόμαι,
 pos.

possideo, præt. pass. *πέπαμαι*.
s. 343.

Πίνειν, bibere, pro *πιέν*, (a. 2. act. infin.) dialysi Ionica, a *πίνω*, bibo, f. *πῶσω*, p. *πέπωκα*, a. 2. *ἔπιον*, a. 2. imperat. *πίθι*. a. 252.

Πιάζεις, *premas*, præt. opt. Th. *πιάζω*, f. *ίσω*, premo. s. 495.

Περίη, ης, ἡ, nomen regionis in finibus Macedoniz, quæ ob summam amœnitatem credita fuit Musarum sedes. Hinc est *περιόδη*, Adv. e loco, ad formam, *Θήβηδον*, *κλισίην*, ex tentorio, *ἱλιάδ*. a. 603. *ακλισίη*, Ionic. pro *κλισία*. *Περίδες*, *Pierides*, pl. num. a *περίς*, *ιδῶ*, ἡ. s. 1. a. 206. §. 53.

Πείθεσθαι, *frētus*, a. 1. part. act. a *πιδέω*, Th. *πείθω*, persuado, f. *πείσω*, p. *πέπεικα*, a. 2. *ἔπειθον*. s. 357.

Πείθηται, *paruerit*, 3. sing. a. 2. med. subjunct. Th. *πείθω*, f. *πείσω*, a. 2. *ἔπειθον*, p. m. *πέποιθα*. s. 253.

Πείθω, *basis*, gen. a *πίθῶ*, υ, ὅ, *dolium*. *πίθαιο*, poëtice pro *πίθῃ*. s. 98.

Πίλια, *dejicit*, 3. præt. ind. a *πιλιάω*, idem quod *πιλάω*, appropinquo, *πίλιατο*, imperfecti pro *ἐπίλιατο*, a *πιλναι*, ab act. *πίννυμι*, quod est a *πιλιάω*, appropinquo. Th. *πέλας*, *prope*. s. 508. §. 703.

Πίλον, *πίλοις*, a *πύλῳ*, υ, ὅ, *pileus*. s. 540.

Πιμπλεῖσθαι, *replentes*, præt. part. f. g. pl. num. pro *πιμπλάσθαι*, Æolice, a *πῖμπλημι* ης, ησι, idem quod *πλήθω*, impleo. hinc in pass. *πῖμπλαμαι*, *σας*, *τας*, expletur. Them. *πλίϑ*, υ, ὅ, *plenus*. s. 299. a. 429. §. 880.

Πινέμεν, Ionic. pro Dorico *πινίμεναι*, abjecto *αι*, & retento accentu in loco suo, pro *πίνεν*, *bibere*, præt. inf. a *πίνω*, f. *πῶσω*, p. *πέπωκα*, a. 2. *ἔπιον*. s. 590.

Πίον, gen. Th. *πίων*, οἱ, ὅ, ἡ, *pinguis*. §. 538. Hinc in comp. *πίοτερον*, superl. *πίοτατον*, s. 583.

Πίπτουσαι, *incidentes*, pl. num. f. g. præt. part. a *πίπτω*, *cado*, f. *πεσῶμαι*, p. *πέπτακα*, a. 2. *ἔπεσον*. subj. *πίπτουσιν*, in præt. s. 618. §. 873.

Πίσεις, nom. pl. a *πίτις*, *avis*, ἡ, *fides*. Th. *πείθω*, f. *σω*, persuado. s. 370.

Πίσυι, *frētus*. Th. *πείθω*, f. *σω*, p. *κα*, persuado. a. 2. *ἔπειθον*, p. m. *πέπειθα*. §. 506.

Πιφάσκουσαι, Ion. pro *πιφάσκω*, *loqueris*, 2. pers. præt. sub. a *πιφάσκομαι*, pro *φάσκω*, *ajctito*, dico, a *φημί*, dico, & hoc a *φάν*, dico. §. 655.

Πλάσι, *finxit*, a. 1. ind. pro *πλάσει*, Poëtice, & sursum *πλάσει*, pro *ἔπλασε*, Poëta duplicante literam, ut syllaba possit produci, & abjiciunt augmentum, ne syllaba redundet. Th. *πλάσσω*, *frago*,

finjo, f. *άσω*, p. *πέπλακα*, a. i. pass. *ἐπλάσθην*, hinc *πλάσθης*, ἡ, ὃν, *scītus*, a, um. ε. 70. §. 512.

Πλατὴν. Vide in *πλάσσει*. §. 513.

Πλατέ', *lata*, pro *πλατέα*, pl. num. g. n. a *πλατὺς*, ὅια, ὅ, *latus*. §. 445.

Πλείη, Ion. pro *πλεία*, hoc pro *πλεία*, *plena*: a mascul. *πλείος*, *plenus*, Poëtice *πλείος*. Attice, *πλείως*. ε. 101.

Πλείη, plurima, & *πλείων*, *plurimum*, superl. a *πολύς*, *multus*. Vide in *πλείον*. ε. 718.

Πλείων, *major*, & pro *πλείων*, Poëtice *πλείων*; unde est *πλείους*, & dat. pl. Poëtice *πλείοισι*, & pro *πλείονα*, *plura*, Poëtice *πλείονα*, nec non per syncopem & crasin, *πλείω*. ε. 377. 378. 686.

Πλείων, ὡς, ὅ, *annus*, sic dictus, quod eo compleantur tempora. Them. *πολύς*, *multus*. ε. 615.

Πλεκτοῖσιν, *plicatis*, dat. pl. Ion. a *πλεκτός*, ὡς, ὅ, *plexus*. Th. *πλέκα*, *necto*, f. *ξω*, præt. act. *πέπλεχα*, a. 2. *ἐπλεκεν*, p. m. *πέπλεκα*. α. 63.

Πλείον, *plus*, dicitur & *πλείων*, n. g. Neutra, ut hic, sæpe adverbialiscunt, a *πλείων*, & *πλείων*, ὅς, ὅ, *ἤ*, *amplior*. in superl. *πλείονος*, *plurimus*. Th. *πολύς*, *πολλή*, *πολύ*, *multus*, a, um. ε. 42.

Πλυνεῖς, acc. pl. a *πλυνεῖν*,

ᾤς, ἡ, *latus*, *costa*. α. 430.

Πλέρ, *pleno*, in dativ. a *πλέος*, *plenus*. ε. 790. & *πλείω*, *plura*. Vide in *πλείων*.

Πλαγύντ, *percutsi*, gen. part. a. 2. pass. pro *πλαγύντος*, *πλαγύνσα*, ejusdem temporis & modi. f. g. a *πλήσσω*, vel *πλάττω*, *percutio*, f. *ξω*. a. 2. *ἐπληγον*, & *ἐπλαγον*, p. m. *πέπληγα*, §. 961. Hinc *πληγή*, ἡ, ὅ, *plaga*, Dorice, *πλαγά*, *πληγήσιν*, dat. plur. Ion. §. 857.

Πλήθωσι, *impleantur*, præt. sub. a *πλήθω*, *impleo*, f. *ῆσω*, sed quum de mari aut fluviis dicitur, *inundo*, Th. *πλέος*, ε, ὅ, *plenus*. ε. 306. 459.

Πληιάδες, poëtice, pro *πλειάδης*, *Virgilie*, *sidus in dorso tauri*, a *πλειάς*, *άδ*, & hoc a *πλείους*, quod ibi sint stellarum complures. Th. *πολύς*, *multus*. ε. 613.

Πλήμναι, nom. pl. f. g. a *πλήμνη*, *rotæ modiolus*. Sunt fistulæ, quæ axi inseruntur. Eustath. *παρά τὸ πλήθασθαι ἥτοι πληρῆσθαι ὑπὸ τῷ ἄξονος*. Th. *πλέος*, ε, ὅ, *plenus*. α. 309.

Πλήν, cum Genit. *præter*, Adverb. α. 74.

Πληθαύρη, nomen mul. *quæ multiloquio ægeret verberaret*. §. 353.

Πληξεν, *percutsi*, a. i. ind. Th. *πλήσσω*, *percutio*, f. *ξω*, p. m. *πέπληχα*. §. 855.

Πλήξπποι, nom. pl. a *πλήξ*, *ἔπ*.

ξίππος, agitator equorum.
 ex πλήσσω, f. ξω, percutio, &
 ἵππος, κ, ὁ, equus. α. 24.
 Πλήτο, implebatur. 3. sing. plus-
 quamperf. pass. Poëtice pro
 ἐπέπλητο, a πλήθω, Sic &
 πληντο, in pl. Verum malim
 derivari ab imperfect. verbi
 πλημι, a πληθω. Th. πλήες,
 plenus. α. 146. 9. 688.
 Πλόϙ, & contracte πλῆς, na-
 vigatio, a πλείω, f. πλεύω,
 navigo. ε. 663.
 Πλόξϙ, dives, a πλῆτϙ, κ, ὁ,
 divitia. ε. 12.
 Πλετυντα, Parice, pro πλετυν-
 τα, præs. part. acc. a πλετίω,
 ditescō. Th. πλετϙ, κ, ὁ,
 divitiæ. ε. 311.
 Πλευτῶ, ὁϙ, ἡ, nomen mul. q.
 d. opulenta. 9. 355.
 Πλευτόδοται, opum datores,
 nom. pl. a πλετοδότης, κ, ex
 πλετϙ, divitia, & δίδωμι,
 do. ε. 125.
 Πλεῦτος, κ, ὁ, q. ex πολὺν, & ἄ-
 τος, divitia, ex multis an-
 nis collecta, at ἄφειϙ, τος, τὸ
 divitia, (ἀφ' ἐνὸς ἐνὸς) ex uno
 anno superstitēs. ε. 375.
 Πλωίζεσκε, navigabat, 3. pers.
 sing. imperf. act. Poëtice. a
 πλωίζω. Th. πλείω, f. πλεύω,
 navigo. ε. 632.
 Πνέοντες, anhelantes, præs.
 part. Poët. pro πνέοντες, πνέ-
 σαι, acc. f. g. præs. part. πνύ-
 σαιτος, p. a. i. act. Th. πνέω,
 f. πνύω, flo. ε. 504. α. 24.
 Πνοίαις, flatus, acc. pl. a πνοή,
 quod est a πνέω, flo, spiro, f.

πνέω, in præt. med. πνέ-
 πνοα, unde est πνοή, ἡς, ἡ,
 flatus, Poët. πνοή, πνοήσι,
 dat. pl. Ion. pro πνοιαῖς. 9.
 253. 268.
 Πόδα, acc. sing. a πῦς, pes, in
 dat. duali, ποδαῖν, & Poët.
 ποδοῖν. ε. 495. α. 158. ποδῶν
 gen. pl. 9. 70.
 Ποδώκει, acc. sing. q. ὠκὺς τοῖς
 ποσὶ, pedibus celer, a ποδώ-
 κης, ιος, ὁ καὶ ἡ, pedibus ce-
 ler, a πῦς, ποδὸς, pes, & ὠκὺς,
 celer. 9. 310.
 Πέθος, κ, ὁ, desiderium. α. 41.
 Ποιῖ, facit, 3. præs. a ποιέω, ὦ,
 facio, ποιήσι, & ποιήσ', a. i.
 pro ἱποίησι. ε. 100.
 Ποή, Ionic. pro ποία, ας, ἡ, her-
 ba. hinc ποιήσασα, herbosa.
 α. 381.
 Ποικιλόβελϙ, versutus, qui a-
 nimo suo agitatur varia con-
 silia, a ποικίλϙ, κ, ὁ, varius
 & βελή, ἡς, ἡ, consilium. 9.
 921.
 Ποικιλόβηροι, canoram, vari-
 antem vocem, ἀδελή, ἡς, ἡ,
 seu διγῆ, collam, & per me-
 tonym. causæ, vox, & ποικί-
 λϙ, ὁ, varius. ε. 201.
 Ποικίλϙ, κ, ὁ, varius. 9. 300.
 Ποιμάνοιθ', pascentem, accus.
 singul. præs. part. verbi ποι-
 μάνω, f. ποιῶ, pascō, aor. i.
 ἐποίμασα. Th. ποιμήν, ἐνός, ὁ,
 pastor. 9. 23.
 Ποιμέν, dat. sing. a ποιμήν, ἐ-
 νϙ, ὁ, pastor. Hinc ποίμνη, ἡς,
 ἡ, grex ovium ε. 785. 9. 100.
 446. hinc & ποιμνίϙ, ὁ, ad
 ovium

ovium gregem pertinens.

Ποινή, ἡς, ἡ, *poena*. ε. 753.

Πολεμήτης, Ionica dialysi, pro πολέμει, *bellicus*. Th. πόλεμ, ε, ὁ, *bellum*. α. 238.

Πολέας, *multos*, acc. pl. Poët. pro πολλὰς, (differt a πόλεας, *urbes*, solo accentu) Th. πολὺς, in genit. usitate πολλῶν a πολλός, sed Poëtice etiam πολέ. ε. 578.

Πολεῖν, *verte*, præs. inf. a πολέω, ὦ. *verto*, εἶαρι πολεῖν, *verte verte*. Hic in dimensione legendum ἡρι πολεῖν. ε. 460.

Πόλεμ, ε, & Ionic. πολέμοιο, acc. πόλεμον, *bellum*. ε. 14.

Πόλις, ἡ, *urbs* in gen. πόλιος, πόλειος, & Poëtice πόλη. in acc. πόλιν, πόληα, Poët. dat. plur. πολίσσιν, Ionic. & Poët. ε. 119. 238. α. 105. 285.

Πολιοκρόταφοι, *cani circa tempora*, κρόταφ, ε, ὁ, *pars capitis dicta tempus*. Homo proprie canescit. Vide κρόταφ. ε. 179.

Πολιάκι, Poët. pro πολλὰκις, *sæpe*. Th. πολὺς. ε. 238.

Πολλή, πολὺς, & πολλός, & πολὺ, *multus*, α, um, dat. pl. πολλοῖσι. πολὺ, adverbialiter accipitur pro *multo*, πολὺ μᾶλλον, *multo magis*. πολλόν, pro πολλῶν ponitur & accipitur adverbialiter. ε. 19. πολλοὶ ἀμείνω, *multo meliora*, πολ-

λᾶ, *adverb. valde, multum*, Comp. πλείων, οἷ, superl. πλείε, η, οἷ, *plurimus*, α, um. ε. 9. 19. 126. α. 92. 274. 9. 9.

Πολυγηθεί, gen. a πολυγηθείς, *multum letitia afferens*. Th. πολὺ, *multum*, & γηθείω, f. ἦσω, *letor*. ε. 612.

Πολυγόμεφω, *multos clabos habentium*, ex πολὺς, *multus*, & γόμεφ, ε, ὁ, *clabus*. ε. 658.

Πολυδαίδαλ, *multo artificio elaboratus*, ex πολὺς, *multus*, & Δαίδαλ, ε, ὁ, *Dadalus*, ingeniosus ille artifex Cretensis. ε. 64.

Πολυδερκέ, genit. a πολυδερκής, *multos intuens*, ex πολὺς, *multus*, & δερκω, *video*. 9. 451.

Πολυδῶρη, *nomen mul.* 9. 354.

Πολύδωρ, *nomen viri*. 9. 978.

Πολυήρατ, *peroptabilis*. Th. ἔραω, ὦ. f. ἄσω, *amo*. 9. 404.

Πολύιδριν, *multiscium*, idem quod πολυῖσθρα, a πολὺς, *multus*, & ἰδρις, εως, ὁ, καὶ ἡ *sciens*. Th. ἴσημι, *scio*. 9. 616.

Πολυκλήδα, *accus. sing. a πολυκλητής, multis transstris instructa, vel multa compage juncta*, a κληίς, *sedes nautica*, vel a κληίς, pro κλαίς, δὲς, ἡ, *clavis*. Th. κλείω, f. εω, *claudo*. ε. 815.

Πολυκλύς, in dat. a πολὺ κλύε, ε, ὁ, *undis agitat*. a κλύζω, *abluo*, f. εω. 9. 189.

Πολύμηλοι, *pecorosi*, ex μῆλοις, ὦ, τὸ

α, τὸ, οὖν. Th. μῆλα, αἱ, ἡ;
malus arbor. ε. 306.

Πολύμνια, αἱ, ἡ. Nomen Musæ,
α πολὺς, multus. & ὕμνος.
ὁ, hymnus, carmen, & hoc
ab ὕδω, celebros, cano. 9.
78.

Πολύξενος, multorum hospes a
ξείος, α, & Poët. ξείνῳ, ho-
spes. ε. 713.

Πολύπτυχῳ, α, multiplex, im-
plicatus sphaeris. α πτύσσω, f.
ξω, complico. 9. 113.

Πολὺς. Vide in πολλῷ.

Πολυπερέτης, dispersa a πολυ-
σπερής, ἰῳ, ὁ, ἡ, ἡ, multum
sprarsus. Them. σπείρω, disse-
mino, f. εῷ. 9. 365.

Πολυφλοίσβοιο, multifoni, gen.
Ion. α φλοίσβῳ, α, fremitus
undarum. ε. 646.

Πολυφύβης, gen casus, mul-
tos pascentis. Th. φύβω, ψω
pascō 9. 912.

Πολυφραδίτσοι, affutis, dat. pl.
α πολυφραδῆ:, valde consul-
tus. Th. φράζω, f. σα, dico,
α. 2. ἑφραδοι. 9. 494.

Πολύχρευσῳ, affluens auro. Th.
χρεός, ἔ, ὁ, aurum. α. 8.

Πολυνύμῳ, multa habens vo-
mina, celebris, ab ὀνόμα, α-
τῳ, το, nomen. 9. 715.

Ποησάμενῳ, laborans, part. a.
α. med. verbi ποιέω, ῶ, f. ἡ-
σω, laboro. The n. ποιέω, α,
facio, p. m. ποιέω. ε. 430.

Πόνῳ, α, labor; πόσις, gen.
Ion. Th. τρέω, α, facio. ε. 91.

Πόντῳ, α, ὁ, mare. ε. 668.

Ποσειδάων, Neptunus. ε. 665.

εἰς αὐτόν. Sic ποσειδάων, α
πόντος, α, ὁ, mare & πορεία,
αἱ, ἡ, iter. Th. πείρω, trans-
eo. ε. 626. 9. 256.

Πόρον, acc. α πέρῳ, α, ὁ, iter.
Th. πείρω, f. εῷ, transeo,
9. 292.

Πόρε, dedit, α. 2. act. α πέρω,
Poët. pro πείζω, πέρω, pro
ἑπέρω, α. 2. act. πέρω, pra-
buerit, α. 2. opt. act. Th.
πείρω, f. πέρω, transadigo;
pertranseo, prat. m. πείρω-
ρα. ε. 377. 9. 412. 904.

Ποσειδάων, & contracte, πο-
σειδῶν, gen. ῶ, ὁ, Neptu-
nus. ε. 665.

Πόσις, αὐτῷ, f. g. potus, idem
quod πόμα, το, Th. πίνω, f.
πώω, bibo. α. 395.

Ποσ' pro ποσὶ, pedibus, & ποσσ',
pro ποσὶ, & hoc pro ποσὶ,
dat. pl. Poët. α ποσ', ποσὶ, ὅ-
pes. vocal. α ποσ'. ε. 539.

Ποταμοί, gen. Ion. α ποταμός,
ὁ, ὁ, fluvius. 9. 242.

Πότε, ποτ', & ποτ', quando. ε.
86. 228. 9. 22.

Ποτέοντο, volabant, imperf.
Ion. α ποτέοντο, f. ἡ ποτέοντο
ide. quod ποτέοντο, volo,
α, ε. 674.

Ποτὶ, Dorice pro ποτὶ, α. ε.
540.

Πότις, veneranda, α ποτίῳ,
α, ὁ, venerandus. ε. 73.

Πῶ, ubi, adv. ab ὦ, Th. ὅς, qui
ε. 88.

Πυλῶτον, multum αἰ-
μα, epitheton τεττ, α
πυλός, Poët. pro πυλός, αἰ-
μα.

τῆς, & βόσκα, f. ἦσα. *pasco*. a Th. inusitat. βόω, ᾧ, f. ὄσα, *pasco*. ε. 156. §. 531.

Παλύν, acc. sing. m. g. pro πολύν. Vide in πολὺς. §. 190. 258.

Πραΐειν, *vastare*, Ion. pro πραΐειν, a. 2. inf. verbi πέρ-
σω, vasto, f. πέρσω, f. 2. παρ-
ῶ, & per metathelin πρα-
ῶ. hinc a. 2. ἔπραδον. α. 240.

Πραπίδιος, dat. pl. a πραπίδης,
αἱ, *precordia*. §. 908.

Πρέπει. 3. prael. a πρέπω, deco-
-sus sum. μεθ' αὐπρέπω, deco-
-latus sum inter. §. 92.

Πρεσβῆες, *seniores*, Ion. a πρε-
-σβύς, εως, ὁ, idem quod πρε-
-σβύς, υῶ, ὁ, *senex*. α. 245.

Πρεσβύτατοι, *maximum natu*,
i superl. grad. a πρεσβύς, se-
-nex. §. 363.

Πρηΐς, εὖς, ὁ, ἡ, *propius*. α. 365.

Πρήξει, *facies*, f. ind. Ion.
pro πρᾶξει, a πρᾶττω, facio,
ξω, p. χα. α. 400.

Πρητήρειν, *valde spirantium*.
gen. pl. a πρητήρ, ἔρηθ' ὁ, Th.
πρήθω, incendo. 846.

Πρηΐναι, *mitigare*, 3. sing. prael.
Ion. pro πρᾶναι. Them.
πρᾶνς, vel πρᾶν, υῶ, ὁ, lenis.
α. 254.

Πρηῶν, *præcipitio*, gen. a
πρηῶν, αἶν, ὁ, ἐμινεῖν
montis. α. 4. 7.

Πρίν, *prius*, adv. ε. 90.

Πρίνιον, *ilignum*, a πρίν, α, ἡ,
ilex, arbor. ε. 427.

Πρίν, genit. πρίνος, α, ἡ, ilex.
α. 434.

Πρὸ, *juxta*, υπα. πρὸ τ' ἐόντι,
præterita. α. 303. §. 32.

Προβάδην, adv. in *progrediendo*,
a προβαίνω, *progredior*. Th.
βαίνω, co, f. βήσομαι, p. βέ-
βηκα, α. 2. ἔβην. ε. 727.

Προβάλοιτο, *proponat*. a. 2.
med. opt. a προβάλλω, *pro-*
fero, *propono*. Th. βάλλω,
f. αλλῶ, *jacio*, p. βέβληκα,
α. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα
ε. 777.

Προβάτοις, dat. pl. a πρόβατοι,
α, τὸ, οὖν, *pecus*. ε. 556.

Προβέθηκε, *antistat*, perf. ind.
αὐ. Them. προβαίνω, ante-
ρο, supero. Vide in προβά-
δην. α. 355.

Προγέγοντ', *procedebant*, pro
προγέγοντο, & hoc pro προ-
γέγοντο, 3. pl. a. 2. med. in-
dte. Th. γίνομαι, sum, πα-
-στα, f. γενήσομαι, p. γεγένη-
μαι, α. 2. m. ἐγενόμην. p. m.
γέγονα, α. 1. m. ἐγενάμην
α. 345.

Προθύελλα, *impetiosa*, a θύε-
λα, ης, ἡ *procella*, videtur
hæc vox dividenda, & τὸ
πρὸ per τμήσιν, referendum
ad τὸ φέρεν. §. 742.

Προιδέσθαι, a. 2. med. infinit. a
προείδω, *prævideo*. Th. εἶδω,
video, f. εἶσομαι, α. 2. εἶδον,
& ἴδαν. α. 386.

Προΐωξις, εως, ἡ, *persecutio*, pro
προδιώξις, per syncopen a
προδιώκω. Th. διώκω, f. ξω,
p. χα, *persequor*, abigo. α.
154.

Προλιπών, *relinquens*. α. 2.
part.

part. act. & in f. g. *προλιπῶσα*, *προλιπότε*, pro *προλιπότε*, nom. dual. a. 2. part. Th. *λείπω*, *linquo*, f. *λείψω*, p. φά, a. 2. *ἔλιπον*, p. m. *ἔλοιπα*. s. 197. 564. a. 1.

Πρόλογος, nomen viri. q. d. *primus infidiator*. a. 180.

Προμηθεύς, *Promethens*, nomen viri. Th. *μῆδός*, *tos*, *τό*, *cura*, sed in composito *προμηθεύς*, *ἑός*, *ἑ*, *ἦ*, *providus*, mutatur d in θ, quæ sunt litteræ cognatæ. s. 48.

Προίη, nomen mul. θ. 261.

Πρόπαν, *universum*. Th. *πάνς*, *πᾶσα*, *πάν*, *omnis*. e. θ. 525.

Προπάρους, pro *πρός*, *ante*, *cum*. Gen. vide *πάρους*, *ante*, *πρόπαρ*, *perapocopen*, pro *προπάρους*, e regione. a. 285. θ. 518.

Προπιφραδμένα, *pradeliberata*. Dorice pro *προπιφρασμένα*, perf. part. a *φράζω*, *dico*, f. *σώ*, in a. 2. *ἔφραδον*, p. m. *πέφραδα*, perf. pass. *πέφρασμαι*. e. 653.

Προρίη, *præf. ind. profluit*, *πρόριόντων*, *influentium*, *præf. part. gen. pl.* Th. *ρίωσθω*, f. *ρίύσω*, p. *ἔρρευκα*. θ. 792.

Πρός, cum Dativo, *ad*, cum Accus. *ad. πρὸς ἑρᾶν*, *ad caliam usque*, *præter*, *adversus*. e. 308. 317.

Προσαθήρεται, *adaptaverit*, est 3. sing. *præf. pass. indic.* a *προσαθήρεμαι*. A præterito enim medio formatur *Præf. 9*, significans idem

quod primitivum. Sic ab *ἄρω*, *arō*, *congruo*, f. *ῥῶ*, part. m. *ἤρα* & Attice *ἀρηρα*, unde præfens hoc *ἀρήρομαι*. e. 429.

Προσεβήσατο, *accessit*, a. 1. med. a *προσβαίνω*, *accedo*. Th. *βαίνω*, eo. a. 33.

Προσείπε, *alloquebatur*, *imperf. perfecti* vel a. 1. vel. 2. a *προσείπω*. Vide Th. *ἔπω* *dico*. a. 1. *εἶπα*, a. 2. *εἶπον*. a. 349. θ. 546.

Προσείνα, *adesse*, *iudare*, *præf. inf. ex πρὸς*, & *εἶμι*, *sum*. e. 351.

Προσέκυρσε, *appulit*, a. 1. act. a *προσκύνω*, *appropinquo*. Th. *κύνω*, & *Æol. κύνω*, *incido*. e. 198.

Προσείξατο, *versat*, a. 1. m. Th. *λέγω*, *dico*, f. *ξά*. p. *χάω*. e. 497.

Προσέφη, a. 2. act. ind. a *πρόσφημι*, *alloquor*. Th. *φημι*, *dico*, vel *φάω*. e. 53.

Προσηύδα, *alloquebatur*, *imperf. act. a προσευδάω*, f. *ἔω*. Th. *αὐδή*, *vox*. a. 117. 326.

Πρόσθεν, *prius*, *ante*, & *πρόσθ'*, pro *πρόσθεν*. Th. *πρό*, *ante*. e. 98. 377.

Προσιόντι, *dat. sing. part. a. 2. act. a πρόσσμι*, *avido*, *in adi. 2. πρόσσμι*, *εἰς*, *adivi*, *ex πρὸς*, *ad*, & *εἶμι*, *eo*, a. 2. *ἵον*. e. 351.

Πρόσωπον, *τό*, *oculus*, ex *ὤψι* *oculus*. Th. *ὀπτομαι*, *video*. e. 592.

Πρότιξοισιν, *dat. pl. Homæ-*

ἀνδράσι δὲ προτέροις ἐρίζομεν ἐκ ἐθελύσσω. Cum viris me maioribus contendere noluerō. Hic locum habet illud, cede majori. & Rom. 13, 7. honorem, cui honor. πρότερος, prior. Th. πρὸ, ante. §. 424.

Προῦθηκε, proposuit, pro πρόθηκε, a. i. med. a προτίθημι, propono, f. ἔθησα. p. τέθεικα. a. i. ἔθηκα. a. 2. ἔθην. §. 537.

Προῦκετο, propositus erat, pro προέκετο, imperf. verbi κείμαι, f. κείσομαι. a. 312.

Προφέρει, promouet, 3. sing. praef. Th. φέρω, ferō. f. οἶσω. §. 577.

Προφέρει, ἐϑ, ὁ καὶ, praestans, in comp. προφερέστερος, superl. προφερέστατος, a. προφέρω, praesto. Th. φέρω. a. 260.

Πρόφρων, ois, prudens, προφρονέως, adv. §. 665. §. 433.

Προφυγῆν, a. 2. infinit. a προφύγω, effugio. Th. φύγω, fugio, f. φεύξομαι. a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφυγα. §. 645.

Προχέειν, infunde, praef. inf. Th. χέω, f. εύσω, fundo. §. 594.

Προχοῖ, albeo, gutturnio, ex πρὸ & χέω, f. εύσω, fundo. §. 755.

Προχόω, gutturnio, dat. a προχοῶ, ὁ, aequalis, das aequalium. Th. χέω, fundo. §. 785.

Πρυλάισσι, pedestribus, dat. pl. a πρυλῆς, ὁ, ὁ. Legitur tantum in pl. πρυλῆς, οἱ, pedites confecti, Iliad. λ. 49. §. 744. α. 193.

Πρυμνῶ, ὁ, ἡ, nomen mul. q. d. ultima. §. 350.

Πρωί, mane, cui opponitur ὀψί, vesperi. §. 459.

Πρώτη, prima, a πρώτος, ὁ, Th. πρὸ, ante. §. 379.

Πρωτηρότη, illi qui tempestive aravit, dat. sing. a πρωτηρότης, ex πρώτος & ἀρόω, ἀρο, f. ὅσω. §. 488.

Πρωτογένειαν, primogenitum, gen. pl. a πρωτόγονος, ex πρώτῳ, primus, & γείνομαι, nascor, inde γονή, genus. §. 541.

Πρωτομείδεια, nomen mul. quae prior curat. §. 249.

Πρώτον, τὸ πρώτον, Adverb. primum, πρώτῃ, ut & superl. πρώτιστα & πρώτισ', Th. πρὸ, ante. §. 289. 456. 809.

Πρωτῶ, ὁ, ἡ, nomen mul. ἡ πρωτεύουσα, germ. groß. §. 24.

Πτελέης, ὤμο, gen. Ion. a πτελέα, ας, ἡ, ultimus. §. 433.

Πτερά, acc. pl. a πτερόν, ἀλα, hinc πτερόεις, εντός, ὁ, alatus, acc. pl. a πτερόεντα.

Πτερύγων, gen. pl. a πτέρυξ, ὡγῶ, ἡ, ἀλα, πτερύγεσσι, data pl. Ion. Th. πτερόν, ἡ, τὸ, ἀλα. §. 626. 682. α. 117. 134.

Πτολεμίζειν, Poëtice pro πολεμίζειν, praef. inf. a πόλεμιζω, f. ἴσω, bello. Th. πόλεμος, ὁ, ὁ, bellum. α. 318.

Πτολίθρον, oppidulum. pro πόλις, dicunt Poët. πτόλις, ὡς, ἡ, unde est πτολίθρον, ὡς, τὸ, idem. α. 81.

Πτολυπόρθῳ, dat. sing. a πτολίπορ-

πορδος, *urbium eversor*, ex
πόλις, pro πόλις, *urbs*,
Poët. & πέρθω, *vasto*, in
præf. med. πέπορθα. §. 936.

Πτόρθιο, gen. Ion. a πτόρθος,
υ, ό, *rapus*. Th. όρθός, υ, ό,
reclus. ε. 419.

Πτύχis, plicæ, pl. num. a πτύξ,
πτυχός, ή, *plica*. Th. πτύσ-
σω, f. ξω, *plico*. α. 143.

Πτώσσης, 2. pers. sub. præf. a
πτώσσω, *mendico*. hinc πτω-
χός, υ, ό, *mendicus*. Th. πτο-
έω, ω, f. ήσω, *perterrefacio*.
ε. 26. & 393.

Πυγοςόλοis, υ, ή, *qua nates ve-*
stibus ornat. ex πυγή, ής, ή,
nates, *clunes*, & ξέλω, *orno*.
f. ελω. ε. 371.

Πύθεται, 3. præf. ind. ότρία πύ-
θεται, *ossa computrescunt*.
a πύθω, fut. ύσω, *putrefacio*,
unde est Latinorum, *putreo*,
es, etc. πύθομαι, *putresco*. α.
153.

Πύθη, 3. pers. præf. subj. aët. a
πύθω, fut. ύσω, *putrefacio*.
ε. 624.

Πυθμίνι, dat. singul. a πυ-
θμην, έτος, ό, *fundum*, *ima*
pars. Th. πύθω, *putrefacio*.
§. 952.

Πυθοί, dat. sing. a πυθαί, όος, ή,
nomen urbis, §. 499.

Πυθοίδε *Pythum versus*. Hic δέ
postponitur Dativo, alio-
quin postponi solet Accu-
sativo, ut οίκέν δε. *iliad*. β.
158. Unicum hoc exemplum
ubi δέ dativo postponitur,
non evertit regulam. δέ

post accusativum casum
postpositum significat *ad-*
versus; & est dictio encli-
tica. Sic legitur αἰγυπτόν
δε; *όδυσσ.* ε. 416. α. 480.

Πυκάσαι, a. 1. inf. a πυκάζω, f.
άσω, *manio*, *fulcio*, proprie
condenso Nam Th est πυκα,
Adverb. & vertitur *dense* it.
accurate. ε. 622.

Πυκνός, idem cum πυκνός, υ,
creber; a πυκνά, *dense*. ε.
530. 551.

Πύλαι, nom. plur. a πόλη, ης,
ή, *porta*, & πυλέων, gen. pl.
Ionic. pro πυλών. α. 146.
272.

Πύλαι, acc. pl. a πύλη, *porta*.
§. 732.

Πύλας, genit. a πύλος, υ, ή, *por-*
ten regionis α. 360.

Πύματος, Poëtice *ultimus*, a
πυθμην, έτος, ό, *fundum*. Th.
πύθω, *putrefacio*. §. 497.

Πύξ, *Adverb.* *pugno*, mit der
Faust. α. 302.

Πῦρ, πυρός, τό, *ignis*. ε. 57.

Πύργων, *turrium*, gen. pl. a
πύργος, υ, ό, *turris* α. 142.

Πυροφόρος, *frugifer*. Epithe-
tum aëris a πυρός, υ, ό, *tri-*
ticum, & φέρω. ε. 547.

Πώεα, acc. pl. a πῶϋ, εος, τό,
grex. Th. πᾶν vel πάομαι,
possideo. α. 514.

Πωλείται, *vertitur*, præf. a πω-
λείω, *verto*, ut πολέω. §. 781.

Πῶμ' pro πῶμα, ατος, τό, *oper-*
culum. ε. 94. 98.

Πῶποτε, *unquam*. Th. ότε,
quando. ε. 648.

Ῥαδινοῖτι, *mollibus*, a **Ῥαδ-**
νός, ῥ, ὁ, *gracilis, mollis*.
 q. d. **ῥάδινομος**, *qui fac-*
ile movetur Them. **διν**, ῥς, ἡ,
vortex §. 195.

Ῥα, per *metathesin*, pro **ἀρ**, ex
ἄρα, dictio encl. s. 323. α. 4.

Ῥ, pro **ῥα**, dictio enclitica,
 hic expletiva. Græce **μό-**
ριον συμπληρωματικόν, vo-
cula expletiva, quæ nihil
 significat, sed carmen ex-
 plet. α. 125.

Ῥαδάμιγγις, pl. num. *gutta*, a
ῥαδάμιγξ, ῥγγ, ἡ, *gutta*,
 Poet. q. a **ῥαίειν ῥαμά**, per-
fundere semper. §. 183.

Ῥέα, constituit unam sylla-
 bam, vulgo mendose **ῥεῖα**.
 Vide in **ῥεῖα**. α. 5.

Ῥεῖδρα *fluenta*, a **ῥεῖδρον**, ῥτὸς,
fluentum. Th. **ῥέα**, f. **ῥεύσω**,
fluo. §. 695.

Ῥή, acc. *Rheam*, a **ῥή**, *Rhea*,
 est nomen mul. §. 625.

Ῥῆα, Poëtice pro **ῥέα**, *facile*,
 idem quod **ῥηδῖος**. Th. **ῥά-**
δι, ῥ, ὁ, *facilis*, comp. **ῥά-**
ων, superl. **ῥάστ**. ε. 6. 7.

Ῥεῖα, nomen mul. *Rhea*, §.
 135. 451.

Ῥέζω, *faciunt*, 3. pers. præf.
 pl. num. a **ῥέζω**, *facio*, f.
ῥέξω, p. χα. præf. m. ἔρροχα,
 & per *metathesin* ἔοργα, *fe-*
ci. **ῥέξας**, α. 1, inf. act. ε. 783.
 §. 109.

Ῥίω, fluo, **ῥέω**, pro ἔρρεω, 3.
 sing. imperf. ut **ῥέον**, pro
ἔρρεον, 3. pl. imperf. act. se

ῥεύσω, p. ἔρρευχα. α. 167. 314.
 §. 84.

Ῥεκτήρ, ῥε, ὁ, *factor*. a **ῥέζω**,
ἔω. *facio*. ε. 189.

Ῥήγνυται, *refringuntur*, 3. pl.
 ind. præf. a **ῥήγνυμαι**, *fran-*
gor. Th. **ῥήσσω**, f. **ἔω**, *frango*,
 unde **ῥήγνυα**, **ῥήγνυμι**. α. 377.

Ῥηδῖος, *facilis*, a **ῥάδι**, Ioni-
 ce **ῥηδῖος**, *facilis*, hinc **ῥη-**
δῖος, *facile*, ε. 43. 290.

Ῥηξίνορα, acc. sing. a **ῥηξήνορ**,
εξ, ὁ, *qui virum frange-*
re potest, *strenuus*, *bellica-*
sus, *martius*, a **ῥήσσω**, **ἔω**,
frango, & **ἀνής**, *vir*. §. 1007.

Ῥῆσ, nomen fluvii. §. 340.

Ῥυτοί, *clari*, ἄρρητοι, *ignobiles*,
 a **ῥέω**, ἔω. *dico*. ε. 4.

Ῥυγλός, ῥ, *rigidus*, *horrendus*,
 hinc **ῥυγίον**, *durius*, compa-
 rativi significatione, a **ῥι-**
γ, ε, τὸ, *rigor*, *frigus*. α.
 701. α. 131.

Ῥίζω, pro **ῥίζα**, Ionice, a **ῥέ-**
ζα, ῥς, ἡ, *radix*. ε. 19.

Ῥίμφα, *facile*, *celeriter*, a **ῥί-**
πτω, f. **ψω**, *projicio*.

Ῥυός, ῥ, ὁ, ἡ, *pellis*, per quam
ideōtes ῥέουσι. **ῥυόιο**, gen.
 Ion. pro **ῥυῖ**. ε. 513.

Ῥυατόρεω, dat. sing. *clypeos dis-*
secanti, a **ῥυατόρεω**, pro-
 prie *pellem terebrans*, *per-*
tundens, *transverberans*: est
 Martis epitheton, ex **ῥυός**,
 ῥ, ὁ, ἡ, *pellis*, & **τορός**, *pene-*
trans, ex **τερέω**, f. **έω**, *tere-*
bro, item *vulnere*. §. 934.

Ῥιπή, *impetu*. ὑπὸ **ῥιπή**, pro
ῥιπή, *dativus pro geniti-*

VO: ἀπείκτασις, ἀρίπη, ὤς, ὄς,
impetus rei, quæ projicitur,
ἀρίπτω, f. ψω, projicio. 9.
681.

ῥίπτασκει, abjiciebant, 3. pl.
imperf. act. Ion. pro ῥήρι-
πταζον, ἀρίπτάζω, jacto. Th.
ῥίπτω jaceo, f. ψω. α. 256.

ῥίψει, 3. plur. a. i. pro ῥήρι-
ψει, ἀρίπτω, abjicio, projicio, f.
ψω, p. ῥήριφα. 9. 868.

ῥοδία, nomen mul. q. d. ro-
sea, quæ colore rosam fuit
imitata. 9. 351.

ῥόδιος, nomen fluvii, ἀρόδον,
α, τὸ, rosa.

ῥοδόδακτυλος, habens roseos
digitos, ex ῥόδον, & δάκτυ-
λος, digitus. α. 608.

ῥοδόπηχυς, quæ habet roseos
cubitos, ex ῥόδον, α, τὰ, rosa,
& πῆχυς, αὐς, ὁ, cubitus. 9.
247.

ῥάδος, α, ὁ, impetus, undarum
strepitus, fragor. α. 218.

ῥοίζασχ', stridebat. 3. perf. im-
perf. pro ῥοίζασκι propter
sequentem spiritum aspe-
rum, ἀροίζω, strido, in im-
perf. act. ῥήριζισκει, & poeti-
ce ῥήροίζισκει. Sed Hesiodus
magis gaudet litera α. con-
fer. θ v. 157. ubi est ἀποκρέ-
πτασκι, pro ἀπενεγύπτει.
Th. ῥοίζος, α, ὁ, stridor. 9. 835.

ῥοή, acc. sing. a ῥόος, ὤς, ὄς,
fluxus. a præt. med. ῥήρον,
verbi ῥίω, fluo. fut. ῥέουα. α.
564.

ῥύται, tuctur, 3. præt. ind. ver-

bi ῥύω, vel ῥύομαι, servo,
hinc fut. med. ῥύσομαι, &
in pl. ῥυσόμεθα, vindicabi-
mus. α. 105. 9. 662.

ῥυτά, τὰ, frana, ἀρύω, traho,
α. 308.

Σ.

Σαγγάριον, σαγγάριον, no-
men viri. 9. 344.

Σαίω, adulatur, 3. præt. sing.
ind. a σαίω, idem quod
σαίω μοῖρο, pro quo dici-
tur etiam σαίω: quod tri-
buitur proprie canibus cau-
dam moventibus. 9. 771.

Σάκος, α, τὸ, scutum, σάκος
Dorice pro σάκως, ex σά-
κιον, gen. Dores mutant α
in ιω. Th. σάττω, f. ξω. p.
χα, onero. α. 139. 460.

Σαπίσκει, putrefacta, part. a. 2.
pass. g. f. ex σήπω, f. ψω. α. 2.
ῥαπον. putrefacio. α. 152.

Σαίς, tuas, accus. pl. a σοίς, σή-
σόν, ιους, α, ιω. Them. σὺ tu.
α. 107.

Σαῶ, ὅ, ὤ, nomen mul. sal-
va. 9. 243.

Σβεννυμένω, non amplius la-
tantium. Aol. pro σβεννυ-
μένω, quæ dialectus in il-
lo casu genus distincte ex-
primit. gen. pl. part. præt.
a σβέννυμι, f. σβέσω, p. ῥ-
σβεκα, α. i. pass. ῥσβέσθην. α.
588.

Σεί, & σείθεν, pro σείθεν, per
syncopen τῷ ο μικρῷ ex
σεία, pro σῷ, τui. Th. σὺ, tu.
9. 541.

Z 4

Σεί-

Σιόμενοι, præs. part. Th. σείω, ποθεo. f. σείω, p. σείεσθαι. 198.

Σείς, Ⓢ, *Siris*, nomen stellæ, quæ etiam *canicula* dicitur, a σείω, ferro, item bio, s. 415.

Σέλα, *jubare*: dativus contractus pro σέλαϊ, a σέλας, αἶς, τὸ, fulgor. α. 60. 9. 867.

Σελήνη, ης, ἡ, *luna*, a σέλας, αἶς, τὸ, fulgor. 9. 18.

Σιμέλη, a ποτὶ σιμέλῃ, ης, ἡ, nomen mul. 9. 940.

Σίο. pro σῖ, ex σὺ. s. 476.

Σισαρεύς, *ridens*, *dentes stridens*. præs. med. in m. g. σισαῖς, proprie scopis purgatus, a σείω. item, *sum ore bianti seu diducto*, prout illi faciunt, qui cachinnantur, unde pro *ridente* accipitur, f. αἶψ, p. σίσασθαι, p. m. σίσῃσθαι & σίσασθαι. α. 268.

ΣισοφισμένⓈ, *peritus*, cum Genitivo, a σοφίζω, *reddo sapientem*, f. ἴσω, p. ἡσ. Th. σοφός, ὁ, sapiens. α. 647.

Σηκόν, acc. *stabulum*, a σηκός, ὅ, *stabulum ovium*, caprarum, affine Hebræo *such*, *sepire*, vel τῷ *Sech*, *tegere*. s. 789.

Σῆμα, ατος, τὸ, *signum*, & σῆμ', pro σῆμα. Hinc σημαίνω, *signum do*, *jubeo*, unde σημαίνω, ὅς, ὁ, *praefectus*, *dux*. α. 448. α. 56.

Σῆν, acc. sing. a σῆ, *τῆσθαι* & σῆσθαι, pro σῆς, Ion. *tuus*, a σῆς, ἡ, ὅ, *tuus*, α. 272. α. 104.

Σθαρά, ὅ, ἡ, nomen mul. *robusta*, a σθαῖος, *robur*. 9. 276.

Σθαῖος, *robur*. s. 62. 612. 617. α. 97. 420.

Σιγῇ, *tacite*, dativus, adverbialiter sumitur, a σιγή, *silentium*. Th. σιγάω, *filco*. s. 104.

Σιδερος, υ, ὁ, *ferrum*; hinc σιδερεος, *ferreus*, & contractus σιδερεῦς. s. 150. 9. 764.

Σίμβλος, acc. pl. a σίμβλος, υ, ὁ, vel σίμβλον, & σίμβλη, *alveæ*, *capla* ubi mellificant apes. 9. 598.

Σιμῆντα, pro σιμάντα, nomen viri. 9. 342.

Σίμεται, 3. præs. ind. a σίνομαι, *ludo*, *noceo*. s. 316.

Σίτος, υ, ὁ, *frumentum*, σίτου, υ, τὸ, *panis ex frumento*. s. 145. 602.

Σκαίῃ, dat. sing. unde Latinorum *scaba*, a σκαῖος, ἡ, ὁ, *sinister*. Th. Σκάζω, f. σκω, *claudio*. 9. 179.

Σκαμνίδης, *fluvii nomen*. 9. 345.

ΣκάφⓈ, *fossio*, a σκάπτω, f. ψω, *fodio*. p. ἔσκαφα. s. 570.

Σκίπα, *recta*, acc. pl. per apocopen pro σκεπάσματα. Th. σκίπω, *lego*. s. 530.

Σκήπτρον, υ, τὸ, a σκήπτω, *innitor*. Est ergo σκήπτρον, *baculus*, cui quis inniti potest. 9. 30.

Σκιδναμένη, *dispersa*, præs. part. Th. *est*, σκιδνάω, f. αἶσω, unde σκιδνάωμι, & σκιδνῶμι.

μ, dissipō, dispergo, in passivo, σκιδνύμαι, unde est part. præf. pass. σκιδνάμενος, §. 42.

Σκιά, umbra, σκιή, Ionice pro σκιά, hinc σκιερὸς, ὤ, ὁ, κτ. brosus. §. 572. 587.

Σκληρὸν, acc. a σκληρὸς, durus. Th. σκέλω, exsicco. §. 839.

Σκολιόν, accusf. sing. a σκολιός, tortuosus, obliquus, metaph. παρθύς, dat. pl. σκολιῶσι, pro σκολιαῖς, Ion. hinc σκολιῶς, tortuose, adv. §. 217. 256.

Σκόλυμα, σ, ἑ, carduus. §. 580. Σκοτόειν, in mascul. σκοτίεις, εντος, caliginosus. Th. σκότες, σ, seu ιος, τὸ, tenebra. §. 553.

Σκυλάεσσιν, dat. pl. Ionic. a σκύλαξ, ακ, ὁ, catulus. Th. ὕλας, ὤ, f. ἄσας, latro, as. §. 834.

Σκυλεύσαντες, a. i. part. pl. num. a σκυλεύσας, αντ, verbi σκυλεύω, idem cum συλεύω, vel συλάω, ὤ, spolio. Th. σύλη, ης, ἡ, spoliū. §. 468.

Σμῆνεται, dat. pl. Ionic. a σμῆνος, ιος, τὸ, arum examen. §. 594.

Σμικρὸν, pro μικρὸν, παρθύς, metri causa. §. 338.

Σμερδαλέον, terribiliter, proprie βίβη, a σμερδαλίας, idem quod σμερδιός, aspreū terribilis. Th. μέρω, in- tæon, α. 341. 840.

Σοὶ τιβί, σοῖδ', αὐτῷ pro τιαν- τῷ, a σὺ, τι, §. 34. 56.

Σός, ἡ, ὅς, τινος, α, κτ. §. 631. α. 98.

Σπαργνίδασα, fasciis invol- uens, part. a. i. act. a σπαρ- γανίζω, f. ἴσω, fasciis involbo, idem quod σπαργανίω. Th. σπάργανον, fascia. §. 485.

Σπείρειν, serito, præf. inf. pro imperat. Ion. a σπείρω. f. ἑρῶ, sero, semino, f. 2. σπαρῶ, p. ἴσπαρκα, a. i. ἴσπειρα, a. i. inf. σπῆραι, a. 2. ἴσπαρον, præf. m. ἴσπορα. §. 389.

Σπειῶ, ὁ, ἡ, Speco, nomen mul. q. d. in specu latitans. §. 245.

Σπί, ιος, τὸ, spelunca, spe- cus, antrum. §. 301.

Σπέρμαίνεν, γεινῆν, ferere pro- sapiam, h. e. procreare libe- ros, redolet Hebraismum, posteri enim Hebræis di- cuntur semen, a σπέρμαίνω, idem quod σπείρω, f. ἑρῶ semino. §. 734.

Σπέρμακος ἀρξασθαι, semen- tem incipere, σπέρματα, a σπέρμα, ατος, τὸ, semen. Th. σπείρω, sero. α. 444. 460.

Σπερχιόν, celerem, acc. a σπέρ- χιος, ὁ, festinus: hoc a σπέρ- χιον, idem quod σπέρχων, u- geo. σπέρχω, festinare cogo, α. 454.

Σπύδῃ, festinat, a σπύδω, σπύδοντ', accusf. part. pro σπύδοντα, f. σπύσας, p. κα, præf. m. ἴσπυδα. §. 22.

Σπῆ, alii legunt σπῆ, idque melius. Dativus sing. a σπῆος, ιος, τῷ, αντ, pro quo poëta per epenthesein τῷ ἰῶτα, dicunt etiam

σπῆος, & in dativo pro
σπῆι per syncopen τῆ ἰῶτα,
pro σπῆει, dicunt σπῆν, per
novam τῆ ἰῶτα ἐπέκεινται. §.
297.

Σπείδῃσι, libaminibus, dat. pl.
Ionice pro σπειδάς, a σπεί-
δω, libo, promitto, f. σπείσω,
præf. m. σπειδά. §. 336.

Σταθμῶν, dat. sing. σταθμῶν ἐν ἡ-
ρώεντι, in stabulo obscuro. στα-
θμοῖσι, dat. pl. stabulis. a στα-
θμός, ὁ, stabulum. Th. ἰση-
μι, sto. §. 294.

Σταφυλῇτι, uvis, dat. plur. a
σταφυλή, ἡ, ἡ. Th. σταφίς,
ἰδας, ἡ, uva. α. 300.

Στάχες, spica nom. pl. σταχύ-
ων, gen. pl. a στάχυς, uva, f.
spica. α. 471. α. 290.

Στενομένη, arctata, Ion. pro στε-
νομένη, præf. part. f. g. a στε-
νω, gemo, & hoc a στενός, ὁ, ὁ,
Ion. στενός, angustus, arctus.
§. 160.

Στεῖχον, pro ἔσυχον, 3. pl. im-
perf. aἰ. incedebant. Them.
στεῖχω, eo, vado. f. ἔω, p. χα,
a. 2. ἔσυχον. §. 19. 690.

Στενάχιζα, ingemiscebat, 3.
perf. imperf. Ion. a στεναχι-
ζω, idem quod στενω, gemo.
Th. στενός, ὁ, ὁ, angustus. §.
858.

Στενόντα, acc. pl. a στενός, ὁ,
gembundus. Th. στενός, ὁ, ὁ, arctus. α. 145.

Στέρετα, privatur, pro στερε-
τα. Th. στερεώ, privo, f. εἶσω,
a. 2. στερεώ. §. 109.

Στεροπῆν, per aphætesin, pro
ἀστεροπῆν, fulgur, ab ἀστρά-
πτω, fulguro, & στεροπῆς, no-
men proprium Cyclopi. §.
140. 845.

Στίφα, pro ἑσφα, coronarunt,
imperf. a σίφω, corono, f.
ψω p. φω, præf. pass. ἑσφα-
μαι. α. 75.

Στήθεσι, Poëtice, pro εἰσθε-
σι, dat. pl. Ion. a στήθε, ioc, τὸ,
pectus. α. 77.

Στήμονι, flamine, dat. sing. a
στήμων, ονος, ὁ, flamen. Th.
ἰσημι, sto, α. 536.

Στήριξε, pro ἰσθίριξε, firmiter
fixit. a. 2. ind. a σθίριζω, f. ἔω,
a. 1. ἰσθίριξα. §. 498.

Στήσαστο, ordiatur, faciat sta-
re, a. 1. med. opt. στήσας, statu-
re. fut. 1. aἰ. infinit. ab ἰση-
μι, sto. α. 777. α. 114.

Στιβαροῖς, & στιβαροῖσι, validis,
dat. pl. a στιβαρός, densus,
item robustus. Th. στιβαί,
calco. Quæ calcantur, con-
densantur: quæ vero con-
densantur, evadunt densi-
ora, spissiora, & proinde
firmiora hinc & στιβάς, cul-
citra. α. 76.

Στίγματα, puncta, nom. pl. a
στίγμα, τὸ, punctum, a στίζω,
pungo, f. σίζω, p. ἔσυχον. P.
pass. ἑσυχμαι. α. 166.

Στίχες, αἵ, arduines, a στίξ, στίχες,
ἡ, ordo. Th. στεῖχω, ordine in-
cedo, more militum, f. ἔω,
a. 2. ἔσυχον. α. 170.

Στολίτας, ornate praparatans. a.
1. part. a στολίζω, amicio, ap-
pare,

παρο. Th. *τέλω*, f. *λῶ*, αρ-
παρο, ορνο. ε. 626.

Στόμα, στόματος, τό, ος. α. 146.
9. 40.

Στοναχίζετο, imperf. pass. ver-
bi *στοναχίζομαι*, f. *ίσομαι*.
idem quod *τέλω*, f. *λῶ*, ge-
mo, ingemisco. Th. *τειός*,
ῥ, ὁ, angustus. 9. 159.

Στοιόεντας, *suspiriosa*, accus. pl.
α *στοιόεις*, εντος, ὁ, *gemitun-*
dus. Th. *τειός*, ῥ, ὁ, *arctus*. 9.
684.

Στρατός, ῥ, ὁ, *exercitus*. ε. 244.

Στρυμόνα, acc. α *στρυμών*, ὀν, ὁ,
nomen fluvii. 9. 339.

Στρωτός, dat. pl. α *στρωτός*, *stra-*
tus, hoc α *στρώνυμι*, *sterno*,
f. *σρώσω*. Th. *σώρεω*, ᾠ, f. *ίσω*,
sterno. 9. 798.

Στρωφᾶται, *vertitur*, 3. prez.
ind. pass. α *στρωφάομαι*. Th.
σρέφω, f. *ψω*, *verto*; p. *φω*,
α. ι. *ἔσραφον*. ε. 326.

Στυγερή, Ion. pro *συγερᾷ*, hor-
ribilis, α *συγέρω*, ᾠ, f. *σύζω*,
odio prosequor. 9. 226.

Στυγερώπης, *inhisus*, ex *σύγε-*
ρός. *horribilis*, & ᾠψ, ᾠπός,
ὁ, *bulbus*. ε. 194.

Στύξ, γός, ἡ, *Styx*, nomen flu-
vii. Th. *συγέρω*, ᾠ, f. *σύζω*, ab
inufit *σύγω*, odio prosequor,
exhorresco. ε. 308. 9. 361.
805.

Σύ, tu. ε. 27.

Σύε, *suas*, α *σύνε*, υός, ὁ, ἡ, *suas*,
pro quo usitatus, υς, υός, ἡ,
α. 177.

Σύλασκε, *ἐξήσπλιε*, imperf.
Ionic. vel Poëtica pro *ἔσ-*

λα, α *συλάω*, ᾠ, *spolio*. Th.
σύλη, ης, ἡ, *praeda*. ητ 486.

Σύμμιχτο, *omniogenus*, α *συμ-*
μίγνομαι, *commisceo*. Th. *μί-*
γνυμι, *μιέω*, f. *μείζω*, p.
μείμιχα. ε. 361.

Σύμπλασσε, pto. *συνήλασε*,
conformabit, α. ι. ind. Ion. α
πλάσσω, & Att. *πλάττω*, f.
άσω, p. *πέπλωκα*, α. ιι pass.
ἐπλάσθη. 9. 571.

Σύμφερε, ε, *comies*, α *σύν*, &
φέρω, *fero*, f. *όσω*. α. 308.

Συμφεράσασθαι, *suggerere*, α.
ι. med. *infinit*, α *συμφερά-*
ζομαι, *simul delibero*. Th.
φράζω, f. *σω*, *dico*; p. *κα*, α. ι.
ἔφραδον, p. *κα*, *πέφραδα*. 9.
471.

Σύν, cum. *σύν κείνοις*, *cum illis*.
9. 618.

Συναίκτη, 3. dual. plusq. per-
fecti, pro *συνήκτη*, *intrin-*
bant, α *συναίττω*, *una impre-*
ssor. fut. *συναίξομαι*,
prez. pass. *συνήγμαι*, plusq.
perf. *συνήγμην*, ἔο, κτο. Th.
αἴσσω, f. *ξω*, *cum impetu fe-*
ror. α. 189.

Συναντῶσα, *occurrere*, 3. pl.
prez. sub. α *συναντάω*, &
hoc ab *αντάω*, ᾠ, f. *ἤτω*, *oc-*
curro. Th. *αντί*, prez. pro. 9.
877.

Συνείχε, *continebat*, imperf. α
συνέχω, *contineo*, Them. *ἔ-*
χω, *habeo*, f. *ἔξω*, & *σχίω*,
p. *ἔσχηκα*, imperf. *ἔχων*, & ι.
ἔχον. α. 315.

Συνεχέως, *continuo*. adv. α *συν-*
εχής, ἔο, ὁ, ἡ, *continuus*,
Th.

Th. 224, habeo. 9. 636.

Συνεστειται, confertur, 3. præl.
ind. ab ἐνεστω, Poëtice, pro
ἐνεστω. Th. φέρω, f. οἶστω, a. l.
ἡσυχᾷ. α. 440.

Συνήθεος, accus. pl. a *συνήθης*,
συνήθης, *consuetus*. Th. *ἡθός*,
ἡθος, *mos*. 9. 230.

**Zuripuer, ion. pro omnia, prae-
inf. a zuripui, committo, in-
telligo.**

Συνέαν, concurrerunt, una i-
runt. 3. plur. imperf. act. ex
σύν, & ἄμι, εο, in imperf.
σίν, σίς, εῖ, ἴτοι, ἴτην, ἴμεν, ἴτε,
ἴσαν, 2. 1. *Ion. α. 383.*

Συνωόμεθα, congregiamur, 1.
 plur. fut. 1. med. verbi **συν-**
φέρειν, f. ὀϊσται. Th. **φέρει,**
 fero. = 358.

Συνεχούρ, adverb. *confertim*,
α συνεχῶς, continuo. **Τὴ ἔχω**,
 habeo. §. 690.

Zuglyrus, gen. pl. a *zuglyt*,
 ryas, n, *tibia*. Th. *zuglisa*,
fibilo. n. 278.

Συρράπτειν, consuerere, a ῥάπτω,
f. ψω, p. ῥράφα. ε. 542.

Συμιάσας, adūbrato, a. i. inf.
αδ. a συμιάζω. Th. συμιάς, ας,
ῆ, umbra. s. 611.

*Συμφωνία, palcas, sordes corra-
sas, tanquam a cūcū, f. cū,
traba.*

*Zeñ, aprorum, gen. pl. a zēs,
Dorice, pro quo zēs, sus. a.
168.*

ἑφ' αὐτοῖς, *ipsorum, vel ipsarum,*
ἐφ' αὐτοῖς, *illos duos, pro ἐφ' αὐτοῖς*, *accu-*
sativus dual. *ἐφ' αὐτοῖς*, *pro ἐφ' αὐτοῖς*,
ἐφ' αὐτοῖς, *pro ἐφ' αὐτοῖς, ἐφ' αὐτοῖς, ἐφ' αὐτοῖς*

ipsoz. α. 62. 9. 144, 624.

Σφείτεροι, *sumus*, a σφείτερος, *υ*,
 ό, *sumus*. σφειτέρωσι, & σφειτέ-
 ρησι, *dat. pl.* Th. *ε*, *sc. pro-*
nomen. ε. ζ. α. 247.

Σφίγγ', pro σφίγγα, acc. a σφίγγε, σφίγγος, ἡ, Th. σφίγγω, *constringo*. Vide in Callepino, *Sphinx*, §. 316.

Σφύρα, ας, ἡ, *malleus*. ε. 423.

Σχεδόν, πρὸς. α. 426. 431.

Σχέτλι, κ, ὁ, πῖς, σχέτλι
ἔργα, πράξα ορεα. ε. 185.

Σχιζας, conscindens, pro σχι-
 ρας, part. a. i. act. a σχίζω,
 findo, f. ίσω, p. ίσχινα, p.
 pass. ίσχισμα, a. i. pass. ίσχι-
 σθη. α, 428.

Σώζοι, *serbare*, pass. opt. a
σώζω, f. *ew*, p. *σίσσασκα*, p.
pass. *σίσσωμαι*, a. i. pass. *ἰ-
σώθην*. s. 374.

Σῆμα, ατος, τό, σαρρις, σῆμα-
τη κ. 416.

Σαφίη, accus. a σαφὸς, ἤ, ὁ, acer-
bus. hinc σαφεία, concervo,
† 776.

T.

ΤΑ, τάγε, τὰδε, τὰδ'. ε. 266.
τὰτ', ε. 286. τὰγ', Poëtice
pro αἰ. α. 162.

Ταλαεργῶν, genit. pl. *laboria-*
forum, a παλαεργός, qui pa-
tiens opus facit, a τάλαι,
 αἰνῶ, ὁ, *miser*, Th. τάλαια,
suffero, vel τλήμι, *fero*. i. 46,
 789.

Ταλακάρδιος, magnanimitas,
qui animo res arduas per-
ferre & superare potest,
ἐκ τάλαν, suffero, & καρ-
διά,

δια, ας, ἡ, cor. α. 424.
Ταλάρες, cistas, acc. pl. a **τάλαρ**, α, ὁ, *qualis*, in quo lana & fusi. Them. **Ταλάω**, *suffero*, f. *άσω*. α. 293.
Ταλασίφρονος, arumposi, gen. sing. a **ταλασίφρων**, *cujus pietas omnia tolerat*, ex **τάλαω**, *suffero*, & **φρήν**, *mens*, ἡ, mens. 9. 1012.
Ταμῆν, α. 2. inf. act. **τάμνεν**, & **ταμνέμεναι**, Dorice pro **τίμνεν**, *præf. act. infin.* **τίμοιο**, α. 2. opt. med. verb. **τίμων**, *seco*, f. *μῶ*, p. *τέτμηκα*, α. 2. ἔταμον, p. m. *έτέτομα*. Sic & **τάμοιο**, per *τμήσιν*, pro *άποτάμοιο*. α. 2. opt. m. i. 421. 423. 789. 805.
Τανύπτελλος, longa vestis, a **τανύω**, idem quod **τείνω**, *extendo*, & **πέπλον**. α. 83.
Τανύρριζος, expandens radices. Epitheton arboris, ut hoc in loco populi, quæ radices in visceribus terræ diffundit, in aëre veto ramos, a **τανύω**, pro **τείνω**, *tendo*, & **ρίζα**, *radix*, α. 377.
Τανυσίπτειρος, expandens alas, ex **τανύω**, pro **τείνω**, *extendo*, & **πίτερον**, τὸ *ala*. i. 210.
Τανυσφύρες, procera, a **τανύσφυρος**, ex **τανύω**, pro **τείνω**, *extendo*, & **σφυρῆ**, *malleolus pedis*, qui festinat, & extensis passibus incedit. 9. 364.
Τανύτριχα, hirsutam, acc. singul. a **τανύτριξ**, qui *laxo ca-*

pillo est, ex **τανύω**, seu **τείνω**, *extendo*, & **τριξ**, *trix*, ἡ, *capillus*. i. 514.
Ταπρῶτα, ταπρῶτ' ἢ primam. Th. *πρὸ*. i. 465.
Ταρτάρες, Tartari, gen. a **τάρταρ**, α, ὁ, in pl. **τάρταρα**, quam anomaliam scapula præterit. 9. 807.
Ταρφίεις, crebra, nom. pl. a **τάρφης**, seu **ταρφύς**, α, ὁ, ἡ, *densus, creber*. Th. **τάρφος**, *eos*, τὸ *densitas*. 9. 693.
Ταῦτα & ταῦτ', acc. pl. ab **ταῦτος**, αὐτῆς, τῆτος, hic, hæc, hoc. i. 27. 9. 75.
Ταυρεῖος, α, ὁ, idem quod ταυρεῖος, laurinus. Th. **ταυρεῖος**, α, ὁ, *laurus*. α. 104. 9. 832.
Ταφίων, populi quidam dicuntur ταφιοί. α. 19.
Τάφος, α, ὁ, sepulcrum, a **τάπτω**, f. *ψω*. *sepelio*. in α. 2. ἔταπον. α. 477.
Τάχος, mox, adv. a **ταχύς**, *celer*, in acc. **ταχύν**, & **τάχ' προτάχα**, *ταχύως*, superl. **ταχιστα**. ὡς *τάχιστα*, *quam occissime*. i. 85. 310. 9. 490.
Τάων, Æol. pro τῶν, inf. g. ab articulo, ἡ. i. 824. α. 66.
Τ', Vide, καὶ. i. 4. 7.
Τς respondet Latino *que & hinc est* **Ε. i. 3. 4. τς id' atque**. 9. 624.
Τέθνηκε, floruit, præf. med. a **τέθνω**, pro **τέθναμι**, metri causa, hinc in præf. part. med. **τέθνηκα**. i. 225. 9. 901.
Τέθνηκεν, mortuum, præf. act. pro τέθνηκεν i. a

τέδνημι, pro θήσκω, *motior*.
f. 2. m. θαιῶμαι, a. 2. ἔθα-
νοι, præt. τέδνηκα, & τέδνει-
κα ad formam τῷ τέδνεκα.
pro τεδνείας *motius*, Plato
in Epist. τεδνείας, Poëtice
etiam τεδνηας, p. m. τέδναα.
a. 454.

Τῆχ@, ε@, τὸ, *metis*. a. 244.

Τέκε, & τέκ, a. 2. aët. pro ἔτεκε,
a τίκτω, *pario*, τεκίῳ, a. 2.
med. infinit. Vide ἔτικτει.
§. 53.

Τέκεσι, dat. pl. Ion. pro τέκεσι,
a τε@, εος, τὸ, *fætus*. Th.
τίκτω, *pario*. §. 478.

Τέκετο, *reperit*, 3. singul. a. 2.
med. indic. pro ἔτεκετο, me-
tri causa abjicitur augmen-
tum. Th. τίκτω, f. τεζομαι,
a. 2. ἔτεκον. §. 308.

Τεκμαίρεται, *destinat*, 3. perf.
præt. a τεκμαίρομαι, *ad finem*
perduco, *struo*. Th. τέκμαρ,
τὸ, *finis*. e. 227.

Τέκνα, *liberi*, a τέκνον, v. τὸ, *fi-*
lius. Th. τίκτω, *pario*. e. 233.

Τέκον, *repererunt*, 3. pl. a. 2.
indic. pro ἔτεκον, a τίκτω,
pario. a. 6.

Τέκ@, εος, τὸ, *fætus*, *proles*, a
τίκτω. a. 216.

Τεκῶσα, *pariens*. part. a. 2. aët.
ut & τεκῶν, a τίκτω, *pario*, a.
2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. §. 471.

Τέκτων, ειος, ὁ, *faber*, pro τευκ-
των, a τεύχω, *fabricor*, f. ξω,
p. pass. τέτυγαμαι. e. 23.

Τελαμών, ω@, ὁ, *lorum*, *ensis*.
Th. τελάω, ὦ, f. ἄσω, *suffe-*
ro. a. 222.

Τελείῳ, præt. inf. pass. τελέ-
ῳ, ἔμεινεν, *perficienda e-*
rant. a τελέω, ὦ, f. ἔσω, p. κα,
ad finem perduco, præt. pass.
τετέλεσμαι. e. 271. §. 352.

Τελέῳ, præt. sub. a τελέῳ,
(Poët.) *sum*. Th. τέλω. i.
179.

Τελεῶ, ὅ@, ὤς, ἦ, *nomen*
mul. §. 358.

Τελέομαι, *peragat*, a. 1. opt.
aët. a τελέω, f. ἔσω, *perficio*,
τέλεισεν, pro ἔτελεισεν, a. 1.
aët. τελέση, a. 1. subj. τετελε-
σμέν@, perf. part. e. 559. a.
30. §. 170.

Τελευῖσι, pro τελευσι, *Dorice*, a
τελέω. Th. τέλ@, ε@, τὸ,
finis. §. 89.

Τελευφόρος, *ad finem perducens*
vel perducens, ex τέλ@, εος,
τὸ, *finis*, & φέρω, *fero*. §.
740.

Τελευτή, acc. a τελευτή, ἥς, ἥ,
idem quod τελετή, finis, ex i-
tus. Th. τέλ@, ε@, τὸ, *finis*,
e. 331.

Τελευτ@, gen. a τελευτῆς, *per-*
fectus. Th. τέλ@, εος, *finis*,
§. 242.

Τέλ@, εος, τὸ, *finis*, *exitus*. e.
165. 216.

Τεμείναι, *luco*, a τέμνω, εος, τὸ,
lucus. Th. τέμνω, μῶ, *seco*.
a. 78.

Τείδει, *arrodit*, 3. præt. ind. a
τείδω, *rodo*, *arrodo*. e. 622.

Τέοντε, *accus. dual.* a τέωντ@,
ὅ, τέονδο. Thema est
τείνω, *tendo*, f. ἴω, p. τέτακα
a. 419.

Τέξομαι, *paritura*, fut. i. med.
 inf. a *τίκτω*, f. i. m. *τέξομαι*,
 a. 2. ἔτεκεν, a. 1. pass. ἑτέχθη,
 præt. m. τέτοκα §. 469.
Τεόν, *inim*, a *τιός*, ἡ, ὄν, *inim*, a.
um. Dorice, pro σός, σή, σόν.
 Th. σὺ, tu. ε. 339.
Τέρας, *atos*, τὸ, *prodigium*. §.
 744.
Τέρνα, accus. sing. a *τέρήν*,
ειός, ὁ, *tener*, *mollis*. Th. *τέν*-
ρω, *decho*, *affligo*. §. 5.
Τερμιόεντα, *calarem*, acc. sing. a
τερμιόεις, *entos*, *ad pedes us-*
que demissus. Th. *τέρμα*, *α-*
τος, τὸ, *terminus*, *meta*. ε. 335.
Τέρπεται, 3. præt. ind. *τέρποντ'*,
 pro *τέρποντο*, *delectaban-*
tur; imperf. abjecto au-
 gmento. Th. *τέρπω*, *ψω*, *de-*
lecto. ε. 115.
Τέρπει, *delectat*, a *τέρπω*, f. *ψω*.
 α. 47. §. 37.
Τερπικέραυνοι, *fulminibus gau-*
dentem, a *τέρπω*, *delecto*, &
κεραυτός, ὅ, ὁ, ε. 520 271.
Τερψιχόρη, *ης*, ἡ, nomen Musæ,
etipudiis se oblectans, a *τέρ-*
πω, *delecto*, & *χορός*, ὅ, ὁ,
chorus, *tripudium*. §. 78.
Τέρψις, *ως*, ἡ, *delectatio*. Th.
τέρπω, *delecto*, f. *ψω*. §. 917.
Τεσσαράκοντα, *quadraginta*.
 Th. *τέσσαρες*, *quatuor*. ε.
 383.
Τεσσαρακονταετής, *quadrage-*
narius, ex *τεσσαράκοντα*,
quadraginta, & hoc a *τίσ-*
σαρες, *quatuor*, & ἑτέ, τὸ,
annus, ε. 439.
Τέταται, *extensus est*, præt. pass.

& *τέτατο*, pro *ἑτέτατο*, *plus-*
quamperf. verbi τείνω, f. *ἴω*,
 p. *τέτακα*, præt. pass. *τέτα-*
μαι. §. 638.
Τετάρτη, *quarta*, dat. a *τέταρ-*
τος, ὅ, ὁ, *quartus*, Them.
τέσσαρες. ε. 798.
Τετελεσμένοι, perf. part. Vide
 in *τελέσαιμι*. ε. 559.
Τετιμένη, *honorata est*, per e-
 penthesin Poëtic. *τετιμένη*,
 perf. part. pass. a *τίω*, *punio*,
honoro, f. *ἴω*, p. *κα*. §. 415.
Τετίμηται, *honorata est*, a *τι-*
μάω, *honoro*. Th. *τίω*, *idem*.
 §. 449.
Τέτλαθ' ὑστίνεας, pro *τέτλαθι*,
 per reduplicationem pro
τλήθι, a. 2. imperat. ab a. 2.
ἔτλην, verbi *τλήμι* vel *τλάω*,
 per syncopen pro *ταλάω*, f.
τλήσω. ε. 716.
Τέτμη, 3. sing. præt. sub. a *τέ-*
τω, *fortior*, *invenio*. Vide
τέμνω, *feco*. unde *τμάω*,
τμῶ, & per reduplicatio-
 nem (uti placet Eustathio)
τέτμη. §. 610.
Τετοκῆς, *επία*, præt. med.
 part. a *τίκτω*, *pario*, f. *τέξο-*
μαι, a. 2. ἔτεκεν, p. m. *τέτοκα*
 ε. 589.
Τέτορ', pro *τέτορε*, in dual.
 num. *τέτορες*, *quatuor*, sic
 accipitur a Poëtis pro *τίσ-*
σαρες. Videmus hic apertè
 numerum dual. etiam non
 dualibus. ε. 696.
Τετραμμένον, *versus*, perf.
 part. pass. a *τέτρω*, *vergo*, f.
ψω, p. m. *τέτρεκα*. ε. 729.

Τετρας, αὐδ, ἡ, *quaternarius*,
τετράδι, τετράδ', acc. pro
τετράδα. Them. τέσσαρες,
quatuor. ε. 792. 796.

Τετράτευφοι, qui in quatuor
partes finditur, ex τετρας,
αὐδ, ἡ, *quatuor*, & hoc a
τέσσαρες, *quatuor*, & θρύπ-
τω, *frango*, f. ψω. perf. pass.
τίθρυμμα. ε. 440.

Τέτρατ, per metathesin τε-
ταρτ, υ, ο, *quartus*. Th.
τέσσαρες. ε. 594.

Τέττιξ, ιγ, ο, *cicada*. α. 393.

Τέτυκται, 3. perf. pass. a τέτυ-
γμα, verbi τεύχομαι, *sum*.

Th. τεύχω, ξω, *fabricor*. ε.
743. 750.

Τέτυκτο, pl. perf. pro ἐτέτυκτο,
a τεύχω, *fabricor*. Vide in
τέτυκται. α. 154.

Τεῷ, Dorice pro τῷ, & hoc pro
σῷ. Th. σὺ, tu. ε. 328.

Τεύξει, α. 1. ind. pro ἔτευξε, ut &
τεύξαν, pro ἔτευξαν, α. 1. act.
3. pl. τεύξεαι, Ion. pro τεύξη,
2. sing. fut. 1. med. ε. 79. 399.
9. 141.

Τεύχεια, τὰ, *arma*, τεύχε', pro

τεύχεια, τεύχεσι α. 60. 9. 186.

Τεύχων, *machinans*, a verbo
τεύχω, εις, ει, *fabricor*, f. ξω.
ε. 263.

Τέχνη, ης, ἡ, *ars*. τέχνησι, Ion.
pro τέχναις. 9. 496. 863.

Τεῷ, dat. a τῷ, *huius*. ε. 23.

Τῇ, hac, τῇδ'. ε. 206. 633.

Τηθύρ, ὕ, ἡ, nomen mul. in
acc. τηθύρ. 9. 136.

Τήκεται, liquefeit, a τήνω. 9.
866.

Τῆλε, procul. adverb. τηλῶ,
procul, idem quod τῆλε, τη-
λόθεν. 9. 785.

Τηλεβοάων, genit. pl. nomen
gentis. α. 19.

Τηλεκλειτοῖο, gen. Ion. pro τη-
λεκλειτῷ, *inclyti*, a τηλεκλει-
τῆς, ὤ, ο, est nomen viri. q.
d. *longe lateque celeberrimus*,
ex τῆλε procul & κλειτός, *in-*
clytus. Them. κλέω, *celebro*.
α. 327.

Τηλέσκοποι, *eminus apparen-*
tes, ex τῆλε, procul, & σκέ-
πτομαι, f. ψομαι, *video*. 9.
566.

Τῆμ, *lunae*, τημῶτος, pro τῆ-
μ. Th. ἥμος, *quintus*. ε. 574.

Τῇ, τῇδε, τῇγε, τῇσι pro
ταῖσιν. Ion. ab ἡ, ε. 12. 39. 9.
917.

Τῇ, acc. Dorice, pro τῇ, a
σός, σή, σόν. Th. est σὺ. Do-
rice τὸν. ε. 299.

Τητᾶ, *caveas*, 2. perf. prael. a
τητάσμαι, ὦμαι. Th. τητάω,
ᾶ, f. ἥσω, *privo*. ε. 406.

Τί, interrogativum, *quare*. ε.
205. α. 380. τί indefinit. *ali-*
quid. ε. 880.

Τίσκων, *honorabat*, imperfect.
Poëtice pro ἔτι, a τίω, *ho-*
norō, f. τίω. α. 9. hinc &
τίεται.

Τίη, Poëtice pro τί, quid. 9. 35.

Τίδουσι, τιθῶσι, *faciunt*. τιθῶν,
prael. opt. ε. 516.

Τιδούς, prael. part. τιθῶμαι, Ioni-
ce pro τιθέμαι, prael. inf. a
τίθμι, *pono*, α. 2. ἔθην. ε. 74.
ε. 597.

Τιθῶν, dat. casus, nomen vi-
ri. 9. 984.

Τίττε, Poëtica pro ἔτιττε, im-
perf. verbi τίττω, pario, f.
τέτομαι, a. 2. ἔτικον, p. m. τέ-
τοκα. 0. 223.

Τιμᾶ, honorat. τιμα. imperf.
pro ἔτιμααι, honorabat. Th.
τίω, honoro. τιμησ, a. 1. ind.
pro ἔλιμησ. 0. 532.

Τιμῆ-ης, honor. τιμῆν, a τίω, ho-
noro, 0. 203.

Τίνοσθαι, puniri, præs. inf.
idem quod τίωσθαι, τινωμέ-
ναι, vindicantes, præs. part.
Th. τίω, punio. 1. 802.

Τίων, honorarunt, 3. pl. a. 2. act.
pro ἔτιον, prima in a. 2. bre-
vis est, cæteroquin longa a
τίω, honoro. a. 85.

Τίρενθος, nomen oppidi, τίρενθ',
per apostrophum insolentem,
pro τίρενθοι. a. 81. 9. 292.

Τίς, quis? interrogativum, ge-
nit. τίος. a. 72.

Τίς, indefinitum in g. masc.
quispiam, ἄτις, si quis. in
fœm. g. τίς, ulla, & in neu-
tro τι quod. 1. 21. 188.

Τισάμεθα, ulți fuerimus, 1. pl.
a. 1. med. opt. a τίω, ulci-
scor, punio, f. τίω a. 1. ἔτι-
σα. 0. 165.

Τίσιν, ultionem acc. a. Τίσι, ul-
tio. Th. τίω, punio. 9. 210.

Τιταίνοντας, nocentes, acc. pl.
præs. part. a τιταίνω, idem
quod τίω, punio, ludo, τίω,
habet primam longam. A-
lii vertunt festinantes, a

τινῶ, sed sic prima foret
brevis. 9. 109.

Τιταίνω, calci, gypso, dat. sing. a
τίτανας, 1. ἡ, calx. a. 141.

Τιταρήσιον, Nom. propr. a. 181.

Τιτῆς, Titantes, posterii Sa-
turni, τιτῆσι, dativ. plur. &
τιτῆεςσι, Poëtice a τιταίνω,
ulciscor, pœnas luo. Th.
τίω, punio. 0. 630.

Τιτηῖσα, cæsa, a. 1. part. pass.
a τίμιω, seco, scindo, f. 1. τε-
μᾶ, p. τίμηκα. a. 2. ἔταμον,
a. 1. pass. ἔτμήθην, præt. med.
τέτομα. 1. 418.

Τὸ, τόγ', & τόδε, articulus præ-
posit. 1. 50. 362. 483.

Τόθ', pro τότε, tunc & τόθαι,
idem. a. 32. 76.

Τοί, particula est enclitica,
quæ adverbiiis vel conjun-
ctionibus adnectitur inter-
dum ornatus tantum gra-
tia: 1. 106.

Τοίς, illi, 1. 724.

Τοῖς, Poët. pro τῷ, ab ὁ, art.
præpos. pro αὐτῷ, 0. 210. 493.

Τοῖς, talis. Th. οἷος, qualis. a.
41.

Τοῖς, ipsis, dat. pl. τοῖσι, para-
goge Ion. τοῖς, ab ὁ, ἡ, τὸ,
art. præpos. p. 57. 170.

Τοῖχον, parietem, acc. singul. 1.
730.

Τοκῆς, dat. Ionice, pro τοκεί, a
τοκεύς, parens, acc. τοκῆα,
dat. pl. τοκεύσιν, a τίττω, f.
τέτομαι, pario. 1. 186. 0. 155.

Τόν, quem, acc. ab ὁ, art. præp.
1. 32.

Τόσ⊙, & Poëtice, τόσος, tantus. Th. ὅσ⊙, & Poëtice, ὅσσ⊙, ὅ, ὅ, quantus. s. 658. α. 441.

Τότε, τότε, pro τότε, tunc, Th. ὅτε, quando. s. 563. 614.

Τό, τ', hocque, art. prap. ab ὅ, ἡ, τό, s. 358.

Τοπάρ⊙, idem quod πάρε⊙, Poëtice pro πρό, ante, τοπάρεσπε. s. 182. 9. 394.

Τοπρώτον, primum. Sic τὸ πρῶτον, mane, τὸ καθήμερον, quotidie, eleganter prapponitur τὸ. s. 485.

Τῷ, & τῷδε, quo, art. prap. ab ὅ, ἡ, τό, s. 33. 228.

Τῷτο, & τῷτ' τῷδ', pro τῷτο, ab ἑτ⊙, αὐτῇ, τῷτο, hic, hac, hoc. s. 120. 360.

Τῷνα, quo circa pro τῷ ἵνα, cujus gratia. s. 49. 9. 88.

Τῷς, hos, ab ὅ, art. prap. s. 136.

Τρέσθῃ, timebant; 3. dual. imperf. act. pro ἰτρέσθῃ, ad formam, ἑτυπρέσθῃ, a τρέω, tremo, f. τρέσω. α. 171.

Τρέσθῃ, imperf. pro ἰτρέσθῃ, tremebant, a τρέω, tremo. α. 213.

Τρεῖς, ei, & ai, tres. 9. 148. 321.

Τρέψας, convertens, & in accus. τρέψαστα, a. 1. part. act. τρέπω, verito, p. m. τέτροπα. s. 314. 414.

Τρεφίμεν, Ion. pro τρεφῆν, α. 2. act. infin. a τρέφω, alo. f. θρέψω, p. τέτρεφα, a. 2. ἑτρεφον. p. m. τέτροφα. 9. 480.

Τραχῆα, aspera, f. g. a τραχύς,

⊙, ὅ, α. 119.

Τρέσσι, Poëtice pro ἰτρέσσι exarbit, a τρέω, exarbesco. 9. 485.

Τρέχει, abire, 3. praf. ind. a τρέχω, curro, f. θρέξομαι, perf. δεδράμηκα, a. 2. ἑδραμον, p. m. δέδρομα. s. 217.

Τρητοῖα, cavernosa, Poët. pro τρητῷ, in f. g. a τρητός, ὅ, ὅ, perforatus, Th. τρέω, pro quo usitatum τιτρέω, perforo, f. τρήσω, dicitur & τρηάω, pro τιτρέω, unde aor. 1. ἑτίτρηνα. 9. 321.

Τρηχί⊙, genit. a τρηχίν, ἡ, ἡ, nomen mul. α. 355.

Τρηχὺς, Ion. pro τραχύς, asper. s. 289.

Τρίβου, atterunt, 3. pl. praf. ind. a τρίβω, f. ψω, tero, attero, p. φω, praf. pass. τρίτρουμα, praf. m. τέτριβα. s. 249.

Τρικάρην, triceps, τρία κάρηνα, tria capita, ex τρεῖς, οἱ, & αἱ tres, & κάρηνον, τὸ, caput. 9. 288.

Τρηκόντων, triginta, pro τριάκοντα: sunt enim ἀκλῆτα. Th. τρεῖς, tres, s. 694.

Τρηκάδα, acc. a τρηκάς, ἀδ⊙, ἡ, tricesima pars, τρηκοσίας, trecentas, a τριακοσίοι, trecenti. Th. τρεῖς, tres. s. 764. 9. 715.

Τρίπηχυν, tricubitalem, acc. a τρίπηχυς, ex τρεῖς, & πῆχυς, ὡς, ὅ, cubitus.

Τρίποδ', pro τρίποδα, tripodem, a τρίπους, οδ⊙, ὅ, tripes.

pes. τριπόδην, acc. tripe-
dale, a nominat. τριπόδης,
ὃ, τριπ[Ⓢ], ὃ, Æol. πρό
τρίπυς, ὀδ[Ⓢ], ὃ, ex τρεῖς, tres,
& πῦς, ποδός, pes. n. 421. 655.
p. 312.

Τριπόλιν, dat. sing. ter arato,
hinc τριπόλιν γῆ, terra, qua
ter arato versa fuit, α τρεῖς,
ἔκ πολιν, βερίο, αν, 9. 971.

Τρις, ter, a τρεῖς, tres. € 171.250.

Τρεννάδα, acc. a τρεννάς,
 ἀδ@, ἡ, *tertius nonus dies*
mensis, h. e. *vigessimus se-*
ptimus, ex τρεῖς, *ter.* & ἑν-
 νέα, *novem*, ἑνὰς, ἀδ@ς, ἡ,
 & ἑνὰς, ἀδ@, ἡ, *nonus dies.*
 s. 812.

Τρισκαυδεκάτην, h. e. tricesimum, ex τρεῖς, tres, & δέκα, decem. s. 778.

Τετραδάμοι, α σπιδάμῃ, ἤ5, ἥ,
spithama, ein Spanne,
 quantum longissimo digi-
 torum porrectu completi
 licet. : 424.

Τρεῖς, *triplici serie*, adverb.
ex τρεῖς, seu τρεῖς, *tres*, & τρι-
χῶ, f. ξῶ, *ordine eo. 9. 727.*

Τρίτος, tertium. pro τρίτος dicitur etiam τρίτατος. Them. *τρίσις, tres* s. 142.

Τριτοῦσα, nomen Minervæ.
α. 197. est etiam nom. mul.
9. 924.

Τείχης, *pili*, a nominat. Σεῖξ,
τείχεα, ἡ, α. 391. in dat. pl.
σεῖσι. s. 537.

Τροίην, Τροίαν, ἂ τρώϊς, τρώϊς,

6, *Trojanus*, c. 164.

Τροπή, *conversio*, τροπὰς, acc.
pl. ubi κε corripitur per li-
centiam Poëticam, quam
vocant *συτολήν*. v. 477. 562.

Τροχάλος, *incumbens*, metapho-
ra desumpta a rota. Th. τρέ-
χω, curro. ε. 516.

Τρυνηῖον, gen. pl. α τρυνηῖον, ἡ ε.
 qui vina demit, a τρυῖον
 fruges carpo item per synec.
 gener. bindemib. Th. τρυνηῖον
 η, ἡ triticum. α. 293.

Τρυφάλεια, *galeam*; q. τριφα-
λον, a triplici cono. Th. φα-
λος, ὤ, ὅ, conus galex. α. 199.

Τρύχων, *absument, a τρύχω*
 idem quod τρύω, *attero.* i.
 303.

**Τὸν, ἡ, pro Dorico, τὸ, & hoc
pro οὐ, ἡ, 2. 10.**

τύπαις, *percaissus*, a. 2. pass. a
τύπτω. a. 361.

Tugonoiſin, dat. pl. Tyrrhenis,
nomen populi. §. 1015.

TUTDÔS, ū, ô, *parvus*, & TUTDÔR,
pauculum. Adv. Neutra po-
nuntur pro Adverbiis. Tha
TUTDÔS, ū, ô, *mamma*. s. 467.

Τυφάριον, acc. α τυφάνιον, ενθ-
 ο, nomen proprium viri, τυ-
 φαρίων, nomen proprium
 loci, α. 32. §. 306.

Τυφάειος, gen. τυφάειου, nomen
est gigantis. S. 869.

TeX, nomen proprium mul.
S. 360.

Pugbati, ei qui obviato fuerit.
A a a Pass

part. a. 2. aēt. a τυγχάνω, sum, evenio, incido, f. τεύξομαι, aor. 2. ἔτυχον, p. τέτευχα. §. 973.

Τῶγ', hi, dual. hum. ab ὁ, hic, e. 473. sed τῶ, dat. sing. e. 279.

Τῶν, & τῶνγε, gen. pl. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. e. 244. 333.

Τῶς, sic, pro ἔτας, per apharefin. Th. ἔτος, & ὁ, hic. α. 219.

Υ.

Υἷς, stella septem in cornibustauri, quæ quum oriuntur aut occidunt, pluvias excitant, ab ὕω pluo. e. 613.

Υβρις, ὕβριος, ὕβριν, ὕβρεις, injuria. Hinc est ὕβριζω, contumelia afficio, unde est ὕβρις, ὕβρις, ὁ, insolens, protervus, in accusat. ὕβρις. e. 212. θ. 307.

Υγρὸς, ὕδρ, humidus: hinc ὕγραίνω, humecto. e. 623.

Υδὲν, aqua, dat. cas. ab ὕδωρ, e. 61. Poët. pro ὕδωρ, aqua. e. 61.

Υδρην, Ion. pro ὕδραν, Hydram, ab ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua. §. 313.

Υδωρ, aqua, genitiv. ὕδατος, e. 194.

Υει, pluit, 3. præf. ind. ab ὕω. pluo, f. ὕσω, hinc ὕετος, ὕς, ὁ, pluvia. e. 543. 550.

Υἱ, a nominativo, ὕις, filius, in gen. ὕιος, & contracte ὕος, in dat. ὕϊ, & contracte ὕϊ. α. 150. ὕϊς, ὕϊς, ad formam βασιλεῖς, ab ὕϊς,

filius. vox hæc varie declinatur, in 3. simpl. itemque in 2. & 3. contractorum. §. 368.

Υἱός, ὕς, ὁ, filius, θ. 516. 532.

Υλη, ης, ἡ, sylva, hinc ὕληις, εἶτος, sylbosus, ὕλησσης. §. 1010.

Υληκοῖται, qui in sylvis dormiunt. nom. pl. ab ὕληκοίτης, ex ὕλη, ης, ἡ, sylva, & κοίτη, lectus. confer supra ἡμερόκοιτος, qui toto die dormit. e. 527.

Υλοτόμος, & cesor lignorum. hinc & ὕλοτομία, ligna in sylvis cado, ab ὕλη, sylva, & τέμνω secō. f. μῶ, p. m. τέτομα. e. 420. 805.

Υλοφάγοις, gen. Ion. ab ὕλοφάγος, qui sylvas depascitur, ab ὕλη, sylva, & φάγω, edo. a. 2. ἔφαγον. e. 589.

Υμεῖς, vos, a σὺ, tu, hinc ὕμετερος, vester. §. 963.

Υμέναιος, hymeneus, ab ὕμην, ἔνος, ὁ, pellicula, qua factus involbitur. α. 274.

Υμμι, vobis, Æolice, pro ὕμιν. ὕμιν, pro ὕμιν. α. 328. θ. 662.

Υμνέω, celebroy laudo. f. ἡσῶ, ὕμνεῖσθαι. Poët. pro ὕμνεσθαι. pl. part. præf. f. g. ὕμνηση, a. 1. aēt. subj. ὕμνεῖσθαι, Dorice, pro ὕμνεσθαι. ὕμνεσθαι, part. præf. f. gen. pl. num. pro ὕμνεσθαι, Dorice, ab ὕμνος, hymnus, carmen. Th. ὕδω, celebroy cano,

cano. ε. 2. §. II. 33.

*Υμνῶ, υ, ὁ, *carmen*, ab ὕμῳ, *celebro*, ὕμνῳ, *carmine*. ε. 655.*Υοι, *pluat*. *przf. opt.* Vide in *υε*. ε. 486.*Υπαῖ, *przpos. pro ὑπὸ*, *Poëtice*, ubi redundat. α. 71. 278.*Υπαλείσθαι, *subterfugere*. sc. debes, (α. 1. med. infin. Th. αλέω, *molo*, *vito*, *Poët.* αλέω.) ε. 555. ὑπαλέυει, *evit*. ε. 758.*Υπαλύξαι, *effugere*, α. 1. αἰ. inf. ab ὑπαλύσκει, f. ὑπαλύξω. Th. αλέω, *vito*. α. 304.*Υπέδεκτο, *suscepit*, pro ὑπεδέδεκτο, 3. sing. plusq. perf. pass. habet significationem mediam, ab ὑποδέχομαι, f. ξομαι, *przt. υποδέδεγμα*, *suscepi*. Th. δέχομαι, f. ξομαι, *cario*, θ. 513.*Υπεθήκατο, *instruxit*, 3. sing. α. 1. med. ind. ab ὑποτίθημι, *suppono*. Th. τίθημι, *pono*. θ. 175.*Υπεκπροφύγοι, *effugiat*. α. 2. opt. ab ὑπεκπροφύγω, *clam effugio*, ab ὑπὸ, ἐκ, *prò & φεύγω*, *fugio*. α. 22.*Υπεναντί, *adversarius*, ab ἐναντί, *oppositus*. Th. ἀντί, *przpositio pro*. α. 347.*Υπέρθε, ab ἑνερθε, *infra*. Th. ἔρα, ας, ἡ, *terra*. α. 410.*Υπεξήλυξε, *evitabit*, α. 1. ind. Th. αλύω, unde αλύσσω, f. ξω, α. 1. ἥλυξα, ας, ε. θ. 615.*Υπέρ, *przpos. pro, supra*. α. 45.*Υπερβάλλον, *superans*, *przf. part.* Th. βάλλω, *jacio*, f. αλώ, ρ. βέβληκα, α. 2. ἔβαλον. ε. 487.*Υπερβασία, ας, ἡ, *transgressio*, *Poëtice*, pro ὑπέρβασις, ab ὑπερβαίνω *transgredior*. Th. βαίνω, εο, f. βήσομαι, α. 26 ἔβην. ε. 825.*Υπέρβι, *violentus*, omnem vim excedens, ex ὑπέρ, *supra*, & βία, ας, ἡ, *vis*, *robur*; unde est *Latinorum*, *superbus*, θ. 139.*Υπερήφανος, & ὑπερήφανος, υ, ὁ καὶ ἡ, *superbus*, *conspicius* super alios, ut ὑπερήφανα τέκνα, *superba proles*, ex ὑπέρ, & φάινω, f. αἶνω, ρ. πίφαγκα, *ostendo in lucem edo*. §. 149.*Υπερήνωρ, ορας, ὁ, *superbus*. Th. αἶνερ, αἰνδρός, ὁ, *vir*. θ. 995.*Υπέρθεν, seu ὑπερθε, *supra*. Th. ὑπέρ, *super*. ε. 543.*Υπέρθυμ, ὁ, *magnanimus*. Th. θυμός, υ, ὁ, *animus*. §. 719. 937.*Υπερθύριον, *superliminare*. Th. θύρα, ας, ἡ, *janua*. α. 271.*Υπεριονίδαο gen. *Eol.* pro ὑπεριονίδε, ab ὑπεριονίδης, υ, ὁ, *nomen gentil.* §. 1010.*Υπερίονος, gen. ab ὑπεράων, *nomen viri*. §. 134. 374.*Υπερυδαντα, acc. ab ὑπερυδάς, αὐτῷ, ὁ, *gloria supereminens*. Th. κῦδος, εος, τὸ, *gloria*.*Υπερμενέ, *prapotentis*, ab

ὑπερμενής. Th. μένος, ιος, τό, animus. α. 413.

ὑπερος, ε, ὁ, pistillum, veteres mortario usi fuerunt pro molis. α. 421.

ὑπερόπλη, gen. ab ὑπέροπλος, insolens, cuius robur arma superat. Th. ὄπλοι, ε, τό, & in pl. τὰ ὄπλα, arma. β. 516.

ὑπέρ, pollicitus erat, α. 2. aet. ab ὑφίστημι, suppono. Th. ἵσταμι, statuo, f. ἵσσω, α. 2. ἵστην. β. 401.

ὑπέρτατα, supremas, superl. ab ὑπέρ, super, comp. ὑπέρτερος, superior. ab ὑπέρτατος, dicitur etiam ὑπατῶ, per syncopen, Consul. α. 8.

ὑπευνηθεῖς, congressa, α. 1. part. pass. pro ὑπευνηθεῖσα, ab ὑπεινιάω. Th. εὐνή, ἡς, ἡ, λέως, β. 374.

ὑπῆσαν, prominebant, imperf. ab ὑπειμι, subsum. α. 266.

ὑπιος, ε, ὁ, somnus, ὑπνός, α. 116.

ὑπὸ, & ὑφ', a vel sub, praepos. α. 63. 367.

ὑποδδείςας, subderitus, part. α. 1. aet. δ. ingeminatur meri causa, ab ὑποδεῖν. Th. δαῖδω, timeo, f. δαῖσομαι, p. δαῖδοικα. α. 98.

ὑπεκπροφύγη. α. 2. aet. subj. alii ὑπεκπροφύγοι, α. 2. aet. opt. effugerit, a φεύγω, fugia, f. φεύξομαι, α. 2. ἔφυγον. α. 42.

ὑπομνηθεῖσα, subjugata, participium aor. 1. pass. ab ὑποδιδάσκειν, f. ἵσομαι, p. δα-

διδάσκω, pro ὑποδιδάσκειν, Th. δαμάω, ᾧ, domo. α. 53.

ὑποκυσαμένη, σ duplicatur metri causa, part. α. 1. med. ab ὑποκύομαι, fio gravis, Th. κύω, f. ἔω, in utero fero, β. 308.

ὑπόδρα, torbe, adverb. ponitur ἐπιρρηματικῶς, ὑπόδρα, pro ὑπόρα, per epenthesein τῆς δ. Th. ὄραω, f. ἄσσω, p. ὄρακα, & ἄτε. ἑώρακα. α. 445.

ὑπολαμπής, neutr. ab ὑπολαμπής, sublucidus Th. λάμπω, f. ἔω, luceo. κ. 141.

ὑπαλείβο, fuge, pro ὑπαλείβω, praef. imper. ex ὑπὸ & ἀλείβομαι. Th. ἐστὶ ἀλέω, molo, item volo. ε. 758.

ὑπιος, ε, ὁ, somnus. β. 212.

ὑπόπορτις, qua liberos habet, ἀπόρτις, ιος, ἡ, vitula. ε. 601.

ὑποταρτάρισι, sub tartarum detrusi. Th. τάρταρος, ε, ὁ, tartarus. β. 851.

ὑποστυομένων, irrudentibus, praef. part. verbi στυώ, agito, idem quod σείω, α. 373.

ὑποσχόμενος, part. α. 1. med. ab ὑπέσχομαι, promitto, f. ὑποσχήσομαι, p. ὑπέσχημαι, α. 2. m. ὑπέσχομαι, ab ὑπέχω. Th. ἔχω, habeo. β. 170.

ὑποχθόνιοι, subterranei, nom. pl. ab ὑπὸ sub, & χθών, terra. ε. 140. β. 304.

ὑποδέχεται, suscipit, f. 1. m. ab ὑποδέχομαι, f. ἔχομαι. α. δέχομαι, capio. β. 419.

ὑσμίνη, ἡ, pugna. Them. μένω,

μένω, maneo. α. 178.

Υστερ, υ, ο posterior, sequens. α. 349.

Υφαι, texebat, imperf. act. ab υφαίνω, idem quod υφαίνω, texo. α. 28.

Υψηλότερον, aliquanto minor & junior, q. d. subminar, ab υψός, & ἥττω, vel ἥσσων, ο. 105, ο, ἡ, minor. α. 258.

Υψηλός, ἡ, ὄν, altus, α, ὑψος, ab ὑψοῦ, ε, το, altitudo. α. 440.

Υψιβερέτης, υ, ο, altitonans, ex Adverbio, ὑψι, alte; Th. ὑψος, ος, το, altitudo, & βρέμω, fremo, resono, ε. 8.

Υψίζυγος, alijugus, ex ὑψι, alte. Th. ὑψος, ος, το, altitudo, & ζυγός, jugum. Th. ζευγύνω, jungo. ε. 18.

Υψίκομος, alte comatus. Epith. quercus, ex ὑψι, alte, & κόμη, ης, ἡ, coma, α. 376.

Υψιμέδωντος, genit. ab ὑψιμέδων, in alto regnans. ex ὑψι, alte, hoc ab ὑψοῦ, ε, το, altitudo, & μέδω, impero. β. 519.

Υψόθεν, & ὑψῷ, alte, adverbia. Th. ὑψος, ος, το, altitudo. α. 549. 847.

Φ.

Φαίδωντα, Phaetonis, nomen viri. φαίδων, οντος, ο, lucidus, præs. part. q. d. lumen currens, a φαίδω, idem quod φαίνω, luceo, β. 760.

Φαίει, luceo, 3. præs. ind. act.

a φαίνω, luceo. Th. φαίνω, luceo. α. 526. β. 371.

Φαιρός, ὤ, ο, splendidus, a φαίνω, idem quod φαίνω, splendo. α. 225.

Φαισιμβρότον, gen. a φαίσια βροτ, lucem hominibus præbens, a φαίνω, luceo, & βροτός, mortalis. β. 958.

Φαιδιμος, υ, ο, ἡ, illustris. Th. φαιδρός, ὤ, ο, hilaris. β. 940.

Φαιδρύνεσθαι, abluī, præs. inf. pass. a φαιδρύνω, nitidum reddo. Th. φαιδρός, ὤ, ο, alacer. ε. 751.

Φανομένη, apparentem, præs. part. pass. a φαίνω, ostendo, facio apparere. φαίνετε, ostendite, φαίνε pro ἔφανε, exferebat, imperf. Ionic. Vide Φαναιή. β. 443. 689.

Φάλαγγας, acc. pl. φάλαγξ, γγος, ἡ, acies quadrata. β. 935.

Φάληρον, nomen viri. α. 180.

Φαίειν, apparuerit, 3. sing. a. 2. pass. ut & φαίῃ, 3. sing. a. 2. pass. sub. φαίῃσα. part. a. 2. pass. verbi φαίνω, in lucem profero, f. φαίνω, α. 1. ἔφην, p. πέφακα, p. pass. πέφαμαι, α. 2. pass. ἐφαίνην. α. 456. 576.

Φάει, ε, το, lumen, a φαίνω, luceo, ε. 154.

Φαρίσσι, dat. pl. Poët. a φάρει, ε, το, vestis exterioris palla. ε. 196.

Φαρίτην, acc. Ion. παρὰ τῇ

Φέροισθαι, quin sagitta in ea feruntur. α. 129.

Φάρμακον, α, το, remedium, accipitur etiam pro veneno. ε. 483.

Φασί & φασίν, ajunt. 3. pluralis indicativi praesentis, α φημί, dico. ε. 801.

Φάσις, nomen fluvii. θ. 340.

Φάσκε, διέτιςθας. imperf. pro ἔφη, Poëtice, ab infinit. φάσκω. Sic φάσκε (Ιλιάδ. 6. v. 60) pro ἔφη. θ. 109.

Φατός, celebris, φατειός, enarrabilis, & in gen. pl. φατειών. Th. φημί vel φάω, dico. α. 3. α. 144. 161.

Φάτο, α. 2. med. pro ἔφατο, ad formam ἐτάμην, ασο, ἔτατο. Th. φημί, vel φάω, dico. α. 115.

Φείδιο παρκας, praes. imperat. m. Ion. pro φείδω, verbi φείδομαι, παρco, f. φείσομαι, p. πείψομαι, ε. 602.

Φείδω, όθ, ή parsimonia, 4. contracl. hinc. φειδωλή, parca. ε. 367. 718.

Φεβέμεν, Ion. pro φέρεβεν, pascere, praes. inf. α φέρεω, f. ψω, πασco. ε. 375.

Φερίονθ, epitheton cochleae, domiporta. α φέρω, fero, & οἶκθ, domus. ε. 569.

Φερίσβιθ, α, ό, ή, alumnus. α φέρω, fero, & βίος, α, ό, vita. θ. 693.

Φερισσαίος, ferentes scuta, scutiferos, α φερισσαίης, hoc α φέρω, fero, & σάκθ, ιος,

τό, ficans. Th. πάντω, onero, α. 13.

Φέροιεν, gererent, 3. praes. ind. opt. φέροσα, praet. part. φέρετ', pro ἰφίετο, 3. perf. imperf. φερέμεν Ion. pro φέρεω, α φέρω, fero, f. εἶον, α. 1. ἡνεγκά, p. m. ἡνεχα. ε. 213. α. 150.

Φέρουσα, ης, ή, nomen Nymphae. θ. 148.

Φέρτατος, superl. praestantissimus. α φέρω, φέρτερος, ε. 49.

Φέρων, φέρουσα, ferens, praes. part. Vide in φέρου. θ. 202.

Φεύγουσιν, fugientes, praes. part. f. g. pl. num. α φεύγω, fugio, φεύξοισθαι, f. 1. inf. α. 2. ἔφυγον, p. m. πέφυγα. ε. 618. α. 112.

Φή, dixit, pro ἔφη α. 2. vel imperf. α φημί, dico. θ. 550.

Φηλήτησι, (alii φιλήτησι) furibus. dat. pl. Ion. α φιλήτης, α, ό, fur, hoc α φίλθ, α, ή, amicus, sed φηλήτης, α, ό, impostor, α φήλος α, ή, impostor, hinc φηλέω, decipio. ε. 373.

Φήμη, ης, ή, fama. α φημί, vel φάω, dico. ε. 759.

Φημί, dico, praes. ind. ἔφην, α. 2. hinc φημίζω, divulgo, dico. ε. 654. 762.

Φθάμενθ, antevertens, part. α. 2. med. α φθάω, praevenio, f. φθάσω, α. 1. ἔφθασα, α. 2. act. ἔφθην. α. 2. med. ἔφθಾಮην, ad formam τῷ ἐτάμην. ε. 552.

Φθέγγοιθ, pro ἰφθέγγοιθ, sonabant, imperf. α φθέγγομαι, loquor.

loquor. φθίχεται, a. i. med.
 Ion. præt. pass. ἔφθειγμαι,
 præt. m. ἔφθογγα. θ. 831.
 Φθίεσσι, perdunt, 3. pers. pl.
 ind. præt. a φθίρω, f. εἶω, p.
 ἔφθαρχα, a. 2. ἔφθειρα. a. 2.
 ἔφθαρον, p. m. ἔφθορα. Th.
 primum φθίω. θ. 876.
 Φθίω, pereō, deficio, præt. ind.
 hinc in genit. part. φθίνον-
 τος, φθίνωντων. ε. 796. θ. 59.
 Φθισήνορα, acc. sing. a φθισή-
 νω, pendens viros, epithe-
 ton bello congruentissi-
 mum, a φθίω, corrumpo, ἔ-
 ανής, vir. θ. 431.
 Φθονίει, invidet, 3. pers. præt.
 ind. a φθονέω, invideo. f. ἡ-
 σω, p. ἐφθόνηκα. Th. φθόνος,
 ε, ὁ, invidia. ε. 26.
 Φίμοι, accus. a φίμος nomen
 montis. ex ἴφι, fortiter, &
 κίω, incedo, quia ardui mon-
 tes summis viribus sunt su-
 perandi. α. 33.
 Φιλήτησι, furibus, dat. pl. pro
 φίλταις a φιλήτης, ε, ὁ, fur.
 Th. φίλος, amicus. ε. 373.
 Φίλος, ε, ὁ, amicus. φίλα & φίλ-
 in pl. ε. 182. 304.
 Φιλῶ, amat. 3. præt. ind. a φι-
 λέω, f. ἡσώ, p. πεφίληκα, part.
 m. πέφιλα. ε. 15. 298. 340.
 Φιλεῦνται, Dorice pro φιλεῖ-
 νται, 3. pl. præt. a φιλέω, amo.
 Th. φίλος. θ. 97.
 Φιλυρίδης, nomen gentile. θ.
 1002.
 Φιλομνηδὴς, εὖος, ὁ, καὶ ἡ, amans
 risus. Die gern lachet, Poëti.

gemipant. μ. ex φίλος, ami-
 cus, & μνηδῆς, rideo. θ.
 989.
 Φιλομνηδῆς, acc. sing. a φιλομ-
 νηδῆς, εἶος, quæ amat geni-
 talia, a φίλος, & μνηδός, εὖος,
 cura, & μνηδῆς τὰ, τὰ αἰδοῖα,
 pudenda. In carminis di-
 mensione hic legendum φι-
 λομνηδῆς. θ. 200.
 Φιλότης, ετς, ἡ, amicitia. Th.
 φίλος, ὁ amicus. θ. 651.
 Φίλῃ, cari, genit. a φίλος, ε, ὁ,
 amicus. θ. 180.
 Φίλῃ, amico, dat. sing. ut &
 φίλῃ in f. g. φίλοις, & φί-
 λῃσι, dat. pl. Ion. ε. 368. θ.
 162. 283.
 Φίλτερος, carior, comparat.
 pro φιλότερος, in superl.
 φίλτατος, a φίλος, ε, ὁ, ami-
 cus, ε. 307. α. 78.
 Φλεγέθουλος, ardentis, gen. part.
 præs. a φλεγέθω, ex φλέ-
 γω, κρο, & θίω, κτρο. θ. 846.
 Φλεγύας, aquila, genit. Æoli-
 cus a φλεγύας, ε, ὁ, aquila,
 ἀπὸ τῆς φλέγειν καὶ λαμπρὸς
 εἶναι. α. 134.
 Φλόξ, γός, ἡ, flamma, a φλέγω,
 ξω, uro. θ. 697. 859.
 Φόβος, timor, a φόβομαι, in
 præt. med. πέφοβα. α. 144.
 155.
 Φοβέσκειν, 3. pl. imperf. Poëti-
 ce pro ἐφόβει, a φοβέω, ε,
 timorem injicio, terreo φο-
 βέομαι. ἔμαι, timeo. Th. φό-
 βομαι, timeo. α. 162.
 Φοῖβος, φοῖβος, purus, lucidus.
 A a 5 est-

estque Apollinis epitheton:

& φοῖτον, nomen Dec. 9. 404.

Φοινικίαις, εντος, puniceus, a
φοῖνιξ, ικθ, ὁ, palma arbor,
color ruber. α. 194.

Φοιτῶσι, φοιτάω, venio, fre-
quento. f. ἦσω, p. ηκα. ε. 103.

Φόινι, eadem, a φάιδας, α, ὁ,
cides, a φένω, occido, unde
præter. med. πείφονα. α. 17.
9. 128.

Φόρυνι. Phorco, dat. sing. nom.
propt. 9. 270.

Φόρυνι, gen. a nomine φέρ-
υν, υιος, ὁ, & φέρυνος, no-
men monstrum marini. in acc.
φέρυνι, in dat. φέρυνι, pro
φέρυνι. 9. 237.

Φόρμιγγι, dat. ἡ φόρμιγξ, ογγος,
cithara, testudo. α. 280.

Φορμός, ὤ, ὁ, sporta. ε. 480.

Φορτίζω, impono, præf. inf.
pass. verbi φορτίζω, onero,
f. σω. p. πεφορτίκα. Th. φέρ-
τας, α, ὁ, opus. ε. 688.

Φορτί, α, ὁ, opus, hinc φορτίον,
α, τὸ, opus, φορτί, pro φορ-
τία, opera. ε. 642.

Φῶς δε, in lucem, a φῶς, idem
quod φῶς, εἶδος, τὸ, lux, Th.
φάω, luceo, 9. 669.

Φραδμοσύνησι, dat. pl. Ion. pro
φραδμοσύναις, a φραδμοσύ-
νη, ἡ, consilium. Th. φράζω,
f. σω, dico. ε. 243.

Φράζω, cogitare, præf. inf.
φρασάτην, 3. dual. a. 1. act.
Ion. φράσασθαι, pro φράσα-
σθαι, φράσασθαι, pro φράσαι-
το, 3. sing. a. 1. med. opt. φραε-

σάμετος, part. a. 1. med. pro
φρασάμετος, merri causa,
φράζομαι, considero. Th.
φράζω, dico f. σω, p. κα. a. 2.
ἰφραδοι, ε. 365. α. 218. 9. 892.

Φρεσί, & φρεσίν, præcordiis,
mente, dat. pl. a. φρεν, mens,
ε. 47. 389.

Φρίσσει, horret. 3. præf. ind.
φρίσσω, contremisco, f. ξω,
p. χα. φρίσσεσθαι, pro φρίσ-
σασθαι, φρίσσει, pro ἰφρίσσει,
imperf. ε. 510. α. 171.

Φρονέω, sapio, cogito, f. ἦσω. p.
πεφρόνηκα. Them. φρεν, νῆας,
ἡ, mens, ε. 200. 9. 461.

Φύγεις, effugeris, ε. 2. opt. act. a
φύγω, fugia, f. φεύξομαι, ε.
2. ἰφύγει, p. m. πέφυγα. ε.
682.

Φυήν, naturam, indolem, a
φυή, ἡ, ε. Th. φύω, nascor, α.
88.

Φύλακες, nom. pl. a φύλαξ, αἱ
κος, ὁ καὶ ἡ, custos. Th. φυ-
λάσσω, custodia. ε. 122.

Φύλλα, folia, nom. pl. a φύλλον,
α, τὸ, folium, dat. pl. φύλλοι-
σι, ε. 419.

Φυλάσσει, custodit, 3. præf. φυ-
λάσσει, pro φυλάσσει, præf.
imperat. pass. a φυλάσσω,
custodia, f. ξω, p. χα. ε. 489.
9. 769.

Φύλοι, α, τὸ, idem quod φυλή,
ἡ, ε. tribus, genus, φύλ, pro
φύλας nom. pl. ε. 90. 197.

Φύλοπις, ιδος, ἡ, pugna, in acc.
φύλοπι, & φύλοπις, pro-
prie clamor bellicus, a φύλον
feu-

feu φύλη, ἥς, ἡ, natio, gens,
& ὄψ, ὀπός, ἡ, vox. q. d. ὄψ
τῶν φύλων, clamor natio-
num. Sic βοή ponitur pro
bello, ἱλιάδ. β. 408. per me-
tonymiam adjuncti, vel
quasi, ἡ, τῶν φύλων ὅτις, quod
bellis puniat Deus homi-
nes, ab ὅτις, ἰδός, ἡ, ἡλία. α.
23. 114. 200.

Φύρει, mifcere, præf. inf. a φύ-
ρω, f. ὑρώ, & Æolic. φύρω,
p. κα. ε. 61.

Φυτόν, ἔ, τὸ, planta, in dat. pl.
φυτοῖσι, hinc φυτεύω, plan-
to, φυτεύω plantare, 3. perf.
α. 1. sub φυτεύατο, α. 1. m.
ind. Ionic. Th. φύω, nascor.
ε. 567. 580. 810. α. 29. 9. 986.

Φωκῆς, nomen gentis, α. 25.

Φῶκαι, nom. viri. phoca est
bellua marina, φάκαινα.
φάκη, vitulus marinus, pesti-
me olet. ὀδυρ. δ. 443. 9.
1004.

Φωνή, dat. sing. α φωνή, ἥς, ἡ,
vox. α. 382.

Φῶτες, viri, genit. sing. φῶτα,
virum, acc. sing. α φῶς, vir,
φωτῶν, virorum, per synec.
spec. hominum, φῶτες, viri.
Sed φῶς, ὥτος, τί, lumen, dif-
ferentiae causae facit Geniti-
vum pluralem φῶτων. Th.
φάω, luceo. ε. 191. α. 149. 410.

Χ

Χ', propter sequentem Vo-
calem aspiratam pro κ
pro χαί, sæpe pro κη, κει, quæ
sunt disjunctiæ potentia-

les. ε. 390. 432.

Χάρος, genit. sing. α χάρος, ἧς,
τὸ, rudis indigestaque ma-
teria, qualem fingebant. Vi-
de in χάρος. 9. 123.

Χαίρει, gaudes, 2. perf. præf.
verbi χαίρω, gaudeo, f. χα-
ρῶ, p. κέχαρκα, α. 2. ἡ χαροί,
f. 2. pass. χαρήσμαι, p. m.
κέχαρκα. ε. 55. 356. α. 327.

Χαλαίνοντες, laxantes, præf.
part. α χαλαίνω, idem quod
χαλαῖω, f. ἄσω, laxo. α. 308.

Χαλίστω, damno afficio, everso,
hinc χαλινός, gravis, χαλ-
λεπή, χαλεποῖο, gen. Ion.
χαλεποῖσι, dat. pl. Ion. χα-
λεπώτατος, difficillimus, su-
perl. & χαλεπῶς, adv. ε. 5,
91. 290. 330. 555. 672.

Χαλκεύφανος, ε, ὁ, area vocis,
ex χαλκός, ἔ, ὁ, πς, & φωνή,
ἥς, ἡ, vox. 9. 311.

Χαλκοκαρυήν, area galea mu-
nium, acc. sing. α χαλκο-
καρυής, ex χαλκός, ἔ, ὁ, ες,
& κάρυς, ὕδης, ἡ, galea. 9.
984.

Χαλκῶ, are, dat. sing. χαλκός,
ἔ, ὁ, πς, ε. 150. α. 415. hinc
χάλκεος, ἔς, areus, & χάλ-
κειος, metri gratia. χαλκί-
δα, acc. α χαλκίς, nomen
urbis. ε. 143. 149. 653.

Χαμαί, humi, adv. hinc χα-
μαιγενέαι, humi prognato-
rum; α χαμαιγενής, ex χα-
μαί & γενέμαι. 9. 879.

Χάος, hiatus, tenebræ, α χαί-
ω, hīscō; hinc χάος, in
chaos

chaos verro. θ. 116.

Χαράσσιμν, præl. part. χα-
ρασσίμναι, Dor. & Æol. pro
χαράσσειν, a χαράσσω, f. ξω,
sculpo, incido, acuo. ε. 571.

Χαρίντας, ace. pl. a χαρίεις,
χαρίεσσα, ιν, elegans, a χά-
ρις, ἰδ, ἡ gratia. θ. 129.

Χάρις, ἰδ, ἡ, gratia, in acc.
χάρις. ε. 707. 718.

Χάριτις, Dæx, in gen. pl. χαρί-
των. ε. 73. θ. 907.

Χαίρω, ατ, τὸ, gaudium. Th.
χαίρω, gaudeo. α. 400.

Χαροπόιο, gen. Ion. a χαροποι,
truces, fulvi alioquin, χα-
ροπός, ὅ, ὁ, latus, vultu se-
renus, castus, carulens, ab
ὄψ, oculus. Th. ὀπτομαι,
video, & χαίρω, gaude. θ.
321.

Χάσμα, αἰ, τὸ, hiatus. Th.
χαίνω, bisco. θ. 740.

Χαλίζαν, egeus, præl. part. a
χατέω, egeo. ε. 21.

Χαυλιόδων, οἰδ, ὁ, curvos den-
tes habens, dicitur & χαν-
λιόδους, ab ὀδύς, οἰτ, ὁ,
dens, α. 387.

Χείη, fundit, præl. ind. verb.
χέω, seu χέω fundo, f. χέσω,
χέσω, & χεύσω, α. 1. ἔχευσα,
ἔχευσα, & ἔχεα, α. 1. pass. ἐχύ-
θην. ε. 419.

Χείλεσι, dat. pl. a χῆλ, ε, τὸ,
labium, labrum. ε. 97.

Χείμαρ, clabus ligneus sub
carina. χείμαρρ, hyeme
fluens, a χῆμα, αἰ, τὸ,
hyems, & ῥέω, fluo, ε. 624.

Χῆμα, χῆμαλ, hyems, hinc
χημῶν, ἰδ, hinc χε-
μῆρι, & χεμαρίη, hyme-
lis. ε. 492. 563. 738. 673.

Χέουσιν, 3. pl. præl. ind. Poëtice
πτο χέουσιν, a χέω, fundo, f.
ῥέωσω, α. 1. ἔχευσα, & ἔχεα,
pro ἔχευσα, f. 2. χέω, α. 1. pass.
ἐχύθην, quasi a χέω. θ. 83.

Χειροδίακ, nom. pl. a χειροδι-
κης, cui jus est in manibus, ex
χείρ, manus, & δίακ, ἡ, jus, ε.
187.

Χειρὸς, gen. a χείρ, manus, χεῖρ,
χεῖρα, χεῖρις, dat. pl. χερσὶ,
χερσίν, & χεῖρεσσι, Ion. &
Poët. ut & χεῖρεσσιν, ε. 478.
795. α. 188. θ. 747.

Χείρων, Chiron. nomen viri. θ.
1001.

Χελιδών, οἰ, ἡ, hirundo. ε. 566.

Χερίων, deterior, & χειρότερον,
deterius, novus comparati-
vus, a κακός, malus, in comp.
κακίων, χείρων, & Poët. χε-
ρείων, in superl. κάκιστ, &
χείριστ. ε. 819. α. 51.

Χερσὶ, dat. plur. Vide in χειρὸς.
ε. 319.

Χηλῆτι, dat. pl. Ionic. a χηλή,
ἡ, ἡ, ungula, forfex. α. 62.

Χηρωταί, remoti cognati. Th.
χῆρ, ε, viduus. θ. 607.

Χήτει, dativus sing. a χῆτ,
ε, τὸ penuria. Th. χατέω,
ω, egeo. θ. 605.

Χθονίς, gen. a χθών, terre-
stris, a χθών, οἶος, ἡ, terra.
α. 373.

Χίλια, in f. g. & χίλιοι, *mille*,
in n. g. χίλια. θ. 364.

Χίμαιρα, in gen. χιμαίρης, Ion.
capra hyemae nata, a χεῖμα,
τος, τὸ, *hyems*, per syncopem
τῷ ἐψιλῷ, metri causa.
θ. 322. 323.

Χιτῶνα, acc. sing. a χιτῶν, ὦν, Θ,
ὁ *tunica*, Ionice, κιδῶν. ε.
534. α. 187.

Χλαῖναν, acc. a χλαῖνα; ἡ, *lana*,
vellis species. α. 535.

Χλοερῶ, dat. a. χλοερὸς, *viridis*,
unde per crasin χλωρὸς,
χλωρῶ. ε. 741. α. 393.

Χλῆνας, *agrestes*, a χλῆνης, per
crasin pro χλοῦνης, ut sit,
qui in virenti gramine cu-
bat, epitheton apri, ex χλόα,
herba virens, & εὐνή, ἡ, *cu-
bile*. α. 177.

Χοάνοιο, gen. Ion. χόανος, *ca-
tinus*, a χεῖω, *fundus*. θ. 863.

Χόλσιο, gen. Ion. pro χόλῃ, a
χόλος, υ, ὁ, *bilis*, item *ira*.
Th. χολή, ἡς, ἡ, *bilis*. θ. 221.

Χολέμαι, Θ, *iratus*, part. a
χολδομαι, ἔμαι, *irascor*, Th.
χολή, ἡ, *bilis*. ε. 137.

Χολυσάμενος, *iratus*, part. a. i.
med. pro quo Poëtae quoque
dicunt, χολάμαι, Θ, a χολών,
irascor, Th. χολή *bilis*. ε. 53.

Χορός, υ, ὁ, *chorus*, chorea, tri-
pudium. α. 201.

Χόρτος, υ, ὁ, *fanum*. hinc χορ-
τάζειν, proprie *herbis* seu
fano pascere, per synecd.
fucrare. ε. 604.

Χρεία, *debita*, in dimensione

Poëtica legendum χρεῖ vel
τε abesse debet, quod mihi
fit verisimilius, χρεῖα vero
derivatur a χρεῖον, ε, τὸ, *de-
bitum*, χρεῖος, εος, *idem*. ε. 645.

Χρεῖων, gen. pl. a χρεῖα, ας, ἡ, *ege-
stas*, *utilitas*, ἔς. ε. 401.

Χρεῖμισαν, *binisere*, a. i. Ionic.
a χρεμίζω, per syncopem pro
χρεμειίζω, f. ἴσω, *binisio*, α. 348.

Χρηζέειν, part. inf. a χρενίζω,
idem quod χρενίζω, *egere*. Th.
χρεῖα, *indigentia*. ε. 365.

Χρεῖμα, ατος, τὸ, *res*, χρεῖμ' pro
χρεῖμα, & χρεῖματ' pro χρεῖ-
ματῶ. ε. 242. 603.

Χρεῖσάμενη, part. a. i. med. *κη-
τα*. Errant ergo qui ajunt,
aor. i. med. non habere pas-
sivam significationem, a
χρεῖω, f. ἴσω, *κηγο*, part. pass.
κίχρισμαι. α. 521.

Χρόνος, υ, ὁ, *tempus*. 132.

Χροός, genit. a χρεῖς, *cutis*. Th.
χρόα, ας, ἡ, *color*. Dicitur
χρόος, υ, ὁ, & χρεῖς, χροός, ὁ,
χρεῖ, χροά. ε. 74. 196. 534.

Χρυσάμπυκς, *aurea mitra re-
vinctæ*, ex χρυσός, υ, ὁ, *au-
rum*, & ἄμπυξ, υκος, ὁ, ἡ,
proprie *funiculus auratus*,
quo juba equorum in fron-
te sparsa colligantur, ab
ἀμπίχω, *circumdo*. Deinde
per metaph. tribuitur mu-
lieribus. θ. 916.

Χρυσάωρ, *accinctus aureo gla-
dio*, nomen viri, in acc.
χρυσάωρα. ε. 769, ex χρυσός,
αν-

αυτην, & αὐρε, ρ, τ, ε, η, σ,
 ϑ. 282.

Χρύσεια, pl. a χρύσεια, χρυσῆς,
 pro χρυσῆς. ϑ. 975. χρυσῆν.
 u. 65.

Χρύσει, idem quod χρύσειος.
 a. 313.

Χρῦσε, & contracte, χρυσῆς,
 aureus, a χρυσός, ὤ, ο, αυτην.
 a. 297. ϑ. 216.

Χρυσόκομος, π, ὃ, αὐτοο crine
 conspiciunt, ex χρυσός, & κό-
 μης, ἡ, coma. ϑ. 947.

Χρυσόπέδιλον, aureis calcea-
 mentis gaudentem, ex χρυ-
 σός, ὤ, ο, αυτην, & πέδιλον,
 u, τ, δ, calceus. ϑ. 454.

Χρυσόστέφανος, aurea redimi-
 tus corona. a χρυσός, ὤ, au-
 rum, & στέφανος, corona.
 Th. στέφανω, coronō. ϑ. 17.

Χρῶς, ὡτός, ὃ, corpus, idem
 quod χρῆς, χρῶς. Th. χρῶα,
 ἡ, color. a. 596.

Χυτροπόδιον, gen. pl. a χυτρό-
 πος, olla pedes habens, ex
 χύτρος, u, ὃ, olla, & πῶς. a. 746.

Χωόμεν, succensens; part.
 prael. med. pro χολοόμεν.
 χωσάμεν, parts a i. med.
 verbi χῶομαι, idem quod
 χολῶμαι, irascor. Th. χολῆ
 ἡ, ἡ, bilis. a. 2. ϑ. 533.

Χῶρον, genit. a χῶρ, u, ὃ, locus,
 sedes, item, spatium, item,
 ager, pradium, fundus. a.
 410. ϑ. 731.

Χῶσατο, pro ἔχολῶσατο, iratus
 fuit, a. i. m. Ionic. a χῶ-
 σαι, irascor, Th. χολῆ, ἡ, ἡ,
 bilis, a. 554.

Ψ.

Ψαμάθην, nom. mul. a ψάμα
 ρ, u, ὃ, arena, fabulum.
 a. 260.

Ψεύδια, mendacia, acc. plur. a
 ψεύδω, ψευδίας, ubi in di-
 mensione legendum ψευ-
 δῆς, acc. pl. a ψευδῆς, ὃ, ὃ,
 πῶς ἡ, falsus, mendax. Th.
 ψεύδω, fallo, f. ψεύσω, p.
 ἔψευκα, p. pass. ἔψευμαι, a.
 i. m. ἔψευσάμην. a. 78. 707.
 ϑ. 229. 783.

Ψιάδας, guttas. acc. plur. a ψιάς
 ἄδω, ἡ, rovis gutta. a. 384.
 Ψολόεντι, ardentis, dativ. sing.
 a ψολόεις, Th. ψόλω, u, ὃ,
 fuligo, a. 492.

Ψυχὴ, vita, anima. ψυχᾶς, vi-
 das. per metonym. causae.
 a. 173.

Ψυχρός, frigidus, a ψύχω, f. ξω,
 refrigero. ψυχρῇ, pro ψυ-
 χρά, Ion. a. 545.

Ω.

Ω, vocativus. a. 27.
 ὦ, cui. a. 57.

Ωδε, sic. a. 35.

Ωδύσατο, iratus est, a. i. m.
 Poet ὠδυσάμην, ab ὠδύζομαι.
 f. ὠδύσομαι. ϑ. 617.

Ωκεανίη, Oceanis, nomen pu-
 erperae. ὠκεανίαν, filiae O-
 ceani. ϑ. 364. 407. 956.

Ωκεανός, Oceanus, ex ὠκείως,
 cito, & νᾶω, fluo. a. 169. ὠ-
 κειανός, pro ὠκεανός. a. 564. ϑ.
 133.

Ωκείες, pl. veloces, ὠκείης, gen.
 sing.

ling. f. g. ὤκεια, ab ὠκὺς,
celer, m. g. & in n. g. ὠκύ. α.
61. 9. 998.

Ὠκείης, pro ὠκείαις, dat. pl.
Ion. 9. 269.

Ὠκείαν, acc. f. g. ab ὠκὺς, ὅς,
ὅ, celer, ὠκείης pro ὠκείαις.
Ion. dat. pl. ὠκεία, Poët. pro
ὠκεία. 9. 266. 780.

Ὠκυπέτης, celeriter volans, ex
ὠκὺς, ἐϑ, ὅ, celer, & πέτομαι,
volo. est & ὠκυπέτη, nomen
mul. ε. 210. 267.

Ὠκυπόδον, alipedum, ab ὠκύ-
πους, οδϑ, ὅ, idem quod πο-
δάκης. ὠκυπόδοισι, dat. pl.
Ion. α. 302. 470.

Ὠκυρόη, nomen mul. 9. 360.

Ὠλεις, a. i. ind. ab ὥλυνμι, per-
do, in fut. ὀλίσω, α. i. ὤλισα.
3. pl. ὤλισαν. ε. 370.

Ὠμάρετῃσι, a. i. ind. act. ab ὁ-
μαρτέω, sequor, f. ἦσω. Th.
ὁμαρτή, simul, idem quod
ὁμῶ. 9. 201.

Ὠμισυ, 9. ὤμισυ, pro ὃ ἡμισυ,
quod dimidium. Th. ἡμισυς,
εϑ, ὅ, dimidius. ε. 557.

Ὠμητήν, crudis bescentem, acc.
ab ὠμητής, ὤ, ὅ, crudibor, us,
παρὰ τὸ τὰ ὠμὰ ἔδειν, ab
ἔδω, edo, & ὠμός, ὤ, ὅ, cru-
dus. 9. 300.

Ὠμῶ, cruda, dat. ab ὠμός, ὤ, ὅ,
crudus, item, crudelis. ε. 703.

Ὠμϑ, α, ὅ, humerus, ὠμων
gen. pl. ὠμοις, & ὠμοισι. dat.
plur. α. 159. 468.

Ὠῆ, 3. ling. præs. subj. med. ab
ὠνέομαι, esto, f. ἦσομαι. ε. 539.

Ὠπαι, acc. ab ὠψ, ὠπός, ὅ, vult-
us. Th. ὠπτομαι, video. ε. 62.

Ὠπασε, dedit, & ὠπασεν, α.
i. act. ind. ab ὠπάζω, f. ὠω,
præbeo, item insequor. 9.
442.

Ὠραῖϑ, tempestivus, speciosus,
ab ὠρα, ας, ἡ, pulchritudo,
tempus. ε. 32.

Ὠραῖυσι, matura reddunt,
pro ὠραῖζυσι, Æolic ab ὠ-
ραῖζω. Th. ὠρα, tempus. 9.
903.

Ὠρέξατο, petiit, α. i. med. a
Th. ὀρέγα, porrigo, f. ξω,
præt. χα, aor. i. pass. ὠρέ-
χθην. 9. 178.

Ὠρη, Ion. pro ὠρα, hora. &
per syn. membri, tempus,
ὠρης, ὠρη, ὠρην, ὠρας. ε. 30.
9. 501.

Ὠριγῶντο, certabant, porrige-
bantur, 3. pl. imperf. pass.
ab ὀριγιάομαι, ὠμαι, idem
quod ὀρέγω vel ὀρέγνυμι, f.
ξω, p. χα. porrigo, α. 190.

Ὠριτε, concitat. α. i. act. ab
ὀρίνω. Th. est, ὀρω, excito. ε.
674.

Ὠρεϑ, tempestivus, ab ὠρα, ho-
ra, ὠρια, ὠρι, ε. 392. 490.

Ὠρίων, ωνϑ, ὅ, Orion, signum
coeleste. ε. 607.

Ὠρυτο, excitabatur, imperf.
pass. ab ὀρύμι. Them. ὀρω,
excito. 9. 191.

Ὠρσε, immisit, α. i. act. ab ὀρω,
f. ὀρῶ, & Æolic. ὀρσω. ὠρτο,
3. ling. præt. plusq. pass. us
ὠρτ', α. 40. 9. 523. 990.

Ὠρεν

ᾠρυγίον, antiquum, ab ᾠρύγιος, antiquissimi Thebanorum regis nomen, per synec. speciei, βετυστος, antiquus. §. 806.

Ως, particula varios habens usus. ε. 86. 108. ὥς, ὥστε. ε. 697. §. 402.

Ως, pro ἕως, sic ε. 44.

Ὡςπερί, ut. α. 189.

Ὡς, adeo ut, ὥς, utque, pro ὥς τε. α. 405. §. 831.

Ὡςτις, cui, dat. ab ὅςτις, qui. ε. 31.

ᾠρεῖν, jubeant, imperf. ab

ὠρεῖν, incito, f. ὠρῶ, p. ὠρα. §. 883.

ὠτάντα, auritum, h. e. ἀψα-
τυμ, ab ὠς, ὠτός, τὸ αὐτίς,
unde est ὠτάει, εἶσα, εν, αὐ-
τίς, α, πτ. ε. 655.

ὠφείλον, imperf. ab ὠφείλω,
debeo, fut. ὠφείλω, p. ὠφεί-
ληκα, aor. 2. ὠφείλον. ε.
172.

ὠχετο, gradiebatur, sing. im-
perf. med. ab οἶχομαι, abeo,
unde ἀποίχομαι, abeo, πο-
ριον, f. οἰχίσσμαι, perf. ὠχη-
μαι. α. 200.

F I N I S.

